د اسلام سیاسي نظام

- د نظام ساختار
- د نظام تطبیق
- رد پر مخالفینو

Ketabton.com

تفریغ من دروس

دکتور شهنام المهاجر حفظه الله

المجلد الأول

العزائم
مؤسسة العزائم الإعلامية

(c) ketabton.com: The Digital Library

الدولة الإسلامية
خلافة على منهاج النبوة

د اسلام سیاسي نظام

- د نظام ساختار
- د نظام تطبیق
- رد پر مخالفینو

المجلد الأول

تفریغ من دروس

دکتور شهاب المهاجر حفظه الله

الطبعة الأولى
صفر ١٤٤٥ هـ

العزائم
مؤسسة العزائم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام سیاسي نظام

سرلیکونه

سریزه..٤
په اسلام کې سیاسي نظام...٤٤
لومړی د آخرت غم دی:..٤٨
دویم د ګناه غم دی:..٤٨
دریم د خاتمې غم دی:...٤٩
څلورم د قبولیت غم دی :..٥٠
په اسلام کې د سیاسي نظام اهمیت..٧١
د جګړې جهتونه...٨٨
د اسلام د سیاسي نظام طرحه...٩٩
د اسلام د سیاسي نظام ساختار (هیکل)...١٠٥
اول محور او اصل هغه د کُلي اهدافو ټاکل دي:.................................١٠٦
دوهم محور او اصل هغه د برترۍ اصل دی:.......................................١٠٦
دریم محور او اصل هغه د اسلامي نظام د عناصرو مشخص کول او په پام کې نیول دي:...١٠٧
د اسلام د سیاسي نظام عناصر څلور دي:...١٠٨
١- د قانون مرجع: ١٠٨
٢- زعیم یا رهبر:...١١١
٣- اسلامي قلمرو / اسلامي سرحدات:...١١٢
٤- رعیت...١١٧
څلورم محور او اصل د نظام د ساختار (جوړښت) هغه د مراتبو د سلسلې اصل دی:..١٣٢
د اسلام د سیاسي نظام تطبیق کېدل او عملي کېدل.............................١٣٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی محور:.. ۱۳۳
دوهم محور:.. ۱۳۵
دریم محور :.. ۱۳۸
څلورم محور:.. ۱۳۹
د اسلامي سیاست او اسلامي نظام تعریفونه.. ۱۴۲
د سیاسي نظام تعریف.. ۱۴۵
د اسلامي نظام پنځه اصلي ځانګړتیاوې... ۱۴۶
۱- د اسلام مبین دین یو رباني دین دی:.. ۱۴۶
۲- د اسلامي نظام د برترۍ دویم معیار (اصل) ثابت والی دی.......................... ۱۴۹
۳-د اسلامي نظام د برترۍ دریم معیار دا دی چې دا دین نړیوال دین دی............. ۱۵۱
٤- د اسلامي نظام د برترۍ څلورم معیار دا دی چې پدې دین کې همغږي او
هماهنګي موجوده ده.. ۱۵۳
۵-د اسلامي نظام د برترۍ پنځم اصل دا دی چې په دې نظام کې به امر
بالمعروف او نهي عن المنکر وي.. ۱۵۶
یوه پوښتنه او د هغې څلور (٤) ځوابونه.. ۱۶۳
لومړی ځواب:.. ۱۶٤
دوهم ځواب: ۱۶۶
دریم ځواب:.. ۱۶۸
څلورم ځواب:.. ۱۷۲
ډیپلوماتیکه جګړه.. ۱۷۵
د اسلام په سیاسي نظام کې ډیپلوماسي.. ۱۸۶
د ډیپلوماتیکې جګړې د ستونزمنتیا علت څه دی؟................................ ۲۰۱
د یوه مجاهد ملګري پوښتنه او د هغې تفصیلي ځواب:............................ ۲۳۷
د حدیبیې صلحه.. ۲٤٤
سیاست او ستراتیژي.. ۳۲۸
د ستراتیژي او پلان تر منځ توپیرونه:... ۳۲۹
تکتیک څه ته وایي؟.. ۳۳۶
سیاسي تحلیل.. ۳٤۱
د تحلیل ضرورت څه دی، ولې تحلیل کوو؟.. ۳۶۰
د اطلاعاتو تفسیر.. ۳۸۰
څنګه کولای شو خپل سیاسي بصیرت لوړ کړو؟.................................... ۳۸۷
انعطاف پذیري څه ته وایي؟... ۳۹۰
څنګه یو مجاهد پوه شي چې زه سیاسي دید او فکر لرم؟............................ ٤۰۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د ښه سیاستمدار اوصاف...................................... ٤١٦
- انتقاد کې درې شرطونه دي...................................... ٤٣٨
- د اسلام په سیاسي نظام کې د قتال ستراتېژي...................................... ٤٥٢
د اسلام په سیاسي نظام کې د قتال ستراتېژي د شېرو اهدافو لپاره تطبیقیږي ...
.... ٤٥٨
- نیابتي جګره کومې جګړې ته وايي؟...................................... ٤٧٦
- مجازي جګړه...................................... ٤٨٢
- د نظامي ستراتیژي تعریف...................................... ٤٩٢
- د اسلام په سیاسي نظام کې د خدعې قاعده...................................... ٤٩٣
خدعه څه وخت او چاسره جایز ده؟...................................... ٥٠٢
د خدعه اسباب څه دي؟...................................... ٥٠٢
د خدعه شروط...................................... ٥٠٧
د خدعې اصول...................................... ٥٠٧
- دنظامی ستراتیژۍ اجزاوي...................................... ٥١٠
١- د حملې یا برید ستراتېژي...................................... ٥١٠
٢- د عقب نشیني ستراتېژي ٥١٤
عقب نشیني (شاتګ) ستراتېژي درې برخې لري:...................................... ٥١٥
الف: اختیاري عقب نشیني:...................................... ٥١٦
ب: اجباري عقب نشیني:...................................... ٥٢١
ج: تکتیکي عقب نشیني:...................................... ٥٢١
- د حملې یا برید کولو ستراتیژي ٥٢٥
- د دفاع ستراتیژي ٥٢٦
- د اسلام په سیاسي نظام کې د دښمن پېژندنه...................................... ٥٤٠
د دښمن پېژندلو علت څه دی؟...................................... ٥٤٤
مخفي دښمن ولې ډېر خطرناکه وي؟...................................... ٥٥١
ستا حقیقي دښمن څوک دی؟...................................... ٥٥٥
- د دښمن پېژندنې اصول...................................... ٥٦٣
اول اصل: د دښمن پېژندنه (شناخت):...................................... ٥٦٤
دویم اصل: دښمن ته به د دښمن په سترګه کورې:...................................... ٥٦٤
دریم اصل: دا چې دښمن سره بېرته دښمني کول: ٥٦٥
- د دښمن دوهم تعریف:...................................... ٥٦٧
د دښمن د دښمنۍ مراحل او مراتب...................................... ٥٦٨
د دښمن سره د دښمنۍ مراتب او سلسله...................................... ٥٨٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دښمن پېژندلو اوله مرحله:...۵۸۶
د دښمن پېژندلو دوهمه مرحله:...۵۸۷
د دښمن پېژندلو درېمه مرحله:...۵۸۸
د دښمن پېژندلو څلورمه مرحله:...۵۸۸
دښمن ریښې پرې کول او ګذار ورکول...۶۰۱
د اقلیت دسیسه...۶۰۸
کفار اقلیت چاته وایي؟ ۶۱۱
استعمار...۶۲۱
د استعمار انواع...۶۲۸
اقتصادي استعمار...۶۳۴
سیاسي استعمار...۶۳۹
آیا د اسلام په سیاسي نظام کې د استقلال لمانځنه شته؟...۶۵۲
استقلال/ خپلواکي...۶۶۰
سیکولریزم...۶۶۶
د سیکولریزم تعریف:...۶۷۶
کودتا...۷۰۱
انقلاب...۷۰۱
قیام څه ته وایي؟...۷۰۲
شورش...۷۰۳
سیاسي اصلاحات...۷۰۴
جنبش...۷۰۴
نتیجه...۷۰۵
خاتمه...۷۰۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

إن الحمد لله الذي وَحَّدَ صفوفَ المجاهدين، وفرَّق شَمْل الكافرين، والحمدلله القائل﴿وَاعْتَصِمُواْبِحَبْلِ اللّهِ جَمِيعًاوَلاَ تَفَرَّقُوا﴾ والصلاة والسلام على مَن أَلَّفَ اللهُ به بين قلوب المؤمنين، فكانوا كالبنيانِ المرصوص في وجه أعداء الدين، أشداءُ على الكفار رحماءُ بينهم، وعلى آله وصحبه الذين رَفَعُوا سيف الحق يداً واحدة فأزهقوا رؤوس الباطل، أمَّا بعد؛

قال الله تعالى: ﴿ٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَوْلِيَآؤُهُمُ ٱلطَّٰغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ ٱلنُّورِ إِلَى ٱلظُّلُمَٰتِ ۗ أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ﴾ [سورة البقرة :257]

ژباړه: کومو خلکو چې ایمان راوړی، دهغو ملاتړ او مرستندوی الله دی او هغوی له تررږمیو څخه رڼا ته راباسي او کومو خلکو چې د کفر لاره غوره کړې، د هغو ملاتړ او مرستندویان طاغوتان (شیطانان) دي او هغوی د رڼا څخه د تررږمیو لوري ته راکاږي، دا کسان اور ته ورتلونکي دي، هلته به تل اوسیږي.

مجاهدین چې کومې ستړیاوې او تکالیف ګالي،زمونږ ورونه چې کوم زخمونه، زندانونه او د ژوند نور ډېر سخت پړاونه ګالي، نو دا د یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

روڼ او روښانه هدف لپاره دي، کله چې مونږ او تاسې همدغه هدف په تمامه مانا په درست شکل وپېژانده نو بیا به د جهاد د دې اغزنې لارې له هر پړاو او هر پېچومي، هرې ستړیا او هر درد څخه یو ځانګړی خوند او معنویت ترلاسه کوو.

تاسې پوهېږئ چې د جهاد په نامه ډېر خوځښتونه پیل شول، ډېرو با احساسه ځوانانو او مؤمنو پرګنو د یو آزاد او شرعي نظام په هدف د تاریخ په هر پړاو کې بې دریغه قرباني ورکړې، خو افسوس دا چې دوی د کوم نظام قائمه کېدلو لپاره وینه ورکړه، د کوم نظام د راتللو په موخه یې چې پوره کورنۍ قرباني کړې، سخت دردونه یې وګالل، خو همدغه نظام یې په تمامه مانا نه وو پېژندلی، ځکه یې نو وخت په وخت په وینو، اوښکو او ډول، ډول سربښندنو د بین الملل د لاس نانځکو او تش په نوم د جهاد قائدینو معاملې، تجارت او د دوی د آرمانونو سره لوبې وکړې.

نو په همدې اساس مونږ ټولو ته لازمه ده چې دا نظام په تمامه مانا وپېژنو هسې نه چې الله مه کړه سبا مونږ او تاسې له دې سپېڅلي منهج او نظام څخه لار کږه کړو.

دا نظام د **اسلام سیاسي نظام** دی، چې زمونږ دښمن یې هم په تمامه مانا پېژني او په دې پوهېږي هم که چېرې په حقیقت کې د اسلام سیاسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظام حاکم شي، نو هغه ورځ به د دوی د ذلت او د اسلامي امت د برم او عزت ورځ وي،ځکه يې نو د اسلام د سیاسي نظام د حاکمیت رښتیني لارویان د اسلامي دولت سرښندویان د سختو فشارونو لاندې نیولي دي.

تر اوسه د اسلام د ټولو دښمنانو دا شریکه هڅه وه چې اسلامي امت د اسلام د حقیقي سیاسي نظام له رښتینې تصور او حقانیت څخه لرې وساتي، دوی ټوله انرژي په همدې مصرفوله چې اسلامي امت رابېداره او د یو داسې نبوي منهج په درېځ رانشکاره نشي چې بیا به ترې ټولې کفري نړۍ ته نه یوازې اخطارونه ورکول کیږي، بلکې له همدې درېځه به د ټولې کفري نړۍ په مقابل کې د جګړې اعلان او شروع به هم کوي، دوی خو د اسلامي امت دا آرمان د وطنیت او قومیت په تُوره دړې وړې کړی وو، دا دی لله الحمد د اسلامي خلافت مجاهدینو په خپل عمل ټولې نړۍ، دوست او دښمن ته دا ثابته کړه، چې جهاد د کوم اهدافو تر سرواي لپاره کیږي او د اسلام سیاسي نظام څنګه تطبیقیږي.

نو په همدې اساس مونږ په دې کتاب کې هڅه کړې ده چې د کفارو له دې توطیئو پرده پورته کړو چې دوی ولې اسلامي امت د اسلام د سیاسي نظام څخه د بې پروا او بې خبره ساتلو په هدف د سیاست له

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامه سره په کینه او عداوت کې اچولی دی او هڅه یې همدا ده چې له همدې لارې خپل شوم اهداف پلي کړي، ترڅو د مسلمانانو سرنوشت همدوی وټاکي.

که څه هم د اسلام په سیاسي نظام بحث په یوکتاب کې نه راټولیږي او نه هم دا دومره وړه خبره ده، بلکې د اسلام سیاسي نظام داسې یو ستر نظام دی، چې د ژوند ټولو اُمورو ته کامل او شامل اصول او تګلاره لري، او د دې نظام په هر اړخ جلا جلا کتابونه لیکل کېدای شي، خو مونږ په دې کتاب کې یوازې د اسلام د سیاسي نظام په ساختار یعنې جوړښت او د اسلام د سیاسي نظام د عملي تطبیق په لارو چارو، شرائطو او اړوند نورو موضوعاتو لنډ بحث کړی دی.

له دې مخکې چې د کتاب موضوعاتو ته ورننوځۍ له هغې وړاندې به د همدغه سپېڅلي نظام دیورښتیني لاروي په مسؤلیتونو، مکلفیتونو او ورترغاړې کارونو په اړه لنډې خبرې وکړو ځکه د دومره یو ستر نظام د تطبیق د لارې هر سربښندونکی غازي باید همدومره لوړ عزمونه، کلک هوډونه، مظبوطې ارادې او پیاوړې حوصلې ولري.

دا کومه مقدمه چې لیکو په دې کې مخاطب زمونږ کوم ځانګړی کس نه دی، بلکې خپل نفس مخاطب کوو،ځکه چې زمونږ په شمول ځینې ملګرو کې به دا ستونزې پیدا شوې وي چې د دوی ورځنی مهالویش

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کارونه د بې نظمۍ ښکار شوې وي، نو د رب العالمين نه غواړو چې د کتاب لوستلو سره مونږ او تاسې خپلو نيمګړتياو ته متوجه کړي، يوه نوې جذبه او د کار کولو يو پياوړی احساس راسره مل شي او تر اوسه چې کوم غفلت، کسالت، سستي او بې غوري شوې وي نو له دې وروسته په خپلو رغنده او چټکو کارونو يې جبران ، د خپلو کارونو نظم او مهالويش راجوړ او بېرته يې د سره منظم کړو ان شاء الله .

ورونو!

مونږ او تاسې چې د غفلت، سستۍ، کسالت، بې پروايي او نورو مهلکو عادتونو ښکار او يا په دې ناروغيو اخته کيږو نو اساسي خبره دا ده چې زمونږ په ورځني ژوند او کارونو کې عوارض پيدا کيږي، او که په وخت سره د دې عوارضو غم ونه خوړل شي نو دا نور هم سرايت کوي، تاسې د يو انسان ژوند او بدن د يو ماشين په څېر فرض کړئ، کله چې ماشين جوړ وي نو ښه صحيح کار کوي ،په درست شکل خپل کارونه ترسره کوي، خو کله چې د ماشين په يوه پرزه کې عوارض راپيدا شي او دا عوارض ترې ونه ويستل شي (جوړ نه شي) نو عوارض نورو پُرزو ته سرايت کوي او ماشين بيا د پخوا په څېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیت، تولید او لاس ته راوړنې نه لري او د وخت په تېرېدو یې عوارض دومره خپاره شوې وي چې ټول ماشین فلج کړي نو همداسې په خپل ژوند هم قیاس وکړئ.

ورونو! په ژوند کې بې نظمي له هغه عوارضو څخه ده چې له امله یې ټول فعالیتونه د خنډ او ځنډ سره مخ کیږي او زموږ د ژوند ماشین سم چلېدو ته نه پرېږدي، بیا به د دې عوارضو له کبله طبیعي ده چې د سستۍ، غفلت، کسالت او د نورو زیاتو زیانونو ښکار کیږو، او که د دې عوارضو (بې نظمۍ) په وخت غم ونه خورو، نو لا به زیات شي او زموږ دا کارنده او فعال بدن به بیا مکمل فلج کړي، یعنې د فعالیت له نګاه څخه به داسې شي لکه یو فلج شوی بدن.

نو زموږ دا موضوع په همدې راڅرخي که چېرې د ژوند په ورځنیو فعالیتونو کې کوم عوارض راپیدا شوې وي، دا باید اصلاح، جوړ، بېرته ترمیم او منظم کړو او په دې ځان مطمئن کړو چې زمونږ د کار ماشین بېرته خپل عادي حالت ته راغلی دی.

دې خبرې ته هم متوجه اوسېږئ چې ځینې وخت د یو مجاهد په ژوند کې بې نظمي رامنځ ته شي، نو د دغه بې نظمۍ ضرر او زیان کله انفرادي او اکثره بیا اجتماعي وي، مجاهد خو دا فکر کوي چې بس د دې بې نظمۍ زیان شخصي ماته دی، خو داسې نه ده بلکې کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د يو مجاهد په ژوند کې بې نظمي رامنځ ته شي، نو د رامنځته شوې سستۍ او غفلت په پای کې کوم زيانونه چې پيدا کيږي هغه ټول نظام ته متوجه کيږي، ځکه چې دا مجاهد د يو نظام غړی او يو نظم سره تړلی دی،مطلب دا نظم ټول يو ماشين دی او دا مجاهد يې يوه پُرزه ده، چې ماشين کې يوه پرزه کار پرېږدي نو د ماشين په فعاليت خامخا منفي اغېز کوي.

څنګه پوهه شو چې زموږ په ژوند کې عوارض پيدا شوي دي؟

کله چې زموږ په ورځنيو کارونو کې کمزوري راغله،د کارونو په لاسته راوړنو کې کمی راغی،د نن کار درنه سبا ته پاتې شو،کارونه درباندې بوج شول او له نورمال حالت څخه ووتلې نو بايد پوهه شې چې ستا ژوند او د کار ماشين کې عوارض پيدا شوي او بايد چې په وخت د دې عوارضو د جوړېدو غم وخورې.

مثال: که ته يو امير يې او هره ورځ دې په خپل وخت اړوند ملګرو سره رابطې منظمې وې، هغوی ته دې په وخت ځوابونه ورکول،د هغوی ستونزې دې اورېدلې اوپه وخت دې ورته د حل لارې وړانديز او لاس په کار کېدلې،ملګرو ته دې د ورسپارلو کارونو دقيقه څارنه او پوښتنه کوله،د کارونو پايلو او لاس ته راوړنو ته متوجه وې، د کار ثمره دې کتله خو اوس دې په ټولو فعاليتونو کې ځنډ او خنډ راغلی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه ملګرو ته په وخت ځواب وايي،نه د هغوی ستونزې اورې او نه يې هم په حل کې مرسته کوې، نه ورسره مشورې کوې ، نه ورته کارونه سپارې او نه د ورسپارل شویو کارونو معلومات ترېنه کوې، نه دې د کار نتیجه معلومیږي او نه يې هم په کیسه کې يې نو په دې پوه شه چې په تا کې عوارض پیدا شوي.

او یا هم یو اعلامي مجاهد يې مخکې دې د ورځې څو تحلیلي لیکنې کولې، مقالې او کتابونه دې لیکل، تحقیق او مطالعه دې کوله، شبهاتو ته دې ځوابونه ویل، نور د خپل استعداد او درسپارل شوي کار موافق زیات کارونه دې ترسره کول ، خو اوس دا یو هم نه کوې او که کوې يې هم نو د نن کار درځخه سباته پاتې کیږي او ورځ په ورځ دې فعالیت کم رنګه کیږي، نو ښکاره خبره ده چې ستا په ژوند کې هم عوارض پیدا شوي، نو د دې عوارضو د جوړولو غم دې وخوره.

ورونو!

اوس راځو او په همدې خبره کوو چې علت او سبب څه دی، چې زموږ په ژوند کې عوارض رامنځ ته کیږي چې له امله يې په موږ کې سستي او غفلت راځي او خپل ورځني کارونه په خه شکل مخ ته نه وړو، د دې علتونه او لاملونه څه دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړنی علت يې دادی: چې زه او ته په خپلو کارونو کې **تفريط** ته خوشحالېږو، زموږ ورځني کارونه د تفريط ښکار دي او راسپارل شوي کارونه په پوره ډوّل نه ترسره کوو، لږ يې وکړو نور وايو چې بس دا ډېره ده، په دې ښه پوهېږو چې دا کار راترغاړې دی او بايد همدا نن ترسره شي،د کار د ترسراوي لپاره ښه کافي وخت هم لرو خو بس په ډېر لږ کار بسنه کوو او نور وخت هسې ضايع کوو.

څنګه پوه شو چې موږ خپل کارونو کې کم کاري (تفريط) کړی دی ؟

هلته به موږ په دې کم کارۍ او تفريط پوهه شو چې کله خپلو ځانونو سره محاسبه وکړو، او دا معلومه کړو چې نن موږ څومره کاري فرصتونه له لاسه ورکړي دي، يعنې دا فرصتونه مو په خپل لاس وژلي، کله چې زه او ته له ځانونو سره محاسبه وکړو نو دا راته مالومېږي چې نن ما سره د دې او د هغه کار د ترسره کولو دا چانس او فرصت و خو ترسره مې نه کړ، له فرصته مو ګټه نده لاسته کړې، نو ښکاره خبره ده چې تاسې خپلو اړوندو کارونو سرته رسولو کې له تفريط څخه کار اخيستی دی. ښه فرصت وخت يعنې (زمان) دی، د ځينې کارونو ترسره کول خپل وخت لري، چې همغه فرصت شمېرل کيږي که چېرې هماغه کار په خپل وخت کې ونکړو، بيا وروسته سر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول يې دومره فايده نه لري، کومه فايده چې اول وخت کې په همدې کار مرتب کېدله.

نو دلته باید پوه شو چې د فرصت نه په ګټه اخیستلو کې مو کوتاهي کړې او په هماغه ورځ مو د کارونو په سرته رسولو کې تفریط کړی دی، مثال: يو وخت خلکو ته د دعوت په برخه کې د يوې خاص موضوع د وړاندې کولو او روښانه کولو ښه فرصت وي په همغه ټاکلي وخت کې باید يو اعلامي وړور د وخت د غوښتنې سره سم ليکنه وکړي، يا يو خبر او اعلاميه خپره کړي خو سستي وکړي هغه کار په خپل وخت ونه کړي، نو ده فرصت له لاسه ورکړ، کله چې موږ خپل وختونه ضايع کړل مانا يې همدا ده چې مونږ په خپل لاس فرصتونه وژلي دي، او باید پوهه شو چې زموږ په کارونو کې تفريط راغلی او دا عوارض دي چې زموږ په ژوند کې پيدا شوي باید دا عوارض ونيسو.

مجاهدينو ورونو!

زما او ستا مخ ته ورځني فرصتونه پراته دي، چې لوی فرصت هغه وخت (زمان) دی، که مو له وخته سالمه استفاده وکړه خو ښه ده او که همدا ورځ له موږ څخه بې کاره تېره شوه نو ښکاره خبره ده چې ما او تا کې سستي پيدا شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سستۍ او کسالت د عوارضو له کبله نه يوازې دا چې ستا په معاملاتو کې منفي توپير او بدلون راځي،يعنې د دغه عوارضو پايله کې نه يوازې زمونږ کارونه د خنډ او ځنډ سره مخ کيږي، بلکې په عباداتو کې مو هم ډېر توپير او منفي اثرات ښکاره کيږي، په جماعت سره لمونځ، نوافل، اذکار، تلاوت،وتر، دعا او نورو اکثرو عباداتو کې سستي پيدا کيږي، اعمالو کې تغيير راځي، وجود کې منفي بدلون رامنځته کيږي، ټوله ورځ او شپه خوبونه وي او بې ځايه سوچونه او ګډوډ خيالونه... او د دې هر څه علاج همدا دی چې بايد له ځان څخه دا عوارض لرې کړو.

زمونږ په وجود کې د سستۍ، غفلت او کسالت پيدا کېدو دوهم عمده علت **نا هيلي (نا اميدي)** ده.

دا هغه وخت پيدا کيږي کله چې زه او ته د خپلو کارونو د زر تر زره د ثمرې ترلاسه کولو هيله ولرو،يعنې کار کوو او غواړو چې بس سمدستي يې نتيجه وګورو، خو داسې نه ده، په زياتو مواردو کې به ستا د کار نتيجه څو مياشتې او ان څو کلونه وروسته وي او يا به هم دا نتيجه ته مستقيم نه وينې بلکې ستا د کارونو نتيجه او ثمره به نور خلک يا ستا د نظام نورې ادارې ترلاسه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مثال: زمونږ خو لله الحمد يو نظام دی،ټولې ادارې که په مختلفو برخو کې په کار بوختې دي خو د ټولو هدف او مقصد يو دی، ټولې سره تړلې دي، هېر کله به د يوې ادارې د کارونو نتيجه او ثمره بله اداره ترلاسه کوي.

فرضاً اعلامي ملګري شپه او ورځ کار کوي، نور کار سره يې کار نه وي، لېکنې کوي، بيانات او ويډيوګانې جوړوي، کتابونه خپروي او نور ګڼ اعلامي کارونه کوي، خو که فکر وکړي چې ياره دا زما د کارونو نتيجه نو څه شی شوه، لګيا يم او نتيجه يې نه وينم.

يا د دعوت په اداره کې مصروف ملګري همداسې فکر وکړي، يو عالم ملګری شپه او ورځ د بياناتو په کولو او د کتابونو په ليکلو بوخت وي، خلکو ته دعوتي پيغامونه استوي نور دعوتي فعاليتونه کوي، خو وايي چې ياره بس د کار نتيجه نه شته او پايله کې خپلو کارونو او فعاليتونو ته شا کړي او نا هيلی شي ، په کارونو کې ځنډ، خنډ، سستي او په وجود کې يې لټي او کسالت پيدا شي.

خو نه هېڅکله داسې نه ده، تاسې د خپلو کارونو د نتايجو پوښتنه د جلب او جذب له ادارې وکړئ،چې څومره نوي ملګري همدا ستاسې د اعلامي او دعوتي فعاليتونو له کبله راروان دي، له نظامي ملګرو څخه يې وکړئ چې د دوی په ليکو کې همدا ستاسې د دعوتونو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونو له کبله د مجاهدینو مورالونه او حوصلې ځومره لوړې پاتې شوي، دوی ځومره د جهاد په احکامو، فضائلو، اهدافو او مقاصدو پوهه شوي، ځومره یې په اخلاقو او معنویاتو کې لوړوالی راغلی او همداسې نور یې ځومره مثبت تغییرات کړي دي.

یا ځینې نور ملګري دا فکر کوي چې دا ولې مونږ نه قوي کیږو، ولې تمکین نلرو، ځینې یې له همدې علتونو او وسوسو له امله نا هیلي شي او ځینې بیا په شا وګرځي.

نو مونږ او تاسې ته هېڅکله داسې فکر نه دی په کار، زمونږ او ستاسې مسؤلیت او مکلفیت دا دی چې راسپارل شوي کارونه ښه په اخلاص، په درست شکل او په خپل وخت ترسره کړو، نور په نتیجه یې مونږ مکلف نه یو.

د دې هر څه سرته رسېدلو لپاره الله ﷻ یو ځانګړی وخت ټاکلی وي، د هر څه لپاره خپله موقع او مناسبات وي، ټول همدا ستاسې د فعالیتونو نتیجه ده،چې د الله ﷻ په فضل حق یې د خلکو زړونو ته ورکوز کړی دی.

الله ﷻ د مېوې د پخېدو او د فصلونو د رسېدو لپاره خپل وختونه ټاکلي، که یو باغوان او بزګر هر ځومره هڅه وکړي د خپل باغ مېوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له وخته مخکې ورسوي او یا هم د فصل حاصل له کرلو څخه وروسته په دوه دریو ورځو کې ترلاسه کړي نو دا خو هېڅ امکان نه لري. د باغوان او بزګر مکلفیت همدا دی، چې د خپل باغ پالنه او ساتنه وکړي، په وخت یې د اوبه کولو غم وخوري، کیمیاوي او نورې سرې او دوایانې ورکړي، شاخه بري یې وکړي، فصل کې ځان ستړی او په تکلیف کړي، نور نو ثمره یې اللهﷻ چې څومره لیکلي وي هماغه اندازه په خپل وخت یې ورکوي.

همدغه شان مونږ هم مکلف یو چې د نظام په هره اداره کې چې په کار بوخت یو باید بې له کوم ځنډ او خنډ څخه په پوره اخلاص خپل کارونه مخ ته یوسو، نوره ثمره او د خپل کار نتیجه اللهﷻ ته پرېږدو، چې کله هم اللهﷻ زما او ستا د فعالیتونو د نتیجې راکولو ته کومه نېټه ټاکلې وي په همغه نېټه یې راکوي ان شاء الله، زمونږ او ستاسې فعالیت بې ثمره او بې فایدې نه پاتې کیږي.

قال تعالی: ﴿يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللّهَ لاَ يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [171/ آل عمران]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه : هغوی د الله په لورينه او د هغه په مهرباني خوشحاله او سوکاله دي، او هغوی ته څرګنده شوې ده چې الله د مؤمنانو اجر نه ضايع کوي.

قال الله تعالى:﴿ إِنَّ اللّهَ لاَ يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴾[التوبه/١٢٠]

ژباړه : دا باوري ده چې د الله عزوجل په وړاندې د نيکانو د خدمت حق نه ضايع کيږي.

قال الله تعالى: ﴿وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللّهَ لاَ يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾[115 هود]

ژباړه : او صبر وکړه ، الله د نيکې کونکو اجر هېڅکله نه ضايع کوي.

قال الله تعالى: ﴿ إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيِصْبِرْ فَإِنَّ اللّهَ لاَ يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾

(يوسف/90) ژباړه: که څوک د پرهيزګارۍ او صبر څخه کار واخلي نو د الله په وړاندې ددغسې نېکيو بدله نه ضايع کيږي .

قال تعالى:﴿ وَلاَ تَهِنُوا وَلاَ تَحْزَنُوا وَأَنتُمُ الأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ﴾.

ژباړه : بې زړه کېږئ مه ، انديښمن کېږئ مه ، همدا تاسې برلاسي ياست، که تاسې مؤمنان اوسئ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پورته ذکر شویو نصوصو په شمول په ډېرى قرآني آیاتونو کې الله ﷻ بار بار دا تاکید کړى، چې زه ستاسې اجر نه ضایع کوم،خو تاسې صبر ولرئ تاسې په دې اړه خفګان، سستي او غم مه کوئ.

موسى عليه السلام ته یې قوم راځي ورته د فرعون او د هغه د لښکر له ظلمونو څخه سرټکوي او نا هیلي کیږي، خو دغه وخت موسى عليه السلام خپل قوم ته عجیبه خبره او لارښوونه کوي. **قال تعالى: ﴿قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ٱسْتَعِينُوا۟ بِٱللَّهِ وَٱصْبِرُوٓا۟ ۖ إِنَّ ٱلْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۖ وَٱلْعَٰقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ژباړه: موسى ÷ خپل قوم ته وویل: له الله ﷻ څخه مرسته وغواړئ او زغم ولرئ، ځمکه د الله ده له خپلو بندګانو څخه چې یې چاته خوښه شي د هغې وارث یې ګرځوي او وروستى کامیابي دپرهېزګارانو په برخه ده .**

قومه بې صبري به نه کوئ،د الله رب العالمین څخه به مرسته غواړئ او صبر به کوئ،دا ځمکه د الله ﷻ ده یوه ورځ به یې مونږ ته راکوي.

مونږ هم خپلو مجاهدینو ورونو ته همدغه خبره کوو، چې ورونو د الله رب العالمین څخه به مرسته غواړئ، صبر به کوئ خپل فعالیتونو ته مو په هر حال کې ادامه ورکړئ، دا ځمکه د الله ﷻ ده ،یوه ورځ به یې مونږ ته راکړي ان شاءالله، ځکه الله ﷻ مخکې له مخکې نه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بري زيرى راکړى دى، يوه ورځ نه يوه ورځ به خپل متقيان بنده ګان کاميابوي او ببشکه کاميابي د متقيانو ده.

خباب بن الارت ﵁ رسول الله ﷺ ته راځي د مشرکينو د آزار، اذيت او د مسلمانانو د کموالي او ضعف څخه ورته شکايت کوي، خو رسول الله ﷺ ورته د پخوانيو مسلمانانو حالات بيانوي چې دا ورځ فقط په ما او تا باندې نه ده راغلې، بلکې په تېرو مسلمانانو هم راغلې وه، بيا چې ګوري چې خباب بن الارت﵁ ډېر نا اميده شوی.

ورته وايي: اې خبابه! داسې ورځ به راشي چې د جزيرة العرب له يوه سر به په آس سپور شي او بل سر ته به ورسېږي په داسې حال کې چې له هېچا څخه به دې وېره او ډار نه وي، صرف د الله ﷻ او يا د کوم ځناور درنده وېره به درسره وي، نور به هېڅ ډوّل وېره او ډار به نه محسوسوې.

ورونو!

که د کفارو له لورې د سختيو، ظلمونو، وحشتونو او د مسلمانانو د ضعف له امله په تاسو کې نا اميدي پيدا شوې وي، نو مونږ تاسې ته د مخکنيو مسلمانانو حال در يادوو، تاسې وګورئ چې په رسول الله ﷺ باندې څه رنګه ورځې او شپې تېرې شوي دي، په مدينه کې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول الله ﷺ نظام جوړ کړی دی، صحابه دي، قومونه ورسره ولاړ دي، تاسي وګورئ چې په رسول الله ﷺ څه ډول شپې او ورځې راځي چې حتی د مجاهدینو سره یو ځای د الله ﷻ څخه مرسته غواړي او وايي چې ستا مرسته او مدد به کله راځي، همدارنګه پخوانیو رسولانو به هم همدا ویل چې یا الله مدد به کله وي؟

بیا الله ﷻ ورته په جواب کې فرمايي: ﴿أَلا إِنَّ نَصْرَ اللّهِ قَرِيبٌ﴾

ژباړه: بېشکه د الله مرسته نژدې دی.

مفسرین وايي چې دا آیت په مدینه کې نازل شوی، یعنې په مدینه کې هم په رسول الله ﷺ باندې د اسلامي نظام د تحکیم لپاره څومره سختیانې راغلي دي، د مکې ابتدايي دور خو لا پرېږده.

بله خبره دا چې مجاهدین باید د دښمن د ظلم او وحشت څخه، د دښمن د های هوی ، قوت، تشو نمایشاتو څخه، په ښارونو کې د ښکته پورته ګرځېدو،د دوی سره د کفارو د مرستو او نورو فعالیتونو څخه کومه ویره او ډار محسوس نه کړي.

ځکه د آدم علیه السلام له خلقت څخه راشروع تر آخري انسان پورې به دلته دوست او دښمن موجود وي، دلته به د حق او باطل جګړه روانه وي، دا جګړه نه ختمېدونکې جګړه ده، کله چې آدم علیه السلام پیدا شو دښمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې هم ورسره پيدا کړ چې هغه ابليس لعنتي و،کله چې ابراهيمعليه‌السلام سر راپورته کړ دښمن يې نمرود موجود و،کله چې موسیٰ عليه‌السلام خپل دعوت شروع کړ، په مقابل کې فرعون خپله دښمني اعلان کړه، همدا رنګه کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د توحيد ناره پورته کړه،نو په مقابل کې يې ابوجهل ودرېده، الله رب العالمين فرمايي: چې موږ د هر نبي او هر حق پرسته مؤمن په مقابل کې دښمن پيدا کړی دی، موسیعليه‌السلام ته وګوره چې نه تمکين لري، نه ځوک ځای ورکوي، بالاخره دومره سخت حالات پرې راشي چې په بحر باندې ورګډېږي، لېکن باطل ته نه تسليمېږي.

ورونو!

مونږ بايد د دښمن د دې مجازي قوت په ليدو نا اميده نشو، د دښمن قوت او لښکرکشي د اللهجل جلاله د قدرت په مقابل کې هېڅ نه ده، لازم ده چې مونږ او تاسې اللهجل جلاله ته ډېره توجو او عاجزي اختيار کړو. بناءً مجاهدين بايد د دښمن په موجوديت، قوت او د پراخه فعاليتونو په ليدو نا اميده نشي، بلکې دښمن سره په هره برخه کې يې د دښمنۍ او مقابلې احساس او توان لا پياوړی شي، په هېڅ حال کې خپل کار پرېښږدي، خپل کار او فعاليت ته ادامه ورکړي او خپل وختونه ضايع

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه کړي، خیر که د امیر لخوا څخه درته یو کار سپارل شوی وي، ته باید د هغې سره د الله د دین د نصرت لپاره نور اضافه کار هم وکړې، بیا تاسې وګورئ چې الله ﷻ څومره تاسې سره مدد او نصرت کوي.

وروڼو! هغه وخت په خپل کار کې پرمختګ کولای او خپلو کارونو ته ترقي، پراخوالی او مظبوطوالی ورکولی شو ،له وجود څخه کسالت، سستي او تنبلي لرې کولای شو کله چې عقیده مو په دې خبره مظبوطه وي چې زمونږ دا کارونه د الله ﷻ د نظام د قیام لپاره دي او خپلو رښتینو بندګانو سره یې چې د نصرت کومې وعدې کړي هغه رښتیني دي او به یوه ورځ د مجاهدینو مرسته وکړي، مونږ ته به پراخې فتحې راکړي او د دې کارونو ثمره به راوویني.

که دا عقیده ونه لرو نو بیا د دې عقیدې د نه شتون په سبب ځای یې وسوسې او بېځایه فکرونه نیسي او د دغه وسوسو او بېځایه افکارو زېږنده بیا نا امیدي، کسالت او سستي ده.

دې خبرې ته مو پام ساتئ چې هر کله ستا وجود کې سستي، کسالت او بزدلي پیدا شوه، نو معنی یې دا ده چې ستا عقیده کې ضعف پیدا شوی دی، نو بېرته د خپلې عقیدې پر مضبوطوالي، کلکوالي او پخېدو کار وکړه تر دې چې ستا له وجود څخه کسالت، سستي او بزدلي لرې شي. باید په دې ښه پوخ یقین ولرو او دا احساس مو په ذهن او فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې تل د يو څرخ په څېر وګرځېږي چې په دې کار کې راسره الله ﷻ مرسته کوي او هغه زمونږ د ټولو کارونو کار ساز او ولي دی.

د همدې عقيدې او يقين شتون د دې باعث کيږي چې زمونږ له وجود څخه لټي او سستي کډه وکړي.

لکه څرنګه چې رسول الله ﷺ او د هغه ملګري ابوبکر رضي الله عنه په غار ثور کې د کفارو او مشرکينو څخه پناه اخستې وه او کفار د غار تر خولې رسېدلي وو، په دې وخت کې ابوبکر رضي الله عنه رسول الله ﷺ ته وايي که چېرته دوی خپلو پښو ته هم وګوري نو مونږويني، رسول الله ﷺ ورته وايي چې: **لا تحزن ان الله معنا.**

ژباړه: مه غمجن کيږه ځکه چې الله له مونږ سره دی.

نو که چېرته زمونږ هم همداسې عقيده او احساس جوړ شو بيا نور ته نه غمجن کيږې.

ثمره د ايمان همدغه ده چې ستا په وجود کې دا احساس پيدا شي چې الله رب العالمين مونږ سره دی.

ځکه الله ﷻ فرمايي: **﴿وَلَا تَهِنُوا۟ وَلَا تَحْزَنُوا۟ وَأَنتُمُ ٱلْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ﴾**

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: بې زړه کیږئ مه، اندیښمن کیږئ مه، همدا تاسې برلاسي یاست، که تاسې مؤمنان اوسئ.

لومړی: خپل ایمان او عقیده داسې برابره کړئ چې الله جل جلاله زمونږ مددګار دی، ترڅو هم درڅخه سستي لرې شي او هم دې د خپلو کارونو په اړه دا سکون او اطمینان زیات شي چې دا کارونه به ته په درست شکل انجاموې ، ځکه چې په کولو یې درسره الله جل جلاله مرسته کوي.

دویم: هر کار او فعالیت چې تاسې کوئ، ولو که هغه کار درته د امیر له لورې سپارل شوی وي او یا یې هم خپله ترسره کوئ، نو په دې فکر او نیت یې شروع او ترسره کړه چې په دې کار کې د الله جل جلاله رضا ولټوې نه د امیر خوښه یا نور دنیاوي مفاد او امتیاز، بلکې د ټولو کارونو هدف دې د الله جل جلاله رضا وي،او په هر حالت کې باید صبر او استقامت وکړې، د خپلو کارونو د نتایجو ترلاسه کولو ته وارخطا نه شې، په الله جل جلاله توکل وکړه،د همغه ذات د خوښۍ او رضا لپاره یې پیل کړه او په همدې یقین ولره چې الله جل جلاله درسره مل دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدغه باید د هر مجاهد انګېزه وي چې هر قدم اخلم او هر اقدام چې کوم الله ﷻ پرې ماته اجرونه راکوي، بیا ته ګوره چې په خپلو کارونو ترسره کولو ته خپله څومره ترغيبيږي او تشويقيږي.

دريم: په خپل وجود کې به دا قوت او يقين مضبوطوئ چې هر چا د الله ﷻ د دين نصرت وکړ، الله ﷻ خامخا د هغه نصرت کوي، په هر ډګر کې چې ته د هغه د دين نصرت وکړې که هغه د قلمي جهاد ډګر وي که په ژبه باندې حقه وينا وي،یا د دعوت په سلسله کې اړوند فعالیتونه وي ،یا چېرې اقتصادي اړخ وي، یا نظامي جبهه وي او دا دې نيت او يقين وي چې په يادو برخو کې زه د الله ﷻ د دين نصرت کوم نو هغه ذات هم ستا نصرت او مرسته حتمي کوي.

قال تعالى﴿ وَلَيَنصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ ﴿40_الحج﴾

ژباړه : الله عزوجل به هرو مرو له هغه کسانو سره مرسته وکړي چې د هغه مرسته وکړي، الله ډېر زورور او برلاسی دی.

او د دې سختيو نه وروسته به خامخا د الله ﷻ مدد راځي ځکه الله ﷻ خپله وايي چې: ﴿فَإِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا...﴾ ژباړه: **يقيناً وروسته له سختيو څخه آساني ده.**

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بايد زما او ستا کامل يقين وي که په دې سختيو کې ځان ټينګ، صبر او استقامت وکړو، خپل فعاليت پرېنږدو او د خپلې مبارزې څخه په شا نشو، نو د دې سختيو څخه وروسته خامخا الله ﷻ آساني او پراخي راولي او د هغه ﷻ مدد راځي.

مجاهده وروره ! يوه خبره ياد ساته چې په سختيو کې د الله ﷻ د دين نصرت ډېر افضل دی په نسبت د هغې چې بيا آساني راشي او ته د الله ﷻ د دين نصرت وکړې، ځکه چې کله فتحې او سهولتونه راشي بيا خو مخالفين هم راځي، کله چې فتحه راشي بيا ته ګوره چې ډلې، ډلې خلک به راځي، بيا ستا او د هغه توپير څه شو، بس د دغه سختيو د امتحاناتو ترخې شېبې چې نن په ما او تا راغلي دا حالت يو خاص ايماني کيفيت او يو خاص لذت لري، داسې حالاتو کې سم کس الله ﷻ ته لازيات متوجه شي او ايمان خپلې قوي درجې ته ځان رسوي، نو زه او ته بايد خوشحاله شو چې مونږ الله ﷻ په داسې حالاتو کې د خپل دين د نصرت لپاره غوره کړي يو، چې زياتو خلکو د مختلفو وجوهاتو له امله د الله ﷻ د دين د نصرت څخه مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرځولی، او الله جل جلاله ما او تاته په ډېرو سختو حالاتو کې د خپلې رسۍ د کلک نیولو توان راکړی دی.
نو ورور ه! را ویښ شه، د مایوسۍ او نا امېدۍ د غفلت او سستۍ څادر دې له اوږو وغورځوه او په یوه نوې روحیه او کلک عزم د الله جل جلاله د دین نصرت ته راوړاندې شه.

ورونو! مونږ به کارونه کوو، د الله جل جلاله به په دې وخت کې خوښه نه وي چې زمونږ د کارونو ثمره زیاده راکړي، په دې کې هم د الله جل جلاله ډېر حکمتونه دي، هغه ډېر حکیم ذات دی، مونږ د الله جل جلاله په حکمتونو نه پوهېږو، کېدای شي نن زموږ د کارونو ثمره راکړي هغه به ډېره لږه یا موقت وي، نظر هغې ته چې څه وخت وروسته یې راکوي، الله جل جلاله په هر څه پوهېږي مونږ نه پوهېږو، نو خپلو کارونو ته په دې وجه نه شا کوو چې ولې فتحې نه راځي، ولې دا سختې دومره اوږده شوه، ولې زموږ د کارونو په ثمره موږ نه پوهېږو.
همداسې باید د هر مؤمن په دې سل په سله یقین او باور وي چې که د نړۍ ټول طاقتونه (انس ـ جن) راټول شي تا ته ضرر نشي رسولی، مګر هغه کوم چې الله جل جلاله تاته مقرر کړي وي، نو چې مونږ داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوي عقيده ولرو نو بيا به كفارو او د دوی له لورې د اسلام په نامه غولېدلي ډلې او افراد هېڅكله موږ په دغه نمايشونو او د كفارو له لورې په وركول شويو اسلحو او تجهيزاتو نشي ډارولی او نه مجاهدينو ته ضرر رسولی شي، زه او ته كه د اسلام د سياسي نظام د قيام په لاره كې په هره برخه كې كه هغه نظامي، اقتصادي، اعلامي، دعوتي او كه نورې برخې دي خپلې هڅې جاري وساتو، ما او تا په دغه ټولو برخو كې خپل مسؤليتونه په درسته توګه سر ته ورسوو، نو ته به وګورې چې دا د كفارو له لورې په مختلفو طريقو تېر وېستلي خلک او خپلو خود خواه مشرانو له لورې خطا كړای شوي افراد به هم حق درک او يوه ورځ به په ګريوان كې سر ښكته كړي او په دې هر څه به فكر ته مجبوره شي چې د اسلام سياسي نظام څه دی او دوی د كومو لوبو او دسيسو ښكار دي.

نو په اوس وخت كې دا سختۍ او كړاونه ، د كفارو او طواغيتو دا نمايشونه او مانوررونه بايد زما اوستا د كاروونو مانع نه شي.

قال تعالى: ﴿وَٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً لَّا يَخۡلُقُونَ شَيۡـًٔا وَهُمۡ يُخۡلَقُونَ وَلَا يَمۡلِكُونَ لِأَنفُسِهِمۡ ضَرًّا وَلَا نَفۡعًا وَلَا يَمۡلِكُونَ مَوۡتًا وَلَا حَيَوٰةً وَلَا نُشُورًا﴾

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه : خلکو له الله عزوجل څخه پرته داسې معبودان ونیول چې هېڅ شئ نه پیدا کوي، بلکې پخپله هستول کیږي، په خپله د خپل ځان لپاره هم د څه گټې یا زیان واک نه لري، نه د وژلو وس لري نه د ژوندي کولو او نه مړه شوي بیا راپاڅولای شي.

ددې مبارک آیات مقصد همدا دی چې په دې باندې زمونږ او ستاسې یقین باید جوړ او کلک باور ولرو چې دغه کفارو او ددوی له لورې خطا شوې ډلې او افراد که په هره جامه او نامه وي، هېڅکله مؤمنانو ته ضرر نشي رسولای، بغیر د الله ﷻ د مشیت او ارادې څخه.

نو په دې اساس چې دښمن ما او تاته ضرر نشي رسولای، نو بیا د الله ﷻ په مدد او مرسته خپل کارونه باید په پوره ډاډ،اطمینان او اخلاص سره پرمخ بوځو، سستي او غفلت ونه کړو او کارونو سرته رسولو لپاره باید ملا کلکه وتړو.

نن مجاهدینو سره قوي وسله او قوت چې دی هغه ایمان دی، کله چې دومره قوي قدرت او اسلحه مونږ لرو نو بیا له داسې پلاستیکي او نمایشي قوتونو څخه باید ډار ونه لرو، او نه هم د کمترۍ احساس وکړو، زمونږ قوت او شتمني همدا ایمان دی، چې دا قوت زمونږ دښمن سره نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد بن وليد رضي الله عنه ته وګوره چې په بدن کې داسې ځايونه بيخي کم و چې هلته به د زخم اثر نه و،مګر بيا هم ورته مرګ په خپله بستره کې راځي.

د مجاهدينو هم بايد همداسې پخه عقيده جوړه وي ،چې که د جګړو په هر څومره اورونو او لمبو، مردکو او چاودنو کې ولوبيږي، بيا هم چې الله جل جلاله ورته مرګ نه وي ليکلی، نو ژوندی به ترې وځي، زمونږ او ستاسې په دې عقيده ده چې د الله جل جلاله له اجازې پرته د ونې څخه يوه پاڼه هم نه راغورځيږي، نورې چارې او کارونه خو لا پريږده، او په کار دا ده چې د ټولو کارونو ترسره کونکی او واکدار ذات الله جل جلاله وګڼو او همغه ذات سره خپله رابطه قوي کړو او په خپلو کارونو کې د الله جل جلاله د رضا په لټه کې شو.

څنګه کولای شو چې په خپل ورځنی ژوند، کار او فعاليت کې مثبت بدلون راولو؟

ځواب دادی: اول بايد دا معلوم کړو چې د کومو عناصرو په پام کې نيولو سره په ورځنيو کارونو کې پرمختګ او ترقي راځي او کارونه پرمخ ځي، دا عناصر بايد حقير ونه شمېرو، دغه عناصر درک، پيدا او ترلاسه يې کړو او بيا د همدې عناصرو په مراعتولو سره خپلو کارونو او فعاليتونو ته د پرمختګ په لور مثبت تغيير ورکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه مهمه خبره دا هم ده چې کله په کارونو کې غفلت کیږي نو باید دستي خپل غفلت ته متوجه شو او بیا نو ځان سره دا عهد او ژمنه وکړو چې نور به زه غفلت نه کوم او کله دې چې خپل ځان د وعدې په پرېږ وتاړه نو باید وعده ترسره او پوره کړې او د خپل کار ماشین چالان وساتې، ځکه مؤمن په وعده ولاړ وي، یعنې په خپلې وعدې وفا کول به ستا په وجود کې خامخا د مثبت تغییر لامل ګرځي ان شاء الله.

ځکه نو اللهﷻ فرمایي:﴿إِنَّ اللَّهُ لا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّي يغيروا مَا بِاَنفُسِهِم...﴾

ژباړه : حقیقت دادې چې الله د هېڅ قوم حالت نه بدلوي ترڅو پورې چې هغوی خپل اوصاف نه وي بدل کړي .

که غواړئ چې اللهﷻ ستاسو حالت بدل کړي نو په خپلو نفسونو کې تغییرات راولئ، مجاهدین به ځان په خپله مجبوره کوي، د مجبورۍ لفظ مو ځکه استعمال کړ چې د مجبورۍ حالت لږ سخت تمامیږي، نو تاسې به ځان سختۍ ته ورکوئ او ځان به مجبوره کوئ تر دې چې حالات مو مثبت طرف تغییر وکړي، کله چې د همدې ژمنتیا له کبله د یو مجاهد په ورځیني ژوند کې بدلون راشي نو تاسې به بیا وګورئ چې په اجتماعي ژوند کې هم څومره ستر تغییرات راځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مقدمې په آخره کې يو ځل بيا په دې خبره ټينګار کوو چې مجاهدين بايد په هېڅ صورت کې هم خپل وخت ضايع نه کړي، له وخت څخه اعظمي استفاده وکړي، دا وخت يو داسې نعمت دی چې زه او ته ترې څنګه استفاده کوو دغه راز همدا وخت د دښمن په واک کې هم دی، ټولو ته همدا وخت يو شان ورکول شوی دی، دا وخت داسې نه ده چې زمونږ دښمن ته زيات ورکول شوی او زه او ته يې کم لرو، نه بلکې دا وخت ټولو ته مساوي ويشل شوی، وخت يو داسې حساسه او با ارزښته تحفه ده چې دا نه ذخيره کيږي، نه اخستل کيږي، نه قرضيږي، نه غلا کيږي او نه هم ببرته راګرځي.

نو بايد دا سوچ ضرور ولرو چې دښمن سره د وخت لرلو کې مساوي يو، که چېرې دا وخت عبث تېر او ضايع کړو، وخت راڅخه پرته له ګټې اخستو له لاسه لاړ شي او دښمن په همدې عين وخت کې چې ما او تا همداسې فضول تېر کړی هغه زما او ستا د نابودۍ لپاره ترېنه سالمه استفاده کړې وي، زما او ستا په خلاف يې دعوت کړی وي، پروپايګنډه او پوچ تبليغات يې کړي وي ، خلک يې زمونږ په خلاف راپارولي وي ، خپل کفر يې ورته اسلام او زمونږ پاک سپېڅلی په نبوي منهج مزين اسلامي نظام يې ورته په مختلفو نومونو بدنام کړی وي، زما او ستا د نابودۍ لپاره يې په نظامي برخه کې خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

روزلي، پلانونه یې طرحه او نقشې یې جوړې کړې وي، خو ما او تا همدا عین وخت په خوبونو او بېځایه بنداړونو تېر کړی وي ، نو اوس خپله قضاوت وکړه، چې زه او ته به بیا دښمن سره د مقابلې جوګه پاتې شو؟

ورونو!

د وخت په ارزښت زیاتې خبرې کېدای شي او په دې اړه زیات کتابونه لیکل شوي، زه او ته پوهېږو چې کسان او امکانات مو کم دي، نور فشارونه او تهدیدونه راته له هر چا زیات متوجه دي، او د دې هر څه باوجود مو د داسې یوستر نظام د قیام دعوه کړې چې د هغې لپاره په هره برخه کې شپه او ورځ کار کول په کار دي، او د همدې نظام د قیام د مخنیوي لپاره که فکر وکړو د نړۍ ټولو کفارو، مشرکینو، طواغیتو، منافقینو او مرتدینو راته لاس یو کړی، که زما او له تا څخه یو ساعت هم ضایع شي نو باید سخت خفه شو، ګریوان ته سر دننه کړو او ځان سره سوچ او دا حساب وکړو چې په همدې یو ساعت کې چې ما ضایع کړ، زما آمریکایي دښمن، زما روسي او چینایي دښمن، زما اروپایي او آفریقایي دښمن، زما پاکستاني، ایراني، هندي او نورو دښمنانو به زموږ د نابودۍ او محوې لپاره څومره په شومو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلانونو کار کړی وي، څومره زحمت به يې ويستلی وي او څومره به يې زموږ په خلاف لاسته راوړنې درلودلې وي؟

خو زما په شمول به زما د اعلام، دعوت، اقتصادي او نظامي کارونو د ملګرو په شمول نورو ملګرو به څومره غفلت کړی وي او بيا به ورته څومره دا غفلت حس شوی وي؟

که چيرې دا احساس پياوړی کړو بيا به هم د کارونو په خوندونو پوهه شو او هم به د خپلو کارونو د پرمختګونو شاهدان واوسو.

که هر مؤمن ملګری داسې فکر وکړي بيا به هېڅ آرام ونه لرو تردې چې خپل وختونه قيمتي نه کړو او د الله ﷻ له لوري د راکول شوي دې ستر نعمت څخه سالمه ګټه ترلاسه نه کړو.

اوس راځو دې ته چې موږ څنګه کولای شو د خپل وخت څخه په ښه شکل استفاده وکړو، دغه د وخت نعمت چې الله ﷻ موږ ته راکړی، خپل ورځني ژوند او کارونو کې تربېنه څنګه په سمه توګه ګټه واخلو نو په کار ده چې موږ د خپلو ورځنيو کارونو د ترسره کولو لپاره يوه منظمه برنامه او مهالويش ولرو.

خپل ټول کارونه کتله ګوري کړو، هغه کارونه په ډاګه کړو چې بايد لومړی يې ترسره کړو، مطلب مهم کارونه لومړي سر ته راولو، بيا ورپسې کارونه او بيا هغې پسې ضروري کارونه په ډاګه شي، هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصروفيت هم په ډاګه کړو چې زمونږ څخه هسې وخت ضايع کوي او زمونږ کارونو ته کومه ګټه نه رسوي او د دې ترڅنګ د هر کار کولو او تر سره کولو لپاره يې هم ځان سره وخت وټاکو، چې دا فلانی کار په دومره ورځو کي سرته رسوم، لکه يو کتاب دی او غواړې چې ته يې تصحيح کړې، نو که ته په دې کار شروع او منځ کې ډېره تفريح وکړې، ځان يو ساعت په کار او دوه ساعته په نورو بېځايه مسائلو بوخت وساتې، نو همدا کتاب چې په دريو ورځو کې يې تامولای شې بيا يې په لسو ورځو کې هم نه شې تصحيح کولای، او داسې نه ده چې تاته همدا د يو کتاب کار پروت دی، بلکې له دې علاوه درته نور هم زيات کارونه پراته دي، نو ته په دې ژمنه ځان وتړه چې ياره بس سبا سهار کتاب پيلوم او ماسخوتن يې ان شاءالله ختموم، نو همدې عهد ته ژمن پاتې شه، هم به د الله ﷻ په فضل دا کتاب ختم کړې هم به ورپسې نورو کارونو ته پراخه وخت ترلاسه کړې ، هم به ډېر ډاډ، اطمينان او سکون حاصل کړې دا طبيعي ده او تاسې ته به تجربه هم شوې وي، چې کوم کار تاسې له خپل درکول شوي او ټاکلي وخت څخه مخکې تمام کړئ نو انسان د ډېر سرور او يو خوږ کيفيت احساس کوي، چې همدا زمونږ او ستاسې معنوي شتمني ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله مهمه مسئله داده چې ته هغه وخت د خپلو کارونو په غیر منظم والي پوهیږې کله چې له تا څخه د نن کار سبا ته پاتې شي، یا دربانديې خپل کار بوج شي،نو طبیعي ده چې له تا به کارونه نیمايي کې پاتې کيږي، یو کار به شروع کوې هغه به پرته له دې چې انجام او پای ته یې ورسوې، هلته به درڅخه د بلې ورځې کار نن ورځې ته راغځيدلی وي، هغه به اړين وي نو ستا د غفلت او کم کارئ له امله به یو تشویش او سرخوږی درته جوړ وي، چې په خلاصولو به یې نه توانیږې،نه یوازې دا چې کارونه به درڅخه ګډوډ وي، بلکې روحاً به هم نا آرامه او خفه به یې،د زړه تنګئ او نا امیدئ احساس به کوې، شیطان به درته سل او زر وسوسې در اچوي، خو که ته خپل وخت تنظیم کړې،نو بیا به د کارونو په خوند او د ترسره شویو کارونو له کبله د حاصل شوي سکون څخه ډېر راضي یې ان شاء الله.

د قدر وړ محترم مؤمن وروره! که چېرته د اسلامي نظام د قایمېدو او تنفیذ لپاره منظمه برنامه اومهالویش نه لرې، نو سر له همدا نن ځانته د خپلو کارونو د منظم ترسراوي په هدف یوه برنامه جوړه کړه، یو کلک عهد وکړه، یو مهالویش جوړ کړه او د هرې ورځې په پای کې ځان سره محاسبه وکړه چې تا د نن ورځې په مهالویش کې د کومو کارونو ترسره کولو لپاره همدا نن ورځ ټاکلې وه، آیا هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارونه دې ټول سرته رسولي دي، کوم خو درڅخه په نیمايي کې نه دی پاتې، د سبا لپاره دې برنامه جوړه کړه او سبا بیا په یو قوي عزم او همت د الله تعالی په مرسته په خپلو کارونو پیل وکړه.

مجاهده وروره!

ته باید په دې هم فکر وکړې چې ستا د کارونو د بې نظمۍ له کبله یواځې ستا کارونه د خنډ او ځنډ سره نه مخ کیږي، بلکې ستا له کبله د نورو ورونو په کارونو کې هم خنډ راځي، مخکې مونږ خبره وکړه چې زمونږ نظام شریک نظام دی او د دې نظم دا ټولې ادارې سره تړلي دي، څنګه چې د یو ملګري زیان نورو ته سرایت کوي همدا راز یې د کارونو په برخه کې بې نظمي هم نورو ته سرایت کوي او درسره د ادارې په داخل او ستا له ادارې بهر د نورو ورونو په کارونو هم ستا د بې نظمۍ اثر غورځیږي او که ستا کارونه منظم او منسجم په خپل وخت ترسره شي نوستا د دې همت او د کارونو د ښه ترسراوي او نظم له کبله نور بې نظمه ورونه هم مجبوریږي چې خپل کارونه منظم کړي او خپلې چارې په وخت ترسره کړي.

مؤمنه او مجاهده وروره! ته ځانته داسې عادي فکر مه کوه، مه خپل ځان داسې وړوکی او بې ارزښته ګڼه او مه خپل وختونه داسې بې اهمیته شمېره،باید پوه شې چې که ته په هره برخه کې په کارونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوخت یې که هغه دعوتي برخه ده که اعلامي چارې دي که د اقتصاد په هیکل کې مصروف یې او که په نورو نظامي کارونو بوخت یې نو ته ښه په دې سر خلاص کړه، چې د ټول امت سترګې همدا تاته دي، داسې فکر مه کوه چې یوازې د خراسان کونډې، ایتام په زندانونو کې زموږ اسیرې خویندې، معصوم بچي او مجاهدین ورونه ستا لار څاري، په ټوله آسیا کې بلکې په ټوله نړۍ کې د مظلومانو سترګې ستا په لور کږې دي،د ټول امت فقط همدا تاته سترګې دي، د اسلام په نامه مختلفو ډلو او افرادو دوی لوټ کړل، د دوی آرمانونه او هیلې یې ووژلې، دوی ټول تجربه کړای شول، اوس ستا منهج همویني، ستا دعوه هم ګوري او ستا فعالیتونه هم څاري، نو زه او ته ډېر درانه مسؤلیتونه لرو، داسې درانه کارونه را ترغاړې دي،چې د هغه په ترسره کولو ما او تا ته د یوې ثانیې غفلت هم مناسب نه دی. نو راځه نور ځان سره دا کلکه ژمنه وکړو چې خپل وختونه قیمتي او له خپلو وختونو سالمه ګټه پورته کړو،د خپلو کارونو څخه بې نظمي ختمه او د خپلو کارونو د منظموالي او ښه والي له کبله نور وروڼه چې په غفلت کې دي او یا یې هم چارې ټکنۍ او بې نظمه دي رامنظم ، را چابک او راګړندي کړو باذن الله تعالی.

آخري خبره مې د یو نصیحت په شکل ولوله مجاهده وروره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې رسول اللهﷺ باندې وحې راځي او الله رب العالمین دا تربیه کوي د دې لپاره چې د نبوت مقام ورکړي، اللهﷻ بار بار رسول الله ﷺ دې ته آماده کوي، چې دا کوم مسؤلیت دې ته ورکول کیږي، دا باید په احسنه طریقه باندې مخ ته یوسې، د رسول الله ﷺ تربیه په عبادت سره کوي، نو ځکه ورته فرمایي. قال تعالی ﴿يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ (1) قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا (2) نِّصْفَهُ أَوِ انقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا (3) ...﴾

ژباړه: اې په شړۍ کې تاوېدونکیه! شپه په (لمانځه) ولاړه تېره کړه خو کمه، یا نیمایي شپه یا له هغې څخه یو څه کمه کړه.

ځکه ورته وایي چې د الله سره رابطه جوړه کړه چې تاته ډېر لوی مسؤلیت درکول کیږي، نو ځان د سختو سره عادت کړه، له الله څخه مددونه وغواړه او الله ته ډېر استغفار وکړه.

عزتمنده وروره!

همېشه درانده بوجونه هله ته پورته کولای او د سختیو نه راوتلای شې، چې کله ته خپلې اړیکې د اللهﷻ سره جوړې کړې، چې کله هم تا د هغه ذات سره قوي رابطه جوړه کړه، بیا درته د خلکو زړونه مایله کوي، په عُمر،کارونو او په وخت کې درته برکت اچوي، په کارونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې درسره مرسته کوي او د نورو مسلمانانو په زړونو کې درته محبت اچوي، چې په درکړل شوي مسؤلیت کې درسره مرسته وکړي.

نو وروره د الله ﷻ ذکر او اذکار کول دا هغه صابون دی چې د وجود څخه د کسالت، غفلت، سستی او تنبلی ټولې خیرې پاکوي، مونږ ته د خوښی احساس او د زړه قوت راکوي، که څوک غواړي چې په دنیا کې آرام او سکون وموهي، په کارونو کې یې خوند او لذت راشي ، په کارونو کې سرعت او برکت پیدا شي او په آخرت کې جنت ته لاړ شي، نو په دنیا کې دې د الله ﷻ له ذکر او یاد څخه نه غافله کیږي، د الله ﷻ ذکر او یادول د ستونزو د حل یواځینی لنډه لار ده، له هر ډول ستونزو، سختیو تکالیفو او کړاؤنو څخه د وتلو لار ده، په یو مسلمان کې د ژوند انرژي او آب حیات همدا د الله ﷻ ذکر او یاد دی که چیرته دغه آب حیات او انرژي ستا په وجود کې نه وه او د الله ﷻ له یاد څخه غافل وې نو ته فکر وکړه چې وخته مړ شوی یې.

نو مجاهده وروره!

دا وه د اسلام د سیاسي نظام له پیژندني وړاندې یوه عمومي مقدمه چې زمونږ د کارونو او امورو د ښه ترسراوي او منظموالي په هدف مو د کتاب په پیل کې وړاندې کړه، نو هڅه وکړئ که تر اوسه مو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارونو کې بې نظمي وه او یا مو هم په وجود کې سستي، غفلت، کسالت او تنبلي وه نو هغه له دې وروسته وباسئ او له دې وروسته په یو نوې هوډ او اراده خپلو کارونو ته دوام ورکړئ.

جزاکم الله خیرا

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اسلام کې سياسي نظام

الله رب العالمین امر کړی دی چې فیصلې په اسلام وکړو، پوره یې ومنو، دعوت یې وکړو، په کامل شکل سره یې حاکم کړو، ځکه دا یو کامل دین دی،د ژوند ټولو امورو ته کامل او شامل نظام لري، فضیلت یې په نورو ادیانو دا دی، چې الله رب العالمین دا دین کامل دین رالېږلی دی، په دې دین کې د الف څخه تر یا، د ورې څخه تر لويې مسئلې پورې هرڅه الله رب العالمین واضح او تشريح کړي دي او هر څه کې يې الله رب العالمين خير اچولی، دا الله ﷻ يو کامل، منظم او يو تطبيق کېدونکی دين د مؤمنانو لپاره را لېږلی دی او بيا يې په دې باندې قاطع امر کړی ده،چې تاسو به د الله رب العالمين د دين(اسلام) څخه بل دين ته مخه نه کوئ، ځکه دا دين کامل او پوره شو او ستاسې لپاره همدا دين غوره شو، اوس به نو له دې څخه ځان اخوا دېخوا نه کوئ، بلکې مکمل به په دې دين کې داخلېږئ او په ټولو اړخونو به يې ايمان لرئ.

ورونو!

اسلام داسې دین دی چې په ټولو برخو او نظامونو کې یو کامل او شامل اصول او ظوابط لري، له ورې خبرې رانيولې تر لويې خبرې ټول مسائل په کې شته، د اسلام سياسي نظام بيا داسې يو تطبيق

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېدونکی سیاسي نظام دی، چې همدا دین ټول په ټوله حاکموي او د دین څخه د دفاع ، حاکمیت او د تطبیق وړتیا لري، الله ﷻ د همدې دین له کبله د اسلام سیاسي نظام ته داسې عزت، حیثیت او ارزښت ورکړی چې په نورو نظامونو کې نشته.

نو موږ باید ښه په جرأت دا دعوه ولرو چې زمونږ نظام یو شامل او کامل نظام دی، هېڅ برخه یې نیمګړې نه ده، د طاغوتي نظامونو په څېر د بنده ګانو په لاس په جوړو شویو وضعي قوانینو ولاړ نظام نه دی، بلکې په الهي اوامرو او احکامو مستحکم او قایم نظام دی، اوس نو داسې نه ده چې کلونه، کلونه وروسته یو څوک راځي د خپل پوچ او غلط فکر او د خپلې خیټې او خواهش څخه رازېږېدلی قانون په مونږ حاکم کړي او دا دعوه وکړي چې اسلام د اوسني عصر له غوښتنو سره په ټکر کې او د تطبیق وړ نه دی، او زمونږ ځینې ساده مسلمانان هم لکه د ړندو چرګانو پشان ورپسې شي، چې هو والله دې کې عدالت نشته او دا هغه سابقه وخت لپاره راغلی دی، اوس د تطبیق وړ نه دی، نه! موږ د رب العالمین په توفیق سره د قرآن په آیاتونو عمل کوو، وړه خبره او غټه خبره ټوله د اسلام په دلیل او په برهان باندې ثابتوو او هر چا سره په هره برخه کې په دې تړاو بحث ته حاضر یو، که څوک له شرعي او یا له عقل او منطق څخه غږېږي، د الله په فضل

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې په دې قانع کړلای شو چې اسلام يو جامع دين او د ژوند يو ظابطه حيات دی، د ژوند ټولو امورو ته يو شامل غښتلی نظام لري او په وړاندې يې نور نظامونه د مقارنې وړ نه دي، مونږ ان شاءالله تر آخري سلګۍ تيار يو چې د الله رب العالمين د همدې دين او نظام څخه دفاع وکړو.

او بايد زمونږ ټول فردي، اجتماعي، بدني، انفرادي، عبادات خاص د الله ﷻ لپاره وي، نو په همدې بنياد مونږ د ريا، سمعت، تشهير او بېځايه ځان ښودنې دروازه ورتړلی شو،او دا هغه وخت کې کړلای شو چې د خپلو ترسره کړو ښېګڼو او خدمتونو نسبت الله رب العالمين ته وکړو او هر څه مو د هغه ذات لپاره وي او بايد هر مؤمن شعار دا وي چې:﴿ قُلْ إِنَّ صَلاَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

ژباړه : زما لمونځ زما عبادت ټول مراسم ، زما ژوند زما مرګ هر څه د کايناتو د پالونکي الله لپاره دي .

دا ټول اعمال که هغه لمونځ، روژه، زکات، حج، جهاد، او نور طاعت او عبادات دي خاص د الله ﷻ لپاره وي کله چې دا دعوه لرو چې زما دا ټول طاعات او عبادات د الله ﷻ لپاره دي نو بيا بايد دا شرايط عملي کړو، شرايط کوم دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

[لَا شَرِيكَ لَهُ ۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ]

ژباړه : چې د هغه هېڅوک شريک نشته، د هماغه امر ماته شوی دی،او تر ټولو لومړی د اطاعت سر ټيټونکی زه يم .

دا شرط به پوره کوئ، چې د الله رب العالمين لپاره دې عمل وکړ، نو بيا دې ځان په کې مه شريکوه، بيا د (زه) او (زما) الفاظ ترې وباسه چې زه داسې... يم او ما داسې اعمال کړي او دا زما برکت دی چې دومره کارونه روان دي... خاص د الله رب العالمين لپاره يې وکړه، په همدې صورت کې ته بيا دا دعوه کولای شې،چې زه مخلص مؤمن يم.

وروڼو! ريا ډېر بد عمل دی، په هر وخت کې چې د مجاهدينو اعتبار خراب شوی دی، ريا، خودنمايي، شهرت طلبي او ذاتي تشهير لمنځه وړی، له داسې کړنو به سلفو ډېر ځان ساته، نو لنډه دا چې عزت په شهرت کې نه دی.

يو مؤمن سره بايد تل د څلورو خبرو غم موجود وي او هېڅکله به ځان له دې غمه نه بې غمه کوي، د دې څلورو خبرو غم بايد موږ آرام ته پرېنږدي، همدا غمونه چې موږ سره مل وي نو ان شاء الله د کاميابۍ لار مومو ،چې د دې غمونو له جملې څخه:

لومړی د آخرت غم دی:

موږ او تاسې بايد تل د آخرت په فکر کې واوسو چې زموږ اخروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند به ښکله وي، مونږ د خپل اخروي ژوند د جوړولو لپاره څه کړي دي، مونږ به د جهنم له اور څخه ښکله نجات مومو، د صحابه وو تاریخ ته که ځیر شو، نو د جنت زیرې به پرې شوې وو ،خو بیا به هم د آخرت غم د دوی سترګې وچېدو ته نه پرېښودې، تل به یې د اللهﷻ له ډاره ژړل، تاسې د آخرت د غمونو په وجه د سلفو په طاعت او عباداتو کې پابندی، اخلاص او تقوا ته وګورئ، وجه همدا وه چې دوی به یوه لحظه د آخرت له غمه ځانونه نه بېغمه کول.

دویم د ګناه غم دی:

تل باید همدې ته غمجن شو، چې اې ربه پخواني ګناهونه به مې ښکله شي، هغه به راته معاف کړې او که نه، موجوده وخت کې په ګناهونو کې له ښکېلتیا څخه نجات راکړه او د آخرت په سخته ورځ مو مه شرمنده کوه.

د تېرو ګناهونو غم او پرېشانی به تا د حال او راتلونکو ګناهونو څخه وژغوري ان شاء الله، نو تاسره باید تل همدا غم وي، چې د تېرو کړو ګناهونو په اړه به مونږ سره اللهﷻ څه معامله کوي، همداسې د آینده ګناهونو څخه په غم، تشویش او په وېره کې به اوسېږې، چې یا الله زمونږ څخه د ایمان توفیق وانخلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا الله اې رب العالمینه ! موږ ته دا جرأت را نکړې چې آینده کې هم داسې ګناه وکړو چې ته زمونږ څخه خفه شې، دا غم هم تل په ذهن کې باید درسره پروت وي چې د دې ګناهونو له امله ستا کړي عملونه برباد نشي، تل همدا غم او خفګان موجود وي چې اې الله هسې نه دومره سختی، تکالیف او ستونزې مو تېرې کړې،ډېر دردونه او غمونه مې وزغمل خو داسې ونه شي چې زما د ګناهونو له کبله زما ټول عملونه برباد شي.

اې الله که له ما څخه ریا، فخر، سمعت، خود نمایي او یا ذاتي تشهیر شوی وي نو زه به خبر هم نه یم او اعمال به مې برباد شوي وي، داسې حال کې به زه هلاک شم، همدا د تېرو او راتلونکو ګناهونو غم دی چې ما او تا به له ریا او نورو بربادونکو اعمالو، عادتونو او ګناهونو څخه د الله په فضل لرې ساتي، تل به مو د الله یاد په زړه کې وي او د هغه له ستاینې به نه غافله کیږو.

دریم د خاتمې غم دی:

شپه او ورځ په همدې سوچ، فکر او غم کې باید اوسو چې زمونږ خاتمه به څنګه شي، زموږ خاتمه به په ایمان سره وي او که نه هسې نه له دې هجرتونو، جهادونو، سختیو، تکلیفونو او کړاؤنو وروسته هم کله چې مرو زموږ خاتمه الله مه کړه خرابه وي، ایمان راسره نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، ځکه اعتبار ټول خاتمې ته دی، که تا په تېر کې هر څومره نیک اعمال کړي وي ،خو د مرګ په وخت کې دې خاتمه په ایمان سره نه وي نو د تېرو اعمالو څخه دې فایده نه تر لاسه کېږي، او تاسې به دا هم ډېر لیدلي وي چې ډېری خلکو د جهاد په لارو کې سخت کړاؤنه وګالل خو په آخر کې ګمراه شول او بې ایمانه له جهانه لاړل، ډېرو خلکو د کفر او طاغوت سره مبارزه پیل کړه خو آخر کې یې بېرته همدې کفري نړۍ او د بین الملل طاغوت ته محتاج، په یو نه یو ډول د هغوی پلانونه تطبیقوي او د هغوی ګټې پالي، زړونه د الله ﷻ لاس کې دي اوړي را اوړي نو تل باید مونږ سره د خپلې خاتمې غم او فکر وي.

څلورم د قبولیت غم:

تل باید په دې غم کې پراته اوسېږو چې اې الله رب العزته! دغه عمل چې زه کوم، دغه کارونو کې چه زه مصروفه یم، یا مې په تېر وخت کې کوم عملونه چې کړي ،هغه به قبول شوي وي او که نه، یا په اوسني وخت کې مونږ د جهاد په اړوندو اعمالو یا انفرادي اعمالو او عباداتو بوخت یو، نو دا غم باید راسره تل مل اوسېږي چې زمونږ دا اعمال به الله ﷻ قبول کړي که نه، زمونږ دا عملونه څنګه دي، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

قبولیت په شرائطو برابر دي که نه، نیتونه مو څنګه دي، اعمال مو خاص د الله رب العالمین لپاره دي که د نورو اهدافو لپاره؟

نو دا غم اړین دی دا غم که مونږ سره و نو زمونږ هڅه به بیا دا وي چې د اعمالو د قبولیت په شرائطو فکر او غور وکړو، له اعمالو کولو څخه وړاندې نیت خالص کړو، خپل عملونه د همدې غم له داره خاص الله ﷻ ته ځانګړي کړو او د ریا او سمعت په پلیتېو یې ګنده نه کړو.

ورونو!

که چېرته دغه څلور غمه مونږ سره تل اوسېږي،دا ددې باعث کیږي چې مونږ به په عملونو کې ریا نه کوو، ددې څلور واړو غمونو درلودلو فایده او ثمره همدا ده چې په تا کې به اخلاص پیدا کیږي، که چېرته تاسره د خپل آخرت، د خپلې خاتمې، ګناهونو څخه ډار او یا د خپلو اعمالو دقبولیت غم موجود وي نو ته به بیا داسې په اخلاص ،صداقت، محبت او دقت ټول اعمال ترسره کړې چې هغه به بیا ډېر پاک او خالص وي، دا څلور غمونه به ستا عملونه سوچه او چاندي وساتي.

ځکه ته بیا پوهېږې چې د همدې اعمالو په وجه به الله ﷻ تاته له دې ټولو غمونو څخه نجات درکوي که اعمال دې له ریا څخه پاک وو،خاص د الله ﷻ لپاره وو، او د دې ډار په ملتیا دې کړي وو چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې الله ! ته يې زما د آخرت د ښه والي سبب وګرځوه، ته پرې ما د جهنم له اوره وساته، نو ان شاء الله اعمال به دې الله ﷻ قبلوي ، له مستقبل ګناهونو دې هم ساتي او خاتمه به دې هم په ايمان سره په نصيب شي نو ورونو دا غمونه بايد هېر نه کړئ، په ځانګړي ډول د جهاد په باب کې تل بايد دا ستاسې د سترګو په وړاندې پراته وي.

ورونو! تل بايد دا فکر وکړو چې هر وخت د يو اجتماعي خير څخه محرومه شو او نور خلک په دې خير کې شريک ول، په دې وخت کې بايد مونږ غمجن او پرېشانه شو، ځکه دا د منافقينو صفت دی چې د اجتماعي خير څخه که بې برخې هم شي، نو کومه پروا يې نه وي، بيا هم خوشحالي کوي او همداسې بې باکه او بې غمه ګرځي ، يعنې که ستا له لاسه نظام ته يو خير رسيده او زمينه درته مساعده ده چې يو خير دين او نظام ته ورسوې،خو ته هسې خوشې بېکاره ګرځېدې، خپله انرژي او استعداد دې په کار نه اچوې، لټي،تنبلي او سستي کوې، بې موجبه او بې دليله د دې خير نه محرومه شوې او نور خلک په کې شريک شول، نو دا ستا لپاره د ډېر تاوان او غم خبره ده.

منافقين به د رسول الله ﷺ سره جهاد ته له تګ څخه ځان پټ ساتلو او د جهاد صف نه به محرومه کېدل خو بيا هم دوی غم نه کولو او خوشحاله به ګرځېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال تعالى: ﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلاَفَ رَسُولِ اللّهِ وَكَرِهُواْ أَن يُجَاهِدُواْ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللّهِ وَقَالُواْ لاَ تَنفِرُواْ فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَّوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ [التوبة81]

ژباړه : کومو خلکو ته چې د ېرته پاتې کېدو رخصت ورکړ شوی و، هغوی د الله له پیغمبر سره د ملګرتیا په نه کولو او په کور کې پر کېناستلو خوشحاله شول، او دا یې خوښه نه شوه چې د الله په لاره کې په سر او مال سره جهاد وکړي، هغوی خلکو ته وویل:په دې سخته ګرمۍ کې(جهاد)ته مه وځئ،دوی ته ووایه چې د دوزخ اور له دې څخه زیات ګرم دی،کاش! دوی په دې پوهېدلی.

د مؤمنانو صفت دا دی چې هر وخت د خیر له کوم کار څخه محروم او هغه کې استعمال نشي بیا غمجن او خفه کیږي، غزوه تبوک کې درې صحابه له غزوې څخه شاته پاتې کیږي، دومره خفه وي چې ځمکه سره د دومره پراخۍ دوی ته ځای نه ورکوي ،د غم او خفګان له وجهې دښتو ته وځي.

قال تعالى: ﴿وَعَلَى الثَّلاَثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُواْ حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّواْ أَن لاَّ مَلْجَأَ مِنَ اللّهِ إِلاَّ إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُواْ إِنَّ اللّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾[- 118/ التوبة]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه : او هغه درېو تنو ته يې هم بخښنه وکړه چې معامله يې ځنډوّل شوې وه. کله چې ځمکه له خپلې ټولې پراختيا سره سره پر هغوی تنګه شوه؛ او د هغوی خپل ځانونه هم پر هغو پېتې شول، او هغوی دا وګڼله چې له الله څخه د ژغورل کېدو لپاره د پناه کوم بل ځای په خپله د الله د رحمت له لمنې څخه پرته نشته نو الله په خپلې مهربانۍ سره د هغو لورې ته رجوع وکړه، تر څو چې دوی د الله لورې ته راوګرځي. په باوري ډوّل هغه ښه بخښوونکی او رحم کوونکی دی.

افسوس د هغه خلکو په حال چې نن سبا د هجرت او جهاد ، د دين د خدمت او د اسلامي نظام د تطبيق څخه محرومه دي اما بيا هم عبرت او پند نه اخلي، خپل دنياوي کارونو کې مست مصروف دي او دين ته د خدمت لپاره يې شاه کړې ده.

اې مؤمنه او قدرمنده وروره!

د اسلامي نظام د تطبيق لپاره چې تا کار ونکړ، بيا نو ستا د شتون څه فايده؟

چې ته د اسلامي نظام د تطبيق لپاره کار نه کوې او نه درسره په دې اړه کوم فکر او غم شته، نو ته بيا ځانته څنګه يو دردمند او په اسلام مين مسلمان وايې، اسلام خو فقط د دې لپاره نه دی چې په کتابونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دې ولیکل شي او یا دې په مدارسو کې تدریس شي، نه بلکې اسلام خو د حاکمیت دین دی، په ټوله نړۍ د ټولو امورو لپاره د تطبیق قانون لري او د دې د حاکمیت لپاره په هر ډګر کې مبارزه په کار ده.

دا خو د غرب له لوري یو خپور شوی او رایج شوی ذهنیت او فکر دی چې اسلام په اوس وخت کې د تطبیق وړ کوم نظام نه دی او مسلمانانو ته یې همدا ذهنیت ورکړی چې ستاسې یو ایدیالوژیک نظام دی، بس په مدارسو کې د تدریس لپاره جوړ دی، فقط تدریسوئ یې، درته آزادي ده، نور نظامونه په غرب کې تدریسیږي، په اسلامي مملکتونو کې تاسې اسلامي نظام تدریسوئ، په مساجدو کې اعلانونه هم ورته کوئ، خو د تطبیق میدان ته به نه رادانګئ!

نو دا خو یوازې د مدارسو، مجلو او کتابونو نظام نه دی، دا خو د حکومتولۍ او سیاست نظام دی، دا خو د ژوند ټولو اړخونو ته پراخه قوانین لري، د تطبیق لپاره یې کار په کار دی، په ټولو باندې فرض عین ده، چې د تطبیق لپاره یې راپورته شي، د اصلي نظام څخه دفاع وکړي، تطبیق یې کړي او ځان ورباندې ټوټه، ټوټه کړي.

ډیر خلک شته چې له دې خیر څخه محرومه شوي دي او خپل وخت عبث تېروي او د اسلامي نظام قیام ورته خوشې خبرې ښکاري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروڼو! الله ﷻ رسول الله ﷺ ته امر کړی چې تاسې کفارو او منافقینو سره جګړه وکړئ په وړه او غټه خبره کې، یوه کې هم د دوی پیروي مه کوئ او دوی سره جهاد وکړئ.

قال تعالی: ﴿فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُم بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا﴾[التوبة 52]

ژباړه: نو اې پیغمبره! د کافرانو خبره هېڅکله مه منه، دا قرآن درسره واخله د هغوی سره ستر هر اړخیز جهاد وکړه .

ځینې علماء د دې آیات په تفسیر کې لیکي چې ته دوی سره جنګ وکړه په قرآن باندې او ځینې وایي چې ته دوی سره جګړه وکړه په توره باندې، یعنې په توره او اسلحه دوی سره وجنګېږه په دواړو صورتونو کې ترې مونږ دا استدلال کولای شو چې مونږ دښمن سره په ټولو برخو کې باید وجنګېږو او په ټولو برخو کې چې ورسره جنګ کوو زمونږ د جنګ د جواز سرچینه قرآن دی که هغه دعوتي جنګ دی، که اعلامي مبارزه ده، که نظامي جګړه ده او یا اقتصادي هلې ځلې دي، په هره برخه کې چې دوی سره مونږ خپله جګړه کوو نو له قرآن څخه ورته دلیل وړاندې کوو، د سیرت څخه ورته دلایل لرو او دوی سره جهاد کبیر کوو، په هر میدان کې ورسره جنګ مخ ته وړو که د تورې میدان وو او که بل هر میدان وي، د قرآن د نظام په مقابل کې چې هر نظام مخ ته راځي، مقابله کوي، ځان په حق

(c) ketabton.com: The Digital Library

معرفي کوي او غواړي چې د الله رب العالمین له لوري رالېږل شوی نظام مونږ ته ضعیف معرفي کړي، نو همداسې خلکو سره مونږ په هر ډګر کې خپله جګړه جاري ساتو بنصرالله تعالی.

دا سریزه مو د دې موضوع د اهمیت له کبله وړاندې کړه چې تاسې ته یوه انګېزه درکړو چې دا درسونه تعقیب کړئ، په دې اړه فکر وکړئ دا خپله یو جهاد دی، بلکې دا یو جهاد کبیر دی چې مونږ دوی سره مبارزه کوو په قرآن باندې، او که کله د تورې خبره راځي په توره هم ورسره جنګېږو، همدې ته الله رب العالمین جهاد کبیر ویلی، دا قوي جګړه ده، نو په همدې اساس دا قوي جګړه همداسې ستر زحمتونه غواړي او باید چې استقامت وکړو او د دوی د هرې جګړې په وړاندې کلک ودرېږو او د اجر په نیت ورسره وجنګېږو، الله جل جلاله چې په دې آیات کې د جهاد کبیر امر کوي په سر کې څه وایي:

﴿فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ﴾.

ژباړه: اې پیغمبره! د کافرانو خبره هېڅکله مه منه ...

یعنې د کافرانو شاته منډې مه وهه، مطلب دا چې هغوی هر څه ووایي هغه مه منه، چې بس ته په هر څه کې د هغوی د اغېزې لاندې یې،نقشه درته هغوی جوړه کړي،پیسې درته هغوی راولېږي، نور د هر څه کنټرول دې د کافرو لاس کې وي، نه داسې نده په کار، بلکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله را اوچت شه،په خپلو مټو ورسره مبارزه وکړه، شریعت شته، نور مصادر موجود دي،د هر څه په اړه نقشه، هدایت، اوامر او طرحې شته، احادیث چې وحې خفي ده هر څه پکې شتون لري،له نورو کیسو تېر شه،په هر صورت کې په خپل قوت وجنګېږه او هر چېرته په نظامي میدان کې د هر ډول حالاتو سره مخ شې نو دښمن ته تسلیمي مه ورکوه بلکې ورسره تر آخره وجنګېږه.

ورونو! زموږ دین یو کامل دین دی، مکمل ورداخلېدل په کار دي، لکه الله ﷻ فرمایي:﴿ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ ادْخُلُواْ فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلاَ تَتَّبِعُواْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ** ﴾**[208 - البقرة]**

ژباړه: اې مؤمنانو! تاسې په هر اړخیز ډول په اسلام کې ننوځئ او د شیطان پیروي مه کوئ چې هغه ستاسې ښکاره دښمن دی.

دا آیت باید د خپلو سترګو په وړاندې کېږدو،په هره برخه کې مسلمانان دعوت او سیکولرانو سره مبارزه وکړو، خپله هم پوره په اسلام کې داخل شو او نور خلک هم د پوره اسلام داخلېدو ته راوبلو، کله چې په اسلام کې پوره داخل شو، نو بیا مونږ ته د اسلام د تطبیق په ټولو اړخونو کې عملي ځایونه معلومېږي او نورو ته پرې هم ښه قناعت ورکولای شو.

ورونو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هغه موضوع ده چې په دې معاصر وخت کې نه پرې چا پوره او مدلل ليکل کړي او نه هم موجوده حالاتو کې د اسلام د سياسي نظام په تطبيقي اړخ کوم مؤثر بحث شته، په دې اړه چې څه تاسې مطالعه کړئ نو زياتو کې به **د اسلام سياسي نظام** داسې مغلق او پيچيده معرفي شوی وي چې نه يې بيا د چا تحقيق او مطالعې ته زړه کيږي او نه هم ورسره نوره دلچسپي پيدا کوي، فکر کوي دا خو د زړو قرنونو زړې او پېچلې کيسې دي، داسې نه ده دا ډېر خوږ، ساده او عام فهمه نظام دی، زمونږ د ژوند ټولو امورو ته کامل او شامل قوانين لري، همدې نظام سره الله ﷻ محبت او د همدې نظام د قيام امر کوي، په دې لار کې رسول الله ﷺ او ملګرو يې سختۍ ګاللې، د دې نظام د عملي تطبيق خواږه چې چا کتلي نو د ژوند نور خوندونه بيا مزه نه ورکوي، تاسې وګورئ کله چې په عراق او شام کې د اسلام همدا سياسي نظام د اسلامي خلافت مجاهدينو قائم کړ، نو خلکو څومره د پراخيو او خوشحاليو ډک ژوند درلود، ورځ تر بلې د دې نظام په سيورې کې د شته خلکو د ژوند د هرې برخې سطحه لوړيده او نورو خلکو چې لېده نو دې ته يې زړه کېده چې د همدې سپېڅلي نظام سيورې ته پناه واخلي او دا د سيکولرانو په مخ هم کلک ګذار و چې ويل به يې د اسلام سياسي نظام اوس د تطبيق وړ نه دی، عملاً

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلامي دولت مجاهدينو ټولې نړۍ ته وښوده چې څنګه **د اسلام سياسي نظام** سل په سله د تطبيق وړ دی، نو په همدې خاطر وايو چې د اسلام سياسي نظام موضوع عامول او عام فهمه کول غواړي، په دې مسئله درسونه، بيانونه او نور دعوتي پروګرامونه کول پکار دي تر څو چې د سيکولرانو دا طلسم مات شي.

الله رب العالمين فرمايي: **﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولاً أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ [سورة النحل 36].**

ژباړه: او موږ په هر امت کې يو پيغمبر لېږلې چې هغه ورته ويل تاسې د الله بندګي وکړئ، او د طاغوت له بندګۍ ځان وژغورئ.

الله رب العالمين د ټولو انبياوو بعثت او د رالېږلو يو هدف ذکر کوي، هغه دا چې د الله رب العالمين عبادت او د طاغوت څخه اجتناب وشي او د طاغوت څخه خلک د بېزارۍ اعلان وکړي او د هغه څخه ځان او نور مسلمانان هم لرې وساتي.

ورونو!

نن سبا دښمن چې ډېر کار او هڅه کوي ترڅو ځينې خلک په يو ډول نه يو ډول د يو طاغوت په عبادت بوخت کړي نو همدغه د سياسي نظام برخه ده، چې دښمن د همدې لارې غواړي ځان هدف ته ورسوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افسوس خبره خو لا دا ده چې نن سبا ډېر نظامونه مسلمانانو ته د طاغوت په حیث جوړ شوي دي، او خلکو ترې اطاعت، عبادت او پیروي شروع کړې ده، څه پکې پوهیږي چې دا طاغوت دی، مستقیم او مباشر ورته خدمت کوي او څه خلک د ناپوهۍ او د جهل له امله د اسلام په نوم د هغه طاغوت په عبادت بوخت دي کوم چې کفریات او د طاغوت ارکان پدې نظام کې د کفارو له طرفه مخفي شوي دي او ډېری خلک پرې د پوهېدو هڅه هم نه کوي.

د انبیاؤو د راتګ یو هدف همدغه دی چې خلکوته طاغوت روښانه او تشریح کړي او د طاغوت د عبادت څخه خلک د رب العالمین عبادت ته راوګرځوي، یعني په نړۍ کې چې دغه کوم طاغوتي نظامونه دي، باید د دوی د مقابلې لپاره راولاړ شو او نور خلک هم د دې مقابلې لپاره راوبلو او همدا راز د الله رب العالمین قانون او نظام ته هم د خلکو لار ښوونه وکړو، مخکې چې علماؤو د طاغوت کومه تشریح کړې ده، اکثره تشریح یې په نظام باندې کړې، چې الله رب العالمین انبیاء رالیږلي د دې لپاره چې د طاغوت نظام حاکم وو، هغه نظام سره مقابله او مبارزه وکړي او د الله رب العالمین نظام جاري او تطبیق کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس د طاغوت ډولونه زیات دي لکه ځیني علماء د طاغوت پنځه ډوله ښايي او ځیني علماء د طاغوت نور زیات ډولونه ذکر کوي.

خو په هر صورت علماؤو چې څومره ډولونه د طواغیتو او د طاغوت ذکر کړي، د هغوی ټولو په رأس کې شیطان راځي او بیا شیطان چې اکثریت مسلمانان دوکه کړي او د طاغوت په بندګۍ کې یې ترلي دي نو د طاغوتي نظام په چوکاټ کې یې دا کار کړی دی.

ځکه که د نظام په رأس کې که کوم کس وي هغه هم طاغوت دی، د نظام لپاره چې څوک خلک دعوتوي هغه هم د طاغوت عساکر دي او خپله نظام چې په خلکو باندې غواړي تطبیق کړي، دا هم د جاهلیت یوه ډول او طاغوتي نظام دی، نو بناءً د هر طرف څخه چې د شیطان په فعالیتونو راتاو شې، خبره په نظام راڅرخي، که نظام اصلاح وي د شیطان فعالیتونه هم محدود کېدلای شي ان شاءالله.

ځکه د سلفو نه نقل دي چې چا هم خپل نفس د خیر کار کې مصروف نکړ نو شیطان یې د باطل په خدمت کې مصروفوي او که څوک د الله د دین عسکر (مجاهد) ونه ګرځي نو شیطان یې بیا د طاغوت عسکر جوړوي الا ماشاءالله که یو نیم کس ته الله متعال نجات ورکړي خو تاسو عملاً یو ځل وګورئ چې نن سبا چا د اسلامي نظام قیام لپاره کار ندی کړی، نو یو نوع باندې د طاغوت په خدمت کې بوخت دی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعتراض به د اسلامي نظام په يو مجاهد باندې کوي خو خپله به بيا په همدا غټ سر د کفارو معاش خور او د طاغوتي نظام يو ذليله عسکر او فرد به وي.

ورونو!

د مجاهدينو دا مسؤليت دی، دا يې داعيه ده، د دې لپاره مونږ او تاسې جګړه شروع کړې ده، چې د طاغوت سره مبارزه وکړو، طاغوت ړنګ او د الله رب العالمين نظام په ټوله نړۍ حاکم وګرځوو چې دا مبارزه همدا د سياسي نظام د حاکميت لپاره ده.

سياسي نظام درته دښمن (**طاغوت**) جوړوي او په مسلمانانو باندې تطبيقوي او تحميلوي چې د دې ښخه پيروي او اطاعت وکړي، اما دې طاغوت سره به مونږ په هرميدان کې ان شاءالله مبارزه کوو که د تورې مبارزه وي په توره يې کوو، ځان ورباندې ټوټه ټوټه کوو، که د علم، دعوت، اعلام، اقتصاد، داخلي او بهرني سياست خلاصه په هر ډګر کې دوی سره مبارزې ته تيار يو باذن الله.

اول قدم کې مکمل طاغوت پيژنو، او په دې ځان پوهوو، تحقيق او مطالعه کوو يې او بيا نور هم ورباندې پوهوو، ترڅو اکثرو ته دا معلومات وشي چې دغه.. دغه.. طرفونو کې طاغوت کار کړی دی، د اسلام په نوم يې مسلمانانو ته دغسې دامونه او جالونه ايښي دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو ته بايد قناعت ورکړو چې دغه طاغوت دی، دغه د طاغوت لارې دي او دغه نظام طاغوتي دې، د دې په مقابله کې دغسې بهترين نظام لرو، بهترين بهترين سياستمداران لرو، بهترين سياست لرو نو لازمه ده چې مجاهدين سياسي نظام باندې ځان پوه کړي.

ځکه دا زمونږ اصلي او آخري مرام او داعيه ده، چې طاغوت سره مبارزه کوو، او دغه مبارزه د اسلام په سياسي نظام باندې حاصلېږي، دښمن غواړي چې دغه خپل طاغوتي سياسي نظام دربانديې د اسلام د سياسي نظام په نوم حاکم وګرځوي که چېرته د دښمن همدغه طاغوتي نظام ومنل شي نو نوره بيا جګړه خپله معنا له لاسه ورکوي، بيا نو ټول لوري او طرفونه يو ډول ګرځي، ټول سره يو ملت شي او په خپلو کې يې نور د جګړې ضرورت نه پيدا کيږي، لکه د اوسنيو تش په نوم د اسلام دعوه دارانو په څېر، د دوی کشرانو هم هماغه طاغوتي نظام چې کفارو سره برائت نلري او د کفري نړۍ يو جز او عضوه ځان حسابوي د اسلامي نظام په حيث او نوم قبول کړ نو جګړه ختمه شوه، تر پرونه يې چې څوک دښمنان ګڼل نن ورسره دوستي او راشه درشه کوي، اوس يې همغه دښمنان، دښمنان نه دي او نه يې دښمنان ګڼي، اوس ورسره موالات کوي، هغوی ورسره اوس د جګړې په ځای مرستې کوي، که زه او ته هم الله مکره همدغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

طاغوتي نظام قبول کړو نو کفار بیا مخالفت نه کوي بلکې بیا به موږ ته هم ډالرې رالیږي، ځکه چې هغه طاغوتي نظام یې تا ومانه بس نور نو د جګړې علت او معنا ختمه شوه، بیا له دې ښخه موږ او تاسې دا استدلال کوو چې دښمن تر هغه پورې تا سره جګړه کوي چې خپل دغه طاغوتي سیاسي نظام درباندې حاکم وګرځوي، ولو چې په هر نوم وي که اسلامي روستاړی او مختاړی ولري که یې ونلري، خو چې داخل کې د کفارو درکول شوي اصول او خبرې ومنل شي، د کفارو جوړ شوي طاغوتي قوانینو ته دې د بین الملل په نوم احترام وکړ او د هغه شمولیت لپاره دې ورته خواری او زاری وکړه، نو چې کله یې درباندې حاکم کړ، بس نور درسره جګړه ختموي ،وروري، دوستي، انډیوالي، همکاري، مرستې، تفاهمونه، ډیالوګونه، مجلسونه او مشورې... درسره په یو چینل او ګروپ کې جاري ساتي او اخطارونه، بندیزونه، تورلیستونه او تهدیدونه ټول له یوه مخه ختموي او د انډیوالی سیستم درسره شروع کوي.

تر هغه چې تا ورسره مبارزه کوله او دغه سیاسي نظام دی منحیث د یو حاکم نظام نه مانه، دښمن به درباندې د بمونو مور هم استعمالوي، دښمن به درباندې اتوم هم استعمالوي ډول ډول بندیزونه به هم درباندې لګوي ، فشارونه هم درباندې واردوي، ستا

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ضد به ډول ـ ډول فعالیتونه ترسره کوي ترڅو دې د خپل طاغوتي نظام منلو ته اړ کړي.

د همداسې طاغوتي نظام منلو او ورسره جوړجاړي لپاره رسول الله ﷺ ته ډېر وړاندیزونه وشول چې حد اقل که زمونږ سیاسي نظام نه حاکموې، نو بد رد ورته مه وایه، خو رسول الله ﷺ دا هم ورسره نه مني، بلکه ورته وایي چې ستاسې نظام باطل او زمونږ نظام په حقه دی، ځکه رسول الله ﷺ پوهېږي چې له بعثت څخه همدغه زما هدف دی چې د دوی طاغوتي نظامونه باید ړنګ کړم، دې سره مبارزه وکړم، نو که چېرې زه تنازل او نرمي وکړم، مشرکینو سره راشه، درشه معاملات او خنداګانې شروع کړم، نو زما د هغه رسالت مفهوم له منځه ځي.

بناءً ورونو!

د دې بحث څخه زمونږ هدف همدغه دی چې رب العالمین مونږ او تاسې په دې باندې مکلف ګرځولي یو چې د دغسې طاغوتي نظامونو جرړې وباسو، بېخ کندي يې وکړو او داسې طاغوتي نظامونه چې په یوه ټولنه کې د یو سیاسي نظام په حیث حاکم دي او یا يې د حاکمېدو هڅې کیږي، خلکو ته يې تشریح کړو، په ببلا ببلو برخو يې ورته رڼا

(c) ketabton.com: The Digital Library

واچوو، خلک په دې پوره پوهه کړو چې دا طاغوتي نظامونه دي، د طاغوتي نظامونو دا... او دا... نښې دي، په دې... او دې... دلائلو دا طاغوتي نظامونه دي او د دغه طاغوتي نظام سره مبارزه الله رب العالمین په مونږ باندې فرض کړې ده، بدیل یې هم ورته لرو، داسې نه ده چې یوازې دا طاغوتي نظام د حاکمیت وړ دی، نه بلکې دا طاغوتي نظامونه له پراخه هر اړخیزو مفاسدو او نیمګړتیاو ډک دي، مونږ د حاکمیت لپاره د اسلام سیاسي نظام لرو چې ټولو برخو ته کامل او شامل نظام دی، نو خلکو ته د اسلام د سیاسي نظام په اړه د هر اړخیزو معلوماتو په ورکولو مونږ مکلف یو، باید په ټولو خواو یې ورته وغږېږو، د تطبیق او عملي کېدلو خبرې هم ورته وکړو، د اسلام په جامه کې دښمنانو چې د اسلام په سپېڅلي سیاسي نظام کومې خاورې او دورې غورځولې وي هغه باید ورڅخه لرې او د هغې اصلي څهره مسلمانانو ته روښانه کړو او د رسول الله ﷺ په مبارک لاس د جوړ شوي اسلامي نظام اصیل فهم ته په بشپړ اخلاص او صداقت سره دعوت وکړو، ټولو خلکو ته یې ورسوو او په دې ټولو موضوعاتو مسلمانانو ته لله الحمد مجاهدین قناعت هم ورکولای شي.

زه او ته هم ذهناً په دې مسئله مطمئن یو چې یقیني زمونږ او ستاسې مبارزه په حقه ده، او یوه ورځ به الله رب العالمین مونږ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې ته فتحې راکوي، دا طاغوتي نظامونه به ړنګېږي او الله رب العالمین به په درسته نړۍ اسلامي نظام قائموي باذن الله.

ورونو!

اسلام داسې یو دین دی چې له نورو ټولو نظامونو یې سیاسي نظام ډېر جامع، کامل او شامل دی او الله رب العالمین دې سیاسي نظام ته ډېر لوړ اهمیت ورکړی دی، په دې دین کې سیاسي نظام شته دی چې هم د عمل او تطبیق وړ دی او هم خپلې ځانګړنې، پراخه ښېګڼې او ښه صفات لري، ځانته اهداف او مقاصد لري، هم یې د دې اهدافو ترلاسه کولو طرز او طریقه په ډېر روښانه شکل بیان او واضحه کړې او هم یې په نورو ټولو خوا وو پوره رڼا اچولې ده، داسې یو نظام دی چې تاریخ کې بار بار عملي تطبیق شوی هم دی، کلونه، کلونه یې په نړۍ باندې حاکمیت کړی دی، داسې نه ده چې د نورو نظامونو په څېر یوازې یې اهداف او مقاصد بیان کړي خو بیا د همدې اهدافو او مقاصدو لاس ته کولو طرز او شېوه یې په معیاري شکل سره چې د ټول عالم په کته وي نه ده بیان کړی او نه به یې تر قیامته بیان کړای شي.

عام مسلمانان او بیا په ځانګړې ډول مجاهدین باید د اسلام د سیاسي نظام له ټولو اړخونو څخه پوره پوهه ولري او د اسلام د سیاسي نظام

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول اړخونه بايد پوره وپېژني، هم يې په اهدافو او مقاصدو ځان پوهه کړي، هم يې د تطبيق او عملي کېدو په مراحلو معلومات ولري، ځکه چې په تېر کې د اسلام د سياسي نظام د راتللو او حاکمېدو په نامه ډېرو خلکو سوء استفاده کړې، په دې برخه کې په ډېرو ارزښتونو لوبې شوي، د خلکو په قربانيو، اوښکو او آرمانونو سوداګري شوې ده، ډېر تنظيمونه، ډلې او ټېلې هم خپله په دې برخه کې خطا شوي او هم يې نور خلک خطا کړي، دوی په احسنه طريقه د اسلام د سياسي نظام د اهدافو او مقاصدو د ترلاسه کولو وړتيا هم نه درلوده ، فقط په تيوري شکل يې د اسلام د سياسي نظام ځينې اهداف بيانول خو د تطبيق په برخه کې يې نه خپله کومه پوهه او علميت درلود او نه يې هم په دې اړه تحقيق کاوه، ځکه يې نو يو قدم د اسلام د سيوري لاندې اخيست او لس قدمه به د ديموکراسۍ او طاغوت په لاره تلل او د طاغوت په بندګۍ به ورننوتل.

حقيقي اسلامي نظام ځانته مفاهيم او ځانته معناګانې لري، نو دا زمونږ او ستاسې تر مخ چې کوم باطل پرست تنظيمونه دي او ځانونه هم اسلام ته منسوبوي،ناري د اسلام وهي خو نور د طاغوت له بندګۍ ځانونه نه شي ويستلای، دوی په خوله او کتابونو کې د اسلامي نظام خبرې کوي خو عمل يې بيا د هماغه ګنده قوميت،

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنیت او د بین الملل د سیوري لاندې پنځوس سلنه اسلامي نظام قایمولو لپاره دی، نو تاسې به ان شاء الله د دې کتاب په مطالعې سره د دغه راز طاغوتي تنظیمونو په کمزورۍ، په دې برخه کې له کفارو څخه د دوی په مجبوریتونو، د دوی په کړو منهجونو او کفارو سره د دوی د دوستۍ په لاملونو او نورو ډېرو حقیقتونو او واقعیتونو پوهه شئ ان شاء الله.

په اسلام کې د سیاسي نظام اهمیت

اسلامي نظام تل د جاهلیت په نوي او زاړه افکارو او نظریاتو **لکه:**سیکولاریزم، صهیونیزم، هندویزیم، لبرالیزم، نشنلیزم، کمونیزم ،سوسیالیزم،کاپیټالیزم،صلیبیت،یهودیت،قادیانیت،رافضیت،صوفیت او د وخت په بدعاتو او خرافاتو سخت ګوزارونه کړي، دا یې چلبنچ کړي او امت یې له د درانه خوبه راویښ کړی دی.

کله چې موږ د خپل سلفو تېر تاریخ ته نظر اچوو، وینو چې زموږ سلفو په تېرو کلونو کې له سختیو او کړاؤنو ډکه لار وهلې ده او د وخت په تېریدو سره دغه غم لړلي لاره نور هم پېچلې او غم لړلې کیږي، د کلونو راهیسې د امت یوه ستونزه نه وي حل شوې، چې هره ورځ بیا یو بلې ستونزې سره مخ کیږو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګونه کلونه کیږي چې اسلامي خاوره د نړیوالو زبرځواکونو د سیالۍ په ډګر آوښتې او د دې سیالۍ زیان یوازې مسلمانانو ته رسیږي، په دغه څو سوه کلنه غمیزه کې اسلامي امت خپله مادي او معنوي پانګه له لاسه ورکړه او نظام یې په مادي او معنوي کنډواله واوښت، خو په تاسف سره نن هم د ویجاړۍ دغه بهیر لا تر ناڅرګند وخت روان دی او اکثره نه پوهیږي دغه ناورین به کله پای ته رسیږي.

نو زموږ دنده څه ده او څه باید وکړو ترڅو خپل اسلامي نظام د پیړیو له دې روان بحرانه وباسو؟

دا هغه پوښتنه ده چې ټول هڅه کوي ځواب یې پیدا کړي ، خو دغې پوښتنې ته لا تر اوسه اکثره خلکو سم ځواب نه دی موندلی.

او دا چې ولې داسې یو ځواب چې ټول امت ته د منلو وړ وي نه دی موندل شوی علتونه یې ډېر دي، خو یو علت دا هم دی چې موږ د سیاست اړوند اړینه علمي پوهه نه لرو او نه شو کولای د پېښو بهیر سم ارزیابي کړو، نو له همدې امله یو شمیر تش په نوم ملایان او سیاستمداران د ستونزمنو پېښو په تړاو ناسم ، ناسنجول شوي او د غرب د فکر نه سرچینه اخیستونکې څرګندونې کوي.

چې دې کار په پرله پسې ډول امت په کړکېچ کې ډوب کړ، دا یو پېچلی او ډېر ستونزمن حالت دی، دا حالت له مسلمانانو څخه د زیاتې پوهې، ځیرکتیا او مسؤلیت غوښتنه کوي، دا موضوع باید سمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وشاربل شي ترڅو مسلمانانو ته يو روښانه مسير په آسانۍ سره ښکاره او معلوم شي.

موږ چې کله چاته ووايو مطالعه وکړه ترڅو فهم او پوهه مو لوړه شي، نو د ډېرو فکر ديني مطالعې طرف ته لاړ شي، همداسې عامو خلکو ته که ووايې چې تعليم او يا مطالعه وکړه بيا د هغوی ذهن نيغ عصري علومو ته روان شي، خو مونږ د دې عصر مسلمانو ځوانانو ته او خصوصاً مجاهدينو ته وايو چې تاسې د ديني او نورې مطالعې تر څنګ د سياسي نظامونو په اړه مطالعه وکړئ، سياسي علم هم حاصل کړئ، خصوصاً شرعي سياست مطالعه کړئ او د اسلامي سياست باندې ځان خبر کړئ، ترڅو بصيرت مو لوړ شي، همدا رنګه د اسلام د سياسي نظام د جوړښت او د تطبيق په اړه يې بشپړ معلومات ترلاسه کړئ، په دې اړه مطالعه او تحقيق وکړئ که مو په دې اړه چاسره کله کوم بحث راشي چې ښه پوره استدلال ورسره وکړای شئ.

په دې برخه کې مو خپل علم زيات کړئ چې په آينده کې له دې لارې اسلامي امت ته خدمت وکړئ، د اسلام د سياسي نظام په ټولو اړخونو مو چې کله پوهه او علم زيات شو نو بيا د نورو پوهول او يا نورو مقابلو لوريو سره بحث په ښه توګه کولای شئ.

ورونو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله رب العالمین د خپل دین د ترقی او پرمختګ لپاره په هره زمانه کې داسې قومونه پیدا کړي چې د دې دین څخه یې دفاع کړې، نو ځکه الله ﷻ فرمایي: ﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَن يَرۡتَدَّ مِنكُمۡ عَن دِينِهِۦ فَسَوۡفَ يَأۡتِي ٱللَّهُ بِقَوۡمٖ يُحِبُّهُمۡ وَيُحِبُّونَهُۥٓ أَذِلَّةٍ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ يُجَٰهِدُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوۡمَةَ لَآئِمٖۚ ذَٰلِكَ فَضۡلُ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴾ [سُورَةُ المَائدة : 54]

ژباړه: اې مؤمنانو! که ستاسې څخه څوک له خپل دین څخه واوړي (نو وا دي وړي) الله به نور ډېر داسې خلک پیدا کړي چې الله ته ګران وي او الله هغوی ته ګران وي، چې له مؤمنانو سره به نرمي کوي او پر کافرانو سختي، چې د الله په لار کې به جهاد وکړي او د هېڅ ملامتوونکي له پېغور څخه به ونه وېرېږي، دا د الله فضل دی، چا ته يې چې خوښه شي ورپه برخه کوي يې، الله د پراخه وسایلو څښتن او پر هر څه پوهیږي.

که چېرته یوه ډله د دین څخه مرتده شي، الله ﷻ به بل قوم پیدا کړي، همېشه ډېری داسې ډلې د اسلام او د جهاد په نوم راپورته شوي، خو د خپلو کړو منهجونو له کبله نومورې ډلې او تنظیمونه بیا مرتد او د اسلام څخه وتلي، نو الله ﷻ بل داسې یو قوم راپیدا کوي چې د الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ﷻ په لاره کې جهاد کوي او د چا له ملامتیا څخه نه وېرېږي، اللهﷻ سره محبت کوي او اللهﷻ دوی سره محبت کوي، د اللهﷻ د دښمنانو سره له سختۍ څخه کار اخلي او د مؤمنانو سره ډېر نرم وي.

ورونو! تاسې مطمئنه اوسئ، اللهﷻ به د خپل دين د نصرت لپاره نا آشنا قومونه را پيدا کوي، دا به داسې قومونه وي چې دغه صفات به ټول پکې موجود وي او داسې قومونه به اللهﷻ په خپل فضل او کرم سره زموږ او ستاسې مرستې ته راولاړوي.

نو نن سبا د صبر او استقامت ورځې دي، اللهﷻ به داسې خلک هرومرو پيدا کوي، خو چې د داسې قومونو د رهبرۍ کولو لپاره بايد مجاهدينو سر له اوسه يوه انګېزه موجوده وي چې له قومونو او خلکو څخه په راتلونکې کې د اللهﷻ په لاره کې په سالمه توګه ګټه پورته شي، ترڅو د اللهﷻ د دين د نصرت سبب وګرځي.

نو د همدې لپاره په سياسي نظام بحث شروع کوو، ځکه مجاهدين بايد خپله انګېزه قوي کړي او دا صلاحيتونه ځان کې پيدا کړي چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم اسلامي نظام مطرح، هم تطبیق او هم ترېنه هر ډګر کې ساتنه او دفاع وکړای شي.

ورونو! تاسې د اسلام د سیاسي نظام اهمیت له دې ښه معلومولای شئ چې الله تعالی فرمایي: ﴿وَقَٰتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ كُلُّهُۥ لِلَّهِ...﴾

ژباړه : له دې کافرانو سره تر هغې پورې وجنګیږئ چې فتنه پاتې نشي او ټول دین د الله لپاره شي.

دلته الله رب العالمین مجاهدینو ته په دوه برخو کې د دوی مسؤلیت او وظیفه په ډاګه او تشریح کړې ده.

- **چې هغه یو د قتال برخه ده:** ﴿وَقَٰتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ...﴾
- **او بله یې هم د نظام برخه ده:**﴿وَيَكُونَ ٱلدِّينُ كُلُّهُۥ لِلَّهِ﴾ .

مجاهدینو ته چې الله ﷻ د قتال امر کړی په همدې هدف یې کړی چې د شرک او کفر فتنې له منځه لاړې شي، کله چې فتنې ختمې شي نو بیا د شریعت تطبیق د یو نظام په چوکاټ کې شونی وي او د ټولو نظامونو که هغه اجتماعي او دعوتي نظام دی که اقتصادي او عسکري دی، نو د دې ټولو رهبري او کنټرول بیا د یو سیاسي نظام له لورې کیږي، دې ټولو ته سیاسي نظام اهداف تعیینوي او د دوی څارنه او کنټرول ټول د یو سیاسي نظام په لمنه کې کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اکثره مسلمانانو په ذهن کې د سیاسي نظام په اړه داسې تصور پروت دی، چې اصلاً د دوی ورسره ډېره نه لګیږي، که د سیاسي نظام نوم ورته واخلې نو تربنه یې کرکه کیږي، د سیاست په نامه د مسلمانانو مصالح او ارزښتونه پایمال شول، **د اسلام د سیاسي نظام** په نوم چې کوم طاغوتي او دیموکراتیک نظامونه واکمن کړای شوي، نو دوی نه یوازې دا چې د اسلام هغه شکل او تصویر یې خلکو ته غلط ورمعرفي کړ، بلکې ډېری خلک اوس فکر کوي چې اسلام د تطبیق لپاره کوم نظام نه لري او د اسلام په نوم راپورته شویو سیاستمدارانو یا په بله اصطلاح تش په نوم جهادي قائدینو د اسلام په تخریب کې له هر چا ستر رول ولوباوه، علت یې دادی چې نه دغه مشران او نه یې هم تنظیمونه د اسلام د سیاسي نظام په تُول پوره ول، نو په کار ده چې زمونږ مجاهدین نهایي هڅه وکړي چې د اسلام سیاسي نظام په تمامه مانا وپېژني.

کومه تګلاره چې الله رب العالمین د قتال لپاره تعیین کړې ده، نو په عمومي توګه یې دوه عمده اهداف ټاکلي چې هغه یو د فتنې ختمول او بل د نظام تطبیقول دي.

هر کله چې مجاهدین په عمومي جنګونو کې شکست خوري، نو په اصل کې دوی په سیاست کې شکست خوړلی وي، کومه تګلاره یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د اسلام سیاسي نظام په نوم په نظر کې نیولې دغه د ماحول او د محیط سره مناسب نه وي، ځکه شکست رامنځته کیږي، نو که چېرته غواړئ چې په نظامي ډګر کې پرمختګ وکړئ باید د سیاسي نظام د تطبیق لپاره چې کومه طرحه وړاندې کوئ نو دا دوه اصله پام کې وساتئ.

- **اول قدم کې باید ټول په ټوله شرعي اصل ولري.**
- **او دویم قدم کې د ماحول او محیط، قوت او قدرت شرایطو ته په کتلو طرحه وي.**

یعنې چې کله هم تاسې د جګړې په ډګر کې د شکست سره مخ شوئ، نو په دې کې پوره ستا همغه لومړنیو اقداماتو ته ورګرځي چې تا له جګړې وړاندې ایښې وي، یعنې هغه اقدامات د حالاتو سره مناسب نه و چې تا له جګړې وړاندې په لومړیو کې اخستي، ځکه یې نو په هغه اساس دوه درې کاله وروسته مجاهدین له شکست سره مخ کیږي.

نو تاسې باید دې خبرې ته متوجه اوسئ چې په هره برخه کې اقدام کوئ ستاسې لومړني اقدامات، یعنې له پیل وړاندې چې کوم ګامونه اخلئ په هغې کې به ډېر له دقت او ځیرکتیا څخه کار اخلئ، په هره برخه کې چې تاسې فعالیت کوئ که هغه دعوتي، نظامي، اقتصادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا نورې برخې وي، چې یو کار شروع کوئ نو لومړني کارونه او قدمونه مو باید ښه ارزولي او ټولې خواوې مو سنجولې وي، که داسې نه وي او د هر کار شروع ډېره سطحي وکړئ، پرته له دې چې په لومړنیو اقداماتو یې هر اړخیز غور او دقت وکړئ او کار پیل کړئ نو په دې پوهه شئ چې ستاسې پای پرته له شکست څخه بل څه نه ده. ځکه په نړۍ او په ټولنه کې درې ډوله انسانان دي.

❖ **لومړۍ طبقه:** هغه خلک دي چې د کار د پیلېدو ډېر شوق ورسره وي،خو نور د کار په نتایجو،جریان او ثمرې د لاس ته راوړلو په اړه یې نه کوم فکر کوي او نه یې هم په کیسه کې وي فقط همدې ته وارخطا او شله وي چې بس زر یو کار پیل کړي.

❖ **دوهمه طبقه:** هغه خلک دي چې کار پیلوي، ترختمه یې پورې رسوي، خو نور یې بیا د نتیجې په کیسه کې نه وي، چې پدې کار باندې څه نتیجه مرتب کیږي، داسې کسان یا د امیر د فشار له کبله یا د نورو لاملونو له امله کار پیلوي او پای ته یې هم رسوي، خو چې کار کله پای ته ورسیږي نو بیا یې د ثمرې ترلاسه کولو کیسه کې نه وي.

❖ **درېمه طبقه:** هغه خلک دي چې کار پیلوي، په ډېر ښه طریقه یې پای ته رسوي او ختموي یې او د دې ټولو سره سره د خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارونو ثمرې او لاسته راوړنو ته ډېر متوجه وي او په دې هرڅه ښه پوهیږي چې دا کارونه مې پیل کړي نو د دې عمده هدف همدا دی چې خه نتیجه یې ترلاسه کړم، ځکه یې نو د نتیجې لاس ته راوړلو په برخه کې ډېر حریص وي.

♦ **لومړی طبقه خلک هغه وي:** چې د کار په پیل کې عجله کوي، خو بیا چې کله د کار په منځ کې وربانډې کومه سختي راشي نو کار په نیمه کې پرېږدي او همداسې یې خوشې کوي ځکه چې ده سره د کار د نتیجې او ثمرې د لاسته راوړلو غم له لومړي سره نه وو.

نو له دې بحث څخه زموږ هدف دادی چې تاسې باید داسې با بصیرته سیاستمداره مجاهدین او مشران واوسئ چې د همدې قاعدې یا معلوماتو په بنا تاسې داسې خلک کتګوري او په ډاګه کړئ.

یو ځوک وي چې درسره ګرمې، ګرمې رابطې کوي د یو کار د پیلېدو په اړه درته غوړې، غوړې وعدې درکوي او په همدې خبره شله وي چې دا فلانی کار شروع کوم،خو نور د کار د جریان او د کار د انجام په اړه ورسره نه کوم پلان وي او نه کومه خبره کوي، نو تاسې باید په دې پوهه شئ چې داسې خلک د کار په منځ کې تښتي او له لومړي سره باید تاسې داسې خلک وپېژنئ او داسې کسانو سره نه خپل وخت ضایع کړئ او نه پرې هم سرمایه ګذاري وکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مثال: داسې کسان وي چې شپه او ورځ ګرمې، ګرمې رابطې کوي چې وسایل راکړه، اسلحه مې پکار ده، یا نور بخشونو کې غوارم خدمت وکړم، دا کار کوم هغه کار کوم، کله چې ورته زمینه مساعده کړې نو یا کوم کار نیم وکړي او یا هم که پرې چېرته لږ فشار یا سخته راشي، نو شروع کړی کار نیمايي کې پرېږدي او ځان بې رابطې او یو څنګ ته کړي، نو په داسې خلکو بیا هم وایو چې وخت مو مه ضایع کوئ.

- **دوهمه طبقه هغه خلک وي:** چې هم د کار پیل ته یـې لیواله وي، هم کار په ښه شکل تر پایه رسوي، مثال په یوه ساحه کې دښمن ته کمینونه هم ورکوي،ماینونه هم پرې راپاڅوي، نور نظامي سرګرمي هم لري، ساحه له دښمنه تر یوې اندازې پاکوي، خو دا ټول فعالیتونه چې د کوم هدف او کومې ثمرې ترلاسه کولو لپاره ترسره کوي، د هغې ثمرې او نتیجې ترلاسه کولو غم ورسره نه وي.

- **درېمه طبقه هغه خلک وي:** چـې هـم د کار پیل ته یـې لیواله وي هم ورته د کار جریان مهم وي، ټولو اړخونو ته یې سوچ کوي، ټول مسائل یې ارزولي وي، د لومړۍ طبقې د خلکو په څېر د ځینو فشارونو له کبله کارونه نه پرېږدي او هم یې د کار په نتیجه له هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه زیات نظر وي، خپل ټول کارونه يې د همدې نتيجې لپاره شروع کړي وي.

لکه په یوه ساحه کې په دښمن کمینونه وهي، ماینونه او نور بریدونه پرې جاري ساتي د دې ټولو کارونو نتيجې ته ګوري چې دا ټول فعالیتونه يې چې پیل کړي هدف يې څه دی، نتیجه يې څه ده او څنګه ترلاسه کېدای شي، دا ورته ټول مهم وي، په دې پوهېږي چې د ده دغه راز فعالیتونو په نتیجه کې دښمن له ساحې ټولېږي، دوی ته د نورو دعوتي برنامو د پلي کولو، په سیمه کې مجاهدینو سره د نورو خلکو د یوځای کېدو او جلب وجذب د اداري د فعالېدو او د خپلو نورو اړونده کارونو زمینه برابرېږي، نو د لومړیو دوه ډوله خلکو په څېر نه وي چې کومه خواري يې د کوم هدف لپار پیل کړي هغه هدف په ځای پرېږدي او ورته شا کړي، نه بلکې دريمه طبقه خلک یوه موقع هم له لاسه نه ورکوي او په درست شکل د خپلو کړيو خواریو ثمره ترلاسه کوي، خپل فعالیتونه غځوي او مخکې چې د دې کارونو لپاره ورته نورو مشرانو زمینه سازي کړې وه اوس ده خپله دا وړتیا پیدا کړې چې نورو سیمو کې نورو ملګرو ته دغسې زمینه سازي وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زموږ ټول مجاهدین ورونه باید له دغه درېیم ډول خلکو څخه وګرځي او په ډېر دقت سره د کار له پیله وړاندې په ټولو اړخونو پوره سوچ وکړي او د خپلو کارونو د نتایجو ترلاسه کولو ته هم د یو کار په نظر وګوري.

که چېرته ته غواړې چې ستا د کار نتیجه ډېره ښه په لاس درشي، نو دا خبره حتمي ده، چې ته باید پوره صبر او استقامت ولرې، په **بې صبرۍ او د ثبات او استقامت** په نه درلودو سره جنګ مخ ته نشي وړلای.

ورونو! د تبوک غزا د هجرت په نهم کال د رجب په میاشت کې وشوه، تقریباً اوه کاله د رسول اللهﷺ په جنګ کې تېر شوي وو، د بدر، خندق او نورو غزواتو څخه خبره راځي او د تبوک تر غزوې رسېږي، که څه هم په نورو غزواتو کې غنایم ترلاسه شوي ول خو بیا هم رسول الله ﷺ په سختو ستونزو کې دی،ټولو ملګرو ته اسلحه نشي رسولی او نور ستونزې یې هم خورا زیاتې دي، خو په همدغه وخت کې ورته د اللهﷻ له لورې سخت امر راځي، سخت اصول ورته وړاندې کوي او ورته وایي چې:﴿ٱنفِرُواْ خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَٰهِدُواْ بِأَمْوَٰلِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: که سپک یاست که درانه (غزا) ته ووځئ او د الله په لاره کې په خپلو مالونو او خپلو سرونو سره جهاد وکړئ دا ستاسې لپاره ډېره خه ده که پوهېږئ.

یعنې اې مجاهدینو! تاسې سره که څه شته او که څه نشته، تاسې باید دې جنګ کې ګډون وکړئ، سخت جنګ مخې ته راغلی او سخته مرحله ده، تاسې باید سخت صبر او استقامت ولرئ، حال دا چې تاسې سره اسباب هم ډېر لږ دي، خو باید جنګ ته مخکې شئ، که مالداره یې او که غریب یې تاسې باید له جګړې مخ ونه ګرځوئ، نو کله چې صحابه و د الله رب العالمین د دین نصرت او په دغه سخت وخت کې یې صبر او استقامت وکړ، سختي یې په ځان قبوله کړه او د رسول الله ﷺ ملا یې ورمضبوطه کړه، نو الله جل جلاله په نتیجه کې ورته بنه کامیابي او پراخي ورکړه،هغه دا چې د رسول الله ﷺ په ژوند کې چې څومره پرمختګونه راغلي، نو اکثره یې د تبوک له غزا څخه وروسته راغلي دي، له همدې غزوې وروسته ګڼ قبایل په اسلام کې داخل شول او نور ډېرو یې وفدونه راولېږل. په رسول الله ﷺ او ملګرو یې تبوک کې ډېر سخت حالت راغی او د دې ستونزو سره یې همداسې سخت صبر او استقامت وکړ، نو ځکه الله رب العالمین بنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نتيجه هم ورکړه چې د همدې نتايجو په پايله کې اسلام ډېر پرمختګ وکړ.

لولمړۍ خبره دا ده: هغه وخت مونږ او تاسې يو کار په ښه طريقه پيلولای او پای ته رسولی شو چې کله مونږ يو ښه پلان او ستراتيژي په لاس کې ولرو او د همدغې پلان او ستراتېژۍ مطابق مخکې لاړ شو، ځکه چې زما او ستا په پلان او ستراتېژۍ کې هر څه له مخکې څخه په ډاګه شوي دي، همدا رنګه ما او تا راتلونکی د نظر لاندې نېولی دی، هرڅه مو پکې په ډاګه کړي دي، کله چې موږ د همدې پلان مطابق کار پيل کوو نو بيا الله ﷻ موږ ته ښه نتيجه هم په لاس راکوي.

دوهمه خبره داده: چې هغه وخت کؤلای شو چې يو کار ښه پيل او په سمه طريقه يې پای ته ورسوو چې دې کار ترڅنګ د کار په ختم، لاس ته راوړنو او د نتيجې په اهميت باندې پوهه شو.

ځينې ورونه د کار د شروع په اهميت باندې پوهيږي، خو د کار د انجام او نتيجې په اهميت يې سرخلاص نه وي، تاسې بايد داسې سياستمداره مجاهدين واوسيږئ که خپل امير ته د خپل کار يوه نقشه مخ ته کوئ، نو په هغې کې مو د کار د پيل او جريان څخه واخله د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار د انجام او نتیجې په اهمیت مو هم باید رڼا اچولې وي او د کار د خلاصون اهمیت مو هم ورته تشریح کړی وي.

زمونږ ټول سوچ، غم او فکر باید د کار د ښه نتیجې لاس ته راوړو لپاره وي، کله چې مجاهدین د کار له شروع څخه وړاندې د کار او د هغه د پایلو په اهمیت او ارزښت پوهه وي نو د دې نتیجه او ښېګڼه داده چې مجاهدین بیا دا کار په ډېر شوق او لېوالتیا سره ترسره کوي او د ځینو فشارونو له کبله خپل کار نیمایي کې نه پرېږدي.

مجاهده ورورہ!

د کار د نتیجې په اهمیت پوهیدل له دې کبله هم اړین دي چې ډېر کله مجاهدین عملیات کوي او ښه په کامیابۍ سرته ورسیږي خو مخکې له دې چې د دې عملیاتو نتیجه ترلاسه کړي، شکست سره مخ کیږي، علت همدا دی چې د کار د ختمیدو په اهمیت یې ځان نه وي پوه کړی، نو کله چې مجاهدین ورونه د یو کار لپاره پلان لیکي او ستراتیژي ورته برابروي باید د کار څخه وروسته د کار په پایلو یې هم نظر وي، که یو څوک پلان جوړونه کوي هغه نو په اصطلاح درې سترګې باید ولري، په یوه سترګه تېر حالات وګوري د همغه تجربو او حالاتو په رڼا کې پلان جوړونه وکړي، یوه سترګه یې موجوده حالاتو ته ځیر وي او په بله دریمه سترګه د کار آینده او نتیجه ته سترګو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاندې وساتي او په یوه وخت دا درې مختلف مراحل د خپل نظر په دائره کې راونغاړي، یعنې ته په درېمه سترګه د راتلونکي ټول اړخونه د نظر لاندې وساتې چې راتلونکي کې کومې ستونزې تاته راولاړیږي د دې ستونزو د حل په برخه کې ته باید څه وکړې او د کومو لارو چارو څخه کار واخلې چې ته د خپل کار نتیجه په درست شکل واخلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جګړې جهتونه

ورونو! تاسو بايد تل په دوه جبهو کې جګړه مخ ته يوسئ، که چېرته تاسو په جنګ او قتال کې مصروف ياستئ، نو دوه جبهې بايد په نظر کې ولرئ، چې يوې جبهې ته بېروني يا ظاهري جبهه وايي او بلې ته يې دروني يا داخلي جبهه ويل کيږي، يا په عامه اصطلاح (داخلي جبهه) او (خارجي جبهه)، نو تل بايد دا دواړه جبهې تاسو د خپل نظر لاندې وساتئ، په داخلي جبهه کې ځينې خلک دي، چې د دوست، همکار او د ملګري په جامه کې تاسې ته ځان معرفي کوي، لېکن ستاسې د نابودۍ لپاره کار کوي، تاسې ته دسيسې جوړوي، تاسې ته خنډونه ايجادوي، ستاسې رازونه دښمن ته ورکوي او د دوست په جامه کې د دښمن کار مخ ته وړي او تاسې نه پرېږدي چې اصلي هدف ته ورسېږئ، بناءً بايد دغه داخلي جبهه په هر حال کې ستاسې د نظر لاندې وي او دې برخې ته تر هرڅه ډېر دقيق واوسئ او ټول تمرکز مو په همدې وي چې ځنګه دا داخلي جبهه د دوست په نامه او جامه د پټ دښمن له ضررونو څخه خوندي وساتئ، تاسې بايد دغه راز افراد په ډاګه او معلوم کړئ او وخت په وخت د دې اشخاصو تعقيب دوامداره وساتئ چې وروسته به د دغه راز خلکو نښې درپه ګوته کړو ان شاء الله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلې خواته خارجي جبهه ده چې په هغې کې ټول مجاهدین مصروفه دي، نو هر امیر باید دا سوچ او فکر ولري چې نن سبا زه په دوه جبهو کې مصروفه یم چې یوه زما خارجي او بله داخلي جبهه ده، خارجي جبهې سره به تاسې ښکاره جګړه کوئ یا د ترور له لارې یا د ماین له طریقه، یا به اخطار ورکوئ، یا به اسیران نیسئ او یا به انغماسي او استشهادي عملیات ورباندې کوئ، یا به یې په دعوت او اعلام کې مخاطب کوئ، دا زمونږ او ستاسې د جګړې یوه برخه ده، لېکن د داخلي جګړې په مقابل کې باید مجاهدین مخفي (**پټه**) جګړه پرمخ یوسي، ځکه دغه خلک چې مونږ سره په داخلي جبهه کې جګړه کوي، نو د دوست او همکار په جامه کې زما او له تا څخه مصارف او نور امتیازات هم اخلي، یعنې د نظام په پیسو او امکاناتو ببړته زمونږ په مقابل کې مخفي جګړه هم مخ ته وړي.

هر وخت چې تاسې دغه داخلي جبهه د پامه وغورځوله، بیا ستاسې د نظام عمر ډېر لنډیږي،دا تجربو ثابته کړې چې داخلي دښمن نظام کې لکه د ویانې (موریانه) په شکل خپل فعالیت ترسره کوي.

لکه څنګه چې ویانې (موریانه) د لرګي په داخل کې خپل کار مخ ته وړي، د لرګي ظاهري بڼه جوړه ښکاري خو داخل کې د لرګي هغه مغز هسې بوس ګرځولی وي، که په اول وخت کې د ویانې په کار او

(c) ketabton.com: The Digital Library

تخریب پوهه نشئ، نو د ټولې کوټې چت به مو راپریوزي، یانې د نظام تیر به مات وي، داخل کې به پکې هېڅ هم نه وي او همداسې به یو وه ورځ د ټول نظام چت راړنګ شي، نو په داخلي جبهه کې چې څوک زمونږ په مقابل کې جګړه کوي همدغه مثال یې دی، نظام د داخل نه داسې تخریبوي چې بېرته بیا د جوړېدلو امکان یې هم کېدای شي نه وي، ځکه که لرګی همداسې مات شي، نو کېدای شې بل ځای کې ترېنه استفاده وشي یا یوه ستن ورکول شي او یا هم بیرته میخ شي، خو که وینې یې ووهي نو هسې بوس ترې جوړوي چې له داسې لرګي څخه نوره ګټه اخستل به بیا ډېر سخته وي.

همدا مثال د داخلي دښمن هم دی چې زمونږ او ستاسې په منځ کې په ډېر مهارت او قوت سره داسې قوي او بېخ نړونکی کار کوي چې که د دې د تخریب له امله یو ځل نظام ولوېږي او ونړېږي، بیا نو بېرته پورته کېدل به یې ډېر ستونزمن کار وي.

هر کله چې مجاهدین د اسلام د سیاسي نظام په ټولو اړخونو په مکمل شکل ځان پوهه او سیاسي بصیرت ځان کې پیدا کړي، نو بیا کولای شي چې ډېر په آسانه داسې مضر اشخاص چې په داخلي جبهه کې د نظام په خلاف په جګړه بوخت دي وپېژني.

ورونو! که مونږ او تاسې فکر وکړو نو نظام هم په همدې دوه برخو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړ دی چې یو یې داخلي برخه ده چې د موټر د ماشین سره به مشابهت ورکړو او یو یې خارجي برخه ده چې د موټر باډۍ او بهرنی هیکل به یې ونوموو.

که د یوه موټر باډۍ هر څومره هم خرابه وي، خو چې داخلي ماشین یې جوړ وي تا تر خپل هدف پورې رسوي، خو برعکس که چېرته د یو موټر باډۍ هر څومره هم نوې وي، خو چې ماشین یې زوړ او پُرزې یې خرابې وي، تر یو ځای پورې به دې یوسي خو په نیمه لار کې دې پرېږدي، نه دې منزل ته رسوي، نه درته بار وړي او نه دې پرې نوره ښېګڼه کیږي، بلکې همدا تاته به درپه شاه وي، همداسې مثال د نظام هم دی که زموږ او ستاسې داخلي جبهه منظمه او قوي وي، نو موږ به د نظام د موټر انجڼ ساتلی وي، خیر که له بهره د نظام باډۍ زړه او له کاره لوېدلې ښکاري خو داخل کې به ښه قوي او غښتلی وي، چې بهر باډۍ رغول یې بیا د اللهﷻ په فضل آسانه ده، خو که ظاهري باډۍ یې جوړه وي مثال موقتي فتحې وي، پیسې وي، هسې موقتي د څو ورځو تمکین وي، خو داخل د نظام کړوړ او د مختلفو ستونزو ښکار وي، دښمن یې هرې برخې، هر شخص او هر راز او پلان ته د خپل داخلي زور په وسیله په آسانه لاس رسی ولري نو بیا به دا ظاهري باډۍ یې هم ډېره زر له منځه لاړه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې په اهمیت باید پوه شئ، هغه دا چې هر مجاهد او امیر د دوه جبهو په مقابل کې جګړه پرمخ بوځي او جنګ داسې نقشه کړي، چې په داخلي جبهه او خارجي جبهه یې ووېشي، ستاسو د امیرانو دا دنده وي چې داخلي جبهه د دوربین او ذره بین لاندې ونیسئ، باید نظام له داخله داسې کلک وځارئ چې هېڅکله هېڅوک په دې ونه توانېږي چې د تخریب په موخه د نظام داخل ته لاس رسی ولري او نظام کمزوری کړي، بیا تاسې د الله ﷻ په فضل او مرسته زر خپل هدف ته رسېږئ.

څنګه موږ په داخلي جبهه کې خپل دښمنان وپېژنو او تشخیص یې کړو؟

❖ **لومړی خبره:** دا ده چې باید د خپلو افرادو نه همېشه دقیق معلومات ولرو، کوم ملګري مو چې په ادارو کې مصروفه کړي دي، روزانه د نظام راز ورځي او یا راز ترېنه اخلو باید د دې ملګرو څخه دقیق شناخت او معلومات ولرو، دغه راز ملګري ښه بنیادي وپېژنو، د سابقې په اړه یې پوره معلومات ولرو او د داسې ملګرو په اړه باید تازه تازه راپوررونه ترلاسه کړو.

ورونو! دې برخه کې یوه قاعده ځان سره په یاد وساتئ چې کله هم په یو ملګري امتحان راغی، وروسته له امتحانه یې معلومات وکړئ چې آیا نوموړی ملګری په خپله عقیده او دریځ د پخوا په څېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

همغسې کلک پاتې دی که نه یا په خپل پخواني فکر او منهج باندې ولاړ دی که نه؟

ځان ښه پوره مطمئن کړئ، بیا تربېنه د خدمت غوښتنه وکړئ او یو مسؤلیت او صلاحیت ورته وسپارئ.

❖ **دوهمه خبره:** داده چې څومره توان لرئ نو داسې ملګري له نږدې تعقیب کړئ، الله ﷻ موږ او تاسې ته عقل راکړی، که یو کس د ورځې اته ساعته د الله ﷻ لپاره کار وکړي، ډېر کار کوي، تاسې باید پوه شئ چې یو کس په اته ساعته کې د دین لپاره څومره خدمت کولی شي او یا یو کس د دین لپاره په دوه ساعتونو کې څومره خدمت کوي نو د دې کس د یوې هفتې کار خپلې مخې ته کېږدئ که چېرته د یوې هفتې کار یې دلسو دقیقو د کار سره سمون نه خوري، نو ته پوهه شه چې په دې کس کې هرومرو څه ستونزه شته، دا چې د الله ﷻ په لاره کې په داسې کمزورې روحیه او ماته ملا کار کوي او د کار د سستوالي نور لاملونه یې هم موجود نه وي نو مالومه ده چې د دغه راز خلکو ترشا کوم فساد شتون لري.

❖ **دریمه خبره:** هغه داده چې هر چاته او هر مجاهد ته د هغې د وس مطابق کار وسپارئ او هدف ورته تعیین کړئ، نن نه پس امیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروره خپل ځان او خپل ملګري پوره پوره مصروفه کړه، دا اوس د یو امیر کمال دی چې هم خپل ځان او هم خپل ملګري که هغه هېر وي او که لږ وي چې په اړوند کارونو کې داسې مصروف کړي چې یو ترې هم سر اوچت نه کړي، ټول ستړي، ستړي وي، اونۍ او میاشتې خو لا څه کوې چې د ورځې په تېرېدو یې د کارونو د پرمختګونو اندازه تاته ولګېږي نو ته بیا پوهه شه چې هم دې ځان د اللهﷻ د نظام په خدمت کې خؤله کړی او هم دې ملګري بېکاره نه دي پرېښې او د اللهﷻ د دین د خدمت لپاره دې د دوی له وړتیاوو اعظمي ګټه اخیستې ده.

او دا اعظمي ګټه ترېنه کله پورته کولای شې؟

هغه وخت به موږ ملګري په درست شکل استعمال کړای شو کله چې موږ ورته د کار ترځنګ د کار **هدف** د کار **اهمیت** او د کار **ثمره** هم ورپه ګوته کړو او دا هله کیږي چې مشران وروڼه خپلو کشرانو مجاهدینو ته وخت په وخت ترغیب او تشویق ورکړي،د دوی مورالونه لوړ وساتي، په همتونو یې کار وکړي، دوی ته د ثبات او استقامت لارې چارې وښایي، دوی داسې وروزي چې که پرې د امیر څار او تعقیب هم نه وي، که ترېنه د کارونو په حواله د امیر غوښتنه هم نه وي خو دوی دومره روحیه اخیستې او دا احساس ورسره وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې شپه او ورځ په کار بوخت اوسي خو بیا هم د ستړیا احساس او غفلت ونه کړي، نو دا هر څه په دې کیږي چې مشران ملګري خپل کشران ورونه په معنوي بډايې شتمن کړي.

بیا به ستا له اړخه ملګرو ته د کار اړوند کومه غوښتنه هم نه ځي، خو ملګري به دې داسې روزلي وي چې هغوی به په خپل احساس داسې کار کوي چې تا به حیران کړي، وخت په وخت به تا او نور مشران د خپلو کارونو په راپورونو خوشحاله ساتي.

دې برخه کې علماء کرام ډېر مسؤل دي او دا ځکه د دوی مسؤلیت دی چې دا د دوی مسلک دی، اوس یو ډاکتر به اته یا لس کاله په اړونده برخه کې زده کړې کړي وي خو که ورته د انجینرۍ کار وسپارې نو نه یې شي ترسره کولای،د یو تعمیر نقشه نه شي جوړولای، همداسې یو انجنیر به په خپله برخه کې ماسټري او دوکتورا کړې وي، خو که ورته یو ناروغ یوسې علاج یې نشي کولای ولې؟

بېسواده خو ندی سواد لري، اما دا کار یې د مسلک اړوند نه دی، یوه نیمه د سردردۍ دوايي به درکړي، خو که لوی امراض وي د انجنیر نسخه نه یواځې چې ستا په ګټه نه تمامیږي،بلکې بنیادي دې ختموي. نو هر څوک په خپل مسلک کې ښه کار کولای شي، بناءً د ټولنې اصلاح او دعوت د علماؤو مسلک دی، یو انجنیر او یا ډاکټر به

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم دا کار وکړای شي، دعوت برخه کې به کار وکړي، خو د ټولنې په نبض او علاج علماء کرام ډېر ښه پوهېږي، علماء د ټولنې ناروغۍ معلومولی شي او بیا د قرآن کریم او نبوي احادیثو څخه د هغې علاج ورته وړاندې کوي، نو همدا ده چې د علماؤو مسؤلیت په دې برخه کې له هر چا زیات دی. که تاریخ ته نظر وکړو هر وخت چې مسلمانان د کومو ستونزو سره مخ شوي نو علماؤو د هغې ستونزې څخه د وتلو په برخه کې عمده رول لوبولی دی.

❖ **څلورمه خبره:** په داخلي جبهه کې د تخریب کوونکو اشخاصو د پېژندنې په اړه دا ده چې هغه ملګري نوي راځي او له مختلفو لارو نظام کې راداخلېږي، نو د دې کسانو تېر حالت باید مطالعه او ځان ترینه خبر کړئ، دا په دې مانا نه ده چې ګوندې موږ عمومي بدګماني لرو یا بدګماني خپروو، نه! بلکې د هر څه لپاره خپل اصول وي، ډېر داسې کسان راځي، چې یا د دښمن غړي وي او یا هم د نورو اهدافو لپاره د ځان مطرح کولو علاقمند وي، یا به مخکې نظام کې پاتې شوی وي خو څه وخت به له نظامه ناست وي خو بیا به د یو څو اهدافو په خاطر رامخته شي او تاته به خپل تېر کارونه مخې مخې ته کوي، چې ما دا کړي او زه داسې او هغسې کارونه کؤلای شم، او تا ته به ډؤل ډؤل ذهني نقشې مخ ته کوي، خو کله چې پخوانۍ سابقه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې وګوري نو سم کار به یې په خپله مشرۍ کې هم نه وي کړی، پرته له دې چې په صف کې یې اختلاف خپور کړی وي، په مشرانو یې کشران بدګمانه کړي وي، د مجاهدینو ترمنځ یې بزدلي او داسې نورې تخریبي کړنې ترسره کړې وي، نو دغه راز خلک هم باید تشخیص شي، هېڅکله کوم مسؤلیت ورته ونه سپارل شي، بلکې د اصلاح هڅه یې وشي او په انفرادي شکل استعمال شي.

❖ **پنځمه خبره:** داده مجاهده وروره چې ته باید ډېر ځیر او ځیرکه واوسې، ته د نظام په داخل کې تخریب کوونکي اشخاص له یوې ورې نقطې څخه معلوملای شې که هغه جواسیس وي او یا هم د دښمن د نورو اهدافو پالونکي مخربین وي.

تاسې تل متوجه اوسئ کله مو چې داسې اشخاص په نظر درغلل چې یا یې په مشرانو کشران بدګمانه کول، یا یې د منهج په اړه منفي خبرې کولې، چې ګوندې ډېره سختي کوي، یا یې دښمن سره د مذاکراتو او سولې په اړه کله کله نظر ورکاوه او یا یې هم ستاسې د فکرخلاف نورې څرګندونې کولې او هڅه یې دا وه چې مجاهدینو ته په شاتو کې زهر ورکړي، نو کله چې د داسې خلکو سره مخ شوئ او خبرې یې کولې، خبرو ته یې ښه دقیق او ځیر واوسئ، دا منفي خبرې یې ټولې نوټ کړئ او همدا کس د څارنې لاندې ونیسئ، تاسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

به وګورئ چې له همداسې کسانو نور هېر څه ترلاسه کوئ، لله الحمد له همداسې وړو، وړو خبرو ډېر ستر جواسیس اللهﷻ مجاهدینو ته په لاس ورکړي دي. دا خبره به لږه نوره هم واضحه کړو: مثال زموږ دريځ او منهج دا دی چې کفارو او مرتدینو سره سوله نه کوو،نه د دوی منځ ته ننوځو، نه د دوی په صف کې د نفوذي کارونو لپاره وظيفه اخلو او نه هم اړوند نور کارونه کوو، چې زموږ دا پالیسي ټولو خلکو ته واضحه ده او دښمن هم په دې هڅه کې دی چې د سولې او مذاکراتو په پلمه مجاهدین تېر اوباسي،اوس یو کس دی چې همدا خبرې تکراروي چې یاره نن سبا خو ډېره سختي ده، له هر لورې فشارونه دي، مشران هسې سختي کوي، باید دښمن سره یې د جنګ په ځای د مذاکراتو لاره نیولې وای او یا به وایي چې یاره د دښمن منځ ته ننوتل ضرور دي، دا ننوتل نو ولې بند دي، پرېږده چې مجاهدین د دښمن په صف کې وظیفه واخلي او نفوذي کارونه وکړي، مشران نه پوهیږي هسې بېځایه سختي کوي.

نو داسې اشخاص خپل د امنیت ادارې ته وروپېژنئ، امنیت یې پلټنه کوي، کېدای شي ځینې داسې کسان وي چې هسې له ساده توبه دا خبرې کوي، ساده مخلص وي د بل چا د خبرو تر اغېز لاندې راغلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، که هغوی څخه تحقیق وشي کېدای شي ددې خبرو اصلي سرچینه پیدا شي او یا به په شعوري توګه د یو دستور په بنا دا خبرې کوي.

د اسلام د سیاسي نظام طرحه

هر وخت چې د نظام د مطرح کولو خبره راشي نو ستاسې ذهن باید دوه خبرو ته لاړ شي.

چې هغه یو **ساختار (جوړښت)** د نظام دی، مانا دا چې د نظام ډانچه او د جوړښت ډوّل یې باید څه قسم وي.

دوهم یې د **تطبیق او عملي کېدو** برخه ده، چې آیا دا نظام د تطبیق او عملي کېدو وړ دی، په څه طریقه، په کومو اصولو او تګلارو د عملي تطبیق امکان یې شته دی.

مجاهدین باید په دې دواړو برخو کې پوره علم ولري، هم د نظام د جوړښت په لحاظ او هم د نظام د تطبیق د بڼې په لحاظ یې هر اړخیزه پوهه او مطالعه ښه زیاته وي.

ډېر خلک اوس داسې دي، چې د یو نظام ساختار (جوړښت) مطرح کوي، خو د عملي کېدو او تطبیق په لارو چارو یې نه پوهېږي او نه هم په دې اړه کوم معلومات لري، تاسې د نظام د تطبیق په برخه کې هله ډېر پوهېدای شئ چې د جهاد په لاره کې سابقه او تجربه ولرئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر خلک ځان ته په نظام پوه خلک وايي، لېکن دغه خلکو په کتابونو کې د نظام د جوړښت په اړه مطالعه کړې او په تیوري شکل یې یو څه یاد کړي، خو په عملي شکل د نظام د تطبیق په اصولو او لارو چارو نه پوهیږي او په دې برخه کې بیا ناکام دي.

کفارو او د اسلام نورو دښمنانو د اسلام د سیاسي نظام ساختار (جوړښت) په داسې شکل خلکو ته ورمعرفي کړی چې هغه په دې عصر کې د تطبیق وړ نه دی، یا یې په خپلو دیموکراتیکو نظامونو د اسلام نوم ایښی، چې د اسلام او سیکولریزم یوه ګډوله یې خلکو ته د اسلام په نوم وړاندې کړې ده، لکه د اوسنۍ ادارې په څېر چې له لسګونو نیمګړتیاوو ډکه ده، د کفارو هڅه دا ده چې له یوه لوري د اسلام سیاسي نظام دغسې تحریف کړي او همدا له نیمګړتیاوو ډک نظام یې په خلکو د اسلام په نوم منلی چې نه په کې عدالت وي، نه په کې د مختلفو اقشارو د حقوقو تضمین وي او نه د اسلام د حقیقي نظام نورې ښېګڼې لري، نو د ناکامۍ په صورت کې خلکو ته بیا دا فهم ورکوي چې وګوره دا د اسلام سیاسي نظام ؤ، د ټولنې په درد دوا نشو او ناکامه شو.

د کفارو هدف همدا دی چې د اسلام حقیقي سیاسي نظام له خلکو ورک او بدنام کړي، همدا راز د اسلام د دښمنانو بله هڅه همدا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دوی پوهيږي اوس د اسلام د حقيقي سياسي نظام په اړه ډېری خلک پوهه نلري، نو دوی همدا نظام خلکو ته له دې موجوده عصر څخه ډېر نا آشنا، ناپېژنده او پېچلی معرفي کوي، ناقص يې ګڼي، ټولو خلکو ته يې دا فکر ورکړی چې دا نو د څو پېړيو پخوانی نظام دی او په دې ماډرن د ټېکنالوجۍ په دې دور کې دا نظام د تطبيق وړ نه دی، چې ډېرو خلکو ورسره په پټو سترګو دا خبره منلې او ډېری هغه کسان چې ځانونو ته مجاهدين هم وايي چې د اسلام د سياسي نظام نوم ورته واخلې نو يو ډول تېښته ترې کوي، فکر کوي چې په دې نظام پوهېدل او پرې بحث کول زموږ کار نه دی، د اسلام د سياسي نظام د اقامې لپاره به خپل سر او وينه ورکوي خو نه به پرې پوهېږي، چې همدا نه پوهېدنه د همدې باعث شوه چې په طالب کشرانو د هغومره سترياو وروسته امريکايانو شنه ديموکراسي د اسلام په نامه ومنله.

ډېری خلکو چې **د اسلام سياسي نظام** د اقامې لپاره خؤله تويه کړې وه، خو متاسفانه اوس په دې خبره پوره وياړي او بار بار اعتراف کوي چې ياره اوس خو نو سل په سله اسلامي نظام نه تطبيق کيږي، اوس داسې دور دی چې بايد کفارو سره راشه درشه، موالات او معاملات ولرو، د وطنيت د کفري عقيدې په ډنډ کې بايد همداسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډوب واوسو، اوس نو د مصلحت او حکمت وخت دی او دا د وخت ضرورت دی.

نو موږ ځکه وايو چې زموږ مجاهدين ورونه دا فکر له ځانه لرې کړي چې سياسي نظام ډېر سخت او پېچلی نظام دی او په دې نظام پوهېدل د هر چا د وس کار نه دی، د تطبيق او د عملي کېدلو له اړخه هم ډېری ملګري دا تصور کوي چې د اسلام د سياسي نظام مطرح کول او تطبيقول زموږ له وسه بهر ده.

نه مجاهده وروره!

له نن څخه وروسته بايد ته د اسلام د سياسي نظام يو سياسي کار پوهه واوسېږې، ته بايد ډېر با بصيرته انسان واوسېږې، ته بايد د اسلام د سياسي نظام په اړه پوره پوهه ولرې او دا سپېڅلی نظام په داسې شکل مطرح او تشريح کړې، چې هم د تطبيق له اړخه او هم د جوړښت او ساختار له اړخه ټولو خلکو ته د منلو او قناعت وړ وګرځي او همدا زما او ستا مسؤليت دی او ټولو کفارو سره مو په همدې برخه کې ستره مبارزه روانه ده.

تاسې پوهېږئ چې سيکولرانو اسلام فقط د فردي عباداتو په دايره او انحصار کې راګير دين ګڼلی او په همدې شکل يې خلکو ته معرفي کړی، ډېری خلکو ته يې په دې قناعت ورکړی چې اسلام د همدې څو

(c) ketabton.com: The Digital Library

عباداتو نوم دی، چې په فردي شکل باید ترسره شي، نور اسلام نه کوم نظام لري او نه د حکومتولۍ او د ټولنې د ستونزو د حل او د نړۍ د مدیریت او پرېې د واکمنۍ کوم صلاحیت لري.

ځکه خو په پوره جرأت دا خبره کوي چې اسلام او سیاست سره جدا عناصر دي، د اسلام د سیاست سره کوم کار نشته، دا د فردي عباداتو دین دی، بس هر چا ته د فردي عبادت آزادي هر چېرته شته، نور اسلام کوم سیاسي نظام نه لري، مسلمانان دې خپل فردي عبادات کوي او د نظام په حیث دې دیموکراسي او سیکولریزم ومني چې په ټوله نړۍ رایج او حاکم دی.

دغه کم عقلانو د ځان په څېر ډېرو ته همدا فکر ورکړی او دوی یې په دې قانع کړي دي، خو لله الحمد د اسلامي دولت ویښ او بیداره مجاهدین نشي تېر ویستلی، موږ ورته وایو چې اسلام له سیاست څخه جلا کول خو داسې مانا لري لکه د اسلام لویه برخه چې له اسلام څخه جلا کوې، تاسې چې د ګوتو په شمېر په یوڅو فردي عباداتو کې اسلام رامنحصروئ نو د اسلام هغه احکام او عبادات چې د یو بې ساري او ستر نظام په سیوري کې مطرح کیږي هغې سره څه کوئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجهاد آیاتونه، د هجرت احکام، همدا رنګه د قتال اړوند نصوص، د بیت المال موضوعات،د غنائمو، شهداؤ، امر بالمعروف، حدود، قصاص،قضاء او تحاکم، دوستۍ او دښمنۍ، عدالت، د مستضعفینو حقوق، د وینځو او غلامانو موضوعات او ګڼ نور مسائل مو څنګه له یوه مخه محوه کړل؟

دغه ټول هغه مسائل دي، چې د اسلام د سیاسي نظام په چوکاټ کې مطرح کیږي او د **اسلام د سیاسي نظام** څخه انکار له پورته یادو احکامو په شمول له ډېرو اصولو او مسائلو د انکار په مانا دی، دا ټول موضوعات چې قرآن را اخیستي نوښتګه موږ یې هم د سیکولرانو په خوله لکه د نورو تېر وتلیو په څېر هېر کړو؟

نه هېڅکله داسې نه ده، لله الحمد د اسلامي دولت مجاهدین بابصیرته او بیداره مجاهدین دي او ستاسې په هېڅ توطیه او پروپاګند به باذن الله خطا نشي.

په همدې اساس د اسلام د سیاسي نظام **دوه عمده** برخې تر بحث لاندې نیسو. هم د اسلام د سیاسي نظام د جوړښت په تړاو او هم یې د عملي تطبیق په برخه کې په ټولو قواعدو، اصولو او تګلارو بحث کوو او په دې دواړو برخو کې د رب العالمین په توفیق سره د اسلام دښمنانو ته دا چیلنج ورکوو چې موږ د اسلام د سیاسي نظام د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساختار او د عملي تطبيق داسې هيکل وړاندې کوْلای شو چې ستاسو په لاسونو دا جوړ شوي وضعي کاغذي ديموکراتيک او سيکولر نظامونه يې ګرد ته هم نشي رسېدلای.

مجاهدينو ورونو! که چېرې د اسلام د سياسي نظام ساختار مطرح کيږي او يا د همدې نظام تطبيق او عملي کېدلو په برخه بحث کيږي، نو بايد په دواړو صورتونو کې موږ او تاسې څلور+څلور(جمله اته) محورونه په پام کې وساتو يا څلور، څلورو پوښتنو ته په دواړه بخشونو کې د شريعت په رڼا او دايره کې بايد ځوابونه ورکړای شو. چې لومړی به د اسلام د سياسي نظام په جوړښت باندې بحث وکړو.

د اسلام د سياسي نظام ساختار(هيکل)

کله مو چې مخکې د اسلام د سياسي نظام د ساختار مطرح کيدلو نه دغه څلورو پوښتنو ته ځوابونه ورکړای شو او يا دا څلور محورونه په پام کې ولرو نو موږ به بيا په ډېر ښکلي او اعلی انداز د نظام د ترقۍ او اصلي هدفونو لاسته کولو لپاره سياسي ستراتيژي هم وليکلای شو او دغه ټول مسائل به په ډېر قناعت بخشه ډول مطرح کړای شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❖ اول محور او اصل هغه د کُلي اهدافو ټاکل دي:

مجاهدين چې کوم سياسي نظام مطرح کوي بايد د دې نظام د تأسيس او جوړولو لپاره دلايل ولري، په کوم دليل، په کوم فکر او انګېزه ته د اسلام سياسي نظام مطرح کوې؟

مانا دا چې ته کوم کُلي او جامع اهداف غواړې لاس ته راوړې او د دغه اهدافو د لاس ته راوړو لپاره ته د اسلام سياسي نظام مطرح کوې يا دغه سياسي نظام چې ته ليکې او غواړې بنياد يې کېږدې، د کومو مقاصدو لاسته کولو لپاره ته دا کار شروع کوې؟

د همدې پوښتنې جزئياتو ته بايد مخکې د نظام د مطرح کېدلو نه ځوابونه ولرو او دا ځوابونه بايد وليکو او خپله سره کرښه، اصل او اساس يې وګرځوو او هېڅ وخت بيا دې اصولو باندې چېرې معامله ونکړو همداسې نه يې هېر او نه ور ته شاه کړو. ځکه که چېرې دې اصولو ته مو شاه کړه نو بيا خو دومره ځواني اسلام سره وکړئ چې نوم يې خو مه بدوئ بس په خپل نظام مو بيا يو بل نوم کېږدئ.

❖ دوهم محور او اصل هغه د برترۍ اصل دی:

د برترۍ اصل بايد تاسو په اسلامي نظام کې تشريح کړئ، لکه څرنګه چې د يو اسلامي نظام د چتر لاندې مختلف اقشار ژوند کوي، ددې قشرونو يو پر بل د برترۍ معيار څه شئ دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه په دیموکراسۍ کې خو یو پر بل د برترۍ اصل نشته، کافر او مسلمان، هندو او رافضي، ښځه او نر،جاهل او عالم، متقي او فاجر، شیعه او سني...ټول د یو انسان په حیث ورته مطرح دي خو اسلامي نظام کې باید دا واضح او تفسیر شي. که چېرته موږ او تاسې څخه څوک پوښتنه وکړي چې ستاسې معیار څه دی؟ مختلفو قشرونو سره کوم ډول تعامل کوئ؟ یو ته پر بل څه ډول فضیلت ورکوئ؟ او یا ټولو اقشارو او افرادو ته په یو ډول حقوقو قائل یاست، د مشرک، د مرتد او مسلمان، د فاسق او متقي، د جاهل او عالم ددې ټولو په شمول د ټولو اقشارو ترمنځ په توپیر قائل یاست او که نه د امارت پاکستاني (!) په څېر ټولو ته په یوه سترګه ګورئ؟

باید مجاهدین ددې پوښتنې هر جزء او بند ته مدلل ځوابونه ولري.

❖ دریم محور او اصل هغه د اسلامي نظام د عناصرو مشخص کول او په پام کې نیول دي:

دنظام په تشکیل او ساختار کې ډېره مهمه او اساسي موضوع چې ده، هغه د اسلام د سیاسي نظام د عناصرو څخه عبارت ده.

عنصر مانا دا ده چې یوه ماده د څه شي څخه تشکیل شوې وي، یعنې د اسلام د سیاسي نظام تشکیل کونکي عناصر کوم دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام د سیاسي نظام عناصر څلور دي

- د قانون مرجع
- زعیم یا رهبر
- اسلامي قلمرو/اسلامي سرحدات
- رعیت

1. د قانون مرجع :

د اسلامي نظام لومړنی تشکیل کونکی عنصر هغه د قانون مرجع ده، تاسې باید په دې پوه شئ چې د اسلامي نظام د قانون مرجع څه ده؟

که د نظام مرجع مالومه نه وي بیا هېڅکله هم دېته اسلامي نظام نشو ویلای ځکه دا تشکیلونکي عناصر دي.

که د دې اوسنۍ ادارې څخه پوښتنه وشي چې ستاسې د قوانینو مرجع څه شې ده ځکه نظام چې قانون ونه لري نو دېته خو نظام نه ویل کیږي.

د اسلام د سیاسي نظام لومړی عنصر قانون دی او د قانون مرجع به قرآن او سنت وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک چې وايي د طالبانو نظام اسلامي نظام دی نو هغوی دې طالباني نظام د اسلامي نظام د لومړي عنصر سره پرتله کړي چې تر کومه حده د قرآن او سنّت سره برابر دی؟

او که نه د طالباني نظام د قانون مرجع او مصدر د امریکا تر ټولو په ستره استخباراتي هېډه کې ناست د سي آی اې (CIA) جنرالان او د هغوی په وړاندیز وضع شوي قوانین (**د دوحې قراردادونه**) دي چې له امله یې دا دی دوی د اسلام دښمنۍ ته ملا تړلې ده چې په پایله کې یې د اسلام په نوم دیموکراسي حاکمه کړي، په همدې هدف ورته د بهرنیو کښورو راروانې دي، ځکه یې نو د مؤحدینو سره دښمنۍ کولو ته متې رابډ وهلې دي، د قرآن او سنّت مدارس او د درسونو حلقات بندوي او مؤحدین د خپلو زنانه و او ماشومانو په ګډون په بې رحمۍ سره وژني.

ورونو!

اسلام هغه نظام ته رسمیت ورکوي چې د همدې نظام تشکیلوونکي عناصر(**له کومو چې دا نظام تشکیلیږي**) د قرآن او نبوي سنتو سره موافق وي، نو هله بیا اسلام اجازه او رسمیت ورکوي، یانې چې دغه نظام منحیث د یوه سیاسي نظام په بڼه په ټولنه واکمن شي او که

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې نه وي نو له دې پرته ټول په ټوله نظامونه د جاهلیت او طاغوتي نظامونو کې داخلېږي، الله ﷻ فرمايي:

﴿ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [سُورَةُ المَائدة: 50]

ژباړه: "که دوی د الله له قانون څخه مخ اړوي" نو آيا بيا د جاهليت فيصله غواړي، په داسې حال کې کوم خلك چې پر الله باور لري د هغو په نزد له الله څخه بل غوره فيصله کوونکی هېڅ نشته.

اسلام هغه سیاسي نظام ته مشروعیت ورکوي، چې ددغه نظام تشکیلوونکي (تشکیل دهنده) عناصر د قرآن او سنت سره برابر وي که چېرته د قرآن او سنت سره برابر نه وي نو قطعاً بیا دې نظام ته د اسلامي نظام نوم څوک نشي ورکولای.

د یو نظام شاته به یا د اسلام رسمیت وي او یا به د بین الملل، دواړه په یوه وخت کې یوه نظام ته رسمیت نشي ورکولای، طالبانو خو ډېر له پخوا څخه د حقیقي اسلام نه خپله بېزاري ښودلې وه، نو ځکه خو اوس د بین الملل کفري رسمیت ته په ډېره لیوالتیا منتظر دي او همدې ته غوږ په آواز دي چې کله به امریکا بین الملل ته ددوی د رسمیت پېژندلو امر کوي او دوی به په دغه کفري ملت کې خپله چوکۍ اشغال کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

2. زعیم یا رهبر:

د اسلام د سیاسي نظام د تشکیل دوهم عنصر زعیم او رهبر دی.

د اسلام په سیاسي نظام کې هر څوک د امت زعیم او رهبر نشي ټاکل کیدای، بلکې د اسلامي امت عمومي رهبر او زعیم به قریشي النسل وي، د اسلام په سیاسي نظام کې قانون دا دی چې د دې نظام په رأس کې به قریشي وي یعنې رهبر به له قریشو څخه وي، داسې به نه وي لکه د طالبانو په څېر چې د خپل خواهش مطابق یې په خپل دستور العمل او لایحه کې د مشر او رهبر د ټاکلو لپاره کندهاریتوب او حنفیت شرط ګرځولی دی، دوی هم لکه د خوارجو په دې عقیده او فکر دي، چې که قریشي نه وي نو هم رهبر جوړېدای شي. لاحول ولا قوة الا بالله.

اوس که څوک راولاړېږي او خپل نظام ته د اسلامي نظام نوم ورکوي او رهبر یې قریشي نه وي نو د دې خلکو په تشو نارو بیا دا نظام اسلامي نشي کیدای،ځکه چې د اسلام د سیاسي نظام د تشکیل اساسي عنصر پکې شتون نلري، چې هغه د قریشي امیر رهبري او واکمني ده. صرف یوه استثنائي حالت چې امام متغلب خبره فقهاو ذکر کړې هغه یو اضطراري او استثنائي حالت دی خو د نظام اصل ساختار چې کله مطرح کیږي نو دلته به زعیم قریشي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځيني باطل او خواهش پرسته بیا د عمر بن عبدالعزیزؒ خلافت باره کې وايي چې عمر بن عبدالعزیزؒ نه امام متغلب وه او نه هم قريشي وه، څنګه بيا هم امير المؤمنين ياد شوی دی، د دې شبهې لنډ ځواب همدا دی چې امير المؤمنين عمر بن عبدالعزيز ؒ يو قريشي نسبه خليفه و، هېڅوک د هغه د قريشيت څخه انکار نشي کولای مګر هغه سپين سترګي بې وقوفه او تش په نوم ملايان چې د طاغوت په دربار کې ډېر په لړه کونجاړه ځلورويشت ساعته شخوند وهي.

(أبوحفص عمر بن عبدالعزيز بن مروان بن الحكم بن أبي العاص بن عبد شمس بن عبدمناف ... الأموی القرشي) دا د عمر بن العزيزؒ نسب دی.

3. اسلامي قلمرو / اسلامي سرحدات:

د اسلام د سياسي نظام د تشکيل دريم عنصر د اسلامي نظام قلمرو او حدود دي.

په دې اړه بايد ځانګړې تعريف ولرو که يو څوک خپل نظام د اسلام د سياسي نظام په حيث معرفي کوي نو بايد هغوی د خپل نظام د جغرافيې او قلمرو يانې د اسلامي نظام د اراضي لپاره يو ځانګړی تعريف او حدود ولري، چې د دوی د نظام قلمرو کوم او تر کومه ځايه پورې دی، د دوی د نظام د واکمنۍ لاندې کومې ساحې دي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کوم معیار دا سیمې د دوی په قلمرو کې شاملې دي، څومره د دوی مسؤلیت دی، که څوک دې پوښتنو ته ځواب ونلري نو د دوی نظام بیا اسلامي نظام نه دی بلکې یو ناقص او نیمګړی نظام دی.

څوک چې د اسلامي نظام ادعا کوي، باید د خپلې خاورې قلمرو هم وټاکي چې د دوی قلمرو تر کومه ځایه دی، ځکه چې اسلامي نظام خپل اصول، اساسات او عناصر لري، داسې نه ده چې د قطر خود ساخته نظام دې څوک د اسلامي نظام په حیث را معرفي کړي، په داسې حال کې چې د خاورې قلمرو او حدود هم ورته انګریزانو ټاکلي دي او د نورو کفرونو ترڅنګ یې د همدې جغرافیایي حدودو د عقیدې تر شاه د وطنیت په کفري عقیده هم ایمان راوړی وي.

اسلامي نظام کې د مسلمانانو قلمرو معلوم دی، چې تر هغه حده د اسلام ځمکه ده او ددې د آزادۍ لپاره زموږ خلفاوو او اسلافو ځانونه ټوټه، ټوټه کړي دي، نو زمونږ هم په لویو مقاصدو کې یو مقصد او بلکې زموږ د نظام یو اصل او محور به هم همدا وي چې د اسلامي خاورې قلمرو او حدود به تعریفوو او روښانه کوو، بیا به د دې د خپلواکۍ او ترلاسه کولو لپاره له تورې څخه کار اخلو، ان شاء الله.

د قطر په سالونونو کې د کفارو سره په یو مېز د ناستو تش په نوم مشرانو څخه باید دا پوښتنه وشي چې تاسې خو خپل نظام ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي نظام نوم ورکړی دی، د اسلامي خاورې قلمرو خو معلوم کړئ کنه، ځکه چې د دې له تعیین پرته او د دې خبرې د نه مراعاتولو له کبله خو یو نظام اسلامي نشي جوړېدای، بلکې دا یو وطني او قومي نظام وي، لکه ستاسې نظام چې دی .

د سیکولریزم او غربیانو ټوله مبارزه او جګړه د همدې لپاره ده، چې هغوی غواړي ترڅو اسلامي نظام په وطني او قومي نظام بدل کړي ، ټول کوښښ يې همدا دی چې اسلامي قلمرو د مسلمانانو له ذهنونو څخه بهر کړي او د وطنیت په عقیده ککړې پولې او کرښې ورته د نظام د اصل او اساس په حیث وروپېژني.

طالبه!

تر څو چې خپل فکر بدل او تجدید يې نه کړې او د اسلامي خاورې د خپلواکۍ لپاره ناره اوچته نه کړې، دې قطري خود ساخته او وطني نظام ته چې ته هر څومره په خوله د اسلامي نظام نوم ورکړې بیا هم دا اسلامي کېدای نه شي، دا وطني نظام او اسلامي نظام په خپل منځ کې سره د ځمکې او آسمان په اندازه توپیر لري، دواړه په خپلو کې د اور او اوبو په څېر یوه د بل په ضد دي، چې هېڅ وخت هم دواړه سره یوځای جمع کېدای نشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی خو د بیت المقدس، اندلس، شرقي ترکستان، ماوراءالنهر، خراسان او جزیرة العرب په شمول د ټولې محکومې اسلامي خاورې او د همدې هېوادونو په محکومو مسلمانانو د اسرائیلو، چینایانو، غربیانو، روسانو او نورو کفارو په ظلمونو او وحشتونو هم د څو ورځو حاکمیت او واک لپاره سترګې پټې کړې دي او د دې منصب لپاره یې د نړۍ د محکومو مسلمانانو سره د مرستې پر ځای د مسلمانانو یرغمل کوونکو او اشغالګرو ته د دوستۍ لاسونه ورکړي دي، هغوی ته د امنیت په برخه کې ډاډ ورکوي، نو تش په شعارونو او لقبونو یو نظام اسلامي کېدای نشي، ترڅو چې د اسلام په اساساتو، ستنو او عناصرو ولاړ نه وي.

زمونږ د اسلامي قلمرو لومړی دېوال د اندلس څخه تر جنوبي افریقا پورې دی او دویم دېوال یې د جنوبي افریقا څخه تر اندونیشیا پورې دی، درېم دېوال یې بیا راغلی تر شرقي ترکستانه پورې **(دا په چین کې یو ولایت دی د سینکیانګ په نوم چې دلته وربانديې زمونږ اسلامي خلافت تېر شوی)** څلورم بیا اوږد دېوال غځیدلی دی په تاجکستان او ازبکستان او همدغسې آذربایجان ترکو پورې، چیچنیا او داغستان ته هم ورتاو شوی او پنځم دېوال یې د ترکو څخه بیا تر اندلس پورې ورغلی دی او منځني هېوادونه یې پاکستان، افغانستان او عربي ملکونه... دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زمونږ اسلامي خاوره ده چې یو سرحد یې جنوبي فرانس، سپین(**هسپانیه**) یا اندلس دی او دوهم سرحد یې په انډونیشیا یا جنوبي افریقا کي اسټرلیا سره او دریم یې شرقي ترکستان کې چین، تاجکستان، ازبکستان، روسیه او داسي نورو سره، زمونږ دا سرحدونه د اصلي کافرو سره دي او نور چې کوم منځ کې هېوادونه دي دا هغه ملکونه دي چې مونږ وربانديې عملاً خلافت او خپل حکومت کړی دی، **دا د خلافت حصه وه، د دوی سره زمونږ شرعي حکم دا ترلی دی چې کله د مسلمانانو یو لوېشت ځمکه هم کفارو سره وي په هغه وخت کې جهاد په مونږ فرض عین دی، ځکه دا یو دفاعي جهاد دی، که په ظاهره شکل اقدامي جهاد ولی نه وي خو دا به زمونږ دفاعي جهاد وي، دا یو شرعي حکم دی، شرعي حکم هله تطبیق کولی شو چې تا ته خپل قلمرو معلوم وي، نو د قلمرو معلومول یو شرعي حکم شو؛ ځکه بیا تا ته دا پته نه لګیږي چې په ما تر کوم حد پورې جهاد فرض عین دی او تر کومه حده بیا فرض کفایي کیږي، اوس پکار ده مونږ خپل ملکونه له کافرو، مرتدینو او له کفري مذهبونو(سیکولریزم، رافضیت او الحاد) څخه آزاد کړو.**

ځوک مو په دی تېر ونه باسي چې جهاد دفاعي و او اوس خارجیان د افغانستان نه وتلي دي او جهاد دفاعي حالت نه وتلی دی، نه دفاعي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او اقدامي جهاد یا په بل تعبیر باندې فرض عین او فرض کفایي جهاد دا د اسلامي قلمرو اړوند ترلې موضوع ده نه د کفارو له لوري تعیین شویو د سایکس پیکو او ډیورنډ پولو او سرحد څخه.

د افغانستان په آزادۍ باندې جهاد نه فرض کفایي کیږي ترڅو ټوله اسلامي خاوره نه وي آزاده شوې.

یعنې جهاد نن هم فرض عین دی لکه څنګه چې پرون وه، تش د کابل په ارګ ورننوتل باید ددې باعث نشي چې ټوله اسلامي خاوره دې کفارو ته وروبښو او سترګې ورباندې پټې کړو، څو ضمیر پلورونکي کسان که هر څومره بغارې ووهي خو لمر په دوه ګوتو نه پټیږي.

4. د اسلام د سیاسي نظام څلورم عنصر رعیت دی.

هر یو نظام کې باید رعیت تشریح، معلوم او تعریف شي، یعنې یو نظام چې د اسلامي نظام په حیث معرفي کېږي، نو اسلامي نظام په اول قدم کې خپل رعیت په ډاګه کوي، چې زما رعیت به څوک او چیرې وي؟

د اسلام په سیاسي نظام کې ټول اسلامي امت د دغه نظام رعیت شمېرل کیږي او ټول امت په رعیت کې داخل دی یانې د اسلام د سیاسي نظام رعیت **ټول عالم اسلام** دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې نو نه کيږي چې تش د (**اسلامي**) په مختاړي او يا وروستاړي دې يو نظام اسلامي وبلل شي، ډېر کسان خپل حزب او نظام ته اسلامي نوم ورکوي، نو بيا خو بايد ټول عالم اسلام يې په رعيت کې راټول شي، خو د دوی اصول نامه او مشران يې ببړته د خپلې ادعا تکذيب هم کوي او د يوه محدود قوم د رعيت ګڼلو لپاره مبارزه کوي او يو محدود قوم خپل رعيت ګڼي لکه يهودو به هم خپل نظام شرعي ګاڼه خو رعيت يې فقط يهود وو، همداسې طالبان هم خپل نظام ته (**اسلامي**) نوم ورکوي مګر رعيت يې بيا يوازې افغانان دي، په يوه مرکه کې يې د دفاع وزير ښخه پوښتنه وشوه چې ستاسې اردو به په نوره نړۍ کې هم اسلامي مصالح په پام کې ساتي، د اسلامي ارزښتونو او مصالحو د ساتنې لپاره به هلته هم کار کوئ که نه؟

هغه ورته وايي چې ، نه!

زموږ اردو خپلې ملي موخې تعقيبوي، يعنې موږ ته افغانيت مهم دی، زموږ رعيت ټول اسلامي امت نه، بلکې يوازې افغانان دي او د واک ساحه مو ټوله اسلامي خاوره نه، بلکې يوازې افغانستان دی، نو چې ورته وويل شي بيا مو په خپل دې وطني نظام ولې دومره سټر نوم ايښی دی خو د اسلامي امارت په ځای ورته د وطني امارت نوم ورکړئ، ولې دومره غټ درواغ واياست؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي نظام کې د رعیت لپاره موږ خپل تعریف لرو، دا ثابت الفاظ، تعیین شوې قاعدې او مشخص اصطلاحات دي چې هر یو یې په شریعت کې ځانګړي تعریفونه او معناوې لري. رهبر، زعیم، اسلامي خاوره، رعیت، قانون... دا هغه کلمات دي چې په شریعت کې د دې ترشا لوی لوی مفاهیم او مفکورې پرتې دي.

نو راځو او په دې عناصرو یو ځل بیا یوه لنډه کتنه کوو:

❖ **لومړی عنصر قانون و:** په اسلامي نظام کې د قانون وظیفه دا ده چې د سیاسي نظام صلاحیت او مسؤلیت تعیینوي، د اسلامي نظام صلاحیت او مسؤلیت دا دی چې د امت د مظلوم، مستضعف، اسیر، فقیر، کونډې، یتیم او د اسلامي امت د ټولو اقشارو حق اداء او د ټولو حقوقو ته رسیدګي وکړي، د اسلامي ارزښتونو لکه دین، قرآن او د اسلامي شعائرو عزت وساتي او د دغه ارزښتونو د توهینوونکو او بې احترامي کوونکو ته په توره قاطع او کلک ځواب ورکړي.

❖ **دوهم عنصر زعیم او رهبر و:** د ابراهیمي ملّت علماؤو هم پدې ډېر درسونه کړي او د زعیم شروط یې بیان کړي دي، خو په اسلامي نظام کې د زعیم او رهبر یو ځانګړی او مهم شرط دا دی چې دا زعیم به تل د جهاد **قیادت** او **رهبري** کوي، جهاد ته به ادامه ورکوي، تشکیلونه به لېږي، او اساسي کار به یې همدا د قتال رهبري وي، دا به یې تلپاتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنده وي، تر هغې به جهاد پر مخ وړي ترڅو له **فرض عين** څخه **فرض كفايي** ته راښکته شي، په ټوله ځمکه کې فتنه ختمه شي او یوازې د یوه الله ﷻ وحدانيت په ټوله ځمکه حاکم شي، که څه هم د دې مهم کار په ترسره کولو کې یوازې ځانته پاتې شي خو بیا به هم د جهاد څخه نه په شاه کیږي او جهاد ته به ادامه ورکوي.

د رسول الله ﷺ وفات څخه وروسته چې ابوبکر صدیق رضي الله عنه تعیین شو اول قدم کې یې چې کوم کار وکړ هغه د اسامه رضي الله عنه د لښکر استول وو، په داسې حال کې چې رسول الله ﷺ تازه رحلت کړی و، په مدینه کې د هرج ـ مرج احتمال هم و، خو بیا هم ددغه ستر اقدام څخه په شا نه شو اودا لښکر یې په خپله تشکیل او رهبري کړ.

راشئ اوس د دښمن مشران په دې ترازو وتلئ، د دوی زعیم خو لومړی کفارو ته تسلیمي ورکړه او د تعطيل الجهاد دا ستر جنایت یې ورسره په ابدي شکل امضاء کړ، د امام مهدي لښکرو ته به هم اجازه ورنکړي چې د افغانستان خاورې ته راشي او یا د افغانستان نه د نورې نړۍ د فتحه کولو لپاره تشکیلونه برابر کړي، ځکه دوی له کفري نړۍ سره همدا وعده او ژمنه کړې او په همدې تړون شوی دی چې هیڅ وخت به د افغانستان خاورې څخه د نړۍ کفارو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

خطر نه متوجه کیږي، ویاند یې په ښکاره ډول د خپل واک په لومړۍ ورځ اعلان وکړ چې نوره جګړه ختمه شوه، نور له هېچا سره زموږ دښمني نشته، عجیبه ده له دومره سترو کفري کړنو باوجود هم په څومره سپین سترګۍ د اسلام دعوې کوي، تاسې د ابوبکرؓ تاریخ ته ځیر شئ چې د رسول الله ﷺ د وفات څخه وروسته خلک راولاړیږي او د زکات له ورکړې څخه انکار کوي، په دې وخت کې ابوبکر ؓ د جهاد رهبري په خپل لاس کې اخلي او د دوی پرضد اقدام کوي ، عمرؓ ورته وايي: چې اې ابوبکره! ته اوس مسلمانان او کلمه ویونکي وژنې؟

ابوبکرؓ ورته په ځواب کې وايي: والله که چېرته زه یوازې هم پاتې شم نو بیا به هم د جهاد رهبري کوم او ادامه به ورکوم ترڅو هېڅ یو شخص د لمونځ او زکات ترمنځ توپیر ونکړي.

ابوبکرؓ خپل ځان د جهاد د رهبرۍ مسؤل ګاڼه، ځکه چې هغه زعیم و او دا ورته خپل مسؤلیت ښکاره کېده چې د جهاد رهبري وکړي او د تل لپاره یې همدا کوښښ کاوه چې په سمه توګه دغه مسؤلیت ترسره کړي.

❖ درېیم عنصر اسلامي قلمرو / اسلامي سرحدات و:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په‌اسلامي نظام کې به اسلامي خاوره او سرحدونه تعریف شوي وي یانې اړینه ده چې د اسلام په سیاسي نظام کې د اسلامي خاورې سرحدات تشریح شي، ځکه ترڅو چې د اسلامي نظام د خاورې حدود مالوم نشي نو دې نظام ته د اسلامي نظام نوم څوک نه شي ورکولای، ځکه نظام کې د یوې معلومې خاورې څخه دفاع مطرح وي، ته چې د اسلامي خاورې تعریف نه کوې او دا قلمرو نه په ډاګه کوې، نو بیا د کومې خاورې څخه ساتنه کوې؟

جواب همدا دی له هغه خاورې څخه چې حدود یې انګریزانو ټاکلي او د سرحدونو او پولوپه نامه یې سره د هېوادونو او وطنونو په جوړښتونو ویشلي.

اسلامي خاوره چې مسلمانانو په خپلو قربانیو او وینو باندې لاسته راوړې خاص، ښکاره او معلوم سرحدونه یې ورته ټاکلي دي، او دا وطني او د بین الملل د کفري اصولو موافق تقسیم شوې خاورې ته سیکولر دین سرحدات په ډاګه کړي، نو ته چې خپل نظام ته (**اسلامي**) نوم ورکوې، نو باید د هغه سرحداتو آزادی او ساتنې لپاره مبارزه وکړې، کوم چې درته اسلافو تعیین کړي، که چېرې د سیکولر دین موافق د وېشل شوې ځمکې سرحداتو نه دفاع کوې نو بیا شرم پکار دی او د مسلمانانو په سترګو کې د خاورې شیندل مه کوئ، ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلام يو عالمي دين دی، نو دغه راز نظام يې هم بايد عالمي وي او ځوک چې غواړي خپل نظام په بشپړه توګه اسلامي نظام مطرح کړي نو بايد چې دا نظام عالمي وګرځوي، قومي او وطني به يې نه جوړوي، ځکه چې قومي او وطني نظام ته د اسلامي نظام نوم ورکول دا د شريعت د احکامو بدلول دي او د شريعت سره غدر او جفا ده.

خو په لنډو الفاظو هغه ناخبره مسلمانانو ته د خيرخواهۍ په بنياد دا وړانديز کوو چې د کومو سرحداتو د ساتلو لپاره چې تاسو کومه خؤله او وينه تويوئ نو د اتمام حجت په خاطر يو ځل تاريخ ته مراجعه وکړئ چې همدا د شمال نه تر جنوب او د غرب نه تر شرق پورې دا پولې او سرحدونه درته چا خط کشي کړي دي؟

همدا جواب به درته ميلاو شي چې نيم يې انګريزي او روسي کفارو او نيم نور يې ايراني او باقي کفري نړۍ درته تعيين کړي دي، نو افسوس او بيا افسوس چې د کفارو لخوا دا خط کشي شوو پولو په دفاع کې ځان وژنه کوئ او بيا د شهادت او د جنت هيله هم ساتئ!

د اسلامي نړۍ حدود بايد هر مسلمان خپل ذهن کې وساتي چې د هغه ساتنه او پالنه يې همېشنۍ ارمان وي.

همداسې بايد سيکولر حدود اربعه هم تشرېح کړو ترڅو د مسلمانانو نه پوښتنه وشي چې اوس تاسې د کومې محدودې ځخه ځان قربانوئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

تش په نوم د اسلام په جامه کې ملیشو ته وایو چې د کومو حدودو ساتنه کوئ اسلامي او که سیکولرستي؟

او بیا په خپل ځان ځنګه د مجاهدینو او فاتحینو نومونه ږدئ؟

څه مو فتحه کړي؟

هغه حدود چې روس او انګرېز درته تعیین کړي دي؟

د همدې د ساتلو لپاره جنګیدلئ؟

د همدې د فتح کولو لپاره دې ځان وژنه کوله؟

هو!

دوی ته اسلامي خاوره هغه ښکاري، کومه چې ورته بادار خط کشي کړې ده، ځکه دوی تل د کفارو له عینکو څخه حق ته لیدنه کړې، نو د همدې کفارو له لورې له ټاکلو حدودو څخه یوه لوېشت هم بهر د تللو یا مداخلې سوچ نه لري او په دې اړه فکر هم نه کوي عمل خو لرې خبره ده.

عجیبه نده! نن د محکومیت او اشغال څخه د اسلامي نړۍ د خلاصون په هدف د څو کسانو د اوښکو څڅولو او ځینې شعارونو ورکولو څخه پرته نور هېڅ کوم درونډ عکس العمل په نظر نه راځي ولې علت به یې څه وي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې مسلمانان نن د اشغال شوې اسلامي نړۍ او محکوم اسلامي امت د آزادۍ او همدردۍ څخه بې احساسه شوي او په خپلو منځونو کې د تربورولۍ رفتار سره کوي ؟

طالب ته وايو ته هم وايې تماميت ارضي، ايران او پاکستان هم وايي... او بيا دا بغارې هم وهئ چې د خلکو مسائلو کې مداخله نه کوو، نو خلاصه دا ستاسې نوم چې په تاريخ کې د اجرتي مليشو په حيث ثبت نشي نو بل به په کوم نوم ياد شې؟

د بين الملل په قانون کې راغلي دي چې بايد يو د بل کورنيو مسائلو کې مداخله ونکړي، همدا خبره چې بار بار طالب کوي اصل کې کفارو ته د هغوی قوانين وريادوي چې ستاسو د قوانينو په اساس دا خبره کوو کنه د شريعت او اسلاميت قانون همدا تقاضا کوې چې مشرق کې په يو مسلمانه زنانه او نارينه باندې ظلم وشي د مغرب نه به خلک مداخله کوي او ورځي به همداسې ترڅو چې اسلامي خاوره نه وي آزاده شوې نو د افغانستان په شمول د ټولو مسلمانانو حق او دوی باندې فرض عين دی چې جهاد وکړي، خو طالب دې هر څه ته شاه کړې ده او يو ساه باندې همدا نارې وهي چې رسميت، ډالرې او قدرت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❖ **څلورم عنصر رعيت و:** د اسلام په سياسي نظام کې رعيت معرفي شو چې د اسلامي نظام رعيت ټول عالم اسلام دی، ځکه له محمد رسول الله ﷺ څخه مخکې چې به کله يو نبي او رسول د الله ﷻ لخوا مبعوث کېده، نو يوې ځانګړې سيمې او يوه خاص قوم ته به رالېږل کېده، خو کله چې رسول الله ﷺ راغی او په پيغمبری مبعوث شو نو خبره عالمي شوه، رسول الله ﷺ د يوه خاص وطن او خاص قوم لپاره نه دی راغلی، بلکې د ټولې دنيا د انسانانو او پېريانو په لور رالېږل شوی نبي دی، الله ﷻ فرمايي:﴿**وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَٰلَمِينَ**﴾ [**سُورَةُ الأنبياء : 107**]

ژباړه: موږ ته نه يې رالېږلی مګر د ټولو مخلوقاتو لپاره رحمت رالېږلی يې(موږ چې ته لېږلی يې، دا په اصل کې د نړيوالو په باب زموږ رحمت دی).

الله ﷻ رسول الله ﷺ په دې خبره باندې پوهوي چې له مکې څخه مدينې ته راغلې او دلته دې اسلامي نظام تأسيس کړ، نو يوه خبره په ياد لره چې ستا کار صرف تر مدينې محدود نه دی، بلکې ټول عالم ستا رعيت دی او ته به د ټول عالم لپاره مبارزه کوې، ترڅو چې دا ټول ستا په امت کې داخل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول الله ﷺ ته اشاره کوي، چې ستا دعوت او جهاد به تر یوه قوم او سیمې پورې محدود نه وي، بلکې ټولې دنیا ته به په ژبه دعوت کوې، که یې ونه مانه نو په توره به ورسره جهاد کوې، تر هغې به جنګېږې چې په ځمکه باندې فتنه پاتې نشي، دین ټول یوازې د الله لپاره شي تر څو دا ټول خلک د یوه اسلامي نظام رعیت جوړ او اسلامي اخوت قائم شي.

اوس راشه چې خپل نظام ته اسلامي نظام او خپل مشر ته امیر المؤمنین وایي، مګر بلې خوا ته بیا همدا نارې او چیغې وهي چې موږ تر افغانستانه محدود یو، نو په دغه عقیده او دغه خبره دوی له ایمان څخه خلاص دي او دغه راز نور هم ډېر د اسلام ماتوونکي نواقض په دوی کې راټول شوي دي، خو یو عمده ناقض د اسلام او د ایمان چې دوی یې په اونۍ کې یوځل خامخا ډېر په فخر ټولو کفارو ته د دې تلقین ورکوي، هغه دا دی چې دوی د کفارو لخوا د ځمکې په وېشلو او د هغو په پرېکړه راضي شوي دي او خپله ټوله مبارزه یې د اسلام په خلاف د همدې پولو او فرضي کرښو د ساتنې لپاره محدوده کړې ده.

د اسلامي نظام شعار دا دی چې د الله رب العالمین کلمه لوړه شي او دا وطني د قطر او اسلام آباد نه سرچینه اخیستونکی نظام همدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره قرباني ورکوي چې د کفارو د کال (1916م) د توافق کلمه چې د سایکس پیکو قانون دی عملي او پورته شي، نو اوس دې هغه خلک چې د کفارو دې توافق ته د عمل جامه وراغوندي او همدې لپاره قرباني ورکوي چې دا د (1916م) کال توافق نه دفاع وشي نو ځان دې خبر کړي چې د دوی او د اسلامي نظام شعار او قرباني سره جلا او تګلاره یې هم همداسې بېله ده.

ځوک چې نن سبا ځان دهمدې کربښو په دفاع کې وژني دې باندې دې هم ځان خبر کړي چې د همدې توافق او کلمې په نتیجه کې اسرائیل رامنځته شوی ده، ته چې نن د کفارو په لاس تقسیم شویو پولو او سرحداتو نه دفاع کوې مطمین اوسه چې اسرائیل دې هم په رسمیت پیژندلی دی.

که له دوی ځخه دا پوښتنه وشي چې تاسې خو خپل مشر ته امیر المؤمنین وایاست یانې د ټولو مؤمنانو امیر یې ګڼئ خو بیا هم ستاسو دغه امیر المؤمنین د ایغور، فلسطین، کشمیر، عراق، شام، پاکستان، چیچنیا او نورو ګڼو محکومو مسلمانانو پر ځای د هغوی له اشغالګرو او قاتلو کفري او طاغوتي نظامونو سره دوستي کوي، هلته خپل نظام اسلامي او خپل امیر د ټولو مؤمنانو امیر ګڼئ او هلته بیا وایاست چې له افغانستان ځخه بهر مو چا سره کار نشته، ټولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

كفارو او طواغيتو سره صميمي اړيكې غواړئ، په نورو مؤمنانو چې په نورو هېوادونو كې هر وحشت كيږي نو تاسې ورسره كار نه لرئ او هغه وحشتونه يې د شته اشغالګرو نظامونو حق او د هغوی خپله داخلي موضوع ګڼئ، په همدې موضوع كې هم ډېر خلك د اسلام له دائرې څخه وتلي دي.

الله ﷻ فرمايي: ﴿إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ ژباړه: **مؤمنان ټول سره وروڼه دي.** دغه راز بل ځای فرمايي: ﴿وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ﴾ ژباړه: **مؤمنان سړي او مؤمنانې ښځې د يوه بل دوستان دي.**

رسول الله ﷺ فرمايي: د مؤمنانو مثال د يوه جسد دی؛ چې پښه يې درد وكړي نو سترګې ورسره ژاړي، كه په سترګو درد وي له خولې ورسره فريادونه خيژي او كه لاس مات شي نو غاړې ته ولويږي، همدا مثال د ټول اسلامي امت دی كه د نړۍ په شرق كې په مسلمان كوم درد وي او يا ظلم پرې كيږي نو د غرب مسلمان به پرې دردمند كيږي او له ظلمونو څخه به يې د ژغورنې كوښښ كوي او كه په غرب كې كومه مؤمنه زنانه يا نارينه د كفارو په زندانونو كې اسير وي، نو د شرق مسلمانان به يې د خلاصون او آزادۍ لپاره شپه او ورځ كار او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مبارزه کوي، راشه تش په نوم اسلامي نظام ته چې د میلیونونو ایغوري مسلمانانو له قاتلانو او ناموس لوټونکو کمونیستو چینایانو سره د اړیکو پراخولو او اقتصادي تړونونو په نوم پټ استخباراتي مالومات هم سره تبادله کوي، په داسې حال کې چې دا هغه چینایان دي، چې د شرقي ترکستان اسلامي هویت یې دفن کړ او د همدې اسلامي خاورې په میلیونونو وګړي یې په ډله ایز شکل بندیان کړل، دغه راز له مساجدو او مدارسو یې ورته طبیلې جوړې کړې او هغوی یې د خپل دین پرېښودو ته اړ کړل، مګر د چینایانو برادر په ځای د دې چې له کمونیستو چینایانو څخه ددغه جنایتونو پوښتنه وکړي بلکې هغوی سره لکه کولنګي چرک وزرې جنګوي او خارجه وزیر پلن یې د دې په ځای چې چینايي اشغالګران له ګرېوانه ونیسي هغوی ته جلغوزې ډالۍ کوي او شیخ دلاور یې د خپلې خاورې کانونه پرې لوټ کړل.

د طالبانو له ویاند څخه د یوې رسنۍ خبریال پوښتنه کوي او ورته وایي: چې تاسې خو دعوه د اسلامي نظام کوئ او مشر مو ځانته امیرالمؤمنین هم وایي، اوس خو تاسو سره زور هم شته ساحه او نور امکانات هم لرئ، دا چې په چین کې پر مسلمانانو سخت ظلم روان دی د هغوی لپاره تاسې څه کړلای شئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ورته په ځواب کې وايي دا د هغوی خپله داخلي مسئله ده موږ له افغانستان څخه بهر د هېڅا سره کار نه لرو او نه هم د چا داخلي امورو کې لاس وهنه کوو.

خو اسلامي نظام او مسلمانان بیا داسې نه وي لکه د طالبانو نظام او طالبان، ځکه چې د مسلمانانو د قانون مرجع به قرآن او سنت وي، رهبر به یې د کندهار صوفي نه، بلکې یو مؤحد قریشي وي، د اسلامي نظام سرحدات او پولې به معلومې وي، ټوله اسلامي خاوره زمونږ د قلمرو په تعریف کې شامله ده، د دنیا په هر کنج کې د هر قوم، هر رنګ، هرې ژبې او هر سمت مسلمانان د اسلامي نظام رعیت دي که هغه نارینه وي یا ښځینه چې د نړۍ په هر کوټ کې وي پوښتنه او دفاع یې په ټول اسلامي امت او اسلامي نظام فرض ده.

اوس د اسلام سیاسي نظام د جوړښت په څلورم محور باندې به خبرې وکړو ان شاءالله.

❖ څلورم محور او اصل د نظام د ساختار (جوړښت) هغه د مراتبو د سلسلې اصل دی:

د اسلام په سیاسي نظام کې څلورم محور او د جوړښت اساس د رهبرۍ په شمول د تصمیم ګیرۍ د مراتبو د څرنګوالي، د قدرت او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریځونو د وېش په ډول راځرخي یانې د اسلام په سیاسي نظام کې کوم ډول خلک مسؤلیتونو ته رسېدای شي؟

په کومو اصولو او کومو شرایطو مسؤلیتونو ته داخلېدای شي؟

د رهبرۍ په سطحه د تصمیم ګیرۍ مراحل او مراتب به یې څه ډول وي؟

د قدرت وېش به یې په څه ډول وي؟

دا ټول په څلورم محور کې شامل دي چې د دې لپاره باید مجاهدین د اسلام د سیاسي نظام په چوکاټ کې ځواب ولري.

هر وخت چې تاسې همدې څلورو محورونو ته دلایل او ځواب ولرئ، نو بیا تاسې ادعا کولای شئ چې مونږ د اسلامي نظام ساختار مطرح کولای شو.

وروړو دا د اسلام د سیاسي نظام د ساختار او تشکیل لنډه موضوع و، اوس راځو د اسلام د سیاسي نظام د تطبیق په برخه کې چې کوم څلور محورونه دي هغه بیانوو، بتوفیق الله تعالی.

د اسلام د سیاسي نظام تطبیق او عملي کېدل

د اسلام د سیاسي نظام د تطبیق په برخه کې هم څلور محوره دي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

❖ لومړی محور:

د نظام د تطبیق لپاره لومړی محور دا دی چې د تصمیم ګیری مرجع باید تعیین کړو، یانې د اسلام د سیاسي نظام د تطبیق په برخه کې لومړیو کې د تصمیم ګیری موضوع مطرح ده، چې دغه تصمیم ګیري به څوک کوي؟

لومړی باید تاسي عمومي مرجع او د تصمیم ګیری مرکز په ډاګه کړئ، وروسته بیا په هره اداره کې د تصمیم ګیری مرجع معلومه او ښکاره کړئ، رسول الله ﷺ چې کله د مکې څخه مدینې ته ولاړ، نو لومړی کار یې دا و چې د تصمیم ګیری لپاره یو مرکز جوړ کړي، د یوه مسجد په جوړولو یې اقدام وکړ، تر څو د مشورې، درس او د نورې روزنې او تربیت لپاره یو مرکز او ځای ولري.

د تصمیم ګیری مرجع د نظام د تطبیق لپاره لازمي خبره ده، نو ځکه خو دا په تطبیق د نظام کې لومړی محور شمېرل کیږي، دا باید په ډاګه او معلوم شي چې د تصمیم ګیری دا مرجع څومره صلاحیت لري یانې د صلاحیت کچه یې هم باید معلومه وي.

دا په دې مانا ده چې که د تصمیم نیولو مستقل صلاحیت درسره نه وي نو بیا اسلامي نظام نه تطبیق کیږي، چې د شریعت هر حکم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کفارو د خوشحالۍ او خفګان لپاره تعیین او یا هم تعطیل کړي بیا ته نشي کولای چې اسلامي نظام حاکم او تطبیق کړي.

څوک چې خپل نظام ته د اسلامي نظام نوم ورکوي، باید د تطبیق لپاره یې کافي او مستقل صلاحیت ولري، داسې نه چې نن یوه اعلامیه خپره کړي او سبا چې کفار درته غوسه او یا پرې خفه شي، نو بېرته دوهمه اعلامیه د لومړۍ په رد کې خپره کړي او بیا دا وضاحتونه او توجیهات ورته لټوي چې دا د یوه ریاست اعلامیه وه، عملي کول یې په خلکو جبري نه دي، د دې طالبانو حال ته وګورئ چې د امریکا او نورو کفارو له ډاره خپله یوه اعلامیه نشي عملي کولای او نه هم په آزاد ډول د یوې قاطع اعلامیې د لیکلو جرئت لري نو بیا به ټول اسلامي نظام څنګه تطبیق کړای شي؟

❖ دوهم محور:

دوهم محور چې تاسې یې باید د نظام په تطبیق کې ورته توجو وکړئ هغه دا دی چې د هرې ادارې د صلاحیت او مسؤلیت دایره، دکار اندازه، د فعالیت سیمه او دېته ورته نور اړوند مسائل ټول باید تشریح او تعیین شي او ټولو ادارو ته دا خبره وکړای شي چې د ټولو ترمنځ به د نظام په تطبیق کې هم **معنوي اتحاد** او هم **سیاسي اتحاد** موجود وي، او دا دواړه باید پام کې ونیول شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام د سیاسي نظام په چوکاټ کې باید ټولې ادارې سره متحدې اوهمغږې وي، په یوه نظام کې چې ټولې ادارې سره ربط او اتحاد ولري نو دېته **سیاسي اتحاد وایي**، دا یوه ډېره مهمه نقطه ده، یو معنوي او فکري اتحاد دی چې هغه د افرادو اړوند وي، یعنې هر فرد باید د اسلام په سیاسي نظام کې په خپلو کې سره همفکره او هم عقیده وي، ټول به په یوه فکر وي، دویم هغه سیاسي اتحاد دی چې دا د یوې ادارې اړوند کیږي،یانې باید د نظام یوه برخه د نظام د بلې برخې سره اتحاد او همغږي ولري چې دې ته **سیاسي اتحاد** وایي.

داسې نه لکه دا اوسنی نظام، چې د هرې ادارې یې ځانته پاچاهي ده، د امر بالمعروف په نامه اداره یې یو امر کوي او نورې ادارې یې بیا بل ډول فرمانونه جاري کوي، یو یې په سمبولیک او نمایشي شکل د نامحرمه ښځو سره د ناستو څخه منعه کوي خو د اطلاعاتو وزارت یې بیا په کنفرانسونو، مجلسونو، تلویزونونو، دغه راز د تحصیلاتو او خارجه وزارتونو په شمول په یو شمېر نورو وزارتونو کې د نامحرمو ښځو سره ښه د زړه له تله خنداګانې، مجلسونه او مختلط بنډارونه په درز کې روان دي، اسلامي نظام کې باید داسې ماحول نه وي، بلکې اړینه ده چې ټولې ادارې په خپل منځ کې یو فکري او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل سیاسي اتحاد ولري، څوک چې په خپل نظام کې دننه خپل حکم نشي تطبیق کولای نو هغه به ټول نظام څنګه عملي کړای شي؟

ورونو!

د دښمن لومړی کار همدا دی چې د ادارو ترمنځ کوم سیاسي اتحاد دی دا له منځه یوسي، یوه اداره د بلې ادارې سره په ضد کې واقع کړي، اصل کې خو په نظام کې د شاملو ادارو اهداف، مقاصد او مرام یې یو دی، د یوه نظام په سیوري کې په خدمت بوختې دي او لکه د یوه بدن د غړو په څېر هر یو یې خپل مسؤلیت اداء کوي، مګر د دښمن کوښښ دا دی چې سیاسي اتحاد خراب کړي.

که ټولې ادارې د دښمنانو دغه شومو پلانونو ته متوجه نشي، نو له دې سره سره چې د ټولو هدف یو دی، مګر د یوه هدف د ترلاسه کولو لپاره به بیا هم د یوه بل په خلاف اخته وي.

تاسې وګورئ ځینې وخت د دوه ادارو ترمنځ بې اتفاقي وي، علت یې همدا دی چې سیاسي اتحاد ورته دښمن خراب کړی وي، حال دا چې د یوه هدف لپاره کار کوي، مرام یې یو وي، دواړه قرباني ورکوي، خو بیا هم په خپلو کې بې اتفاقه دي، دا د دښمن دسیسې دي چې د مجاهدینو ترمنځ بې اتفاقي خپره کړي، ډول ډول حربې په کار واچوي ترڅو د دوی سیاسي اتحاد له منځه لاړ شي او په دې طریقه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاهدين ضعيفه کړي، د اسلام په سياسي نظام کې به د ادارو ترمنځ کلکه هماهنګي او محبت موجود وي، بايد يو بل تقويه کړي او د دښمن دسيسو ته ډېر متوجه واوسي.

تاريخونه ليکي چې د اوس او خزرج د قبيلو ترمنځ تقريبا (120) يو سل شل کاله دښمني تېره شوې وه، د دوی په منځ کې بيا ډېرې جګړې شوې وې، له يوه بل څخه يې بې شمېره کسان وژلي و، مګر رسول الله ﷺ د دوی ترمنځ داسې اتحاد رامنځته کړ چې بيا به يو له بله قربانېدل، داسې يې ونه ويل چې موږ دواړه قبيلې په خپل ځای د رسول الله ﷺ څخه متابعت کوو خو نوره دښمني به مو په خپل ځای باقي پاتې وي، نه! بلکې رسول الله ﷺ د دوی تر منځ داسې اتحاد قايم کړ چې بيا د کارونو په پرمختګونو کې هم دوی يو له بله سره فکري اتحاد درلود او هم د سياسي اتحاد څخه برخمن ول.

ورونو!

سياسي اتحاد ته به ډېر زيات کار کوئ، کچېرته ستاسې د اداراتو ترمنځ سياسي اتحاد قوي نه وي، نو د عمومي امير په شهادت سره نظام بيا ډېر ژر پاشل کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یؤه نقطه په یاد ولرئ د دې لپاره چې د ادارو ترمنځ مو سیاسي اتحاد خراب نشي او هره یوه اداره خپل مسؤلیت وپېژني، نو هرې ادارې ته به خپل خپل صلاحیت روښانه کوئ، چې د هغه حد څخه اضافه لاس وهنه او یو د بل په کارونو کې مداخله سره ونکړي.

❖ درېم محور:

د اسلام د سیاسي نظام د تطبیق په برخه کې درېم محور دا دی چې د هرې ادارې **د کار پیل** باید تاسې ورته په ډاګه کړئ، هرې ادارې ته باید تاسې پلان ورکړئ چې دغه مو افراد، امکانات او بودیجه شوه او دغه دې کاري پلان شو، تکره شه نور نو خپل کارونه مخ ته یوسه چې دا د اسلام د سیاسي نظام په تطبیق کې ډېره مهمه موضوع ده. له ډېرو خلکو څخه د کار پیل نادرکه وي، نه پوهېږي چې کار له کومه ځایه پیل کړي او کوم ځای کې یې ودروي، دا تفکیک نشي کؤلای چې څه وخت د کار راپور آماده، نتیجه ارزیابي او لاسته راوړنې تحلیل یا حساب کړم، دغه خبرې له اکثرو ورکې وي، نور ماشین چې حرکت وکړي نو د یوې ادارې امیر یې چلولی شي، خو یوې ادارې سره ماشین ته په حرکت ورکولو کې باید نظام همکاري وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❖ څلورم محور:

د اسلام د سیاسي نظام په تطبیق کې څلورم اصل د کاري راپور د ارزونې څخه وروسته د **مکافاتو او مجازاتو** د ورکړې محور دی.

دا هم ډېر مهم عنوان دی، د نظام په تطبیق کې مکافات او مجازات به تاسې هغه مهال ټاکئ کله چې راپور او نتیجه ګیري راغله او نتیجه ګیرۍ کې د مکافاتو او مجازاتو اصل په **لاسته راوړنو** باندې حسابېږي، مانا د دې خبرې دا ده چې هره اداره باید لاس ته راوړنې ولري، ترڅو د راپور په نتیجه ګیرۍ کې د مکافاتو وړ وګرځي، کله کله د یو شمېر خلکو خو بیخي راپور نه وي بیا که راپور یې راشي هم نو راپور کې لاسته راوړنې نه وي، نو امیر به بیا د کوم اصل له مخې دیته مکافات ورکوي؟

نو عام مجاهدین باید کوښښ وکړي، کارونو کي لاسته راوړنې ولري ترڅو چې د مکافاتو وړ وګرځي.

ورونو! کله چې یو چاته کار ورکوئ لومړی باید ورته تصمیم ګیري تشریح کړئ، دوهم به ورته د اړونده اداري صلاحیتونه او د کار سیمه واضحه کړئ او دا به هم ورته په ډاګه کړئ چې نورو ادارو سره تر کومه بریده د مداخلې حق لري او د دې هر څه ترڅنګ به یې په سیاسي اتحاد هم د ټولو سر ورخلاصوئ، چې د ټولو ادارو ترمنځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

باید څه ډول همغږي، همکاري، متقابل احترام، ګډ کار او نور اړونده مسائل په پام کې وساتي، دریمه خبره دا چې د کار د پیلولو نېټه به ورته تاسې په خپله تعیینوئ او ورته به وایې چې وروره له دې ځایه دې کار پیل کړه او په هغه نقطه یې پای ته ورسوه، بیا ترېنه وخت په وخت راپور وغواړه، د راپور په پایله کې که نوې لاسته راوړنې موجودې وې نو مکافات ورته ورکړه او که لاسته راوړنې یې نه درلودې نو څېړنه یې وکړه چې علت څه دی او ولې یې کارونو کومه نتیجه نه ده ورکړې او هېڅ کومه لاسته راوړنه نه لري، که یې کومه ستونزه او علت درلود نو د ستونزې په ختمېدو کې ورسره همکاري وکړه او که یې بیا هم غفلت کاوه نصیحت ورته وکړه، د کار ارزښت او اهمیت ورته واضح کړه، تشویق او ترغیب یې کړه، ترڅو دوهم او دریم راپور یې له لاسته راوړنو ډک شي او د مکافاتو وړ وګرځي.

ورونو! دغه اته محورونه د یوه نظام مهم محورونه دي (څلور محورونه د نظام د ساختار لپاره دي او څلور نور د نظام د عملي کولو لپاره) که چېرته د الله په ځانګړي فضل ستاسو ذهنونه په دغه اتو محورونو باندې خلاص شي، نو بیا تاسې څوک تش د اسلام په نوم په طاغوتي نظامونو نشي دوکه کولای، دغه موجوده نظامونه چې لوبېږي او حاکم دي، دا ټول بیا تاسې ډېر ښه تحلیل او ارزیابي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کؤلای شئ،چې آیا دا واقعي اسلامي نظامونه دي او کنه له ساختاره تر عمل پورې د دې ټولو بنیاد کوږ اېښودل شوی دی؟

که تاسې دغه اته محورونه وپېژندل نو بیا کؤلای شئ چې د دغه نظامونو له ساختار څخه د عمل تر پیل پورې په ټولو برخو یې ښه شرعي او منطقي رد وکړئ.

اوس که یو څوک ووايي: چې زموږ نظام اسلامي نظام دی، نو تاسې به ترې دا پوښتنه وکړئ چې تاسو دغه نظام د اسلام د کومو مقاصدو ترلاسه کولو لپاره تأسیس کړی دی؟

د اسلامي نظام بنیاد او اساس څه شی دی؟

او که له همدې فعلي اداري څخه همدا پوښتنه وشي چې تاسې د اسلامي نظام دعوه کوئ د دې نظام اساس او بنسټ مو څه دی؟

تاسې د کومو شرعي مقاصدو د ترلاسه کولو لپاره کوښښ روان کړی او هدف مو څه دی؟ هر کله چې تاسې همدې اته محورونو ته په شریعت برابر ځوابات ورکړل او همدا ځوابات مو خپل اصل او اساس وګرځول، نو بیا همدې اصولو او اساساتو نه تېرېدل په دې مانا ده چې ستاسو د اسلامي نظام دعوه باطله ده، ځکه هر هغه څوک چې د اسلامي نظام دعوه کوي نو اړینه ده چې هغه باید دې اته محورونو ته چې څلور عناصر هم پکې شامل دي ځوابونه ووايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلامي سیاست او اسلامي نظام تعریفونه

د سیاست په اړوند د خلکو نظریې سره توپیر لري، هر څوک د خپلې پوهې، ټولنیز دریځ او ګټو پر بنسټ هغې ته یو تعریف ورکوي، د کور ښځه چې نا لوستې ده د سیاست په اړوند یو ډول تصور لري، یو بزګر او کارګر بل ډول اند لري، تعلیم یافته قشر یې په اړه یو رقم سوچ او فکر کوي علماء او مدارسو کې د سیاست بل تعریف چلیږي، څوک سیاست ناوړه، کرغېړن او بد بولي او له سیاست څخه ډډه کوي، څوک د سیاست اډانه ټاکي او هر چا ته په سیاست کې د ګډون حق نه ورکوي، ددې خبرو په پام کې نیولو سره په کار ده ځان پوه کړو چې په پای کې سیاست څه ته وایې چې خلک یې په اړه داسې مختلف نظرونه لري.

مونږ هڅه کوو سیاست داسې تعریف کړو چې ترڅو یوه انګېزه راکړي، هسې خو د سیاست تعریفونه په کتابونو کې ډېر زیات شوي دي چې په ډېرو باندې یې په آسانۍ سره ذهن هم نه خلاصیږي، او دا تعریفونه هرچا د خپل لیدلورې مطابق کړي دي، خو مونږ کوښښ کوو چې د ساده فهم مطابق یې تعریف کړو ترڅو د سیاست مفهوم او مانا آسانۍ سره وپیژنو، که تاسې په دې تعریف ځان پوهه کړئ نو ډېر څه به ستاسې په ذهن کې کېني ان شاءالله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروئو!

سیاست هغه تدابیر دي چې د کارونو او امورو د اداره کولو لپاره په پام کې نیول کیږي، په بل تعبیر د سیاست مانا دا ده چې یو فرد یا یوه اداره هغه تدابیر پیدا کړي چې په تطبیق یې خپل کارونه په ډېر منظم ډول مخته یوسي او د خپلو کارونو غوره نتیجه ترلاسه کړي.

هر څوک چې خپل کار وپېژني،دخپل کار په مفهوم او مقصد باندې پوهه شي، نو کار ډېر په ښه ډول سرته رسولای او نتیجه یې هم ډېر ښه ډول لاسته راوړلای شي، د همدې کړنو د ترسراوي لپاره اړینه ده چې یو داسې امیر د ځان لپاره وټاکئ چې هغه سیاستمداره امیر او مشر وي ترڅو تاسې د داسې یو امیر د سېوري لاندې خپل هدفونه لاسته راوړئ.

نو باید زموږ امیر، عالم او مجاهد یو سیاستمداره امیر، مجاهد او عالم وي او د ددوی ټولو بصیرت باید ډېر لوړ اوسي.

هر وخت چې تاسې په منظمه طریقه یو کار شروع کړئ او په منظم ډول مو خپل کار پای ته ورساوه او په پای کې مو یوه ښه نتیجه لاسته راوړه، نو دغه مهال بیا تاسې یو کامیابه سیاستمدار یاست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیاسي نظام تعریف

د شریعت په چوکاټ (چارچوب) کې د کارونو محتوا تعینول او په ښه توګه اداره کول په داسې حال کې چې د اسلامي امت لوړې ګټې او منافع پکې پام کې نیول شوې وي او بیا له همدې منافعو او ارزښتونو څخه پکې دفاع او ساتنه هم مطرح وي او په هر ډګر کې د دښمن د هر اړخیزو حملو څخه بچ وساتل شي نو همدې ته د اسلام سیاسي نظام ویل کیږي.

وروڼو! کچېرته دا اوسني ټول تش په نوم اسلامي نظامونه د اسلام د سیاسي نظام په همدې تعریف وتلو، نو پایله به یې خامخا صفر وي، ځکه چې دا سیکولر او طاغوتي نظامونه دي، هېڅکله دوی د اسلامي نظام نمایندګي نشي کولاۍ، ځکه چې موږ وګورو نو همدې نظامونو کله د اسلامي أمّت لوړې ګټې(منافع علیا) پام کې ساتلي؟

ترې یې دفاع کړې یا یې په همدې برخه کې مبارزه او کار کړی او آیا دوی به په راروان وخت کې هم د أمّت د لوړو ګټو (منافع علیا) څخه دفاع وکړي؟

او که یوازې د خپل یوه محدود قوم او د بین الملل لخوا د ورکړل شوې خاورې لپاره به همداسې بغارې وهي، نو مالومه خبره ده چې دوی سره د اسلامي امت ټولنیزې ګټې، لوړ اهداف او ارزښتونه مطرح نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي بلکې د ملل ملحده له لورې ورته ټاکل شوي حدود او اهداف مهم دي چې لاس ته يې راوړي او بس! د اسلام د سیاسي نظام په تعریف کې د امت ګټې مطرح کيږي نه د يو قوم او يو هېواد.

د اسلامي نظام پنځه اصلي ځانګړتياوې

1. اسلامي نظام يو رباني نظام دی.
2. اسلامي نظام يو ثابت نظام دی.
3. اسلامي نظام يو عالمي نظام دی.
4. په اسلامي نظام کې ټولې برخې او اړخونه سره همغږي لري.
5. اسلامي نظام کې امر بالمعروف او نهی عن المنکر شته دی.

دا پنځه عمده اساسات او اصول دي،په همدې اسلامي نظام له نورو نظامونو سره توپير لري، په همدې يې بېلولای او له نورو نظامونو جلا کيږي، همدا د اسلامي نظام ځانګړتياوې او امتيازات دي چې دا نور نظامونه يې نه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځو او په همدې پنځه اصولو لنډ بحث کوو ان شاء الله:

1. د اسلام مبين دين يو رباني دين دی:

يعنې منبع او مأخذ يې د الله ﷻ کلام دی،دلته هر څه د خپل مصدر څخه اخستل کيږي او تبصره به ورباندې کيږي.

د هر عمل اصل به د الله ﷻ کتاب او د رسول الله ﷺ سنتو کې موجود وي، له خپله ځانه به ابداع في الدين نه کوئ، بلکه د هرې مسئلې اصل به د خپل اصلي مصدر څخه اخلې، چې اصلي مصدر يې قرآن او سنت دی.

يوه اسلامي ټولنه ده او بله د جهل ټولنه ده، هر هغه ټولنه کې چې اسلام حاکم وي او قوانين د خپلې اصلي مرجع او مصدر (قرآن او سنت) څخه اخيستل شوي وي، نو بيا دې ته اسلامي ټولنه ويلای شو، که چېرې د قوانينو مصدر د بلې مرجع څخه واخيستل شي، نو دا بيا جاهلي ټولنه ده، ځکه دلته قوانين بيا اسلامي بڼه نه لري، بلکه خود ساخته قوانين دي، چې انسانانو جوړ کړي او حاکم کړي يې دي. همداسې کومه مفکوره چې لرې، دا بايد اسلامي مفکوره وي، يعنې که هر څوک غواړي چې خپله مفکوره د حکومت په چوکاټ کې عملي کړي نو دا بايد اسلامي بڼه ولري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي مفکوره د سیکولر مفکورې په مقابل کې ولاړه ده، اوس نو که یو کس ووايي زما مفکوره اسلامي ده نو باید دده د مفکورې د اخذ مصدر قرآن او سنت وي، یعنې مفکوره یې باید د قرآن او سنت څخه سرچینه واخلي، کله چې وایو زموږ مفکوره اسلامي ده، بیا داسې نه کیږي، چې له خپله ځانه داستان جوړ او بیا یې اسلام ته نسبت ورکړو، دلته به ته هر څه له خپلې سرچینې څخه اخلې او بیا به په هغې کې فکر او یوه د حل لاره به یې د تطبیق لپاره وړاندې کوې.

ځکه اللهﷻ حتي خپل خوږ محبوب رسول الله ﷺ ته وايي چې له خپله ځانه به خبرې نه جوړوې او ماته به یې نسبت نه کوې، څه چې وایم همدا به نقل کوې:﴿ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿44﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴾[45 سورة الحاقه]

ژباره: او که دغه (پیغمبر) له ځانه کومه خبره جوړه کړې، زمونږ لوري ته یې منسوبه کړې وای. نو مونږ به د ده ښي لاس نیولی وای (چې هیڅ ونشي خوځېدای).

(c) ketabton.com: The Digital Library

سید قطب چې کله د لا اله الا الله تفسير کوي، نو وايي چې د لا اله الا الله مانا همدا ده، چې بايد د ويلو سره ټول هغه خود ساخته او د بشر د ذهن څخه سرچينه اخيستونکي مفکورې رد او باطلې اعلان شي، په بل تعبير لا اله الا الله سره ټولې هغه مفکورې چې د انسان ناقص عقل يې مصدر وي، نفې کيږي، نو کله چې لااله الا الله وايو بايد هر څه چې له دې وروسته کوو، هغه کار بايد اسلامي اصل او اساس ولري که نه صرف د لا اله الا الله ويل به کومه فايده راونه رسوي.

2. د اسلامي نظام د برترۍ دويم معيار (اصل) ثابت والی دی.

د اسلام سپيڅلی دين داسې يو دين دی، چې هره زمانه کې د عملي کولو لياقت لري، داسې نه ده چې يو کار دې پرون حلال و، او نن دې حرام شي، او يو کار نن حرام دی سبا دې حلال شي او يا يو کار که يو نکټايي والا او بې ږيرې کس کوي هغه ته حرام دی او که هماغه کار سبا د پګړۍ، ږيري او څڼو والا کوي نو هغه ته به حلال وي، نه داسې نه ده، اسلام کې قوانين او اصول د ټولو لپاره يو شان او دا ثابتې قاعدې دي.

قال تعالى: **فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ [30 سورة الروم].**

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: نو په یو لوري کیدو سره خپل مخ د دغه دین خواته برقرار وساته، پر هغه فطرت محکم شه چې پر هغه باندې الله تعالی انسانان پیدا کړي دي. دالله جوړ کړی فطري دین نشي بدلېدای، همدغه بیخي سم صحیح دین دی، خو زیاتره خلك نه پوهیږي.

د الله جل جلاله لومړنی او وروستنی فرمان یو او نه بدلېدونکی فرمان دی، ټول خلک په دې مکلف دي چې دا قوانین او اصول مراعات کړي او هره زمانه کې تربنه دفاع وکړي.

ځکه د اسلام سپېڅلی دین یو کامل او تکمیل شوی دین دی، تشریعي او تقنیني مسائلو کې د یوې ورې اختراع او ابداع اجازه هم دین کې نشته دی، چې یو کس دې راشي او نوې فتواوې دې له خپله ځانه صادرې کړي او د اسلام احکام دې تغییر او بیا یې نسبت هم اسلام ته ورکړي، نه داسې نه کیږي! بلکه هر کار چې کوې او هر قدم چې د دین په نوم ږدې، نو اول به ګورې چې شریعت تاته د داسې کار اجازه درکړې که نه؟

او که اجازه یې ورکړې وه نو بیا به ګورې چې آیا مطلق اجازه یې ورکړې ده که د څه شروطو په پام کې نیولو سره یې دې کار ته اجازه ورکړې ده، ځکه دا داسې یو دین دې، چې د حساب په ورځ بیا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرې، زرې حساب کیږي که د خیر ذره وي او که د شر ذره ، تاته مخ ته اېښودل کیږي او اثرات یې عمل نامه باندې مرتب کیږي.

نو چې دلته زرات هم د حساب وړ دي، مانا یې همدا ده چې دا دین همدومره دقیقه برنامه ریزي هم لري او همداسې یې ستا شېبه - شېبه او قدم، قدم ژوند ته برنامه او اصول جوړ کړي او راوړاندې کړي، چې سبا د آخرت په ورځ بیا درخخه د قدم، قدم او زرې، زرې حساب واخستل شي.

اسلامي نظام خپل ځانته ځانګړی او ممتاز نظام دی او د بشریت لپاره پوره علاج لري او هره زمانه کې د عملي کولو لیاقت الله رب العالمین ورکړی دی.

3. د اسلامي نظام د برترۍ درېم معیاردا دی چې دا دین نړېوال دین دی.

په دې هر مسلمان اعتراف هم کوي چې هو اسلام د ټولې نړۍ او ټول بشر لپاره راغلی دین دی، خو بیا کله چې میدان د عمل کې واقع شي نو بیا یې ملا ماته او د وطنیت په نشه کې خپل د وطن د آبادۍ سندرې وایي، په همدې پلمه ورسره د خپل جېب او خېټې سوچ وي او د نورو مسلمانانو غم او فکر ورخخه هېر وي.

رسول الله ﷺ هم په لومړیو کې کوڵای شول چې په عربي جزیره کې یو عربي سلطنت اعلان کړي، د هغه وخت د سترو امپراطوریو فارس

(c) ketabton.com: The Digital Library

او روم سره ځان ښکېل نه کړي بلکې د اوسنیو مرتدینو په اصطلاح همدې کفارو سره یې دیپلوماتیکې اړیکې ټینګې کړې وی او په آخره کې یې نوم هم امارت اسلامي جزیرة العرب ورکړی وی، خو دا کار رسول الله ﷺ ولې ونه کړ؟

ځکه د اسلام د سپېڅلي دین په نورو ادیانو یوه ځانګړې برتري همدا ده چې دا دین د ټول بشر لپاره راغلی دی، ټول بشر باید د همدې دین په ټغر راټول شي، دا یو عالمي دین دی، دې دین سره د نړۍ غم دی، د نړۍ اصلاح غواړي او دا دین راغلی تر څو په نړۍ حکومت وکړي. هو! باید چې ویې کړي، ځکه همدومره قدرمند او جامع دین دی، څوک چې د اسلام دین او قانون یو هېواد ته محدودؤي، دوی سره اصل کې د اسلام ارزښت نشته دی، دوی سره د نړیوالو مسلمانانو غم او احساس شتون نلري، د دین په حقیقت باندې نه دي پوهه، دوی سره د اسلام د مبین دین قدر او قیمت نشته دی، دا دین باید په ټولې نړۍ باندې حاکم شي، اسلام سره نور ادیان او نظامونه باید بیخي مقایسه او پرتله نشي، ځکه ددې دین مشر او رهبر جناب رسول الله ﷺ دی، هغه په دې دین باندې خپله وینه تویه کړې ده، نو موږ هم د هغه امتیان یو دا دین به په نړۍ باندې حاکموو ان شآءالله، ولو که دې کار کې ډېر خلک مونږ یوازې پرېږدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي نظام کې د ورورولۍ رشته ایمان قایمؤي، برعکس په سیکولریزم کې بیا دا رشته د قوم او هېواد په اساس قایمیږي، تعینیږي او پام کې نیول کیږي، اوس تاسې هر نظام کې وګورئ چې دې نظام کې دا د أخوت رابطه په کوم اصل او معیار باندې ولاړه ده، بیا به تاسې ته د یوازې په نوم اسلامې نظام حقیقي څېره روښانه شي. اسلام عربي او یا افغاني دین نه بلکه نړیوال دین دی، دلته اساس د الله رب العالمین حاکمیت منل دي او اسلام سره متضاد نظامونو کې حاکمیت د بشر او بین الملل په لاس کې دی چې دا دواړه سره نه یوځای کیږي. هغه اسلامي نړۍ چې د مسلمانانو د متو په زور، د وینو په قیمت او د جهاد په برکت آزاده شوې وه نن پکې د سور او تور صلیبي ځواک واکمني او مستي ده.

خو تش په نوم اسلامي نظامونو ته بیا ټوله اسلامي نړۍ هغه ښکاري کوم چې ورته کفارو مشخص او خط کشي کړې وي، نور خو د هغه نه بهر د یوې لوېشت په انداز هم نه سوچ لري او نه به آینده کې د هغه لپاره فکر وکړي او عمل خو لا لرې خبره ده ځکه همداسې تړون شوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

4. د اسلامي نظام د برترۍ څلورم معیار دا دی چې پدې دین کې همغږي او هماهنګي موجوده ده.

په نورو ادیانو کې بس رهبانیت دی، څوک چې عبادت کوي، هغه دنیا سره اړیکې قطعه او ځان ګوښه کوي، یا دین د سیاست څخه جلا حسابؤي، ولې اسلام کې د الله عزوجل عبادت او د رزق ترلاسه کؤلو لپاره حلال کارو بار کؤل، دا ټول د یو مسلمان وظیفه ده، داسې نه ده چې صرف دا دین د عباداتو دین وي او یا یې موږ صرف عباداتو ته خاص کړو او په معاملاتو، ژوند برابرولو، دولتدارۍ او نور اړوندو کارونو کې کار ونه لري، نه! دا انګېزه د غربیانو ده چې بس اسلام د خپل لمونځ او جومات سره کار ولري نور حکومتولۍ کې دې کار نه لري، بلکه چې ځانته مسلمان ووایې نو بیا اسلام ستا هر څه کې کار لري، د ډوډۍ خوړلو څخه شروع تر نکاح، خوب او تر کفن پورې ، حتی وروسته د جنازې نه دې هم ستا مربوط چې کوم اموال دي، د هغې لپاره یې هم اصول وضع کړي دي.

نو دا د اسلام یوه برتري ده، چې په ټولو اعمالو کې سره هماهنګي لري، داسې نه ده چې مونځ او اودس د اسلام مطابق وکړې او بیا حکومتولي دې د سیکولریزم مطابق وي، یا دا چې فردي عبادات دې د الله لپاره وي خو حکومتولۍ کې بیا الله هېر کړې، حرامو او حلالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته نه ګوري فقط خبره دکوي، نه! کله چې دې کلمه په شروطو سره برابر ووېله نو ته د الله مؤمن بنده شوې او د الله په بندګۍ کې وتړل شوې، هر قدم کې درته اصول وضع شوي او قدم په قدم به همدغه اصول تعقیبوې.

وروڼو!

د همغږۍ اصل هغه وخت د تطبیق او توجو وړ دی چې کله د رهبرۍ قومانده او مرکز یو وي او فرمان له یوه مرکزه راځي.

په بل تعبیر هغه وخت کؤلای شو چې ټولو ادارو او د ژوند په مراحلو کې هماهنګي ولرو چې په کوم قانون او اصولو عمل کوو نو دا به د یؤې عقیدې او یو دین څخه سرچینه اخلي، داسې به نه وي چې نیم اصول د اسلام ومني او نیم اصول د غرب او بین الملل، بیا داسې حال کې ځانته مسلمان هم وایې، نه داسې نه کیږي! ته بیا نشې کؤلای د هماهنګۍ اصل برقراره کړې، که ځان ته مسلمان وایې نو باید ستا ټول اعمال د یو دین څخه سرچینه واخلي.

که غواړې اسلامي نظام قایم کړې، نو دا نظام ټول باید سره هماهنګ وي، هر اداره کې باید اسلامي قوانین مراعات شي، داسې نه کیږي چې خارجه وزارت دې په اسلام معاملې رواني کړې وي او بیا د امر

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالمعروف وزارت دې د خلکو د ذهنيت سازۍ لپاره د حجاب مسئله ټينګه کړې وي.

نه! له حجاب څخه مخکې ايمان مهم دی، نور وزارتونه دې لګيا دي د ايمانونو د خرڅلاو کاروبار کوي او دا سودا يې خه ګرمه روانه کړې او ته لګيا يې حجاب پسې نښتی يې، چې دلته د همغږۍ اصل د سوال لاندې راځي او په حقيقت کې د اسلام د برترۍ يو اصل دې په قصدي توګه شاته غورځولی دی.

په اسلامي نظام کې بايد د ټولو ادارو په منځ کې د شريعت د تطبيق لپاره همغږې موجوده وي، داسې به نه وي چې يو د اسلام چيغې وهي او بل دې بيا اسلام شاته غورځولی او د بين الملل اوامرو ته لاس په نامه ولاړ وي.

په داسې حال کې بيا دې ته اسلامي نظام نه،بلکې ماډرن ډيموکراټيک نظام وايي،دا نو هسې يو ګپ دی چې د بل کار کې کار نه لرو(!) ...

امر بالمعروف دې لګيا وي خلکو ته دې عذرونه کوي، د خارجه او نورو وزارتونو کارمندانو ته د ډېرې اولنګوټې سپارښتنې کوي، او نور وزارتونه دې بيا کفارو سره مجلسونه کوي هغوی سره دې د مسلمان وژنې او د اسلام د بېخ کندۍ طرحې جوړوي او د بين الملل د قوانينو د مراعات کولو او تطبيقولو ډاډ دې ورکوي، همدا ماډرن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ديموكراسي يا په بل عبارت په دوحه كې نوی ډيزاين شوی امريكايي اسلام دی چې دلته يې د اسلامي نظام په نوم په خلكو مني.

5. د اسلامي نظام د برترۍ پنځم اصل دا دی چې په دې نظام كې به امر بالمعروف او نهي عن المنكر وي.

اسلام يو مړ دين نه دی چې بس په زړونو كې به مړ پروت وي، نور به نو ټولنې سره كار نه لري، نه! دا يو ژوندی او د ټولنې په اصلاح كې دخيل دين دی، دا يو جمودي دين نه دی بلكه د ټولنې د رهبرۍ لپاره اصول وضع كوي او ټولنې ته مثبت طرف حركت وركوي.

اسلامي نظام به په نېكيو امر كوي او هم به د بديو څخه خلك منعه كوي چې په همدې كې د اسلامي نظام ټوله داخلي وظيفه خلاصه كيږي.

اوس راځو دې ته چې، آيا دې اوسني تش په نوم اسلامي نظام دا پنځه اصله چې د اسلامي نظام د نورو نظامونو سره پرې توپير راځي پام كې ساتلي كه نه؟

اول اصل دا وه چې د اسلامي نظام مصدر قرآن او سنت دی، هر څه له دې ځايه سرچينه اخلي، د خپلې خبټې فتواوې به اسلام ته نه منسوبوې، آيا د اوسني نظام مصدر قرآن او سنت دی؟

آيا دلته فيصلې د الله په قانون كيږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی له خارجي تګلارې راونیسه تر داخلي مسائلو پورې چې نظام وربانديې ولاړ وي، په یوه برخه کې هم دوی اسلامي اصول سم نه دي تطبیق کړي او نه یې وربانديې عمل کړی دی، بس له خپل خواهش څخه یوه خبره وکړي او بیا اسلامي وروستاړی ورته ورکړي او غواړي چې د خلکو په سترګو کې خاورې واچوي، چې مهمه مسئله ددوی د قضا ده، اسلام کې چې دومره قربانۍ ورکول کیږي، د همدې لپاره ورکول کیږي چې قضا باید حاکمه شي او د الله ﷻ په دین باندې فیصلې وشي، د جهاد ستر هدف همدا دی چې باید قضا حاکمه شي او د الله ﷻ دین تطبیق کړي، تاسو وګورئ د دوی قضا کوم وخت او چېرته د الله تعالی دین تطبیق کړی دی؟

بس د قریشو مشرکینو په څېر حال یې دی، چې چاته یې زړه وشي نو تعزیرات پرې د حدودو په نوم تطبیقوي او نورنو د خپلې ډلې د حدودو د تطبیق وړ کسانو ته هغه تعزیر هم نه ورکوي د حدودو تطبیق قصاص، رجم، او دلاس قطعه کول خو لا لرې خبره ده.

هو! د قریشو د مشرکینو هم همدا قانون وه چې القوي؛ یأکل الضعیف قوي خلکو به د کمزورو حقوق پایمال کول، دا کوم کار چې نني نظام کې یې بیا تکرار وینو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام په تطبیق کې به چاسره نرمي نه کوئ، رسول الله ﷺ فرمايي که زما لور فاطمه بنت محمد هم غلا وکړي، نو لاس به يې ورته قطع کړم، خو د دوی خپلو لپاره اول امر بالمعروف درک نه لري، سبمولیک وزارت دی، یو امر يې هم تر اوسه په کوم طالب نه دی تطبیق کړی او نه دوی د زور نه کار اخلي او د امر بالمعروف څخه يې د تبليغيانو وزارت جوړ کړی دی، چې ټوله ورځ خلکو ته عذرونه کوي، چې خير دا کار که وکړئ خه ده او مشر خو يې ټوله ورځ کفارو سره ملاقاتونه او هغوی ته دخپلو فرمانونو سپيناوی کوي او راپورونه ورکوي او دا صفايي ورته کوي چې ګوره کوم کار مو ستاسې د قوانينو خلاف نه دی کړی.

ډېره عجيبه نه ده ؟

چې د دوی تش په نوم د امر بالمعروف وزير وايي کله چې مونږ د اروپايي ټولنې استازي ته د امر بالمعروف وظائف تشريح کړل نو هغه وويل چې دې ته خو اروپا کې هم سخت ضرورت دی! دوی د اسلام رعب، دبدبه، حيثيت او وقار واخيست او په ځمکه يې وويشت هر څه يې بې ارزښته او بې حيثيته کړل.

الله ﷻ د ټولنې د اصلاح لپاره د قهريه قوې په تطبيق او اصل دومره ټينګار کړی چې په بل څه يې نه دی کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ یو نارینه ذمي د یوې مسلمانې زنانه سره زنا وکړه، په همدې علت باندې چې ذمي عهد مات کړی دی، عمر رضي الله عنه ذمي اعدام کړ، نو نهې د منکر کې به هم کوم قوت چې الله جل جلاله درکړی له هغې څخه به کار اخلې.

لکه: څنګه چې اشغال سره نظامي مبارزه کوې، همداسې به د دین اقامه هم په زور کوې، د تبلیغیانو په بسترو او تشکیلونو د دین اقامه نه راځي او نه هم اسلامي خاوره آزادېږي، د تبلیغیانو په څېر به خلکو ته عذر او زارۍ نه کوې چې خیر داسې وکړئ او خیر هغسې وکړئ، د الله جل جلاله دین به چاته نه ذلیله کوې، قاطع امر به ورته کوې، د نه منلو په صورت کې به ورسره تُند چلند کوې، دا دین په ګدایي باندې نه عملي کیږي، بلکه شاته به خلکو سره یو ډار وي، چې خلک بې دینۍ ته زړه خه نه کړي او د الله اوامرو ته پابند اوسي،د زور په ځای به زور او د نرمۍ په ځای کې به له نرمۍ څخه کار اخلې.

دویم اصل هغه د ثابت والي اصل وه چې د الله جل جلاله د نظام احکام او اصول ثابت دي، په هره زمانه کې د تطبیق وړ دي او یو شانته به عملي کیږي، **زمان او مکان** د الله جل جلاله احکام نه شي بدلولای، چې پرون غرونو کې وې دشریعت نعرې به دې وهلې، خو نن چې په نرمو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چوکېو کېناستلي، نو دادي د شریعت په تطبیق شرمېږي، د الله رضا دې هېره کړه او دخلکو د رضایت په فکر کې يې.

آیا دې تش په نوم اسلامي نظامونو کې چېرې هم د مرجع له لحاظه تل یو دریځ او یو منهج ساتل شوی دی؟

که نه داسې نظامونو کې پادشاهي د بل چا لخوا کېږي او فرمانونه يې هم یو د بل نقض کوي، کله چې ډالر بند شي نو بیا ورسره د فرمانونو حکم او شېوه هم بدله شي.

دوی د دین څخه د وسیلې په حیث تر هغې استفاده کوي چې دوی ورباندې ځان قدرت ته ورسوي، نور بیا دین شاته ګذار کړي او د کفارو دساتیرو لپاره په زمینه سازۍ بوخت شي او د هغوی چوپړ ته مخه کړي.

دوی اول ځل هم رباني ته دا خبره کلکه نیولې وه چې اداراتو څخه دې کمونستان لرې کړه، خو کله چې خپله دوی راغلل نو صرف وزیران د طالبانو ول، لاندې ټول هماغه د سابقه حکومت معینان او رئیسان ول، کوم کسان چې طالبانو رباني ته دلیل نیولی وو چې باید دا کسان د خپل نظام څخه لرې کړې، خو دوی خپله چې راغلل بس هماغه خرک او درک وه، ادارو کې د افرادو له لحاظه کوم بدلون

(c) ketabton.com: The Digital Library

رانغې او که کوم بدلون هم راغی فقط د وزیرانو په سطحه وو، نور لاندې ټول هماغه پخواني کسان وو.

طالب چې کوم علتونه د خلکو دکفر لپاره وړاندې کوي، سبا چې خپله پکې واقع شي نو هماغه کارونه خه په سپین سترګی ترسره کوي او بیا ورته ځان فاتح او د جنت مستحق هم ښکاري، ځانته فاتحین او نظام ته اسلامې نوم هم ورکوي!

نه طالبه! یهودو او نصاراو هم ځانته نومونه ورکړي وو، چې نحن اولیاء الله، په نوم باندې څه نه کیږي ترڅو دې چې عمل قرآن او سنت سره برابر کړی نه وي.

طالبه! د چا په رد چې کوم دلیل وړاندې کوې او بیا سبا ته د هغه لاره تعقیبوې نو بیا ستا او د هغه صرف په قوارو کې توپیر دی بس، نور اللهﷻ سره ستاسې او هغوی معامله بیا یو شان ده او دواړه د یو دریځ خاوندان یاست.

همداسې دوی دویم ځل د واک ترلاسه کولو لپاره بیا د دین نه یو وسیله جوړه کړه او د یوې پوړی په حیث یې ترې استفاده وکړه، چې ځان یې ورباندې قدرت ته ورساوه، همدا خبرې یې کولې چې خارجیان د عیسویت د ترویج لپاره ډالرې مصرفوي او دلته کفار ګرځي او اسلامي خاوره اشغال ده، خو کله چې د همدې دین په

(c) ketabton.com: The Digital Library

معامله کولو قدرت ته ورسېدل، بيا د دوی شعار د هغه ديموکراتانو ځخه ډېر ذليل او پست شو، بيا يې هرڅه هېر کړل او کفارو سره يې انډيوالي شروع کړه، له يو بل څخه جارېږي او قربانېږي، اوس دوی ته ميلوني ډالري کڅوړې رالېږي او يو له بله سره يې خه پخه ورورې شروع کړې ده.

الله ﷻ فرمايي: **تَرَى كَثِيراً مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُواْ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ اللّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿80﴾وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِالله والنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاء وَلَكِنَّ كَثِيراً مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ[81. سورة المائدة]**

ژباړه: ته له هغوی څخه زياتره داسې خلك وينې چې د مؤمنانو په مقابله کښې د کفارو ملاتړ او ملګرتيا کوي. په يقيني توګه ډېر بد عاقبت دی چې د هغوی نفسونو د هغوی لپاره تيار کړی دی دا چې الله پر هغوی په غضب شوی دی او هغوی په همېشني عذاب کښې لتاړېدونکي دي. که په ريښتيا سره دا خلك د الله، پيغمبر او هغه څه منوونکي وای چې پر پيغمبر نازل شوي وو؛ نو هېڅکله به يې د مؤمنانو په مقابله کښې کافران خپل دوستان نه نيول؛ مګر له هغوی څخه زياتره خلك د الله له اطاعت څخه وتلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو طالبه د الله عزوجل له اطاعته وتلي خلک ياست مهرباني وکړئ د الله رب العالمين دين ته رجوع وکړئ ،که نه انجام به مو ډير تريخ او بد وي .

يوه پوښتنه او د هغې څلور (۴) ځوابونه

د يوه مجاهد ورور پوښتنه داده چې سياسي نظام خو د مسلمانانو خليفه او امير تطبيقوي، دا خو د امير المؤمنين او د مشرانو کار دی، نو څنګه تاسې دا خبره کوئ چې زموږ هر مجاهد بايد سياستمداره مجاهد وي او هر مجاهد بايد په سياست باندې ځان پوهه کړي، دېته څه ضرورت دی؟

1. لومړی ځواب:

مجاهده وروره! کچېرته موږ او تاسې د اسلام د سياسي نظام په اهميت پوهه شو نو دا پوښتنه خپله ځواب وبوله، مګر راځو اوس د همدې پوښتنې ځواب ته ان شاءالله،هغه دا چې يو د اسلام د سياسي نظام تطبيق دی، او دوهم د اسلام د سياسي نظام دفاع ده، يعنې يو تطبيق او بل دفاع خبره شوه، دا سمه ده چې د اسلام د سياسي نظام تطبيق د مشرانو پورې اړه لري، مشران بايد دا عملي او تطبيق کړي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د همدې سیاسي نظام دفاع بیا د هر مجاهد فریضه ده چې له دې نظام څخه په هر ډګر کې باید دفاع وکړي.

نو مجاهده وروره! په نظامي ډګر کې د دغه نظام دفاع په تا باندې هم فرض ده او د مجاهدینو قتال او جهاد د همدغې سیاسي نظام د حاکمیت لپاره دی.

له دې نظام څخه به په نظامي، دعوتي، اقتصادي، اعلامي او سیاسي ډګرونو کې د تل لپاره دفاع کوې، نو د اسلام په سیاسي نظام به لومړی ځان مطمین کړې او دومره به پرې ځان پوهه کړې چې نورو ته پرې هم قناعت ورکړای شې، هم به خپله په دې قانع یې چې دا د اسلام حقیقي سیاسي نظام دی او ستا مبارزه او دفاع په حقه ده او هم به نور په دې قانع کولای شې، نو هله به ته د اسلامي نظام د مدافع په بڼه تصور شې.

وروڼو! کله چې تاسې د کوم نظام په دفاع کې خپل سر ورکوئ نو لازمه ده چې د دغه نظام په حقیقت، ارزښت او اهمیت ځان پوهه کړئ، نو کله چې تاسې په دې مطمین نه یاست چې د کوم نظام څخه ته دفاع کوې، آیا دا رښتینی د اسلام سیاسي نظام دی او که نه د اسلام د سیاسي نظام په نوم چېرته په دوحه کې ډیزاین شوی موجوده نظام دی؟ نو کله چې ته مطمین نه یې نو بیا نه خپله په سمه توګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مبارزه مخ ته وړلای شي، نه خپلو نورو وروڼو ته دا تلقین ورکولای شي او نه هغوی ترغیبولی شي، نه هم خپل دښمن سره په دې اړه مبارزه او مناقشه کولای شي او نه هم نور خلک دغه حقیقي اسلامي نظام ته دعوت کولای شي.

اې زما مجاهده وروره! کچېرته ته د اسلام سیاسي نظام ونه پېژنې نو اړینه ده چې بل څوک به دربانديې د اسلام د سیاسي نظام په نوم یو طاغوتي نظام حاکموي، لکه اوس چې د امارت اسلامي (!) په زرګونو کشران په دوحه کې د آی ایس آی (ISI) او امریکایي ځواکونو لخوا په ډېزاین شوې دیموکراتیک موجوده نظام غولېدلي دي، چې ګوندې دا هم اسلامي نظام دی او که زه او ته هم د خپل حقیقي اسلامي نظام په اړه هر اړخیزه مالومات ونلرو نو زموږ انجام به هم بیا د طالبانو د کشرانو په څېر وي، اعاذنا الله.

2. دوهم ځواب:

کچېرته تاسې ته دښمن ووایي چې ستاسې دا مبارزه او دا جګړه بې معنا ده، یانې کومې قرباني چې ورکوئ دا کومه نتیجه نه ورکوي هسې مو قرباني ضایع کېږي، ځکه یو تعداد ملحدین وایي چې تاسې د تطبیق لپاره کوم داسې کامیاب سیاسي نظام نه لرئ، بو تعداد یې بیا وایي چې سیاسي نظام مو شته هسې د جوړښت او ساختار په

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکل موجود دی، د نظام حکمونه مو شته خو په اوس وخت کې د تطبيق وړ نه دي، ځکه دا په پخوانيو پېړيو کې جوړ نظام دی او اوس خو ماډرن دور دی، د اوس عصر سره بايد د همدې عصر نوی نظام چې ديموکراسي ده هغه بايد تطبيق شي او د اسلام سياسي نظام په اوسني عصر کې د عملي کېدو وړ نه دی.

نو ته که له مخکې څخه د اسلام د سياسي نظام په اړه پوهه او مطالعه ونلرې نو مجبور يې چې ورته غلی پاتې شې او يا به ورته ووايې چې ته صبر وکړه زموږ ددې نظام تطبيق کوونکي خو خليفة المسلمين، واليان او داسې نور مشران دي زه لاړ شم او له هغوی څخه ستا د دې شبهاتو ځواب راواخلم؟

نو وروره په هر ډګر کې له دې نظام څخه دفاع په ما او تا فرض ده، ځکه د همدغه نظام د حاکميت لپاره جهاد فرض شوی، نو د داسې ملحدينو شبهاتو څخه دفاع کول هم په موږ فرض ده، د دوی د ځواب لپاره لازمي ده چې هر مجاهد بايد په سياست او اسلامي نظام باندې پوهه شي، ترڅو هر ډګر کې داسې ملحدينو ته غاښ ماتونکی ځواب ورکړي.

مجاهدينو ورونو د هر فکر او هرې عقيدې لپاره چې نن يو څوک مبارزه کوي، نو شاته يو هدف خامخا لري، چې هغه هدف يې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدغې عقیدې حاکمیت دی، څوک مبارزه کوي چې سیکولریزم حاکم کړي، څوک د کمونیزم د حاکمیت لپاره قرباني ورکوي او څوک هم د نورو طاغوتي نظامونو لپاره خپل سرونه خاورې کوي، ځینو بیا د بین الملل طوق لعنت په خپله غاړه کې اچولی دی او لګیا دي ځان د بین الملل طاغوتي قوانینو عملي کولو ته تیاروي، اما د مجاهدینو قتال او فعالیت د دې لپاره دی چې شاته د اسلام سیاسي نظام حاکم شي، نو ځکه د اسلام په سیاسي نظام باندې باید هر مجاهد پوه شي ترڅو مو سبا د اسلامي نظام په نوم څوک دوکه نه کړي.

3. دریم ځواب:

زموږ دین د نصیحت او خیرخواهۍ دین دی، په دې اصل د نصیحت کې مشران هم شامل دی **"الدين النصيحة... لله ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامّتهم" [الحديث].**

ژباړه: دین خیرخواهي ده د الله، د هغه د رسول ﷺ د مسلمانانو د واکمنانو او د عامو مؤمنانو لپاره.

دغه راز الله ﷻ فرمايي: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ ﴿سُورَةُ المائدة: 2﴾

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: کوم کارونه چې د نیکۍ او الله پالنې دي، په هغو کې له ټولو سره مرسته وکړئ؛ او کوم کارونه چې د ګناه او تیري وي، په هغو کې د هیڅا ملاتړ مه کوئ.

ما او تا ته د نېکیو په تعاون امر شوی دی، همداسې د اسلام په سیاسي نظام کې یو بل سره په همکارۍ امر شوی دی، چې ما او تا په یوه مسئله پوهه نه شو نو څنګه به له یوه بل سره همکاري وکړو؟ څنګه به د یوه کس لاس د منکر څخه لنډوو؟

او څنګه به د اسلام د سیاسي نظام په اړه خپلو نورو ملګرو ته نصیحت، دعوت او ترغیب ورکوو، په داسې حال کې چې خپله هم د نظام په اړه خبر نه یو او له بل چا څخه هم په دې اړه کومه پوهه نه ترلاسه کوو؟

نو په همدې اساس لازمي ده چې ټول مجاهدین د اسلام د سیاسي نظام په ساختار (جوړښت)، تطبیق (عملي کولو) او نورو ټولو اړخونو ځان پوره پوهه کړي، دغه راز له دې کبله هم د اسلام د سیاسي نظام په اړه د مجاهدینو پوهېدل لازمي دي چې په دغه نظام کې د کوتاهۍ کولو او یا نورو نیمګړتیاوو په لیدو خپل امیران پوهه کړي او هغوی ته د هغوی کمزوریانې ورپه ګوته کړي، د اصلاح کوښښ یې وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابوبکر رضي الله عنه چې کله خليفه کيږي نو په لومړۍ خطبه کې دا خبره کوي؛ اي مسلمانانو! که چېرته ما په نېکۍ امر کاوه نو زما همکاري او مرسته وکړئ او کچېرته ما په شريعت عمل نه کاوه او په درست شکل مې د اسلام سياسي نظام په عمل کې تطبيق نه کړ او په غلطه لاره باندې روان شوم، نو زما اصلاح وکړئ، نو اوس تاسې چې د اسلام د سياسي نظام په اړه پوهه او معلومات ترلاسه نه کړئ نو تاسې به څنګه د همدې نظام په اړه د خپلو مشرانو نيمګړتياوې درک کړئ، څنګه به په دې پوهه شئ چې ستاسې مشران په فلان فلان برخه کې دا نظام په درست شکل نه عملي کوي، څنګه به تاسې د خپلو مشرانو اعمال د دې نظام په تله وتلئ او ارزيابي به يې کړئ، څنګه به دوی ته په نېکۍ باندې امر وکړئ، څنګه به يې د يوه منکر څخه را منعه کړئ، څنګه به هغوی ته لارښوونه وکړئ او کچېرته د اسلام د سياسي نظام په اړه پوهاوی ولرې، نو ته به ورته ووايې چې وروره! دغه ځای کې ته په خطا روان يې يا موږ غلط پوهه شوي ياستو تاسو راته قناعت راکړئ او يا تاسو خطاء شوي ياست نو د ځان اصلاح وکړئ. دلته درسره دا يوه قاعده په ياد ولرئ چې دا مسئله درته سمه روښانه شي او هغه قاعده دا ده چې د اسلام په سياسي نظام کې د مشرانو د کارونو او امورو څخه نظارت او څارنه دا د هر مسلمان او مجاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

حق دی، دا ځکه چې له انسان څخه اجتهادي امورو کې کله خطا او تېروتنه کيږي او کله هم چې مشران په شريعت پوهه خلک وي، نو ستا په سالمه نيوکه هغوی نه خفه کيږي، بلکې ډېر ژر له خپلې ناسمې کړنې رجوع کوي او له خپل منکر او تېروتنې څخه راګرځي.

کله چې رسول الله ﷺ وفات شو او عمر ؓ خبر شو، نو راپاڅېده او ويې ويل: که هر چا وويل چې رسول الله ﷺ وفات شوی دی، نو په دې توره به ترېنه سر غوڅ کړم، نو په دې وخت کې ابوبکر ؓ د عمر ؓ د خبرې په مقابل کې د قرآن او سنت څخه دليل ورته وړاندې کړ، نو عمر ؓ قناعت وکړ او له خپلې خبرې څخه په شاه شو، بيا دا خبره همداسې مبهمه نه پرېږدي، بلکه سبا ته چې کله د ابوبکر ؓ سره مسلمانان بيعتونه شروع کوي او ابوبکر ؓ لومړۍ خطبه ورکوي نو مخکې له دې چې خطبه پيل کړي عمر ؓ پاڅيږي او وايي: چې اې مسلمانانو! پرون چې ما کومه خبره کړې وه زه په غلطه وم، په دې خبره نه وم پوهه شوی، نو زه له خپلې خبرې څخه رجوع کوم، پرون چې ما کومه خبره کړې وه ما له خپل ځانه کړې وه، شريعت له دې څخه بري دی او بيا د ابوبکر ؓ توصيف کوي او بيعت ته يې خلک رابلي، هدف له دې خبرې څخه همدا دی چې که چېرته په اوس وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې هم مشران کله نا کله تېروتنه کوي، نو که د قرآن، سنت او د رسول الله ﷺ د سیرت په دلایلو ورته قناعت ورکړو او د لارې حل ورته وښایو دا به ډېره غوره وي له دې څخه چې د همدې مشرانو همدا نیمګړتیاوې پرته له دې چې هغوی ورته متوجه شي هر مجلس او د هر چا غوږونو ته په دې نیت ورسوو چې تخریب او شخصیت وژنه یې وکړو، مشران چې د دې اسلامي نظام لپاره خپلې وینې ورکوي، نو خامخا د خپلو تېروتنو څخه رجوع هم کوي او په بدل کې یې د حق لاره انتخابوي.

4. څلورم ځواب:

د خلافت څو کاله کیږي چې قایم شوی دی او له دې څخه وړاندې په همدې افغانستان کې د اسلامي نظام د قیام لپاره څومره وینې وبهېدلې، مګر هېڅ سمه نتیجه یې ورنکړه ولې؟
دا ځکه چې خلکو سره د اسلام د سیاسي نظام په اړه معلومات نه وو، یا خو ورته نه و رسېدلي او یا هم په زوره د اسلام د حقیقي نظام له پوهاوي څخه لرې ساتل کېدل، د یو نیم میلیون خلکو وینې تویې شوې اونور په میلیونونو خلک خپل کور،کلي او مال پرېښودلو ته اړ شول، دا هر څه یې د اسلام د حاکمیت لپاره قربان کړل، خو که دې خلکو د اسلام په سیاسي نظام باندې پوهه لرلای، نو همدا د کفارو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروژو تطبیقونکي رهبران او مشران به یې له ګرېوانه رانیولي وای، چې د اسلام سیاسي نظام یو څه غوارېي مګر تاسې بل څه غوارېځ او د نورو اهدافو لپاره لګیا یاست، همداسې دا په دې شل کلنه دوره د امریکایي اشغال کې وګوره څومره د اسلام په نوم خلک استعمال شول، که دا مسلمانان د اسلام د سیاسي نظام په اړه په ټولو مسائلو پوهېدای نو خامخا به د حق طرف ته راغلي وای، خلافت سره به ټولو بیعتونه کړي وای، مګر داسې ونه شول او د روسانو په وړاندې د مقاومت د مشرانو تاریخ بیا تکرار شو، څنګه چې هغو رهبرانو د ملت په قربانیو تجارت کړی و، دېته ورته د دوی مشرانو هم د ټول افغان ولس په قربانیو تجارت پیل کړی او لګیا دي په دوحه کې هېزاین شوې مړ ژواندې دیموکراسي چې د ارګ په تخته پرته ده او د امریکایي ډالرو سیروم ورته چالان دی په خلکو د اسلامي نظام په حیث ومني او خلک چې هم د اسلام د حقیقي سیاسي نظام په اړه پوهاوی نه لري دا دی په پټو سترګو ورسره دا هر څه د اسلامي نظام په نوم مني او لکه د ړندو چرګانو د خپلو مشرانو پسې روان دي، دانه ګوري او دام نه ویني، الله ﷻ فرمایي:﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُواْ مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُواْ وَرَأَوُاْ الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الأَسْبَابُ ﴿166﴾ وَقَالَ الَّذِينَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتَّبَعُواْ لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُواْ مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُم بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴾ [البقرة: 167]

ژباړه: کله چې هغه کسان چې اتباع يې شوې وه، له هغو کسانو څخه بېزاره شي چې اتباع يې کړې وه، عذاب ويني او پر دوی (ټولې) وسيلې غوڅې شي، او چا چې پيروي کړې ده، هغوی به وايي: ارمان! که زمونږ لپاره (دنيا ته) بيا تلل وی، نو له دوی نه به مونږ بېزاره شو لکه چې دوی له مونږ نه بېزاره شول، همدارنګه به الله دوی ته خپل عملونه په دوی باندې د حسرتونو لپاره ښکاره کوي او دوی له اور نه کله هم وتونکي نه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیپلوماتیکه جګړه

د اسلام سیاسي نظام یو داسې نظام دی، چې د هرې برخې او هر حرکت لپاره یې خپل اصول او اساسات ټاکلي دي،نو کله چې د اسلام د سیاسي نظام په تړاو یوه اصطلاح ذکر کوو باید د هغې اصطلاح تعریف او شروط هم خپله د اسلام مبین دین تعیین کړي وي، داسې نه ده چې یوې اصطلاح سره یوازې د اسلام نوم ذکر شي، خو بیا لاندې اصول، قوانین، تګلاره او اساسات یې ټول د اسلام خلاف او د بین الملل په وضعي او کفري قوانیو برابر وي.

یوازې د اسلام په نوم ورکولو باندې یو شئ اسلامي کېدای نشي، ترڅو چې کوم اصول او حدود اسلام د هغې اصطلاح لپاره تعیین کړي وي د هغې ټولو لحاظ ونه ساتل شي.

ډیپلوماتیکې اړیکې یا په بله اصطلاح سیاسي ډیپلوماسي دا هغه عناوین دي، چې تاسې به ډېرو کتابونو کې کتلي او لوستلي وي او روزمره به هم ستاسې تر غوږونو در رسېږي، نن سبا ډېر خلک د اسلام په نوم کفري ډیپلوماسي او طاغوتي ډیپلوماتیکې اړیکې پالي، خو بیا هم خپل کفري نظام ته د اسلامي نظام نوم ورکوي، په ډېره سپین سترګی وایي چې: زموږ نظام اسلامي او زموږ سیاست شرعي دی، خو بلې خوا بیا د دوی ټولې اړیکې د کفري ډیپلوماسی څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې منبع یې د بین الملل طاغوتي اورګان دی سرچینه اخلي.

دغه باطله ډله چې یوې خوا ته د اسلامي نظام دعوه لري بلې خوا ته بیا وایي چې: موږ د ټولو کفارو او مرتدینو سره دوستانه او دیپلوماتیکې اړیکې غواړو، عام مسلمانان په دې دوکه کوي چې زموږ نظام اسلامي دی په داسې حال کې چې اور او اوبه هېڅکله هم سره نه یوځای کېږي.

ورونو!

نن سبا یوې خوا ته د بین الملل کفري قانون دی چې غلیظه کافرو او د اسلام سره سرسخته دښمنانو وضع کړی او بلې خوا ته د اسلام قانون دی چې الله رب العالمین رالیږلی دی، د هرې سیاسي اصطلاح لپاره بین الملل ځانګړی تعریف او اصول لري او اسلام ځانته د هغه لپاره اصول او تعریف وضع کړی دی.

اسلام چې کوم سیاست غواړي او عملي کوي یې هغه د بین الملل خلاف دی او کوم چې نن سبا بین الملل غواړي تطبیق او حاکم کړي، نو دا د اسلام خلاف قوانین او حاکمیت دی، یا به د اسلام قوانین او سیاست منې یا به د بین الملل کفري قوانین او سیاست، په یوه وخت کې د دواړو منل امکان نه لري لکه طالب چې په یوه وخت کې دواړو ته جواز ورکوي، هم دعوه کوي چې اسلامي نظام مو حاکم کړی او هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعتراف کوي چې د بین الملل اصولو او قوانینو ته احترام لرو او منو یې، نو داسې نشي کېدای، ځکه چې د کفر او اسلام یوځای کول تاسې څنګه ارزوئ؟

د دواړو یو ځای والی په یوه وخت کې امکان نلري، ځکه چې یو شرعي منهج او سیاست دی او بل طاغوتي،یو کس هغه وخت مسلمان او مؤمن حسابېږي چې شرعي منهج او سیاست قبول او په همدې وخت کې د طاغوتي تګلارې او دریځ څخه برائت وکړي، الله ﷻ فرمایي: ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىَ لاَانفِصَامَ لَهَا وَاللّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ [البقرة: 256]

ژباړه: نو چا چې په طاغوت کفر وکړ او په الله یې ایمان راوړ، نو بېشکه چې هغه منګولې ښخې کړې په کلکه رسۍ باندې چې شکېدل یې نشته، یقیناً الله اورېدونکی او پوهه دی.

الله رب العالمین ټول انبیاء د همدې لپاره رالېږلي دي چې کفري او طاغوتي قوانینو او سیاست سره مبارزه وکړي او اسلامي قانون او سیاست عملي او تطبیق کړي چې نن سبا دا د اسلامي امت دنده ده او څوک چې غواړي اسلام ته خدمت وکړي باید طاغوت سره مبارزه وکړي، اللهﷻ فرمایي: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولاً أَنِ اعْبُدُواْ اللّهَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاجْتَنِبُواْ الطَّاغُوتَ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلالَةُ فَسِيرُواْ فِي الأَرْضِ فَانظُرُواْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾

﴿النحل: 36﴾

ژباړه: موږ په هر اُمت کې یو پیغمبر پیدا کړ (ولیږه)، او د هغه په وسیله مو ټول خبر کړل چې: د الله بندګي وکړئ او د طاغوت له بندګۍ څخه ځان وژغورئ. نو وروسته له هغو څخه چا ته الله لاره وښودله او پر چا ګمراهي مسلطه شوه. نو په ځمکه کې وګرځئ راوګرځئ، وګورئ چې درواغ ګڼونکي له کوم برخلیك سره مخامخ شول.

هیڅکله الله ﷻ ته مکس او چکني شانته ګډوله دین او سیاست قبول نه دی، هر څه باید صفا او خاص د الله ﷻ لپاره وي.

څوک چې له اسلامي سیاست څخه پرته د بین الملل قوانین ومني او خپلې فیصلې همدې کفري قانون ته یوسي، یقیني ده چې داسې ډلو بغیر د اسلام څخه بل دین قبول کړی دی، چې الله رب العالمین ته دا دین د منلو وړ نه دی ځکه زموږ دین سیاست او سیاست مو دین دی چې له اسلامي سیاست (دین) څخه پرته بل دین قبلول کفر دی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

لله ﷻ فرمايي: ﴿وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الإِسْلاَمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [آل عمران:85] .

ژباړه: د اسلام څخه پرته چې که هر څوک بل کوم دين غوره کړي، هېڅکله به ورڅخه قبول نه کړای شي او په آخرت کې به هغه ناکام او زيانمن وي.

دغه راز الله ﷻ فرمايي: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ ﴿المائده: 50﴾

ژباړه: (که دوی د الله د قانون څخه مخ اړوي)، نو آيا بيا د جاهليت فيصله غواړي؟ په داسې حال کې کوم خلک چې په الله باور لري د هغوی په نزد له الله څخه بل غوره فيصله کونکی نه شته دئ .

زمونږ دين ټول سياست دی، څوک چې له اسلامي سياست څخه پرته کفري سياست ته پناه يوسي او خپله پرېکړه په داسې حال کې بين الملل ته وړي چې الله رب العالمېن د داسې قوانينو سره مبارزه په مسلمانانو باندې فرض کړې ده، نو دا کس د اسلام څخه په شا او مرتد شوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله ﷻ فرمايي: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُواْ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُواْ إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُواْ أَن يَكْفُرُواْ بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلاَلاً بَعِيداً﴾ {سُورَةُ النِّسَاء: 60}

ژباړه: اي پيغمبره! آيا تا هغو خلکو ته نه دي کتلي چې دعوه کوي چې موږ پر هغه کتاب چې تا ته راغلی دی او پر هغو کتابونو چې له تا څخه مخکې نازل شوي ول ايمان راوړی دی، خو غواړي چې خپلې چارې د فيصلې لپاره د طاغوت لوري ته وړاندې کړي. حال دا دی چې هغو ته له طاغوت څخه د منکرېدو حُکم شوی و، شيطان غواړي هغوی وغولوي او د سمې لارې څخه يې ډېر لرې وباسي.

تاسې د هغه بی دينه او منافق صفته کسانو خبرو ته وګورئ چې د کفر راضي کېدلو لپاره يې د خلافت په خلاف په درواغو شل رقمه تهمتونه وتپل، خو بيا خپله په دومره فحشا او ګناه کې ډوب شول، چې ټوله نړی يې حيرانه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې خلک الله رسوا کړل، دګمراهۍ بېلګې، مثالونه او لسګونه ثبوتونه يې رسنيز شول، خو دوی اوس دا هر څه توجيه کوي، حال دا چې دې ته سوچ نه کوي وايي چې د هرې محکمې تللو ته تيار يم

تاسې ولولئ ، وايي چې د اسلامي امارت محکمې ته راسره ځي او که بلې محکمې ته، دواړو ته چمتو يم، ياني د امارت محکمه که له يوې خوا اسلامي ګڼي او بل لور ته بيا وايي چې که په دې محکمه مخالف لورې باور نه لري نو که هرې محکمې ته ځي ورسره تللو ته تيار يم، ياني دوی د هرې کفري محکمې په پريکړو او فيصلو راضي دي، چې دا صراحتاً کفر دی.

خپله فيصله کې کفار او مرتدين حاکمان او قاضيان مقرر کول دا صراحتا کفر دی او څوک چې خپلې فيصلې بغير د اسلامي محکمې نه بل طرف وړي او دې باندې راضي کيږي دا کس مرتد دې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله ﷻ فرمايي:﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُواْ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُواْ إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُواْ أَن يَكْفُرُواْ بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلاَلاً بَعِيدًا﴾ ﴿سُورَةُ النِّسَاء: 60﴾

ژباړه: اي پيغمبره! آيا تا هغو خلکو ته نه دي کتلي چې دعوه کوي چې موږ پر هغه کتاب چې تا ته راغلی دی او پر هغو کتابونو چې له تا څخه مخکې نازل شوي ول ايمان راوړی دی، خو غواړي چې خپلې چارې د فيصلې لپاره د طاغوت لوري ته وړاندې کړي. حال دا دی چې هغو ته له طاغوت څخه د منکرېدو حُکم شوی و. شيطان غواړي هغوی وغولوي او د سمې لارې څخه يې ډېر لري وباسي.

بل ځای کې الله رب العالمين قسم کړی دی چې هغه څوک مسلمان نه دی کوم چې د الله له دين پرته بل څه قاضي او حاکم نيسې.

الله ﷻ فرمايي: ﴿فَلاَ وَرَبِّكَ لاَ يُؤْمِنُونَ حَتَّىَ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لاَ يَجِدُواْ فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسْلِيمًا﴾ ﴿النساء: 65﴾

ژباړه: نه، اې محمد ستا په رب قسم چې دوی هېڅکله مؤمنان کېدای نشي، ترڅو چې په خپل منځي شخړو کې تا فيصله کوونکی ونه مني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا چې ته څه فیصله وکړې، پر هغې باندې په خپلو زړونو کې هم څه تنګي احساس نه کړي؛ بلکې سر تر پایه یې ومني.

قال المفسرون: یقسم تعالی بنفسه الکریمة المقدسة أنه لا یومن أحد حتي یحکم الرسول في جمیع الأمور، فما حکم به فهو الحق الذي یجب الانقیاد له باطنا وظاهراً ﴿التفسیر﴾

ژباړه: مفسرینو ویلي دي: الله تعالی په خپل عزتمند پاک نفس قسم کړی دی په دې خبره چې هېڅوک مؤمن نه دی تر دې چې رسول الله ﷺ په خپلو ټولو کارونو کې حاکم کړي نو پر څه چې هغه (رسول اللهﷺ) فیصله کړې، هغه حق دی چې په ښکاره او پټه یې تابعداري واجب ده.

د ده په څېر په لسګونو نور مشران یې داسې دي چې حتی په خپلو خبرو باندې هم نه پوهېږي چې دې خبره باندې زه مرتد کیږم، خو بیا هم راولاړېږي او په مبارک صف باندې تهمتونه لګوي، اوس یو عادي مسلمان هم په دې پوهېږي چې د اسلامي محکمې څخه پرته بلې محکمې ته فیصلې وړل کفر او ارتداد دی چې د دوی ډېر مشران په دې کفر کې نښتي دي.

دوی صرف د ظاهري ځو ورځو قدرت او چوکۍ لپاره چې د دې چوکۍ مهار یې هم د بل چا په لاس کې دی، د الله رب العالمین په

(c) ketabton.com: The Digital Library

رالېږل شوي دين او سياست باندې معامله وکړه او د کفارو له سياست څخه يې اطاعت شروع کړ او اوس په علني شکل دغه کفر ته په فيصلو وړلو اعتراف کوي، ترڅو د نړيوالو په وړاندې خپل برباد حيثيت راجوړ کړي، خو دوی ته وايو چې عزت يوازې الله رب العالمين سره دی د کفارو غېږ کې نه حاصلېږي.

الله ﷻ فرمايي: ﴿الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاء مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيَبْتَغُونَ عِندَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ العِزَّةَ لِلّهِ جَمِيعًا﴾ {النساء:139}

ژباړه: هغه کسان چې مؤمنان پرېږدي، له کافرانو سره د دوستی اړيکې ټينګوي، آيا دا خلك د عزت لاس ته راوړلو لپاره هغو ته ورځي، په داسې حال کې چې هر راز عزت يوازې د الله لپاره دی.

عامو مسلمانانو ته وايو چې تاسې بايد د اسلام له سياسي نظام څخه پوره شناخت او معلومات ولرئ، داسې نه چې د اسلام په نوم مو ځوک د اسلام په ضد او د بين الملل په رضايت کې استعمال کړي، هره اصطلاح او خبره چې يوازې په نوم اسلامي نظامونه کاروي، بايد د اسلام د سياسي نظام په هنداره کې وکتل شي چې دې اصطلاح او نظم ته اسلام په کوم نظر ګوري او کوم اصول يې ورته ټاکلي دي چې له دې څخه يوه اصطلاح او مسئله د ديپلوماتيکو اړيکو ده، چې دلته مونږ د **ديپلوماتيکي جګړې** نوم ورکوو، ځکه دا اړيکې نن سبا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام د سياسي نظام د محوه کولو لپاره جوړې شوي او عملي کيږي، دا يوه پټه او سري جګړه ده چې د اسلامي نظام مقابله کې خپل اصول او شرايط لري.

ورونړو! موږ او تاسې د اسلام د سياسي نظام په تړاو دا خبره کړې وه چې دا نظام په دوه بعدو کې مطرح کيږي،چې يو يې داخلي او بل يې خارجي دی،په سياسي نظام کې خارجي سياست او اړيکو کنټرولولو ته ډيپلوماسي وايي.

لومړی د ډيپلوماسۍ هغه تعريف کوو چې دښمن هم همدغه تعريف د ډيپلوماسۍ لپاره مني او هماغه تعريف يې مراد وي، مګر دا تعريف په عامو الفاظو باندې بيانوو،چې ذهن مو پرې سم خلاص شي،ډېر وخت به مجاهدين دې سره مخامخ شي،چې د دښمن لخوا ورته د مذاکراتو وړانديزونه يا د سولې خبرې رامخ ته شي، دا د سولې باب او د مذاکراتو مسائل دا ټول د اسلام د سياسي نظام د خارجي برخې پورې مربوط مسائل دي، چې په سياست کې د ډيپلوماسۍ په باب کې تشريح کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام په سیاسي نظام کې ډیپلوماسي

ډیپلوماسي د اسلام په سیاسي نظام کې درې اساسي شروط، ارکان، محور، ستنې، او اصول لري چې د دغه درېو اصولو یا ارکانو له مراعتولو پرته د اسلام سیاسي نظام کفارو سره د هېڅ ډول اړیکو اجازه نه ورکوي.

- **لومړی: د دعوت ستراتېژۍ ته لاره هوارول.**
- **دویم : د اسلامي قلمرو د پرمختګ ستراتېژۍ ته کار کول.**
- **درېیم : د قتال استراتېژۍ لپاره لاره جوړول.**

د اسلام د سیاسي نظام په ډیپلوماسۍ کې لومړی رکن او محور هغه دا دی چې دا ډیپلوماسي باید د دعوت ستراتېژۍ لپاره زمینه مساعده کړي چې ډېر په ښه ډول تطبیق شي او ترېنه په درست شکل دفاع وشي.

د اسلام په سیاسي نظام کې د ډیپلوماسۍ دویم رکن او اساس دا دی چې د اسلام د قلمرو د پرمختګ ستراتېژۍ لپاره زمینه مساعده کړي چې په ډېر ښه شکل دا ستراتیژي تطبیق او ترېنه دفاع وشي چې په نتیجه کې د اسلام حدود او قلمرو پرمختګ وکړي او پراخوالی ومومي (دا د سولې/جزیې د برخې ستراتیژي ده)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام په سیاسي نظام کې د ډیپلوماسۍ دریم رکن او اساس دا دی چې د قتال ستراتېژۍ لپاره زمینه مساعده شي،چې دغه ستراتیژي هم په ښه ډول تطبیق شي او ترېنه دفاع وشي.

د مسلمانانو په سیاسي نظام کې ډیپلوماسي په همدې درېو محورونو باندې راڅرخیږي.

لومړنی محور: د اسلام په سیاسي نظام کې د دعوت ستراتېژۍ لپاره زمینه سازي کول دي.

په بل تعبیر د اسلام سیاسي نظام هغه وخت ډیپلوماتیکو اړیکو ته اجازه ورکوي چې دا درې شرطونه یا ستراتیژیانې عملي او یا ورته زمینه مساعده شي چې **لومړی محور او رکن** یې د اسلام د دین نشر او دعوت دی.

دوهم محور: یې د اسلامي خاورې د پراخوالې ستراتیژي ده او دغه ستراتیژي به څنګه لاسته راوړو؟ نو کفارو ته پیغامونه لیږل کیږي، خلک به دعوت کیږي او ځینې وخت کفار پرته له جګړې د دعوت په قبلولو جزیه ورکولو ته غاړه کېږدي چې دلته د جزیې ورکولو په نتیجه کې د اسلامي نظام قلمرو پراخیږي، څکه چې کفار که جزیه ورکولو ته تیار شول نو بیا دلته ټول د اسلام نظام قائمیږي او فیصلې هم اسلامي نظام کوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

درېیم محور: د قتال ستراتیژي ده.

نو په همدې اساس ویلی شو چې د اسلام په سیاسي نظام کې ډیپلوماسي په درېو ستراتیژیو ولاړه ده، یانې زه غواړم چې د دعوت ستراتیژي تطبیق کړم او پکې پرمختګ وکړم، نو د دې ډیپلوماسۍ څخه کار اخلم او که زه غواړم د اسلامي خاورې د پراخوالي ستراتیژي تطبیق کړم له همدې ډیپلوماسۍ څخه کار اخلم او که زه غواړم د جهاد او قتال ستراتیژي تطبیق کړم نو بیا هم له همدې ډیپلوماسۍ څخه کار اخلم،له دې څخه پرته نور ډیپلوماتیکې اړیکې د کفارو سره په هېڅ صورت جواز نلري.

یانې هر وخت چې ستاسې اړیکو کې د اسلام د دین دعوت کېدلو او یا د اسلامي قلمرو پراخېدلو او یا د قتال لپاره زمینه مساعده کېدله نو بیا تاسې کؤلای شئ چې د همدې درېو ستراتیژیو د عملي کولو لپاره خپلو اړیکو ته د ډیپلوماتیکو اړیکو او یا د سیاسي ډیپلوماسۍ نوم ورکړئ.

د اسلامي نظام ډیپلوماسۍ کې همدا درې رکنه دي، نور دا خبرې نشته چې کفارو ته عذرونه او زارۍ وکړې، چې هله زما پیسې را خوشې کړه او ما په رسمیت وپېژنه او موږ د تور لېست څخه اوباسه، موږ ته په ملل ملحده کې غړیتوب او چوکۍ راکړه، موږ د کفر په ملت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې رسمي ومنئ، مونږ سره متقابلې اړیکې ټینګې کړئ، مونږ د چا داخلي چارو کې کار نلرو(یعنې نه دعوت درکوو نه اسلامي قلمرو پراخولو نیت لرو، نه قتال درسره کوو نه د مسلمانانو او مظلومو اسیرانو پوښتنه درنه کوو) بناءً دا کیسې به پکې نه کوې.

هو! دا کیسې او غوښتنې د غربي ډیپلوماسۍ او ډیپلوماتیکو اړیکو اجزاء او ارکان دي.

کچیرې تاسو دښمن سره د مذاکراتو په میز کېناستئ، په مذاکراتو کې به د چوکۍ ترلاسه کولو او کفارو څخه د رسمیت اخیستو او هغوی سره د تعاملاتو او دوستۍ په فکر کې به نه کېږئ، بلکې یوازې د شریعت لومړنۍ منافع (منافع علیا) به په پام کې ساتئ چې هغه همدغه درې منافع دي، کوم چې مخکې بیان شول، چې د دعوت، قلمرو او د قتال ارکان او اساسات دي، دا د اسلامي نظام د پراخوالي او د تطبیق ستراتیژیانې دي.

آیا کفار په دې درې اصولو مجاهدینو سره د مذاکراتو مېز ته حاضریږي؟!

نه! هېڅکله هم نه! صرف هغه وخت به حاضر شي چې ښه سم وځپل شي، کبر یې مات او نور د جګړې توان ونلري نو بیا به ووایي چې د اسلامي اصولو سره سم سولې ته آماده یو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه خو اسلام امر کوي، چې دښمن وځپئ، وځپئ ترڅو دې درېږي خبرو ته غاړه کېږدي، شريعت وايي چې تاسو همدغه د قتال ستراتېژۍ ته تر هغه دوام ورکړئ، چې دښمن مو دومره ذليل شي، چې خپله تاسې ته د تسليمۍ او يا د سولې د خبرو وړانديز وکړي، داسې نه لکه د طالبانو په څېر چې هلته يو طرف لاپې وهي چې مونږ امريکې ته ماته ورکړه، خو بل لور ته بيا همدې ماتې امريکې دا بيچاره ګان په ديپلوماتيکه جګړه کې داسې راښکلولي او په خبټه ورته ناسته ده چې هره ورځ ورته يو يو شرط وړاندې کوي ترڅو پرې سوچه کفر قبول کړي، لکه څنګه يې چې پرې قبول کړی دی او دا منافقانه ارتداد هم ورسره نه مني، خو د اسلام په مبين دين کې تر هغې تاته د ديپلوماتيکو اړيکو اجازه نشته چې ترڅو دې دښمن ښه سم ځپلی، ذليله، له هر لوري محاصره، بې وسه او د برې تمه دې ورپرې کړې نه وي تر هغې به فقط د قتال په ستراتېژۍ عمل کوې او بس.

کوم وخت چې د دښمن لخوا تاسې ته د مذاکراتو وړانديز کيږي، نو ستاسې ذهن ته بايد راشي چې دا خو د اسلام د سياسي نظام خارجي سياست دی او د ديپلوماسۍ په باب کې دا موږ ته تشريح شوې چې د دښمن هدف د مذاکراتو څخه څه شی دی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دېته مو د ديپلوماتيکي جګړې عنوان ځکه ورکړ چې نن سبا په نړۍ کې د نظامي جګړې ترڅنګ د مسلمانانو د ذهنونو او افکارو د تسخېر لپاره او همدارنګه د مسلمانانو د سياسي نظام او حاکميت د ختمولو لپاره دا ډېر لوی او پراخه جنګ دی چې د کفارو له طرفه له ډېره وخته شروع شوی دی.

خلک ورته ديپلوماتيکي اړيکې وايي، خو دا اصل کې ديپلوماتيکه جګړه ده، د دوی مشران ښه پدې خبره پوهه دي چې نن سبا د ديپلوماتيکو اړيکو مانا څه شئ ده؟

دا ديپلوماتيک جنګ دی چې د دې عنوان لاندې بيا سوله، مذاکرات، کفارو سره راشه درشه دا ټول په دې کې شامل دي.

ورونو!

ډېر خلک به دېته خوشحاله وي، چې د دښمن سره بايد سوله وشي، ذهن ته يې داسې خبرې راځي چې کېدای شي د جګړې او د قتال د لارې نه موږ ډېر په ستونزو سره خپل هدف ته ورسېږو، راځه له دغې لارې ځان ورمخکې کړئ، د مذاکراتو او د ډيالوګ له طريقه به د اسلام سياسي نظام حاکم کړو او د بين الافغاني او بين الکفار والامريکايي مذاکراتو څخه وروسته به اسلامي نظام راشي او د اسلام سياسي نظام باندې به فيصلی وشي (!) هم به مو چوکۍ ترلاسه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي او هم به مو نومونه له تورو لېستونو وتلي وي، هم به له کفري هېوادونو سره راشه درشه، اړيکې او دوستي ولرو، هم به په اونۍ کې د میلیونونو ډالرو کځوړې راروانې وي او هم به اسلامي نظام (!) حاکم کړو... آیا دا هر څه د یوه سالم عقل په دایره کې راتلای شي؟ ځینې د اسلام په نامه راپورته شوي د کږو منهجونو لرونکي او د استخباراتي کړیو کرایي جنګیالي چې کله په جګړه کې شکست وخوري او نا امیده شي، بیا سوچ کوي چې راځه نوره دا لاره خپله کړه چې یو څه لاس ته راوړو او څو ورځې د واک او چوکۍ په نشه کې هم تېرې کړو.

ورونو!

تل چې میدان سیکولریزم‌او دیموکراسۍ ګټلی دی نو په دیپلوماتیکه جګړه کې یې ګټلی دی، دښمن په مذاکراتو کې هغه څه لاس ته راوړي چې د نظامي جګړې د لارې ځخه یې نشي لاسته راوړی، د دښمن سره د مذاکراتو خبرې دا ساده خبرې نه دي، دښمن په مذاکراتو کې په سلګونه ډول چل، دوکه او مکر استعمالوي چې له تا څخه یو شی زیات لاسته راوړي مګر نظامي جګړه نسبت دیپلوماتیکې جګړې ته ډېره آسانه او لاسته راوړنه یې هم پوره روښانه او واضح دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې د مذاکراتو په مېز کې دښمن د چل، دوکه او مکر څخه زيات کار اخلي؟ ځکه کوښښ کوي چې د جانب مقابل اعتماد په ځان پيدا او لاسته يې راوړي.

د مذاکراتو په مېز مهمه خبره دا ده چې دواړه طرفونه پر يو بل باندې اطمينان نه لري او يو د بل باور او اعتماد نشي درک کولای او دا انديښنه ورسره وي چې آيا جانب مقابل به خپلو وعدو ته ژمن پاتې شي که نه؟

او ګمان يې همدا وي چې مقابل جانب زما د دوکه کولو لپاره نقشه برابره کړې ده.

د دښمن سره خبرې دا يو ځانګړې مهارت غواړي، هرڅوک دا کار نشي کولای، بيا د مذکراتو په جريان کې دا ډېره مهمه مسئله ده چې ته معلومه کړې چې آيا دښمن په خپلو خبرو کې صادقه دی او که نه؟ په عهد وفا کوي او که نه؟ ځکه چې يو ځل دې مذاکراتو کې شکست وخوړ، دکلونو کلونو کوښښ به دې په يوځل له منځه لاړ شي او معنوي سرمايه دې په همدې ختميږي، ظاهر کې به يو څه لاس ته راوړې، خو ټول معنويت به دې له لاسه ورکړی وي، معنوي لاسته راوړنې هغه دي چې دا کلونه کلونه د هغې د لاسته راوړلو او د هغې نه د دفاع لپاره تاسې نظامي ميدان کې مبارزه کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اما دښمن سره د دښمن د قوانینو په چوکاټ کې د مذاکراتو نتیجه به همدا شي چې د کلونو کلونو قربانیو په پایله کې ترلاسه کړې معنوي لاسته راوړنې به دې په سیند لاهو شي، د کفارو د نظارت او د هغوی د حکم اخیستو لاندې به په مؤقت ډول چوکۍ او یو څه قدرت ترلاسه کړي، مګر دا به ډېر مؤقت وي چې روښانه مثال یې دغه سیکولر اوسنۍ اداره ده.

ډېر کله په نظامي جګړه کې به دې میدان ګټلی وي خو په ډیپلوماتیکه جګړه کې به یې وبایلې،ډېری خلک کفارو سره مذاکرات ډېره آسانه چاره ګڼي، خو داسې نه ده! بلکې دا ډېر ژور مسائل دي، تاسو وګورئ کفارو د سولې په نوم د مذاکراتو له لارې طالب ته په کومه طریقه ماته ورکړه، ځنکه یې له خپلو دعوو څخه په شا کړل، او د بین الملل قوانینو ته یې ژمن کړل، نو ځکه خو دغه دی نن سبا یې مشران ډلې، ډلې بې له کوم خوف او خطره هر چېرته روان دي او په غاړو کې یې د امریکا له لوري د بین الملل د کفري قوانینو د وراچول شوي زنګ شرنګاری وي.

د حقیقي مجاهدینو کامیابي په همدې کې ده چې مذاکرات هم د نظامي ستراتېژۍ د سیوري لاندې د همدې ستراتېژۍ یوه برخه وګرځوي، نه دا چې مذاکرات یو جدا او مستقله تګلاره او ستراتیژي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي. د دې خبرې مانا داده چې مجاهدين غواړي خپل اهداف ترلاسه کړي، د مذاکراتو شرايط يې پوره کړل،اوس د مسلمانانو د امير په اجازه د دې لپاره چې نور هم ښه تېز او دقيق نظامي اهداف پلي کړي، يو طرف سره د مؤقتي ډزبندۍ لپاره مذاکرات کوي،يعنې سياست کې بايد د مذاکراتو په نوم مستقل فصل نه وي، دا بايد د نظامي ستراتېژۍ برخه وي.

رسول اللهﷺ هم غوښتل چې نظامي ستراتيژي د مؤقتې سولې له لارې ښه تطبيق کړي او د هغې د لا پرمختګ لپاره مؤقت سوله کوي د دې لپاره چې اصل هدف خو د نظامي ستراتېژۍ رشد او پرمختګ دی، نو د هغې د چټکوالي او هغې ته د پراخۍ ورکولو په فکر کې دی، رسول اللهﷺ حديبيه کې يوې خوا ته له قريشو سره مؤقته سوله کوي، ترڅو هغه اصلي هدف چې د قتال ستراتيژي ده قوت او پرمختګ وکړي او همداسې يې هم وکړل، له حديبيې ځخه چې کله مدينې ته راغی، نو تقريبا په دوهمه مياشت کې يې د خيبر يهودو باندې حمله وکړه او باقي زيات غزوات يې وکړل، ياني د يوه جهت سره د مؤقتي ډزبندۍ باوجود يې د خپل اصلي هدف (نظامي ستراتېژۍ) د تطبيق او لا پرمختګ لپاره کار واخيست.

مخکې مو وويل: چې د اسلام په سياسي نظام کې مذاکرات بايد د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظامي ستراتېژۍ یوه برخه وي، یانې که مجاهدین غواړي چې د قتال سیمه پراخه کړي او خپلې دغه نظامي ستراتېژۍ ته پرمختګ ورکړي، نو امیرالمؤمنین به دېته ګوري چې د دوی لپاره مصلحت په څه کې دی؟ د خپل اصلي هدف د ترلاسه کولو لپاره چې هغه د نظامي ستراتېژۍ پرمختګ دی د موقت وخت لپاره به د کفارو یو جهت سره د سولې اجازه ورکوي.

کفارو د ډیپلوماتیکې جګړې په لړ کې څو څو ځله مسلمانان دوکه او مات کړي دي، ځکه هغوی دې جګړې ته یو پراخه باب پرانیستی دی او د نظامي جګړې ترځنګ یې دا یوه د حل لاره معرفي کړې ده، ځکه کله چې په دښمن نظامي فشار راشي، یانې په نظامي ستراتېژۍ کې یې مات کړې، نو دلته دښمن غواړي د جګړې لوری بدل کړي، بیا نو وایي چې جنګ د حل لاره نده راځئ چې د مذاکراتو، ډیپلوماتیکو او دوستانه اړیکو او یا نورو تجارتي او سیاسي لارو چارو څخه مخې ته لاړ شو او خبرې وکړو.

د اسلام په سیاسي نظام کې باید د مذاکراتو لپاره د دښمن د اړیکو جالونه او دامونه ډېر محدود کړای شي او عام طور سره مجاهدینو باندې د کفارو سره مذاکرات کول بند وي او د جګړې دا باب چې کفار په کې ډېر مهارت لري د اوس لپاره بند ښه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه نو خليفة المسلمين په واليانو او اميرانو باندې د دې خبرې پابندي لګولې ده چې تاسو بايد دښمن سره د سولې خبرې ونکړئ او صرف د قتال ستراتېژۍ مخته يوسئ، ځکه هغوی پوهيږي چې دا د سولې خبرې دښمن سره هر څوک نه شي کولای.

صحيح ده چې يو کس به نظامي تجربه ولري، ښارونه او ملکونه به يې فتحه کړي وي، نظامي جګړه به يې ګټلې وي، تر يو حده افغانستان به يې هم نيولی وي، خو د ديپلوماتيکې جګړې په نتيجه کې به يې دښمن بيا په سينه ناست وي.

نو د اسلام په سياسي نظام کې دا د هر چا کار نه دی، چې يې هر څوک وغواړي نو دغسې به د ديپلوماتيکو اړيکو په نوم کفارو سره پخې اړيکې او دوستانې پيل کړي.

په شريعت کې د دې (ديپلوماتيکې) جګړې لپاره يو اساسي اصل دی او هغه دا چې تاسو به هغه وخت کې دښمن سره د سولې او مذاکراتو خبره کوئ چې تاسو سره يو نظامي قدرت وي، که چېرته جانب مقابل عهد مات کړي نو بيا ورته صبر ونشي بلکې انتقام ترېنه واخستل شي.

خه طالبه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که ستاسو د مذاکراتو نتيجه منفي راووځي نو بيا به د کفارو په وړاندې څه عکس العمل لرئ؟

فاتحينو ته وايو!

دا تاسې چې ورته د حديبيې سوله واياست نو آيا امريکا په مکرر ډول ستاسې دا کاغذي تړون مات نه کړ؟

په وړاندې يې ستاسو عکس العمل څه و؟

يوازې د خبرو غبرګون ... که نه کوم د رسول الله ﷺ په څېر تاسې هم نظامي اقدام وکړ!

نه هېڅکله هم نه.

يوازې مو په مظاهرو او سوال زاريو کې د تړون د نه ماتولو نارې ووهلې او همدا خبره مو ورته ټول په ټوله تلقين کړه چې اې ماته خوړلې امريکا! خير دی د دوحې تړون ته ژمنه پاتې شه.

اوس چې پاکستان مو بار بار همدا ستاسې په منلو بين المللي کرښو او حقوقو تيری کوي او بيا همدا نارې وهئ چې موږ کمزوري يو، ښه چې کمزوري ياست نو بيا ولې مو جګړه ختمه اعلان کړې ده، ځکه چې د قوت يواځينی مرجع خو همدا قتال دی او دا خبره هم تاريخ ځان سره ثبت کړې ده چې تاسو په عمر کې هم د پاکستان په لور پورته نه دي کتلي او نوره جګړه کول خو لا ډېره لرې خبره ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال تعالى: ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَى اللّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُواْ عَلَى مَا أَسَرُّواْ فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ﴾(المائده 52).

ژباړه: ته ګورې چې د چا په زړونو کې چې د نفاق ناروغي ده، هغوی په همغوی کې په منډو ترړو اوړي را اوړي، وايي موږ ویریږو چې په کوم غم اخته نشو، خو لرې نه ده چې کله الله تاسې ته غوښ برى درپه برخه کړي، يا له خپلې لورې څخه کومه بله خبره څرګنده کړي نو دا خلک به په خپل دغه منافقت چې په زړونو کې يې پټوی پښېمانه وي.

ورونو! د يوه نظام تهداب چې خراب وي نو بيا همداسې غلام ترېنه جوړيږي او تر ابده غلامان پاتې کيږي لکه دوی چې دي.

موږ وايو چې ديپلوماتيکه جګړه بايد د نظامي جګړې يو جزء وي، که چېرته مو پکې شکست وخوړ نو بيا له نظامي لارې کار اخيستل خو چا وړی نه دی.

د دښمن سره په مذاکراتو کې يو اساسي اصل هغه دا دی چې مجاهدين بايد په قدرت کې واوسېږي، که چېرې دښمن ترون مات کړي او اسلامي نظام ته په هره برخه کې ضرر ورسوي، نو بايد سخت انتقام ترې واخيستل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی سره خو څو ځله همدې کفارو عهد مات کړ او څومره مسلمانان یې د دوی د درواغجنې سولې بلکې د دوی د تسلیمي څخه وروسته شهیدان کړل او څو ځله یې په همدوی هم تېری وکړ، مګر بیا هم دوی مړې سترګې ورته نیولي او د تړون د نه ماتیدو ډار را اخیستي دي او هره اونۍ یې د څلویښت میلیوني ډالرو کڅوړو ته خوله اوبه کوي.

وروڼو! د جګړې په ډګر کې کوڵای شو چې د دښمن سره یو څه نرمي وکړو، اسیران یې د امیر په امر خوشې کړو، مګر په میدان د مذاکراتو کې د دښمن سره نرمي داسې مانا لري لکه خپل ځان دې چې پخپله په دار راځوړند کړی وي. د مذاکراتو په باب کې باید دښمن سره هیڅکله او هیڅ چېرې نرمي ونشي، ځکه چې دا د کفارو له لورې ډېره پیچیده مسئله ده، د کفارو کوښښ همدا دی چې مسلمانان د خپلې معنوي تګلارې څخه وښویوي او خپل دام کې یې را ایسار کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډیپلوماتیکې جګړې د ستونزمنتیا علت څه دی؟

علت یې دا دی چې ته د دښمن په اراده باندې نه پوهېږې چې څه اراده لري؟ آیا اراده کې تا سره ریښتونی دی او که نه د دوکې نیت لري؟

ځکه کافر دښمن هېڅکله له تا څخه نه راضي کېږي ترڅو د هغوی خبرو ته غاړه کېنږدې او که د هغوی خبرو ته دې غاړه کېښودله د دې لپاره چې له تا څخه خوښ او راضي شي، بس همدا ستا د هلاکت لمړنی ګام وو چې پخپله دې کېښود.

الله ﷻ فرمايي: ﴿وَلَن تَرْضَى عَنكَ الْيَهُودُ وَلاَ النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللّهِ هُوَ الْهُدَى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءهُم بَعْدَ الَّذِي جَاءكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّهِ مِن وَلِيٍّ وَلاَ نَصِيرٍ﴾ {البقرة: 120}

ژباړه: یهود او نصارا به هېڅکله له تا څخه خوشحاله نشي، ترڅو ته د هغو په لاره (دین) لاړ نشې. دوی ته په کلکه ووایه چې سمه لاره یوازې هماغه ده چې الله ښودلې ده او که ته له هغه علم څخه وروسته چې درکړای شوی دی د هغو په خواهشونو پسې لاړ شې؛ نو ستا هېڅ دوست او مرستندوی نشته چې د الله له نیونې څخه دې وژغوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروڼو! قطعاً په اوسني وخت کې دې ډيپلوماتيکې جګړې ته مخ او خپل سنګر خوشې نه کړئ، د مجاهدينو لخوا څخه نظامي سنګر او د دښمن لخوا ډيپلوماتيک سنګر انتخابېږي، که کله هم د دښمن ډګر او سنګر ته ورځې چې تاسره خو يوه وسله وي کنه، چې له خپله ځانه خو پرې دفاع وکړای شې، ځکه مونږ ووېل چې خپل نظامي سنګر کې مبارزه کوو او د کفارو پرانيستل شوي سنګر ته نه داخلېږو، ترڅو مو چې دا کافران سم نه وي ځپلي.

ډيپلوماتيک سنګر او ډګر هغه ميدان دی چې نن يکې طالب شکست خوړلی او بيا خلکو ته وايي چې موږ امريکا ته شکست ورکړی دی، خو بل طرف يې همدا مشران ورته په سوال او زارېو بوخت دي چې موږ سره مرسته وکړئ او موږ په رسمياتو وپېژنئ او دلته خپل سفارتونه خلاص کړئ او حتی چې ورته وايي موږ اوس تاسې ته د دښمن په سترګه نه ګورو، بلکې په ځان دا حتمي بولو چې له تاسې څخه دفاع وکړو.

الله رب العالمين دې هېڅ مسلمان دومره نه ذليله کوي لکه نن چې يې دوی کفارو ته ذليله کړي دي. دوی د ذلت آخري حد ته رسېدلي دي او ورځ تربلې نور هم رسوا کيږي، د امريکايانو څخه په دفاع کې دوی وژل کيږي، د روسانو په دفاع کې دوی وژل کيږي، د هندوانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د درمسالونو او ګېرجو په دفاع کې دوی وژل کیږي، د روافضو او کمونیستو چینایانو په دفاع کې دوی وژل کیږي، کوم کفر دی چې دوی وربانديې صرفه کړېږي وي، بس هر څه ډېر په ډاډ سرته رسوي او بیا نوم ورکوي چې زمونږ نظام اسلامي نظام دی.

کچېرې دښمن تاسې سره په دیپلوماتیکه جګړه کې نرمي او خنداګاني کوي، نو د دوه علتونو څخه به خالي نه وي.

لومړی: د دې وجې نه تاسې سره نرمې خبرې کوي چې په چل ول له تا څخه خپل کفري ملت لپاره منافع ترلاسه کړي.

دوهم: دا چې تا د جګړې په میدان کې مجبوره کړی دی، دښمن دې دومره کمزوری کړی دی چې پرته له سولې ورته بله لاره نه ده ورپاتې.

په دې برخه کې په شریعت کې بله قاعده د مذاکراتو لپاره دا ده چې باید تا دښمن دومره ټکولی او بې زړه کړی وي چې د دښمن له طرفه درته د مذاکراتو وړاندیز او بیا مذاکراتو کې چې ته هره خبره ورته وکړې، هغه یې درسره ومني.

دیپلوماتیکه جګړه یوه داسې جګړه ده چې د دې په واسطه دښمن غواړي فکرونه او ضمیرونه تسخیر کړي، له همدې لارې ستاسې له منځه ډېر کسان خپل ځانته په قسما قسم حربو جلبوي او بالاخره په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر ماهرانه طريقه يې د ايمانونو څخه خلاصوي او د ځان غلامان يې ګرځوي.

دا داسې خطرناکه جګړه ده چې امريکا په خپله تر ټولو ستره استخباراتي هډه قطر کې لومړی دوی ته په عصري هوټلونو کې دفترونه خلاص کړل، په مرور د وخت سره يې ورته هملته کورونه ورکړل او د لوڅو او نيمه برېبندو انجونو سره يې د ژورناليستانو په جامه کې ښه د مزې خلوتونه او مجلسونه ورباندې وکړل، بالاخره يې خپل شرطونه ورباندې ومنل او د يوې معاملې په صورت کې يې ورته افغانستان وسپاره، دا ټول کارونه يې د يوه منظم پلان له مخې سرته ورسول، نن همغه اهداف چې کفارو ورته مستقيم کار کولو او ميلياردونو ډالر يې پرې مصرفول، همدوی ورته همغه اهداف د ډېرو کمو پيسو په مقابل کې پرمخ وړي.

کله چې دښمن د جګړې په ميدان کې د مذاکراتو وړانديز وکړ چې جنګ بس دی نوره سوله يا خبرې درسره کوم چې تاسو څه غواړئ همغه به کيږي، نو دې وخت کې به د مسلمانانو امير د نورو مشرانو په مشوره ژر تر ژره خبره راټولوي، داسې وخت چې دښمن ځپل شوی او د تسليمۍ يا سولې وړانديز درته کوي، بايد چې نور زيات

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت او فرصت ورنکړای شي، ځکه دښمن چې له تا څخه د جګړې درولو او خبرو کولو لپاره وخت غواړي، نو دې تر شا څو هدفه لري.

لومړی هدف: يې دا دی چې حقيقت کې دښمن د جګړې ميدان کې ضعيفه او د نورو کفارو نه يې تمه قطعه شوې، مرسته ورته نه راځي، خپله هم نور د جګړې توان نه لري او ستړی شوی دی نو ځکه تاسو سره د سولې خبرې کوي او مؤقت وخت لپاره د جګړې ودرول غواړي.

دوهم هدف: يې دا دی چې د سولې او مذاکرې په نوم ستاسو څخه وخت اخلي او په همدې وخت او فرصت کې دويم ځل لپاره خپل ځان اکمالوي، شاته مرستندويه ګروپونو سره اړيکې قايموي او خپل ځان هم قوي کوي، بيا که د مذاکراتو صحنې ته هم راشي نو داسې خبرې او وړانديزونه به درته وکړي چې ګواکې تا ترېنه وخت اخيستی و او داسې شرايط به در مخکې کړي چې بيا به د دې شرايطو د نه منلو په وخت کې به تاسې جګړه هم نه شې کؤلای، ځکه اوس هغه ځپل شوې دښمن بېرته ځان اکمال کړی دی او د يوه قوي دښمن په حيث درسره مبارزه کوي.

درېيم هدف: يې دا دی چې کله دښمن د جګړې په ميدان کې ښه وځپې او دوی درته د مذاکراتو وړانديز درکړي او په مذاکراتو کې د وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخیستو غوښتنه وکړي، نو ځینې وخت د دښمن هدف ربتینې سوله نه وي بلکې د دغه مذاکراتو له لارې غواړي چې ستاسې په منځونو کې هغه مرجفین او منافقین ومومي چې تل دښمن سره د بې شرطه مذاکراتو غوښتونکي وي، نو د همدې مذاکراتو څخه دښمن استفاده کوي او دغه راز خلکو سره راشه درشه او اړیکې قایموي، کوښښ یې همدا وي چې له همدې طریقه دغه منافقین او مرجفین اکمال کړي، هغوی وروزي، خپلې برنامې او طرحې ددې لپاره ورکړي چې له داخل څخه د مجاهدینو نظام تخریب او د شکست زمینه برابره کړي.

سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه د قادسیې په جګړه کې د دې لپاره چې د اسلام په سیاسي نظام کې د دیپلوماسۍ لومړنی رکن چې دعوت دی تطبیق کړي دښمن ته وړاندیز کوي او ورته وایي چې اسلام قبول کړئ، با وجود ددې چې د دښمن تعداد ډېر زیات دی، په تاریخ کې راځي چې تنها دښمن درې دیرش غټ فیلان لرل چې دا په حساب د دوی ثقیله وسله وه او بل طرف ته مسلمانانو سره یو دانه هم نشته، یزدګرد په جګړه کې ډېر مهارت درلود، د جګړې په تکتیک باندې پوه کس و، نو یزدګرد په زغرده دعوت رد نکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ ووېل چې دښمن په دې وخت کې څو اهدافه تعقیبوي که چېرته يې هدف مغرضانه هم نه وي نو پدې وخت کې مسلمانان باید زیات فرصت ورنکړي، خبره ډېره ژر راټوله کړي، ځکه چې د وخت په اخیستلو کې دښمن خپل اهداف لري، دا به يې ویل چې نن وخت راکړه سبا وخت راکړه، دوه ورځې وخت راکړه، درې ورځې وخت راکړه، په دې چل سره يې غوښتل چې د مسلمانانو حالت معلوم کړي، ځکه چې د مسلمانانو صف يو متحد او قوي صف و، نو جرأت يې نشو کولای چې پر مسلمانانو حمله وکړي، د یزدګرد يو هدف دا هم و چې د مسلمانانو په صف کې کوم منافقان یا مرجفین پیدا کړي ترڅو پدې طریقه د مسلمانانو په صف کې اختلاف واچوي او شکست سره يې مخ کړي، چې بدبختانه همداسې وشول په شروع د جګړه کې د ثقیف قبیلې نه يو کس د مسلمانانو څخه جدا او کفارو ته تسلیم شو، نتیجه دا شوه چې اوله ورځ جګړه د دښمن په ګټه تمامه شوه، دې جګړې درې شپې او ورځې دوام وکړ، په آخري ورځ ډېره قوي جګړه او معرکه وشوه، تاریخ کې راځي چې په یوه شپه او ورځ کې شپږ زره مجاهدین شهیدان شول، خو ولې بیا هم مجاهدینو سنګر خوشې نه کړ، سست او تسلیم نه شول، تر دې چې د اسلام یو زمري هلال بن علقمه د رستم خېمې ته ځان ورساوه او رستم يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مردار کړ، کله چې د هلال بن علقمه په لاسونو رستم مردار شو، نو د فارسیانو روحیه ضعیفه او انګېزه یې ختمه شوه، نور ورسره د جګړې مورال نه و، بالآخره دښمن په تېښته شو او جګړه د مسلمانانو په ګټه تمام او الله رب العالمین فتحه ورکړه، د دښمن ډېر زیات کسان اسیران شول، تاریخونه لیکي چې مجاهدینو دومره زیات د فارس مجوسیان اسیران کړي ول چې په قتلولو یې ستړي شول، نو آخر کې به مسلمانانو یو اسیر ته وویل چې دا بل اسیر قتل کړه، الله رب العالمین دښمن دومره سخت ذلیله او رسوا کړ او الله ﷻ دومره رعب د هغوی په زړونو کې واچاوه چې یوه ډله اسیرانو ته به مجاهدینو وویل چې دا بله ډله ووژنئ او هغوی به دا چاره عملي کوله.

ځکه اول رکن د ډیپلوماسۍ (د دعوت ستراتیژي) کې دښمن د چل ول څخه کار واخیست، نو بیا په هغوی باندې نظامي اقدام وشو او داسې جګړه ورسره مسلمانانو وکړه چې په یوه شپه ورځ کې شپږ زره مجاهدین په شهادت رسېږي، خو بیا یې هم پښې نه سستېږي.

ځکه د لومړني او دوهم رکن د نه منلو په صورت کې به بیا له کفارو سره داسې سخته جګړه کوي چې له خپل تصمیم څخه په شا شي او یا دعوت او جزیې ته غاړه کیږدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکي د قادسيه د جګړې واقعه ذکر شوه د عمر رضي الله عنه د خلافت په دوران کې د قادسيې جګړه رامنځته شوه د مسلمانانو امير سعد بن ابي وقاص رضي الله عنه سره په دې جګړه **کې شپږ ديرش زره** مجاهدين يو ځای کيږي او ګډون پکې کوي، په پيل کې يې کوښښ وکړ چې د مذاکراتو له لارې دښمن ته خبر ورکړي چې زموږ د سولې يا مذاکراتو څخه درې اهدافه دي، يانې زموږ ديپلوماسي د نظامي ستراتيژۍ يوه برخه ده، غواړو دا ستراتيژي دربانديې تطبيق کړو، که مذاکراتو ته تيار ياست، نو اول اسلام منل دي چې بايد دعوت قبول کړئ يا خو دا ده چې جزيه راکړئ او که دا دواړه نشئ کولای نو بيا دريم نمبر کې جګړه کول دي.

سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه اصلاً غواړي چې د اسلام قلمرو پراخه کړي، نو ځکه د دښمن سره د ديپلوماسۍ څخه کار اخلي او لومړنی رکن د ديپلوماسۍ چې دعوت دی همدا ورته مخ ته کوي او ورته وايي اسلام قبلوئ که دوهم رکن د ديپلوماسۍ څخه کار واخلو، بيا سولې ته تيار شئ او جزيې ته غاړه کيږدئ، که دېته هم تيار نه شئ نو بيا دريم رکن د ديپلوماسۍ دربانديې تطبيق کوم چې هغه جګړه او قتال دی.

نو کله چې بيا په دغه جګړه کې چې د فارسيانو سره مخ کيږي تاريخ وايي چې د دښمن لښکر دغه وخت **دوه لکه او څلويښت زره**

(c) ketabton.com: The Digital Library

(240000) و او ځينې تاريخونه وايي چې **يو لاک او شل زره کسان** (120000) و، په هر صورت د دښمن د لښکرو تعداد يو په درې له مسلمانانو څخه زيات و، چې د فارسيانو د لښکر عمومي مشري يزدګرد کوله او د جګړې قومانده او رهبري يې د رستم پهلوان په غاړه وه، سعدرضي‌الله‌عنه دښمن ته د دعوت وړانديز کوي چې اسلام قبول کړه، خو مقابل لورى نه مني،بيا ورته وايي جزيې ورکولو ته تيار شه بيا يې هم نه مني،نو بالاخره ورسره د ډيپلوماتيکې جګړې د دريم رکن څخه چې قتال دى کار اخلي او هغه ورسره عملي کوي.

د اسلام په لومړيو کې دغه ډيپلوماتيکې اړيکې په ټولو جګړو کې پام کې نيول شوي دي، هرې غزوې ته چې رسول الله ﷺ مخکې شوى نو له مخکې څخه يې پر دښمن غږ کړى چې اسلام قبول کړه که يې نه قبلوئ نو بيا جګړې ته تيار شه.

مګر چې دلته مو يوې کليدي خبرې او نقطې ته پام وي، هغه دا چې يو دښمن **سره به په يوه وخت کې درې واړه ستراتيژيکې مادې نه عملي کوئ** يا به پرې دعوت منې، يا به يې سولې ته اړ کوې او جزيې ته به يې تياروې او يا به وربانديې جنګ کوې، داسې منافقت به ورسره نه کوې چې يو طرف ته دې ورسره جګړه روانه کړې وي او بل طرف ته همدې کفارو سره راشه درشه او د سياسي دفترونو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم دي ورسره کلونه پخه ملګرتيا، دوستي او د اسلام په سر معاملې شروع کړې وي.

عامو مسلمانانو ته وايو چې ځوک به تاريخ کې داسې دليل وړاندې نکړي او يا شرعي سياست کې به داسې کوم څه ونه ليدل شي چې يو طرف ته دې له همدې دښمن سره جګړه روانه کړې وي او بل طرف ته دې ورسره مجلسونه او خنداګانې شروع کړې وي او کلونه کلونه دې د سياسي دفتر په نوم کفارو ته حسابي ورکړې او د کفارو اعتماد د ځان په لور راجلب کړې، نه! که چېرته دښمن سره د سولې خبرې کوې،نو دې وخت کې به دې نظامي ستراتيژي ودرولی وي که چېرې دښمن جزيې ته تيار شو،نو نظامي ستراتيژي به دې همدې دښمن سره درولې وي او که چېرته دښمن سره نظامي جګړه کې ښکېل وې، نو بيا چې دې ترڅو دښمن سم نه وي ځپلی د سولې او جزيې ورکولو خبره به همزمان د قتال د ستراتېژۍ سره يوځای مخ ته نه وړې، چې يو طرف ته دې قتال شروع وي او بل طرف ته دې د کفارو له همدې ډلې سره مجلسونه او خنداګانې روانې وي.

په ځانګړي ډول دفاعي حالت کي چې دښمن دربانديې تعرض وکړ، نو دلته بيا نور مجلسونه ، خبرې او عذرونه شرعي سياست نه دی، بلکې دلته به بيا هر څه يوازې د قتال له لارې دښمن سره حل کوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او که چېرته جګړه بیخي تعرضي وي یعنې ستا لخوا پر کفارو شروع شي، نو بیا به هم یو وخت کې د کفارو یوې ډلې سره یوه ستراتیژي باندې به عمل کوې او مخ ته به ځې.
دې فاتحینو(!) چې امریکا باندې حمله کړې او هلته یې جګړه روانه کړې وی او بیا یې امریکا ته ویلي وی چې که جزیه راکوې نو سوله درسره کوو او یا به اسلام قبلوې او که دواړه صورتونه نه منې نو بیا مونږ جګړې ته ادامه ورکوو ترڅو د اسلام قلمرو پرمختګ وکړي، نو بیا به دوی یوه د اوړو پوزه خپل نظام ته جوړه کړې وی او دا ادعا یې بیا کولای شوه چې زمونږ نظام اسلامي دی.
خو چې ترڅو اسلامي خاوره د کفارو لخوا اشغال وي نو د دغه خاورې آزادي به یوازې په نظامي ستراتیژۍ سره ترلاسه کوو، کله چې مو دا ټوله اسلامي خاوره آزاده کړه نو بیا کفارو باندې تعرض شروع کوو، بیا دلته دیپلوماتیکي اړیکې د خپلو درې ارکانو مطابق پام کې نیول کیږي (یا دعوت منل، یا دېته اړ کول چې اسلامي نظام ته جزیه ورکړي او یا جګړه جاري ساتل) او د همدې ارکانو مطابق به یې مخته بیایو، همدا زمونږ سیاسي دریځ او تګلاره ده، له الله رب العالمین څخه ځانته او بیا خپلو ټولو مشرانو ته په همدې دریځ باندې د ثبات او استقامت غوښتنه کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کفارو باندې د تعرض په حالت کې لومړی دوی ته دعوت ورکوﺆلای شي که يې قبول نکړ نو د سولې خبرې به ورسره کوې، خو په دې شرط باندې چې يا جزيې ته تيار شي ترڅو د حملې نه خلاص شي او يا به مؤقته ﺋﺰﺑﻨﺪي وي، ترڅو بل طرف ته کفار وځپل شي او يا به ورسره مستقيم د دعوت او د سولې د نه منلو په صورت کې قتال پيل کيږي.

که د يوه لور کفارو ته دعوت ورکړې او د بل لور کفارو سره د جزيې خبرې رواني کړې او په يوه دريم محاذ کې نورو کفارو سره جګړې ته دوام ورکړې، نو همدغه غوره پلان دی، داسې به نه کوې چې ټولو کفارو سره د سولې خبرې وکړې او نور به د جزيې نه انکار کوې او تر ابده د جګړې خاتمه اعلانوې، ځکه چې دا شرعي سياست نه دی او دا هغه څه دي چې د بين الملل کفري سياست يې درڅخه غواړي.

ځکه چې کفارو ته دعوت او په کفارو جزيه منل دا د اسلامي ديپلوماسۍ دوه رکنه دي، چې په اصل کې بايد دا درې رکنه او اساسات مراعات شي.

ياني دعوت بايد دوامداره وي، کفارو سره به جګړه همېشه وي، د يو طرف کفارو سره چې مؤقته سوله کوو د هغې نه مو هم هدف دا دی چې بايد بل طرف ته نور کفار وځپل او ووهل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فی الحال طالبان چې د کومو ډیپلوماتیکو اړیکو چیغې وهي دا اړیکې باید عام ولس ته تشریح کړو چې د طالبانو دا اړیکې په کوم اصل او اساس دي او دې اړیکو کې فیصلې کوم قانون ته وړاندې کېږي؟ اسلامي قانون ته که د بین الملل کفري قانون ته؟

کومې اړیکې چې نن سبا د ډیپلوماسۍ په نوم د بین الملل د کفري قانون تر چتر لاندې قایمېږي مانا یې دا ده چې د یوه هېواد اړیکې، سلوک او تګلاره (خارجي سیاست) د بل هېواد سره د بین الملل د کفري قوانینو مطابق عیار کړي چې آینده ټول ملاقاتونه او خبرې اترې د همدې بین الملل له لورې د ورکړل شوي او تعیین شوي صلاحیت او چوکاټ مطابق ترسره شي، دېته وایي د بین الملل تر چتر لاندې ډیپلوماسي.

څوک چې نن سبا وایي موږ ډیپلوماتیکې اړیکې غواړو او خپلې خبرې اترې بل هېواد سره د ډیپلوماسۍ له لارې حل او فصل کوو، مانا یې همدا ده چې بین الملل د دوو هېوادونو ترمنځ د اړیکو کوم چوکاټ چې تعیین کړی، په همغو قوانینو اړیکې ټینګول غواړو که ته هم وغواړې چې د بین الملل په همدې تعیین کړي چوکاټ کې د بل هېواد سره اړیکې ټینګې کړې او ټولې اړیکې په همدې اصولو وپالې، نو له ایمانه به ځان کنګال کړې، ځکه چې دېته وایي د بین الملل له لورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وضع شوې سياسي ديپلوماسي، چې نن سبا يې طالبان ډېر په شوق او ذوق زمزمه کوي او ډېر ورته خوشحاله دي چې مونږ کفارو سره ديپلوماتيکې اړيکې غواړو.

دا د ديپلوماسی او ديپلوماتيکو اړيکو الفاظ بايد پوره وسپړو او د يوه مجاهد او مسلمان ذهن پرې خلاص کړو او د مخالفينو د لاس لاندې کشرخېل پرې پوهه کړو چې ستا مشران داسې خبرې کوي، د دې په مانا تاسو پوهېږئ چې دوی څه وايي او که نه؟

ديپلوماتيکو اړيکو مانا هم دا ده چې د يوه هېواد نه يو هيئت لاړ شي بل هېواد ته او د دې هيئت هدف د خپل دولت او وګړو د عامو تامو منافعو او ګټو ساتل او ترلاسه کول وي، نور پرته له دې دا اړيکې هېڅ مانا نه لري، دا چې وايي چې زه د امريکا سره ديپلوماتيکې اړيکې غواړم او امريکا نه هم همدا تقاضا لرم، ياني کچېرته د امريکا ديپلوماتان راغلل افغانستان ته د دوی کار او وظيفه څه ده؟ کار يې د خپل دولت **(امريکا)** او د خپلوخلکو **(د امريکايي وګړو)** چې هر ځای کې وي د هغوی تحفظ او هغوی ته ګټه رسول دي، همدې هدف لپاره د جانب مقابل نه تضمين واخلي، خبرې او بحثونه ورسره وکړي. ياني طالبان به په ديپلوماتيکو اړيکو کې هر کافر ته وايي چې موږ ستاسو د ملت او حکومت د تحفظ لپاره امضاګانې او دا تضمين

(c) ketabton.com: The Digital Library

درکوو چې تاسې ته به هېڅ ضرر نه رسېږي او همداسې یې هم وکړل.

د دوه هېوادونو ترمنځ ډیپلوماتیکې اړیکې د بین الملل په اصولو جوړېږي، اصول ورته بین الملل ټاکي، یانې هله به ستا د نورو هېوادونو سره ډیپلوماتیکې اړیکې ټینګېږي چې کله د بین الملل کفري قانون ته غاړه کېږدې او دا ښکاره خبره ده چې د بین الملل قانون یو کفري قانون دی.

دلته به د دې اړیکو یو بل کفر راښکاره کړو، هغه دا چې د کفارو سره دوستانه اړیکې د همدغه ډیپلوماتیکو اړیکو په سبب رامنځته کیږي همدا اړیکې د کفارو سره دښمني په دوستۍ بدلوي، ځکه د بین الملل ټول قانون به ته منې بیا به ډیپلوماتیکو اړیکو ته داخلیږې، د طالب مشرانو ته مونږ وایو چې نور کفرونه مو پرځای پرېږدئ، یوازې دغه کفارو او مرتدینو سره د ډیپلوماتیکو اړیکو کفر مو هم ستر کفر او ښکاره کفر دی چې ستاسې دښمني یې کفارو سره په دوستۍ بدله کړه، چې دا هم لکه د لمر په څېر د اسلام یو ماتونکی ناقض دی.

قال تعالی: **إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ -25- ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا**

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿26 سورة محمد﴾

ژباره: حقیقت دا دی کوم کسان چې د هدایت له روښانه کېدو څخه وروسته په شا وگرځېدل، د هغوی لپاره شیطان دغه کړنلاره آسانه کړې ده او د درواغجنو هیلو لړی یې د هغو لپاره اوږده کړې ده.

دا ځکه چې دوی وویل هغه خلکو ته چې دا نازل شوی کتاب (قرآن) بد گڼي موږ ستاسو اطاعت کوو ځینو خبرو کې، یقیناً الله د دوی راز باندې پوهیږي.

الله رب العالمین هغه چاته د مرتد خطاب کړی دی چې کفارو او هغه کسانو ته چې د الله رب العالمین رالیږل شوی دین (سیاست) بد گڼي، هغوی ته ووایي چې موږ ځینو (ډیرو لږو) کارونو کې ستاسې خبرې منو.

افسوس! د هغه چا په حال چې اونۍ کې یو ځل کفارو ته دا حامخا وریادوي چې موږ ستاسې د بین الملل ټولو کفري قوانینو ته ژمن یو.

الله اکبر! الله رب العالمین مسلمانان منع کړي دي چې ظالم طرف میلان ونکړي، دا لا پرېږده چې یو کس دې ځانته مسلمان ووایي او بیا د کفارو طرف میلان وکړي او د هغوی له قوانینو راضي شي، دا بلکل د یو مسلمان شان سره نه جوړیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال تعالى: وَلاَ تَرْكَنُواْ إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُواْ فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللّهِ مِنْ أَوْلِيَاء ثُمَّ لاَ تُنصَرُونَ ﴿113سورة هود﴾

ژباړه: ددغه ظالمانو لوري ته يو بخرى مه كږيږئ، كه نه نو دوزخ به مو ونغاړي او تاسې به كوم داسې دوست او سرپرست ونه مومئ چې د الله څخه مو وژغورلاى شي او له هېڅ يو ځاى څخه به تاسې ته مرسته ونه رسيږي .

مفسرين وايي (**الركون معنى الرضا**) ده يعني الله رب العالمين مومنان د ظالمانو د خبرو او فيصلو باندې راضي كېدلو څخه منع كړي دي، دا خو بيخي عجيبه ده چې يو كس د اسلام په نوم را اوچت شي او بيا د كفارو قوانينو ته ژمن پاتې شي او د هغوى په فيصلو باندى راضي شي.

طالبه! دا خبرې د الله رب العالمين د كلام څخه را اخيستل شوي دي، يو وخت به همدا آيتونه تا تفسيرول، هغه پرونى كوم تفسير د همدې آياتونو چې تاسې كاوه، نن تاسې ورباندې مرتد شوي ياست، والله خير مو غواړو د الله دين ته رجوع وكړئ، د څو ورځو واک په نشه كې خپل ابدي ژوند مو مه خرابوئ، سم كلك ايمان راوړئ، پوره اسلام قبول كړئ، كفارو سره موالات خوشې كړئ، د هغوى لپاره مسلمانان مه وژنئ، قسم په الله كه يواځې تاسې سره زموږ جګړه په دې وي چې ولې خلافت سره بيعت نه كوئ، همدا واک ستاسې بيخي بيعت

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوئ، خو اسلام سره دښمني او کفر سره مو دوستي بنده کړئ، مسلمانان مه تعذیبوئ، که مو اسلام او مسلمانانو ته خیر نه رسیږي نو د کفر خوشحالۍ لپاره شر هم ورته مه رسوئ.

وروڼو! همېشه چې یو باطل درسره مبارزه کوي، د باطل په نوم یې نه کوي،بلکې ظاهراً به دوی د اسلام چغې وهي، خو شاته یې د اسلام په ضد ډېر اهداف پراته وي، خپل تور مخ ته سپین رنګ ورکوي، په ظاهره به سپین ښکاري مګر په اصل کې به تک تور وي، د فعلي دښمن مثال همدغسې دی، لاندې به یې ټول د سر نه تر پښو کفر پټ وي، لېکن دغه کفر به یې په سپینه جامه، غټه ږیره او غټه لونګۍ او یو جوړ تسپو کې پټ کړی وي.

کفارو سره د هغوی په قوانینو باندې فیصله کول او دېته راضي کېدل چې ته دهغوی خودساخته قوانین عملي کړې،نو بیا دا صراحتاً کفر دی، ځکه کفر هېڅکله د اسلام خیر نه دی غوښتی او نه یې غواړي.

الله تعالی فرمایي: ﴿"وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا"﴾ ﴿سُورَةُ البَقَرَة: 217﴾

ژباړه: هغوی به ستاسې سره تل په جنګ اخته وي، ان تر دې چې که یې وس ورسېږي، نو تاسي به له دې دین څخه واړوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې لپاره چې زه او ته په دغه ډګر کې ناکام نشو نو دغه ديپلوماتيکه جګړه ډېره منحصره او را لنډوو، په ځانګړې توګه د خپلې نظامي جګړې يو جزء يې ګرځوو،که نظامي جګړه کې موږ غواړو مخکې لاړ شو نو د دې يو جزء به زموږ ديپلوماتيکه جګړه وي او بس.

ورونو! رسول اللهﷺ هم د ديپلوماتيکو اړيکو لپاره سفيران لېږلي دي، لېکن ډېر د محدود کار لپاره يې لېږلي او په ځانګړو شرطونو سره يې استولي و، يو اساسي شرط د اسلام په سياسي نظام کې دا دی چې د دغه سياسي ماموريت لپاره چې کوم کس ټاکل کيږي، نو د نوموړي وظيفه به ډېره محدوده او د يوه ځانګړي کار لپاره به وي، کوم سفير چې د اسلام د سياسي نظام په چوکاټ کې لېږل کيږي، د دې کس همغه وظيفه ده کومه چې د امير لخوا ورته سپارل کيږي، د کار د ختمېدو سره به متصل خپل طرف ته ځان رسوي، ياني يوازې پيغام به رسوي او بس! نور به بېرته د اسلام مرکز ته راګرځي، په بل تعبير ستا سياسي دفتر او مرکز به دارالاسلام کې وي نه د کفارو ملکونو او يا د هغوی استخباراتي هډو کې.

او همدا راز د اسلام د سياسي نظام له لورې چې کوم پيغام لېږل کيږي، دا بايد ډېر لنډ، شفاف، صريح او په قاطعو الفاظو باندې وليکل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فارس چې د هغه مهال یوه ستره او قدرت منده امپراتوري وه، رسول الله ﷺ ورته په لنډو الفاظو کې په پوره فصاحت ځو کرښې ولیکلې او بس.

رسول الله ﷺ په اسلامي نظام کې دیپلوماتیکه جګړه د نظامي جګړې یو مختصر او محدود جزء و،ځکه نو هغه مهال د اسلام قلمرو ورځ تر بلې پراخوالی مونده،په ځو لسیزو کې د اسلام قلمرو له شرقي اروپا څخه تر شمالي افریقا، ایران، هند او ماوراءالنهر ته ورسېد، نو د اسلام سیاسي دیپلوماسي هغه وخت د هېڅ کفري قانون پیروي کوونکې نه وه او نه به آینده کې وي، ان شاء الله.

لېکن اوسنۍ دیپلوماسي ټوله د بین الملل د کفري قوانینو د چتر لاندې راځرخي، نو اوس پوښتنې دا دي چې آیا بین الملل زما او ستا خیر غواړي؟

آیا بین الملل په نړۍ د اسلامي نظام حاکمیت غواړي؟

نو مالومه شوه چې ترڅو چې اسلامي نظام حاکم نشي، تر هغې د کفارو سره دیپلوماتیکي اړیکې نه مطرح کیږي، کله چې د اسلام د سیاسي نظام مرکزیت تعیین،د اسلام قلمرو پراخه شو، بیا نو کفارو سره دیپلوماتیکي اړیکې مطرح کېدای شي او نتیجه یې هم بیا ډېره ښه راوځي، ډېر خلک به بیا پرته له جګړې تاسې ته تسلیمیږي او یا

(c) ketabton.com: The Digital Library

به اسلام قبلوي، ځکه چې ستاسې ديپلوماسي به د هېڅ کوم کفري نظام تابعداره نه وي، بلکې د اسلام د سياسي نظام له اوامرو او قوانينو به سرچينه اخلي او همدغه ديپلوماسي به مو د اسلامي نظام څخه اصول او صلاحيت ترلاسه کوي چې دا اصول په اسلامي نظام کې همغه د درې ستراتيژيو تطبيق ته زمينه سازي ده، چې د دې په پايله کې به يا دعوت ته زمينه مساعديږي، کفري هېوادونه به اسلام قبلوي او يا به جزيې ته غاړه ږدي او د اسلام قلمرو به پراخيږي او يا به هم قتال جريان مومي لکه مدينه يې خه مثال دی.

ورونو! نن سبا ديپلوماتيکې اړيکې پرته له دې چې تاسې د ارتداد کندو ته ګذار کړي کومه ښېګڼه نه لري، نن سبا کفار په قدرت کې دي، قوانين هم د هغوی د تطبيق وړ دي او هر څه ته اصول هم همغوی تعيينوي، دا د بين الملل کفري غوجل خو څه ددوی په واک کې نه ده چې قوانين به يې همدوی جوړ کړي وي بلکې د ملل ملحده ټول واک، اختيار او دا هر څه کفارو سره دي، که هغه د نړۍ د هېوادونو لپاره د قوانينو تصويب او توشېح ده او که د نړۍ نوره بدماشي ده، ټوله د کفارو سره ده.

اوس که څوک په دې ګمان وي چې کفار د اسلام خير غواړي او بين الملل کې راټول او نور ټول کفار چې دي، دا د اسلام سره کومه دښمني

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه لري او دوی او ټول کفار چې کوم اصول تعیینوي دا د اسلام او مسلمانانو په ضرر نه دي، نو د داسې خلکو په ارتداد کې یوه ذره شک هم نشته،ځکه چې د داسې نظریې والا د الله او د هغه د رسول محمد ﷺ تکذیب کوي، ځکه چې الله ﷻ لخوا رالېږل شوی شریعت او دین همدا خبره په ښکاره الفاظو بیانوي چې کفار ستاسې خیرخواه نه دي، دا د الله رب العالمین او د مسلمانانو دښمنان دي.

همدا د بین الملل قوانین هېڅ وخت د اسلام او مسلمانانو په ګټه نه دي، د دې هر څه باوجود چې بیا هم نن سبا هر څوک کفارو سره د بین الملل د اصولو او قوانینو لاندې د مذاکراتو په مېز کېني، پرته له شکه مرتدین دي او د اسلام سره هېڅ ډول اړیکې نه لري.

الله ﷻ فرمايي: ﴿تَرَى كَثِيراً مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُواْ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ اللّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ (81) وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِالله والنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاء وَلَكِنَّ كَثِيراً مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ {المائده: 81}

ژباړه: نن، ته له هغوی څخه زیاتره داسې خلك وینې چې د مؤمنانو په مقابله کې د کفارو ملاتړ او ملګرتیا کوي. په یقیني توګه ډېر بد عاقبت دی چې خپلو نفسونو یې ورته تیار کړی دی؛ دا چې الله پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی په غضب شوی دی او هغوی په تلپاتې عذاب کې اوسېدونکي دي، که په رښتیا سره دا خلك د الله، پیغمبر او هغه څه منوونکي وای چې پر پیغمبر نازل شوي ول؛ نو هېڅکله به یې د مؤمنانو په مقابله کې کافران خپل دوستان نه نیول مګر له هغوی څخه زیاتره خلك د الله له اطاعت څخه وتلي دي.

شيخ الاسلام ابن تيميه رَحِمَهُ ٱللَّهُ د بره آيت تفسير کې فرمايي چې:

فدل على أن الإيمان المذكور ينفي اتخاذهم أولياء ويضاده، ولا يجتمع الإيمان واتخاذهم أولياء في القلب، ودل ذلك على أن من اتخذهم أولياء، ما فعل الإيمان الواجب من الايمان بالله والنبي وما أنزل إليه»

ژباړه: آيت په دې دلالت کوي چې دا کوم ايمان په آيت کې ذکر دی، دا د کافرانو دوستانه له منځه وړي او ورسره ټکراو لري، نو ايمان او د کافرانو سره دوستانه په زړه کې نه جمع کيږي، نو دا په دې دليل شو: چا چې دوی په دوستۍ ونيول نو واجب ايمان يې عملي نکړ چې په الله، د هغه په نبي او په هغه کتاب چې پرې نازل شوی ايمان لرل دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې نه ده چې هر کفر به کوي او بیا به وایي چې دا خو دیپلوماتیکې اړیکې دي، داسې اړیکې خو په اسلامي نظام کې ځانته خپل شرایط لري، د رسول الله ﷺ له لورې به یواځې د یوه ځانګړي پیغام د رسولو او بېرته به د پیغام وړونکي د اسلام مرکز ته د راستنېدو پورې منحصرې اړیکې وي.

دوی که رجوع ونه کړي نو په دې تشو شعارونو یوازې د دوی په څېر یو څو کسان به دوکه کړي، نور نو د عقل او علم خاوندان خو نشي تېر ایستلای، د الله ﷻ په توفیق سره به مجاهدین د دوی دا باطلې څېرې نور هم مسلمانانو ته بربنډوي، هر مسلمان باید پدې ځان پوهه کړي، څکه طالبان به درته وایي چې ولې رسول الله ﷺ سفیران نه وو لیږلي؟

نو باید ستاسې ذهن په دې مسئله خلاص وي چې رسول الله ﷺ که سفیران لیږلي، نو د یوه خاص هدف لپاره یې لیږلي و. هملته د کفارو په منځ کې د هغوی د اهدافو پاللو لپاره یې ورته سفارت او سیاسي دفتر نه دی جوړ کړی، چې همدلته د هغوی د قوانینو د سیوري لاندې پاتې شي او د سفارتونو په نامه استخباراتي مراکزو کې د مسلمانانو د نابودۍ طرحې جوړې کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول اللهﷺ خو به سفیران د یوه ځانګړي پیغام د رسولو په هدف لیږل، همدا یې وظیفه وه چې پیغام ورسوي او بېرته دارالاسلام ته راستون شي، اوس نو د رسول الله ﷺ له لورې د سفیرانو د لیږلو مسؤلیت او بیا په اوسني وخت کې د کفارو د قوانینو تر سیورې لاندې د هغوی د ګټو لپاره له هغوی سره دوستي او اړیکې ساتل، پالل، هغوی سره راشه درشه، د مسلمانانـو په خلاف تړونونه کول، کفارو سره په شریکه مسلمانان ترهګر ګڼل او بیا د کفارو په مرسته د مسلمانانو سره جګړه کول، هغوی سره پټې ناستې، مجلسونه، خنداوې، بنډارونه، خوراکونه او هغوی ته ضمانتونه ورکول، خو په خپل منځ کې سره ډېر توپیر لري.

حدیث کې راځي: **عن أبو هريرة أن رسول الله ﷺ قال: (لا تبدؤوا اليهود بالسلام، ولا النصارى بالسلام، فإذا لقيتم أحدهم في الطريق، فاضطروه إلى أضيقه.)**

ژباړه : رسول الله ﷺ فرمايي: تاسو يهودو او نصاراو ته په سلام کې مه ورمخکې کېږئ او کله چې تاسو د دوی څخه يو کس سره په لار کې مخامخ شئ نو تنګې لارې ته يې مجبور کړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یهودو ته به اول ته سلام نه وراچوې! بیا دا نو چېرته روا ده چې هر چېرته ورته لاس په نامه ودرېږې، عذرونه ورته هم کوې، مېلمه پالنه یې هم کوې، په خپلو ساحو کې یې د یو نازولي مېلمه په څېر قدر کوې، امن یې ساتې او ددوی په ملت کې د شاملېدو غړیتوب ترې غواړې.

وروڼو! د اسلام په سیاسي نظام کې د ډیپلوماسۍ دا درې ارکان په مکمل ډول د بین الملل له قوانینو سره په ټکر کې دي.

دا درسره کفار قطعاً نه مني، ځکه موږ ورته د ډیپلوماتیکې جګړې نوم ورکړی، چې موږ یې عملي کوو او هغوی یې نه مني چې د هغوی د نه منلو په صورت کې دلته بیا موږ بله ستراتیژي هم لرو!

چې هغه **د قتال استراتیژي ده.**

طالب خو دغه فعلي افغانستان څخه یو لوېشت مخکې حق نه لري چې یو قدم واخلي او یا یوه خبره هم وکړي، بلکې خپل سفیران بار بار لېږي او ټولو کافرو، مرتدو هېوادونو ته دا خبره په تکراري ډول کوي چې موږ هېڅکله د خپل قلمرو د پراخېدو دعوه نه لرو او نه یې کوو، بلکې څه اصول چې د بین الملل دي، هغې ته احترام لرو، هغه زموږ قبول دي او موږ د اسلامي نظام ډیپلوماسي نه تطبیقوو او نه یـې تطبیقولای شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې بېغمه اوسئ، موږ خو هسې د اسلامي نظام دعوه هم دا ستاسې د اهدافو د ښه پاللو په خاطر کړې ده، لېکن عمل کې په هغه اصولو چې اسلام وضع کړي، يو قدم هم عمل نه کوو، تاسې چې کوم اصول وضع کړي، په همدې درسره مخکې روان يو، خو موږ صرف په رسميت وپېژنئ!

نو دې فاتحينو (!) دا هر څه په عمل کې ثابت کړي، ټولې نړۍ ته دا معلومات دی او دا څه پټه خبره نده!

ابوبکر صديقﷺ د خارجي سياست (ديپلوماسی) په برخه کې لومړی قدم دا واخست چې شام ته يې د اسامه ﷺ لښکر ولېږه، ابوبکر صديق ﷺ د مدينې څخه شام او عراق ته مجاهدين ولېږل، په هغه وخت کې عراق د فارس د امپراطورۍ د حکم تابع و او شام د روم د امپراطورۍ څخه متابعت کاوه او د هغې د اثر لاندې و، خو بيا هم ابوبکر صديق ﷺ دا خبره ونکړه چې اوس مصروف يو او رسول الله ﷺ تازه وفات شوی دی، نو خير لږ صبر به وکړو ځکه دا دواړه امپراطورۍ د هغه مهال قوي او قدرت والا امپراطورۍ وې، نه! داسې نه کوي، بلکې لومړی قدم چې خارجي سياست کې اخلي همدا دی چې د پولو او کرښو غم نه کوي، له مدينې څخه شام او عراق ته پوځونه لېږي ترڅو د اسلامي خاورې قلمرو پراخه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دغه دوه لويو امپراطوريو د مقابلې لپاره يې د اسلام لښکرې ولېږلې، ځکه د ابوبکر او عمر رضي الله عنهما ديپلوماسيانې د تورو په سيورو کې راڅرګندېدلې، موږ مخکې ويلي وو چې ديپلوماسي د اسلام د سياسي نظام په چوکاټ کې د نظامي جګړې يو جزء شمېرل کېږي، که همداسې وشي نو بيا به تاسو ډېر زر د اسلام برم او عظمت بېرته واپس کړئ او کفار به ذليله شي.

ځينې خلک مرتدينو سره د سولې خبرو کولو لپاره د ابوبکر ﷺ سوله او خبرې اترې دليل وړاندې کوي او وايي چې مرتدينو سره خبرې او مذاکرات جائز دي او دليل د امام شوکانيؒ هغه کوم فهم چې د ابوبکر ﷺ دې موقف نه اخيستلای هغه وړاندې کوي نو د الله متعال په خاص فضل سره لږ وړنا به په دې موضوع باندې هم واچوو.

لومړی خبره دا دی چې امام شوکانيؒ هم يو انسان دی ممکن خپل اجتهاد کې خطا شوی وي لکه دا د سلف علماوو کې عامه خبره

دی چې کله کله هغوی خطا کېږي او موږ ته پکار دی چې هر کله حق خبره په قوي دلايلو راته بيان او ښکاره شوه نو بيا شخصيت پرستي په ځای بايد حق ته غاړه کېږدو نو ابوبکر صديق ﷺ چې کومو مرتدينو سره خبرې کړي دا دې د بزاخه وفد و چې (دا د طليحة بن خويلد الاسدي قوم و، نوموړي د نبوت دعوه کړې وه او خپل قوم يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره ملګرى شوى و او ټول مرتد شوي و نو خالد ﷺ ورسره د يمامې والاو نه وروسته جنګ وکړو او شکست يې ورته ورکړ چې بيا د ابوبکر ﷺ خوا ته راغلي و او د صلح غوښتنه يې ترې کوله نو صلح يې ورسره وکړه...) نو له دې څخه د مرتدينو سره د صلح په اړه استدلال کول صحيح نه دى، وجه يې دا ده: چې دوى د توبې لپاره راغلي و او اسلام يې قبلوو، او داسې نه و چې دوى به د صلح نه وروسته په خپل کفر پاتې وي، نو ابوبکر ﷺ ورله د توبې قبلولو لپاره دا شرطونه وويل: اسلحه به نه ګرځوي، د خپلو مړه شوو مرتدينو په اړه به دا منئ چې دوى جهنميان دي، د اوښانو څرووونکو سره به پاتې کيږئ... او دا شرطونه يې ددې لپاره لګولي و چې د دوى ريښتنوالى ورته راښکاره شي چې په توبه کې ريښتوني دي او که دروغجن.

ددغه اثر په اړه ابن بطال :وايي: كانوا ارتدوا ثم تابوا، فأوفدوا رسلهم إلى أبي بكر يعتذرون إليه فأحب أبو بكر أن لايقضي بينهم إلا بعد المشاورة في أمرهم، فقال لهم: ارجعوا واتبعوا أذناب الإبل في الصحاري، انتهى. والذي يظهر أن المراد بالغاية التي أنظرهم إليها

(c) ketabton.com: The Digital Library

أن تظهر توبتهم وصلاحهم بحُسْن إسلامهم. [فتح الباري210/13 211]

ژباړه: دوی مرتد شوي و بيا يې توبه وويستله، نو خپل استازي يې په يو وفد کې س ته ولېږل چې عذر يې ورته وړاندې کوو نو ابوبکر س دا خوښه وګڼله چې د دوی په اړه وروسته له مشورې فيصله وکړي، بيا يې دوی ته ووېل چې لاړ شئ صحراوونو ته او هلته اوسېږئ..(ابن حجر وايي:) د دغه مهلت نه يې مراد دا و چې د دوی د توبې حقيقت راښکاره شي او د اسلام رينښتنوالى يې معلوم شي.

شيخ الاسلام ابن تيميه وايي: فَهَذَا الَّذِي فَعَلَهُ الصَّحَابَةُ بِأُولَئِكَ الْمُرْتَدِّينَ بَعْدَ عَوْدِهِمْ إلَى الْإِسْلَامِ يُفْعَلُ بِمَنْ أَظْهَرَ الْإِسْلَامَ وَالتُّهْمَةُ ظَاهِرَةٌ فِيهِ ، فَيُمْنَعُ أَنْ يَكُونَ مِنْ أَهْلِ الْخَيْلِ وَالسِّلَاحِ وَالدِّرْعِ الَّتِي تَلْبَسُهَا الْمُقَاتِلَةُ، وَلَا يُتْرَكُ فِي الْجُنْدِ مَنْ يَكُونُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَيُلْزَمُونَ شَرَائِعَ الْإِسْلَامِ حَتَّى يَظْهَرَ مَا يَفْعَلُونَهُ مِنْ خَيْرٍ أَوْ شَرٍّ وَمَنْ كَانَ مِنْ أَئِمَّةِ ضَلَالِهِمْ وَأَظْهَرَ التَّوْبَةَ أُخْرِجَ عَنْهُمْ، وَسُيِّرَ إلَى بِلَادِ الْمُسْلِمِينَ الَّتِي لَيْسَ لَهُمْ فِيهَا ظُهُورٌ. فَإِمَّا أَنْ يَهْدِيَهُ اللهُ تَعَالَى، وَإِمَّا أَنْ يَمُوتَ عَلَى نِفَاقِهِ مِنْ غَيْرِ مَضَرَّةٍ لِلْمُسْلِمِينَ .[الفتاوى الكبرى لابن

(c) ketabton.com: The Digital Library

تيمية ۳/ ۵۱۱، و مجموع الفتاوى ۳۵ (۱۵۸) و مختصر الفتاوى المصرية ص: ٤۷۷]

ژباړه: کوم کار چې صحابه و د دغه مرتدینو سره وروسته له اسلام راوړلو کړی دی، داسې کار به له هغه چا سره کیږي چې اسلام راښکاره کړي خو تهمت وربانديې وي نو له اسونو، اسلحو او زغرو څخه چې جنګیان يې اچوي، ترې منع کیدلی به شي او د مسلمانانو په لښکر کې به داسې څوک نه پریښودل کیږي چې یهودي یا نصراني وي او په دوی به د اسلام د احکامو پابندي کیږي دې لپاره چې د دوی ښه او بد راښکاره شي او څوک چې د ګمراهانو له مشرانو څخه وي او توبه راښکاره کړي نو له دوی څخه به جدا کیږي او د مسلمانانو هغه علاقې ته به بوتلل کیږي چې د دوی قوت په کې نشته نو یا خو به ورته الله هدایت کوي او یا به مسلمانانو ته له ضرر رسولو پرته په خپل نفاق مړ کیږي.

او په بل ځای کې شیخ الاسلام وايي: **" وَلَا اسْتَعْمَلَ عُمَرُ قَطُّ، بَلْ وَلَا أَبُو بَكْرٍ عَلَى الْمُسْلِمِينَ: مُنَافِقًا، وَلَا اسْتَعْمَلَا مِنْ أَقَارِبِهِمَا ، وَلَا كَانَ تَأْخُذُهُمَا فِي اللَّهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ؛ بَلْ لَمَّا قَاتَلَا أَهْلَ الرِّدَّةِ وَأَعَادُوهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ مَنَعُوهُمْ رُكُوبَ الْخَيْلِ وَحَمْلَ السَّلَاحِ حَتَّى تَظْهَرَ صِحَّةُ**

(c) ketabton.com: The Digital Library

تَوْبَتِهِمْ، وَكَانَ عُمَرُ يَقُولُ لِسَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ وَهُوَ أَمِيرُ الْعِرَاقِ لَا تَسْتَعْمِلْ أَحَدًا مِنْهُمْ، وَلَا تُشَاوِرْهُمْ فِي الْحَرْبِ فَإِنَّهُمْ كَانُوا أَمَرَاءَ أَكَابِرَ : مِثْلُ طُلَيْحَةَ الْأَسَدِيِّ، وَالْأَقْرَعِ بْنِ حَابِسٍ، وَعُيَيْنَةَ بْنِ حِصْنٍ، وَالْأَشْعَثِ بْنِ قَيْسِ الْكِنْدِي، وَأَمْثَالُهُمْ، فَهَؤُلَاءِ لَمَّا تَخَوَّفَ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ مِنْهُمْ نَوْعَ نِفَاقٍ لَمْ يُوَلِّهِمْ عَلَى الْمُسْلِمِينَ.[الفتاوى الكبرى لابن تيمية

٣/ ٤٥٠، ومجموع الفتاوى ٣٥/ ٦٥]،

ژباړه: هېڅکله هم عمر او ابوبکر رضي الله عنهما په مسلمانانو کوم منافق نه دی مشر کړی او نه يې د منافق له خپلوانو څخه څوک مشر مقرر کړی او نه د الله د دين په باره کې د چا له ملامتيا ويريدلي،بلکې هر کله چې دوی د مرتدينو سره جنګ وکړ او هغوی يې اسلام ته راوګرځول؛ په اسونو باندې له سپريدلو او له اسلحې ګرځولو يې منع کړي دي تر دې چې د توبې صحيحوالې يې راڅرګند شي، عمر رضي الله عنه به سعد بن ابي وقاص ته ويل چې د عراق امير و: له دوی څخه هېچا ته مشري مه ورکوه او مه ورسره د جنګ په اړه مشوره کوه ځکه چې دوی د ګمراهۍ غټ مشران پاتې شوي و لکه طليحه الاسدي، اقرع ابن حابس، عيينه بن حصن، اشعث بن قيس الکندي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د دوی په څېر نور، نو هر کله چې ابوبکر او عمر له دوی څخه په یو ډول نفاق ویریدل نو مسلمانانو مشري یې ورته ورنکړه.

نو دا خبره راڅرګنده شوه چې دوی د توبې لپاره راغلي و او له توبې وروسته په خپل ارتداد نه دي پاتې شوي او د توبې وړاندې شوي شرطونو ته یې غاړه ایښې ده نو بیا ورسره صلحه شوې او توبه یې منل شوې ده.

که داسې حال وس هم موجود شي چې مرتدین توبه وباسي او صلحه کوي؛ امیر ته جایز دی چې صلحه ورسره وکړي. او دا د الله عام قانون دی چې کوم مجرم قبل القدرة د خپل جرم نه توبه وباسي؛توبه به یې قبوله وي لکه الله تعالی فرمایي: **إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ ۖ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ [سورة مائده: 34]،**

ژباړه: مګر هغه خلک چې مخکې له دې چې تاسو پرې برلاسي شئ، توبه وباسي، نو الله ښښونکی مهربان ذات دی.

او بل ځای کې شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله په دې خبره اتفاق رانقل کړی چې د مرتدینو سره به صلح نه کیږي لکه هغه وایي: **هَؤُلَاءِ أَعْظَمُ جُرْمًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ وَالْمُؤْمِنِينَ مِنْ الْكَافِرِ الْأَصْلِيِّ مِنْ وُجُوهٍ كَثِيرَةٍ. فَإِنَّ هَؤُلَاءِ يَجِبُ قَتْلُهُمْ حَتْمًا مَا لَمْ يَرْجِعُوا إِلَى مَا خَرَجُوا**

(c) ketabton.com: The Digital Library

عَنْهُ لَا يَجُوزُ أَنْ يُعْقَدَ لَهُمْ ذِمَّةٌ وَلَا هُدْنَةٌ وَلَا أَمَانٌ وَلَا يُطْلَقُ أَسِيرُهُمْ وَلَا يُفَادَى بِمَالِ وَلَا رِجَالٍ وَلَا تُؤْكَلُ ذَبَائِحُهُمْ وَلَا تُنْكَحُ نِسَاؤُهُمْ وَلَا يسترقون؛ مَعَ بَقَائِهِمْ عَلَى الرِّدَّةِ بِالِاتِّفَاقِ [مجموع الفتاوى ٢٨/ ٤١٣]،

ژباړه: دوی د اصلي کافر څخه د الله، رسول او مومنانو په نزد ډیر غټ مجرمان دي له ډیرو لاملونو په اساس: څکه چې د دوی وژل فرض دي ترڅو چې دوی هغه څه ته نه وي راګرځیدلي له څه شي چې وتلي دي (یعني دین ته نه وي راګرځیدلي) دوی سره د ټکس پریکړه صحیح نه ده او نه ورسره د صلح پریکړه صحیح ده او نه د امان، او د دوی بندي به همداسې(احسانا) نه آزادیږي او نه به هم د پیسو یا سړیو په بدل کې آزادیږي او د دوی حلالې به نه خوړل کیږي او نه یې د زنانه و سره نکاح کیږي او نه به غلامان کیږي ترڅو چې دوی په خپل ارتداد پاتې وي؛ په اتفاق د علماو.

نو په دې قول سره دا خبره نوره هم واضحه شوه چې د مرتدینو سره صلح کول د سلفو د صحیح فهم خلاف دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوه مجاهد ملګري پوښتنه او د هغې تفصيلي ځواب:

پوښتنه : د حديبيې په سوله او د طالبانو په صلحه(!) باندې که خبره وشي او د حديبيې د مبارکې سولې او د طالبانو په تسليمۍ کې توپير څه دی؟

آيا د طالبانو دا استدلال صحيح دی چې زموږ سوله د حديبيې د سولې په څېر ده؟ ځکه طالبان دا خبره کوي چې رسول الله ﷺ هم سوله کړې او په دليل کې يې د حديبيې سوله وړاندې کړې ده، که دغه دواړو موضوعاتو باره کې خبره وشي او دا وويل شي چې د حديبيې سوله کې کومه ستراتيژي،(دعوت،د اسلام د قلمرو پرمختګ او يا قتال) تطبيق شوې وه، ځکه موږ مخکې ويلي وو، چې د اسلام د سياسي نظام په ډيپلوماسۍ کې به دا درې اصول مراعات کيږي.

جواب : بسم الله الرحمن الرحيم قال الله تبارک تعالی: ﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوا۟ عَدُوِّى وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَآءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِٱلْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا۟ بِمَا جَآءَكُم مِّنَ ٱلْحَقِّ يُخْرِجُونَ ٱلرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ ۙ أَن تُؤْمِنُوا۟ بِٱللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَٰدًا فِى سَبِيلِى وَٱبْتِغَآءَ مَرْضَاتِى ۚ تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِٱلْمَوَدَّةِ وَأَنَا۠ أَعْلَمُ بِمَآ أَخْفَيْتُمْ وَمَآ أَعْلَنتُمْ ۚ وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ﴾ [سُورَةُ المُمتَحنَة:1]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه : اې ایمان راوړنکو! که تاسې زما په لاره کې د جهاد او زما د رضا ګټلو لپاره وطن پرېښی (له کورنو څخه وتلي یاست)نو زما او ستاسې دښمنان خپل دوستان مه نیسئ، تاسې له هغوی سره دوستانه اچوئ په داسې حال کې کوم حق چې تاسې ته راغلی دی، د هغه د منلو څخه هغوی انکار کړی دی او د هغوی چلند دا دی چې پیغمبر او په خپله تاسې په دې جرم له وطن څخه وباسي چې تاسې په خپل رب الله باندې ایمان راوړی دی، تاسې په پټه هغوی ته دوستانه پیغامونه مه لیږئ، په داسې حال کې څه چې تاسې په پټه کوئ او څه چې په ښکاره کوئ، په هر څه زه پوهیږم، هر څوک چې ستاسې څخه داسې وکړي هغه په یقیني توګه د سمې لارې څخه بې لارې شو.

درنو لوستونکو!

د امارت په تنظیم کې اوس هر کفر په ډاګه شوی او د دوی ناکامه هڅه دا ده چې خپل هر کفر توجیه کړي، خپله هره کفري کړنه د شریعت یو حکم وګڼي، چې د دغه کفري کړنو له ډلې یو هم کفارو سره د سولې په نوم کفارو ته د تسلیمۍ تړون دی، دوی دغه ذلیله کړنه په اسلام او مسلمانانو معامله د حدیبیې د مبارکې سولې سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقایسه کوي، که څه هم خبره ډېره ښکاره ده او د هېڅ ډول توجیه، مقایسې او مقارنې وړ نه ده،خو بیا به هم موږ هڅه وکړو په همدې ځواب کې د حدیبیې د مبارکې سولې او په دوحه کې کفارو ته د طالب د تسلیمېدو د تړون مقارنه وکړو، په دی به رڼا واچوو چې د حدیبیې د سولې لاس ته راوړنې څه وې او د طالبانو د تسلیمۍ تړون اسلامي امت ته کوم زیانونه ورسول؟

د ډېرو کسانو سره دا پوښتنه ده چې د طالبانو د تسلیمۍ او د رسول الله ﷺ او قریشو ترمنځ د شوي تړون حدیبیې توپیرونه واضح شي.

طالبان کفارو ته د تسلیمۍ تړون د تائید لپاره د حدیبیې سوله په دلیل کې وړاندې کوي، نو د دوحې د تړون او د حدیبیې د سولې په تړاو به د الله ﷻ په مرسته یوه مقارنه او تحلیل وړاندې کړو:

لومړی به په دې خبره وکړو چې د حدیبیې په سوله کې کومه ستراتیژي (دعوت، د اسلام د قلمرو پراخوالی او یا قتال) ددې په پایله کې پرمختګ وکړ که په ټپه ودریده، پایلې یې څه وې؟

له دغه دریو ستراتېژیو کومه یوه یې د حدیبیې په سوله کې تطبیق شوه؟

لکه څنګه چې تاسې ته مالومه ده، چې د اسلام په سیاسي نظام کې کفارو سره سولې او خبرو ته هغه وخت اجازه شته دی چې دې درې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستراتېژيو ته لکه (دعوت، د اسلامي نظام د قلمرو پرمختګ او قتال) ستراتېژيو ته زمينه مساعده شي او يا پکې پرمختګ وکړي، لکه څنګه يې چې د حديبيې د سولې څخه وروسته وکړ.

وروڼــو! يو د اسلام د سياسي نظام ساختار او بل د اسلام د سياسي نظام تطبيق باندې مخکې پاڼو کې بحث وشو.

د اسلام د سياسي نظام د ساختار په برخه کې هغه وخت د ډيپلوماتيکو اړيکو اجازه شته چې دغه درېو ستراتيژيو ته پکې زمينه مساعده شي:

1. **د دعوت ستراتيژي**
2. **جزيه/د اسلامي قلمرو پرمختګ ستراتيژي**
3. **د قتال ستراتيژي**

او د اسلام د سياسي نظام په تطبيق او عملي کېدلو کې د خارجي ډيپلوماسۍ تطبيق ته هغه وخت اجازه شوې چې دغه دوه شرطونه پوره کړو.

1. **يو نظامي قوت او پراخه ملاتړ درلودل.**
2. **بل قوي، خپلواک داخلي نظام او نظم درلودل.**

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس همدا قواعد چې ستاسې ذهن کې کېناستل، بیا تاسې څوک د ډیپلوماتیکو اړیکو په نوم نشي دوکه کولای ان شاءالله.

لکه رسول اللهﷺ چې کله د حدیبیې طرف ته روان شو، نو مدینه کې یې داخلي قوي او مستقل نظام برابر کړی، چې بار بار ټولو کفارو سره هم لاس او ګریوان شوی او هم یې په بدر، اُحد او نورو غزواتو کې کفارو ته د خپل قوت نمایش وړاندې کړی،همداسې یې یو مجهز لښکر هم تیار کړی و.

د یو مثال په لړ کې به یې واضحه کړو چې په دې مسئله تاسې لا زیات دقیق پوهه شئ یو انجینر دی د یو تعمیر نقشه جوړوي، ډیزاین یې کوي، برابروي یې، د تعمیر ټولې خواوې سنجش کوي، څېړي یې او طرحه کوي یې.

اوس دا نقشه که وکتل شي او ټولې خواوې یې وڅېړو، نو هېڅ عیب به پکې په ظاهر کې ونه وینو، له مختلفو اړخونو دا یو کامله نقشه ده! د طرحې، قوت، ساختمان، مقاومت او ټولو اړخونو له نظر څخه مکمل ده! اوس نو ددې نقشې د عملي تطبیق لپاره لومړی څه شي ته ضرورت دی؟

جواب: بودیجې ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نقشه کې هېڅ عيب نشته، خو خپله نه تطبيقيږي، يعنې ددې غوره نقشې تطبيق بوديجې پورې تړاو لري، چې بوديجه نه وي، نو دا ښه او غوره نقشه به همداسې بېکاره پرته وي.

د اسلام سياسي نظام کي هم همدا خبره ده! چې تاسې هغه وخت د سولې خبرې کولای شئ، چې تاسې يوه بوديجه عياره کړې وي چې دا بوديجه د اسلام سياسي نظام کې دوه بخشونه لري:

1. **نظامي قــوت (لښکر):**
2. **خپلواک نـظام:**

چې پدې دواړو باندې د هېڅ کافر اثر نه وي، يعنې اسلام يو خپل قوت ترلاسه کړی وي او هره برخه کې مستقل نظام ولري او د ساختار برخه کې اسلام هغه وخت موږ ته اجازه راکوي چې موږ خارجي ډيپلوماسي مطرح کړو ترڅو ددې درېو ستراتېژيو د تطبيق لپاره لا زيات پرمختګ ترلاسه کړو. نو په همدې اساس هر وخت چې په دې درېو ستراتېژيو کې د پرمختګ په ځای شاتګ راغی، نو دا بيا سوله نه بلکې تسليمي ده! لکه د طالبانو تش په نوم سوله کې چې نن سبا د دعوت،د اسلامي قلمرو د پرمختګ او قتال ستراتېژياني په ټپه ولاړې دي،بلکه هغه ډله چې غواړي دا ستراتېژۍ پرمختګ وکړي وژل کيږي. خلاصه د کلام دا چې هر وخت تاسې د ډيپلوماتيکو اړيکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره مطرح کوئ، مخکې له مخکې باید یو نظامي قوت او یو مستقل نظام ولرئ چې دېته بودیجه ویلی شو، کله چې بودیجه تیاره شوه بیا تاسې د دې لپاره چې په دې درې ستراتېژیو کې لازیات پرمختګ وکړئ، د اسلام سیاسي نظام تاسې ته د دیپلوماتیکو اړیکو اجازه درکوي، د دې چوکاټ او قالب نه هغه خوا تلل بیا د صراط المستقیم نه وتل دي. اوس راځو د حدیبیې په سوله لږ بحث کوو ان شاءالله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حدیبیې صلحه

لومړی باید په دې پوهه شو چې د مجاهدینو اصلي او اساسي هدف کفارو سره سوله کول نه دي، بلکې دا اهدافو ته د رسېدو یوه مشروطه وسیله او لاره ده، یعنې هغه وسیله ده چې موږ اصلي هدف ته پرې رسېږو، تاسو څه ګمان کوئ چې آیا د مجاهدینو دا دومره زحمتونه، ولږې، تندې، بې کورۍ، تکلیفونه، زندانونه، زخمونه، شهادتونه او نور دؤل، دؤل کړاؤنه صرف ددې لپاره دي چې آخر کې دې کفارو سره سوله وکړو؟

نه! هېڅکله هم نه!

د دې قربانیو او کړاؤنو د تېرولو هدف دا نه دی.

کفارو سره سوله د اسلام په سیاسي نظام کې یو اضطراري او یو موقت حالت دی، دا اصل هدف نه دی، که زه او ته کفارو سره یو وخت سوله کوو، نو ددې لپاره یې کوو چې له دې لارې خپل اصلي اهداف ترلاسه کړو، نو زما او ستا اصلي اهداف څه دي؟

د اسلام د سیاسي نظام په ساختار کې د مجاهدینو کُلي (تولیز) اهداف د کلمې لوړاوی، د اسلامي امت او د جهاد د لوړو منافعو او ګټو ساتل او لاس ته راوړل دي.

د اسلام په سیاسي نظام کې سوله اصل نه دی، یعنې یو داسې رکن

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه دی چې ددې په نه کولو زموږ اسلام نیمګړی پاتې شي او یا موږ اصلي هدف ته نه شو رسېدلای.

طالبانو دې خبرې ته ډېر زور ورکړی چې زموږ سوله د نبيعليه السلام د مبارکې صلحې حديبيې په څېر ده! طالبان خپلې سولې ته شرعي رنګ ورکوي او ډېر په تکلف سره دا ثابتول غواړي چې امریکایانو سره د سولې په نوم ترسره کړې پروسه د اسلامي نظام د قيام تمثيل دی، خو حقیقت دا دی چې دا سوله سراسر په غیر مشروعه بنیادونو باندې ولاړه او د ملت د قربانیو په سر سودا وه!

ورونــو!

اللهﷻ موږ ته اسلام يو مکمل ظابطه حيات راليږلی چې تر قيامته د هرې يوې لويې او وړې قضيې بيان پکې په احسنه توګه موجود دی ، شريعت داسې جامع کليات بيان کړي چې په مسائلو کې هېڅ فرد ترې خارج نه دی، اللهﷻ دا اعلان کړی دی چې فرمايي:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ [المائدة: 3]

ژباړه: نن ورځ ما ستاسې لپاره ستاسې دين پوره کړ او په تاسې مې خپل نعمت تمام کړ او اسلام مې ستاسې لپاره دين خوښ کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر دې پورې چې مشرکانو به صحابه و ته پېغور ورکاوه چې ستاسې رسول تاسې ته د هر څیز بیان کوي تر دې چې د استنجاء چل هم درته ښايي لکه: عَنْ سَلْمَانَ، قَالَ: قِيلَ لَهُ: قَدْ عَلَّمَكُمْ نَبِيُّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلَّ شَيْءٍ حَتَّى الْخِرَاءَةَ (وَهُمْ يَسْتَهْزِئُونَ بِهِ في رواية مسند أحمد) قَالَ: فَقَالَ: أَجَلْ لَقَدْ نَهَانَا أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ لِغَائِطٍ... ﴿صحيح مسلم﴾

ژباړه: سلمان فارسي وايي، هغه ته وويل شول: تاسې ته ستاسې نبي ﷺ د هر څه ښودنه کړې، تر دې چې د اودس ماتې چل يې درته هم ښودلی. (بل روايت کې راځي چې هغوی ټوقې کولې) هغه ورته وفرمايل: هو، يقيناً هغه ﷺ مونږ د اودس ماتې پر وخت قبلې طرف ته د مخ گرځولو څخه منعه کړي يو.

داسې مسئله نشته، مګر دا چې اسلامي شريعت کې يې بيان شوی، راځئ! د ابوذر څخه يې واورو:

عَنْ أَبِي ذَرٍّ، قَالَ: تَرَكنَا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَا طَائِرٌ يُقَلِّبُ جَنَاحَيْهِ فِي الْهَوَاءِ، إِلَّا وَهُوَ يُذَكِّرُنَا مِنْهُ عِلْمًا، قَالَ: فَقَالَ: صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا بَقِيَ شَيْءٌ يُقَرِّبُ مِنَ الْجَنَّةِ، ويبَاعِدُ مِنَ النَّارِ، إِلَّا وَقَدْ بُيِّنَ لَكُمْ». المعجم الكبير للطبراني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: ابوذر وايي: مونږ رسول اللهﷺ پداسې حال کې پرېښي يو چې نشته يو مارغه چې په هوا کې وزرې اړوي را اړوي، مګر هغه مونږ ته د ده علم هم بيان کړی ، نبي عليه اسلام وفرمايل: ندی پاتې هېڅ يو شی چې جنت ته مو نږدې کوي او د جهنم څخه مو لرې کوي، مګر تاسې ته بيان شوی دی.

همدا خبره قرآن کريم کې اللهﷻ فرمايلې ده: **(وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ) {سورة الأنعام: 38}**

ژباړه: په ځمکه کې خوځېدونکی کوم ساکښ او په هوا کې په وزرونو سره الوتونکی مارغه، دا ټول همدا ستاسې په څېر انواع او ډولونه دي، موږ پدې کتاب کې د هېڅ شي کمی نه دی کړی، بيا به هغوی خپل رب ته ورغونډېږي.

غرض مې دا دی چې کوم دين په اړه رب لايزال دا اعلان کړی وي چې کامل دی، کوم دين کې چې د استنجاء مسائل په تواتر سره ثابت وي، کوم دين کې چې په هوا کې د مرغانو مسائل هم بيان شوي وي، نو آيا هغه دين کې به د نظام چلولو مسائل او قوانين په کامله توګه نه وي بيان شوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزتمندو! خامخا بیان شوي دي، نو مونږ تاسې ته د طالبانو هر سیاسي فعالیت د شریعت تلې ته اچوو که برابر و هېره بښه ده او که برابر نه و نو دغه عمل او دغه فعل به مردود وي.

سوله په شریعت محمدي کې په اجماع د مسلمانانو سره روا ده، خو په خپلو معتبرو شرطونو سره!

الله ﷻ فرمايي:﴿ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا﴾[الأَنْفَال: 61]

ژباړه: که چېرې هغوی (کافر) سولې ته غاړه کېږدي نو ته هم ورته غاړه کېږده.

نو د طالبانو سوله به هم د کتاب او سنت په تله باندې وتلو.

تنبيه: دا خبره یاد ساتل پکار دي چې طالبانو کې لسګونه نواقض موجود دي، نو که دا یوه سوله يې په شریعت برابره هم شي، نو هېڅ فائده نه ورکوي،یعنې دوی پرې نه مسلمانیږي،خو د دومره نواقضو سره د طالبانو څخه هېڅکله د شرعي سولې تمه هم نه کیږي.

زمونږ دعوه دا ده چې د طالبانو سوله غیر شرعي بلکې د کفارو موالات، ارتداد او تسلیمي ده!

او د نبي عليه السلام مبارکې سولې سره زیات توپیرونه لري، ځینې يې مونږ د الله په توفیق سره ذکر کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هجرت په شپږم کال د ذوالقعدې په مياشت کې رسول الله ﷺ خوب وليدلو چې عمره به کوي، په دې اړه يې د صحابه و سره مشوره وکړه، صحابه خوشحاله شول او د عمرې په نيت يې مکې طرف ته حرکت وکړ، د سولې په نيت يې حرکت نه دی کړی، يعنې داسې نه وه چې رسول الله ﷺ ګنې له مدينې څخه د سولې په نيت روان شو او له پيله يې غوښتل چې لاړ شي حديبيه کې سياسي دفتر خلاص کړي او بيا قريشو سره د سولې خبرې وکړي.

نه!

بلکې نيت يې عمره کول و، ځکه يې د عمرې په نيت يې حرکت وکړ چې په مدينه کې شته منافقين ورسره په همدې خاطر لاړ نه شول، هغوی فکر کاوه چې دوی سره اسلحې دي، دوی عمرې ته نه ځي بلکې د جنګ نيت لري، د مکې په قريشو ځان خرابوي، که چېرته رسول ﷺ د سولې په نيت حرکت کړی وای نو بيا به خبره بنکاره وه او منافقينو ته به همدا معلومات شوي و چې راځه نو هسې هم سوله کوي ته به هم لاړ شې د مسلمانانو منځ کې به دې حيثيت لوړ شي، هغه د چا خبره د قصاب په دوکان نه، بلکې د حلوايي دوکان ته تلل دي. طالب چې اکثره د خپلو کړنو لپاره کوم دلايل وړاندې کوي فقط عناوين يې وړاندې کوي، نور يې جزياتو ته نه ورځي، لکه خپل د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تسلیمۍ ترون د حدیبیې سولې سره مقایسه کوي خو نور د حدیبیې د سولې جزیات او شرایطو ته نه ورننوځي، ځکه بیا خپله همدا د حدیبیې سوله د دوی په دې ترون د رد ستر دلیل دی.

دوی یوازې خلکو ته په سترګو کې د خاورو وراچولو په خاطر همداسې عمومي وايي: چې د حدیبیې په سوله کې رسول الله ﷺ د مشرکینو ځینې شرایط منلي و، نو موږ ته هم لازمه ده چې د کفارو شرایط ومنو.

نو راځئ! مخکې له دې چې دغه بحث ته ننوځو لومړی به د حدیبیې په سوله وغږیږو ان شاءالله.

د حدیبیې سوله د هجرت په شپږم کال وشوه، لکه مخکې مو وویل چې رسول الله ﷺ له مدینې څخه د عمرې په نیت وخوځېد، کله چې مکې ته نېږدې د (ثنیه) مقام ته ورسېدو چې مکې ته نژدې د یو ځای نوم دی، نو په همدغه ساحه کې د رسول الله ﷺ اوښه (قصواء) پرېوتله، صحابه و هڅه وکړ چې اوښه اوچته کړي خو ونه توانېدل، فکر یې وکړ چې ستړې شوې ده، صحابه و وویل اوښې ته نور مزل سخت شوی او ستړې شوې ده، رسول الله ﷺ ورته وفرمایل: اوښې ته مزل نه دی سخت شوی او نه یې دا عادت دی، بلکې دا هغه ذات

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنده کړې ده چې فیل یې بند کړی و، ددې مقصد دا وو چې الله جل جلاله نه غوښتل چې نبي علیه السلام له دې ځایه نور مخ ته لاړ شي، د نبي صلی الله علیه وسلم او ابرهه ترمنځ یې تشبیه مقصد نه ده، مکې ته له تللو یې لکه څنګه چې فیل منعه کړی و دغسې یې دا اوښه هم منعه کړه.

بیا نبي علیه السلام اوښه پاڅوله او حدیبیې ته یې روانه کړه او دوی ټول بیا حدیبیه کې راټول شول، د بخاري په یو روایت کې دي چې نبي علیه السلام یوه خبره وکړه ویې فرمایل: (**والذي نفسي بيده لا يساءلون ...**)

ژباړه: قسم په هغه ذات چې زما روح یې په لاس کې دی، دوی به له ما څخه د داسې یو خصلت غوښتنه نه کوي چې په هغې سره دوی د الله جل جلاله د محارمو، بیت الله او د حرم تعظیم کوي، مګر زه به یې ورسره منم.

نو نبي علیه السلام د اوښې له پرېوتلو دا خبره فهم کړه چې مکې ته بغیر له سولې نشي داخلېدلی،نو ځکه یې دا خبره وکړه، کله چې حدیبیه کې راټول شول نو لومړی د خذاعه له قبیلې ورته څه خلک راغلل، دغه خلکو په جاهلیت کې د بنو هاشمو سره دوستي تېره شوې وه، په دغه وفد کې یو کس و چې نوم یې بُدیل بن ورقاء الخذاعي و، نبي علیه السلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

همده ته د مکې والا لپاره پیغام ورکړ، ځکه د مکې خلک په همدې نیت راټول شوي وو چې د نبيعليه السلام مکې ته ننوتلو مخه ونیسي، د طایف او غطفان قبیلې خلک اکثره راټول شوي وو، نبي عليه السلام بُدیل ته وویل چې مکې والاو ته ووایه چې موږ د جنګ په نیت نه یو راغلي، بلکې د عمرې په نیت راغلي یو! قریش هسې هم ضعیفه شوي دي که د دوی خوښه وي نو زه به دوی سره سوله وکړم، ما دې پرېږدي چې د نورو مشرکینو سره حساب وکړم او که داسې نه کوي نو قسم په هغه ذات چې زما روح یې په لاس کې دی زه به په دې دین دوی سره تر مرګه وجنګېږم، بُدیل د مکې خلکو ته د رسول الله صلی الله علیه وسلم پیغام یووړ، د مکې بېوقوفانو د پیغام اورېدل نه غوښتل خو هوښیارانو یې وویل: پیغام یې را واوراوه! بیا بُدیل ورته وویل: رسول الله صلی الله علیه وسلم وایي: چې که تاسې ماسره تر یو وخته سوله وکړئ او ما پرېږدئ چې د نورو مشرکینو جنګ ته فارغ شم او که داسې نه کؤئ، نو قسم په الله چې تاسې سره جګړې ته تیار یم.

د قریشو په منځ کې عروة بن مسعود الثقفي چې هغه وخت یې ایمان نه وو راوړی، وویل: دا خو د خیر خبره ده، ورسره یې ومنئ او ماته اجازه راکړئ چې زه د رسول الله صلی الله علیه وسلم څنګ ته ورشم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا ورته مشركينو اجازه ورکړه، چې کله د نبي ﷺ ښنګ ته راغی نو نبي ﷺ دې ته هم همغه خبرې وکړې کومې يــې چې بُديل ته کړې وې.

د اسلام سياسي نظام په يوې سيمه کې سولې ته هلته اجازه ورکوي چې د اسلام قوت جانب مقابل باندې زيات او يا دواړه لورې په قوت کې يو شان وي، که چېرته کمزورې له زورور سره سوله وکړي نو زورور به خامخا خپل ټول شرطونه پرې مني.

نو قريشو ته دا مالومه وه چې اوس مسلمانان هغه پخواني مسلمانان نه دي! بلکې اوس د نبي ﷺ قوت له دوی زيات دی، دوی د نبي ﷺ د لښکرو سره د هجرت په دويم، دريم او څلورم کال کې هم جنګونه کړي و، د مسلمانانو د قوت اندازه ورته شوې وه او ددې جګړو په لړ کې دوی کمزوري شوي و، ځکه يې نو له مجبورۍ سولې ته غاړه کېښوده.

مسلمانان همغسې په خپل قوت او د الله په فضل مطمئن ول، هغه وخت يې هم ټيټه خبره نه کوله، له دې هم د مسلمانانو د هغه مهال لوړ مورال او قوت معلومولی شئ چې کله رسول الله ﷺ عثمان رضي الله عنه يې ولېږه چې هلته قريشو سره خبره وکړي، عثمان لاړ او لږ وخت يې هلته زيات تېر کړ، نو دلته د صحابه و ترمنځ دا کنګوسې وشوې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان يې شهيد کړی، نو داسې يې ونګېرل چې بس خبره ختمه شوه او صحابه وېرېدلي وي چې ياره موږ خو کمزوري يو، عمرې ته راغلي يو، بيا به بل کال ته په قوت سره په پوره تياري سره راشو، بس اوس ځئ چې بېرته وروګرځو، نه! بلکې د الله رسول ﷺ همدې حديبيې مقام کې صحابه راټولوي او په مرګ ترې بيعت اخلي.

قال تعالى: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾

ژباړه : الله له مؤمنانو ښخه خوشحاله شو، کله چې هغوی د ونې لاندې ستا سره بيعت کاوه، د هغو د زړونو حال هغه ته معلوم دی، له دې امله يې پر هغو ډاډينه نازله کړه او هغو ته يې په انعام کې نيږدې بری ورکړ.

يعنې په مرګ بيعت اخلي چې په دې بيعت يې الله ﷻ راضي او خوشحاله کيږي، داسې نه ده چې عثمان رضي الله عنه پرېږدي او دوی ځي چې څه بل کال ته به له آمادګۍ سره راشو، نه! بلکې ټول په مرګ بيعت کوي چې يا به د عثمان انتقام اخلو او يا به پرې ټول ځانونه شهيدانوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو اوس د طالبانو څخه پوښتنه وکړئ چې د صلحې په جریان او د سولې څخه وروسته ستاسې په اصطلاح همدې ماتې امریکا څو ځله وویشتلئ او څومره یې ووژلئ، آیا تا د کوم خپل دوست او ملګري لپاره کفارو ته چېرته ټنډه تروه کړه که نه؟

ورونو! دلته مو دې خبرې ته پام راګرځوو، چې د طالبانو خبرې امریکایانو سره دا خو بیخي په صلحه حدیبیه باندې نه قیاس کیږي، دا خبرې او تړون هغه وړاندیز سره مقارنه کېږي کوم چې په لومړیو کې په مکه کې مشرکینو رسول الله ﷺ ته وکړ.

کله چې مشرکین د رسول الله ﷺ ورځ تربلې زیاتېدونکي نفوذ او قوت څخه په ډار او وارخطایۍ کې راغلل او هره وسه یې تمامه او زور یې ونه رسېده، نو د قریشو یو مشر عتبه بن ربیعه د دوی په استازولۍ رسول الله ﷺ ته راغی، تر څو ورته ځینې وړاندیزونه وکړي، رسول الله ﷺ باندې خپل زهر وچلوي د دنیا مال، متاع، واک، زر، ښځو او نورو غولونکو تمو په ګرداب کې یې راګیر کړي او له خپل مسؤلیت او دعوې څخه یې راوګرځوي، همغه و چې عتبه راغی د رسول الله ﷺ په وړاندې کېناست ورته یې وویل: وراره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته خو زموږ په منځ کې د اوچتې او قدرمنې کورنۍ د محترم او لوړ نسب خاوند یې، تا خپل قوم ته یوه لویه مسئله راوړې ده او په دې سره دې د ټول قوم په منځ کې جنجال جوړ کړی، بې اتفاقي دې راوړې ده، د دوی دین او معبودان توهینوې، عیب پرې پورې کوې، د خپلو پلرونو دین او عادات دې پریښي، نو وراره زه درته یو څو وړاندیزونه لرم، فکر پرې وکړه کېدای شي کوم یو دې خوښ شي، ته یې ومنې او دا شخړه ختمه شي، رسول اللهﷺ ورته وفرمایل: (**قل یا ابا الولید اسمع**). وایه ابوالولیده اورم.

عتبه وویل: وراره کوم دعوت چې تا اسلام ته شروع کړی او کومې هلې ځلې چې کوې او زموږ په منځ کې دې ستونزې راولاړې کړي که له دې څخه دې مقصد د مال ترلاسه کول وي، نو موږ به درته دومره مال او دارایي راټوله کړو چې له موږ ټولو به ته زیات مالداره او شتمن شې.

او که له دې لارې غواړې چې مشر شې نو موږ به دې سمدستي خپل مشر وټاکو او هېڅ فیصله به ستا له مشورې پرته نه کوو، ته به د مکې مشر شې، د ټولې مکې واک به تاسره وي، که پاچاهي غواړې نو پاچا به دې کړو، او که چېرې دا څه چې درته راځي جن یا پېری وي او ناروغه یې نو علاج به دې وکړو، که غواړې د خپل قوم ښایسته او

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوره بنځه به درکړو، خو دا کومه دعوه چې لرې، دا کوم مشن چې دې روان کړی دی له دې تېر شه.

کله چې عتبه خبرې ختمې کړې رسول الله ﷺ ورته وویل: ستا خبرې خلاصې شوې؟ هغه ورته وویل: هو!

نو رسول الله ﷺ ورته وفرمایل: (فاسمع مني) اوس ماته غوږ شه.

عتبه وویل غوږ مې دی. رسول الله ﷺ خبرې داسې پیل کړې،

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿حمٓ (1) تَنزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (2) كِتَٰبٌ فُصِّلَتْ ءَايَٰتُهُۥ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (3) بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ.﴾ [سُورَةُ حٰمٓ السجدة/فُصّلَت: 1- 3]

ژباړه: حا، میم. (1) دا (قرآن) د خورا مهربان او پوره رحم لرونکي الله له خوا نازل کړی شوی دی؛ (2) یو داسې کتاب چې آیاتونه یې په تفصیل سره بیان کړای شوي دي او د عربي ژبې قُرآن دی د هغو خلکو لپاره چې علم لري؛ (3) زېری ورکوونکی او وېروونکی دی،خو له دغو خلکو څخه زیاترو ترینه مخ واړاوه او غوږ ورته نه ږدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول الله ﷺ قرآنكريم تلاوت كوي، عتبه لاسونه شاته ايښي تكيه يې كړې غلى ناست دى او غوږ يې ورته نيولى دى،رسول اللهﷺ د سجدې آياتونه تلاوت كړل،سجده يې وكړه او بيا يې وويل: ابوالوليده وادې وريدل؟

اوس خپله فكر وكړه ته پوهه شه او كار دې.

عتبه پاڅېده خپلو ملګرو ته ورغى ملګرو يې وويل عتبه چې له موږ په كوم مخ تللى و په هغې نه دى راغلى، ترې ويې پوښتل څه كيسه ده؟

هغه ورته وويل: قسم په الله ما داسې خبرې واورېدې چې په ټول عمر كې مې نه وې اورېدلې، هغه نه سحر و، نه شعر و، نه جادو او نه مداريتوب. اې قريشو! محمد ﷺ په خپل حال پرېږدئ .

همدا راز د قريشو مشران ابو طالب ته راغلل او هغه يې مجبور كړ چې خپل وراره وپوهوي چې د دوى له دښمنۍ لاس واخلي، تره يې ورته وايي مشران راغلي و او داسې داسې... غوښتني يې درلودې، دا خبره هم وشوه چې ته زموږ آلهه وو ته بد او رد مه وايه مونږ به ستا رب پسې بد نه وايو، او يا به يو كال ستا د رب عبادت وكړو يو كال ته زمونږ د باطلو آلهه وو عبادت وكړه او يا به عقيدوي آزادي وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څوک چې هر کار کوي نو يو به د بل په کار کې مداخله نه کوو، نو محمد ﷺ ورته وايي: قسم په الله اې تره! که لمر په يوه لاس او سپوږمۍ په بل لاس کې راکړې نو له دې دعوته او له دې مشن او مبارزې به لاس په سر نشم.

هو! د دوحې تړون د مشرکينو د همغې غونډې سره مقايسه کيږي، کله چې د امريکا په مشرۍ د نړۍ کفارو او طواغيتو د دوی له مشرانو وغوښتل چې دا څه د شريعت، شريعت نارې وهئ، موږ ته مالومه ده چې تاسې خپله په شريعت برابر نه ياست، راځئ له دې تشو نارو هم تېر شئ، ولې هم ځان او هم موږ ستړي کوئ، ستاسې چې څه مقصد دی په هغې موږ پوهيږو، تاسې د کابل واک غواړئ، موږ به مو په يوه مياشت کې دننه د کابل حاکمان کړو، وسلې، عرادې، تجهيزات او ټول امکانات به په واک کې درکړو، مزې به مو وي، ښځې به هم ښې پرېمانه وي، په مجلسونو، تلويزونونو او په نورو پټو او ښکاره ملاقاتونو کې به تاسې د فاحشو ښځو سره مشغول شئ، هره اونۍ به درته په ميليونونو ډالر هم درلېږو، کفري او طاغوتي هېوادونو ته به زموږ او ستاسې د دوستۍ په لړ کې ښه آزاد سفرونه هم کوئ، دلته به زموږ په ساحلونو او هوټلونو کې د ژوند له رنګينيو خوند هم واخلئ، هېڅ ډول بنديز به دربانديې نه وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نومونه به مو له تورو لېستونو څخه وباسو، د سفر بندیزونه به درباندې ختم کړو، په رسمي شکل به مو په خپل ملت کې ومنو، تاسې فقط د اسلام او شریعت د دې تش په خوله د اخیستونکو شعارونو او نومونو څخه هم تېر شئ، دا څه جنجال مو جوړ کړی دی، بس ټول به سره یو ملت شو، یو به مو قانون ، یو به مو هدف او یو به مو دریځ وي، د بین الملل په اصولو به سره راټول او دا شته ټولې ستونزې به مو ختم شي، نه به تاسې زموږ کار کې کار لرئ او نه به موږ په ظاهر ستاسې کار کې کار لرو، د یوه او بل امن به ساتو، زموږ دوست به ستاسې دوست وي او زموږ دښمن (اسلامي دولت) به ستاسې دښمنان وي او په شریکه به یې د محوه کولو لپاره کار کوو.

همغه و چې د دوی مشرانو خولې له اوبو ډکې شوې او دا هر څه یې ورسره ومنل، له خپلې دعوې، دین، ایمان، حیاء، او غیرت څخه ورته تېر شول، د اسلامي امت په وینو او اوښکو یې معامله وکړه او اوس نو همغه مشرکینو سره شوی تړون دی چې د عملي کېدو او تطبیق په لار کې دا فاتحین(!) له مختلفو مرحلو تېرېږي.

نو لنډه دا چې طالب د دین آدرس غلط کړی دی او د دوحې تړون د حدیبیې د سولې د تړون سره نه مقایسه کیږي، بلکې د مشرکینو له لورې رسول الله ﷺ ته د وړاندیزونو هغه تړون دی، چې رسول الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ﷺ دا هر څه رد کړل او ورته یې انکار وکړ، خو دوی دا هر څه په پټو سترګو ومنل او عملاً یې ټوله نړۍ ګوري.

مشرکینو رسول اللهﷺ ته د دې هر څه وړاندیزونه وکړل، مګر رسول اللهﷺ ورته مکمل انکار وکړ، خو دوی دا هر څه په ډېره سپین سترګۍ ومنل. لکه مخکې مو چې ذکر کړل چې سوله د اسلام په سیاسي نظام کې د زورور او کمزورۍ ترمنځ نه وي، بلکې چې په قوت کې سره مساوي وي او یا د اسلام قوت اوچت وي، نو بیا به سوله کیږي، ځکه که زورور سره سوله وشي بیا هغه دربانديې خپل ټول شرایط د سولې په نوم مني، لکه څنګه چې زورورې امریکا په ماتو شویو او له خپلو دعوو او کړو وعدو په شاه شویو طالب مشرانو ومنل.

سره د دومره انحرافاتو، د کفارو او مشرکینو ترمنځ د وړاندیزونو د منلو او له خپلو دعوو له تیرېدو دا د تسلیمۍ تړون د حدیبیې په تړون قیاس کوي او وایي دلته هم موږ د مشرکینو شرایط منلي ځکه چې په حدیبیه کې هم رسول اللهﷺ د مشرکینو ځینې شرایط منلي وو.

اوس راځو دېته چې هغه شرطونه چې د حدیبیې په سوله کې پرېې موافقه شوې وه په هغې شرطونو کې د مشرکینو د دین د منلو څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره وه؟

یا زموږ د دین خلاف څه خبره په کې وه؟

یاني د شریعت خلاف کوم شرط په کې و که نه؟

په دې شرطونو به لږه رڼا واچوو:

کله چې سهیل بن عمرو چې دا د قریشو وروستنی استازی و د دې لپاره راغی چې د سولې تړون خط ولیکي، نو کله چې رسول الله ﷺ ولید نو ویې فرمایل: ستاسې کار آسان شو، ځکه چې نبي علیه السلام به په ښایسته نومونو نیک فالي کوله، د حدیبیې د سولې یو شرط دا و چې تاسې به موږ بیت الله ته پرېږدئ چې موږ طواف وکړو.

نو سهیل ورته وویل چې: نه تاسې به راتلونکي کال کې راځئ هسې نه عرب داسې فکر وکړي چې تاسې په موږ په زور را داخل شوي یاست.

بل شرط دا و چې که بل کال ته عمرې ته راځئ نو د عربو د عادت موافق د یوه مسافر هومره وسله به له ځان سره هر کس راوړي، توري به ورسره په پوښونو کې وي او درې شپو څخه ډېر وخت به هم نه تېروئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نبيعليه السلام ورسره په دې شرطونو موافقه وکړه،نو دا شرطونه د مشرکينو په دين پورې کومه اړه نه لري، یانې دا يوازې د سولې يو شرط و د هغوی د دين او دستور منل نه دي.

بل شرط دا و چې که څوک له نبي صلی الله علیه وسلم څخه مشرکينو ته راشي هغه به ورته بېرته نه واپس کوي او که د مشرکينو څخه څوک نبي عليه السلام ته راشي، نو هغه به بېرته ورته واپس کولای شي.

د دې شرط د منلو وجه د مسلم په حديث کې داسې بيان شوې ده چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمايلي دي: څوک چې زموږ څخه د دوی خواته ورغی يانې مرتد شو نو الله جل جلاله دې هغه هلاک کړي او څوک چې د دوی څخه موږ ته راغی نو الله جل جلاله به ورته څه لاره خامخا خلاصه کړي، يانې که موږ يې ورته واپس هم کړو، نو الله جل جلاله به ورته څه لار خلاصه کړي، چې بيا همداسې وشول، کوم کس به چې نبي عليه السلام مکې ته بېرته ستناوه نو هغه به هلته د هغوی په تاوان تمامېده، هلته به يې دعوت کاوه، د اسلام حقانيت به يې خلکو ته بيانوه او نور خلک به يې اسلام ته ترغيبول، ابو بصير رضي الله عنه چې کله نبي عليه السلام واپس کړ او هغه خپل جنګي معسکر خلاص کړ، نو چا چې به هم د مکې والاو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه اسلام قبلاوه نو د ابو بصیرﷺ سره به یو ځای کېدل، مکې والا مجبور شول ځکه خو بېرته رسول الله ﷺ ته راغلل چې دا خو موږ ته بل سر خوږی پیدا شو، بس له ابو بصیر څخه تاسره ښه دي، څوک چې راځي مه يې واپس کوه، همدلته به تاسره وي، ځکه نبي ﷺ خو دوی سره سوله کړې وه جګړه يې ورسره نه کوله، خو دغه مؤمنان چې د سیف البحر په ساحه کې راجمعه شوي و، نو دوی به د مکې والاو قافلې لوټ کولې او هغوی ترې سم تنګ شول، هسې په کلاره نه وو ناست، بلکې د سولې له تړونه هم بهر و او خپل کار يې هم روان ساته، ځکه رسول اللهﷺ دا وړاندوینه کړې وه چې له مکې څوک موږ ته راځي او موږ يې واپس کوو نو هغې ته به اللهﷻ بله لاره خامخا خلاصوي، نو هغوی ته یقیني هم الله تعالی دا لاره خلاصه کړه چې ابو بصیر ﷺ بېل محاذ خلاص کړ، هلته به دا ټول نوي مسلمانان ورتلل او هغه سره به راجمع کېدل او د مشرکینو په څټونو به سپرېدل، نو په دې شرطونو کې یوه خبره هم داسې نه وه چې د مشرکانو د دین موافق او یا هم زموږ د شریعت خلاف وي، له دې سولې دا هم ثابتیږي چې قریش په دغه وخت نسبت مسلمانانو ته ضعیف وو، ځکه خو رسول الله ﷺ ورته د دوو خبرو اختیار ورکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې یا به سوله کوئ او یا جنګ ته آماده شئ. طالب خو نه یوازې دا چې نور د جهاد نه کولو او په ټولو کفارو باندې د بز نه کولو تړونونه یې ورسره امضاء کړي دي، بلکې هغه نور وطني او طاغوتي تنظیمونه چې دوی سره یوځای ول او د پاکستان د آزادۍ په نوم یې له ډېرو خلکو قرباني واخیستله ؛ نو هغوی یې هم راوستل مرتدینو سره یې کېنول، رسول الله ﷺ که یو طرف ته سوله وکړه خو بل طرف ته د ابوبصیر ﵁ جبهه خلاصه وه، هلته مسلمانان ورتلل او منظم کېدل او په مشرکینو یې شپه او ورځ یوه کړې وه، رسول الله ﷺ خو داسې ونه کړل چې ابو بصیر ﵁ منعه کړي، مګر طالب خو پخپله هېچاته دا وخت نه ورکوي چې یوه کافر ته په بده سترګه ځوک وګوري او یا د دوی له ظلمونو څخه وروتښتي، دوی خو له ځانونو د کفارو ملیشې او عسکر جوړ کړي دي او د کفارو په نیابت باندې له کفارو سره د جنګېدونکو د اسلامي خلافت سربښندونکو غازیانو سره هم عملاً د همدې هدف لپاره په جګړه بښکېل دي چې کفار او د کفارو ګټې او سرحدات یې وساتي.

الغرض: بله دا چې رسول الله ﷺ د سولې او د کفارو سره په تعامل کې د الله تعالی د امر پابندي یې کوله دلیل دا دی چې: کله د عقبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابن أبي معيط لور ام کلثوم مدينې ته هجرت وکړ، نو د سولې د شرطونو په اساس په کار و چې دا زنانه یې بېرته واپس کړې وه، ځکه چې ورور یې ولید بن عقبه ورپسې راغلی و، نو دغه وخت دا آيات نازل شو، الله تعالی فرمايي: ﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا جَآءَكُمُ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتُ مُهَٰجِرَٰتٖ فَٱمۡتَحِنُوهُنَّۖ ٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِإِيمَٰنِهِنَّۖ فَإِنۡ عَلِمۡتُمُوهُنَّ مُؤۡمِنَٰتٖ فَلَا تَرۡجِعُوهُنَّ إِلَى ٱلۡكُفَّارِۖ لَا هُنَّ حِلّٞ لَّهُمۡ وَلَا هُمۡ يَحِلُّونَ لَهُنَّۖ وَءَاتُوهُم مَّآ أَنفَقُواْۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَآ ءَاتَيۡتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّۚ وَلَا تُمۡسِكُواْ بِعِصَمِ ٱلۡكَوَافِرِ وَسۡـَٔلُواْ مَآ أَنفَقۡتُمۡ وَلۡيَسۡـَٔلُواْ مَآ أَنفَقُواْۚ ذَٰلِكُمۡ حُكۡمُ ٱللَّهِۖ يَحۡكُمُ بَيۡنَكُمۡۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ﴾ [الممتحنة: 10]

ژباړه: ای مؤمنانو! کله چې مؤمنې ښځې هجرت وکړي، تاسې ته راشي، نو (د هغو د مسلمانۍ) څېړنه وکړئ او د هغو د ايمان په حقيقت باندې الله ښه پوهيږي، بيا کله چې تاسې ته معلومه شي چې هغوی مؤمنې دي، نو کافرانو ته یې بېرته مه لیږئ؛ نه هغوی د کافرانو لپاره روا دي او نه کافران د هغوی لپاره روا دي، د هغو کافر مېړونو چې کوم مَهر هغو ته ورکړی و، هغه هغو ته بېرته ورکړئ او له هغو سره په نکاح کولو کې پر تاسې څه گناه نشته کله چې مَهر يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړئ او تاسې په خپله هم کافرې (ښځې) پخپله نکاح کې مه ساتئ، کوم مَهر چې تاسې خپلو کافرو مېرمنو ته ورکړی وو، هغه بېرته ځني وغواړئ او کوم مَهر چې کافرانو خپلو مېرمنو ته ورکړی و، هغوی دې هغه بېرته وغواړي، دا د الله حُکم دی، هغه ستاسې ترمنځ فیصله کوي او الله د پوهې او حکمت څښتن دی.

نو نبي عليه السلام د الله په دې امر عمل وکړ او زنانه يې واپس نکړه، قريشو هېڅ حرکت ونکړ، نو دا هم په دې دليل شو چې قريش ضعيف شوي و، خو بيا هم د نبي عليه السلام دليل ورته برابر و، ځکه حق يې هم نه جوړېده، په تړون کې داسې ليکل شوي و (لايأتيك منا رجل ...) يانې سړي يې ليکلي وو، د زنانه و کومه يادونه پکې نه وه شوې، د مسلمانانو د قوت دليل دا هم کېدای شي چې کله قريشو لوظ مات کړ او د خذاعه قبيلې په مقابل کې يې د بنو بکر قبيلې سره مرسته وکړه، نو نبي عليه السلام په دوی غزا وکړه.

راځئ! اوس د امريکا په تر ټولو ستره استخباراتي هډه کې د امريکا په مشرۍ د نړۍ کفارو ته د سولې په نامه د طالب د تسليمۍ د تړون مادې د نبوی او شرعي سولې د شرطونو سره مقايسه او مقارنه کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی: د نبي عليه السلام اوربندونه د طالبانو په څېر تلپاتې او دايمي نه و، چې له پيل نه پکې نه نيټه ذکر شوې وي او نه هم يو مالوم وخت، بلکې هغه ﷺ به تر يوې ټاکلې مودې پورې موقتي تړون کاوه خو تاسې دلته د دوحې په تړون کې د طالبانو د دايمي اوربند په اړه ولولئ.

دوی د تړون په يوه ماده کې وايي: دايمي او هر اړخيز اوربند به د بين الافغاني ډيالوګ او مذاکراتو په اجنډا کې يوه موضوع وي.

ملا برادر قطر کې وايي: (او إسلامي امارت تعهد کړی چې د افغانستان خاوره به د کوم هېواد د امنيت پر ضد نه استعماليږي، چې دا په افغانستان کې تلپاتې سولې ته عملي زمينه برابروي).

جهاد به تر هغې پورې جاري وي چې ترڅو کافر باقي وي، خو دوی د دغه تلپاتې سولې سره جهاد ته د پاي ټکی کېښودل غواړي، دايمي اوربند شريعت کې نشته، قريشو سره د حديبيې سوله کې نبي عليه السلام لس کاله اوربند کړی و، لکه په دې اړه يو حديث کې راځي: **عَنِ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْرَمَةَ، وَمَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ، "أَنَّهُمُ اصْطَلَحُوا عَلَى وَضْعِ الْحَرْبِ عَشْرَ سِنِينَ، يَأْمَنُ فِيهِنَّ النَّاسُ وَعَلَى أَنَّ بَيْنَنَا عَيْبَةً مَكْفُوفَةً، وَأَنَّهُ لَا إِسْلَالَ وَلَا إِغْلَالَ" {سنن أبي داود وإسناده حسن}**

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسور بن مخرمه او مروان بن الحکم وايي: هغوی (د قريشو مشرکينو او مسلمانانو) لس کاله جنگ بندی باندې سوله وکړه، چې خلک به په امن وي، او پدې خبره چې زمونږ ترمنځ به په عهد باندې سالم زړونه وي، او غلا او خيانت به نه وي.

د سولې د انتهايي مودې په اړه د علماؤ ترمنځ اختلاف شته، لکه امام خطابي رحمه الله ذکر کړي چې د سولې د مودې په اړه مختلف اقوال دي:

- **لس کاله آخري موده ده.**
- **څلور کالو څخه زيات روا نده.**
- **درې کاله.**
- **دې لپاره حد ندی معلوم بلکې دامام فکر ته به پرېښودلی شي.**

او حافظ ابن حجر : وايي: وَقَدِ اخْتَلَفَ الْعُلَمَاءُ فِي الْمُدَّةِ الَّتِي تَجُوزُ الْمُهَادَنَةُ فِيهَا مَعَ الْمُشْرِكِينَ فَقِيلَ لَا تُجَاوِزُ عَشْرَ سِنِينَ عَلَى مَا فِي هَذَا الْحَدِيثِ وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ وَالْجُمْهُورِ وَقِيلَ تَجُوزُ الزِّيَادَةُ وَقِيلَ لَا تُجَاوِزُ أَرْبَعَ سِنِينَ وَقِيلَ ثَلَاثًا وَقِيلَ سَنَتَيْنِ وَالْأَوَّلُ هُوَ الرَّاجِحُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ."{فتح الباري}

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: علماء کرامو د مشرکانو سره د سولې جائزې مودې په اړه اختلاف کړی دی، ویل شوي چې د لس کلونو څخه پورته روا نده لکه څنګه چې حدیث کې دي، دا د امام شافعي او جمهورو قول دی، دوهم دا ویل شوي چې له دې څخه زیاته موده هم روا ده، بل قول دا چې د څلورو کالو څخه زیاته روا نده، چا ویلي درې کاله او چا دوه کاله خو اول قول راجح دی، (لس کاله موده) نور الله ښه پوهیږي.

امام ابن المنذر : له ځینو علماوو څخه ذکر کړی: "لَا يَجُوزُ مُهَادَنَتُهُمْ إِلَى غَيْرِ مُدَّةٍ، لِأَنَّ ذَلِكَ يُوجِبُ الْكَفَّ عَنْهُمْ عَلَى الْأَبَدِ، وَلَا يَجُوزُ ذَلِكَ، لِأَنَّ قِتَالَهُمْ مَتَى قُدِرَ عَلَيْهِ يَجِبُ إِذَا كَانُوا أَهْلَ أَوْثَانٍ حَتَّى يُسْلِمُوا، وَقِتَالُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَجِبُ حَتَّى يُسْلِمُوا، أَوْ يُؤَدُّوا الْجِزْيَةَ، وَإِذَا هَادَنَهُمْ عَلَى غَيْرِ مُدَّةٍ، كَانَ ذَلِكَ عَقْدًا خِلَافَ ظَاهِرِ كِتَابِ اللهِ، وَذَلِكَ مَرْدُودٌ لِأَنَّ اللهَ أَمَرَ بِقِتَالِ الْمُشْرِكِينَ، وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَعْقِدَ عَقْدًا خِلَافَ أَمْرِ اللهِ."{الأوسط في السنن والإجماع والاختلاف ١١ج/ص ٣١١}

ژباړه: تر نامعلومې نېټې اوربند ناروا دی، ځکه دا د ابد لپاره له هغوی څخه لاس نیول دي، او دا جائز ندی، ځکه د هغوی په جنګ چې کله هم برلاسي شو نو جنګ ورسره واجب دی، ترڅو چې هغوی بتانو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبادت کونکي وي (اهل کتاب نه وي) تر دې چې اسلام راوړي او د اهل کتابو جنګ هم تر هغه واجب دی چې اسلام راوړي یا جزیه ورکړي او کچېرې نامالومه مودې باندې سوله وکړي،نو دا تړون د الله د کتاب د ظاهر خلاف دی او باطل دی، ځکه الله ﷻ د مشرکانو په جنګ امر کړی دی او د الله د حکم خلاف تړون ناروا دی.

دېته ورته خبره علامه ابن قدامه: هم کړې ده چې ابدي سوله ناروا ده.

راجح قول په اتفاق د علماؤ سره دا دی چې هر اړخيزه او دايمي اوربند په شريعت کې جواز نه لري، د مطلق اوربندونو خبره هم علماؤ کړې خو دايمي چې د ابد لپاره وي، پدې باندې د علماؤ اتفاق دی چې دا ناروا دی او د طالبانو اوربند دايمي اور بند دی نو ځکه ناروا دی.

نو تاسې ولوستل چې د حديبيې په سوله کې مالوم وخت ذکر شوی وو او دايمی نه وه لکه د طالب د تسليمۍ تړون چې وخت په کې ذکر نه دی او دايمي يې کفارو سره موالات شروع کړل، نه يې په تړون کې ورسره کوم مالوم وخت ټاکلی او نه هم دا مالومه ده چې ددوی دا تړون به په څه نقض کيږي، بلکې په تړون کې په همدې مورد مو د دايمي او تلپاتې سولې الفاظ خه واضح ليکلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروڼو! د اسلام په سیاسي نظام کي سوله موقته وي او تسلیمي تلپاتې او ابدي وي، ځکه کله چې دښمن ته تسلیم شې نو مجبور یې له خپلو ټولو اهدافو او دعوو ورتېر شې او د دښمن مزدوري پیل کړې، د سولې او تسلیمۍ ترمنځ عام طور سره توپیر همدا دی لکه څنګه یې چې طالب عملي کوي، طالب د تسلیمۍ دېرې څرګندې بېلګې وړاندې کړې او لا یې هم وړاندې کوي، د طالب له خبرو همدا جوتیږي چې دوی د تسلیمۍ لفظ د تلپاتې سولې او اوربند په نومونو تعبیروي، خو افسوس دا چې د طالب د کشرخېلو عقل هېڅ کار نه کوي.

دوهم: مونږ مخکې هم ویلي و چې طالبان د سولې په نوم امریکایانو له هرې خوا ټینګ وتړل، او پر طالبانو یې د تعطیل الجهادقباحت ومانه، داسې کیسې یې ورسره وکړې چې مکمل یې په خپلو

دامونو کې راګیر کړل، اوس چې قدم اخلي نو هم یو وار دغه کفارو سره چینل کې رابطه کوي او معلومات ترې کوي، د وسله والې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مبارزې ځای یې ورته ورک کړ او نبي‌ﷺ سوله د خپل ځان د قوي کولو او نورو پوځي خوځښتونو لپاره ترسره کړې وه.

د اسلام پیغام یې د وخت سترو امپراطوریو روم او فارس ته ورساوه، خو هغه الهي دین یې ورساوه، د طالبانو په څېر د دیموکرات دین پیروي یې نه کوله.

د سولې څخه وروسته یې د نړۍ په نورو کافرو ،یهودو، د نجد په قبائلو او رومیانو پیل وکړ، لکه ځینې سترې او مشهورې غزاګانې یې په لاندې ډول دي:

1. **غزوة الغابة او غزوة ذي قرد:**
2. **غزوة خيبر او وادی القری:**
3. **غزوة ذات الرقاع:**
4. **معركة موته:**

او نورې سریې خو بې شمېره وې:

1. **سرية غالب بن عبد الله الليثي إلى بني المُلوِّحِ بالكَدِيد**
2. **سرية زيد بن حارثة إلى حِسْمي**
3. **سرية عمر بن الخطاب إلى تربة**
4. **سرية بشير بن سعد الأنصاري إلى بني مرة بناحية فدك**
5. **سرية غالب بن عبد الله الليثي**

(c) ketabton.com: The Digital Library

6. د عبد الله بن رواحة سريه خيبر ته
7. سرية بشير بن سعد الأنصاري إلى يمن وجبار
8. سرية أبي حدرد الأسلمي إلى الغابة
9. سرية ابن أبي العوجاء
10. سرية غالب بن عبد الله إلى مصاب أصحاب بشير بن سعد بفدك
11. سرية ذات أطلح
12. سرية ذات عرق إلى بني هوازن
13. سرية ذات السلاسل
14. سرية أبي قتادة إلى خضرة

دا او دېته ورته نور غزوات رسول اللهﷺ د حدېبيي له تړون وروسته کړي دي.

زمونږ پوښتنه دا ده چې طالبان به کوم ځای کې په کومو کفارو ېز کوي؟

چا سره به جنګ کوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومه خبره ده، د مسلمانانو په خلاف به يې کوي، ځکه له کافرو سره خو يې د تسليمۍ تړون وکړ او بله پوښتنه ترې دا کوو چې آيا په کفري هېوادونو کې مو کوم کفري هېواد ته د اسلام دعوت ورکړ؟ چاته يې د اسلام د حقانيت خطونه ولېږل؟

او د کومو غزواتو پيل يې وکړ؟

آيا رسول اللهﷺ د حديبيې نه وروسته مدينه کې شريعت وځنډاوه؟

آيا مکې والا ته يې سوال او زارۍ پيل کړې چې مونږ ته رسميت او ډالرې راکړئ؟

او مونږ د تور لېست څخه وباسئ او معاف مو کړئ؟

او آيا د حديبيې نه وروسته د رسول اللهﷺ او قريشو دښمني ختمه او په دوستۍ بدله شوه؟

چې نن د دوی مشران دا نارې وهي چې امريکا زمونږ دښمنه نه بلکه دوسته ده، طالبانو د امريکايانو سره له سولې وروسته په کوم کافر حمله وکړه؟

د کوم مظلوم مسلمان پوښتنه يې وکړه؟

او کوم خلک چې په کفارو بريدونه کوي د همغه سپېڅلو مجاهدينو وژلو، بندي کولو او کړوال کولو ته يې مکمل ملا ونه تړله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیا رسول الله ﷺ ابو بصیر ﷺ باندې رد وکړ؟

او فتوا یې ورکړه چې ابو بصیر نعوذبالله له خوارجو څخه دی او باید ووژل شي؟

آیا د هغه د وژلو اراده یې وکړه؟

چې نن طالب د خلافت په مجاهدینو باندې هر ځای کې ظلم او ستم شروع کړی او د امریکایانو په دستور هر طرف موحدین او مجاهدین شهیدانوي.

طالبانو سره به دا ومنو خیر تاسې امریکایانو سره د حدیبیې سولې په څیر سوله (!) وکړه، دا چینایانو سره مو څه کیسه روانه کړې ده؟

دا روسانو سره مو کومه خپلولي ده؟

د نورو کفارو سره مو کله او چېرته سوله وکړه؟

رسول الله ﷺ خو یو قریشو سره سوله وکړه نورو ټولو ته خو یې امن ورنکړ، بلکې په هر طرف یې غورځنګونه شروع کړل.

رسول الله ﷺ خو قریشو سره د محدود وخت لپاره ېز بندي کړې وه، چې ته به تر دغه ټاکلي وخته په ما حمله نه کوې زه به یې په تا نه کوم، رسول الله ﷺ چې له حدیبیې راغی لکه څنګه مو چې پورته یادونه وکړه د نورو غزواتو او سرایاوو په شمول یې خیبر فتحه کړ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حديبيې نه وروسته کال پوره نه و چې رسول الله ﷺ خيبر باندې لښکر ته د پرمختګ امر وکړ، په دې سوله خو رسول الله ﷺ د خيبر د خلکو هغه قوت وپاشه، هغوی خو د قريشو په زور نازېدل، قريش يې ترې يو طرفته او د خيبر يهود يې ځانته کړل، رسول الله ﷺ چې له حديبيې راغی نو پوهېده چې خيبر يې په آسانه لاس ته ورځي او هلته ښه پرېمانه غنايم دي، نو اعلان يې وکړ چې څوک ماسره د حديبيې په سوله کې نه و (د عمرې په سفر کې راسره نه و) هغه خيبر ته ځان سره نه بيايم، هغه پوهېده چې اوس به دا کسان مفته د غنائمو ترلاسه کولو لپاره روان شي، بلکې دوی يې د تبوک غزوې ته يوړل چې هلته يې ايمانونه مالوم کړي، خيبر خو يو انعام و چې د حديبې د سولې په پايله کې رسول الله ﷺ ته الله متعال ورکړ.

طالبه ! بيا درباندې غږ کوو د رسول الله ﷺ سوله منې او خپل قبيح عملورباندې قياس کوې، نو آيا د حديبيې له سولې وروسته رسول الله ﷺ جهاد کړی که نه؟

او يا د جګړې خاتمه يې اعلان کړه؟

دښمن پسې يې لښکرې وويستلې او که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

طالبه! تا خو د تلپاتې او دايمي اوربند کيسې او تړونونه شروع کړي دي، رسول الله ﷺ د حديبيې له سولې وروسته خيبر ته لاړ.

طالبه! وايه کنه، ته چېرته او کوم طرفته د غزا په نيت لاړې او په کوم طرف يې پلان لرې؟

د حديبيې د سولې بله ستره لاس ته راوړنه د دعوت د ستراتيژۍ تطبيق و، مسلمانان آزاد او مکه کې راښکاره شول ښکته پورته يې سفرونه وکړل، راشه درشه يې زياته شوه، د دعوت لمن پراخه شوه همدا زمينه سازي وشوه چې بيا په اتم کال د مکې د فتحې آمادګي هم ونيول شوه.

طالبه! ته څه وخت د امريکا د فتحې تصميم نيسې؟

ستا په تسليمۍ خو مسلمانان نور هم ذليله او محدود شول، د توحيد دعوت بند شو، علماء شهيدان شول، په دعوتونو او د قرآن په درسونو تاسې خپله بنديزونه ولګول.

د حديبيې سوله خو د مکې د فتحې په خاطر وه، چې الله متعال ورته زمينه مساعده کړه، له دې مخکې خو مسلمانان چا نه منل، دې سولې سره خو د يو دولت په حيث راڅرګند او آزاد شول، سفرونه يې وکړل، له دې سولې وروسته زياتو خلکو اسلام ته غاړه کېښوده، يو کال وروسته رسول الله ﷺ عمره هم وکړه، همغه خپل مقصد يې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترلاسه کړ، خو دا ځل له تېر څخه عمره ډېره متفاوته وه، د خيبر غنائم ورسره و، ښه په شان او شوکت او ښه ډک لاسونه باعزته لاړل او عمره يې وکړه، طالبه تا څه لاس ته راوړل؟

طالبه! د امريکا فتحې لپاره به اروپا ته مسلح ورغلی وای، بيا که امريکايانو سره دې سوله کوله د دې لپاره چې انګلستان، فرانسه، جرمني... او نور کفري هيوادونه فتحه کړې نو بيا دې قياس يو اندازه پرځای وه، کنه اوس خو تسليم شوی يې، بس خپل کفر باندې اعتراف وکړه، ضد مه کوه د کفر نه د ځان د ويستلو لارې وګوره که نه همداسې تور مخ به الله متعال طرف لاړ شې.

طالبه! له امريکا سره دې سوله وکړه، څه نو په چين ورمنډه کړه، هم به ترې غنايم ترلاسه کړې، هم به د ايغور مسلمانان آزاد کړې، د ايران په روافضو ورمنډه کړه د رسول اللهﷺ د ناموس انتقام واخله او د پاکستان مرتدين ځنګه شول؟

هغوی خو ستاسې مخکنی حکومت هم چپه کړی وه، ستاسې مشران يې بربنډ په امريکايانو خرڅ کړل، نور دې هم ډېر پورونه ورپورې دي، هغه خو شته په هغې ورشه!

ته خو ببرته همغه ماتې امريکا ته زاری کوې چې هله پيسې مې آزادې کړه، هله په رسميت مې وپېژنه هله هغه وکړه او دغه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره ذلیله شوي چې امریکا ته خپله په نارو سترې شوې او کار ونه شو، اوس دې نو په ملت فشار واچوه او ملت دې امریکا ته په زارو او نارو سر کړ چې هله طالب په رسمیت وپېژنئ، علت څه دی چې دومره کفارو سره د رسمیت شوقي شوی یې؟

او دا راز هم که بیان کړې چې د نړۍ ملحدو کمونیستو چینایانو سره مو څنګه او په څه انډیوالي شروع شوه؟

څنګه دا ملحد او غلیظ کافران له تاسې خوښ او راضي دي؟

هلته یې د ایغور په بې وسلې او مظلومو مسلمانانو باندې څه حال شروع کړی دی، دلته تاسې سوچه مجاهدینو(!) سره بیا انډیوالي کوي، دا راز به په څه کې وي؟

عقلمندو سره یې ځواب شته خو که خپل کشر خېلو لپاره تاسو ځواب وکړئ!

دریم: نبي ﷺ څخه اجتماعي سوله ثابت نده، خو طالبانو د نړۍ ټولو کفارو او مرتدو سره د سولې په نوم مذاکرات وکړل.

ګاونډیان: پاکستان، ایران، هند، تاجکستان، اوزبکستان وغیره، د امریکا متحده ایالاتونه او د هغې متحدینو ته امن او ډز بندي شوه، سعودي، مصر، عراق، شام، یمن وغیره ملکونو سره جنګ نه کوئ، اروپایي ټولنه هم د امریکا متحدین دي، هغې سره دې هم سوله ده،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسرائیل یهودو سره جنګ نه کوې، روس سره خو هسې هم جنګ نه کوې، هغوی خو تر اوسه اکمال کړي یاست او د خلافت خلاف یې پریمانه اسلحې درکړي دي، د مسکو په بندو کوټو کې مو مجلسونه بیخي تکراري شول، نو آخر به چا سره جنګ کوئ؟

ملا برادر وضاحت سره د امارت دریځ بیانوی: او اسلامي امارت تعهد کړی چې د افغانستان خاوره به د کوم هېواد د امنیت پر ضد نه استعمالیږي چې دا په افغانستان کې تلپاتې سولې ته عملي زمینه برابروي.

نبي عليه السلام په یو وخت کې اجتماعي لسګونو کافرو بلکې د نړۍ ټولو کفارو سره سوله نده کړې، نبي عليه السلام داسې ندي کړي چې د مکې مشرکانو سره یې سوله کړې وي، دغه رنګ یهودیانو سره یې هم سوله کړې وي، د نجد قبائلو سره، فارس سره، رومیانو سره دې ټولو سره دې په یو وخت سوله کړې وي.

او نه یې داسې تعهدونه قریشو ته ورکړي دي چې د مدینې خاوره به د ټولو کفارو خلاف نه استعمالیږي، بلکې ښه په نره یې د حدیبیه نه وروسته غزوات کړي دي او هم یې د مدینې خاوره دې ټولو کفارو په ضد استعمال کړې او همدې مدینې له خاورې څخه یې بیا د مکې آزادۍ لپاره ګټه پورته کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

طالبه! ستا خو تاریخ کې دا خبره نشته چې له افغانستانه یو لوېشت اخوا د مسلمانانو غم درسره وي، شیخ مقبول تقبله الله وايي دوه زره نهم (2009م) کال کې د امارت په عربي (الصمود) مجله کې دا خبره راغله چې موږ له افغانستان څخه یو لوېشت هم بهر نه کوم سوچ لرو، نه کوم اقدام کوو او نه مو چاسره کار شته، کله مو چې دا خبره وکتله د سراج الدین حقاني په شمول د امارت د هغه وخت نورو مشرانو خوا ته لاړو چې ستاسې مقصد له دې خبرو څه دی؟

موږ خو دا جهاد، عالمي جهاد ګڼو... نه د قوم لپاره چاپېره یو او نه هم د بین الملل په کرښو کې د وطن په نوم د خاورې آزادۍ ته ژمن یو، موږ د نړیوال جهاد فکر لرو او تر څو چې دا د بین الملل کرښې پولې ماتې نشي د جهاد هغه مقصد نه ترلاسه کیږي.

شیخ مقبول تقبله الله وايي چې حقاني وویل: که موږ ووایو چې موږ دا کرښې نه منو، نو دا په دې مانا ده چې موږ خلافت اعلان کړی، نو د سرحداتو نه منل د خلافت اعلان دی او که دا کار وکړو نو بیا به په ځمکه کې ځای ونه لرو.

نو طالب د رسول الله ﷺ د شرعي سولې په ضد د ټولې نړۍ کفارو طواغیتو، مرتدینو، مشرکینو سره په یو ځل سوله (!) کړې، ټولو ته یې د امن ډاډ ورکړی او ښه پخه یې له جګړې توبه وویستله، البته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کفارو سره له جنګه توبه ګار شول، بلکې د کفارو د ساتنې په هدف د مؤمنانو سره خو اوس هم په جنګ کې ښکېل دي.

څلورم: طالب ته وايو! که څه هم ستاسې سوله امریکا سره دا تسلیمي ده سوله نه ده، خو که خپله دا تسلیمي د حدیبیې په سوله قیاس کوئ، نو د حدیبیې د سولې د ماتېدو اصول خو هم عملي کړئ کنه، ته که د سولې د کولو اصول د رسول الله ﷺ د سولې د اصولو سره سم ګڼې نو بیا د سولې د ماتېدو اصولو کې خو هم د هغه پیروي وکړه کنه، د سولې د کولو اصول منې او د ماتېدو اصول یې نه منې، دا کوم اسلام شو؟ هم مجرم او هم په خپله ځانته قاضي یې، ستاسې د اخیستو او ورکولو تلې جلا جلا دي.

د نبي علیه السلام سوله د یو حلیف په قتل باندې ختمه شوه، د قریشو امداد کول د بنو بکر سره د خزاعه خلاف د مکې د فتحې سبب وګرځېد، نبي علیه السلام خپلې لښکرې په مکه ورواچولې او د خپل حلیف انتقام لپاره یې د فتح مکې غزوه وکړه.

شهاب الدین دلاور وایي ډېر کمه موده کې امریکایانو 2500 تخطۍ وکړې او موږ یوه تخطي هم نده کړې، چې د دوحې ننګین قرارداد په درېم تلین کې یعنې دوه میاشت وروسته یې وویل: امریکایانو 3000 کرته ترون نقض کړی دی چې دا یوه میاشت کي څنګه 500

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځله دا نقض زيات شو؟ په هر صورت **2500 او يا 3000 څه چې سل زره کرته** هم مات شي خو طالب به خپل ښت چرته ونه ګروي.

دې ته حيران يو چې د دوی ذلت څخه په کومو الفاظو تعبير وکړو،

آيا د دې څخه زيات ذلت به هم چېرې وي ؟

د **3000** تخطيو باوجود هم د دوی دا تړون مات نشو ؟

د دومره تخطيو باوجود بيا دا حربي کفار امريکايان، چينايان او روسان وغيره دلته څه کوي؟

بيا تاسې د کوم شرعي اصولو په اساس د دوی امنيت ساتئ او د دوی منافع خوندي کوئ؟

چې نه تړون شته، نه جزيه درکوي، جګړه هم ورسره نه کوئ بلکې ډالېنې ورته ورکوئ، نو آيا دا امريکايان او خارجي کفار مو په کومه رشته کې راځي چې دومره وربانديې مين ياست؟

بيا خو له تاسې څخه بله ذليله ډله نشته چې مفته د حربي کفارو ساتنه کوئ ؟

د امريکا متحده ايالاتونو سره د مسلمانانو بې شمېره پېغلې بنديانې دي، عافيه صديقيه په شمول سلګونو عرب او نورې مهاجرې خوېندې ورسره د اسارت شپې تېروي، خو د طالبانو پروا هم نشته، بې غمه ورسره د سولې په نوم د تسليمۍ تړونونه امضاء کوي، نو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مؤمنو پېغلو د بار بار بې عزتۍ په وخت دغه کفارو سره سوله روا نده.

امریکا فلحال هم عراق، سوریه، افریقا او په نورو طرفونو کې عملي د مسلمانانو د دولت سره جګړه کې واقع دي.

یعني امریکا فلحال نړۍ کې په مستقیم او غیر مستقیم شکل مسلمانانو سره په جګړه کې واقع ده او په حقیقت کې د مسلمانانو په خلاف د جګړې رهبري کوي، امریکا همدا اوس د اسرائیلو تر شاه ولاړه ده او اسرائیلو د مسلمانانو اوله قبله یرغمل کړې ده او د فلسطین مسلمانان یې په خپلو ړندو بمبارونو کباب کړل، جزیرة العرب همدا اوس هم د امریکا مستعمره ده او دا عربي جزیره یې اشغال کړې ده، نو له جزیرة العرب څخه د امریکا ویستل په ټولو مسلمانانو فرض دي هېڅوک دوی سره د بین المللي کفري اصولو په اساس د معاهدې حق نه لري.

همدا راز امریکا سوریه کې د (پي کې کې) ملحدو کُردانو تر شا ولاړه ده او (پي کې کې) مستقیم د سورېې په مسلمانانو د ظلم او وحشت یوه توره تیاره راخوره کړې ده او د شام مبارکې خاورې ډېره برخه یې د خپل یرغل، الحاد او دیموکراسۍ د واک لاندې ساتلې ده، نو دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولې خبرې ددې دلیل دی چې امریکایان حربي کفار دي او دوی سره هېڅکله هم څو ضمیر فروشه د چوکۍ لپاره معاهده نشي کولای.

همدا شان امریکا د پاکستان تر شا ولاړه ده او مستقیم يې هلته اډې او نور استخباراتي مراکز موجود دي، نو د پاکستان ظلم او وحشت د مسلمانانو مقابل کې نه هېرېدونکی دی، دا څلور لسیزې د هر یرغلګر په وړاندې د افغان ولس د قربانیو ثمره پاکستان اخلي او د زرګونو او لکونو خلکو په وینو او اوښکو سوداګري کوي نو ویلای شو چې پاکستان په آسیا کې دویم اسرائیل دی، دوی سره هم د مسلمانانو دروند حساب پاتې دی، نو څوک چې د پاکستان ترشا ولاړ وي دا د مسلمانانو دښمن دی چې له دې ډلې یوه هم امریکا ده.

امریکا افغانستان کې داسې وحشت او دهشت وکړ چې په لیکلو يې ګوتې ربړدېږي او دا دې اوس يې نو دا د خپل وحشت او ظلم ماموریت طالب پایلوچانو ته سپارلی، نو دغه ټولو سره به مسلمانان د هر بم او هر کروز د وربدو او د هر وحشت د ترسره کېدو حساب کوي ان شاء الله، د امریکا بدماشي دې حد ته رسېدلې چې د نړۍ هر کنج کې یو مسلمان د اسلام د دفاع او اسلامي نظام خبره وکړه نو امریکا وریسې په زرګونو کیلو متره لار وهي او هغه مسلمان څپي، نور نو کوم تفصیل او تفسیر ته اړتیا نشته، امریکا د ټولو مسلمانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خلاف د جګړې اعلان کړی او هر مسلمان چې اسلحه پورته کوي او حقیقي اسلامي نظام غواړي نو هغه د امریکا په نظر ترهګر او تروریست دی او امریکا ورسره جګړه مخ ته وړي .

امریکا حقیقت کی هغه مکاره ګیدړه ده چې غواړي خپل باطل منهج (دیموکراسي) چې د صلیبیت له پوچو افکارو څخه سرچینه اخلي د مېډیا په زور په نړی حاکمه کړي.

د بشریت له سرسخته دښمنانو څخه یوه هم امریکا ده.

هو! امریکا ده،هغه امریکا چې زرګونه کسان یې په عراق او افغانستان کی شهیدان کړل.

بلی! هماغه امریکا چې هر ځای کې که اختلافات راپیدا شوي دي نو شاته یې ددوی لاس دی .

هغه امریکا چې د ابوغریب، ګونتاناموا او باګرام په شمول یې په لسګونو زندانونو کې په زرګونو خلک شکنجه او تعذیب کړل.

هغه اشغالګره امریکا چې د خپلې سلطې او واک پراخولو په هدف اوس هم د زرګونو مؤمنانو وینې تویوي ..

نن سبا امریکا په نړی کې په یو معبود بدله شوې چې د نړی په ګوټ ګوټ کې یې خلک عبادت کوي او په اسلامي نړی کې یې عبادت کونکي بیا منافقین او مرتدین دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او څوک چې د امریکې عبادت نه سرغړونه وکړي هغه د تروریست په نوم وژني .

خپله امریکا همدا نارې او بغارې وهي چې د حقیقي اسلامي نظام دعوه دار او غوښتونکي يې هر چېرته هدف دي او ددغه رزيلو امريكايانو د وحشتونو داستانونه ډېر اورېده دي، خو ددې هر څه باوجود د امريكا د خبرو مفسرين لګيا دي او ددوی خبرې بل ډول تفسيروي او طالب مشران بيا همدې وحشي امريكايانو ته د شريف او نجيب قوم خطاب كوي .

امريكا حربي وه او حربي ده، نو دوی سره نه مسلمانان په عمومي شكل معاهده لري او نه په خصوصي توګه افغانستان كې كومه شرعي معاهده شته او نه هم هغوی معاهدې ته ژمن دي، بلكه حربي كفارو سره د اسلام اصول او رفتار يواځې قتال دی، همداسې چلند به ورسره كيږي ان شاءالله او يوه محدوده ډله هېڅ وخت هم دا حق نه لري چې امريكا سره د خپلو منافعو لپاره په خپل سر تړون وكړي او په كراتو كراتو ورته د امنيت ډاډګيرنې وركړي.

طالبه! يو ځل د امريكا نه پوښتنه وكړه چې له تړون وروسته يې څومره مسلمانان شهيدان او څومره يې بنديان كړي؟

دا معلومات وكړه چې څومره مسلمانې خويندې او ميندې ورسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندیاني دي، نوره پوښتنه یې که نشي کولای خیر د یو لېست (جدول) غوښتنه خو ترې وکړه، دا خو به دې د بین الملل په اصولو کې دیپلوماتیک حق هم وي چې یو لېست ترې طلب کړې، ګوندې دا لېست درکړي او په دې لېست دې دغه له غیرت، احساس، عاطفې او رحم څخه خالي وجدان او ضمیر کې دې لږ درد او فکر پیدا شي چې څه کول په کار ول او تا څه وکړل، دومره رسوا یې چې اوس د خپلو کړنو یادونه هم علني کولای نشې، ځکه پوهېږې چې غیر له شرم او خجالت څخه بل څه نه درکوي.

ملا داد الله وایي چې: زمونږ خویندې ورونه دې کفارو سره په زندانونو کې بندیان وي، سیمې مو اشغال وي او څوک چې امریکا سره خبرې کوي نو دا به غدار او خائن وي، نو څه مو فکر دی، نن د دوی مشران خائنان او غداران نه دي؟

د رسول الله ﷺ سوله درې کاله وروسته د قریشو د سرغړونو په صورت کې ماته شوه، نو بیا یې آمادګي ونیوله او په قریشو یې حمله وکړه؟ او کله چې له سولې وروسته هم له حدیبیې ستون شو نو کراري کېنناست، بلکې په خیبر یې برید وکړ، داسې نه چې مکمل عالم کفر ته یې د امن ډاډ ورکړی وي، رسول اللهﷺ خو له یو اړخه ځان مطمئن کړ او په بل اړخ یې حمله وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام د سیاسي نظام قلمرو د پرمختګ ستراتیژي یې تطبیق کړه، د قتال ستراتیژي یې تطبیق کړه، راغې په آرام یې وانه ړول، بلکه تبوک ته یې مخه کړه.

سوچ وکړه چې د رسول الله ﷺ سوله په څه شي ماته شوه، د اسلام په سیاسي نظام کې سوله د اساسي هدف لاسته راوړو لپاره یوه مؤقته وسیله ده، طالبه ستا اصل هدف اوس څه شئ دی؟ چې د همغې لپاره دې سوله وکړه، ته اوس څه غواړې؟

ستا ټول هدف خو د چوکۍ او واک تر انحصاره دی او بس.

د سولې وروسته خو تا هر څه ختم کړل، جهاد ختم، پرمختګ ختم، هر څه ختم. رسول الله ﷺ خو مدینه کې قوي نظامي ملاتړ درلود، داخلي نظام جوړ دی، شریعت حاکم دی، فیصلې په قرآن کیږي او بیا غواړي چې عمرې ته لاړ شي، مکې ته مسلح حرکت کوي، بیا لاره کې د مؤقت او اضطراري حالت سره مخ کیږي او بیا مؤقت وخت لپاره سوله کوي، یعنې رسول الله ﷺ په اصطلاح بودیجه لري، بیا نو د دښمن خولې ته ورځې او هغه هم د سولې په نیت نه ځي، بیا هلته سوله کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د رسول الله ﷺ حرکت یو نمایشي حرکت و، خپل زور یې مکې والاو ته ښودلو، ورته یې په زغرده وویل: یا به سوله کوئ او یا زه عمره کوم کنه جنګ ته تیار شئ، په مرګ یې بیعت کړی و، دا یې ورته ښکاره کړه چې یا به دربندې ځان د یو قوت په حیث منم او یا به عمره کوم.

خو د طالب دریځ همغه د مشرکینو وړاندیز و او طالب هم د مشرکینو ټول وړاندیزونه ومنل.

دغه سوله کې ډېر خلک تللي، راغلي، یو ځل چې د مشرکینو سفیر عروة بن مسعود الثقفي رسول اللهﷺ ته راغی او رسول اللهﷺ سره یې خبرې کولې، نو رسول اللهﷺ ته یې وویل دا تا چې راوستي دا درځخه تښتي، ته ولې خپل قوم سره جنګېږې دا ستا خپل قوم دی، خپل عرب او قریش قوم خرابوې، لکه د طالبانو د قومیت او وطنیت له ګمراه فکر څخه یې خبرې شروع کړې.

ابوبکر رضي الله عنه ورته په غصه شو، ورته یې ویل: لاړ شه چرته د لات فرج وڅټه، موږ په رسول اللهﷺ ځان قربانوو.

طالبه! کله چې امریکا درته ویل چې زموږ او ستاسې ترمنځ ورورې او پخه دوستي شوه، نور به زموږ امنیت تاسې ساتئ، ګوره چې زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امریکا او نورې کفري نړۍ د هېوادونو سرحدونه ښه کلک وساتئ او د اسلامي خلافت مجاهدین درڅخه سر اوچت نه کړي، موږ به مو په ډالرو او نورو ډول ډول طریقو او پلمو هر اړخیزې مرستې کوو، نو طالبه تا به هم ورته ویلي وای چې څه وڅه رزیلې امریکا چرته د خنځیرانو ګندګي وځته، موږ دا کارونه نشو کولای.

طالب خو همغه د مکې د قریشو کیسې کوي، چې وطن نه خرابوو، وطن کې نور جګړه نه غواړو، بس جنګ نور ختم شو، د مذاکرې په میدان کې هم رسول اللهﷺ د سر تېتې دریځ نه دی اختیار کړی، مغیرة بن شعبه زرې پوش د رسول اللهﷺ په سر ولاړ دی، ثقفي چې هغه وخت یې ایمان ندی راوړی د رسول اللهﷺ ږیرې ته د دې لپاره لاس وړي چې رسول اللهﷺ غصه کړي یا یې میلان پیدا کړي، د عروة وراره، مغیره د عروه لاس په توره وهي، ورته وایي چې: دا نجس لاس دې لرې کړه او د رسول الله ﷺ مبارکې ږیرې باندې مه وهه.

راشه طالب ته ګوره چې نن سبا د کفارو په مجللو هوټلونو کې نجسو مشرکانو ته لاسونه او غاړې ورکول څه چې حتی خپل مخونه هم سره موښې، مستې ده، خنداګانې دي او ډول ډول اداګانې دي چې د کفارو او طالب مشرانو ترمنځ روانې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول اللهﷺ هلته هم قاطع خبره کړې چې یا به خبره منئ یا به عمره یا جنګ کوم او یا سولې ته تیار شئ، رسول الله ﷺ چې کله عثمان رضی الله عنه د سفیر په شکل ولېږه نو درې اساسي خبرې یې ورته وکړې چې دا قریشو ته وکړه:

1. **موږ جنګ ته نه، بلکې عمرې ته راغلي یو.**
2. **مکه کې چې څه مسلمانان په زندانونو کې دي، ورته ووایه صبر وکړئ فتحه راروانه ده، ستاسې غم موږ سره شته.**
3. **دا چې مشرکین اسلام ته دعوت کړه چې اسلام قبول کړي.**

کله چې عثمان رضی الله عنه لاړ نو ښه په ویاړ جګې پاینڅې په مکه ورننوت، د مکې مشرکینو ورته وویل: چې ښکته دې پاینڅې اوچتې کړې، عثمان رضی الله عنه ورته وایي: دا زموږ د رسول اللهﷺ حکم دی موږ د رسول الله ﷺ په حکم ځان وژنو.

طالبه! ته چې کله دوحه کې په هوټلونو کې د بربنډو انجونو سره مخ شوې، هلته مو په نوره نړۍ کې د کفارو په زندانونو کې د اسلامي امت بندیان یاد و که نه؟

چاته مو د اسلام دعوت ورکړ که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رسول الله ﷺ د سولې کوم شرط او خبره مو عملي کړه؟

مکه کې بنو بکر او بنو خزاعه قبیلې وې رسول اللهﷺ وویل: چې هر څوک دې خپل دریځ مالوم کړي د چا سره په عهد کې شاملیږي؟ خذاعه رسول اللهﷺ سره او بنو بکر قریشو سره عهد کې داخل شول، او دلته خبره فقط دا وه چې په یو بل دغه ټاکلې وخته پورې حمله نه کوو، کله چې رسول اللهﷺ سوله وکړه نو دلته بنو خذاعه د رسولﷺ په عهد کې او بنو بکر د قریشو په عهد کې داخل ول، بالاخره بني بکر په بنو خذاعه حمله وکړه او لکه مخکې مو چې ذکر کړه، رسول الله ﷺ ترون لغوه اعلان کړ، ویل یې سوله نوره نشته، سوله ختمه شوه، او په مکه یې حمله وکړه، اوس خبره داده چې که امریکا سره څوک په پیمان کې دي، نو که هر چرته یې په مسلمان حمله وکړه، بیا سوله ختمه ده او نور اعتبار نه لري، بیا لښکر کشي په کار ده، یعنې که برید وشو سوله ختمه شوه.

نو طالب ته وایو:

چې دا ستا سوله به کله ماتیږي، دا ستاکاغذي ترون خو درته امریکا په ځلونو نقض کړ تا کوم عکس العمل وښود؟

کله یې چې په کابل واکمن کولې په همغه مهال یې د باګرام په زندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې همدا ستا له خولې تر دوه سوه کسان درته بمبار کړل تا څه وکړل؟

ببېرته دې په امريکايانو بريد وکړ که نه، له هغې وروسته دې هم د کابل په هوايي ميدان کې د امريکايانو ساتنه کوله؟

چې لله الحمد په دې ساتنه کې هم پاتې راغلې او د اسلامي دولت يو اتل ستاسې د ټولو کفارو مرتدينو او مشرکينو وينې سره په شريکه وبهولې، له هغې راوروسته امريکا په کابل او جلال آباد کې د ډرون بريدونه وکړل، بريد که ستا د سمبوليک واک لاندې و، خو تا پرې ځان ځکه غلی کړ چې هغه بريدونه د اسلامي خلافت د مجاهدينو په شک شوي و، نو همغسې دې د امريکا سره خپلې اړيکې تودې کړې چې هله ترون چېرته مات نشي.

وروسته د امريکا ايتلافي مرتد پاکستان همدا ستا د وطن پولې بار بار نقض کړې او همدا ستا د منلو بين المللي اصولو څخه يې سرغړونه وکړه تا کوم غبرګون وښود؟

دفاع وزير يې په مېډيا کې يو دوه درې نمايشي چغې ووهلې خو مسکين بېچاره په دې خبر نه دی چې دا بې ځايه بغارې چې واک درسره نه وي او مستقل ونه اوسې بيا هېڅ مانا نه لري، دادی اوس يې تش په نوم اخيستلو باندې وېرېږې وايي چېرې بيا خبره خرابه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشي، افسوس په دومره ذلت باندې.

او یا د دومره تخطیو کولو با وجود مو چېرې امریکا سره دې تړون مات کړ که نه د تړون د ماتېدو وېرې نور هم امریکا ته نېږدې کړئ؟

او له همغه مهاله ستا هوایي حریم د امریکایي ډرونونو په وساطت د همغه قطر او پاکستان له لارې کنټرولیږي چې ته یې په دوستۍ نازیږې، کله قطر سره امنیتي او دفاعي تړونونه کوې او کله یې په سواحلو کې خرمستي او عیاشي کوې، پاکستان خو دې هسې هم رسمي بادار دی.

په هر صورت ستاسې په دې لوبو او له کفارو سره په شریکو ډرامو اوس ټول خلک پوهیږي او په دې هم پوهیږي چې په آخري اعلامیه کې مو دا تکراري اخطار ورکړ چې که بیا امریکا داسې نقض وکړي نو پایلې به یې ښه نه وي، د کوم هدف لپاره مو ورکړ.

مونږ فکر کاوه چې تاسې به په امریکا د برید تیاری نیسئ، خو خبر نه و چې په مختلفو ښارونو کې د همغې امریکا په پلان شوې طرحه په زوره خلک مظاهرو ته راوباسئ او ټولو ته همغه یو ډول بېنرونه په لاس کې ورکوئ او د امریکا دا له تړون څخه تکراري نقض په تشو نارو ورځوابوئ.

او د همدې مظاهرو سره متصل هم همدا نارې وهئ چې امریکا زمونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوحې تسليمي ومنه، نور مو درسره کار نشته دی موږ پرېښوده.

خلاصه زمونږ د بحث دا ده چې اسلحه د امريکا، ډالرې د امريکا، ټانګونه او طيارې د امريکا،واک د امريکا، بنديزونه د امريکا، قومانده د امريکا، فضا د امريکا، (ډرونونه) يې ښه آزادې چکرې وهي او بريدونه يې جاري ساتلي، نو بيا ماته هم شوه امريکا! دا د دې پيړۍ تر ټولو ستر عجايب دي، چې په طالبانو کي نن ليدل کيږي.

طالبه!

د ترون د نقض ځواب به خلک همداسې ورکوي لکه تا چې ورکړ.

اوس د طالب تسليمي په کوم معيار د رسول الله ﷺ له سولې سره برابره ده؟

سوله د جنګ نه کولو ترون ته وايي، هلته سوله کيږي چې مخکې له مخکې هلته قتال موجود وي ، هلته پر يو بل حملې شوې وي، نو بيا به د سولې ترون کيږي، د اسلام په سياسي نظام کي کفارو سره د سولې معنا همدا ده چې پر يو بل به تعرض نه کړو، د اسلام په قاموس کي يې بل تعريف نشته، دا خو نه ده چې سوله دې وکړه نو کفار دې ورونه شول او نوره نو دوستي شوه، خپلولي شوه، عهد خو فقط په نه جنګېدلو باندې دی او که تعرض وشو او يا که جنګ دې وکړ، نو سوله خو ختمه شوه، د نقل، عقل، شريعت، سياست، تاريخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د هر څه منافي ده چې د سولې يو اړخ دې سوله ماتوي، تادې په سر سر وهي او ته وايې چې نه ما ورسره سوله کړې.

بله دا چې په سوله کې به د اسلام او مسلمانانو مصلحت پروت وي نه د افغان او افغانانو مصلحت.

که د اسلام او مسلمانانو مصلحت دا ايجاب کوي چې اوس سوله د ټولو په ګټه ده، تر اوسه مصلحت په قتال او جنګ کې و خو اوس مصلحت په دې کې دی چې سوله وشي، اسلام او مسلمانان له همدې لارې خپل هدف ته رسيږي، نو بيا به سوله د لوړو اهدافو د ترلاسه کولو په خاطر د يوې وسيلې په شکل د مسلمانانو د عمومي امير په اجازه باندې کيږي.

ورونو!

نن سبا ډيپلوماتيک هيئتونه د خپل هېواد د منافعو او د وګړو د ګټو د ساتنې په خاطر ځي راځي، د بين الملل په قوانينو کې د ډيپلوماتيکو اړيکو مانا همدا ده چې يو هئيت کوم هېواد ته ځي نو هلته د خپل هېواد د وګړو د امنيت او ملي منافعو په اړه خبرې کوي.

اوس که د اسلام په سياسي نظام کې څوک د سولې ستراتيژي تطبيقوي، نو هغه به بيا د اسلامي امت د منافعو په اړه غږيږي چې هغه کافر ډيپلومات د خپلو وګړو (ښهروندانو) منافع غواړي، نو تا

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره به د اسلامي امت د منافعو غم وي، نه صرف د يو قوم او يو هېواد.

د سولې عقد ته د اسلام په سياسي نظام کې معين عقد وايي.

مطلب دا چې هر څه دې کېږي، نظامي ملاتړ او داخلي نظم دې برابر کړی، نو هغه وخت دغه د سولې عقد تا ته بيا د لوړو اهدافو ترلاسه کولو په بنا اجازه ده، د دې په خاطر چې د کفارو يو لوري سره سوله وشي او بلې لوري کې د دعوت، د اسلامي قلمرو او د قتال ستراتيژيانې پرمختګ وکړي، نو ځکه د اسلام په سياسي نظام کې د سولې عقد ته عقد معين وايي.

معين عقد هغه عقد، پيمان او تړون ته وايي چې د هغه ټول اصول، شرايط او اوصاف د اسلام په سياسي نظام کې تعيين شوي وي، يعنې د اسلام سپېڅلي دين تعيين کړي وي نه د بين الملل کفري قوانينو دا د معين عقد تعريف دی.

طالبه! تا چې امريکايانو سره سوله وکړه د بين الملل کفري قوانينو باندې دې وکړه که دې د اسلام د مبين دين په قوانينو، او آيا امريکايانو دا درسره ومنله چې د اسلامي نظام په چوکاټ کې به سره خبرې وکړو؟

د طالبانو ټوله سوله صرف د افغانانو لپاره ده، نو دا يو متعصب

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطني ګوند دی او د نبي‌عليه السلام صحابه وو کې مهاجر او انصار دواړه شامل وو، سوله یې ټولو مسلمانانو ته شامله وه.

ملا برادر وايي: (د سولې او د دواړو اړخونو ترمنځ د فاصلې د راکمولو لپاره باید مقابل لوري هغه افغانان آزاد کړي چې د اسلامي امارت مجاهدين دي یا د مجاهدينو سره د تړاو په تور بنديان شوي دي)

راتلونکي حکومت په اړه هم وايي: (د افغانستان د خپلواکۍ نه وروسته اسلامي امارت د قدرت د انحصار په فکر کې نه دی، بلکې د ټولو افغانانو سره په ګډه، په ګران هېواد کې یو افغان شموله اسلامي نظام غواړي).

چې اسلامي شو نو د افغان قيد ته څه حاجت دی؟

خو دا د ديموکراسۍ یو مهم اصل څرګندوي چې قوميت دی، بس اسلام کافي دی که د هر ځای، هر قوم، نسل، رنګ، سمت مسلمان وي، هغوی ټولو ته شامليږي، خو طالبان او امريکا داسې حکومت هېڅکله نه غواړي.

که خبره د قوميت وای نو ابوجهل، عتبه، شيبه او دا نور کافر مشران خو د عربو معززو کورنيو څخه و، نو بيا خو د هغوی وژل هم نه و پکار، بلکه د مدينې او مکې نظام کې باید دويته د طالبانو په دريځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وظیفه ورکړل شوې وی!

د طالبانو نعره دا ده: (د یوه آزاد، خپلواک، او سوله ییز افغانستان په هیله)

همدا نعره د پرچمیانو، خلقیانو، نیشنلیانو او دیموکراتانو ده، هغوی پرې کافر کیږي خو چې طالب یې په سپینو جامو او پټکي کې وهي دا پرې نه کافر کیږي، دوی ته دا پته نشته چې دا ایمان معنوي او عملي ځیز دی، دا ظاهري لونګیو او سپینو جامو پورې اړه نه لري، عقیده او عمل ته مو متوجه شئ، د قرآن او سنت په تله خپل اعمال وتلئ، دا ظاهري اعمال په باطن باندې دلالت کوي چې د طالبانو سینو څخه ایمانونه وتلي دي، یو انسان ظاهره کې الله رب العالمین ته بد وایي او بیا ځان ته مؤمن هم وایي، څوک به یې ورسره ومني؟

نه، دا څنګه په رب مؤمن دی چې کنځلې ورته کوي؟

همدا شان دا طالب څنګه اسلام غواړي چې خپله اسلام پورې خندا کوي، د الله رب العالمین نظام په خلاف وضعي قانون جوړولو له امله د رب سپکاوی کوي، شیعه ګانو ته د مشرۍ ورکولو او ورسره تړون کولو له امله د محمد رسول الله ﷺ ناموس پورې خنداوې کوي او بیا وایي سوچه اسلامي نظام غواړو؟!

د طالبانو آزاد او خپلواک اصطلاحاتو څخه مراد: قومیت او وطنیت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی د بين الملل په جوکاټ کې حدود دي او سوله آييز لفظ د اصلي کافرو سره د جهاد د تعطيل ښکاره اظهار دی.

اما که چېرته د اسلام سياسي نظام کې د سولې خبره راځي، نو دلته به د سيمې د ټولو مسلمانانو په نمايندګۍ خبره کېږي، يوازې د مشخص ګوند نه، بلکه ټول مهاجر، انصار او اعراب (بانډچيان) مسلمانان به په کې شامل وي د ټولو مسلمانانو مصالح به په پام کې نيول کيږي، نه يوازې د يو قوم او يو سمت او کوم عهد چې د مسلمانانو له لورې کفارو سره کيږي نو هغه کې بايد دغه درې شرائط ذکر شوي او عملي شوي وي :

اول: ټولو کفارو سره په يو وخت کې په عدم قتال باندې عهد نه کيږي،ياني د کفارو طرف به مشخص او ډله يا (هېواد) به يې معلوم وي

دويم: دا عهد به د مؤقت وخت لپاره وي، يعنې وخت به پکې معين وي

دريم: چې دوی سره به د سيمې ټولو مسلمانانو په نمايندګۍ عهد ترل کيږي، داسې نه چې تا ورسره عهد وکړ او دوی له تا څخه ځان بېغمه کړي او ستا د واکمنۍ په ساحه کې په نورو مسلمانانو شروع وکړي، نه! دا اصل او هدف به د مسلمانانو وي چې يو طرف کفارو سره مؤقت عهد کوي، د دې لپاره چې بل طرف کفارو سره جګړه مخ ته يوسي، لکه کوم عهد چې رسول اللهﷺ حديبيه کې وکړ، په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوله کې اول طرف د رسول الله ﷺ معلوم وه چې د قریشو کفار وو، دویم وخت یي معین وو چې دا سوله او دزبندي د لس کالو لپاره وه، دریم رسول الله ﷺ د قریشو له طرفه ځان مطمین کوي او راځي د خیبر په یهودو لښکر کشي کوي.

اما نن دا اصل کفارو په خپل لاس کې نیولی دی ، بس چې کله یې هم زړه وشي، نو تش په نامه مسلمانانو سره یو تړون وکړي، ځان هم په همدې مسلمان نما طواغیتو ساتي او له دوی څخه ځان هم مطمین کوي او بیا د بل طرف په مسلمانانو خپل یرغل ، وحشت او قتل عام ته سم کار وایي او خه په اطمنان دا هرڅه ترسره کوي ، نو که څوک د همدې درې شروطو نشتوالي په صورت کفارو سره تړون کوي، یعنې اول ټولو کفارو سره تړون کوي او دویم دائمي تړون کوي او دریم خاص د خپل قوم او یا ګوند لپاره یې کوي او د سیمې نور مهاجر یا انصار مسلمانان هېروي ، نو بیا دا کفارو ته حقیقت کې تسلیمي ده.

یعني که د افغانستان په محاذ د الله مشخص دښمن سره د معلومې نېټې لپاره سوله وشوه او بیا د سولې موده کې دغه معاهد کافر پدې سیمه کې اوسیدونکي هر مهاجر یا انصار باندې برید وکړ، لکه نن سبا چې پرې د ډرون بریدونه کوي یا د برید لپاره بې پیلوټه الوتکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورویشت ساعته ګرځوي او د سیمې یو مسلمان څاري، تجسس یې کوي، ترڅو د برید هدف یې وګرځوي نو دغه صورت کې معاهده نقض ده او دغه کافر سره به بیا جګړه کیږي. ځکه د افغانستان ټولو مسلمانانو په نمایندګۍ سوله نده شوې.

همدا ډول کله چې د مسلمانانو خلیفه د نړۍ په سطحه د مصلحت په خاطر، د کفارو په غوښتنه د دوی معلوم جهت سره د مقررې نېټې لپاره سوله کوي نو دا به د نړۍ هر مسلمان ته شامله وي، بیا که چېرته همدا معاهد هېواد نوره نړۍ کې فرضاً: افریقا، عراق، شام، لیبیا، مصر، بیت المقدس وغیره کې یو مسلمان باندې تېرى او ظلم وکړي، نو نوره معاهده ورسره باقي نه پاتې کیږي، د افغانستان څخه به د هغوی د دفاع لپاره لښکر ورځي او دا معاهد کافر په دې سره بیا حربي کافر شمېرل کیږي، د تړون حیثیت او مشروعیت ختمیږي، هر مکان او هر نقطه کې چې په لاس درغلل بې دریغه باید ووژل شي، کفارو سره تړون دا یو نازک او باریک تړون وي، چې د کفارو په معمولي سرغړونه او بې لارۍ ماتیږي او نور دوب ته بیا خه عبرتناکه سزا پکار وي.

ابن العربي رحمه الله تر دې پورې وایي چې د معاهدو کفارو په زندانونو کې د محبوسو بندیانو د راخوشې کولو لپاره به هم کوښښ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیږي. لکه د مثال په توګه د خراسان په خاوره د خلیفة المسلمین په اجازه د مسلمانانو والي کفارو سره سوله کوي نو د مسلمانانو بندیانو په اړه به هم ورسره خبره کوي. مفسر قرطبي د سورت انفال دې آیت د لاندې لیکي:

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾. [۷۲ سورة الأنفال].

ژباړه: کومو خلکو چې ایمان راوړ او هجرت یې وکړ او د الله په لاره کې په خپل سر او مال وجنګېدل او کومو خلکو چې مهاجرینو ته ځای ورکړ او له هغو سره یې مرسته وکړه، هماغوی په اصل کې یو د بل دوستان دي. پاتې شول هغه خلك چې ایمان یې راوړی دی خو (دارالاسلام ته یې) هجرت نه دی کړی نو له هغو سره ستاسې کومه دوستانه اړیکه نشته تر څو پورې چې هغوی هجرت نه وي کړی. هو که هغوی ددین په باب له تاسې نه مرسته وغواړي نو د هغوی مرسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول پر تاسې فرض دي خو دیو داسې قوم پر خلاف نه چې له هغه سره ستاسې تړون وي. تاسې چې څه کوئ الله هغه ويني.

تفسیر قرطبي لیکي: (وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ) يُرِيدُ إِنْ دَعَوْا هَؤُلَاءِ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ لَمْ يُهَاجِرُوا مِنْ أَرْضِ الْحَرْبِ عَوْنَكُمْ بِنَفِيرٍ أَوْ مَالٍ لِاسْتِنْقَاذِهِمْ فَأَعِينُوهُمْ، فَذَلِكَ فَرْضٌ عَلَيْكُمْ فَلَا تخذلوهم. إلا أن يستنصروكم عَلَى قَوْمٍ كُفَّارٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَلَا تنصروهم عَلَيْهِمْ، وَلَا تَنْقُضُوا الْعَهْدَ حَتَّى تَتِمَّ مُدَّتُهُ. ابْنُ الْعَرَبِيِّ: إِلَّا أَنْ يَكُونُوا [أُسَرَاءَ] مُسْتَضْعَفِينَ فَإِنَّ الْوَلَايَةَ مَعَهُمْ قَائِمَةٌ وَالنُّصْرَةَ لَهُمْ وَاجِبَةٌ، حَتَّى لَا تَبْقَى مِنَّا عَيْنٌ تَطْرِفُ حَتَّى تخرج إلى استنقاذهم إِنْ كَانَ عَدَدُنَا يَحْتَمِلُ ذَلِكَ، أَوْ نَبْذُلُ جَمِيعَ أَمْوَالِنَا فِي اسْتِخْرَاجِهِمْ حَتَّى لَا يَبْقَى لِأَحَدٍ دِرْهَمٌ. كَذَلِكَ قَالَ مَالِكٌ وَجَمِيعُ الْعُلَمَاءِ.

ژباړه: (که هغوی ددین په باب له تاسې نه مرسته وغواړي) د الله تعالی مراد دا دی کچېرې هغه مؤمنان چې د جنګ ساحې (دار الحرب) څخه يې هجرت نه دی کړی، د ځان خلاصون لپاره له تاسې څخه د جنګ لپاره نفر یا مال وغواړي نو تاسې ورسره مرسته وکړئ، ځکه دا په تاسې فرض دي نو یوازې (بې مرستې) يې مه پرېږدئ. مګر که د داسې قوم په خلاف درڅخه مرسته وغواړي چې ستاسې او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو ترمنځ تړون وي نو بیا د دوی (معاهدینو) په خلاف هغه مسلمانانو سره مرسته مه کوئ او د مودې بشپړېدو پورې عهد مه ماتوئ. ابن العربي وايي: مګر که دوی (اسیران) بې وسه وي نو دوی سره دوستي قائمه ده او د دوی مرسته واجب ده، تر دې چې په مونږ کې هېڅ رپېدونکي سترګه پاتې نشي تر دې چې د هغوی خلاصون لپاره ووځي (یعني ټول مسلمانان ووځي) کچېرې زمونږ شمېر د دې توان درلود او یا به د هغوی راخوشې کولو لپاره ټول مالونه مصرفوو تر دې چې مونږ یو کس سره هم یو درهم هم پاتې نشي. همدغه شان امام مالک او ټولو علماؤ ویلي دي.

زهرة التفاسیر کې لیکي: (وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ). إن هذه ولاية الايمان وهي توجب النصرة على أساس أن المؤمنين جميعا إخوة، كما قال تعالى: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (10). فحيثما كان المؤمن فهو في ولاية المؤمنين مهما تختلف الديار، وتتباعد الأقطار، ولذلك إذا استنصر المؤمن وجبت نصرته في دفع عدوٍّ دَاهِم، أو في حرب عادلة؛ ولذا قال تعالى: (فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ) والاستجابة لطلبه، وقد استثنى الله حالا واحدا، وهي أن يكون ثمة

(c) ketabton.com: The Digital Library

ميثاق، والمعنى عليكم النصر، أي فإن دعوكم فعليكم الإجابة إلا أن يكون النصر الذي تنصرونهم فيه يكون على قوم بينكم وبينهم ميثاق، أي لَا تنصروهم على قوم لهم ميثاق، ولكن يجب أن تدفعوا عنهم كل من يعتدى عليهم، ولو كان بينكم وبينهم ميثاق، لأنهم ينقضون الميثاق بمجرد أن يعتدوا على مؤمنين، فلا عهد مع الاعتداء على أهل الايمان. [زهرة التفاسير]

ژباړه: دا د ايمان محبت دی او دا پدې اساس ملاتړ واجب وي چې ټول مؤمنان ورونه دي، لکه الله تعالی فرمايي: مؤمنان خو يو د بل سره ورونه وي، نو دخپلو وروڼو په منځ کې جوړجاړی وکړئ او له الله نه وويريږئ دې لپاره چې پر تاسې رحم وکړای شي. نو چېرې چې مؤمن وي هغه د مؤمنانو په دوستۍ (ملاتړ) کې داخل دی، ولو که سيمې يې سره جدا وي او ځايونه يې لرې وي. او له همدې امله چې کله مؤمن مرسته وغواړي نو مرسته کول يې واجبيږي، په دفاع د اشغالګر دښمن کې يا هم د انصاف جنګ کې، او ځکه الله تعالی فرمايي: (په تاسې يې مرسته لازم ده) او د هغه بلنې ته لبيک ويل هم لازم دي. خو الله تعالی يو حالت ترې مستثنی کړی دی او هغه دا چې کوم تړون موجود وي. معنا دا شوه چې په تاسې يې مرسته لازم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده یعنې کچېرې یې تاسې راوبللئ په تاسې منل لازم شو مګر که دا تاسې چې د هغوی کوم مرسته کوئ دا د داسې قوم په خلاف وي چې ستاسې او د هغوی ترمنځ تړون وي یعنې تاسې د هغه قوم په خلاف یې مرسته مه کوئ چې تړون یې وي. خو دا واجب ده چې څوک په هغوی زیاتی کوي د هغوی څخه د دوی دفاع وکړئ. اګر که ستاسې او د هغوی ترمنځ لوظنامه وي ځکه دوی په مؤمنانو باندې زیاتي کولو سره لوظ ماتوي نو مؤمنانو باندې زیاتي کولو په صورت کې هېڅ عهد نشته.

اوس راشئ د کفارو او طالب حالات او وضعیت د همدې بحث په هنداره کې وګورئ، د امریکا په تر ټولو ستره استخباراتي هډه قطر کې د سولې په نامه د طالب د تسلیمۍ تړون ته هم نظر وکړئ او د کفارو د ملګرو ملتونو د قانون او منشور مطابق د وطنیت د عقیدې په بنیاد کفارو سره د طالبانو راشه درشه، برخورد او تعامل هم د اسلام له نظره وارزوئ، نو د ټولو کفارو سره د کفارو د اصولو او قوانینو له مخې په یوه وخت تر نامعلومې نېټې د سولې په نامه د تسلیمۍ ترسره کړي تړون په اړه طالبانو ته وایو:

طالبه ! ستا تړون خو:

اول : د افغانستان د ټولو مسلمانانو لپاره نه و، یانې نه ته مسلمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې او نه هم ته د افغانستان د ټولو مسلمانانو استازيتوب کولای شې.

دويم : ستا دا تړون چې د کفارو د قوانينو او اصولو په بنياد مو کړی، نه د شرعي احکامو او اصولو په بنياد، نو دا تړون مو مشخص (يوې ډلې) کفارو سره نه دی، بلکې د نړۍ ټولو کفارو سره مو کړی او ورسره دې جهاد څخه د تلپاتې توبې ويستلو غوړونه هم ورته نيولې دي

درېيم : کفار اوس هم ستاسې د واکمنۍ (!) ساحه کې خپلې ځارګرې بې پيلوټه الوتکې ګرځوي او ستا د ساحې څخه خارج خو هسې هم هر ورځ مسلمانان وژني، زنانه يې بنديانوي، ماشومان يې په اورونو کباب کوي، د قرآن کريم او رسول الله ﷺ توهين خو تکراري او بيا بيا کوي ، په نوره نړۍ کې څه چې د همدغه تړون په لومړيو ورځو کې يې هم ستا جنګيالي په باګرام و غيره ځايونو کې درووژل، ستا دا کاغذي تړون يې تکراري نقض کړ، نو ستا دې تړون ته نه پرون اعتبار وه او نه نن اعتبار شته او نه به آينده کې دا اعتبار پيدا کړي.

په بل تعبير ستا همدا تړون د تړون په ورځ هم د اسلام په شروطو برابر نه و او نه اوس کوم حيثيت او اعتبار لري، ځکه تا چې کومو کفارو سره عهد کړی هغه عملاً مسلمانانو سره په جګړه کې ښکېل دي، هم په افغانستان کې او هم له افغانستانه بهر خاورو کې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس که خپلې تسلیمۍ ته د معاهدې نوم ورکوې، نو دا هسې چشم پوشي کوې او په زوره خپله خپل ځان ته دوکه ورکوې ، بلکې نور خلک نشې دوکه کولای ، اول خو دا تړون له پیله نه دی شوی ، کوم حیثیت او اعتبار نه لري او بالفرض که شوی وي نو لکه څنګه مو چې یادونه وکړه تکراري مات شوی او د دوه توته ارزښت هم ورپاتې شوی نه دی، خو دا چې ستاسې په کتاب کې نه ماتېږي او داسې کلک دی چې د تړون په یو قسم نقض هم نه ماتیږي نو دا بیا د سولې نه بلکې د تسلیمۍ تړون دی، دا بیا د پاکستان او نورو مرتدو هېوادونو او امریکې ترمنځ تړون په څېر د بادار او غلام ترمنځ د آمریت او ماموریت معامله او وظیفه ده ، بس مجبوره یاست چې هر څومره مو کفار په دې څټ څټ کې ووهي نو همداسې مړه غوږونه ونیسئ ځکه غلام د خپل بادار په وړاندې د هېڅ ډول شکایت حق نه لري همداسې لاس په نامه به ولاړ یاست.

دې ته د سولې د تړون نوم مه ورکوئ یا د یو امنیتي تړون نوم ورکړئ یا د یوې پروژې د ډونرانو او تطبیقونکو ترمنځ د یوې معاملې د تړون نوم ورکړئ ، ځکه دا د سولې تړون نه دی ، امریکا په دې تړون سره له یوه لورې طالب له جګړې لاس په سر کړل بلکې ځان یې ترې هم مطمین کړ او د خپل امنیت ساتنې او د خپلو اهدافو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پلي کولو او پروژو د تطبيق مامورين او عسکر يې ترې جوړ کړل، نور نو امريکا هېڅ ډول ژمنتيا نه لري او نه ځان دې تړون ته مکلف ګڼي ځکه دا يو طرفه د امريکايي ګټو او د امريکا د امنيت ساتنې تړون دی او طالب د يو مامور په حيث امضا کړی، نور نو امريکا چې هر کله هر چرته خوښه وشي خه په پوره بدماشۍ مداخله کوي ، هم بمبار کوي هم ښار کوي او هم هر کار کوي خو طالب ورته مړې سترګې نيولي پورته ورته کتلای نشي.

رسول الله ﷺ د حديبيې سوله ولې ختمه کړه، دا سوله خو مکې والا ماته نه کړه، بلکې د دوی حليف دا سوله ماته کړه، نو رسول الله ﷺ په مدينه کې د مکې خلکو سره د جګړې اعلان وکړ، ټولې لارې يې بندې کړې چې له مدينې راپور هم مکې ته لاړ نشي، يعنې په دومره لوړ هوډ او قوت يې د دې نقض سزا ورکول غوښتل.

که سوله کيږي نو د افغان او ارګ په ګټو نه، بلکې د اسلامي امت په ګټو به وي، امارت که له امريکا سره سوله کړې وی او په چين او روس يې شروع کړي وای او امريکا ته يې ويلي واي چې تاسې که ځان وخوځاوه ستاسې به هم دا حال وي، نو يوه د ختو پوزه به يې ځانته ايښې وای، خو طالب يې داسې بند په بند تړلی چې له کفارو ځان نشي خوځولای. د نبي عليه السلام سوله د مؤمنانو د دفاع لپاره وه، خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طالبانو د کفارو سره توافق په نتيجه کې د خلافت پر مؤمنانو جګړه شروع کړې دی او دا د سولې مهم شرط و، لکه: د امريکا خارجه وزير کافر مايک پامپيو قطر کې طالبانو ته وايي، خپلې ژمنې به پوره کوئ او اسلامي خلافت ته د ماتې ورکولو لپاره به جګړه جاري ساتئ:

Keep up the fight to defeat ISIS...

او د طالبانو مخکنې بايلونکې ولسمشر ټرمپ ډېر په غرور سره دا ويل چې طالبان به ترهګر وژني:

They will be killing terrorist

کله چې طالبانو د خلافت په مقابل کې ناکامي حس کړه نو مجبوراً يې د "المدد يا أمريکا" په اصولو باندې عمل وکړ، زميني مرستې يې د پاکستان، ايران، روس او چين څخه اخيستله، سي آی اې، آی ايس آی او کې جي بي استخباراتي ادارو ورسره مرستې وکړې او له پاسه امريکايي طيارو او کروزونو ورته زمينه سازي کوله او برېتونه به دغه طالبانو تاوول، لکه دا حقيقت اوس نړۍ ته هم راڅرګند شو. لله الحمد. او نبي عليه السلام فرمايي: **"وَلاَ يُقْتَلُ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ"{صحيح البخاري}**

ژباړه: مسلمان به د کافر په بدل نه وژل کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو مسلمان به د کافر په بدل هم نه وژل کیږي، پاتې لا د امریکا، روسیه او چین په څېر غلیظو کافرو لپاره!

او د مسلمان خلاف د کافر مرسته کول په اجماع د امت سره کفر دی. مشهور ناقض د اسلام دی.

(مظاهرة المشركين ومعاونتهم على المسلمين كفر بإجماع المسلمين)

الله ﷻ فرمايي: **﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾سورة المنافقون:11**

ژباړه: ته هغو کسانو ته نه ګورې چې د منافقت کړنلاره یې غوره کړېده؟ دوی خپلو کافرو اهل کتاب ورونو ته وايي: "که تاسې وویستل شوئ، نو موږ به هم ستاسې سره ووځو؛ او ستاسې په باب به موږ د هېچا خبره هېڅکله ونه منو؛ او که ستاسې سره جنګ وکړای شو، نو موږ به ستاسې مرسته وکړو." خو الله شاهد دی چې دغه خلك خامخا درواغجنان دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ای طالبه! ته سوچ وکړه چې د مسلمانانو په خلاف مرسته کولو درواغو لوظونو له امله الله رب العالمین دوی کافر وګرځول او دوی یې د کفارو ورونه وبلل، نو ستاسو به څه حکم وي چې د مسلمانانو خلاف کافرو سره مو امنیتي او افرادي مرسته وکړه؟

طالب اوس د سولې په نوم له کفارو مرسته اخلي او مسلمانانو سره جنګېږي نو دا بیا کوم اسلام شو، دا خو بیا صریح کفر دی.

د سولې په نوم امریکا طالبان ډیموکراسۍ ته ورننویستل، څکه کمونسټان، خلقیان، پرچمیان، حزبیان، اخوانیان، روافض او نور ډیموکراتان او طالبان به په شریکه نظام جوړوي او همدا د جمهوریت هدف دی او همدا یې مفهوم دی.

او دیموکراسي کفر دی، ارتداد دی، دیموکراسي او جمهوریت کې نظام د بندګانو وي او شریعت کې د قانون واک د الله رب العالمین وي، بندګان به پکې نه شریکوې.**قال تعالی:** **﴿فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾ غافر:12** ژباړه: **د فیصلې واک د اوچت او لوی الله په لاس کې دی.**

دیموکراسي خو د نصرانیت، یهودیت او مجوسیت پشان یو مستقل دین دی، دا خو مونږ ته رب ندی رالیږلی، مونږ ته خو یې اسلام رالیږلی، د اسلام پرته بل دین خو الله ﷻ نه قبلوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د نبيﷺ سوله هېڅکله داسې نه وه، نبيﷺ خپل نظام او قانون کې چا لپاره تغير ندی راوستی، قريشو ته يې برخه نده ورکړې، مدينه کې عمومي واک د نبيﷺ و، د الهي قانون مطابق يې پرېکړې کولې ، مدينه کې هر څه مستقل و ، د مسلمانانو او مهاجرينو مرکز معلوم و.

او طالبان تړون کې وايي: د افغانستان اسلامي امارت چې متحده ايالتونه يې د دولت په توګه نه پېژني او د طالبانو په نوم يې پېژني، مسؤليتونه به يې په هغو سيمو کې وي چې د دوی تر ولکې لاندې دي، تر هغو چې د بين الافغاني ډيالوګ او مذاکراتو له لارې تر جوړجاړې وروسته نوی افغان اسلامي حکومت جوړ شي.

ملا برادر وايي: د خارجي لاسونو پرته به په داسې افغان شموله خپلواک نوی اسلامي نظام توافق وشي چې د اسلامي او افغاني ارزښتونو څرګندوی وي، ځکه چې خپلواک اسلامي نظام د هيواد د هر ډول پرمختګ، اسلامي عدالت او ملي يووالي ضامِن دی.

او تړون کې دا هم وايي: (متحده ايالاتونه به د بين الافغاني ډيالوګ او مذاکراتو له لارې تر جوړ جاړې وروسته د نوې افغان اسلامي حکومت لپاره د بيارغولو اقتصادي مرستې وغواړي او په کورنيو چارو کې به يې لاسوهنه نه کوي.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه لاس وهنه به وکړي،هغوی ته پته ده چې داسې حکومت به جوړیږي لکه مرتد جمهوریت، همدغه رنګه د اسلام یو څو ظاهري شرائع به پکې آزاد وي او نور واک به ټول د پاکستان او امریکا په لاس کې وي! " نوی افغان اسلامي حکومت "!دا اصطلاح خو معروفه او مشهوره ده. دغه اسلام ټکی خو د افغانستان تېر حکومت هم ځان سره لګولی و، همدا رنګه پاکستان هم لرولی، د ایران په شان شیعه ګانو او د آل سلول په شان د امریکا غلامانو هم لرولي، چې د امریکا په خوښه اسلام وي نو دا به کوم اسلام وي؟

د نبي عليه السلام د سولې تړون له امله نظام کې قریشو ته هېڅ واک نه و ورکړل شوی، هېڅ اختیار یې نه درلود، د طالبانو خو پدې کې جنجال دی چې افغانستان کې به کوم نظام نافذوو، دا ښکاره ده چې سیکولر اسلام به نافذوي چې جهاد، هجرت، جزیه، وینځه جوړول پکې نه وي، وطنیت، قومیت، جمهوریت، د ښځو حقوق، د بشر حقوق، د بیان د آزادۍ په نوم کفریات پکې ښه آزاد وي، د بین الملل قوانینو ته رجوع کیږي، د هغه هر فرمان به منل کیږي، کفارو سره به موالات کیږي، سفیرانو په نوم د جاسوسۍ پوره عمله به دلته وي، زنانه وو ته به د مخلوط کار اجازه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حديبيې له سولې وروسته خو رسول الله ﷺ هېڅ کوم کس د قريشو په فرمايش د وزير يا مامور په حيث نه دی ګمارلی او نه يې هم ورته مدينه کې بل کوم دريځ د دوی په فرمايش او غوښتنه ورکړی او نه يې هم د مرتدينو د راستنېدو لپاره کميسون جوړ کړی چې ټول غله، زانيان، رهزنان او د مرتدينو مشران راوبلې په غاړه کې ورته ګلونه واچوي، بې له توبې يې وبښي او ښه په عزت يې امنيت وساتي؟

sungermedia سنګرمیډیا
4.9K subscribers

د افغانستان اهل تشيع افغانان دي او حقوق يې پر سر سترګو، نه يوازي اهل تشيع بلکې ټول اقليتونه لکه اسماعيليان، هندوان، سيکان او نور اقليتونه ټول حقوق لري او په ازاد افغانستان کې جوړېدونکی اساسي قانون بايد دغه حقوق ټول تضمين کړي، خو اوس ددغو اقليتونو احوال شخصيه مربوط قوانينو اړتيا د مذاکراتو په طرز العمل کې هيڅ نه ليدل کيږي.

په دې وروستيو کې د حنفي فقه پر اساس د پريکړې پر خلاف ځينو رسنيو مغرضانه بحثونه را پيل کړي او د اساسي قانون هغه برخه نشروي چې هلته د اهل تشيع د احوال شخصيه قوانينو يادونه شوې، او بيا د احوال شخصيه قانون تر بحث لاندي نيسي خو دلته پوښتنه داده چې د اهل تشيع په خپل منځي احوال شخصيه پوري د مذاکراتي بهير څه تړاو دی؟ ايا په مذاکراتو کې به پر دې بحث کيږي چې اهل تشيع به په خپل منځ کې نکاح پر کومو شرايطو تړي او يا به څرنګه ميراث سره تقسيموي او يا به څرنګه پر اولادونو نفقه کوي وغيره.؟ د اخو ټول ددوی احوال شخصيه مربوط قوانين دي چې هيڅ کلهيوه حکومت يې مخالفت نه دی کړی، حتی د طالبانو د حکومت پر مهال شيعه ګانو خپل منځ کې د خپلو قوانينو پر اساس پريکړې او معاملات کول او هيڅ چا مداخله نه پکښې کول، اوس په

بله خبره دا ده چې د طالب سوله:

دا سوله د قانون وضعه کولو پر بنسټ ولاړه ده، چې دا صريح کفر دی، ځکه پرون طالبان او افغان حکومت په ګډه نوی اساسي قانون جوړولو ته چمتو شوي وو. آزاد افغانستان کې بيا نوی اساسي قانون جوړوي سره له دې چې دا شرک في الحکم دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال تعالی:﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ [الأعراف: 54]

ژباړه: خبردار اوسئ! خاص الله لره پیدا کول دي او د هماغه واک دی.

قال تعالی: ﴿وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ [الكهف: 26]

ژباړه: او اللهﷻ خپل د پرېکړې واک کې هېڅوک نه شریکوي.

نظام او قانون به د الله رب العالمین وي، د الله د نظام مقابل کې بل قانون جوړول په اجماع د امت سره کفر دی.

عجیبه دا ده چې امریکا ولې حمله کوله او اوس یې ولې درسره سوله وکړه، حمله یې ځکه وکړه چې تاسې هغه وخت د اسلام نوم اخیسته او داسې خلک درکې موجود وو چې د بین الملل ټول قوانین یې نه منل که څه هم هغوی هم ډېری منلي و او نن یې چې درته د ټول افغانستان واک وسپاره تاسې همغه ټول کفري قوانین ومنل د کوم د نه منلو په صورت کې چې امریکا برید کړی و، اوس چې امریکا خپلو اهدافو ته ورسېده نو بیا جنګ ته څه اړتیا؟

طالبانو خپله دا خبر خپور کړ، چې د امریکا ولسمشر جوبایډن وایي: مونږ هدف ته رسیدلي یو، د دفاع وزیر یې هم دا خبره کوي او د امریکا د بهرنیو چارو وزیر انتوني بلېنکن هم وایي: پر امریکا تر برید شل کاله وروسته یې په افغانستان کې خپل اهداف ترلاسه کړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

او اوس د دې وخت دی چې خپل سرتیري کورونو ته ستانه کړو.

دا کومې خبرې چې نن تاسو ومنلې که دا مو په هغه (کال 2001 میلادي) کې منلې وای نو نن به هم ستاسو حکومت پاتې وای، ځکه هغه وخت هم امریکا ملا محمد عمر ته ویل چې ستا حکومت په بین الأقوامي اصولو برابر نه دی، دا د استاد یاسر د خولې اقرار دی. خو نن چې کله تاسو د غیرت او ایمان اسلحه کوزه کړه، نو ځکه مو ځان د بین الملل قوانینو سره برابر کړ.

که خبره د اشغال وه نو کله چې ستاسو حکومت چپه شو او امریکايي نظام حاکم شو نو بیا **2002** او **2003 کال** کې مو ولې امریکا ته د مذاکراتو وړاندیزونه کول؟

هېر مو ځانونه امریکې ته خم او چم کړل خو کله یې چې تاسو باندې نیکتایي داره لښکر ته برتري ورکړه نو بیا تاسو د آی اس آی لمنه ونیوله او د هغوی په اشاره مو د عامو مسلمانانو وینې د اسلامي نظام د راوستلو په نوم توی کړې چې نن نه اسلامي نظام راغی او نه د کفر بستر ورټول شو هماغه بی دیني او د کفارو مستي چې پرون وه نن هم ده.

ستانکزی وایي: که اکثریت د افغانانو په جمهوریت راضي کیږي نو مونږ ورته تیار یو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انتخاباتو نظام هم منئ.

نن سبا چې د طالبانو نه عام ژورنالیستان د انتخاباتو مطالبه کوي، ورته وايي چې تاسې د ولس د حمايې دعوه لرئ انتخابات وکړئ، نو طالبان ورته جواب کې وايي: چې مونږ داسې انتخابات نه غواړو چې برخه لیک یې بهر کې ټاکل کیږي او پایله یې دوه ولسمشران وي، سبحان الله! داسې نه وايي چې انتخابات کفر دی، شرک دی، بلکې دا نور علتونه یې بیانوي، معنا دا چې برخلیک یې که دلته ټاکل کیږي او پایله یې یو ولسمشر وي نو بیا ورته تیار دي.

آیا نبي عليه السلام قریشو سره انتخابات کړی وو؟

لنډه دا چې په ټولو حقوقو او مواردو سوله نه کیږي، چې ټول حقوق او حدود په کفارو خرڅ کړې چې ما سوله کړې، کفارو سره سوله د اسلام په قوانینو کې کیږي، د سولې مادې په دې شرط عملي کیږي چې د الله حدود په کې نقض او معامله نشي. هغه وخت به د اسلام سیاسي نظام کې په سوله سوچ کوو چې مونږ مکمل بودیجه تیاره کړي وي، نو بیا د لوړو اهدافو لپاره سوله کېدای شي.

کله چې رسول الله ﷺ ابتدا کې مدینې ته راغی نو غواړي چې مستقله بودیجه تیاره کړي او بودیجه باید ستا خپل واک کې وي، صلاحیت یې ستا خپل وي، داسې نه چې اسلحه د یو مرتد نه اخله، دریشې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل کافر نه اخله او تر بوټ پورې د بل چا غلامۍ کې اخته اوسې، لکه د طالب تش په نوم د دفاع وزیر چې د امریکا تر ټولو سترې استخباراتي هډې قطر ته لاړ او په دې یې خپله اعتراف وکړ چې موږ قطر سره د خپلو پوځیانو د معاشاتو او د دوی د لباسونو او نورو اړونده شیانو په تړاو خبرې وکړې او له هغوی مو وغوښتل چې موږ سره مرسته وکړي او هغوی هم زموږ دا سوال زارۍ ومنلې، مطلب مخکې به امریکا د اشرف غربي پوځونه مستقیم تجهیز کول اوس یې نو د خلکو د ذهنیت سازۍ په هدف او په دې خاطر چې څوک په طالبانو ونه پوهیږي چې دا هم د زړو مامورینو په څېر د امریکا مزدوران دي، ځکه یې نو د قطر له لارې اکمالوي، خو زمونږ ستر رهبر رسول الله ﷺ مدینې ته لاړ او هلته یې د نظام په جوړولو شروع وکړه، عسکري نظام یې خپله جوړ کړ، قضاء یې حاکمه کړه، نظام یې مکمل برابر کړ او په نظامي برخه کې اول د مکې په مشرکینو شروع وکړه، د هغوی په کاروانونو یې بریدونه پیل کړل او وروسته خبره تر لومړۍ غزوې یعنې د بدر تر غزوې ورسېده، په بدر کې یې بیا کفارو ته د الله په مدد شکست ورکړ، ظاهري اسباب او قوت یې برابر کړی و، د هغې نه وروسته یې بیا غزواتو ته ادامه ورکړه، بالاخره د کفارو زور دومره اوبه کیږي چې د مکې مشرکین

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلحې ته تیاریږي، رسول الله ﷺ د دوی سره صلحه کوي او په نورو کفارو نظامي بریدونه پیلوي، ترڅو د اسلام قلمرو نور هم پراخه او له کفارو څخه غنیمتونه تر لاسه کړي.

خو طالب چې د رسول الله ﷺ سولې څخه قیاس کوي تاسې وګورئ چې ځومره د اسلام سره ضد اعمال ترسره کوي او بیا نوم هم ورکوي چې د دوی نظام اسلامي نظام دی، فکر کوي چې هر څوک د دوی په خبر وابشه خوري.

همدا اوس په افریقا کې روسیه، امریکا او د نړۍ ټول کفار په مشترک دول په مسلمانانو بمبار کوي او دوی ټول سره په دې وحشت کې شریکان دي.

په معاصر تاریخ کې چې د اسلام په خلاف کوم تحالف هم شوی نو امریکا او روسیه یې په سر کې واقع دي .

فلحال د خلافت د مجاهدینو خلاف **۸۵ مملکتونو** څخه زیاتو علني ائتلاف کړی دی او ښکاره یې د اسلامي نظام مقابله کې جګړه اعلان کړې ده او د مجاهدینو او مهاجرینو په وړاندې په دې جګړه کې هیڅ دؤل اصول نه پیژني او ځومره یې چې له وسه پوره وي همغومره وحشت کوي او ددوی په حمایه نور په سلګونو استخباراتي نهادونه او ادارې په مخفي دول د اسلامي دولت په خلاف خپل فعالیتونه مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته وړي او له هر ډول دسیسو څخه کار اخلي.

څو میاشتې مخکې د غربي افریقا د مجاهدینو د مقابلې لپاره په مراکش کې **تقریباً ۸۰ مملکتونو یوځای ائتلاف وکړ، چې په دغه ائتلاف کې ۱۵ افریقایي هېوادونه، ۳۷ اروپایي هېوادونه، ۱۳ عربي هېوادونه، ۲ امریکایي هېوادونه او ۷ آسیایي هېوادونه شامل وو، او** ددې سربېره د اروپایي اتحادیې، عربي اتحادیې، اینټر پول او ناټو په شمول نور نړېوال نهادونه او مؤسسات په دې کې شامل ول.

نو اوس تاسې فکر وکړئ یو کس چې ځانته مسلمان هم وایي او د کفارو په مقابل کې لږ غیرت او احساس ولري، نو که ددوی په خلاف ټوپک نشي را اخیستی نو ددوی سره خو باید په ایتلاف کې داخل نشي او نه ورسره روابط وساتي، پاتې لا دا چې ډېر خلک د مسلمانۍ د دعوو باوجود همدغه حربي کفارو د امنیت ساتنې ماموریت ترسره کوي، لکه طالب چې خپلې باداري امریکا ته هر سهار او ماښام د امریکا د امنیت ساتلو ګردان کوي .

سړی حیران شي چې دې ذلیله او لویدلي طالب ته کوم الفاظ وکاروي، آخر به دوی په خپله کومه بېغیرتۍ د خجالت احساس وکړي، کوم کفر به له خلکو پټ کړي، دوی په کومه لهجه ویوهوو، ددوی کوم کفر ورته راڅرګند کړو، په کومو مطالبو یې سترګې خلاصې کړو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه دا چې دوی هغه ويښ ويده کې راځي، ويده کس زر راويښيږي خو ويښ کس چې ځان په درواغو ويده کړي د هغه راويښول ډېر ستونزمن وي، دوی اوس ضد او عناد نيولي، هر کفر ويني خو د کفر په حيث يې نه قبولوي ، ځکه د دومره سترو نواقضو مرتکب شوي .

کله فکر کوو دوی به اصلاً له پيله د اسلام او ايمان څخه ناخبره وي او په دې اړه به يې څه نه وي اورېدلي او يا به يې نه پيژني، که نه دا خو بيخي ښکاره مسائل دي .

لنډه دا چې ډېری يې په هر څه پوهه دي ، خپل کفر ورته سل په سله مالوم شوی خو بس خپل ضد او عناد نيولي ، دوی ته به دا ضد او عناد په دنيا او آخرت کې په زيان تماميږي او که د حق د لټون او حق ته د غاړې ايښودو هڅه ونکړي نو ډېر زر به پښېمانه شي باذن الله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سياست او ستراتيژي

اوس راځو په ستراتېژۍ باندې به خبرې او بحث پيل وکړو چې د دې د سياست سره څه ربط دی او ولې ستراتيژي په سياست کې مطرح کيږي؟ د ستراتېژۍ، پلان او تکتيک ترمنځ توپيرونه څه دي؟

ورونو!

همدې يوې اصطلاح ته ځينې خلک د تکتيک يا پلان او ځينې هم ورته بيا د ستراتېژۍ کلمه کاروي، د دې اصطلاحاتو تحليل ځکه مهم دی که چېرته دښمن هم داسې کلمات استعمالوي چې پرې پوه او د خپل نظام د پرمختګ لپاره هم پدې باندې پوهنې ته اړتيا شته ترڅو څوک انتقاد ونکړي چې ستاسې په نظام کې پلان يا ستراتيژي نشته، نو هڅه وکړئ ورونو چې د دې اصطلاحاتو په معنا او مقصد ځان پوه کړئ.

د اسلام په سياسي نظام کې دا خبره مطرح کيږي چې ستراتيژي څه ده او پلان څه ته وايي او د دواړو تر منځ کوم مشترکات او توپيرونه دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستراتېژۍ او پلان تر منځ توپيرونه:

اول توپير: ستراتيژي چې په سياسي نظام کې مطرح کيږي ډېر هدف يې د نظام دفاع وي، يعنې د نظام دفاع پکې بيانيږي او پلان د اسلام په سياسي نظام کې د آينده لاسته راوړنو په خاطر جوړيږي.

په بل تعبير؛ ستراتيژي د اسلام په سياسي نظام کې د مختلفو علمي اړخونو د دفاع لپاره مطرح کيږي مثلاً: د سياسي، اقتصادي، نظامي، علمي او د نظام د نورو اړخونو څخه د دفاع په منظور مطرح کيږي. او که خبره د لاسته راوړنو وه نو بيا به د پلان اصطلاح کاروئ چې زمونږ په اقتصادي، نظامي، سياسي، فرهنګي او داسې نورو اړخونو کې مو دا پلان دی، همداسې نور اړونده برخو کې دا اصطلاح استعمالولای شئ.

دوهم توپير: دا دی چې ستراتيژي ډېره په نظامي او سياسي اهدافو کې مطرح کيږي او پلان بيا عام دی په هره برخه کې استعمالولای شئ.

دريم توپير: دا دی چې ستراتيژي د اسلام په سياسي نظام کې جامع مطرح کيږي او پلان مقطع يې او د يو خاص هدف تر لاسه کولو لپاره وي، يعنې په يوه ستراتېژۍ کې بيا ډېرو پلانونو ته ځای ورکول کيږي چې دې توپير سره بيا پلان د ستراتېژۍ يو جز دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستراتېژۍ درې ارکانه دي:

1. اهداف
2. پلان
3. امکانات

چې پلان یو جُز د ستراتېژۍ شو نو په ستراتېژۍ کې دا درې واړه ارکانه مطرح کیږي.

موږ او تاسې د نظام د ساختار یعني جوړښت په برخه کې خبره کوو که څوک پوښتنه کوي چې د اسلام په سیاسي نظام کې ستاسې د دعوت او یا نظامي ستراتیژي مو څه ده؟

نو تاسې به بیا اول اهداف تشریح کوئ، دویم قدم کې د اهدافو ترلاسه کولو لپاره پلان مطرح کوئ او دریم قدم کې د پلان عملي کولو لپاره امکانات په ډاګه کوئ، دا درې مسئلې چې تاسې روښانه کړئ، حقیقت کې تاسې یوه ستراتیژي لیکلې ده.

الله تعالی فرمایي: ﴿وَأَعِدُّواْ لَهُم مَّا ٱسۡتَطَعۡتُم مِّن قُوَّةٖ وَمِن رِّبَاطِ ٱلۡخَيۡلِ تُرۡهِبُونَ بِهِۦ عَدُوَّ ٱللَّهِ وَعَدُوَّكُمۡ﴾

ژباړه: او تاسې تر خپلې وسې ډېر زیات طاقت او تیار زین کړي اسونه د هغوی د مقابلې لپاره برابر کړئ تر څو چې په دې وسیله د الله پر دښمنانو او په خپلو دښمنانو هیبت راولئ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته الله رب العالمین د اسلام د سیاسي نظام د قائمولو لپاره ستراتیژي مطرح کوي او د دې ستراتېژۍ ارکان چې هغه درې دي هم پکې واضح کوي.

1. ﴿ترهبون به عدوالله وعدوکم﴾ دا اوله برخه د اهدافو شوه
2. ﴿و اعدوا الهم مااستطعتم من قوة﴾ دا دویمه برخه د پلان شوه
3. ﴿ومن رباط الخیل﴾ دا درېمه برخه د امکاناتو ده.

دغه ستراتیژي الله ﷻ د دین د قیام لپاره مجاهدینو ته راوړاندې کوي، اوس که مجاهدین غواړي دا ستراتیژي په هره برخه کې عملي کړي، نو څنګه د الله ﷻ دښمنان پدې باندې وویروو، په هره برخه کې به اعداد کوو، تیاري به نیسو او امکانات به ورته برابروو،همدا شان زمینه سازي به ورته هم کوو دا زمونږ او ستاسې کُلیات د ستراتېژۍ دي. چې د همدې کُلیاتو په اساس **(اهداف، پلان، امکانات)** بیا هر بخش لپاره که هغه نظامي، دعوتي، اقتصادي، سیاسي، امنیتي او که اداري وي، ستراتیژي لیکلی او مطرح کولای شو.

له اتلسمې پېړۍ وړاندې ستراتیژي یوازې په نظامي برخه کې مطرح کېده، دا خبره څکه کوو چې زمونږ اصلي هدف د دې خبرې نه څه شی دی هغه واضحه شي، د دې درس یو مقصد همدا دی چې مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه دښمن سره مبارزه وکړو، اقلاً دښمن او د دښمنۍ لارې یې وپېژنو چې دښمن په کومو لارو مونږ سره مبارزه کوي که چېرته دغه اصطلاحات صحیح تشریح شي، بیا د دښمن د جګړې علتونه ډېر ښه پېژنو، نو تر اتلسمې پېړۍ پورې ستراتیژي صرف نظامي برخه کې کارېدله په سیاسي چارو کې ډیره نه استعمالېده، همدا شان د کفارو په نظام کې د جنرال نه په ټیټه سطحه څوک حق نه لري چې ستراتیژي مطرح کړي،نو د دې لپاره مونږ دا درس عام کړ چې زمونږ هر مجاهد باید د څو جنرالانو ځای ونیسي.

کفارو د دې ګټه او فایده لیدلې ده، ځکه خو دا مسئله یې عامه نه بلکه ځانته خاص کړې ده ترڅو یو کس جنرالۍ ته ورسېږي بیا په دې بحث کې داخلېږي او جنرالي هغه وخت ورکوي چې عمر یې د څلوېښت کلونو څخه لوړ شي، دغه خلک بیا د کفارو په نظام کې ستراتیژیانې جوړوي، یو کتاب مې مطالعه کاوه نو لیکلي و چې په امریکا کې ډېر معاش هغه خلکو ته ورکول کیږي چې ستراتیژي برابروي او د خپلو نظامونو د ترقۍ او پرمختګ لپاره د نویو طرحو د جوړولو په فکر کې وي، په همدې اړه سوچ کوي، بیا یوه ستراتیژي لیکي او پلان جوړوي، د کفارو په سیاسي نظام کې دې خلکو ته یې داسې ماحول برابر کړی چې د دنیا ټول سهولتونه یې ورته محیا او

(c) ketabton.com: The Digital Library

برابر کړي دي، هېڅ ډول غم نه لري، په دې خاطر چې په آرام سوچ او تفکر وکړي بیا دوی خپلو کفري نظامونو د ترقۍ په اړه په همدې سوچ کوي چې څنګه وکولای شي چې خپل نظام ته پرمختګ ورکړي او بیا داسې خلک د راتلونکي څو کلونو لپاره ستراتیژیانې لیکي.

نو وروره! د دې اصطلاح لاندې مهم مسائل پراته دي، خیر که نن مسلمانانو لپاره هغسې ماحول برابر نه دی چې اوچت معاشونه او آرامه فضا کې فکر او سوچ وکړي، خو مونږ او تاسې چې دا هر څه او فکر چې کوو نو الله ﷻ په نزد مونږ ته اجرونه لیکل کیږي او دې هرې نوې ایجاد شوې ستراتېژۍ باندې چې یو مسلمان کار او فکر وکړي او د هغې په وجه اسلام او مسلمانانو ته فایده او خیر ورسیږي نو نوموړی مسلمان که بیا نه وي هم دې ته به الله ﷻ دده دا ټول فعالیتونه صدقه جاریه ګرځوي.

مسلمانانو په سختو حالاتو کې په ډېرو قوي ستراتیژیانو کار کړی، نو موږ او تاسې هم باید په هر حالت کې په قوي ستراتیژیانو فکر وکړو زمونږ او د کفارو توپیر همدا دی چې په نشتو امکاناتو، سختیو او ستونزو کې د دښمن سره په هر ډګر کې مقابله وکړو.

نو ورونو تر اتلسمې پېړۍ ستراتیژي نظامي برخې پورې محدوده وه او جنرالانو به پرې بحثونه کول چې څنګه فلاني دښمن ته شکست

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په کومو طریقو یې تېښتې ته اړ کړو.

خو کله چې جنګونه سخت شول، تکنالوژۍ ترقي وکړه، جګړې نور اړخونه او جهتونه هم پیدا کړل، لکه اقتصادي، سیاسي او همدارنګه ټکنالوژۍ هم پکې مهم رول ولوبولو،نو په دې فکر کې شول چې باید له نوړو اړخونو اوجهتونودې لارې هم باید دښمن ته ضربه ورسېږي. یعنې په دې سوچ او فکر کې شول چې یو هېواد ته شکست ورکوې نو د نظامي اړخ سره په څنګ کې نور اړخونه هم شته چې دښمن ته له نورو لارو او نورو اړخونو څخه هم شکست ورکولای شې، چې هغه اړخونه د اقتصادي، سیاسي، فکري او تکنالوژۍ څخه عبارت دي، نو په همدې اساس په ستراتېژۍ کې ډېر وسعت او پراخوالی راغی. اوس یې نو څکه زه او ته داسې تعریفوو:

دستراتېژۍ تعریف: ټول هغه عوامل چې په جګړه باندې مثبت اثر کوي او باعث د دې کیږي چې دښمن باندې کامیابه شو، د دغه ټولو عواملو ربط ورکولو او همغږي کولو ته ستراتیژي وایي.

په بل تعبیر ټول هغه اړخونه که هغه اقتصادي، سیاسي، نظامي او که د ټکنالوژۍ اړخونه دي، دغه ټول عوامل د جنګ د دې باعث کیږي چې مونږ په دښمن باندې کامیاب شو، دغه هر یو اړخ ته چې ربط ورکوې همغه له ستراتېژۍ څخه عبارت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ ستراتيژي په جګړه کې د کاميابۍ د يو رکن په حيث نه، بلکې دا په نظام کې د کاميابۍ د يو عنصر په حيث حسابوو ترڅو د نظام په دفاع کې کاميابه شو،د ستراتېژۍ ربط د سياست سره همدغه برخه کې دی چې نن سبا ستراتيژي صرف د جنګ د ګټلو لپاره نه، بلکې د **نظام** د ګټلو، ساتلو او تطبيق لپاره مطرح کيږي.

په سياست کې يوه معقوله ده چې جنګ به صرف نظامي ماهرينو ته نه پرېږدي، ځکه جنګ صرف نظامي ابعاد نه لري، صرف په نظامي اړخ کې دښمن ته شکست نه شئ ورکولای، دا جنګ چې څوک رهبري کوي، دا د نظامي پوهې سره په څنګ کې بايد سياسي پوهه هم ولري، ترڅو د جنګ د ګټلو ټول طرفونه وڅېړي او معلوم کړي.

يعنې دعوتي، اعلامي، فکري، اقتصادي او نظامي جګړې ته سره ربط ورکړي، چې دا هر څه ستراتيژي کې تشريح او واضح کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تکتیک څه ته وايي؟

تاسو به دا کلمه ډېره اورېدلې وي چې وايي دا یو تکتیک و چې موږ استعمال کړ، یا تکتیکي شاتګ مو وکړ.

مجاهدینو ورونو! د جګړې په میدان کې د اسبابو او افرادو د استعمال **ډؤل(طرز، شیوه)** ته تکتیک وايي.

یعنې په داسې چل او طریقه ته دا افراد او اسباب استعمال کړې چې خپل تعیین شوی هدف په ښه طریقه لاس ته راوړې.

په دې تعریف کې ځو خبرې په ذهن کې کېنوئ ، که ته غواړې ورو‌ره چې په نظامدارۍ کې د تکتیک څخه کار واخلې نو په همدې تعریف کې تا ته د حل لاره تشرېح شوې یعنې ته باید د افرادو او اسبابو د استعمال په **طریقه** باندې ځان پوه کړې.

په جګړه کې تکتیک یوه مهم او اړین مهارت دی، ډېرو ملګرو سره به افراد هم وي او اسباب به هم موجود وي، خو په تکتیک باندې به پوهه نه لري، نتیجه یې بیا د ځان له خرابۍ پرته بل څه نه وي، که د تکتیک مهارت ونه لرئ نو هم به خپل وسایل او اسباب ضایع کړئ هم به مو افراد ضایع شي، هم به درسره سیمه له لاسه ورکړئ او هم به کومه لاس ته راوړنه ونه لرئ.

اوس د اسلام په سیاسي نظام کې تاته دا اصطلاح تشریح شوه، نو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

باید له نن څخه وروسته داسې مشروع تکتیکونه استعمال کړې چې دښمن درته حیران شي، ته سوچ وکړه چې افراد او هم اسباب لرم، څنګه او په کومه طریقه زه کولای شم، یعنې کومه کامیابه طریقه زه استعمال کړم چې دښمن ته ضربه او نظام ته فایده ورسوم، همداسې هم ځان او هم افراد محفوظ کړم، اسباب هم پر ځای استعمال شي نو بیا ته یو کامیابه سیاستمداره او په تکتیک پوه انسان یې.

د ستراتېژۍ او تکتیک توپیر دادی چې ستراتیژي مونږ مخکې هم وویل چې طویل المدت یا اوږد مهال لپاره مطرح کیږي او تکتیک د لنډ مهال لپاره وي، په ستراتېژۍ کې لوی لوی مفاهیم مطرح کیږي او تکتیک مؤقتي وي او د یو لنډ او خاص هدف لپاره جوړیږي.

مجاهده وروره یو خبره یاد ساته چې په یو تکتیک به تکیه نه کوې، چې همدا یو تکتیک استعمالوې که افشا شي بیا هم ترې کار اخلې، که ملګري شهیدان کیږي هم په تکراري ډول همدا یو تکتیک نه استفاده کوې، نه وروره! تاسې باید وخت په وخت تکتیکونو ته بدلون ورکړې، هر ځل عملیاتو کې له مختلفو تکتیکونو څخه کار واخلئ، تکتیک موقتي دی، د ستراتېژۍ په شان نه دی چې کلونه او میاشتې ونیسي، څکه په یو کار کې ستا یو تکتیک افشا کیږي، نو بیا ته باید د بل کار لپاره تکتیک ته تغییر ورکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې عمومي ستراتیژۍ د لاس ته راوړلو لپاره مونږ کولای شو د مختلفو تکتیکونو څخه کار واخلو، یو قاعده ځان سره نوټ کړئ چې ستا ټوله جګړه به په یوه تکتیک باندې سپره نه وي، ستاسې جګړه باید ستراتیژي مخ ته یوسي او تکتیک ته وخت په وخت تغییر ورکړل شي.

د یو هدف ترلاسه کولو لپاره کولای شو تکتیک ته تغییر ورکړو اما ستراتیژۍ ته تغییر نشو ورکولای، که چېرته مو ستراتیژي تغییر کړه بیا هدف لاس ته نه راځي، کله کله یو تکتیک ناکام شي نو ته به نه نا هیلې کیږې، بیا به کېښنې فکر سوچ او هڅه به کوې ترڅو الله ﷻ ستا په ذهن کې یو بل تکتیک درواچوي، څکه الله ﷻ فرمايي: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾

ژباړه : کوم کسان چې زموږ په خاطر مجاهده وکړي، هغوی ته به موږ خپلې لارې وروښایو او په باورې ډول الله د نیکو کارانو ملګرې دی.

د دې آیت تعبیر همدغه دی چې مجاهده ته ځان کې د اسبابو او افرادو د استعمال استعداد او مهارت پیدا کړه، هېڅکله به تاته د جنګ لارې نه بندیږي چې ته هڅه وکړې، الله ﷻ تاته لارې خلاصوي که یوه لاره بنده شوه بل طرف هڅه او فکر وکړه الله ﷻ بله لاره درته

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصوي او ستا مدد کوي چې ته د الله د دین نصرت کوې نو الله ﷻ خامخا ستا مدد کوي، لارې درته خلاصوي او ستاسې لاره هېڅکله نه بندېږي په شرط د دې چې تاسې د نویو لارو د پیدا کولو هڅه وکړئ.
که چېرته د مجاهدینو ټوله جګړه په یو تکتیک ولاړه وي، بیا ښه پرمختګ نشې کولای، ځکه که چېرته مونږ په یو تکتیک پانګونه وکړو او بیا دغه تکتیک افشا شو، نو سرمایه ټوله په سیند لاهو شوه، پانګونه (سرمایه ګذاري) باید د ستراتېژۍ په تطبیق باندې وشي او تکتیک د دغې ستراتېژۍ یو جُزء وي او که چېرته افشا هم شي نو پانګونه خو هسې هم په دې ټوله نه ده شوې، که تکتیک مو بدل کړ بس بیا به د ترقۍ په لور ځئ.
مثلاً په یو ولایت کې ته کار کوې، نو په یو تکتیک به ته ټوله سرمایه ګذاري نه کوې، ځکه امکان د دې شته چې تکتیک دې افشا شي، ملګري دې هم شهیدان او هرڅه ختم شي، که ته غواړې چې د جهاد بنیاد په یو ولایت کې کېږدې په ستراتېژۍ باندې روان شه، بیا په دې ستراتېژۍ کې د ډېرو تکتیکونو څخه کار واخله او که چېرته یو تکتیک افشا شي، بل تکتیک باندې سوچ وکړه، ورخطا کېږې به نه، ځکه چې تاسره ستراتیژي پرته ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تکتیک او ستراتېژۍ توپیر به په یو مثال کې داسې واضح کړو چې که چېرته غواړو د یو غره سرته ځان ورسوو، د دغه غره سر ته ختل دا ستراتیژي ده او دغه هر قدم چې ږدو دې ته تکتیک وايي، په لاره کې دښمن مختلف ماینونه فرش کړي که یو شانته قدمونه کېږدو بیا د ماینونو ښکار ګرځو، نو په همدې اساس هر قدم به په یو تخنیک باندې مخکې ږدو، یو قدم به په تېره ږدو، یو قدم به په خامه لاره ږدو، په شکمنو ساحو به قدم نه ږدو، په داسې تکتیک مخ ته ځو چې خپل هدف ته ورسېږو، همدغه شانته د اسلام د سیاسي نظام په چوکاټ کې چې کوم تکتیکونه استعمالوو دا قدمونه دي او اصل ستراتیژي زما او ستا د غره سر ته ځان رسول دی، نو کله چې ورسېدو بیا هدف چې د اسلامي نظام قیام دی لاسته راځي یعنې په تکتیکونو باندې استراتیژي لاسته راوړو او استراتیژي زموږ مقصود اهداف راته حاصلوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاسي تحلیل

نن په اسلامي امت کې د بې کفایتۍ او بې تدبیرۍ نښې په هر ځای او په هر څه کې لیدل کیږي، اکثره شیان د معنوي ویجاړۍ په لورې درومي، نو ځکه له هر دردېدلي مسلمان ورور او خور سره دا پوښتنه شته چې حالات په کومه خوا روان دي او څه باید وشي؟

دا او دې ته ورته پوښتنې یوازې د دقیق سیاسي تحلیل له لارې ځواب کېدای شي.

دا اصطلاح به ډېره تاسې اورېدلې وي چې ویل کیږي د سیاسي وضیعت تحلیل په کار دی، د حالاتو تحلیل په کار دی، د وضعیت تحلیل ضرور دی، فلانی د سیاسي چارو تحلیلګر دی او داسې نور.

راځئ! په دې ځان پوه کړو چې د دې اصطلاح تر شا د دښمن کوم اهداف پټ دي، کوم مفاهیم دي چې دښمن یې زموږ په خلاف کاروي او د همدې اصطلاحاتو لاندې یې کوم جال موږ ته غوړولی، په دې ویوهېږو او په دې هم خبر شو چې دښمن څه شیان له موږ پټوي.

ورونو! د اسلام سیاسي نظام ته چې کوم زیان او ضرر رسیدلی نو اکثره د همدې اصطلاحاتو او عناوینو لاندې رسیدلی دی چې هغه عبارت د سیاسي تحلیل، د وضعیت ارزونه او ورته نورو جملو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصطلاحاتو څخه دی.

او دا ځکه چې زموږ عام مسلمانان ورونه د سیاسي او د وضعیت له تحلیل څخه لرې پاتې شوي او اکثره دې اصطلاحاتو سره بیخي نا آشنا دي.

ډېره ضربه چې د اسلام حقیقي نظام خوړلې او د اسلام په نامه نور منحرف او بدنام نظامونه په مسلمانانو تحمیل شوي، نو وجه یې دا ده چې د سیاسي تحلیل او د وضعیت د تحلیل په برخه کې مسلمانان ځان نه پوهوي، په دې برخه کې کار نه کوي، نو طبیعي ده چې د اسلام حقیقي سیاسي نظام ته به ضربه رسېږي او نتیجه یې همدا ده چې د اسلام د حقیقي سیاسي نظام په نوم به دیموکراتیک او جمهوري طاغوتي نظامونه حاکمیږي او څوک به پرې د انتقاد جرأت هم نه لري، ځکه په ټولنه کې چې کوم مسلمانان دي له دوی څخه په مختلفو بهانو او پلمو د سیاسي حالاتو او د وضعیت د تحلیل قدرت اخیستل شوی،نو په همدې اساس د دښمن له طرفه د وضعیت هر تحلیل یا هره شبهه چې ورته واچول شي هغه په پټو سترګو مني او همغې پسې منډې وهي.

مونږ او تاسې په ستراتیژۍ تفصیلي خبره وکړه چې په کفري نظامونو کې د ستراتیژۍ د مطرح کېدو حق هغه چاته حاصل دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ورته ویل شوي وي چې بس ته اوس د جنرالۍ سرحد ته رسېدلی يې او یوازې ته اوس دا کار کولای شې.

هر چاته په دې برخه کې اجازه نه ورکوي او دا علم یې ځانته خاص کړی، ځکه نو د جګړې مختلف عوامل سنجوي، یو بل سره یې ربط ورکوي او له همدې څخه د مسلمانانو مقابله کې کار اخلي، دا اصطلاح هم په همدې هدف د اسلام د سیاسي نظام دښمنانو ډېرو خاصو خلکو ته ځانګړې کړې او دا ذهنیت یې عام کړی چې د وضعیت تحلیل او سیاسي تحلیل د هر چا کار نه دی، دا به داسې کس کوي چې غټ سر یې وي، په سر ګنجی وي او غټې عینکې یې اچولې وي، نو دا به ډېر پوهه شخص وي او همداسې خلک په دې مسائلو پوهېږي، دوی ډېر عمر تجربه لري، د سیاسي چارو کارپوهان همداسې خلک دي او دا د هر چا کار نه دی.

نه مجاهده وروره داسې نه ده، سیاسي تحلیل او د وضعیت تحلیل ډېر ساده او آسانه کار دی، موږ او تاسې به په دې برخه کې دومره پوهه حاصلوو چې د سیاسي چارو تحلیل به په داسې طریقه کړو چې خلکو ته دا یوه معما او بلا نه بلکې ډېر عادي او آسانه کار ورته ښکاره شي، او زموږ یو ادنیٰ مجاهد هم په دې پوهه شي چې نن سبا سیاسي وضعیت څه ډول دی او دا وړتیا ولري چې د هر ډول حالاتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تحلیل او څېړنه وکولای شي.

موږ چې کوم اصطلاحات کاروو دا باید ډېر عام کړو، دومره یې عادي کړو چې زموږ عادي فرد هم پرې پوه شي، مخکې مو ویلې و چې سیکولریزم د اسلام مقابلې او مبارزې ته ولاړ دی.

نورو ادیانو ته سیکولریزم شکست ورکړی، یوازې د اسلام سپېڅلی دین او حقیقي لارویان یې مقابلې ته په هر ډګر کې ولاړ دي او ورسره جنګېږي. تاسې به له سیکولرانو تکراراً اورېدلي وي، چې دین او سیاست سره باید جلا وي، اسلام یو فردي دین دی، هر څوک چې پرې عمل کوي خپل کار یې دی، په نظام کې د اسلام دخالت ته څه ضرورت دی چې همدا د سیکولریزم عمده فکر او تګلاره ده.

زه او ته چې معلومات ونه لرو، د اسلام سیاسي نظام ونه پېژنو، د سیاسي تحلیل ځواک او قوت ونه لرو، بس چې سیکولریزم څه وایي د دې نورو په څېر به یې موږ هم ورسره لکه د ړندو چرګانو منو؟

ټوله خبره همدلته ده.

مسلمانانو ته چې تل ماتې او شکست رسېدلی نو وجه یې همدا ده چې نه خپله د اسلام حقیقي سیاسي نظام پېژني او نه یې د دوی مشران، بس چې سیکولریزم ورته کومه شبهه واچوله، دوی یې په پټو سترګو ورسره مني، که سیکولریزم ورته وایي چې اسلام هېڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاسي نظام نه لري او که لري يې هغه ځوارلس سوه کاله مخکنی نظام دی، اوس خو ماډرن زمانه ده هغه د تطبيق وړ نه دی، همدا ديموکراسي هم اسلامي نظام دی کنه وګوره ټولو مسلمانانو ته په فردي توګه دعباداتو آزادي ده،دا مساجد، مدارس،په جماعت لمونځونه او روژې نه وينئ؟

دا هر څه په ډيموکراسۍ کې آزاد دي، نو چې اسلام د فردي عباداتو دين دی تطبيقوه يې، د چا درسره کار نشته نور نو د نظامدارۍ په برخه کې سيکولريزم د دې عصر مناسب نظامونه وړاندې کوي.

چې مونږ په دغه وخت کې د همدې موضوع سياسي تحليل ونشو کړای، نو بيا مجبور يو چې د سيکولرانو ومنو، مجبور يو د دښمن د شبهاتو په لړ کې به د اسلام د سياسي نظام په نوم نور باطل نظامونه ومنو.

په هره ټولنه کې چې مجاهدين د سياسي تحليل ځواک ونه لري، د خپلې مبارزې هدف ونه پيژني او بصيرت يې ضعيفه وي نو هلته به سيکولريزم خامخا حاکم وي او پادشاهی به کوي.

په همدې مسلمانانو د اسلام د سياسي نظام اساسات راڅرګندوي او په مختلفو بڼو پرې سيکولريزم د اسلام په توګه مني، اوس تاسې ګورئ چې څوک د سيکولريزم د همدې حربې ښکار دي، هغوی داسې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایي چې موږ کافر یا مرتد یو، بلکې هغوی ته ځان له هر چا زیات مسلمان ښکاري، د اسلام د سیاسي نظام په مقابله کې به ولاړ وي خو ځان به هم مسلمان ګڼي، د خلافت په مقابل کې چې اوس ولاړ دي ځیني یې ځانته بې دینه نه وایي خو همدوی دي چې سیاسي بصیرت نه لري،د سیکولریزم او د اسلام د سیاسي حقیقي نظام توپیر کولای نشي.

د سیکولریزم هڅه هم همدا ده چې له همدې اصطلاحاتو څخه د خلکو په زړه کې یوه ویره او ډار واچوي د همدې په طلسم کې خلک وساتي چې په سیاست پوهېدل د هر چا کار نه دی، سیاست پوهنه او نظام داري خو فقط د یو څو غرب پلوه خلکو زده ده، څوک چې غرب کې روزل شوي، هلته یې زده کړې کړي، هغوی په سیاست او نظام پوهېږي، بل څوک د دې وړتیا نه لري چې په دې کېسو یې سر خلاص شي.

مطلب بل څوک باید دا جرأت ونه لري چې راوړاندې شي ووایي زه یو مسلمان او د اسلام د سیاسي نظام تحلیلګر یم، راځئ ما سره بحث وکړئ چې د سیکولریزم او اسلام مقارنه درته وکړم.

وروڼو! دا موضوعات ښه تحلیل کړئ، خلک په حقایقو پوهه کړئ، د یو نظام په حیث د اسلام په ټولو اړخونو آګاه واوسئ او نړی ته دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروښایاست چې د اسلام په مقابل کې د سیکولریزم په شمول یو نظام هم نه د پرتلې وړ دی، نه یې هم مقابله کولای شي، نه هم د بشریت په خیر دی، نه پکې عدل، امن، راحت او سکون شته دی.

هر مسلمان چې دا وړتیا پیدا کړه چې په دې هر څه پوهه شي نو دا خو بیا ښکاره ده چې سیکولریزم د ماتې سره مخ کیږي او بیا خو ځوک لېوني نه دي چې د اسلام د سیاسي نظام مقابلې ته ودریږي.

ورونو!

د اسلام هغه قوي او مظبوط سیاسي نظامونه هغه وخت کمزوري او ونړېدل کله چې په رعیت او عامو خلکو کې د اسلام د سیاسي نظام پوهه او درک ختم شو، بیا نو سیکولریزم ته ځای خالي او د هغوی شبهاتو ته د ځواب خلک ورک شول، دوست او دښمن سره خلط شول چې په نتیجه کې د اسلام او سیکولریزم توپیر هم ورک شو.

باید زموږ هر ورور د سیاسي تحلیل قدرت ځان کې پیدا کړي، ځکه چې په همدې ځواک او وړتیا سره به تاسو د دښمن حرکات، شبهات او جالونه وپېژنئ او د دې هر څه تحلیل به وکولای شئ، سیاسي تحلیل تاسو سره مرسته کوي تر څو کومې نړۍ کې چې تاسو ژوند کوئ دا په سمه توګه وپېژنئ او د فرصتونو نه په خه انداز کې ګټه پورته کړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ چې همدا تېر بحث په یوه قاعده کې لنډ راخلاصه کړو.

هغه دا چې هر وخت چې ستا څخه د سیاسي تحلیل قدرت له منځه ولاړ، په دغه وخت کې ته د دښمن د تحلیل اغېز لاندې راځې، خطا کېږې او دوکه به خورې.

کله چې ته د اوضاع په تحلیل ونه رسېدې، خپل اړوند علماء او مشران دې هم درته روان وضعیت او سیاسي حالات نه تحلیل کوي، نو نتیجه یې همدا ده چې مجبور یې په دې برخه کې د دښمن تحلیل ته ورستون شې او څه چې هغه وایي همغه ومنې.

کله چې په خلکو کې دا درک ورک شو نو هغه دی د اسلام په نوم یې شل کاله همدا جمهوریت ومانه،فقط لیکل کېدل به اسلامي جمهوریت تش د اسلامي نوم سره په زرګونو علماؤو دیموکراسي او جمهوریت اسلام ګاڼه او همدغسې چې مقابل کې جنګیدونکو طالبانو سره هم د اسلام د سیاسي نظام پوهه او د تحلیل وړتیا نه وه، نو هغه دې امریکا په یو وړوکي سوري ووتله او په ډېر ناز او نخرو بېرته په لویه دروازه راغله.

همغه جمهوریت، سیکولریزم، وطنیت، طاغوت او وحشت دی، خو اوس د اسلامي امارت په نوم حاکم او ټول کشرخېل یې چې د اسلام سیاسي نظام نه پېژني هغه دی دا هر څه یې د شرعي نظام په حیث

(c) ketabton.com: The Digital Library

منلي دي.

ولې دا موجوده ډېرى خلک نه پوهېږي چې حاکم امارت د اسلام حقيقي سياسي نظام نه دى، بلکې په دوحه کې په نوې بڼه ډيزاين شوې ديموکراسي ده؟.

دا ځکه چې خلکو کې د سياسي تحليل ځواک، وړتيا او پوهه نشته، دښمن چې ورته کوم تحليل وړاندې کوي دوى يې ورپسې زمزمه کوي دا زموږ د ټولنې امراض دي او تش په نوم مسلمانانو کې بيا دې ناروغۍ پريمانه ريښې زغلولې دي.

تاسې ګورئ چې ډېر پوهيالي، پروفيسوران، دانشمندان، متخصصين او د نورو لوړو نومونو او لقبونو والا اکثرو ته چې کومه کونجاړه دښمن ورواچوي، په همغې شخوند وهي، خپله په کې د وضعيت د تحليل قوت او سياسي بصيرت نشته بس د دښمن ړوند تقليد دى او دوى پرې بوخت دي او هماغه د دښمن د تحليل تفسير بيا کوي او له ځانه يې د سيکولريزم مبصيرين او مفسيرين جوړ کړې وي.

او دا ځکه داسې دي چې دوى سره دا فکر او انګېزه نشته چې زه بايد په آزاد شکل د وضعيت او د سياسي تحليل وړتيا ولرم.

ځکه د قاعدې دوه رکنه دي، يو رکن يې دادى چې کله ته خپله د سياسي تحليل قدرت ونه لرې نو دا طبيعي ده چې په دې برخه کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن په باطل تحلیل باندې غولېږي، تاسې په دې قاعده ښه سوچ وکړئ نو ډېر مسائل به حل وموئ.

کله چې ته په دې پوه یې چې خپله د سیاسي تحلیل وړتیا لرې، نو که دښمن درته په دې برخه کې هره شبهه او تحلیل وړاندې کړي نو تاسره په دې برخه کې علم او معلومات شته، د دښمن زهر په تا نه چلېږي ته هغه ردوې او ځوابوې یې.

ولې مو دا قاعده تشریح کړه، ځکه چې نن سبا که دنیا کې یو کس تا د خپل لاس لاندې راولي، له تا خپل رعیت جوړوي ،تا د خپل فکر او نظر غلام ګرځوي ترڅو په تا حکومت وکړي نو هغه نه راځي چې درته ووايي:

اې فلاني ملته!

اې فلاني قومه!

یا اې افغانانو!

مونږ په تاسې حکومت چلوو، په تاسې خپل نظام منو، په تاسې ظلم کوو، تاسې ته په درواغو باطل نظامونه د اسلام په نامه معرفي کوو، دا خبرې خو درته نه کوي.

بلکې راځي تاته د سیاسي اوضاع غلط تحلیل وړاندې کوي، د اسلام سیاسي نظام درته بل ډول تعبیروي او په لکونو او میلیونونو خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

وربانديې خطا کوي، دا دی ګورئ چې طالب په خوله د شريعت او اسلامي نظام کيسې کولې خو هغه دی د امريکايانو،مشرکو روافضو، روسانو، چينايانو، هندوانو،مرتدينو او نورو کفارو په دفاع کې نن خپلې نا پاکه وينې تويوي، حال دا چې نه يې نظام شرعي دی او نه هم ترې دا طمع شته چې دوی به دا ورتيا ولري چې د اسلام حقيقي سياسي نظام وپېژني او بيا يې تطبيق کړي.

ځکه دوی خپله د سياسي وضعيت د تحليل ځواک او ورتيا نه لري د اسلام د سياسي نظام په اړه پوهاوی نه لري، څه چې ورته بين الملل وايي، کوم تحليل چې امريکا او نورو کفار ورته کړی چې نړی د يو کور حيثيت لري او له کفارو سره له دوستۍ او يو بل سره د راکړې ورکړې او د شريکو ګټو پاللو او يو د بل په رسميت پېژندلو څخه پرته ژوند نه تېرېږي او په همدې اړه ورته چې څنګه کفارو سياسي وضعيت تحليل کړی دوی يې هم د ړندو چرګانو په څېر تقليد کوي، دانه ګوري او دام نه ويني.

خو مونږ دا خبره ځکه کوو چې بايد د سياسي تحليل قوت ولرو او د دوی په څېر د دښمن په تحليل خطا نشو، زما او ستا د مبارزې اساس او هدف همدغه دی ځکه چې کلونه کلونه دې کفارو ټول خلک خطا ويستلي دي، تاسې وليدل چې د روسانو په وړانديې د مقاومت پر مهال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو نیم میلیون کسانو وینې توی شوې خو د اسلام د سیاسي حاکمیت څښتنان نشول، ځکه دوی خپله دا پوهه او سیاسي بصیرت نه درلود او نه یې په سیاسي اوضاع د تحلیل ځواک درلود، څه چې ورته اسلام برباد (اسلام آباد) او نورو کفارو ویل، همغه ورته اسلام ښکارېده، دا دی د امریکا په اشغال کې هم د لکونو خلکو وینې توی شوې خو د اسلام د حقیقي سیاسي نظام څښتنان نشول، مخکې مو وویل چې امریکا له کړکۍ ووته او بېرته په دروازه راننوته، څنګه چې هغوی کوم ډول سیاسي وضعیت تحلیلوي مجبور دي چې ټول یې ورسره ومني ځکه خپله په کې دا وړتیا او ځواک نشته.

ورونو!

کله چې په دې حالاتو او اصطلاحاتو بحث کوو نو د سړي دماغ وچ شي چې د عامو مسلمانانو به کله په دې مسائلو سر خلاصېږي، نو مجاهده ورو په سیاسي برخه کې باید مونږ او تاسې د مسلمانانو سر خلاص، دماغ یې ورپاخه او د دښمن د سیاسي تقلید نه یې فکرونه آزاد کړو، دا مبارزه ډېر کار غواړي دا زمونږ او ستاسې مسؤلیت دی چې باید خلک وپوهوو.

نو لازمه ده چې اول خپله علم حاصل کړو، په دې برخه کې مطالعه او تحقیق وکړو، سیاسي اوضاع تحلیل کړو، په دې برخه کې تجربې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترلاسه کړو، جرأت وکړو د کفارو طلسم مات کړو، موږ په هېڅ برخه کې له هیچا کم نه یو، دا د کمترۍ احساس نور ختم کړئ او باید دا د کفارو اصطلاحات او تحمیل شوي شعارونه نور د هغوی پرمخ ور وولو او که داسې ونکړئ نو دښمن به مو سر کې مېخ ټک وهي خو تاسې به فکر کوئ چې سر کې راته ګلونه ږدي او یا به داسې فکر درکوي چې بس دردونه برداشت کړه او په هر ټک تاته اجر ملاوېږي، هم به تاسې خطا کوي او هم نور اسلامي امت همداسې د خپل سیاسي تحلیل په جال کې ګیر ساتي.

وروره! تاسې باید د تحلیل ځواک ضرور ځان کې پیدا او دا جرأت ولرئ چې تحلیل وکړئ، دا ستاسې کورنۍ وظیفه شوه چې سیاسي موضوعات په ډاګه کړئ او تحلیل یې کړئ.

بیا یې هم درته په ټینګار وایو چې د دښمن لویه حربه همدا ده چې د اسلامي امت ځوانان له سیاسته لرې وساتي.

یو ځوان چې دغسې د اسلام سیاسي حقیقي نظام ونه پېژني، سیاسي وضعیت په سم شکل تحلیل ونشي کړای، نو دغسې به یې یا کفار مستقیم استعمالوي او یا به یې انرژي، قوت، وخت او استعداد د کفارو له لورې د ایجاد شویو تنظیمونو په چوکاټ کې په مصرف رسېږي او فکر به هم همدا کوي چې اسلام ته خدمت کوم، همغه مثال

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی چې کفار به يې په سر کې میخ ټکوي خو دا به يې درد برداشت کوي په دې خاطر چې په دې ورته اجرونه رسیږي.

مجاهدينو وروڼو! تاسې به ډېر مشهور علماء د دوی په اصطلاح سیاست پوهان او دانشمندان کتلي وي چې په آزاد شکل د سیاسي وضعیت د تحلیل قدرت نلري، نو دښمن يې په يو وړوکي حرکت ځانته جلبوي او تربنه کار اخلي، تاسې ګورئ ډېر داسې خلک د سیکولریزم لوډسپیکري ګرځېدلي چې خپله د سیاسي وضعیت په تحلیل نه پوهېږي او د دښمن د تحلیل په طلسم کې بند دي.

نو موږ ته په همدې برخه کې ډېره درنه او پخه مبارزه راتر غاړې ده، موږ باید هر څوک په دې پوهه کړو چې باید خپله د سیاسي وضعیت د تحلیل قدرت پیدا کړي، د کفارو له طلسم څخه راووځي او نور د کفارو د ګټو لپاره قرباني ورنه کړي.

او حقیقت باندې يې وپوهوو که چېرته تاسې د سیاسي وضعیت د تحلیل قدرت ولرئ نو د دښمن په ډېر وړوکي حرکت هم پوهېږئ، هر مکر او دجل يې تشخیصولی شئ، دغه د سیاسي وضعیت د تحلیل وړتیا تاسو کې دا ځیرکتیا او هوښیاري پیدا کوي چې د دښمن په هر مکر او دوکه به بیا په ډېره آسانۍ وپوهېږئ.

د دښمن پېژندنې په تړاو موږ په راتلونکي کې ځانګړې بحثونه لرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو اوس همدا خبره په ټینګار سره ځکه تکراري یادوو چې که یو مجاهد دغه وړتیا او بصیرت پیدا کړ نو بیا دښمن په هره برخه کې ډېر ښه پیژني، هغه وسایل او ابزار چې دښمن یې زمونږ په مقابل کې په ډېر هنر او مکر استعمالوي ولو که په ډېر پټ او خفیه شکل هم وي ته به دا استعداد ولرې چې هغه معلوم کړې، مخکې مو وویل که هر ملت دا وړتیا له لاسه ورکړه نو هغه ملت مات او شکست خوړلی وبوله.

ورونو! ستراتېژۍ کې مو دا خبره کړې وه چې باید دربمه سترګه په کار واچوو، یعنې د مستقبل د لېدو لپاره باید مونږ بله سترګه ولرو او دا سترګه همدا د سیاسي تحلیل ځواک او وړتیا ده.

غواړو دا مسئله نوره هم تشریح او ساده کړو، نو په دې به خبره وکړو چې خپله تحلیل څه ته وایي؟ که مونږ د تحلیل په معنٰي پوهه شو نو په هر څه پوهېږو، زمونږ دا ټول بحث د همدې لپاره دی چې همدا د تحلیل قوت پیدا کړو.

لومړی به په دې خبره وکړو چې څه په کار ده چې دا تحلیل کوو، ولې یې کوو، څه ضرورت ورته لرو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې د اسلام په سياسي نظام کې د وضعيت تحليل مطرح کوو؟

ځواب: ځکه چې کومو حالاتو کې واقع يو غواړو چې له دې حالاتو ووځو او هغه مطلوب هدف ترلاسه کړو، د کوم لپاره چې مونږ مبارزه شروع کړې ده، مطلب بايد ترقي وکړو او يو مطلوب وضعيت ته ورسيږو، نو ځکه موږ د وضعيت تحليل ته اړتيا لرو.

يعنې د دې لپاره يې کوو چې زه په څه ډول حرکت، کوم عمل او څه وکړم چې زه خپل مطلوب هدف ته په آسانۍ سره ورسيږم نو په کار ده چې موږ د سياسي وضعيت تحليل وکړو.

اوس که څوک درته ووايي چې ولې د سياسي وضعيت تحليل اړين دی؟ نو ستاسې ځواب به دا وي چې کفار له همدې لارې مونږ ته شکست راکوي که چېرته مونږ دا وړتيا ونه لرو مجبور د کفارو خبرو ته غوږ ونيسو او د هغوی تحليل ومنو.

په بل تعبير د اسلام په سياسي نظام کې موږ ددی لپاره د وضعيت تحليل ته اړ کيږو او دا کار ضرور ګڼو چې په کوم طرزالعمل زه له فعلي وضعيت څخه وتلی او د پرمختګ او پراخۍ په لور لار لېدولی شم نو ضرور ده چې د سياسي وضعيت د تحليل قوت ولرم.

يعنې کوم عوامل دي چې مستقيم او غير مستقيم زمونږ په حالاتو اغيز لري، مونږ نه پرېږدي چې له دې فعلي حالاتو خپل مطلوب هدف

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ورسېږو نو دا عوامل د سیاسي وضعیت په تحلیل کې معلومولی او درک کولای شو.

په مثال کې به یې تشریح کړو چې ښه پوهه شئ: د وضعیت او سیاسي تحلیل مثال داسې دی لکه یو کس ناروغ وي ډاکټر ته ځي هلته د ناروغۍ اړوند معاینات کوي، هغه معاینات او څېړنه او تحلیل ډاکټر ګوري او د همغې مطابق ورته نسخه ورکوي په دې خاطر ناروغ دا کار کوي چې له فعلي ناروغۍ نوموړی هغه مطلوب هدف چې صحتمندي ده، هغې ته ورسېږي.

نو لنډه دا چې د اسلام په سیاسي نظام کې دغه سیاسي تحلیل او د وضعیت تحلیل داسې مثال لري لکه معاینات، د همدغه تحلیل له لارې ته د خپلې ناروغۍ، مِکروبونه او جراثیم تشخیصولی شې، یعنې هغه موانع او خنډونه ته معلومولی شې چې تا د فعلي حالاتو څخه وتلو ته نه پرېږدي.

کوم خلک چې پرته له معایناتو دوایي اخلي نو الا ماشاءالله که یو نیم ته یې الله عزوجل شفا ورکړي، خو په ډېری خلکو برعکس اغېز کوي، په ځای د دې چې ناروغي یې ښه شي لا ډېریږي.

د لویو او قوي امراضو اول تشخیص په کار وي، یعنې یو کس دی چې لاس او پښې یې فلج دي، بدن یې کار او فعالیت نکوي په خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښو نشي درېدلی که هر څومره ماهر ډاکتر ته لاړ شي اول ورته معاينات ليکي، نو که غواړې نظام له دې موجوده ناروغۍ راوباسې او تداوي يې وکړې لازمه ده چې لومړی د دې مرض تشخيص يعنې معاينات وکړې نو همداسې په يوه ټولنه کې سياسي تحليل وګڼه.

ته غواړې دغه فعلي حالات دې بدلون ومومي نو مهمترينه نقطه داده چې ته د دې بدلون په **علت** باندې پوه شې، يعنې علت او ضرورت څه دی چې غواړو له فعلي حالته ووځو؟

کله چې علتونه معلوم، تعيين او ښکاره شول نو بيا د حل لارې لپاره لاملونه هم مشخص کولای شو.

په بل تعبير باندې هغه دا چې ته غواړې له دې حالاتو نور مطلوب حالاتو ته ووځې،نو لومړی بايد علت او ضرورت درک کړې بيا د تېرو تجربو او تاريخي واقعاتو په سيوري کې وضعيت تحليلوې او په پايله کې د حالاتو د بدلون لپاره ډېر ښه ستراتيژي وړاندې کوې، يعنې د سياسي وضعيت تحليل هم د ستراتېژۍ او د اسلام د سياسي نظام يو جزء دی.

ته غواړې په دې حالاتو کې بدلون راولې، پيل د بدلون به څه وي؟

د دغه بدلون د ضرورت علتونه معلومول دي، کله چې ته په دې پوه شوې چې دا تغيير ولې ضرور دی؟ بيا يې درته د تحليل اهميت

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومېږي.

مثال له تا پوښتنه وشي چې د دې فعلي حالاتو څخه مطلوب حال ته د رسېدو ضرورت څه دی؟ څه علت دی چې له دې حالاتو څخه هغې حالاتو ته لاړ شې؟ همدې خبرې جواب ته تحلیل وایي.

تاسې هغه مهال سیاسي تحلیل او د وضعیت تحلیل په درسته توګه کولای شئ چې د یوې مسئلې جزیات راوڅېړئ، که غواړې یوه مسئله ډېره ښه تحلیل کړې نو ورو ورو برخو ته یې هم فکر وکړه، یوه ادنا برخه یې هم پرته له څېړلو مه پرېږده ځکه چې ته په جزئیاتو هم تحلیل ونه کړې نو بیا ته یو ښه تحلیلګر نه یې.

په یو بل ډول یې درته تعبیروم، ته غواړې له دې موجوده حالاتو څخه مطلوب حال ته ووځې، نو له ټولو وړاندې تاته څه معلومېږي، تاته باید له ټولو وړاندې تغییرات معلوم شي، یعنې چې په اداره، نظم، ستراتېژۍ کې کوم ډول بدلون راولم چې زه له دې فعلي حالاتو څخه مطلوب حال ته ووځم، همدې ته د وضعیت تحلیل وایي.

که غواړې په هر ډګر کې له دې حالاتو څخه مطلوب حال ته ورسېږې، نو ته مجبوره یې چې تغییرات راولې او د همدې تغیراتو سنجش او درک ته تحلیل وایي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحلیل ضرورت څه دی، ولې تحلیل کوو؟

ځکه تحلیل کوو چې د همدې تحلیل په پایله کې بیا پرېکړه کوو، یعنې سیاسي تحلیل او د وضعیت تحلیل داسې مثال لري لکه یو مظبوط دېوال، نظام او تصمیم ګیرۍ په همدې تکیه کړې ده.

نو اوس به یې په اهمیت پوهه شوي یاست، یعنې د اسلام د سیاسي نظام د پرمختګ او پراخۍ کومه لاره چاره چې ده، هغه همدا د **وضعیت تحلیل دی** او کفارو ته یې اهمیت معلوم دی ځکه یې نو د اکثرو نه دا کېسه پټه کړې او ټول یې په دې قانع کړي چې دا نو د هر چا کار نه دی، د وضعیت او سیاست تحلیل باید خاص خلک وکړي.

زمونږ عامو مسلمانانو کوم چې د مجاهدینو له نظام څخه لرې پاتې دي، هغوی د دښمن په دې خبرو ډېر ښه قناعت کړی، داسې نه ده وروره! د ټول نظام کیلي همدا تحلیل دی.

عجیبه ده! دا سیکولران به څه فکر کوي چې په دومره میلیونونو مسلمانانو یې سیکولر نظامونه د اسلام په نوم منلي دي او دوی هم ورته ښه خوشحاله دي چې دوی د اسلامي نظامونو څښتنان دي.

نو سیکولران چې اسلام او سیاست سره بېل ګڼي او مسلمانان یې هم په دې قانع کړل چې د تحلیل خبرې بیخي یادې نکړي، بس دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاسي کارپوهان دي، غرب کې یې درسونه ویلي دي، نو دوی سیاسي تحلیل کوي، بل چاته حاجت نشته او نه دا د هر چا کار دی، بس همدې شروع کې یې درځخه د هر څه کونجي واخیسته، د اسلام د سیاسي نظام حاکمیت، تطبیق، پرمختګ هر څه په همدې خبره کې پراته دي، د دې ټولو دروازه همدا د سیاسي وضعیت تحلیل دی او د اسلام د سیاسي نظام په اهدافو او اساساتو بیا پوهه ده، ته چې دا ولرې، نو بیا به دربانديې د سیکولریزم هېڅ زهر ونه چلېږي.

ځکه خو کفار نه غواړي چې مسلمانان په دې موضوعاتو پوهه شي، که پوهه نه یې نو بس بیا د دوی د لاس آله یې.

موږ چې د تحلیل ځواک او وړتیا پیدا، خپل دښمن مو په ډاګه او راڅرګند کړ، د خپل پرمختګ اسباب مو مشخص او د دښمن د ضعف او قوت نقطې مو وپېژندې، نو بیا پوهه شه چې دښمن مو د ماتې سره مخ کړ، د دښمن د قوت نقطې به ته هله پېژنې چې د تحلیل توان ولرې، ځکه د دښمن د قوت نقطه د اسلام سیاسی نظام لپاره تهدید دی، نو دا باید ته په ډاګه کړې، د ضعف نقطه یې هم باید پیدا، تحلیل او یو فرصت یې وګڼې او ترې استفاده وکړې تر څو د تهدید له نقطې یې ځان وساتئ او د ضعف له نقطې یې د فرصت په نوم استفاده وکړئ چې دا هر څه په تحلیل معلومولی شئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که ته غواړې یو ښه سیاسي تحلیلګر واوسې، نو په کومه برخه کې چې ته مصروف یې، کومه ستراتیژي او پلان چې غواړې ته یې تطبیق کړې، نو هڅه وکړه له دې هر څه وړاندې لرې سوچ، فکر او تحلیل وکړې، لرې حالات مطالعه کړې، یعنې هم نیږدې حالات مطالعه کړه او هم لرې، نیږدې مطالعه او سوچ دا دی چې هم د ځان او هم د ملګرو، امکانات او حالات تحلیلوې او د لرې مانا داده چې ته د دښمن پلان، قوت، حرکات او ټول اهداف تحلیل کړې.

د دې عنوان آخري خبره دا ده که یو مجاهد غواړي چې د سیاسي تحلیل او د وضعیت د تحلیل وړتیا او قدرت ځان کې پیدا کړي نو له دې هر څه مخکې باید دا څو صفتونه ځان کې پیدا کړي.

لومړی: د مجاهد عقیده باید برابره وي، یعنې کوم تحلیل چې کوي د الله ﷻ په نوم یې شروع، هدف او نیت یې یوازې د الله ﷻ رضا او د هغه د نظام د حاکمیت راتلل وي، یعنې که څوک د دې تحلیل آینده کې ګوري الله تعالی ته یې رجوع پیدا شي، د اسلام سیاسي نظام وپیژني او په مقاصدو یې وپوهیږي، د وضعیت تحلیل به داسې کوي چې هغه به اسلامي تحلیل وي، شرکي تحلیل به نه وي او د ټولو مسائلو نسبت به الله تعالی ته وي، پیل، منځ او پای د تحلیل ټولو کې به دې الله رب العالمین رایاد وي، په نتیجه کي به الله ﷻ تاته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې توفيق درکړي چې ته په درسته توګه تحليل وکړې.

دوهم: مجاهد بايد با تقوا وي، تقوا هېره نه کړي، که تقوا مو هېره کړه نو دا تحليل به مو بيا د نفسي خواهشاتو په بناء وي، د الله ﷻ د رضا او د اسلام د سياسي نظام د بقا لپاره به نه وي.

دريم : تاسې بايد د تحليل ځواک او وړتيا پيدا کړئ او خلکو ته دا خبره عامه کړئ، په دې علم او فن د کفارو طلسم او محدوديت ختم او خلکو ته يو فکر او انګېزه ورکړئ چې هر مسلمان بايد د سياسي تحليل قدرت ولري، ترڅو د کفارو تحليل کې راګير نشي.

ځينې خلک د سياست په اړه داسې فکر کوي چې دا نو د دوی کار نه دی، د دوی د سياست سره څه! بس خپل مونځ اودس کوو، نور سياست کول، د سياسي وضعيت تحليلول د غټو خلکو کار دی! دا ډېره پوهه او تجربه غواړي، موږ د اسلام په سياسي نظام نشو پوهېدلای او نه سيکولر نظامونه پېژندلای شو! دا زموږ له وسه بهر دي، د دې د پېژندلو لپاره بس خپل خلک شته!

يعنې دښمن د اکثرو خلکو تصور داسې جوړ کړی چې بس سياست له دين څخه يوه جلا لار ده، مطلب بې ديني ده او اسلام خو فقط همدا لمونځ اودس دی، سياست سره يې کار نشته او که څوک سياست کې کار ولري هغه ګنهګاريږي، يو ملګري کيسه کوله چې په يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجلس کې ناست وم، يو کس د تبليغيانو له مجلس څخه راغلی و، بس شروع يې وکړه چې ياره داسې د اعمالو پابند خلک دي، همدا لمونځونه او اودسونه دي، اذکار او تلاوتونه دي، په همدې بوخت دي ډېر ښه خلک دي، بس سر وکار يې عبادت سره دی، سياست مياست کې کار نه لري.

يعنې عام ذهنيت د سياست په اړه دا جوړ دی چې سياست ټول دروغ، چل دوکه او فريب دی او په دې پلمه دښمن د سياست له کلمې خلک يرولي، يعنې دا يې په خلکو منلي چې اسلام د نظام په حيث بيخي مطرح نه کړي او اسلام له سياسته يو جلا دين وبولي.

نو د سياست معنٰی او تفسير دغسې تشهير شوی چې عام مسلمانان ځان بې غرضه نيسي او دې خبرې ته هېڅ التفات نه کوي او دا حق يې خپله کفارو ته ورکړی چې کفار پوهه شه او سياست.

خو داسې نه ده! هر مسلمان او هر مجاهد بايد سياستمدار وي، د سياسي نظامونو په اړه پوهه او د وضعيت د تحليل قوت ولري، که داسې نه وي بيا خو يې يوه مبارزه هم رنګ نه راوړي.

نو بايد چې په دې برخه کې خپل علم او مطالعه زياته کړئ، ترڅو د اسلام سياسي نظام ښه تطبيق، په درست شکل ترې دفاع او د دښمن باطل نظامونه سم وپېژنئ، په دليل، منطق، عقل او نقل يې رد کړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځیني خلک په دې فکر وي چې فلاني کس چې پرمختګ کړی دغه او دغه اقدامات یې کړي او په دې طمع وي چې یو څوک راشي او ورته دا هر څه تحلیل کړي او بیا دا هم د همغه په تقلید پرمختګ وکړي.

نه مجاهده وروره! ته به داسې فکر نه ساتې، دې ته به نه منتظر کېږې چې د فلاني کس د پرمختګ او موفقیت په اړه به تاته یو څوک راځي او درته به وایي بیا به ته د هغې تقلید کوې! نه وروره!

ته د اسلام په سیاسي نظام کې هله موفق سیاستمداره حسابېدای شې چې د هر کار او هرې مسئلې او ستونزې لپاره په خپله د حل څو لارې وسنجوې، دا کوم کارونه چې تاسې پرې فی الحال مصروف یاست، یعنې د اسلام د سیاسي نظام د قیام په لاره کې په مبارزه بوخت یې، نو د همدې نظام د ښه تطبیق لپاره باید ته څو لارې پیدا او اوضاع تحلیل کړې چې ته څنګه دا نظام د تطبیق مرحلې ته رسوې.

همدا د اسلام په سیاسي نظام کې د ستراتیژۍ عمق دی، یعنې هر وخت چې تا دا قوت پیدا کړ چې یوه موضوع تحلیل او ارزیابي کړې او د نظام په کومه برخه کې چې ته په خدمت بوخت یې د همدې د تطبیق لپاره د حل څو لارې راپیدا کړې نو ته کامیابه سیاستمدار یې.

ورونو: په مجاهدینو باندې هر ډول حالات او ستونزې راتلونکې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یا په کې واقع دي، نو د دغه ستونزو څخه د وتلو لپاره باید تا څو د حل لارې مطرح کړې وي، یوه لار نه بلکې څو لارې وي، که یوه لاره درباندې وتړل شي یا په وړاندې موانع پیدا شي، نو ته په بله لاره لاړ شې، نو ته بیا دغه وخت موفق سیاستمدار یې، ستا همدې ارزونې څخه بیا دښمن مرعوب کیږي، دا هر څه ستا په ځیرکتیا او ښه تحلیل دلالت کوي.

مجاهده وروره! راځه یو بل سوال مطرح کړو.

څنګه ځان کې د سیاسي تحلیل یو دید، انګېزه، بصیرت او مفکوره پیدا کړو؟

اوله خبره دا ده: که غواړې چې له نن څخه وروسته ته یوه سیاسي انګېزه او مفکوره پیدا کړې نو په دې اړه لومړۍ خبره زما او ستا د ذهن اړوند ده، د هر چا په ذهن کې خالي او د ضعف نقاط موجود دي، دغه د ضعف نقاط د دې باعث کیږي چې ذهنونه تخریب کړي.

نو لومړی کار باید ته دا وکړې چې خپلې د ضعف نقطې تشخیص کړې، هغه نقطې چې ستا ذهن د چینجي په څېر خوري لکه وسوسې، ناهیلتوب ... دا به تشخیصوې او بیا به همدا امراض له ذهن څخه لرې کوې.

دغه دید او سیاسي بصیرت په تمرین پیدا کیږي، داسې کومه آله نشته چې ستا په ذهن کې نصب شي او د داسې یو ذهنیت اصلاح پرې وشي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلکه دا تربیوي مرحله ده، موږ باید تجربه او د سیاسي وضیعت تحلیل وکړو، ولې د سیاسي وضعیت تحلیل کوو؟ ځکه چې د همدې تحلیل په پایله کې موږ تصمیم نیسو، بیا اقدام کوو نو په ذهن کې د تخریب نقاط تشخیصول او بیا له ذهن څخه لرې کول په کار دي.

دویمه خبره دا ده: که غواړې چې ته یو سیاسي مفکوره، انګېزه او دید پیدا کړې، نو ته هڅه وکړه چې خپل دښمن تشخیص کړې، یعني په بهرنۍ او داخلي جبهو کې د دښمن درست تشخیص وکړې ، مخکې مو هم په دې بحث کړی و چې له بهر څخه دښمن معلوم دی، ته یې د دفاع لپاره پلان هم لرې، د بهرني دښمن ضربه دومره زیانمنونکې نه ده لکه څومره چې داخلي دښمن مضر تمامیږي، که تا داخلي دښمن ارزیابي، تشخیص او تحلیل نه کړ، نو ستا نظام پرمختګ نشي کولای، ستا د سیاسي بصیرت رعب ختمیږي، خو که تا له داخل څخه د دښمن لاسونه پرې کړل او د دښمن سترګې دې ړندې کړې چې ستا داخلي وضعیت مالوم نشي کړای، نو دښمن ړندیږي او وارخطا کیږي او ستا د همدې سیاسي بصیرت څخه مرعوب کیږي، یوازې دا یوه فایده نه ترلاسه کوې چې ګټې د دښمن د داخلي زیانونو مخه دې ونیوله، بلکې دښمن ته دې خپل سیاسي بصیرت وروښود، هغه دې د خپل رعب لاندې راوست، روحیه او مورال دې ورته کمزوری، پلان او دسیسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ورته شنډه او زړه دې ورته مات کړ، هغه دې په خپله پوهه او بصيرت قانع او د ځان په مقابل کې دې د کمترۍ احساس ورکړ، دښمن ته دې دا وښوده چې ستاسې هېڅ مکر زمونږ په وړاندې نه چلېږي ان شاءالله.

بل هغه مهال ته يو سياسي بصيرت او انګېزه او سياسي ديد موندلی شې چې په خپل عمل کې جديت او قاطعيت ولرې، ته بايد يو قاطع انسان واوسې، نو کله چې ته يو قاطع انسان جوړ شې ستا سياسي بصيرت خپله زياتيږي، ته خپله يو ديد او انګېزه پيدا کوې.

درېمه خبره: هغه دا چې ته په دې فکر کې شې چې همېش دښمن لرې، دا سوچ کوه چې دښمن درسره په مقابله کې واقع دی، په دې فکر کوه چې دښمن تاسره د جګړې اعلان کړی، او تاسره يې علني جګړه شروع کړې، نو نتيجه دا چې ته بايد خپل دښمن وپېژنې، دوست ته د دښمن او دښمن ته د دوست په سترګه ونه ګورې، ته به تل په همدې سوچ او فکر کې اوسېږې، او ځان به مخاطب کړې چې: اې فلانيه! دښمن درسره د دښمنۍ اعلان کړی، په دښمنۍ کې دې واقع دی، ستا د له منځه وړلو لپاره يوه شېبه هم له لاسه نه ورکوي، ستا په دښمنۍ کې له ټولو زيات قاطع او جدي دی، نو په داسې حالاتو کې ته ولې سستي کوې، ته ولې جدي او قاطع نه يې، ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

باید قانع کړي چې په جدیت او قاطعیت شپه او ورځ کار وکړي او ستړی نشي، هسې په یو ساعت دوه ساعته کار ځان غلط نکړي چې بس دښمني ده چاپېره به یو ټکه پوکه به کوو، څنګه چې دښمن ستا په دښمنۍ کې جدیت لري او علني جګړه کوي، خو مقابل کې یې ته په ماته ملا چاپیره یې، نه داسې نه ده! که داسې وي نو ته خو بیا هېڅ سیاسي بصیرت نه لرې، ته هم باید ښه مظبوطه ملا وتړې، هر طرف لاس واچوې، مخلص او قاطع واوسې ترڅو د کار حرص دې ورځ تربلې زیات شي.

که ته غواړې چې یو سیاسي دید او انګېزه پیدا کړې نو په دې خبره د ورځې درې څلور ځلې سوچ وکړه چې دښمن دې په څه حال کې دی او په څه طریقه یې مقابله وکړې.

څلورمه خبره: دا ده چې ته هله دید او انګېزه پیدا کولای شې چې دښمن تعریف کړې، چې څوک ستا دوست او څوک دې دښمن دی، څوک تاته د دښمن په سترګه ګوري او ته چا ته دښمن وایې.

یعنې څلور طرفه تحلیل کړه، دا تشخیص کړه چې څوک ستا دښمن دی، د دښمنۍ کچه یې څومره ده، دلته مو یوې بلې خبرې ته هم باید پام وي، چې په فتحه او بریا کې به اکثره خلک ستاسې ملګري وي خو په سختۍ او تکلیف کې به تاسې خوشې کوي، له تاسې تښتي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا په سختیو کې ستا مقابل کي ودریږي، نو دا هم د دښمن په لېست کې ور ولیکه.

دغسې خلک د تېښتې په صورت کې دوه کاره کوي، یا په علني ډول ستا مقابله کې ودریږي او یا دا چې ستا د شکست غوښتونکي وي او ستا په ماته خوشحالیږي.

وروئو!

دوست او دښمن به په تمامه مانا وپېژنئ، دا وسوسه ذهن کې ساتئ چې دښمن تاسره دښمني کوي، علني خطر یې متوجه دی او ته آرام خوبونه کوې، داسې فکر وکړه لکه ته یو کوټه کې یې او په دې کوټه کې درې څلور غټ خطرناکه ماران هم دي او له هرې خوا دا ماران په تا حملې کوي، نو ته به په داسې حالاتو کې بېغمه خوب وکړې؟

آیا ته به په مړه خېټه ډوډی وخورې؟

آیا ته به په بیځایه تفریح کولو، راحت خوښولو او چکر او عبث د وخت ضایع کېدو باندې راضي شې؟

که نه ټول حواس به دې د مارانو په وژلو متمرکز کړی، همدا سوچ او فکر به درسره وي، لاسونه، پښې او ذهن به دې ټول په همدې مصروف کړي وي، بیخي به ستړی نشې او همدا هڅه به کوې چې څنګه دا ماران ووژنې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو همداسې فکر وکړه چې له تا او ستا له نظامه همداسې زهرېله ماران چاپېره دي، تل يې هڅه داده چې تاته هم ټک درکړي او ستا نظام هم راچپه کړي، نو په داسې حالاتو کې به ستا احساس همدا وي چې شپه او ورځ کار او مقابله وکړې، ټوله انرژي او استعداد دې په هر ډګر کې د همدې مارانو په وژلو مصروف وساتې، نو همدا سياسي بصيرت، ديد او انګېزه ده.

د دښمن کټکوري کول او پېژندل لازمي دي، هغه د دوست په جامه کې دښمن هم بايد تاته معلوم او تشخيص شوی وي تر څو په راتلونکي کې داسې خلک بيا ستا نظام ته را نشي، چې په آسانۍ کې درسره وي او په سختۍ کې درڅخه تښتي، دغه خلک بايد ښه سم وپېژني.

پنځمه خبره داده: چې فکر به کوې راتلونکي کې ستاسې نظام ته کوم خطرات او زيانونه متوجه دي؟ په دې به فکر کوې، دا به په ډاګه کوې، د دې په اړه به معلومات راټولوې، دا ګواښونه که پټ وي او که ښکاره، بايد تاته ښه واضحه وي، که تاسې داسې فکر او ديد ونه لرئ نو بيا ښه سياستمداره نه ياست، دا هر څه بايد تاسې تحليل کړئ، بيا پرېکړه ونيسئ او عملي اقدام وکړئ.

کوم کس چې د اسلام د سياسي نظام په وړاندې ګواښونه نه سنجوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې مثال لري لکه یو ماهي چې په یو وړوکي سطل کې پروت وي، ښه رڼې اوبه وي، ماهې په دې خوشحاله وي او ملاقونه وهي، کله د اوبو سر ته ځي کله آخر ته، خو دې ته يې فکر نه دی چې دا خو د دښمن په وس کې ده چې هر وخت يې رانيولی شي، اوس نو د ماهي له همدې مستۍ او ټوپونو دښمن هم خوند اخلي، لګیا دی چاړه ورته تېره کوي چې ښتګه او څه وخت يې زړه وشي رانيسي او ځيري کوي يې. ماهي ته دا معلومه نه ده چې زه خو په يو سطل کې او د دښمن په واک کې يم، ګېر چاپېره راته خطر دی او دښمن نور دښمنان هم زما د خوراک لپاره راټول کړي دي، نو ته هم دا سوچ وکړه چې زه اوس د دښمن منځ کې يم، که د خپلو راڅخه چاپېره خطرونو په اړه تحليل ونه کړې او د دې تحليل په نتيجه کې تصميم ونه نيسې او اقدام ونه کړې، نو دښمن درته لګیا او چاړه په لاس ولاړ دی هر کله يې چې زړه وغواړي رانيسي دې.

يوازې دا يو دښمن نه، بلکې ډېرې نورې کړۍ هم په همدې انتظار دي چې ستا د نابودۍ جشن ولمانځي، په همدې آرمان ځينې ژوندي او ځينې به مردار شوي هم وي.

نو که ته د سبا خطرات ونه سنجوې لکه د دې ماهي په څېر، ته به خپلو وړو ټوپونو او کارونو ته خوشحاله يې خو له دې هر څه به دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن خوند اخلي، دښمن به پوهيږي چې پرېږده بل طرف نشي تللی زما لاس کې دی او ته به فکر کوې چې دا مؤقت ټوپونه ستا تلپاتې خوشحالي ده، نه ته بايد ډېر با بصيرته انسان واوسې، ته به تل په همدې سوچ کې يې چې زمونږ نظام ته کوم خطرات متوجه دي، دا هر څه سنجوې، تحليلوې، د حل لار راوباسې، تصميم نيسې، بيا ته دغه وخت کې سياسي بصيرت او ديد پيدا کوې او ته به بيا يو سياستمداره امير يې.

شپږمه خبره دا ده: چې تاسې هله يو سياسي بصيرت، انګېزه او ديد پيدا کولی شئ چې کله تاسو له خپل تېر تاريخ څخه پند او عبرت واخلئ، خپلې تېرې کړنې ارزيابي کړئ، ګام په ګام به همغه تېر نه تکراروئ او په تېرو کيسو کې به همغسې ډوب نه ياست، څکه تېر او حال سره توپير لري، يعنې د زړو نظرياتو تطبيق مه کوه له هغې عبرت واخله، نوې نوښتونه وکړه او د نويو حالاتو سره ځان عيار کړه، کله د ځينو شاذ او نادرو اهدافو ترلاسه کولو لپاره چې دي په تېر کې کومې تجربې کړې دي او کومه نتيجه يې نه ده ورکړې نو هغه اوس هېرې کړه.

د تېرو تجربو څخه يوازې پند واخله او الګو ترې مه جوړوه، بيا اقدام وکړه، بيا اقدام وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هدف دادی چې دا ستا حال او راتلونکی د تېرو ناکامو تجربو د محاصرې لاندې ونه اوسېږي او د هغې د سیورې لاندې رانشي.

پخوا چې په کومه تجربه کې ناکامه شوی یې، خو ته بیا هم نه اوړې او همغه تجربې بیا تکراروې، که داسې وي نو ته بیا د اسلام د سیاسي نظام په خدمت کې هېڅ هم نشې کولای، مطلب لوی پرمختګونه او ستر ګامونه نشې اخستلای، دلیل دا دی چې حال او راتلونکی د تېرو سره په هره برخه کې ډېر توپیر لري، ته باید دا قدرت پیدا کړې چې اوسنی سیاسي وضعیت تحلیل کړې.

نو ته تېرې ناکامې تجربې د خپل حال او راتلونکي لپاره مه استعمالوه، نوښت، نوي اقدامات، تحلیل او ارزونه وکړه، ته باید ځان کې د تحلیل توان ولرې، په دې پوهه شې چې آینده او حال نظر شرائطو ته د ماضي سره توپیر کوي، د ماضي له کامیابو تجربو ګټه واخله، خو داسې مه کوه چې په تېر کې هر څه ته ځان تسلیم کړې، مطلب د نوې کار لپاره په زړو تجربو کې څه نه وي او ته زړو کیسو او نسخو پسې نښتی یې، نو په دې مسائلو هسې وخت مه تېروه او ځان مه پرېشانه کوه.

تېرې تېروتنې تحلیل کړه همغې ته ګوره چې همغسې تېروتنې ونه کړې، ځینې ملګرو یو یا دوه کاله مخکې یو کار کړی او هغه ناکام

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی وي، بس د دې زړه مات وي چې یاره بس ترې تېرېږه، د همغې ناکامۍ د محاصرې او سیوري لاندې وي، نه داسې نه ده! وختونه تغییر کوي، هغه وخت به همغه کار نه کېده، ته اوس وضعیت تحلیل کړه، حالات وسنجوه، اوس به تاته کېدای شي له هغې زیات فرصتونه برابر شوي وي، نو ته باید له همدې فرصتونو ګټه واخلې.

کامیاب سیاستمدار او تحلیلګر همغه دی چې خپلې تېرې تیروتنې تکرار نه، بلکې تحلیل يې کړي، عوامل يې معلوم او د بیا تکرار مخه يې ونیسي، داسې ګټه ترې واخله چې آینده کې بیا داسې تېروتنې تکرار نه کړې او دا ځل د کامیابۍ په لور لاړ شې.

کوم کار چې نتیجه ورنه کړه، نو د هغې عوامل اوس تحلیل کړه، چې د نتیجې نه ورکولو علت څه و، اوس حالات او وضعیت هم تحلیل کړه، په ټولو اړخونو يې فکر او ارزونه وکړه، د حل لار يې پیدا کړه او بیا بسم الله کړه، داسې مه وایه چې دوه کاله وړاندې ما دا کار کړی و، وخت، مال او ډېر څه مې ضایع کړل خو کومه لاس ته راوړنه مې نه درلوده، نه داسې نه ده! له دې طلسم څخه راووځه، همت وکړه، که همداسې د تېر په کلابندۍ کې کلابند يې نو نه اوس ښه اقدام کولای شې او نه به آینده کې ښه اقدام وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس د حل لاره څه ده؟

که چېرته په ماضي کې تاسې په یوه تجربه کې ماته خوړلي وي نو دلته ته فکر وکړه، همغه ماضي او اوسنی وضعیت دواړه تحلیل کړه، نو کېدای شي هغه ماضي کې چې تا ماته خوړلې د هغې عوامل معلوم او دا معلومات به وشي چې هغه وخت ستا شکست له دې کبله و چې اوس کوم فرصتونه لرې، نو هغه وخت درسره دا فرصت، چانس او امکانات نه و، په دې خاطر تا ماتې خوړلې، نو په ماضي کې مه بندېږه راووځه او د حال له فرصتونو ګټه پورته کړه، اوس به کېدای شي ته داسې فرصتونه ولرې چې هغه د ماضي خالیګاه ورباندې پوره کړې.

مجاهده وروره! که چېرته ته په تېرو شویو تجربو کې ډوب شوې، د حال او آینده لپاره دې یو سیاسي بصیرت او دید نه درلود، د حالاتو د تحلیل وړتیا درسره نه وه، نو مانا دا ده چې ته له موجوده فرصتونو څخه د ګټه اخستو وړتیا نه لرې، که ماضي کې دې شکست خوړلی خو چې اوس د تحلیل وړتیا لرې هر څه درته په ډاګه کیږي.

نو د نویو فرصتونو درک او په حل لارو فکر، اهدافو ته د رسېدو لارې چارې تعینول دا ټول اوس ته د سیاسي تحلیل او د وضعیت د تحلیل په پایله کې معلومولی او استفاده کولای شې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته که یو امیر یې او د حالاتو د سیاسي وضعیت د تحلیل قوت ولرې، نو ته هم ځان او هم خپل ملګري په دې قانع کولای شې چې؛ ورونو په تېر کې چې موږ دې کار کې ناکام شو علتونه یې دغه و، اوس هغه لاملونه نه دي موجود، اوس نو د کامیابۍ او هدف ته د رسیدو دغه او دغه چانسونه او فرصتونه لرو.

اوس به د پورته خبرو یو نچوړ ذکر کړو.

الف: دا چې که ته د ماضي د ناکامۍ په کلابندۍ کې همداسې بند پاتې یې، نو ته به تل جمودي حالات کې یې، ته د تنوع او نوښت والا نه یې، د تحرک او خوځښت سره دې ډېره جوړه نه ده، همغه زړې کیسې دې زړه ته نیولې، نو ته به نه اوس او نه آینده کې کومه لاسته راوړنه ولرې او نه به هم کوم غوره اقدام وکړې.

ب: د ماضي د ناکامۍ عوامل تحلیل کړه، اوسنی وضعیت او د مخکني کار په اوس وخت کې د فرصتونو په موجودیت کې تحلیل او ارزونه وکړه، د تېرو تېروتنو درک او په اوسني وخت کې د نه تکراریدو نیت وکړه، هر څه معلوم او بسم الله سره اقدام وکړه، دوه کاله مخکې چې دې همدا کار بې پایلې و اوس به د الله په فضل پوره نتیجه ورکوي ان شاء الله.

اوومه خبره داده: چې که غواړې ته یوه انګېزه، دید او سیاسي بصیرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولري او د سیاسي تحلیل او د وضعیت د تحلیل قوت پیدا کړي، نو ته باید د معلوماتو او اطلاعاتو د ترلاسه کولو او د هغې د څېړلو او تفسیرولو قدرت او صلاحیت هم ولري، مثال یو کس درته وایي ماته د قرآنکریم ترجمه وکړه، نو هدف يې شاید همدا تحت لفظي ترجمه وي او که یو کس درته وایي چې ماته د قرآنکریم تفسیر وکړه، نو تفسیر ته بیا یو ځانګړی د وخت قید نشته چې ته د یو سورت تفسیر په یو ساعت کې کوې او که ډېر علم لرې په یو سورت تفسیر باندې لس ساعته اخلې نو دا ممانعت بیا نشته چې نه ته باید همدا یو ساعت تفسیر وکړې، کلمه د تفسیر مې ځکه دلته وکاروله چې په یوه مسئله کې څومره ژور ځې، جزیات یې څېړې، وړه وړه خبره یې تحلیلوې نو همدې ته د اطلاعاتو تفسیر وایي. موږ په تحلیل کې همدا بحث کړی و که غواړې ته ښه تحلیلګر اوسې او ستا تحلیل ښې پایلې ولري نو ته باید معلومات ښه تجزیه او تحلیل کړې ،څېړنه یې وکړې، اوس هم همدا خبره کوو چې که ته غواړې یو ښه انګېزه، دید او سیاسي بصیرت ولرې نو ته باید معلومات ښه تفسیر کړې، تاته معلومات راځي نو عام فهمه يې کړې، مبهم یې پرېنږدې، پوره یې راوسپړې، سم يې وشاربې او ښه توضیحات یې ورانديې کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې معلومات تفسیروئ؟

ځکه چې د معلوماتو په ښه تفسیرولو تاته تحلیل روښانه کیږي او چې کله دې ښه تحلیل وکړ نو تاته بیا پرېکړه کول آسانیږي او چې ښه پرېکړه دې وکړه، نو بیا به خه اقدام وکړې او ډېر ښه پرمختګونه او لاس ته راوړنې به ولرې.

که غواړې د اسلام په سیاسي نظام کې ته یو ښه تحلیل ګر واوسې او په همدې نظام لپاره ښه تصمیم ونیسې، نو همدا یې مراتب او سلسله ده چې اطلاعاتو او معلوماتو ته باید لاس رسی ولرې، د معلوماتو ترلاسه کولو وړتیا او قوت ځان کې پیدا کړې، کله چې معلومات ترلاسه کړې نو بیا به یې د تفسیر کولو وړتیا ولرې، د تفسیر یو بل حکمت داده چې ته به د یوې مسئلې عمق ته ننوځې، مثال ته یو چا څخه د قرآنکریم تفسیر غواړې نو هدف دې همدا دی چې د یوې کلمې او آیت مختلفې معناوې ترلاسه کړې،په مختلفو شکلونو د هغه آیاتونو موضوعات ستا لپاره عام فهمه شي،کوم اشکال په کې پاتې نشي، د آیات په شان نزول، اهدافو، احکامو او نورو اړوندو ټولو مسائلو ته تفسیر کې پوهېدای شې.

یو مفسر چې د قرآنکریم یو آیت تفسیروي، نو هدف یې هم همدغه وي چې خپل مخاطب په هر اړخیز شکل ددې آیت په مانا، مفهوم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقصد، هدف او حکم په ټولو اړخونو ښه پوره پوهه کړي، مختلف تعبيرات ورته کوي، مختلفو نقطو څخه ورته کتنه کوي، له مختلفو لارو ورته راځي او په بېلا بېلو شکلونو يې ټول مسائل راسپړي او روښانوي يې، مترادف لغات يې په مختلفو شکلونو تفسيروي، موږ هم ځکه د تفسير کلمه استعمال کړه چې ته هم د خپلو معلوماتو په ټولو اړخونو ښه پوره ځان پوهه کړې، کوم مبهم نقاط پاتې نشي، کوم اشکال سره مخ نشې، په معلوماتو کې د هرې خبرې او د هرې نقطې پوره وضاحت تاته وشي او هر کلمه تاته بېلابېل په مختلفو شکلونو واضح شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اطلاعاتو تفسير

دا د لومړۍ پوړۍ مثال لري چې په لومړۍ پوړۍ سم ونه خېژې يا اولنۍ پوړۍ کمزورې وي او ماته شي نو ته به بره څنګه وخېژې، يا تهداب کمزورۍ وي نو عمارت به دې خپله رانړېږي، نو دا معلومات همداسې درواخله چې ته پرې هسې سرسري تېر شې، داسې عميق تفسير او توضيحات يې ونه کړې نو ګويا چې ته لومړنۍ پوړۍ نه لرې يا ماته ده، يا دې د عمارت تهداب خام دی.

نو ستا تحليل به هم همداسې ګډوډ وي او بيا به يې په نتيجه کې پرېکړه هم په همدې حال وي، نو آخر به تاته هېڅ په لاس نه درځي.

د يو سياستمدار په حيث بايد ته د معلوماتو په تفسير ډېر تمرکز وکړې، زما هدف همدا دی چې ته بايد يو پوخ سياستمداره مجاهد واوسې.

ته که زيات معلومات راجمع کړې او ښه يې تفسير وکړې نو ستا د تحليل او پرېکړې څخه به نور خلک ډېر زر فايده واخلي او په آسانه به يې سر خلاص شي.

يو پوخ او هوښيار سياستمدار په احساساتو او عجله سره په منډه له هر څه زر زر نه تېرېږي بلکې د معلوماتو په ترلاسه کولو کې ډېر دقت کوي، بيا يې په تفسير کې زړه نه تنګوي، پوره يې تفسيروي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

تحلیل یې هم بیا همداسې درواخله او کله چې دا هر څه په پوره پوخ فکر او سړو دماغو وشي، نو ستا پرېکړه به هم بیا د پرمختګ یوه مظبوطه پوړۍ وي.

د کار پیل کې د احساساتو موجودیت ښه وي، خو تداوم کې تیزي او احساسات ستا کار خرابوی،مطلب په ژوندي زړه، جذبه او احساساتو د یو عمل پیل په کار دی خو وروسته بیا باید دقت ته ډېره توجو وشي.

د کار جریان کې باید دقت او پوخ تحلیل وي، منډه او سرسري کتل نه وي او تصمیم نیونه کې خو به بیخي تیزي او احساساتي چلند نه کوئ. او مخکې له دې چې ته تصمیم ونیسې لومړی باید د وضیعت په تحلیل باندې ته قادر وې او د وضعیت تحلیل به ته هله په درست شکل وکړې چې تا په بشپړ ډول معلومات ترلاسه او هغه دې ښه تفسیر کړي وي، کله چې دې دا ټول سلسله مراتب عملي کړل، تصمیم دې ونیوه نو له اقدام څخه وړاندې یو ځل بیا خه فکر او سوچ وکړه یعنې مخکې له فکر څخه اقدام مه کوه.

په جنګ کې حیاتي عنصر یعنې هغه عنصر چې موږ پرې کامیابۍ ته رسیږو هغه د پلان جوړونه او په چټکۍ سره د هغه تطبیق دی، په بل عبارت چې ستا تصمیم نیونه نظر دښمن ته ښه تیزه او چټکه وي چې زر بیا قوي اقدام وکولای شې، تصمیم نیونه د تحلیل په نتیجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنا ده او تحلیل بیا د معلوماتو په تفسیر ولاړ دی، یعنې د تصمیم نیونې لومړۍ پوړۍ د معلوماتو تفسیر دی.

ته هغه وخت ډېر ښه تصمیم نیولای شې چې تا د یوې مسئلې په اړه زیات معلومات راټول او هغه دې تفسیر کړي وي، نو چې ترڅو دښمن ځان خوځوي تا به تصمیم نیولی او چټک اقدام به دې هم کړی وي، نو زیات معلومات او په وخت یې ترلاسه کول مهم دي.

دوهمه خبره داده چې ته به هغه وخت په تصمیم نیونه کې سرعت پیدا کړې چې مجاهدین دې په منظم شکل کټګوري کړي، کار دې اهل کار ته سپارلی او هر څه دې منظم کړي وي، همداسې د پرېکړې او قوماندې سرچینې هم معلومې وي نو ته دغه وخت ډېر په چټکۍ سره تصمیم نیولای شې او دغه پرېکړه زر عملي کولای هم شې.

مطلب چې خپل مجاهدین دې منظم کړي او هر یو دې آزمایلی وي.

دلته باید یوې خبرې ته پام وکړئ چې یو د کار تقسیم دی او یو د رهبرۍ، نو د رهبرۍ تقسیم ناکامه او د کار تقسیم کامیابه سیاست دی.

مانا دا چې تاته د یوې ادارې رهبري سپارل کیږي او درته وویل شي چې ته او فلانی دواړه ددې ادارې مسولین یاست، یعنې دا رهبري د دوه تنو ترمنځ تقسیم شي، نو بیا په دغسې حال کې ته دې د ماتې او شکست انتظار کوه، ځکه چې بیا نو د رهبرۍ په رأس کې خبره یوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه ده، یو کس به یو پلان او نقشه لري او بل به يې بله لري، ټول وخت به په عمل نه، بلکې په لانجو او مناقشو تېریږي. موږ د اسلام په سیاسي نظام بحث کوو نو په همدې چوکاټ کې دا کړنه کامیابي نه بلکه شکست دی.

د اسلام په سیاسي نظام کې ګوره په یو وخت د دوه خلفاؤو تعیین نشته، که یو خلیفه وي او بل هر څومره مخلص،باعلمه، باتقوا او اهل بیت هم وي، نور شرائط هم ولري، خو په شرائطو پوره د تعیین شوي خلیفه په مقابل کې راپورته شي، د خلافت دعوه وکړي نو حکم دادی چې دا ووژنئ، یعنې قتل ډېره سخته خبره ده، نو چې د قتل امر يې کیږي، له همدې مالومیږي چې دا موضوع همدومره حیاتي ده.

دلته همدا خبره ده چې کله تاسره په رهبرۍ کې شریک بل کس وي، نو ته قاطع او سریع تصمیم نیولای نشې او نه چټک اقدام کولای شې، که غواړئ ستاسې د تصمیم نیونې څواک سریع او کامیابه وي نو درې خبرې په پام کې وساتئ.

لومړی: د هرې ادارې مسئولیت چې ستا په غاړه دی نو د هغې په رهبرۍ کې باید مستقل اوسې، یعنې په رهبرۍ کې درسره بل څوک شریک نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دويم: د مجاهدينو نظم او تنظيم دې بايد برابر وي هر چاته دې خپل مسلک اړوند کار سپارلې وي.

دريم: په کومه برخه کې چې ته تصميم نيسې نو په دې برخه کې بايد ته کافي معلومات ولرې، که داسې وشول ته بيا يو کامياب او قوي سياستمدار يې.

په دې موضوع چې ډېر تمرکز کوو، وجه همدا ده چې دښمن هڅه کړې او کوي يې چې په شعوري يا غيرې شعوري ډول داسې خلک برابر کړي چې هغه د رهبرۍ د تقسيم په طرف وي، چې دښمن په همدې برخه کې خپل هدف ته ورسيد، نو بيا درته چېرته د خير په غونډۍ کېني، يوه پښه په بله اړوي او سيل دې کوي، هغه پوهيږې چې ستا پايله نوره ماته او ناکامي ده، دښمن نوره خپله انرژي بل کار کې نه مصرفوي بس فقط سيل دې کوي، خلاصه دا چې دښمن زموږ د رهبرۍ د ټوټه ټوټه کولو په هڅه کې دی.

مثال: يوځاي کې به تا تمکين اعلان کړی وي، په يوه سيمه کې به دې يوې اداري ته دوه او درې اميران ټاکلي وي، نو د خپل نظام د ماتې په برخه کې دې همدا کړنه کافي ده، هغه متل دې چې وايي: چار کوډۍ او پنج ملکان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو داسې به نه کوې چې یوې منطقې ته دې پنځه کسه امیران کړي وي، کار باید اهل کار ته وسپارې، د ادارې رأس کې باید یو په کار پوهه کس مسؤل وي چې همدا یو کس تاته راپور درکونکی او ځواب ویونکی هم وي.

دا خبره ځکه د ډېر ټینګار وړ ده، چې سبا به ما او تا نظام جوړ کړی وي، تقسیم د رهبرۍ به مو هم خپله کړی وي، چې دښمن په مختلفو طریقو تاته دا خبره رسوي چې یاره په یوه اداره یا یوه سیمه کې چې د یو کس په ځای یا د یو مسؤل په ځای درې ځلور مسئولین وي نو دا سیمه او اداره به ډېر پرمختګ وکړي، نور یې درته ډېرې خیالي فایدې بیانوي، نو ته که سیاسي لید لورى او سیاسي بصیرت ونه لرې نو په دې پوهه شه چې بس شکست دې ورسره ومانه.

دا درسره سره کربښه وکښه چې هره سیمه او اداره باید یو امیر ولري، په رهبرۍ او مسؤلیت کې ورسره شریکه بله اداره او مسؤلیت ایجاد نه کړې، دښمن مونږ سره په همدې مبارزه بوخت دی چې په تا رهبري تقسیم کړي، نو ته باید ډېر دقیق واوسې سبا به ډېرې ادارې او پراخه منطقې ستا د لاس لاندې وي نو بیا هغه وخت د رهبرۍ تقسیم ته فکر ونکړې ترڅو ستا نظم د کامیابۍ خواته لاړشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ په دې تراو يوه بله خبره هم کړې وه هغه دا چې هغه وخت د ادارو کارونه په ډېر خه ډول په مخ ځي چې ادارې په خپلو منځونو کې **سياسي اتحاد ولري**، د هر چا د کار ساحه او د مداخلې صورت معلوم وي، ترمنځ يې همغږي وي، په ځينو ادارو کې د نورو ادارو د دخالت خبره وي، نو هغې ته هم خپل حدود معلوم وي، نو دا موضوع هم په همدې اړه تړاو لري. يعنې که ته د رهبری تقسيم وکړې نو په دې پوه شه چې تا يو بل ارزښت هم ناکامه کړ، چې هغه سياسي اتحاد دی، مطلب دا ستونزه يوازې ستا تر يوې ادارې محدود نه پاتې کيږي بلکې زيان يې ټولو ادارو ته سرايت کوي.

څنګه کولای شو خپل سياسي بصيرت لوړ کړو؟

د دې مهارتونو د لوړلو لپاره :

لومړی خبره: بايد خپل سياسي نظام سره نهايت زياته مينه، شوق او علاقه ولرې، مخکې موږ په دې اړه وضاحت کړی و چې د دښمن هڅه همدا ده چې مجاهدين د خپل نظام څخه مايوسه کړي، مسلمانان د اسلام د سياسي نظام څخه بې خبره وساتي يا د دوی په ذهنونو کې د اسلام د حقيقي سياسي نظام تصور بدل او منفور يې وګرځوي، اوس نو د اکثرو مسلمانانو همدا فکر دی چې ياره بس

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست کې ګوتې مه وهه دا زموږ کار نه دی، سیاست باندې موږ نه پوهېږو، مطلب له سیاست څخه یې یو بلا جوړه کړې وي او ټولو ورسره په پټو سترګو منلې ده.

خو موږ نه له هر څه ځانته بلا جوړوو او نه له هرڅه بې پروا کېږو او د دښمن دا آرمانونه خاورې کوو باذن الله، د دوی په وړاندې د کلکو فولادي کمرونو په څېر ودرېږو او ددوی مقابله کوو، په هر ډګر کې دوی ته ماتې ورکوو باذن الله، موږ به هم خپل مجاهدین او هم عوام مسلمانان په دې مسائلو پوهوو چې سیاسي دید او بصیرت هر څوک موندلی شي، هر څوک د سیاسي وضعیت د تحلیل وړتیا پیدا کولای شي، موږ تاسې به ورته عملاً ښایو چې دا ډېرې عادي مسئلې دي، موږ به خپل مجاهدین وروڼه او عوام مسلمانان په دې پوهوو چې د اسلام د سیاسي نظام په اړه پوهه ترلاسه او مطالعه وکړی، د تحلیل ځواک او وړتیا ترلاسه کړي او دا هر څه هله کېدای شي چې زموږ مجاهدین د خپل سیاسي نظام سره مینه، محبت او علاقه ولري. نو خبره داده چې موږ باید د خپلې جهادي مبارزې او نظام سره محبت وکړو، په دې لاره کې له هر کړاو، سختۍ او درد څخه خوند او لذت واخلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال تعالى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُم بُنيَانٌ مَّرْصُوصٌ﴾[الصف: 4]

ژباړه: د الله ﷻ خو هغه خلک خوښ دي چې د هغه په لار کې په داسې شان صف تړلي جنګيږي ګواکې هغوی يو محکم کړای شوی ديوال دی.

وروڼو: دلته د بنيان مرصوص څخه مانا د اسلام سياسي نظام دی، لکه د فولادو په څېر به سره يو کلک او مظبوط صف وي، نو په څه وجه چې الله ﷻ تاسره محبت کوي نو ولې همغه ځان کې نه راپيدا کوې، همغې سره ولې محبت نه کوې، په يوه وجه تاسره الله محبت کوي نو همدې وجې او علت سره بايد ته هم محبت وکړې، په مات زړه او سستو قدمونو مخکې مه ځه، بلکې په پوره مېړانه او ځواک خپل کار مخ ته يوسه، په پوره دلچسپی، محبت مخ ته لاړ شه او نشيط اوسه.

يعنې تاسره چې محبت، علاقه او شوق وي بيا نو ته به نه ستړی او نه به مايوسه شې، بيا به په هر ډګر کې په پوره اخلاص مخ ته ځې هغه که نظامي، اقتصادي، اعلامي، دعوتي او يا نور ډګرونه دي، يعنې په هر ډګر کې به ته په پوره شوق کار کوې او ستا کار به بيا همغسې نتيجه ورکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بل تعبير نن سبا مونږ د څه لپاره جهاد کوو؟

خو ښکاره خبره ده چې د اسلام د سياسي نظام د قيام لپاره خدمت کوې، که هغه په هر ډګر کې کوې، نو تاته په کار ده چې همدې کار سره دې شوق او علاقه زياته کړې، نو ته به بيا نه مايوسه او نه به خفه کيږې، د هر کار څخه به بيا خوند او لذت اخلې.

کفار خو په همدې هڅه کې دي، چې زما او ستا له زړونو څخه د اسلام د سياسي نظام محبت وباسي او په ځاى د نورو نظامونو غولونکي ځل بل واچوي.

دويمه خبره: په دې برخه کې داده چې زه او ته بايد انعطاف پذير واوسو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انعطاف پذیري څه ته وايي؟

هر کله چې تاسې یو تصمیم ونیسئ او هغه بیا پوره عملي نشي، یعنې شرائطو او اوضاع تغییر کړی وي، حالاتو ته په کتلو بېرته خپله تصمیم کې بدلون راوستلو ته انعطاف پذیري وايي.

یو غیر مترقبه حالات په تاسې باندې راځي، د تمې خلاف شرائطو او حالاتو کې راګیرېږئ،نو مجبور يئ خپله پرېکړه کې بدلون راولئ همدغه تصمیم کې انعطاف پذیري ده، په بل تعبیر که تا یو پرېکړه کړې وي او د راتلونکو حالاتو سم سنجش او تحلیل دې نه وي کړی، ستا د وړاندوینو او تمې خلاف شرائط او حالات راغلل، ستا پرېکړې عملي کولو په وړاندې خنډونه رامنځ ته شول، نو ته ځان مه شله کوه او ضد مه نیسه، دغه حالاتو ته په کتلو خپل پرېکړه کې عادي بدلون راوله.

ډېر کله داسې وي چې یو کار لپاره تصمیم ونیول شي او ډېر کار يې هم وشي، خو د پرېکړې د عملي کولو په وړاندې ځینې غیر مترقبه حالات خنډ شي، یا تا دغه حالات تحلیل کړي نه وي او یا هم نوي شرائط او حالات رامنځ ته شي، نو داسې حال کې باید ته خپل تصمیم تغییر کړې، دې ته ونه ګورې چې اوهو ما خو دومره کار کړی اوس که هر څنګه وي زه به دا تېر تصمیم عملي کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا دې امیر تاسره ژمنې کړې وي او تاته یې یو کار سپارلی وي، تا تر ډېره هغه کار تر یوځایه رسولی هم وي او بیا نو غیر مترقبه حالات رامنځ ته شي، د امیر له لورې درته امر وشي چې دا کار داسې مه کوه یا درته پرېکړه کې بدلون راولي، یا ستا نظام په موجوده حالاتو کې د داسې شرائطو سره مخ شي چې د پرېکړې موافق خپلو ژمنو ته رسیدګي ونه کړای شي، پرېکړه کې بدلون راولي، نو ته شور مه جوړوه چې هله دا څه بې نظمي ده، څو میاشتې یا څو ورځې مخکې یې راته دا کار وسپاره، دومره کار مې وکړ امیر راته ویل داسې.. داسې.. زمینه به درته برابره کړم، اوس یې نو راباندې کارونه بېرته تغییر کړل، بېرته یې پرېکړه بدله کړه، دا څنګه امراء دي، او دا څنګه نظام دی ... او سل نورې خبرې، ګیلې او کیسې مه کوه، دلته باید ستا سر په دې خبره خلاص شي چې حامخا څه غیر مترقبه حالات راغلي چې تصمیم تغییر کړی، چې همدا ستا د امراؤ په ښه مدیریت او منجمنټ دلالت کوي، د دوی په ښه سیاسي بصیرت او دید باندې دلیل دی، نو ته ضد مه نیسه چې نه، که کیږي او که نه کیږي زه به همغه زړه پرېکړه او پلان عملي کوم، چې په همغه پخوانۍ خبره درېدل بېځایه ضد دی او حالاتو ته په کتلو خپل تصمیم کې تغییر ته انعطاف پذیري وایي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو کلک او وچ لرګی دی او یوه شنه لښته ده، سیلۍ او تیز باد راغی، دا وچ لرګی همداسې په خپل ځای کلک ولاړ وي او هېڅ انعطاف نه مني، نو طبیعي ده چې د سیلۍ په وړاندې به مقاومت ونکړي مات به شي او یوه شنه ځانګه ده هغه انعطاف کوي، دغیر مترقبه حالات یعنې سیلۍ او طوفان سره ځان عیاروي ځان ورسره همغسې کږوي، خو چې سیلۍ تېره شي نو بېرته نېغه شي او خپل لومړي حالت ته راشي نو دغسې باید خپل تصمیم د غیر مترقبه حالاتو سره عیار کړو او همدې ته په تصمیم نیونه کې انعطاف پذیري وایي.

که همدغسې غیر مترقبه حالاتو سره مخ شوې، نو خپل ملګري هم یوه او معلومات راټول کړه، زر زر یې نظر موجوده حالاتو ته تفسیر او تحلیل وکړه او بیا په خپله پرېکړه کې همدې ټولو مراتبو ته په کتو یو څه بدلون راوله، همدا سالم او کامیاب سیاست دی.

درېمه خبره: داده که غواړې چې تا کې سیاسي دید او بصیرت پیدا شي، نو ته باید د مجاهدینو او د نظام د آینده په اړه تل په سوچ او فکر کې اوسې یعنې په کوم کار کې چې ته مصروف یې په دې سوچ وکړه چې څنګه او په کومه طریقه ته مخ ته لاړ شې چې د اسلام سیاسي نظام پرمختګ او پیشرفت وکړي، دا خبره مو ډېره شاربلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو اوس يې په بل تعبير بيانه کړو:

د جهاد، مجاهدينو او د اسلام د سياسي نظام په اړه په همدې فکر کوې چې که زه فلانۍ او فلانۍ طرحه عملي کړم دا او هغه کارونه وکړم نو مياشت يا کال وروسته به کوم پرمختګونه راشي،د اسلام سياسي نظام به په کومو برخو کې پرمختګ وکړي، دهمدې سوچ فايده په دې کې ده چې تا دلته ځو ډؤله فکر وکړ.

لومړی: دا چې تا د خپلو کارونو، لاس ته راوړنو او پرمختګ لپاره سوچ وکړ.

دوهم: په کوم طرز ، سلسله او يا چوکاټ چې ته خپل کار مخ ته وړې د همدې کار په پايله کې چې ته کومې لاس ته راوړنې ولرې نو همدا لاس ته راوړنې به څومره د اسلام د سياسي نظام په پرمختګ کې رول ولري چې په دې باندې دې هم مخکې له مخکې سوچ کړی دی.

همدا دوه سوچونه ددې باعث کيږي چې په آينده کې د ټولو خلکو مخ ته چې کوم فرصتونه پراته دي، نو دا فرصتونه زموږ تر نظر لاندې وي او درک کړي مو وي.

مثلا زه او ته په يوه سيمه کې يو، زر متره لرې هلته يوه د الماسو دانه پرته ده، له همدې ځايه دغه د الماس قيمتي دانه ستا د نظر لاندې ده، خو په همدې طرف دښمن هم ور روان دی، نو په سلګونو خلک او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډلې په همدې طرف په حرکت کې دي، ټول غواړي دغه الماس لاس ته راوړي، یعنې د الماس د دانې ځای معلوم دی نو اوس چې ته همدا تر نظر لاندې ساتې او له نظره یې نه وباسې نو ته به یې په لټولو نه ستړی کیږې، بلکې ته به همداسې سیده ورځې او دا دانه به را اوچتوې ،ترڅو یې چې نور خلک له نورو ځایونو څار کوي ته به تر خپل هدفه رسېدلی یې، نو دا فرصتونه هم همدغسې د الماس دانې دي، چې په سوچ، فکر او نظر لاندې نیولو سره ترلاسه کیږي او ترېنه ښه او سالمه استفاده کېدای شي.

دلته یوه بله نقطه هم ده که چېرته ته سوچ وکړې نو له دې معلومیږي چې ته د آینده فرصتونو د درک کولو لپاره سترګې په لار یې، آینده فرصتونه دې د نظر لاندې دي، ستونزې هم تشخیصولی شې، تهدیدونه هم وینې، خطرات هم درک کوې، که ته داسې سوچ والا وې نو ته بیا یو سیاستمداره مجاهد یې، مطلب تا زر متره لرې نه یوازې دا چې د الماس دانه دې تر نظر لاندې ده بلکې هغې ته ورپیښ ګواښونه دې هم نظر لاندې نیولي، ټول هر څه څارې، ګورې چې بل څوک خو دا دانه نه تعقیبوي، ستا او د هغې ترمنځ څومره واټن دی، دانې ته به ته له هغه ښکته مخکې ورسېږې، همدې فکر کې یې چې دانه درڅخه وانخلي، هم دې فرصتونه د سوچ په پایله کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظر لاندې دي او هم دې تهدیدونه د نظر لاندې دي.

څلورمه خبره: که ته غواړې چې یو ښه سیاستمداره اوسې نو نیک گومانه به یې او د بدگومانۍ څخه به ځان ساتې، شریعت هم ما او تاته په نیک فال اجازه راکړې، په نېک فکر او مثبت گومان باندې امر کړی، مثال که هر مشکل درته راغی، ته دغه مشکل ته هم د یو فرصت په نظر وگورې، یعنې ته په خپله نېک گومانۍ مشکل هم فرصت وگڼې، همدومره مثبت بین واوسې او ته باید بیخي نا هیلی نشې، د همدغه گمان او سالم فکر په پایله کې ته د الله په مرسته مشکلات په فرصتونو بدلولی شې.

پنځمه خبره: که غواړې د سیاسي دید مهارتونه دې زیات شي نو هغه داده چې کوم تغییرات چې ستا په پرېکړه کې راځي په دې باید ته خوشحاله شې خفگان ونکړې، چې کوم کار کوې او د ترقۍ په طرف ځې، نو دا هر څه باید ستا د خوشحالۍ سبب شي، مطلب دا چې کوم عوامل ستا د پیشرفت سبب کېږي دا تقویه کړه او له دې خوشحاله شه، هغه که درسونه، مطالعه او که هر څه وي نو باید دا نور هم ته تقویه کړې تر څو په آینده کې د تحلیل قوت مو لا زیات او بهتر شي.

ورونو! د اسلام سره د اسلام د دښمنانو د دښمنۍ تاریخ ډېر اوږد دی، کفار منافقین او مرتدین د همدې هدف لپاره چاپېره دي چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانان په فکري او سياسي ډګر کې له ماتې سره مخ شي، دوی مسلمانانو ته د نظامي ماتې ورکولو څخه ډېر د مسلمانانو د فکري او سياسي ماتې په لټه کې دي، دوی پوهيږي چې مسلمانان فکراً مات شي نو بيا کفار ټول په ټوله خپلو اهدافو ته رسيږي همداسې که مسلمانان سياست کې ماته وخوري نو بيا به هم د کفارو اهداف پلي شي او مسلمانان به خپل هر ډول استعمار لاندې ساتي.

د دوی ټولو هڅه او مبارزه يې په همدې بنياد ده چې **د اسلام سياسي نظام** له ماتې سره مخ او خلک پرې بدګومانه کړي، د نه تطبيق ور يې وګڼي او بالاخره له تطبيق يې پاتې کړي.

هدف دا دی چې مجاهدين بايد همدې خبرې ته تر ټولو دقيق متوجه وي، مجاهدين به په نظامي ډګر کې ماتې خوري خو هڅه يې بايد دا وي چې په سياسي ډګر کې له ماتې سره مخ نشي، دا فکري او سياسي شکست بايد قبول نکړي، که پرې هر څومره بوج راشي، ټوټه ټوټه دې شي خو چې دا شکست قبول نکړي، که چېرې نظامي برخه کې شکست وخوري او په سياسي جنګ کې يې شکست نه وي خوړلی نو بېرته به ډېر ژر خپله ماته په فتحه بدله کړي، خو که يې سياسي جګړه کې ماته وخوړه نو بيا به په هر ډګر مسلمان د ماتې او ناکامۍ سره مخ وي او که يې په سياسي ډګر کې شکست وخوړ نو دنيا او

(c) ketabton.com: The Digital Library

آخرت به یې هم تباه شي.

رسول الله ﷺ چې کله لومړۍ مبارزه شروع کوي، نو د سیاسي جګړې سره مخ کیږي، دښمن یې پوهېده چې که یې په سیاسي ډګر کې مات کړي، بیا نظامي جنګ ته ضرورت نه پېښیږي، ځکه یې نو ورسره سیاسي جګړه ګرمه کړه، په مختلفو شکلونو یې غوښتل چې رسول الله ﷺ له خپلې داعیې څخه په شا کړي، له هرې دروازې ورته راغلل، ډول ډول فشارونه، ګواښونه، بندیزونه، شکنجې او دردونه یې ورکړل، خو چې ونشول بیا یې ورته ډول ډول وړاندیزونه وکړل او په سیاسي میدان کې یې معاملې کولو ته راوباله. لېکن رسول الله ﷺ په ځان او ملګرو تولې سختۍ ګالي، له مکې نه وشړل شو، طایف کې زخمي شو، احد کې زخمي شو، تره یې حمزه شهید شو، اویا کسه ملګري یې نور شهیدان شول، د بلال رضي الله عنه په شمول یې ګڼ ملګري د ډول ډول تعذیبونو او شکنجو لاندې شول، د احد زخمونه یې لا راټول نه وو چې ځلوېښت ورځې وروسته د بنوعامر قبیله خیانت وکړ او اویا کسه قاریان صحابه په ډېره بې رحمۍ شهیدانوي، په داسې حساس حالات کې چې رسول الله ﷺ داسې پوهه او عالمان ملګري او د کار کدري خلک ورسره کم دي خو بیا هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اویا کسه ترې مخکې شهیدان شول او څلوېښت ورځې وروسته ترې اویا تنه نور شهیدان شول، خو رسول الله ﷺ له خپلې داعیې څخه نه په شا کیږي، تر پایه پر خپل دریځ ولاړ و، په نظامي برخه کې به وروسته بیا هم شکستونه راغلي وي لکه په ابتدا د حنین کې خو رسول ﷺ له خپل دریځ څخه نه په شا کیږي قطعاً نرمي نه کوي.

په همدې به بحث کوو چې سیاسي جنګ کوم جنګ دی؟

کوم اړخونه پکې شامل دي او نظامي جګړه کومه جګړه ده؟

کله چې دښمن له مختلفو لارو فشارونو، ګواښونو او وېرانديزونو، تمو درکولو او له مختلفو لارو تا د خپل فکر دریځ او مسیر څخه کوږ کړي، نو په دې پوهه شه چې تا په سیاسي میدان کې ماته وخوړه، نظامي جنګ هم د همدې لپاره دی چې تا په سیاسي میدان کې مات کړي او په سیاست کې دې د ځان تابع کړي.

تاسې به لیدلي وي چې ډېرې باطلې فرقې به په نظامي جنګ کې مخ ته تللې وي، خو کله یې چې په سیاسي ډګر کې ماته خوړلې، نو کفارو هم ورته میدان خوشې او دوی یې ګټونکي اعلان کړي، د کفارو ظاهري نومونه او شعارونه نه دي په کار چې هله زه بریالی شوم، فاتح شوم هغه شوم او دغه شوم، بلکې هغوی په ډېر هنر او مکر په داسې حال کې چې خپل سیاست درباندې ومني ځان درته مغلوب هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نيسي او تا پورته پورته غورځوي چې هله نو ته د نړۍ فاتح يې حال دا چې کفار خپل هدف ته رسيدلي او ته يې د لاس آله ګرځېدلی يې، لکه ښه مثال يې موجوده نظام دی.

د کفارو اصلي دنده دا ده چې مسلمانان د سياست څخه لرې وساتي او دا يې تلپاتې صفت دی، دا صفت دوی په هېڅ صورت نه پرېږدي، کله چې دوی سياسي جنګ وګټي بيا نو تاته په نظامي برخه کې ځان مات هم حسابوي، بيا د ګټې او بايللو کيسه کې نه وي، خو دا درسره هېڅکله نه مني چې ته دې په سياسي ډګر کې بريالی شې، يانی په سياست کې دوی شکست نه قبلوي.

نو مجاهدين هم بايد په دې برخه کې ماتې ونه مني، خپله مبارزه جاري وساتي، کله کله په مجاهدينو ډېر سخت فشارونه راځي، لارې پرې تړل کيږي، لوږې تندې او بمبارونه، هر ډول وحشتونه او تهديدونه د همدې لپاره پرې کيږي چې مجاهدين په سياسي برخه کې له خپل دريځ څخه په شا کړي او يا يې دې ته مجبوره کړي چې يو کفر او طاغوت سره يې مذاکراتو او ناستې ته تيار کړي، بايد مجاهدين همداسې ځان کلک عيار کړي، خپل تاريخ، الګو او رهبر رسول الله ﷺ او د هغه صحابه وو ته وګوري چې څومره دردونه او کړاؤنه يې وګالل خو په سياسي ډګر کې يې هېڅ ډول تنازل ونکړ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

کفارو ته يې هېڅ ډؤل ماته ونه منله.

ځنګه يو مجاهد پوه شي چې زه سياسي ديد او فکر لرم؟

هر مجاهد بايد دا توان ولري چې د سياست په ډګر کې د کفارو سره مقابله وکړي، د کفارو دا محدوديت او طلسم ورمات کړي چې ګوندې سياست کول يوازې د هغوی کار دی او همغوی په دې ښه پوهيږي، نو لنډه دا چې مجاهدين بايد د سياست نوم سره خپل کرکه او حساسيت ختم کړي او دې باب سره پوره علاقه پيدا کړي.

اوس لنډه خبره دا کوو چې ته به ځنګه دا اطمينان ترلاسه کړې چې ته د يو سياسي تحليل درک لرې او تاته اوس يو سياستمداره مجاهد ويل کېدای شي.

لومړۍ خبره داده: چې ته په کوم موجوده حال کې واقع يې همدغه وضعيت تحليل کړې، د وضعيت په تحليل موږ اوږد بحث کړی هغې ته نه ورګرځو خو دومره وايم چې ته د موجوده وضعيت په تحليل کې دا سوچ او فکر به کوې چې منفي او مثبتې خواوې وڅېړې او تحليل يې کړې چې ستاسې په صف باندې د موجوده حالاتو ګټه څه او زيانونه يې کوم دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بل تعبیر باندې ته معلومات راجمع کوې، څلور طرفه مثبت او منفي اړخونه یې تحلیلوې، له دې نقطه نظره یې سنجوې چې د اسلام په سیاسي نظام ددې مثبت او منفي حالات تاثیرات څه دي.

یعنې وضعیت دې ارزیابي کړ، مثبت او منفي اثرات دې هم ورته په ډاګه کړل، اوس دا تصور کوې چې حالات که همداسې دوام وکړي او موږ له همدې حالاتو سره سم په ځان، په خپلو پریکړو، تصامیمو او نقشو کې کوم بدلون رانه ولو، نو راتلونکي کې ددې وضعیت د منفي او مثبتو اړخونو تاثیرات به په موږ او زموږ په نظام څه وي؟

موږ مثبت لور ته روان یو که منفي لور ته؟ مثبت په منفي غالبیږي که منفي په مثبت؟ داسې تصور او بیا تحلیل کول تاته ډېر لوی باب پرانیزي، ته که ددې سم تحلیل وکولای شې، نو ته یو سیاستمداره مجاهد یې.

که ته د حالاتو له تحلیل څخه په دې پوهه شوې چې په راتلونکي کې که بدلون ونه لرئ نو تاسې منفي طرف روان یاستئ او که بدلون ولرئ، نو تاسې به مثبت طرف پرمختګ وکړئ، نو همدغه تحلیل کول د یو هوښیار سیاستمدار نښه ده، بله دا چې د همدې تحلیل له امله ته په دې پوهېږې او تشویقیږې چې د بدلون په لټه کې شې هم خپله او هم نور ملګري په دې قانع کوې چې وروره ما وضعیت تحلیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی که موږ په دې او دې... برخو کې ځان عیار نه کړو نو موږ پرمختګ نه بلکې تنازل کوو او که مو خپلو نقشو، پلانونو او پرېکړو کې دغه او دغه ... بدلونونه ولرل نو موږ به دومره او دومره ... مثبت پرمختګونه وکړو.

همدغه هغه نقطه ده چې د کفارو ترې زړه چوي، سیکولریزم په همدې هڅه کې دی چې مسلمانان او بیا مجاهدین هېڅکله دا فکر او انګېزه پیدا نکړي، ځکه یې سیاست نه دومره متنفره کړي چې هر مسلمان ته د سیاست نوم واخلې نو دستي به دا فکر ورسره مل شي چې یاره سیاست خو بس درواغو ته وايي! سیاست کې کار لرل د کفارو کار دی! زموږ یې له سیاست سره څه! موږ په سیاست څه پوهیږو!

سیکولرانو سیاست همدغسې تشهیر کړی دی، یعنې له سیاست څخه یې هغه چاره جوړه کړې چې خپله پرې منې سپینوي او خوري یې او موږ تاسې ته یې په خبېته رامنډي، سیکولریزم همدا فکر خپور کړی چې ستا یې د وضعیت د تحلیل سره څه، خو د وضعیت تحلیل درته موږ کوو کنه ... او ته باید په دې باندې قانع شې چې دین د سیاست څخه جلا کار دی، ته خپل عبادت کوه سیاست به مونږ درته واضح کړو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس نو چې تا وضعيت تحليل کړ، ټولې خواوې دې ورته وسنجولې، د راتلونکي لپاره دې فکر وکړ، د موجوده وضعيت د تحليل په رڼا کې دې د اسلام د سياسي نظام د پرمختګ او شاتګ فکر وکړ، په دې اړه دې علماؤو سره مشورې وکړې،تحقيق او پلټنه دې وکړه او عملي لاس په کار شوې،همدا د سيکولريزم تباهي ده،په همدې د سيکولريزم **سټه** راوځي، ځکه نو سيکولريزم هېڅکله دا اجازه نه درکوي چې ته دې دا درک او قوت پيدا کړې.

دين يې د سياست څخه جدا کړی، ظاهري دين يې تاته درپرېښی چې بس لمونځونه کوه، روژې نيسه، حج ته ځه، نور سياست سره کار مه لره، دا هر څه درته موږ کوو، دا دومره اخبارونه او رسنۍ موږ د څه لپاره جوړې کړي، د سياسي چارو تحليل او د وضعيت تحليل به درته موږ کوو، روزمره يا هفته وار يې غواړې، مياشت په مياشت د حالاتو تحليل درته وړاندې کړو او يا کال په کال، په څه ډول يې چې غواړې موږ يې کوو نو ته خپل عبادت سره کار لره، دا ستا کار نه دی او په همدې يې مسلمانان قانع کړي هم دي،ځکه نو چې د سيکولريزم داعيان ورته وايي فيل والوت، دوی هم وايي فيل والوت، نور نو ړانده دي دا درک او تحليل ورسره نشته چې آيا رښتيا هم فيل الوزي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګاډۍ د آسونو غوندې یې ورته د دواړو سترګو اړخونو ته پردې اچولي، چې نور هغه او دېخوا ونه ګوري، کوم مسیر چې سیکولریزم ورښودلی په همغې نېغ لاړ شي.

تاسې به غرب پلوه سیاسي کارپوهان هم لیدلي وي چې ځانونه مسلمانان ګڼي خو د غرب له لیدلوري هر څه ګوري، د دوی د تحلیل سرچینه هم د غرب مردار ډنډونه دي.

مخکې موږ وویل چې کله ته د تحلیل ځواک ونه لرې ذهن به دې تش وي او مجبور یې همدې د غرب تحلیل ته پنا ورووړې.

موږ سره په فقه کې یوه قاعده ده چې که چېرته یو خوا د سنګر علماء وي او بل طرف په کور ناست علماء وي، نو که ته فتوه اخلې د سنګر د عالم څخه به یې اخلې، ځکه هغه عملاً په میدان کې ولاړ دی، الله تعالی ورته دا عزت او همت ورکړی چې اوضاع یې تحلیل کړې ده، سیاسي بصیرت لري ځکه یې نو د سنګر غېږه غوره کړې ده، ددې بل چې علمي مستوي هرڅومره لوړه وي خو دا ترجیح د سنګر عالم ته الله جل جلاله ورکړې، دا عزت د سنګر عالم سره دی چې باید له همغه فتوی واخیستل شي او له همغه وپوښتل شي چې حالت او وضعیت درته تحلیل کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویمه خبره داده: چې تا د وضعیت هر اړخیز تحلیل وکړ، منفي او مثبت اړخونه دې ورته هم وسنجول، اوس یې نو د حل په لارو فکر په کار دی چې د موجوده ستونزو د ختمولو لپاره څه په کار دي؟ د حل لارې یې څه دي؟ ټولې پایلې باید په ډاګه کړې.

مخکې موږ خبره وکړه چې که ته د ستونزو څخه د وتلو لارې سنجوې نو یوه لاره به نه ګورې، د ستونزو څخه د وتلو څو لارې به پیدا او غوره کوې، که چېرته یوه لاره دربندې بنده شوه چې په بله ووځې همدغسې که تا وضعیت تحلیل کړ او ستونزې دې هم درک کړې نو اوس له دې حالاتو او ستونزو څخه د وتلو څو حل لارې هم ورته انتخاب کړه.

ډېر فکر به په دې کوې چې کومې حل لارې ته انتخابوې دا باید د تیر (ماضي) په څېر نه وي، دا باید په نویو تجربو بنا وي، نوې حل لارې وي مطلب افشا شوې او مشکوکې نه وي.

وروره!

د اسلام د سیاسي نظام د پرمختګ او لاسته راوړنو لپاره داسې یوه جمله یا لیکل په کتابونو یا انټرنېټ یا نورو سرچینو کې ته نشې موندلای چې ته یې راواخلې او دغه اړونده برخه کې ترې نقده استفاده وکړې،کېدای شي ځینې خبرې به وي،خو ته باید د یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاستمداره او ځیرکه مجاهد په حیث له مختلفو سرچینو او تجربو څخه یو یو ټکی راواخلي ټولې وارزوي، سره یوه ځای یې کړي او یو ښه مواد او د حل لارو هدایات ترې راوباسي.

مخکنۍ خبره درته اوس یو ځل بیا په بل تعبیر کوو،یعني د مجاهدینو او د اسلام د سیاسي نظام د پرمختګ لپاره تاته څوک نه وایي چې دا او دا کارونه وکړه ته به پرمختګ وکړې، له موجوده ستونزو به خلاص شې، دا نقشه او دا طرحه عملي کړه نو کامیاب به شې، نه داسې نه کیږي! بلکې ته خپله باید دا وړتیا او ځیرکتیا ولرې چې خپله به یوه یوه خبره، یوه یوه جمله را اخلې او یوې یوې قاعدې پسې به ګرځې هغه به را پیدا کوې، سره ښنګ په ښنګ به یې ږدې او یوه ډېره ښه طرحه او د حل لاره به ترې جوړوې.

مثال لکه په یو ډک دسترخوان ناست یې له څو کونجونو یې مختلفو شیانو څخه یوه مړۍ جوړوې او هغه مجاهدینو ته وړاندې کوې چې هغوی یې وخوري.

ستا وظیفه همدغه ده چې د مجاهدینو د کامیابۍ او د اسلام سیاسي نظام د پرمختګ لپاره مختلفو نقطو پسې وګرځې، راپیدا یې کړې او ویې سنجوې، بیا یې په نقشه کې عملي کړې او دا کار ته هله کولای شې چې ښه بډایه معلومات ولرې او دا له مختلفو اړخونو څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترلاسه او بیا یې تفسیر کړي یعنې له څو طرفونو څخه د معلوماتو کتنه او ارزونه وکړي.

مخکې مو وویل چې د سیکولریزم سره مبارزه یوازې همدا موږ تاسې ته راپاتې ده، نو د سیکولریزم حامیان څومره هڅه کوي، شپه او ورځ په همدې کوښښ کې دي چې معلومات راټول کړي، مستشرقین آن د مسلمانانو کتابونه لولي، اسلام مطالعه کوي، ځان پرې پوهوي او بیا یې په بل ډول او بل تعبیر همدغه اسلامي احکام په تحریف شوې بڼه مسلماني ټولنې ته وړاندې کوي، خو بالعکس موږ او تاسې خوبونه کوو، حال دا چې په کار ده موږ هم همداسې خپل هر اړخیزه هڅه جاري وساتو مطالعه،هر اړخیز معلومات راټولولو،د سیکولریزم په اهدافو او اساساتو ځانونه پوهول، د مبارزې او پرې د رد لپاره مواد او دلایل درلودل لازمي دي نو باید دا مسئله نوره درک کړو.

دلته دې خبرې ته هم متوجه اوسه چې د یو ښه سیاستمدار په حیث د علت او معلول ترمنځ رابطه پیدا کړه، همېشه یو کار چې کیږي نو علت لري او د هر علت لپاره یو معلول شته، نو ته همدا رابطه پیدا کوې، ولې دا کار وشو؟ ولې دا کار وشي؟ نو که همدغه رابطه تا پیدا کړه همدا ستا د کامیابۍ کیلي ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر اقدام او کار چې کيږي او ته دا تحليل کوې، نو هڅه وکړه چې په همدې تحليل کې علت او معلول ډېر ښه تشرېح کړې چې دا بيا ستا مجاهدينو ملګرو ته هم قناعت بخشه او په زړه پورې ګرځي او په ډېر شوق او علاقه خپل کار مخ ته وړي،مثلاً زه او ته قتال کوو، ولې؟

ځکه چې د الله جل جلاله نظام حاکموو، اوس چې تا د قتال د علت او معلول

ترمنځ ربط په ډاګه او دغه توان دې پيدا کړ چې د علت او معلول

ترمنځ اړيکې تشرېح او وڅېړې، ارزيابي يې کړې، نو ته بيا په ډېره ښه توګه کولای شې چې خپلو ستونزو ته حل لاره پيدا کړې او پرمختګ وکړې.

دا بايد ارزيابي، تحليل او مجاهدينو ته يې تشرېح کړو چې زموږ او ستاسې د علت او معلول ترمنځ دغه اړيکه ده، همدا تشرېح د مجاهدينو د تشويق او ترغيب باعث هم کيږي او ددې تر څنګ يو فکر اخلي، د خپل کار ارزښت ورته معلوميږي او بيا په ډېره ښه انګېزه خپل کار مخ ته وړي.

درېمه خبره داده: چې که ته غواړې يوه تکړه، بابصيرته سياستمداره مجاهد واوسېږې، سيکولريزم اوسيکولر سياستمدارانو سره مقابله وکړې، نو ستا همدا درس او همدا وظيفه ده ورو‌ره چې خپله لاس په کار شې، معلومات راټول او تفسير کړې، وضعيت تحليل بيا د تصميم

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د حل لارو ، د پرمختګونو او مثبت بدلون په اړه په طرحو او سوڅو فکر وکړي.

سیکولر سیاستمدارانو ته خو زمینه مساعده ده هغوی په هره برخه کې هر څه ته لاس رسی لري، په دې برخو کې مسلکي زده کړې کوي، خو زه او ته باید مایوسه نشو، زه او ته له هغوی په هر څه کې خه وړتیا لرو، لکه څنګه مو چې په نظامي برخه کې د الله ﷻ په مرسته د هغوی دغه معاصرې ټکنالوژۍ ته په خپلو ماتو ګوډو وسایلو ماتې ورکړې، نو دغسې په فکري او د سیاست په برخه کې هم د الله ﷻ په مرسته ماتې ورکولای شو.

او همدا درسونه دي چې تاسې ته یو فکر او انګېزه درکوي، تاسې دې ته مجبوروي چې تحقیق او مطالعه وکړئ، په دې برخه کې دلچسپي پیدا کړئ، همدغه مسائل چې درته بیانیږي ښه سوچ او فکر پکې وکړئ او ښه په شوق یې وځېږئ، ځکه چې زما او ستا اوس د ټولې نړۍ سره په دې برخه کې مقابله ده.

په سیاست کې یوه قاعده ده وایي کوم شیان چې له تا څخه لرې دي، نو لرې شیان د نږدې دید او زاویې څخه وګوره او دا کوم شیان چې درسره نیږدې دي دا د لرې دید او زاویې څخه وګوره، دا قاعده د وضعیت په تحلیل ډېره مثبته اغېزه پرې باسي، که چېرته ته وضعیت

(c) ketabton.com: The Digital Library

تحلیل کوې یا یوه داسې موضوع تحلیل کوې چې تاته ډېره نېږدې ده، ستا د سترګو او کنټرول لاندې ده، نو دېته ته په ټېټه سترګه مه ګوره، له همدې نېږدې لید لوري څخه ورته نظر مه کوه چې یاره بس دا زما د نظر لاندې ده مشکل نشته، نه! بلکې دا باید له ډېر لرې څخه وڅارې، یعنې د اسلام د سیاسي نظام په داخلي نظم کې به ډېر له لرې څخه ورته فکر او سوچ کوې، کوم چې تاته نېږدې مسائل دی له لرې زاویو به ورته ګورې او کومه چې لرې ده هغه نېږدې وګورې، په بل تعبیر ته خپل لرې راتلونکي ته په ډېر نېږدې نظر وګورې او داسې احساس به کړې چې زه کال وروسته دغه هدف ته رسېږم، نو دا کال لرې نه دېته همدا اوس کار په کار دی، ډېر نېږدې دی، په ډېره عجله او تېزۍ ورته کار په کار دی، بس دا سوچ به نه کوې چې دوه یا درې کاله منځ کې شته هغه وخت به ورسره ګورو، نه! دې هر څه ته به ډېر له نېږدې څخه کتنه کوې او برعکس کومه چې نېږدې مسئله ده دا به له ډېر لرې څخه ګورې، دې ته به فکر کوې چې زما دا اوسنی کار په لرې راتلونکي کې کوم اغېز لري؟ اوس چې دا زما نېږدې کار زه په درست شکل ترسره کړم نو په لرې راتلونکي وخت کې زما ددې ښه کار نتیجه به څه وي؟ ستا ډېر نېږدې کار یا یوه موضوع چې همدا اوس کار غواړي خو نتیجه یې اوس نه وي نتیجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې لري وي، نو ته به يې هغه لرې نتيجه سنجوې چې دا کار که اوس په درست شکل وکړم نو لرې نتيجه يې دومره اثر او اغيز درلودای شي. دغه قاعده چې تا مراعات کړه نو ته يو ښه سياستمدار يې، يعنې چې فعلي وضعيت له لرې وګورې او لرې وضعيت ته له نېږدې څخه کتنه وکړې او هم ورته متوجه اوسې.

څلورمه خبره داده: چې د اسلام په سياسي نظام کې ته هغه وخت يو ښه سياستمداره شمېرل کېږې چې د خپلو کارونو په اولويت بندی باندې ځان په درست شکل پوه کړې، يعنې پدې ځان پوه کړې چې د کارونو تقسيم بندي څنګه وکړې، کوم کار بايد لومړيتوب ولري، وروسته کوم کار کول اړين دي، په دې مسائلو بايد ستا سر پوره خلاص شي.

دا خبره اوس ټول کوي چې د کارونو په لومړيتوب ځان پوه کړو، خو څنګه په دې پوه شو چې کوم کار ته لومړيتوب ورکړو؟ نو مجاهده وروره د اسلام په سياسي نظام کې د کارونو اولويت بندي د خلکو او رعيت د شرعي تقاضاو او ضرورتونو په اساس کيږي، له تا څخه اول کومه د شريعت موافق غوښتنه لري؟ رعيت په اوس وخت کې اول کوم کار ته ډېر ضرورت لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ سره د کارونو د اولویت بندۍ اساس همدا د امت تقاضا ده، د مسلمانانو ضرورتونه سنجش کړې چې د دوی ستونزې کومې دي او د دې ستونزو ختمولو د ضرورتونو پوره کولو لپاره لومړی باید کوم کارونه وشي.

او دا په هره برخه کې په کار ده که هغه نظامي برخه ده، که دعوتي، اقتصادي، اعلامي او یا نورې برخې دي، هر ملګری باید همدا سوچ وکړي چې موږ د اسلامي امت کومې غوښتنې ورپوره کړو؟ اوس د خلکو څه ته ضرورت دی؟ که ته د وضعیت تحلیل وکړې نو ته بیا ډېر په آسانه هغه کارونه چې اولویت ولري معلومولی شې.

پنځمه خبره دا ده: چې ځینې خلک د ځینو کارونو لېست لري چې زه باید دا... دا... کارونه وکړم، راځه ته یو داسې لېست هم ولره چې زه باید دا... او دا ... کارونه ونکړم، یعنې د کولو کار خو خلک لېست کوي نو ته د ځینو نه کولو کار هم لېست کړه.

که غواړې چې غټو تېروتنو کې واقع نشې او ځینې نیمګړتیاوې ستا د کارونو مانع نشي نو ته باید دا هر څه تحلیل او دا ټول لېست کړې، ډېر خلک داسې دي چې لومړی یې دا دعوه وي چې د اسلام د سیاسي نظام لپاره کار کوم خو سبا یې ګورې چې کفارو سره یې اړیکې جوړې، په سل فحشا او بې لارۍ یې سر وي، وجه داده چې هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د نه کولو کارونه ځانته نه دي لېست کړي، اوس يې د اسلام نوم بد کړی.

نو موږ باید د یو مجاهد په حیث داسې لېست ولرو چې دا کارونه بیخي ونکړو، لکه کفارو سره نرمي، هغوی سره مذاکرات، د هغوی په منځ کې نفوذي کار، نور اړوند کارونه لکه بې اطاعتي، پټ کاري، بې صبري، درواغ، ګناه کبیره یا نور... چې دا خپله ستا د بې لارۍ او غولونې سبب ګرځي.

یو ساعت ځان سره بحث وکړه، تاته خپل ضعف او خپل د نه کولو کارونه څه معلومیږي، بس دا ټول ځان سره نوټ کړه او دا ټول کارونه په ډاګه کړه بیا يې ځان سره ولیکه، نو ته به خپله پوه شې چې تا تر اوسه څومره د نه کولو کارونه کول.

دا خبره درسره د زړه په سر ولیکه چې د نورو هغه کارونو تر څنګ چې باید ونشي یو تر ټولو تاواني کار يې بې اطاعتي ده، نو دا ځان سره نوټ کړه چې په هېڅ صورت به بې اطاعتي نه کوم، هر کله چې مجاهدینو او د اسلام سیاسي نظام ګوزار خوړلی نو له بې اطاعتۍ څخه يې خوړلی دی، کله موږ په ځان وویریږو چې یا الله چېرته له موږ څخه د مشرانو بې اطاعتي نه وي شوې، دا خو ډېره غټه مسئله ده، د جاهلیت مرګ دی، یعنې ستړی هم يې او ګناهکار هم يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دا ډېره ستره غلطي او ګناه ده چې تکراراً درته مشران وايي چې بې اطاعتي مه کوئ خو بیا هم ځینې ملګري په کې واقع وي چې دده دا بې اطاعتي یوازې ده ته نه، بلکې ډېرو نورو ملګرو او نظام ته ستر زیانونه اړوي.

د اسلامي خلافت شهید شوي خلیفه ابوبکر البغدادی تقبله الله هم دا خبره کړې وه چې (**أخرجوا مِن صفوفكم مَن يجاهر بمعصية**) له صفونو څخه مو هغه خلک وشړئ چې علني ګناه کوي، دا د اسلامي خلافت منهج دی، کوږوالی نه مني، دا بې اطاعتي هم همداسې یوه علني ګناه ده، چې تکراراً ورته متوجه شوی یې خو بیا هم درڅخه کیږي، نو ځان ترې ساتل په کار دي.

بې اطاعته وروره!

د نفس له بندګۍ څخه د الله ﷻ بندګۍ ته راوګرځه د نفس د بندګۍ غوښتنه بې اطاعتي او د الله د بندګۍ غوښتنه اطاعت دی.

نو لنډه دا چې هغه کارونه د بې اطاعتۍ په شمول چې په سیاسي نظام کې د شکست لامل کیږي باید لېست شي او په کلکه یې له کولو ډډه وشي، زموږ رهبر محمد ﷺ چې په سیاسي نظام کې شکست نه دی منلی، موږ یې امتیان یو موږ یې هم باید په هېڅ صورت ونه منو، ټوټه ټوټه دې شو خو دا کارونه باید ونه کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې پورته بحث خلاصه داده چې د يو سياستمداره مجاهد په توګه بايد تل له ځان څخه دا پوښتنه ولرې چې ته فی الحال په کوم کار کې واقع يې او کوم کار کوې؟ نو ددې کار نتيجه او ګټه نورو مجاهدينو ته څه ده؟ زما ددې کار په پايله کې به د اسلام سياسي نظام څومره پرمختګ وکړي؟

نو همدا پوښتنه له ځانه تکرار کړه چې ستا دا کار د مجاهدينو اهدافو ته د رسيدو په برخه کې د سهولت او آسانۍ باعث کيږي که نه؟

چې ارزونه دې وکړه او جواب دې مثبت و نو بيا ټينګ اوسه سستي مه کوه بيا نو ترمرګه کار وکړه، متې رابډ وهه ښه په اخلاص خپل کار مخ ته يوسه.

څکه چې کوم کار ته کوې نو تاته يې ګټه معلومه شوه، نو بيا ولې غفلت او سستي وشي، بيا نو ځان پُل کړه چې مجاهدين دربانديې تېر شي او خپل هدف ته ورسيږي، دا خو ډېره لويه د سعادت خبره ده چې ستا د کارونو په نتيجه کې مجاهدين په آسانۍ سره خپلو اهدافو ته ورسيږي، نو دا بايد تل يو تکره او سياستمداره مجاهد انګېزه وي.

کله چې ته په دې وپوهېدې چې ستا په کارونو مجاهدينو ته سهولت راځي، ګټه ترلاسه کوي او ته بيا هم کارونه په نيمايي کې خوشې کوې او يا يې په ډېر مات زړه او سستۍ سره ګډوډ کوې، نو دا خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ډېره ناځواني ده دا خو بیا خیانت کې وشمېرل شو چې ته ښه په دې پوهیږې چې ستا کارونه مجاهدینو ته دغه.. او دغه .. ګټه لري خو بیا یې هم نه کوې، نو ته خو بیا په خپله دعوه کې دروغجن یې.

د ښه سیاستمدار اوصاف

لومړی صفت: دا دی چې باید په خپلو اعصابو کنټرول ولري.

د اسلام په سیاسي نظام کې د یو ښه سیاستمداره غوره صفت همدا دی چې د حالاتو او وضعیت سره په سړه سینه او په آرامو اعصابو برخورد وکړي، د اسلام د سیاسي نظام د پرمختګ لپاره دا لازمي ده، که په اعصاب خرابۍ کې مو هره پرېکړه وکړه نو هغه به ستاسې او د نظام په تاوان وي.

که ته اعصاب کنټرول کې ونه لرې نو مخکې چې موږ په کومو موضوعاتو خبرې وکړې لکه د معلوماتو راجمع کول، تفسیرول، د وضعیت تحلیلول، تصمیم ګیري، پلان جوړونه، سوچ او اقدام ... او داسې نور ټول مراحل هسې عبث لاړل ته بیا په خرابو اعصابو دا یوه مرحله هم په درست شکل نه شې طی کولای دا نو یو غیر ارادي او غیر ارزول شوې پرېکړه او تصمیم به وي چې ته یې بیا نیسې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو لومړی کار به د اسلام د سیاسي نظام په تطبیق کې دا وي چې اعصاب کنټرول کي وساتو دا یو ډېر لوړ صفت دی، کوم خلک چې دا صفت نه لري نو هغوی اکثره له تاوان او زیان سره هم ځان مخ کوي هم خپل نظام او ملګري، څوک به ورته یو خبر راوړي نو دا یې په ځای ددې چې دروغ او رښتیا یې معلوم کړي، خپله اطلاعات او معلومات ترلاسه کړي بیا یې تحلیل کړي او تصمیم ونیسي، نو پرته له دې هر څه سمدستي احساساتي عکس العمل ښايي او پرېکړه کوي چې د داسې پرېکړو پایله اکثره زیان او پښېمانتیا ده، که دې اعصاب د بل چا په کنټرول کې وي نو بیا به په دې خاطر چې ته دې له اعصابو په درست شکل کار وانخلې او د پرېکړې ځواک ونه لرې، یا به دې په مختلفو خبرو غمجن، خفه او یا به درته په اعصابو کې نوره خرابي پیدا کړي، خو که ته په دې برخه کې سنجیده یې او په آرام زړه هره خبره چې درته راځي سمدستي اقدام ونه کړې معلومات راواخلې تحلیل یې کړې او په سړو دماغو سوچ وکړې، نو ته به ګټونکی یې ان شاء الله.

دا هغه صفت دی چې له ډېرو خلکو زایله شوی او یا ترې هېر دی.

نو موږ ته په کار ده چې د یو ښه سیاستمداره په حیث خپل دماغ کنټرول کې وساتو، نن سبا ساینس او طبابت پرمختګ کړی او دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره يې واضحه کړې چې د انسان په ذهن کې څه د پاسه سل میلیارده سلول دي.

سل میلیارده دریځې (کړکۍ) او يا د ذخيرې ځايونه دي، چې په دې کې معلومات او اطلاعات راټول او ځای کېږي، نو چې دومره قدرت زموږ دماغ لري، نو الله ﷻ دا قدرت هم زموږ دماغو ته ورکړی چې څومره معلومات چې ستا په ذهن کې داخل شوي يا راداخلېږي په یوه ثانيه کې ستا په خدمت کې دروړاندې کړي.

الله ﷻ دومره قوي دماغ او اعصاب موږ ته په اختيار کې راکړي نو بايد خپل حواس راکنټرول کړو، ځکه که کله یوه خبره اورې نو اوتومات شکل سره يا خوشحالي کوې، يا خفه کيږې، يا مثبت يا منفي اغيز دربانديې کوي، ځکه الله ﷻ ستا ذهن ته همدومره قوت ورکړی چې هر ډول خبره ورته راشي په ډېر کم وخت کې يې تجزيه کوي او د دماغو په سلولونو کې ځای په ځای کيږي او چې کله دې ورته ضرورت شو تاته يې وړاندې کوي.

نو خپل دا قيمتي ذهن وپيژنه، کنټرول يې کړه او د اسلام په ګټه يې استعمال کړه، لمړنی صفت د يو ښه سياستمدار همدا دی چې خپل ځان بايد کنټرول کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو څوک چې خپل ځان نشي کنټرولولای نو څنګه به یو نظام کنټرول کړای شي؟

هر مجاهد باید خپل فکر احساسات، غصه او نور په ډول ډول حالاتو کنټرول وساتي او هر څه ددې په اختیار کې باید وي.

اعصاب خرابي د اسلام د سیاسي نظام په تطبیق کې مناسبه نه ده، له دې خبرې چې خپل دماغ په خپل کنټرول کې وساته زما هدف دادی چې ستا دماغ باید ستا په واک کې وي نه د بل چا د اغېزې لاندې، مثلاً بل کس ستا د دماغو کنټرول په داسې شکل اخلي چې ستا دماغ د خپل ځان په ګټه په پرېکړو مجبوروي، یوه خبره درته وکړي پرته له دې چې سوچ او پوره ارزونه یې وکړې بیخي زر عکس العمل ښایې نو د دې مانا همدا ده چې تا د خپلو اعصابو کنټرول بل چاته په لاس کې ورکړی دی، بل کس دی چې غواړي تا خوشحاله، خفه، پرېشانه او یا مصروف کړي نو دا داسې شو چې ستا د اعصابو کنټرول د بل چا په لاس کې دی.

نو! دا صفت ځان کې پیدا کړه چې د خپلو اعصابو کنټرول باید په خپل لاس کې ولرې که داسې شوه نو بیا ډېر ښه پلانونه نیولی او په آزاد شکل د خپل پرمختګ لپاره ښه برنامې مطرح کولای شې.

ولې دخپلو اعصابو کنټرول له لاسه ورکوو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځینې وخت موږ له خپلو کارونو څخه د خپلې تمې او توقع موافق ګټه ترلاسه نکړو نو دغه وخت موږ خپل اعصاب له لاسه ورکوو، دا یو طبیعي حالت دی، په داسې حالاتو کې هم اعصاب له کنټروله وځي، نو ته باید پوه شې چې ته د اسلام د سیاسي نظام د یو سیاستمدار په حیث ددغه طبیعي پېښو په مقابل کې د اعصابو خرابېدو په وړاندې هم مبارزه وکړې، ته باید دا حوصله او زغم ولرې چې که ستا د کارونو نتیجه ستا د توقع خلاف وه، یا په نورو موارډو کې تاته خبرې راشي او ته يې په زغم او درک کې خپل دماغ کنټرول کې وساتې نو ته به یو کامیابه سیاستمداره وې.

اعصاب باید په هېڅ حال کې له لاسه ورنکړې، ولې مو دا صفت د سیاستمدارۍ سره وصل کړ،د اسلام په سیاسي نظام کې د یو سیاستمداره شخص دې موضوع سره ربط څه شی دی؟

ربط يې دادی چې دا یو طبیعي حالات دی چې د یو کار څخه ستا د خوښې نتیجه لاس ته رانشي یا کار کې تاسې د ناکامۍ سره مخ شئ، نو یو خو سمه نتیجه دې لاس ته رانغله، کار هم ناکامه شو، د اعصابو کنټرول دې هم له لاسه ورکړی، نو په دې حالاتو کې به وضعیت ښنګه تحلیل او حالات به ښنګه کنټرول کړې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته بايد په خپل نفس اعتماد ولرې، خپل احساسات او حالات کنټرول کې وساتې ترڅو د حالاتو د ښه والي په اړه لاس په کار شې.

بل دا چې ځينې وخت ته د خطر او بحران سره مخ کېږې، نو مخکې د مشکل له راتللو چې ته بيا حالات کنټرول کي وساتې نو لازمه ده چې سر له همدا اوس ځخه په خپل ځان کنټرول وساتئ او خپل اعصاب په خپل قابو کې ولرئ.

مثال: له تا څخه فتوا طلب کيږي خو ته په قهر او غصه کې يې څنګه چې لازمه ده دغه وخت هغسې فتوا نشې ورکولای، نو شريعت وايي ته دغه وخت ځان يو ځل آرام کړه، ځان کنټرول کړه او که دغه حال کې دې فتوا ورکړه نو هغه د منلو وړ نه ده.

همدغسې که ته په بحراني حالاتو او ستونزو کې خپل د اعصابو کنټرول له لاسه ورکړې او بيا په همدغسې ګډوډ حالاتو کې پرېکړه کوې نو هم شرعاً مناسبه نه ده او هم به يې پايلې سمې نه وي، ځکه تا چې کوم حالت کې پرېکړه کړې دا حال ستا په کنټرول کې نه و، ستا سوچ او فکر په ځای نه و، ته يو ځل اعصاب آرام او کنټرول کړه بيا پرېکړه وکړه، بيا به دې پرېکړه د منلو وړ وي.

کله چې ته د اعصابو کنټرول له لاسه ورکړې، په غصه او احساساتو کې يې، دغه وخت شريعت تاته وايي که ولاړ يې کينه، بهتر او قوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمرى همغه دى چې خپله غصه کنټرول کړي نو د حالاتو او بحران د کنټرول په موخه باید ته په ځان کنټرول ولرې.

دويم صفت: هر مجاهد باید تل خطرونو ته متوجه اوسي،اوس یو اتفاقات(تصادف) دی او بل خطرات دي، ددې دواړو ترمنځ توپیر دی. تصادف اصلاً ته په ډاګه کولای نشې او نه يې درک کولای شې اما خطرات احتمالي ګڼې چې کېدای شي داسې یو مشکل رامنځ ته شي، تاسو باید دا فکر ولرئ چې میاشت یا کال وروسته بدترین حالات او خطرات چې په موږ راځي هغه به کوم حالت وي.

سخترين او د ستونزو ډک حالات چې په مجاهدینو راځي دا به په کومه برخه کې وي دعوتي، اعلامي، نظامي کومه برخه کې به وي؟ که نظامي وي نو کومه نظامي برخه به دې مشکل سره مخ کیږي؟

نو ته چې د اسلام د سیاسي نظام د یو ښه سیاستمدار په توګه د اسلام د سیاسي نظام په تطبيق کې د خپلې اداري اړوند حالات وارزوې، تحلیل يې کړې، سوچ او فکر وکړې، د آينده حالاتو ارزونه وکړې، نو ته بیا په دې پوهېږې چې هغه خطرات او ستونزې درک کړې چې تاسې ورسره آينده کې مخ کیږئ، نو هڅه وکړه چې دغه ستونزو سره د مقابلې توانايي سر له اوسه پیدا کړې او سر له اوسه تیارى ولرې، کوم مجاهدين چې ددې خطراتو طرف روان وي، هغوى

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه او راستانه يې کړې، پرېکړه، پلان، کار او فعالیتونو کې که بدلون لازمي وي نو بدلون راولي او د راتلونکو ستونزو او خطراتو څخه د مخنيوي او يا ورڅخه د بچ کېدو حل لاره ومومئ.

دريم صفت: هر وخت دا امکان شته چې تاسو د ستونزو سره مخ شئ، ځکه مونږ هغه څه غواړو چې د نړۍ ټول کافر يې راسره نه مني، مجاهدين به تل د ستونزو سره لاس او ګريوان وي، دښمن به تل موږ ته ستونزې جوړوي او خنډونه به ایجادوي، نو د هر مشکل د حل لپاره به بې فکره او بې سوچه اقدام نه کوې، داسې فکر وکړه چې ته په ستونزو کې واقع نه يې، يو بل ملګرى دې واقع دى او له تا د حل لاره غواړي مطلب داسې تصور مه کوه چې ته خطر سره مخ يې، بلکې بل ملګري ته د حل لارې ښايې.

نو دا خبره په دې خاطر کوو چې ته خپل فکر فارغه کړې مطلب خپل نفس او دماغ له دې مشکل څخه بهر وګڼې،کله چې ته داسې احساس ولرې نو ستا دماغ به بوج او فشار لاندې نه وي او ښه پرېکړه به وکولای شې.

دا تفکر او فکره بايد د اسلام د سیاسي نظام د يو سیاستمداره په توګه تل ځان سره ولرې، دا تصور مه کوه چې ته خپله مشکل کې يې بلکې بل چاته د حل لار ښايې نو ته به مطمين يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د هر مشکل څخه باید ته یوه تجربه ځانته ولیکې چې تربېنه په آینده کې عبرت واخلې، همداسې تل به ته هر اړخیز او لوی فکر به کوې دا باید ستاسې تلپاتې صفت وي.

د هر څه لپاره چې ته سوچ کوې نو هر اړخیزه لوی او وسیع سوچ به کوې، صرف د ځان، وطن او کلي فکر نه، بلکې لوی فکر او د ټولې نړۍ او د ټول اسلامي امت سوچ به کوې، همدا سوچ به ستا د چستۍ او بېدارۍ سبب کیږي همدا سوچ بیا تا سستۍ ته نه پرېږدي، ته چې سوچ او فکر کوې نو الله ﷻ درسره حامخا بیا مرسته کوي.

او دا هر څه به په سړو دماغو کوې ځکه بدون د سکوت څخه ته بیا دایمي تفکر نشې کولای، که د شور او جذباتي کېدلو عیب ستا په وجود کې پیدا شو نو بیا درڅخه په آرام زړه د تفکر صفت له منځه ځي، نو که هر څومره ستونزې په تا راځي ته به سکوت کوې، غلی به اوسې شور به نه جوړوې، په آرامو او سړو دماغو به ستونزو ته د حل لار راوباسې.

څلورم صفت: هر مجاهد باید د زړورتیا صفت ولري، باید له ستونزو او اتفاقیاتو څخه ونه ډار شي او ورسره د مقابلې همت ولري.

یو قوي مؤمن دی یو کمزوری، نو ته په کوم معیار دا تشخیص کولای شې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوي کس هغه دی چې د ستونزو په وړاندې ثبات ، زغم او استقامت لري د مبارزې او مقابلې توان ورسره له لاسه نه ورکوي او کمزوری یې بیا برعکس دی.

مطلب په تنه او وجود چې یو څوک قوي او باډی یې غټه وي خو نور صبر، شجاعت استقامت او د مبارزې توانایي او همت نه لري نو دا کمزوری مؤمن دی، متل دی وایي: یک کیلو باش خو مرد باش.

باید چې زموږ هر مجاهد یو خه زړور او سیاستمداره مجاهد جوړ شي، له ستونزو تېښته ونه کړي بلکې د مقابلې لپاره یې لاس په کار او په وړاندې یې ثبات او استقامت ولري.

خو کله چې په تا ستونزې راغلې او کار دې ودراوه او زړه دې مات شو چېرته کېناستې نو ته بیا یو کمزوری او بزدله انسان یې.

ویره طبیعي ده راځي خو د شجاعت مانا داده چې له وېرې سره په داسې حالاتو کې ته خپله وېره کنټرول کړې چې بیخي دې حوصله او زغم په ځای وي، د پریکړې ځواک له لاسه ورنه کړې د کار کولو همت ونه بایلې د مقابلې او مبارزې اراده دې لا پیاوړې شي همدا شجاعت دی، که دغه وېره ددې باعث شو چې ته کار پرېږدې، نو ته بیا بزدله یې نو باید ډار په تا حاکم نشي او نه ورته کارونه پرېږدې، مبارزه او استقامت به کوې ترخو په ډار او وېره ته برلاسی شې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حالاتو مقابله به کوي، کوم مشکل یا خطر وي ځای به تغییروي نور امنیتي تدابیر به نیسي خو ببرته به زر د کار زمینه ځانته برابروي ، داسې به نه وایي چې یره بهانه په لاس راغله راځه امیران دې هم خبر دیچې مشکل کې یې ، نه وروره خپل ځان او حالات درته معلوم دي، چې لږ هڅه دې وکړه ډېر زر ببرته ځانته د کار ترتیب برابرولی شې نو ځان به غلی نه نیسې، بلکې ببرته به کار پیلوې.

که داسې وکړې نو ته یو با تدبیره سیاستمدار او یو ځیرکه مجاهد یې، **یعني د سختو حالاتو مقابله په سختو فعالیتونو، زیاته هڅه، سخت ثبات او قوي استقامت باندې کیږي.**

د یو کس شجاعت خو په یوه آله نه معلومیږي دا په همدې جریان د کار او د ستونزو سره د مقابلې او یا تېښتي په پایله کې معلوموو.

دغه اوصاف څکه بیانوو چې دا زموږ تربیتي دوره ده باید چې د سختیو په وړاندې د مقابلې لپاره دا اوصاف خپل کړو.

پنځم صفت: د اسلام د سیاسي نظام د پرمختګ لپاره د یو ښه سیاستمداره مجاهد په حیث چې بل صفت باید موږ ولرو هغه صداقت (رښتینولي) ده.

صداقت هم همداسې د سیاست په باب کې د استعمال لپاره ځانته ځای او مطلب لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی چې کوم مسؤلیت او وظیفه تاته سپارل کیږي نو په لومړیو کې ښه سوچ او فکر وکړه چې دا ته کولای شې او په ښه توګه یې سر ته رسولای شې که نه؟

او که بیا یې نشې کولای نو دلته به د **صداقت** څخه کار اخلې او خپلې مرجعې او امراؤ ته به رابطه کوې ورته به وایې چې وروره ددغه مسؤلیت تقاضاوې او غوښتنې زیاتې دي، ددې کار ترسره کول زما له وړتیا پورته دي، زه دروغ نشم ویلای، دوکه نه کوم چې هسې په خطا سره خلک تېر باسم، مطلب دغه کار په درست شکل نشم ترسره کولای او زه ددې مسؤلیت حق نشم اداء کولای.

د اسلام په سیاسي نظام کې صداقت همدې ته وایي چې کوم مسؤلیت نشې کولای صفا خبره وکړې او یا یې کولای شې نو بیا ناغیرې او سستې ونه کړې او په عمل کې خپل صداقت وښایي چې ته کار ترسره کولای شې.

کوم مسؤلیت درکول شوی، ددغه مسؤلیت چې کومې تقاضاوې دي، دا په ښه توګه پوره کړې او لاس ته راوړنې یې په ښه توګه ترلاسه کړې. ځینې وخت تاته یو مسؤلیت درکول کیږي او ته ښه پوهیږې چې ته دا مسؤلیت نشې ترسره کولای نو ته باید دغه وخت دې ته ونه ګورې چې راځه دا یو مسؤلیت دی بس فقط منل وکړه نور که کار وشو که نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه! بلکې له پیله به سپینه خبره کوې په صداقت سره به هر څه روښانه کوې، ځکه دا زموږ او ستاسې مشترک او ترلی نظام دی چې یوه برخه کې د کار سستي راشي ټول نظام خرابوي، نو په کومه برخه کې چې پوهېږې همغه برخه کې باید خپلو امراؤ ته په صداقت سره خبره وکړې.

د اسلام په سیاسي نظام کې یو مسلمان سیاست مدار لپاره معیار همدا صداقت او رښتینولي ده، ته به په صداقت سره دعوت هم کوې، قتال او نورې هڅې به هم، ستا په یو فعالیت کې به هم دروغ او دوکه نه وي، د غرب او د کفارو سیاست خو اکثریت په درواغو بنا دی، خلک دوکه کول او خپل سیاست مخکې وړل د دوی وظیفه ده.

شپږم صفت: د انتقاد منل او خپلې نیمګړتیاوې چې بل څوک درښايي د هغې اصلاح کول دي.

داسې فکر مه کوه چې ته په هر څه له هر چا ښه پوهېږې او که څوک د اصلاح په موخه په تا انتقاد کوي نو بیا حسد، کینه، ضد، دښمني شروع او انتقاد نه برداشت کوې، د اسلام په سیاسي نظام کې له انتقاد څخه تېښته نشته، ته چې فعالیت کوې نو انتقاد به هم منې، زه او ته د یو ښه سیاستمدار په توګه قدرت، توانايي او د مبارزې

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخوردونه بايد وپېژنو، ځان کې دا صلاحيتونه راولو او په دې برخه کې انتقادات ومنو او ځان ترې ونه باسو.

اوس راځو دې ته چې انتقاد د اسلام په سياسي نظام کې په ما او تا په دوه قسمه يا د دوه لوريو څخه کيږي، يو د دوست له طرفه او بل د دښمن له اړخه انتقاد دی، ډېر خلک په دې برخه او دغه مسائلو کې تېروتنه کوي او د انتقاد اصول نه مراعاتوي.

نو ته بايد د يو سياستمداره مجاهد په حيث هم د انتقاد په منلو او هم د انتقاد د کولو اصول او شرائط وپېژنې، په دې وپوهېږې چې په څه **وخت** کې په کومه **طريقه** په کومه **برخه** کې په **چا** او **چاته** انتقاد وشي.

که په دې مسائلو پوهه شوې نو د سالم انتقاد چې د اصلاح په موخه وي د هغې ګټې به هم وپېژنې او ددې ترڅنګ د مرجفينو، مغرضينو او مخربينو د انتقاد په نوم تخريب او زيان به هم په ډاګه کړې.

دوست بايد څه ډول انتقاد وکړي او د دښمن انتقاد څه ډول او د کوم هدف لپاره دی په دې بايد هر مجاهد پوهه شي.

نو که يو مجاهد په بل مجاهد ورور انتقاد کوي نيت يې بايد اصلاح وي د ملګري يا امير تخريب، د هغې توهين او تحقير نه وي، د انتقاد وخت او الفاظ هم بايد وپېژندل شي، ته پوهېږې چې د ځينو انسانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

فطرت دا دی چې کله انتقاد نشي برداشت کولای خو موږ به د خپل نظام د پرمختګ لپاره انتقاد منو او د انتقاد په پایله کې به غصه نه، بلکې ځانونه به اصلاح کوو، د انتقاد کولو ټول شروط به په یوه جمله کې راخلاصه کړو هغه دا هر وخت چې موږ غواړو په یو مجاهد ورور باندې انتقاد وکړو باید د **چل** او **نیرنګ** څخه پاک او هدف به يې **اصلاح** وي.

که ته د داسې انتقاد لاندې راشې، نو ته هم باید تفکیک وکړې چې دا انتقاد چا کړی، دوست کړی، په کوم نیت يې کړی او که دښمن کړی کوم دښمن، داخلي که بهرني او هدف به يې څه وي.

انتقاد کونکی هم باید ځینې صفات ولري، یو مجاهد ورور چې په یوه اداره یا یو امیر او فرد انتقاد کوي، نو لومړی خو باید دا د هغه کار څخه پوره معلومات ولري په کوم چې دا نیوکه کوي، خپله هم پوره نیک عمله وي او په کار کې درسره شریک وي، داسې نه وي چې له بهره درباندې انتقادونه کوي او خپله مرجف یا له جهاد څخه ناست وي، تاسره په یو کار کې یو قدم مخکې نه ځي، ستا خیر او اصلاح نه غواړي نو ددې کس انتقاد او د خپل مصلح مجاهد ورور انتقاد توپیر به کوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو داسې خلکوته د انتقاد کولو وخت مه ورکوئ، داسې خلک چې د ټک کار درک يې نه لګيږي، له صف څخه وتلي وي او په نورو سلو بې لاريو يې سر وي، معلومات يې نه کيږي چې اوس په څه کارونو بوخت دي، خو رالګيږي په عملي مجاهدينو باندې بيا انتقادونه کوي، چې يو څوک نيک عمله نه وي د مجاهدينو صفت او ښه نيت ونه لري عملاً تاسره په کار کې شريک نه او د جهاد پرېښودنکی وي، نو داسې کس او مخلص مجاهدين وپېژنئ او د دواړو د انتقادونو تر منځ **توپير** وکړئ.

همدا راز انتقاد کونکی ورور هم بايد د انتقاد شرائط وپېژني، کېدای شي ځينې وخت انتقاد وکړي خو په تېروتنې سره يې وکړي نو لومړی ته بايد ځان اصلاح کړې، ستا انتقاد به په شکونو بنا نه وي، ته که د کوم کار په اړه په بل مجاهد انتقاد کوې بايد کره ثبوت ولرې او په رښتيني توګه په هغه بل مجاهد کې نيمګړتيا اوسي، نو ته بيا د اصلاح په نيت د هغې خطاګانې ورته وروښايې.

ته چې د اداري په امير يا په بل کوم مجاهد انتقاد کوې نو بايد د انتقاد آداب او شرائط عملي کړې، بايد په ډېر ادب او خوږه ژبه دغه انتقاد وکړې چې ستا په الفاظو او نقد کې د مقابل لوري توهين او تحقير نه وي، دې مسئله کې مونږ انتقاد دوه برخو ته تقسيموو، يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه انتقاد چې شاته یې **اصلاح** پرته ده او بل هغه انتقاد چې شاته یې **تباهي** او **هلاکت** موجود دی.

که ته غواړې د یو مؤمن ورور په صفت انتقاد وکړې باید دا فکر ولرې چې ستا انتقاد د اصلاح په نیت دی که نه د تباهۍ په نیت؟

سالم انتقاد کې بله خبره داده چې ته د یوې ادارې یا یو فرد له کړنو پوره معلومات ولرې او د هغې ځینې نیمګړتیاوې دې درک کړې دي، غواړې هغه ورته وښایې چې وروره ستا په کارونو کې دغه او دغه ستونزې شته په ډېر صمیمي انداز دا هر څه ورته وښایې بیا یې د ستونزو څخه د وتلو حل لار هم باید تاسره وي او دا هم ورسره شریکه کړې چې که دا او دا چارې ترسره کړې نو دا ستونزې او په کارونو کې دا کوتاهي او نیمګړتیاوې به دې ختمې شي.

نو که په داسې انداز چې انتقاد کې هدف د اصلاح وي مقابل لورى خفه کیږي نه، بلکې لا به خوشحاله شي، مقابل لورى هم باید د انتقاد کونکي انداز او کردار ته وګوري، چې د انتقاد ډول یې څه قسم دی، د انتقاد الفاظ او ژبه یې څه ډول ده، د حل لاره یې هم وړاندې کړې که نه؟ او دا انتقاد کونکی تاسره په کارونو کې شریک دی یا په بله برخه کې عملي مجاهد او د نیکو اعمالو څښتن دی که نه؟ که داسې نه وي چې نه یې د انتقاد اداب مراعت کړي، نه یې الفاظ او خبرې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصلاح په نیت وي، بلکې خبرې یې زشتې، تحقیر او توهین یې هدف وي، نور خپله د بلا نیمګړتیاو لرونکی او نه یې درته په انتقاد کې د حل لار وړاندې کړې وي نو ته پوهه شه چې ددې هدف اصلاح نه بلکې تخریب دی.

مخکې موږ د مدیریت په برخه کې هم دې خبرې ته اشاره کړې وه چې انتقاد کونکی به د یو چا په شخصیت او ذات انتقاد نه کوي، بلکې په کارونو یې د اصلاح په نیت نقد وکړه او په انتقاد کې مخلص اوسه مطلب ستا انتقاد باید د اصلاح په موخه وي نه د تخریب په هدف.

ورونو! کله به دښمن هم په تا انتقاد کوي نو په دې هم مه خفه کېږه، دښمن به علني ستا کومې نیمګړتیاوې د تخریب په هدف په ډاګه کوي خو ته ترې عبرت واخله، که رښتیا هم له تا داسې کړنې ترسره کېدې چې هغه د اصلاح وړ وې او دښمن ترې ستا په مقابل کې سوء استفاده کوله او له تا غیر اختیاري کېدې نو باید ته فکرمند شې او آینده کې یې تکرار نه کړې الله تعالی فرمایي: ﴿الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُوْلَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُوْلَئِكَ هُمْ أُوْلُوا الْأَلْبَابِ﴾ [الزمر: 18]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: چې خبره په غور سره اورې او د هغې د ډېر خه اړخ پیروي کوي، دا هغه خلک دي چې الله عزوجل ورته هدایت کړی دی او هم دوی پوهان دي.

ډېرې خبرې او انتقادونه به ته واورې نېکې خبرې او په ځای خبرې ترې واخله نورو پسې مه ګرځه.

اوس ددې عنوان لاندې یو بل بحث ته ننوځو هغه دا چې کله ته په خپله په ځان هم انتقاد کوه، په دې نیت دا انتقاد وکړه چې ذهن ته سکون حاصل شي.

ګوره وروره تاته ستا د ځان په اړه چې څومره معلومات کیږي دومره معلومات بل چاته نشته، تاته د خپل ځان ضعف په خپله معلومیږي، خپل غفلت، لټي، د کارونو وروسته والی، د ځینو منفي عادتونو له کبله په کارونو کې نور خنډونه او د دې علتونه... دا هر څه تاته له هر چا خه مالومیږي.

مطالعه، د نظام د پرمختګ په اړه فکر، تحلیل، تحقیق، دا یو کار دې هم ندی کړی، د کارونو نه موثریت، خپل نور روزمره عملونه، عبادات، دا هر څه، تاته د خپل ځان په اړه ښه معلوم دي، نو بس د شپې چې خملاستې خپل ځان مخاطب کړه چې ښه ! تا کې دا او دا کمزورۍ دي، دا کارونه چې مخ ته نه ځي ددې علتونه دغه دي، دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستونزې چې رامنځته شوي دا ستا ددغه او دغه عملونو نتیجه ده، دا یې د حل لار ده باید له دې وروسته اې ځانه! ته دا او دا عادتونه پرېږدې او په دې لارو لاړ شې چې هم ستونزې ختمې شي ، هم دې کارونه پرمختګ وکړي او هم دې نظام ته یو خیر ورسېږي.

ته چې هره شپه په ځان انتقاد وکړې او هره شپه د ستونزو د حل لارې هم ځانته معلومې کړې او بیا پرې عمل وکړې نو هره شپه به ستا د انتقادونو کچه راټیټیږي، که یوه شپه تا په خپل ځان شل انتقادونه وکړل، بله شپه به پنځلس وي همداسې به د صفر تر کچې راټیټ شي چې بیا به دې نفس ته یو سکون حاصل شي.

وروره ته دا چاره تجربه کړه، په ځان د انتقاد فایدې ډېرې زیاتې دي،مثلاً نفس ته به دې سکون حاصل، کارونو کې چټکوالی، ستونزې ختمې، کارونه له ښه لاسته راوړنو ډک، په ځان به دې باور او اعتماد زیات او هم به د نورو پراخه خیرونو څخه برخمن شې.

په انتقاد کې بل شرط دا دی چې **مکان** او **زمان** به په نظر کې ساتې، د اسلام په سیاسي نظام کې تاته د انتقاد حق درکول شوی خو دا حق **مشروط** دی، ددې لپاره هم خپل اصول دي.

ته باید په دې شرائطو ځان پوه کړې، څوک باید تاته دوکه درنکړي چې تاته ووایي انتقاد باید ومنې او انتقاد زما حق دی هغه او دغه ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ورسره دا ومنه چې هو د اسلام سیاسي نظام کې خلکو ته د انتقاد حق ورکړل شوی خو د انتقاد لپاره خپل شرائط هم شته.

ته که انتقاد کونکی یې یا دربانديې انتقاد کېدونکی وي، نو ته یو ځل په دې ځان پوه کړه چې دغه انتقاد د مکان او زمان موافق او مربوط دی او که نه؟

د مکان څخه مطلب دادی چې کوم انتقاد ته کوې دغه ځای د انتقاد لپاره مناسب دی که نه؟ یا په تا انتقاد شوی نو دغه ځای د انتقاد لپاره مناسب و که نه؟

دغه انتقاد دربانديې ټولنیزو رسنیو کې، په کوم کتابي شکل، کوم بیان کې، کوم مجلس کې یې د خلکو مخکې شوی یا یې ځانته کېنولی یې او پټ یې درته ستا کارونه نقد کړي دي، همداسې نقد کونکی هم دا ټول مراحل وګوري چې دې نقد په څه ډول کړی دی.

بل د زمان په حساب هم باید نقد کونکی د نقد وخت وپېژني هر وخت د نقد لپاره نه وي همدغسې د نقد لپاره وخت شرط دی.

مثلاً: یو کار تېر او هېر شوی دی او ته اوس رالګېږې د هغې په اړه انتقادونه کوې، دوه کاله مخکې کیسه تېره شوې، له خلکو هېره او نتیجه یې هم مثبته راوتلې، خو تاته اوس یوه خبره دریاده شوه او لګیا یې وایې چې ستا هغه فلاني کار کې خو دغه او دغه نیمګړتیاوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وې، يا په اوس في الحال کې يو کار روان دی عملي کيږي، امير يا مجاهد ملګری سخت مصروف او په عمل کې دی او ته يې له ګرېوانه راکاږې چې ته راشه کنه، ستا خو دې کار کې دا...او دا... ستونزې دي، په تا زه دغه ...دغه... انتقاد لرم.

نو د نقد وخت معلوم وي، مجاهد ورور به دې چاسره په مجلس کې ناست وي، په يوه اړينه موضوع به لګيا وي بيان به کوي، موضوع يې هم بدله ده او ته ورته د بل کار په اړه ګوته نيسې او نيوکه پرې کوې چې تا کې دا... او دا... ستونزې دي نو ته هم بايد د نقد وخت وپېژنې.

انتقاد کې دري شرطونه دي.

1. **د انتقاد د اجازې شرائط (معلومات درلودل، د اصلاح په نيت، حل لاره ښودل، تر توان پورې همکاري کول)**
2. **د انتقاد د بيان (طرز) شرائط (صميمي او خصوصي)**
3. **د انتقاد د اظهار شرائط (مکان او زمان)**

ټول انتقاد به ستا په اصولو برابر وي تاته د انتقاد اجازه څه شئ درکوي؟

دا يې درکوي چې آيا تا د انتقاد شرائط عملي کړي که نه؟

ځای او وخت د انتقاد مناسب دی که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مناسب نه وي نو انتقاد دې ځان سره وساته.

لړ به یې نور هم ساده کړو مطلب ته به د یوې ادارې په کارونو نقد کوې نیت به دې هم اصلاح او د حل لارې به هم درسره وي، په ځای ددې چې ته د نقد مکان وپېژني مطلب د ادارې د امیر سره دا نقد شریک کړې یا یې مستقیم دوه په دوه هغه ته ووایې یا یې همغې ته په شخصي رابطه کې ورپه ګوته کړې، داسې نه کوې بلکې رالګیږې په اړوند اداره خپل انتقادونه لیکې او په چینلونو کې خپروې یا یې د همغه اړوندې ادارې په ځای نورو مجاهدینو ته لیږې.

نو څه فکر کوې آیا ستا دا انتقاد د اصلاح په نیت شوی؟

آیا دا کار به فساد رامنځ ته نه کړي او له دې به دښمن سوء استفاده ونه کړي؟

نو د مکان پېژندل ډېر اړین شرط دی، همداسې د وخت پېژندل هم مهم دي، د اسلام په سیاسي نظام کې هم د انتقاد اورېدو او هم په تا د انتقاد کېدو حق خلکو ته ورکول شوی خو د اصولو او شرائطو په پېژندو سره.

بله خبره: هر کله چې تاسې بیان د نقد کوئ نو ستاسې نقد باید صمیمي او خصوصي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مخکې موږ هم څه یادونه وکړه یعنې ستا د انتقاد ژبه باید ډېره خوږه او د نصیحت په ژبه وي، په خبرو کې دې دلسوزي او خواخوږي وي، د مرستې او د اصلاح نیت دې وي، په ډېره صمیمي توګه، په خصوصي شکل به دا نقد کوې عمومي کوې به یې نه.

بلکې په خصوصي توګه به دا نقد اړوند فرد یا ادارې ته رسوې او د ستونزو په ختمولو او د حل لارو په ورښودلو کې هم ورته ټټر ووهې.

آخري خبره داده چې که ته غواړې په یوه مسئله انتقاد وکړې نو باید د اړوندې موضوع په اړه پوره معلومات ولرې، تحقیق وکړې، د بل چا خولې پسې لاړ نشې، مطلب دښمن دا افواه ګډه کړې وي چې فلانی امیر صیب یا فلانۍ اداره په دې برخه کې نیمګړتیا لري دا... او دا ... ستونزې لري په ځای ددې چې ته تحقیق وکړې دا نیمګړتیاوې درک کړې بلکې د اعصابو کنټرول له لاسه ورکوې او سم له واره انتقاد کوې او د انتقاد اصول هم نه عملي کوې، نه یې شرائطو ته ګورې او نه نور مکان او زمان په پام کې ساتې، بس احساساتي کېږې او انتقاد کوې نو داسې نه ده په کار او په چاچې دغسې انتقاد کیږي، هغه کس هم انتقاد کونکی باید راونیسې چې وروره ته چې د کوم کار په اړه په ما انتقاد کوې په دې اړه خو داسې هېڅ کومه نیمګړتیا نشته، ته زما ددې کارونو په اړه خپله معلومات لرې که له

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا دي اورېدلي دي؟ او دا د انتقاد ژبه او لهجه دي څه ډول ده؟ دا د انتقاد ځای او مکان دي څه ډول دی؟ د انتقاد نیت دي سم نه دی، دا ستا انتقاد، انتقاد نه بلکې **انتقام** دی، ته د انتقاد په اصولو او شرائطو نه پوهیږې او ته باید اسلامي محکمې ته معرفي شې، نو مطلب دا چې ته باید د یو ښه سیاستمدار په توګه د انتقاد او انتقاد کونکي په مقصد او اهدافو هم پوه شې.

د اسلام سیاسي نظام کې خلکو ته د انتقاد حق ورکړل شوی خو خپل اصول او شرائط لري چې موږ په بشپړ ډول ذکر کړل.

اووم صفت: د یو ښه سیاستمدار اووم صفت هغه تقوا ده، په تحلیل د وضعیت کې هم تقوا مهمه ده، په نورو مواردو کې مو هم د تقوا ذکر کړی وو خو هر ځای کې ترې خپل تعبیر او معنی اخیستل کیږي، دلته یې مانا داده چې که ته منحیث د یو سیاستمداره ښه تقوا ولرې نو دا کوم نعمتونه، امکانات او آسانتیاوې چې د کارونو د ښه ترسراوي په هدف تاته امراء درکوي، نو ستا هدف به ددغه امکاناتو ترلاسه کول نه وي بلکې د کوم هدف ترلاسه کولو لپاره چې تاته کوم امکانات محیا شوي ستا هڅه به هم د همغه هدف ترلاسه کول وي، نیت به دې همدا وي چې څنګه همغه هدف ته ورسیږې او ددې شته درکول شویو امکاناتو څخه په درست شکل سالمه استفاده وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یعنې ستا د لاس لاندې سیمه او د صلاحیت په دایره کې درته ډېر پراخه امکانات درکول شوي او ته همدې نعمتونو کې اوړې را اوړې او هدف به دې همدا د نعمتونو، امکاناتو او پراخیو څخه خوندونه اخیستل وي، نه داسې به نه کوې! ځکه دا تقوا نه ده، بلکې تقوا سیاست کې داده چې همدا ټول نعمتونه او امکانات د خپلو اصلي اهدافو په ترلاسه کولو کې استعمال کړې.

یو کس تقوا اختیاروي او یو یې نه اختیاروي، د دې مثال داسې دی چې یو کس د غره سر ته جیګیږي دا سنجش کوي چې د غره سر ته زه اوچتیږم نو بار مې باید لږ وي چې لاره کې ستړی نشم، تجربه لري، سوچ یې کړی او ځان سره یې فقط د خپل ضرورت اړوند شیان اخیستي، خو بل کس دی ځان یې پوره بار کړی دی تجربه نه لري، نو کوم کس به کامیابیږي او منزل ته به زر او په آسانۍ رسیږي؟

همغه کس چې تجربه لري او بار یې لږ اخستی، نعمتونه او هر څه ورسره زیات دي، خو ټول نه په شا کوي، یوازې د ضرورت وړ شیان اخلي خو یو بل کس دی چې نعمتونه، خوراکونه او نور امکانات یې وکتل نو همدا یې مقصود وګرځول، هم یې ترې بیک او هم یې جیبونه ډک کړل او هم یې نور ځان سره وتړل، فکر کوي چې بس زما هدف همدا دی چې فقط خوراک وکړم او لاره کې وړی نشم نتیجه یې همدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي چې خپل هدف ته نه رسیږي، همداسې تقوا وګڼه، خپلې پراخۍ ته په همداسې نظر وګورئ، کېدای شي ډېرې پراخۍ او امکانات مجاهدینو ته په لاس ورشي نو داسې نشي چې همغې کې مجاهدین ډوب او اصلي هدف ترېنه هېر شي.

اتم صفت: یو ورور که غواړي چې په راتلونکي کې په سیاست پوه شخص واوسي، باید د خپل ماشومتوب همدا رنګه د ځوانۍ عمر او بیا د ځوانۍ نه وروسته کوم ژوند چې تېروي، دا باید خپل شخصیت ته ډېر متوجه اوسي، بیا نوموړی کس کولای شي چې په راتلونکي کې د مسلمانانو ښه رهبري وکړي.

په خپل ژوند کې چې حتی یو قدم هم ږدي، کوم اقدام او یا تصمیم چې د خپل شخصي ژوند اړوند نیسي او یا هم تصمیم په خپلو کاري او جهادي امورو کې نیسي، نو متوجه اوسه کومه داسې فیصله او کار ونه کړې چې په آینده کې ستا شخصیت داغداره او بدنام کړي او بیا ستا د کړنو له کبله نظام بدنام شي.

تاریخ کې راځي انګلیسانو چې کله هند تسخیر کړ، په هند کې هوا ډېره ګرمه ده، په دې وجه هلته ماران ډېر موجود دي، په ځانګړي ډؤل د کبرا مارانو په نوم یوه نوع یې ډېر مشهور دي، کله چې انګلیس هند ته داخل شو ګوري چې په دې خاوره کې دا ډؤل ماران

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر زيات شتون لري، ددې مارانو شتون د دوی لپاره يو درد سر جوړ شو، نو دا فيصله يې وکړه که هر چا کبرا مار ووژلو، نومړي نفر ته موږ جائزه ورکوو، في الحال خو دوی داسې يو تصميم ونيو او داسې يوه پرېکړه يې وکړه خو ددې فيصلې او تصميم په آينده يې سوچ ونکړ، فقيره طبقه خلک چې د انګرېزانو له دې تصميم څخه خبر شول نو ځي، ماران وژني، راوړي يې او خپله جائزه ترلاسه کوي، دې کار په هند کې تجارتي بڼه خپله کړه، خلکو د مارانو روزنه پيل کړه چې لږ به راغټ شول، وبه يې وژلو، نور به راغلل جائزه به يې تر لاسه کړه، انګرېزانو چې وليدل چې دې کار خو تجارتي بڼه خپله کړه، دا کار او تصميم موږ ددې لپاره ونيوه چې ماران ددې سيمې څخه ورک شي، دا خو دې خلکو اوس ددې مارانو په روزنه شروع وکړه، يو طرف يې تربيه کوي بل طرف يې وژني، انګرېزانو خپله پرېکړه واخيسته او اعلان يې وکړ چې نور نو د مارانو په وژلو جائزې نه ورکوي، نتيجه دا شوه چې فقيرې طبقې سره نور د مارانو د روزنې توان نه و او ورسره ماران يې که وژلي وای هم پيسې يې نه کولې، نو ټول يې همداسې خوشې کړل، ماران څو سوه چنده زيات شول، علت څه وو؟ علت دا و چې انګرېزانو پرته له دې چې ددغه تصميم په آينده پايلو سوچ وکړي بې فکره يې داسې پرېکړه کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، دا مثال مو پدې خاطر ذکر کړ، چې کله هم ته د یو مشکل سره مخ کیږې او بیا یې د حل لپاره یو تصمیم نیسې نو ته باید ددې تصمیم لپاره سوچ وکړې، داسې نشي چې د ستونزو د حل په ځای نور هم د ستونزو سره مخ شې، د نن څخه وروسته که ته غواړې یو تصمیم ونیسې، نو **عاقبت** د تصمیم ته به سوچ او بیا به اقدام کوې.

نهم صفت: انتخاب د الګو دی، تاسې چې په نړۍ کې هر سیاست مداره ګورئ او د دوی تاریخچه ولولئ هغه چې په سیاست کې دوکتورا او ماسټري اخلي، هغوی ځانګړي کتابونه مطالعه کوي چې هغه کتابونه د نړۍ د سیاست د تعبیر په موضوعاتو کې په راټولو شویو معلوماتو مشتمل دي، دا کتابونه چې ته وګورې هر یو یې ځانته الګو لري، یعنې د یو نفر په فکر باندې لیکل شوي دي، د هر کتاب لیکونکی د یو سیاست په پېشرفت باندې یو کتاب لیکلی او نن سبا همغه تدریس کیږي.

د اسلام په سیاسي نظام کې باید مجاهدین هم ځان لپاره الګو انتخاب کړي، د مسلمانانو اولګو څوک دی؟

زمونږ لپاره رسول الله ﷺ الګو دی، دا خبره مو ددې په خاطر وکړه چې د سیاست په باب کې چې هر سیاست مدار الګو ونلري، بیا له خپلې لارې څخه ډېر زر منحرف کیږي، ددې لپاره چې په سیاست کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ خپل تګلاره غلطه نکړو او منحرف نشو، نو زموږ به په سیاست کې الګو رسول الله ﷺ وي.

مانا دا چې ما د سیاست لپاره د یو چا لاره انتخاب کړې چې زه ددې له لارې څخه منحرف نشم، نو په همدې اساس چې یو څوک د سیاست په باب کې ځان لپاره یو رهنما او رهبر انتخابوي باید ددې رهبر نه پوره تعریف ولري، په هر اړخیز ډؤل دا خپل رهبر وپېژني.

ورورە: تا چې د اسلام د سیاسي نظام په چوکاټ کې د ځان لپاره الګو انتخاب کړه چې هغه محمد رسول الله ﷺ دی، نو د هغه ﷺ د سیرت، کارنامو او د هغه سیاست چې د ژوند په امورو او نظام کې ترې استفاده کړې، پوره مطالعه او معلومات حاصل کړه، نو په همدې اساس د عادي انسان او د سیاست مدار ترمنځ باید توپیر وي، هرڅوک چې په ټولنه کې اوسي یا سیاست کې خبرې کوي او په سیاست کې ځان دخیل بولي، په حقیقت کې د نوموړي انسان ژوند په راتلونکي کې یو تاریخ دی، هر څوک چې په سیاست کې یو فکر ایجادوي نو د هغه سیاستمدار په ژوند کې یا یې له وفات څخه وروسته دا فکر د یو کتاب بڼه خپلوي او بیا تدریسېږي او د هغه سیاستمدار لپاره دا یو تاریخي او فکري مکتب شي.

نو مجاهده وروره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که ته هم غواړې د سیاست په باب کې له خپل مرګ څخه وروسته یا په ژوند دې یو تاریخ پرېږدې، نو ته باید داسې تاریخ پرېښږدې چې د اسلام او مسلمانانو سره پکې غدر ثبت شي، اسلام ته پکې صدمه ورسېږي او یا د هغې تګلارې نه چې تا د یو مسلمان په صفت د ځان لپاره انتخاب کړې وه او ته بیا پکې منحرف شې نو داسې تاریخ چېرته پرېنږدې.

همدغه شانته د سیاست هغه چوکاټ چــې له هغې باید بهر ونه وځــو، هغه څه دی؟

هغه د قرآن او سنت چوکاټ دی، رسول ﷺ وایې دا چې زه کومه خبره کوم دا د ځان له طرفه نه کوم بلکې دا د الله تعالی لخوا ماته وحې کیږي، څکه نو الله ﷻ د رسول الله ﷺ په اړه فرمایي: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى...﴾

ژباړه : دغه محمد له خپل نفسي خواهش څخه خبرې نه کوي، دا قرآن خو یوه وحې ده چې په هغه نازلیږي.

وروره! داسې سیاست باید انتخاب نه کړو چې هغه د شریعت خلاف او د قرآن او سنت چوکاټ نه بهر وي، که چېرته د شریعت خلاف وي، دا بیا اسلامي سیاست نه، بلکې شیطاني او طاغوتي سیاست دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه امام شافعي رحمه الله فرمايي: (لا سياسة إلا ما وافق الشرع) يعنې چې سياست ندی مګر هغه څه چې شريعت راوړی وي. نن سبا ډېر خلک د اسلامي سياست په نمايندګۍ بحثونه او خبرې کوي، لېکن سياست يې د قرآن او سنت خلاف وي، ډېر خلک د قرآن او سنت خلاف مبارزه کوي او بيا ځان په اسلامي سياست پوهه سياستمدار معرفي کوي، د مسلمانانو لپاره قرآن او سنت بهترين سياست دی، الله جل جلاله قرآن کريم کې فرمايي: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ﴿الحشر 7﴾

ژباړه: څه چې پيغمبر تاسې ته درکوي هغه واخلئ او له څه شي څخه چې تاسې منعه کوي له هغه څخه منعه شئ، د الله څخه ووېرېږئ، الله سخت سزا ورکونکی دی.

همداسی الله رب العالمين فرمايی چې دين کې به صرف د الله او د هغه د رسول صلی الله عليه وسلم اطاعت او پيروي کيږي او بل طرف ته تلل او نورو باطلو افکارو پسې منډې وهل دا تباهي او هلاکت دی : ﴿وَأَطِيعُواْ اللّهَ وَأَطِيعُواْ الرَّسُولَ وَاحْذَرُواْ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُواْ أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلاَغُ الْمُبِينُ. المائده 92﴾

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه : د الله او د هغه د پیغمبر خبره ومنئ او د نافرمانۍ څخه يې رامنعه شئ، نو که تاسې حکم ته شا کړه نو وپوهيږئ چې زموږ په پیغمبر د څرګند حکم رسولو مسؤلیت ؤ.

نو په همدې اساس دا خبره مو وکړه چې په قرآن کې کوم مفاهیم پراته دي، له دې څخه بل طرف ته تلل **نه نرمي** ده او **نه اخلاق** دي، **نه انسانیت** دی او **نه سیاست** دی، بلکې سیاست او د ژوند ټول امور په همدې قرآن کې شته دي، نو د سیاست مسئله هم باید د قرآن او سنت څخه بیرون نشي که چېرته بیرون شوه، ته بیا منحرف کېږې بیا خپل خواهش درته سیاست معلومیږي، بیا درسره یو کبر او غرور پیدا کیږي، بالاخره د اسلام سره په ټکر کې مواجه کېږې حتی په اسلافو باندې به بیا بې ځایه انتقادونه او نیوکې کوې او د طعن الفاظ به ورته بیا استعمالوې.

لسم صفت: د سیاست په باب کې ډېر مهم او ارزښتمن څیز چې دی هغه اخلاق دی، تاسې وګورئ رسول الله ﷺ د اخلاقو په ذریعه د سیاست په باب کې څومره لاس ته راوړنې لرلې، نو په همدې اساس د اسلام د سیاسي نظام په چوکاټ کې اخلاق هغه کیلي (کونجي) ده چې ډېر قلفونه په دې کیلي باندې د سیاست په باب کې خلاصولای شو، نو ورونو دا کیلي له لاسه ورنکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يولسم صفت: د اسلام د سياسي نظام په دايره کې بايد د يو ښه سياستمداره په حيث زما او ستا فکر به د دنياوي معاملو په ځای د آخرت لاسته راوړنو او ګټو په تکيه استواره وي، د اعلاء کلمة الله لپاره به تل په فکر کې يو او په دې لاره کې به ډېر ملګري ځان سره پيدا کوو، داسې سياست مداره بايد ونه اوسو چې د آخرت په بدل کې دنيا واخلو او خلکو ته د شريعت خلاف سياست وړاندې کړو، موږ کامياب سياست مدار او کامياب رهبر هغه چاته وايو چې ددې هدف لپاره يې په ځان مسلمانان راجمع کړي وي کوم چې موږ ذکر کړل چې هغه د الله ﷻ د کلمې لوړاوی دی، که هغه خلک لږ وي او که ډېر، خو مقصد يې خاص او خاص اعلاء کلمة الله وي، په مقابل د آخرت کې يې دنيا شاته کړې وي، په همدې فکر کې وي چې آخرت مو ښايسته شي، نو ته بيا پوه شه چې اصلي سياست مداره همدغه دی، که نه لاره به درڅخه ورکه وي او لالهانده به ګرځې.

دولسم صفت: يو سياست مداره بايد عاجزي خپل صفت وګرځوي، د کبر او غرور څخه به ځان ساتي، د اسلام په سياسي نظام کې کبر او غرور د يو سياست مدار ژوند تباه کوي، چې ژوند دې له لاسه ورکړ نو دا خو طبيعي ده چې ته بيا مړ يې، په همدې اساس بايد چې تل عاجزه واوسې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او آخره خبره دا چې: د هر فکر والا سیاست مدار تر شا یو شعار وي، د چا د کمونستانو په څېر د کور، کالي او ډوډۍ شعار و، چې کور یې ګور، کالي یې کفن او ډوډۍ د غمونو خوراک او ددغه مفکورې او قوت پاشل شول، او چا د دیموکراسۍ، آزادۍ، بشر پالنې، نارې وهلې او د اسلامیت نه، بلکې انسانیت، وطنیت او قومیت شعارونه یې په خوله جاري و او د انتخاباتو ډنډورې یې وهلې چې ددې هر څه سره یې د زور ټغر ورټول شو خو اوس دادی همدا شعارونه په لړ بدلون په نویو نومونو د زړو مامورینو په ځای د دیموکراسۍ نوي مامورین مخ ته وړي، چې د دوی ټغر به هم الله ﷻ زر ورټول کړي.

مجاهده وروره! د اسلام په سیاسي نظام کې د مسلمانانو شعار د خلکو لپاره د دنیاوي او اخروي کامیابیو او خیر خواهیو غوښتل دي، چې د همدې شعار په اساس هر اړخیزه مبارزه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام په سیاسي نظام کې د قتال ستراتیژي

تاسې پوهېږئ چې ډېرى خلک په دې فکر روزل شوي چې موږ د اسلام سیاسي نظام د قتل، قتال او جهاد کولو پرته راولو، داسې تصور کوي چې د اسلام د سیاسي نظام د راتللو نورې لارې هم شته، دا فکر او ذهنیت چې له سیکولریزم څخه سرچینه اخلي په اسلامي امت کې ډېرو زیاتو خلکو خپل کړى او د دې ذهنیت خپرولو ته په ډېره لوړه کچه کار روان دى.

په دې اړه مجلسونه، سمینارونه، کتابونه، تنظیمونه، حزبونه، ټولنې، ګوندونه او په مختلفو شکلونو ډول ډول فعالیتونه د همدې ذهنیت د خپرولو لپاره لاس په کار دي او ددې ذهنیت خپرول په ډېر آزاد شکل په ټوله نړۍ کې په ښه قوي امکاناتو سره دوام لري.

مخکې موږ یادونه وکړه چې سیکولریزم تاته نه راځي چې درته ووایي اسلام له تا په زوره اخلم او په زوره دې بې لارې کوم او د اسلام په ځاى به سیکولریزم منې، نه! بلکې د اسلام په جامه او نامه یې ډېر خلک خطا کړي او د مسلمانانو په نومونو یې ډېر بې شمېره خلک د حقیقي اسلامي نظام مقابلې ته ودرولي دي. دوى په ډېر چل او دوکه په سیاسي او ډیپلوماتیکه توګه په ټولنه کې خپل کفر او فکر خپروي نو دې عنوان کې ډېره مهمه موضوع پرته ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیکولریزم نظر همدادی چې اسلامي نظام حاکم کړه، خو د جګړې له لارې به دا کار نه کوي بس لګیا اوسه لکه اخوانیان، تحریریان او نور مداریان چې چاپېره دي، دغسې اویا، اتیا کاله د اسلام په نوم د مبارزې په لړ کې د همدې دیموکراسۍ او سیکولریزم د تطبیق لپاره چاپېره اوسه.

سیکولریزم له اسلامي امت څخه د اسلام په نامه همدغسې د سیکولریزم په رنګ رنګ شوی امریکایي اسلام غواړي.

نو د دې فکر سره مبارزه ضرور ده چې موږ د قتال په ستراتېژۍ بحث کوو، ددې خپلې پیاوړې ستراتېژۍ څخه د سیکولر مدارایانو د روزل شویو خلکو څخه لله الحمد په عقلي، نقلي او منطقي دلایلو دفاع هم کولای شو.

د اسلام سیاسي نظام د تطبیق او ساختار (جوړښت) کې دا ستراتیژي مطرح کوو چې د اسلام د سیاسي نظام په تطبیق او جوړښت کې د قتال ستراتیژي څنګه مطرح، د تطبیق ځایونه یې کوم او لاس ته راوړنې یې څه دي؟

ورونو!

دا بحث ځکه ډېر مهم دی چې ډېر تنظیمونه دي او د اسلام په نوم کار کوي خو داعیه یې داده چې اسلام باید د مظاهرو، کنفرانسونو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاريونونو، پارلماني هڅو، مجلو، کتابونو... او غونډو له لارې حاکم شي، وايي دا کار په سوله آميز شکل کوو، جنګ يا تشدد نه غواړو، جنګ د حل لاره نه ده! خو تاسې پوه شئ چې همدا د سيکولريزم فکر او هدف دی، همدې لپاره ځان سترې کوي او دومره زيات مصارف ځکه کوي چې له مسلمانانو څخه د قتال روحيه واخلي.

تاسې پوهه ياست چې الله ﷻ د موسی عليه السلام قوم امتحان کړ او ورته يې امر وکړ چې يوه غوا ذبحه کړئ، لومړی خو دې قوم هغه... دغه... وکړل، الله ﷻ د موسی عليه السلام قوم په دې امتحان کې واچاوه: موسی عليه السلام ورته وايي: **قال تعالی: وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تَذْبَحُوا۟ بَقَرَةً ۖ قَالُوٓا۟ أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۖ قَالَ أَعُوذُ بِٱللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ﴿سُورَةُ البَقَرَة ـ 67﴾**

ژباړه: او هغه پېښه در ياده کړه چې کله موسی خپل قوم ته وويل: الله تاسي ته د يوې غوا د حلالولو امر کوي. هغو وويل: آيا ته زموږ سره ټوکې کوې. موسی وويل: زه له دېنه الله ته پناه ور وړم چې د جاهلانو د ډلې څخه اوسم.

اما د رسول الله ﷺ امت الله رب العالمين د جهاد کولو په امتحان سره آزمايي. د قتال موضوع دا ډېره مهمه موضوع ده، ډېر خلک په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان کې ناکامه شول، ډېر خلک ددې امتحان په پرچو کې په دې خاطر چې د نورو شاګردانو په منځ کې کم رانشي او خپل ممتحن ته تېر ورکړي،فقط پارچه په ګډو، وډو ډکوي او هغه اصلي جواب نه کوي.

دا هغه امتحان دی چې جواب یې په عمل سره معلومېږي، موسی عليه السلام قوم ته الله رب العالمین امر کوي هغوی وایي موږ یې منو خو داسې یې نه پرېږدي، ورته وایي عملي یې کړئ.

همداسې رسول الله صلی الله علیه وسلم امت څخه یې هم د قتال امتحان عملي غوښتی دی، دا داسې ستراتیژي ده چې په دې کې د ایمانونو وزن مالومېږي.

ورونو:

په دنیا کې هېڅ داسې فکري قدرت او عقیدوي مکتب نشته چې پرته له نظامي ملاتړ څخه ژوندی پاتې شي.

ددې ټولو فکري مکاتبو د دوام لپاره تر شا د یو نظامي قوت شتون ضرور دی همداسې د اسلامي نظام بقا د همدې قتال او جهاد د ستراتېژۍ په تطبیق کې ده.

له تا چې همدا د ملا تیر، ژوند او وینه چې هغه د قتال ستراتیژي او نظامي ځواک دی چې دا فکر درڅخه سیکولریزم واخست نو بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضرورت نشته چې تاسره مقابله وکړي، نظامي فکر يې چې درځخه واخست نو ته خپله په سياسي ميدان کې د هغې د لاس آله يې که هر څومره د اسلام د سياسي نظام چېغې او نارې ووهې فايده نکوي.

ګوره سيکولريزم په څومره هنر د اسلام د سياسي نظام دا ستراتيژي ترخپل هدف لاندې نيولې او څومره په ميليونونو مسلمانان يې د اسلام مقابلې ته تيارکړي دي.

بايد خلکو ته دا انګېزه ورکړو چې د اسلام د سياسي نظام تطبيق پرته د قتال له ستراتيژي څخه کېدای نشي، په هر فکري او عقيدوي مکتب او تګلاره کې قتال ددې لپاره کيږي چې ددې فکر او عقيدې تيوري، انګېزه، اصول، اساسات او پايې ړنګې نشي او دا همداسې قوي ولاړې او استواره پاتې شي.

د اسلام په سياسي نظام کې د قتال د ستراتيژي هدف هم همدغه دی چې د اسلام د سياسي نظام ارکان استواره پاتې شي، د اسلام ارکان په همدې ستراتېژی قايم او استوار ساتل کيږي دا زموږ لمړنی او وروستنی هدف دی.

که له تا څوک وپوښتي چې تر څو به جنګيږې؟ نو جواب به مو همدا وي د اسلام په سياسي نظام کې له پيل تر پايه داسې وخت نه راځي چې قتال ختم شي، ځکه د اسلام د سياسي نظام ژوند او حيات همدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستراتېژۍ پورې تړلی دی، همدې د قتال ستراتېژۍ د اسلام سياسي نظام ته ژوند ورکړی او ترهغې به دا ستراتيژي دوامداره جاري ساتو چې د اسلام ارکان قايم او دايم پاتې شي، که موږ برى مومو او که ماتې راځي، که ملکونه نيسو او که يې له لاسه ورکوو خو دا فکر او منهج له لاسه نه ورکوو.

دا يو قايم او ثابت منهج دی، ددې په اهدافو ځان پوهول غواړي که په دې پوهه شو نو هم به په ښه شکل باطلې فرقې وپېژنو هم به خپل اهداف او د دښمن هدفونه راته معلوم شي او هم به په دې اړه هر چاته مدلل ځواب وويلای شو.

عجيبه نه ده، د نړۍ هر سياسي نظام تر شاه د قتال ستراتيژي شتون لري نو د اسلام سياسي نظام يې ولې ونلري؟

د نړۍ هر سياسي نظام تر شا دومره قوي نظامي ستراتيژي لري چې وسلې يې د اتم بم او هستوي کروزونو څخه هم په پرمختګ کې دي او غځېږي، اما بيا راځي وايي: د اسلام سياسي نظام حاکم کړئ، خو د قتال د ستراتېژۍ نوم به نه اخلئ، بس د مظاهرو او نورو ډيالوګونو له لارې هڅې کوئ .

اى ربه دا مسلمانان ته متوجه کړه، دوى د غفلت له دې درانده خوبه ته په خپل فضل او کرم سره رابيداره کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې ګورئ چې طالبانو ته یو څه خاوره واک کې ورکول شوه، نو له هر څه یې مخ واړاوه نو که یې دا کشران په دې پوهه شي چې دوی د سیکولریزم جال کې نښتي دي، نو امېد دی چې زموږ له مخالفته لاس واخلي.

ګوره د باغیانو سره هم جګړه په همدې خاطر کوو چې دوی د اسلام اصول او ارکان ماتوي ابوبکر صدیق رضي الله عنه هغه خلکو سره جنګ وکړ او مرتد یې ونومول چې د زکات څخه یې انکار کړی و، دا ځکه چې هغوی د اسلام ارکان مات کړي و، د اسلام له اصولو یې سرغړونه کړې وه. نو زموږ دا عمده هدف دی که په دې لاره کې که راباندې هر څه کیږي موږ په هېڅ صورت خپل هدف ته د رسېدو لپاره ان شاءالله له دې ستراتېژۍ لاس نه اخلو.

د قتال ستراتیژي ته د اسلام په سیاسي نظام کې څه وخت د تطبیق اجازه کیږي او یا کوم اهداف د دې ستراتېژۍ په تطبیق کې پام کې نیول کیږي؟

د اسلام په سیاسي نظام کې د قتال ستراتیژي د شپږو اهدافو لپاره تطبیقیږي

❖ **اول هدف:** کفارو او مشرکینو سره د مبارزې او مقابلې لپاره د قتال ستراتیژي تطبیق کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال تعالى: ﴿فَقَاتِلُواْ أَئِمَّةَ الْكُفْرِ : ژباړه : نو د كفر د علمبردارانو سره جنګيږئ وقال تعالى: وَقَاتِلُواْ الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَآفَّةً وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ ﴿التوبة: 36﴾

ژباړه : مشركينو سره پوره جګړه وكړئ لكه څنكه چې تاسو سره پوره جګړه كوي او پوه شئ چې الله رب العالمين د متقيانو سره دی.

يعنې ترهغې چې كفار او مشركين شته او په هره برخه كې د اسلام ضد فعاليت كوي نو مونږ ته اسلام د دوی سره په قتال امر كوي، دا هغه پراخه هدف دی چې د قتال په تطبيق كې ترلاسه كيږي.

د اسلام په سياسي نظام كې د مشركينو سره مقابله يو اصل دی موږ او تاسې د سولې په ستراتيژۍ خبره كړې وه چې هغه اصل نه دی خو د قتال ستراتيژي دا يو اصل دی او تر قيامته به ورته دوام وركوي باذن الله تعالى.

دا يو ثابت اصل او اساس دی چې د ځمكې په نيولو او لاس ته راوړلو دا هدف تغيير نه خوري لكه د هغو په څېر چې د افغانستان ګډی وركول شوه نو دا هدف او اصل يې شاته ګوزار كړ، علني يې د قتال څخه انكار او توبه وكړه او اوس لګيا دي كفارو ته د امن ضمانتونه وركوي. څوک چې دا اصل په مذاكراتو، ديپلوماتيكو اړيكو، په دوستۍ او سفارتي تعلقاتو يې بدلوي نو په دې پوهه شه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سيکولريزم همدا غواړي او دا خلک يې په دام کې نښتي او دا هم د همغوی په حکم کې شامل دي.

هر څوک چې د قتال د ستراتېژۍ مخالفت کوي نو دا د سيکولريزم مريدان دي او همدوی سره قتال په کار دی، دا خلک که په ځان هر نوم بږدي، نوم د دوی اصليت او ماهيت نشي بدلولای.

❖ **دويم هدف:** د اسلام په سياسي نظام کې د قتال د ستراتېژۍ دويم هدف دادی څوک چې د مجاهدينو داخلي نظام خرابوي د دوی سره د مبارزې لپاره هم اسلام په قتال امر کړی دی، منافقينو او مخربينو سره هم د قتال امر دی تر دې چې له خپلو کړنو لاس واخلي او اسلام ته راستانه شي.

قال الله تعالى: ﴿لَئِن لَّمْ يَنتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۝ مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا﴾

ژباړه: که منافقان او هغه خلک چې په زړونو کې يې فساد دی او هغه کسان چې په مدينه کې د احساس پارونکو افواهاتو خپرونکي دي، له خپلو حرکتونو څخه لاس وانخلي، نو موږ دغوی په خلاف د مبارزې لپاره تا راپاڅوو، بيا به هغوی په دې ښار کې په ډېر مشکله توګه ستا

(c) ketabton.com: The Digital Library

په څنګ کې واوسيدای شي،دوی لعنت کړل شوي او هر ځای چې وموندل شي نيول کيږي به او ډېرو بدو وژلو سره وژلی کيږي به.

يعنې تر هغې چې د اسلام له مخالفت څخه يې لاس نه وي اخستی او له داخل څخه د نظام بېخ کندي کوي تر هغې به ورسره مبارزه او مقابله روانه وي.

❖ **دريم هدف:** د اسلام په سياسي نظام کې د قتال په ستراتېژۍ امر کوي د هغه قوم سره چې تاسره يې عهد کړی او عهد يې مات کړی، کله يې چې عهد مات کړ نو بيا د قتال ستراتيژي عملي کړه.

قال الله تعالى: ﴿أَلاَ تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُواْ أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّواْ بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُم بَدَؤُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنتُم مُّؤُمِنِينَ﴾ [التوبة:13]

ژباړه : آيا تاسې ولې له داسې خلکو سره ونه جنګيږئ چې خپل تړونونه ماتوي او له وطن څخه يې د پيغمبر د ويستلو قصد کړی ؤ او همغوی لومړی په تېري لاس پورې کونکي وو؟ آيا تاسې له هغو خلکو څخه وېرېږئ؟ الله ددې خه حقدار دی چې ورڅخه ووېرېږئ، که تاسې مؤمنان ياست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې نه چې هغوی درسره عهد مات کړي، تړون درته میده میده کړي خو ته فقط غندنې کوې او بېرته د تړون د پاتې کېدو زاری کوې. تړون چې یو ځل مات شو نو هغه ماهیت یې ختم شو، چې مات شو نو بیا زاری نه دي په کار، په دې اړه اسلام هر څه واضح کړي او موږ یې په مختلفو شکلونو وضاحت کړی، د همدې هدف د تعقیب لپاره کوم قوم چې عهد مات کړي نو د قتال ستراتیژي عملي کول ورسره لازم او ضروري ده.

❖ **څلورم هدف:** د اسلام په سیاسي نظام کې د قتال د ستراتېژۍ د تعقیب ځای د باغیانو په شمول داخلي دښمن سره جنګ دی، دا خلک که مسلمانان دي خو وژل کیږي به،تر هغې چې اسلام ته غاړه کیږدي، دوی سره د قتال د ستراتېژۍ د تطبیق اجازه هم اسلام ورکړې.

قال تعالی: ﴿ إِنَّمَا جَزَاء الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُواْ أَوْ يُصَلَّبُواْ أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم مِّنْ خِلافٍ أَوْ يُنفَوْاْ مِنَ الأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ [المائده:33]

ژباړه : کوم خلک چې له الله او د هغه له پیغمبر سره جنګیږي او په ځمکه د دې لپاره منډې ترړې کوي چې فساد راولاړ کړي، نو د هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سزا داده چې ووژل شي، یا په دار راوځړول شي، یا یې لاسونه او پښې رد وبدلې غوځې کړای شي یا له وطنه وشړل شي، دا ذلت او سپکاوی خو د هغوی لپاره په دنیا کې دی، او په آخرت کې د هغو لپاره له دې څخه هم لويه سزا ده .

❖ **پنځم هدف:** دا ډېر مهم هدف دی څوک چې تاسې سره د جنګ اعلان کوي باید ورسره جګړه وشي د جګړې جواب به په جګړې سره ورکوي.

قال تعالی: ﴿وَقَاتِلُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلاَ تَعْتَدُواْ إِنَّ اللّهَ لاَ يُحِبِّ الْمُعْتَدِينَ ﴾ ﴿البقرة:190﴾

ژباړه : او تاسې د الله په لاره کې د هغو کسانو سره وجنګیږئ چې ستاسې سره جنګیږي، خو تېری مه کوئ چې الله تېري کونکي نه خوښوي .

همدا شرعي سياست او همدا د اسلام امر دی چې چا درسره د جګړې اعلان وکړ ته به هم اعلان د جګړې کوې چې هغه درسره د جګړې اعلان کوي ، هغه دې قتلوي او ته ورسره تېر 3000 کرته نقض شوی تړون راتازه کوې یا هغه دې وژني خو ته فقط غندنه کوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مسلمانان هر څومره قتل شي، ټوټه ټوټه شي، خو تر څو چې دښمن د سولې وړاندیز ونه کړي تر هغې به ته ورسره جنګ نه بندوې یا جزیه ومني بیا به بندیږي.

د اسلام سیاسي نظام داسې سپک نظام نه دی او نه د قتال ستراتیژي دومره سپکه ستراتیژي ده چې د بین الملل او بین الافغاني او نورو مذاکراتو په لړ کې دې لیلام شي، چې دې نظام ته څوک سترګې برګې کړي سترګې به ترې ویستل کیږي.

نن سبا د طالبانو په څېر وطني ډلو ټپلو کفار په مسلمانانو زړور کړي، هغوی ورته سخته وایي دوی ورته زارۍ کوي، هغوی یې وژني دوی ورته همغسې د مات شوي تړون ته د ژمن پاتې کېدو وړاندیزونه کوي.

زموږ د ټول امت یوه خبره ده که په غربي افریقا کې مسلمانانو سره د جګړې اعلان کوي نو په خراسان کې به هم ورسره د مسلمانانو لخوا اعلان د جګړې وي.

دلته هم سیکولریزم د مسلمانانو مفکوره بدله کړې، مسلمانان یې ټوټه ټوټه کړي، په کرښو او هېوادونو یې ویشلي، د هر وطن معیارونه یې جلا کړي، د پاکستان په مسلمانانو چې څه تېریږي د افغانستان مسلمانان یې خپل نه ګڼي که د شرقي ترکستان په مسلمانانو څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالات تېرېږي، وژل کيږي، په ناموس يې تيرى کېږي خو د افغانستان مسلمانان يې د پوښتنې حق نه لري ځکه هغه د دوى د وطن نه دي او همداسې نور ګڼ مسائل د همدې سيکولريزم د فکري او جغرافيوي ويشنې شاته پراته دي، خو د اسلام په سياسي نظام کې بيا دا خبره بدله ده د ټولې اسلامي خاورې خبره يوه خبره او ټول امت يو امت دى.

شپږم هدف: د اسلام په سياسي نظام کې د قتال ستراتيژي د ظالم د لاس د نيولو او مظلوم سره د مرستې کولو لپاره تطبيقيږي.

قال تعالى: ﴿وَمَا لَكُمْ لاَ تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاء وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيراً﴾ ﴿النساء:75﴾

ژباړه : آخر څه دليل دى چې تاسې د الله په لاره کې د هغو بېوسو نارينه، ښځو او ماشومانو په خاطر نه جنګېږئ چې کمزوري کړاى شوي، تر فشار لاندې نيول شوي دي او فريادونه کوي وايي: اې زموږ ربه! موږ له دې وطنه چې اوسيدونکي يې ظالمان دي وباسه او له خپل لورې څخه زموږ کوم سرپرست او مرستندوى پيدا کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یو اصل دی چې د نړۍ په هر کنج کې مظلوم د ظالم د ظلم لاندې وي نو د قتال ستراتیژي به تطبیقیږي.

دا زموږ اصول دي او د همدې اهدافو لپاره به د قتال ستراتیژي موږ روانه ساتو که د نړۍ په هر کنج کې مسلمانان مظلوم واقع شي نو قتال ته به ادامه ورکوو مذاکرات نشته، داسې نه ده چې موږ دلته کفارو سره بنډارونه کوو او برما کې دې مسلمانان د همدې کفارو له لورې کباب کیږي، یا دې چین کې ایغور مسلمانان ذبحه کیږي.

نو ورونو! په همدې اهدافو سوچ په کار دی چې آیا دا ټول اهداف دې ترلاسه کړي که نه؟

چې دا یو هدف دې هم ترلاسه کړی نه دی، بیا نو قتال بندول نشته، بیا نو ملا کلکه وتړه ځکه یو هدف دې هم ترلاسه کړی نه دی، نو چې دا اهداف ترڅو ترلاسه شوي نه وي قتال به جاري وي.

زموږ او ستاسې داعیه خو داسې وړه دعوه نه ده چې د یو وطن تر کرښو محدوده وي، بلکې د مجاهدینو فکر ډېر پراخه دی، د دوی اساسات او اصلیتونه معلوم دي، د مجاهدینو فکر او منهج کفارو پېژندلی ځکه یې نو دومره شدیده دښمني را اخستې ده.

له تا که څوک پوښتي چې تر څو به ستاسې قتال روان وي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دا اهداف ورته ذکر کوه چې تر څو مو دا هدفونه ترلاسه کړي نه وي تر هغې به قتال جاري وي.

په دغه اهدافو کې څلور هدفونه د خارجي سیاست اړوند دي او دوه اهداف يې په داخلي سیاست پورې مربوط دي.

که څوک درځخه وپوښتي چې ستاسو بهرنی سیاست څه دی؟

نو ورته ووايه شې چې زما خارجي سیاست په دې څلورو اهدافو کې راټول دی.

- **کفاروو او مشرکینو سره مبارزه.**
- **عهد ماتونکو سره قتال.**
- **د جګړې اعلان کونکو سره قتال.**
- **د هر مظلوم دفاع او د ظالم سره قتال.**

دا زموږ بهرنی سیاست دی.

طالبان دې اوس د اسلام د سیاسي نظام په دې تله ځانونه وتلي، دوی دې خپل خارجي سیاست وارزوي، د دوی ټول خارجي سیاست د بین الملل په اصولو استواره دی نه د اسلام په اصولو، داخلي سیاست او هدف باغیانو او منافقینو سره قتال دی نور نو اصل جګړه او عمومي اهداف خو بهرني سیاست او بهرني دښمن سره دی.

تا چې بهرني سیاست کې (بهرنی دښمن سره) قتال بند کړ، نو بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې څه شول؟ داسې ذليله کړنه خو په جمهوريت کې هم نشته، د دوی خارجي سياست ټول له همداسې بې ننګيو څخه ډک دی، افسوس چې بيا ځانته فاتحين او مجاهدين هم وايي، اوس هم دلته امريکايي طيارې په داسې حال کې ګرځي چې يو طرف طالب ته ډالر ورکوي او بل طرف ډرونونه يې د مسلمانانو په سرونو چکرې وهي چې دا هر څه يې ورسره په تړون کې منلي، هماغه آمريکايي طيارو کې طالب ته ډالر راروان دي او همدا آمريکايي ډرون بيا خلافت مجاهدينو پسې ګرځي دا د طالب اسلاميت او افغانيت دی، پاکستان خو يې هسې هم دوی د يو بار مصرف په څېر استعمالوي. خارجي سياست يې نه هغه د کفري وطنيت په اصولو برابر دی او نه د اسلام د سياسي نظام په معيارونو، هسې د ذلت او بې ننګۍ شپې دي چې تېروي يې.

د دې ظالمانو کړنو د سيرت څخه يوه پيښه دلته رايادة کړه، رسول الله ﷺ د بدر د غزا له پيل نه راديخوا د ټولو کفارو سره جنګ ته ننوت هغه که قريش و، که نور مشرک قبايل و، که يهود و، ټولو سره جګړې ته ننوتی، دوی خو ټول کفر سره په سوله کې ژوند تېروي، که له دوی پوښتنه وشي چې د اساس نه تر حال پورې آيا د ټولو کفارو سره د قتال ميدان ته داخل شوي يئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیا ټولو کفارو سره مو دښمني کړې ده که د یو کافر څخه دې مرستې اخیستې او بل کافر سره دې نیابتي جګړه کړې ده؟

ستا خو په هغه اساسنامه کې هم دا نشته دی چې د بین الملل تقسیم شوې ځمکې نه یو لوېشت هم بل طرف مخ واړوې، یا له دې کرښو وراخوا د مسلمانانو پوښتنه وکړې، بلکې له دې کرښې وراخوا د ټولو مسلمانانو له ټولو قاتلانو سره مو دوستي ده .

د بدر له غزوې وروسته چې په کفارو باندې کوم رعب راغی، نو دې نتیجې ته ورسېدل چې مجاهدین خو یو طاقت او قوت شول، شام ته تجارتي لار یې هم په مدینه وه هغه هم بنده شوه، مشرکین د سختې وېرې او رعب ښکار شول چې اوس به څه کیږي؟ مشوره یې وکړه چې راځئ جنګ کې مو هسې هم ماته وخوړه له یو بل بدیل لارې څخه کار واخلو.

نو سوچ یې وکړ چې بیخي په مدینه لاړ نشي او مکه له بلې لارې شام سره وصل کړي د عراق په شمال کې یوه لاره وه چې له مکې شام ته تللې وه، رسول الله ﷺ دا نقطه پیدا او درک کړې وه، زید بن حارث یې له ملګرو سره ولېږه ورته یې وویل چې په دې بله لاره مشرکین ځي، ورشه او کاروان ته یې کمین ورکړه چې په یو کنج کې هم آرام ونه مومي او نه هم کومه لاره پیدا کړي، هر طرف یې کفارو ته لاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

واچوه، په دې خاطر چې د اسلام زور ورته وښايي، مشركين يې وارخطا كړل چې دوی ته خو هېڅ بديل لاره پاتې نه شوه نو مشركينو وويل چې اوس خو پرېكنده جګړه په كار ده.

د اسلام ابتداء وه خو رسول الله ﷺ د اسلام يوه دبدبه او عظمت قائم كړ، نو دا اسلامي نظام داسې سپک نظام نه دی، دا ډېر دروند نظام دی، په دې ځان ځارول، له دې دفاع كول، په دې لاره كې سستي، غم نه كول او ورځ تر بلې قوي كېدل، همت، خدمت او د دې نظام اصلي اهدافو باندې ناخبره خلک پوهول دي چې هسې نه بيا د ميليونونو مسلمانانو وينه د اسلام په نوم د اسلام په مقابل كې تويه شي، دا او ډېر نور مسؤليتونه موږ او تاسې ته راترغاړې دي.

نو موږ ته په دې برخه كې ډېر ستر كار او مسؤليت متوجه دی چې د اسلام د سياسي نظام په اهدافو، حقيقت او ستراتېژيو باندې ځان او مسلمانان پوهه كړو، اوس خو تاسې ګورئ چې د ميليونونو خلكو وينه د اسلام په نامه تويېږي خو لګيا دي د اسلام په نوم ځينې يې د اسلام د حقيقي نظام سره په جګړه اخته دي او د ځينو نورو يې سيكولريزم مستقيماً نورې كټې اخلي، نو ددې خلكو پوهاوی له هر څه زيات اړين دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې خلکو هغه اصل هېر کړی خو موږ او تاسې به مبارزه کوو د سیکولریزم اهداف به راښکاره کوو، هغه مفاهیم او اهداف چې د اسلام د سیاسي نظام په اړه دي او سیکولریزم د خلکو د ذهنونو څخه ویستلي دي هغه به بېرته ورته ذهنونو کې وراچوو، تاسې پوهېږئ د صحابه و نسلونو ولې جهاد سره دومره مینه لرله او رسول الله ﷺ به ورته ویل چې زما د امت سیاحت جهاد دی، تل غشي ویشتل او تربیت وکړئ ځکه چې هغوی ورته کار کاوه اهمیت یې ورته معلوم و، نو موږ ته هم په کار دی چې دې فکر ته صادقانه کار وکړو، ښځه او نر باید د سیکولریزم د فکر د محوه کولو او د اسلام د سیاسي نظام د اساسي افکارو او اهدافو څخه د خلکو د خبرولو لپاره نه ستړي کېدونکي کارونه وکړي.

کله چې دا فکر پوخ شي نو که د یوې خور خاوند شهید شي زامن په دې فکر روزي ، دا فکر نه ورکیږي او دې منهج څخه به نسل نسل قربانیږي.

ورونو! تاسې به په نظامي برخه کې ډېر اصطلاحات اورېدلي وي لکه ډېر خلک دا خبره کوي چې زموږ جګړه مشروع جګړه ده، ځینې خلک وایي زموږ جګړه عادلانه جګړه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ورونو ددې ادعا به هر څوک کوي چې زموږ جګړه مشروع جګړه ده، څوک به د وطن د واک اخيستو لپاره او څوک به د وطن څخه د دفاع په خاطر خپله جګړه مشروع جګړه ګڼي او څوک به د نورو اهدافو لپاره خپلې جګړې ته د مشروع جګړې نوم ورکوي خو داسې نه ده، بلکې مشروع جګړه فقط د **اعلاء كلمة الله** لپاره کيږي، کومه جګړه چې د الله د کلمې د لوړاوي لپاره کيږي همغه مشروع جګړه ده او بس، له دې غير نورې ټولې جګړې د جاهليت جګړې دي، چې هغه د وطن او قوم لپاره کيږي.

د مشروع جګړې اهداف پورته ذکر شوي شپږ هدفونه دي چې همدغه اهدافو ته د رسېدو لپاره يوه جګړه مشروعيت مومي، له دې پرته نورې ټولې جګړې که په هر نوم وي د جاهليت او وحشت څخه ډکې جګړې دي، چې هر څوک يې هر چېرته په هر نوم کوي.

عن أبي موسى الأشعري قال: «سُئِلَ رَسُولُ الله ﷺ عَنْ الرَّجُلِ: يُقَاتِلُ شَجَاعَةً، وَيُقَاتِلُ حَمِيَّةً، وَيُقَاتِلُ رِيَاءً، أَيُّ ذَلِكَ فِي سَبِيلِ الله؟ فَقَالَ رَسُولُ الله صلى الله عليه وسلم: مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ الله هِيَ الْعُلْيَا، فَهُوَ فِي سَبِيلِ الله».﴿صحيح - متفق عليه﴾

ژباړه : ابو موسى اشعري فرمايي له رسول الله ﷺ څخه د يو کس باره کې وپوښتل شو چې د بهادرۍ له وجې جنګيږي، يا د غيرت له

(c) ketabton.com: The Digital Library

وجې جنګیږي (وطنیت، قومیت، لسانیت) او یا د ریا کارۍ (ځان ښودنې) له وجې جنګیږي، کوم یو له دوی څخه د الله ﷻ په لاره کې دی؟ رسول الله ﷺ وفرمایل: څوک چې د الله عزوجل د کلیمې د لوړاوي لپاره وجنګېږي دغه کس د الله په لاره کې دی.

هغه جګړه مشروعه ده چې د کلمې د لوړاوي لپاره وي او د همدې لپاره امر شوی، د کلمې د لوړاوي مانا په همغه شپږو هدفونو کې پرته ده چې د اسلام د ارکانو ساتنه او پالنه ده او دا په همغه شپږو هدفونو کې راټولیږي.

ددغه شپږو هدفونو د تعقیب لپاره چې دې وینه تویه کړه نو تاته اجر حاصلیږي، له دې غیر په هره جګړه کې هر زخم، وژنې او ستړیاوې عبث دي.

یوه بله اصطلاح د عادلانه او غیر عادلانه جګړې هم کاریږي.

په کوم کس چې ظلم شوی هغه راپاڅیږي له ځانه دفاع کوي نو دا عادلانه جګړه او چې څوک ظلم کوي دا غیر عادلانه جګړه شمېرل کیږي، نو د اسلام په سیاسي نظام کې د قتال د ستراتېژۍ تطبیق د همدې هدف لپاره هم دی چې د مظلوم دفاع وشي نو دا جګړه عادلانه جګړه ده او په نورو اهدافو سره یې مشروعیت هم حاصلیږي دا د اسلام په سیاسي نظام کې یو اصل دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یو غلامه اداره اوس دا ادعا وکړي چې زما جګړه عادلانه جګړه ده، نو ته ترې پوښتنه وکړه ستا جګړه په څه عادلانه ده؟

تا د کوم مظلوم مرسته کړې، ته خو ظالم یې نه یوازې دا چې په افغانستان کې دې خپله وحشت شروع کړی، بلکې د نړۍ د نورو مظلومانو په سر دې د ظالمو کفارو سره معامله وکړه.

سیکولریزم هم خپله جګړه عادلانه، د بشر د ساتنې او حقوقو په نامه او پلمه مشروع بولي او د اسلام د اساسي اهدافو په منظور پیل شوی جهاد ته د تروریزم (ترهګرۍ) نوم ورکوي.

دا مسئله باید تشریح شي چې د اسلام په سیاسي نظام کې د قتال د ستراتېژۍ په چوکاټ کې جګړه عادلانه جګړه ده چې ټاکلي اهدافو لپاره ترسره کیږي او په هغې کې دا هر څه شته، هم د مظلوم د حقوقو د دفاع لپاره ده او هم نور ګڼ اهداف لري.

د قتال په ستراتیژۍ کې ډېر اصطلاحات ذکر کیږي لکه ترکیبي جګړه، چریکي جګړه، الکترونیکي جګړه، دوه جبهه یې جګړه، فکري جګړه، رواني جګړه، سیاسي جګړه، مجازي جګړه، نیابتي جګړه او نور ګڼ اصطلاحات کاریږي، نو چې ددې ټولو په مفهوم او اهدافو باید موږ پوهه شو.

تاسې پوهېږئ چې سیکولریزم همدا خبره ډېره کوي چې تروریستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیابتي جګړه مخ ته وړي، نو زه او ته باید پوه شو، په همدې بحث کوو، ځکه زما او ستا نظم او نظام به ډېر پراخیږي، موږ باید د جګړې ټول ډولونه وپیژنو، د دښمن تشخیص وکړو چې موږ سره کوم دښمن کومه جګړه پر مخ وړي؟ څوک یې فکري جګړه کوي؟ څوک یې په محدوده، څوک یې په رواني، مجازي، دوه جبهه یې، زمینې، نیابتي، سیاسي او نورو جګړو بوخت دی نو په دې زما او ستا پوهېدل ډېر اړین دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیابتي جګړه کومې جګړې ته وایي؟

د نیابتي جګړې مانا واسطه یې جګړه یا وکالتي جګړه ده، یو څوک د بل چا په وکالت جګړه کوي، اصلي دښمن شاته وي دریم کس په تسلیحاتي، تبلیغاتي او نورو برخو کې اکمالوي او تاسره یې جنګوي، ددغه دریمګړي جګړې ته نیابتي جګړه وایي.

د طالبانو ډله هم په نیابتي جګړه بوخته ده، د امریکا، روس، ایران، پاکستان او د نورو په نمایندګۍ مجاهدینو سره په جګړه اخته دي، هغوی یې په هره برخه کې اکمالوي نو د دښمن پېژندنه او د جګړو پېژندنه اړینه ده.

د نیابتي جګړې دښمن به خپل اهداف هم لري، خو اصلي او عمومي هدف یې د کفارو د ګټو ساتنه او د همغوی په نیابت د مجاهدینو سره جګړه ده،د دوی اهداف به هم په دې جګړه کې وي لکه د چوکۍ او واک ترلاسه کول، پیسې او سهولتونه درلودل،او ځینې نور... خو اساسي اهداف یې د بادارانو اوامر تطبیقول او د هغوی هر اړخیزې ګټې ساتل دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مجاهدينو په مقابل کې چې اوس نقدې مرستې راځي، امريکا ورته دومره اسلحې او تجهيزات ورکړل،نور په نړيواله سطحه يې د رسميت پېژندنې او نورو مسائلو په اړه کمپاين کوي، په سياست کې

همدا مانا لري چې دوی د کفارو نيابتي مليشې دي.

يعنې د دوی بهرني سياست کې ټوله نيابتي پاليسي او جګړې مخته وړل دي او داخل کې به خپل اهداف ولري او هغه هدفونه هم د کفر پالنې په پار دي، لکه د وطنيت او قوميت ګټې او شعارونه د چوکۍ ساتل، د عقيدې اړوند شرک، قبر پرستي، رافضيت او نور مسائل...

په دنيا کې امريکا او روس سره خپلو کې نيابتي جګړې کوي، ويتنام کې هم روس او امريکا نيابتي جګړه وکړه، همدا راز په اوکراين کې هم نيابتي جګړه کې ښکېل دي، د اوکراينيانو او د قطر نه سرچينه اخيستونکو مسلمانانو(!) کې هم توپير نشته، دواړه بهر کې د امريکا پاليسي مخ ته وړي او داخل کې به خپلې نورې وطني ګټې پالي، ايران او اسرائيل هم په نيابتي جګړه کې ښکېل دي، مستقيم ايران اسرائيل سره مخامخ کيږي نه، بلکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته ورته حماس، حزب الله، جهاد اسلامي فلسطين او نورې ډلې تقويه کوي او اسرائيل هم بيا همداسې دی، مستقيم ايران سره ښکرونه نه اړموي بلکې د (مجاهدين خلق، جندالله) او په نورو نومونو يې د ايران په مقابل کې استعمالوي، عربستان هم ايران سره په يمن کې په نيابتي جګړه بوخت دی.

مجاهدينو ورونو! په دې اصطلاح بايد تاسې پوره سر خلاص کړئ که څوک د اسلامي دولت په مجاهدينو دا رد کوي نو ته ورته وايه د نيابتي جګړې په مانا لومړی ځان پوهه کړه، بيا د اسلامي دولت سره ته د يو چا د اسلحې، تبليغاتو او نور کمک ثابت کړه يا په بهرني او داخلي سياست کې يې د کفارو کوم هدف عملي کړی؟

په مقابل کې ټول طاغوتي او کافر دښمنان يې وګوره چې له کومو ځايونو تمويليږي، چاته علني او مخفي ډالرې راځي.

ورونو د حق او د باطل ترمنځ به په هر ډګر کې مبارزه جاري وي، څوک چې ځانته د حق پلوی وايي او دا فکر ولري چې موږ بايد دښمن ونه لرو نو دا د عقل خلاف خبره ده، بلکې د حق مقابل کې به حامخا باطل ودريږي او د حق ډلې د لمنځه وړلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره به لاس په کار کیږي، په دنیا کې چې دا کومې جګړې روانې دي، دا ددې لپاره نه دي چې ټول انسانیت دې ختم شي او یا مقابل لوری په فزیکي توګه محوه کړي، بلکه هدف یې دادی چې کومه دعوه لري له هغې یې تېر او د حق له مسیره یې منحرف کړي، دا تاسې عملي ولېدل کله چې یو څوک د حق له مسیره په عمل کې کاږه شول ولو که په خوله د حق نارې وهي خو بیا ورسره کفار نور کار نه لري، بیا ورسره نه یوازې دا چې جګړه نه کوي بلکې مرستې هم ورسره کوي، د ډالرو په کڅوړو یې هم نازوي، ورسره مجلسونه او تړونونه هم کوي، هر ورځ د نړۍ نه ورته کفار هم راروان وي او په هره برخه کې یې اکمالوي او لاس نیوی یې هم کوي او د دوی خپل هیئتونه خو بهر کې د کفارو سوال او ځواب نه هېڅ نه فارغېږي یوه ډله ځي او بله راځي.

نو دا خبره مو څکه وکړه چې د حق لارویان به د کفارو دې مکر ته ډېر متوجه وي او په دې باید مطمین اوسي چې د دښمن د دښمنۍ شدت چې تاسره څومره زیات وي نو همدومره ته د حق په مسیر ولاړ یې، د دښمن له دښمنۍ به ډار نه محسوسوې بلکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دښمن په مقابل کې به په هره برخه کې مقابله کوې څکه ته یو معنوي ملاتړ او د اللهﷻ په مرسته عقیده او باور لرې، ستا یقین او ایمان همدا دی چې ته که هر څومره په وسایلو او امکاناتو مجهز دښمن ولرې که د حق په مسیر نیغ روان وې نو اللهﷻ به ستا مرسته کوي او دښمن به دې ددې هر څه سره درته مغلوب کړي.

دښمن چې کله په نظامي برخه کې مات شي نو په سیاسي برخه کې ماتې نه مني، درته رامخته کیږي یا په فکري برخه کې درته راوړاندې شي که چېرته په دې برخو کې (په فکري او سیاسي ډګر) ماتې وخوري نو بیا د زور له لارې کار اخلي او وحشت ته مخه کوي او د دښمن ظلمونه او وحشتونه به تل د مسلمانانو په خلاف جاري وي.

تاسې وګورئ کله چې د کمونیزم فکر او عقیده راپیدا شوه او غوښتل یې چې دا فکر خپور کړي نو د دوی لمړني مشر ستالین دا خبره وکړه چې ۷۵ سلنه ملت دې ختم شي خو ۲۵ سلنه نور

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې سوچه کمونيزم قبول کړي، ځکه يې نو شل مېليونه خلک قتل کړل بيا يې کمونيزم عام کړ.

کله يې چې خلکو ته په خپل فکر قناعت ورنکړای شو، نو بيا يې په قتل شروع وکړه، هر مکتب او نظريه خپلې نيمګړتياوې لري يوازې اسلام دين دی چې لله الحمد د هر چا غوښتنو او پوښتنو ته ځواب ويلی شي، په هره برخه کې په منطق او دليل خلکو ته قناعت ورکوي او که نورې باطلې فرقې چې په بحث کې پاتې راشي نو بيا وحشت او زور ته مخه کړي.

که چېرته کمونستان وايي چې د دوی فکر د عدالت څخه سرچينه اخلي نو مشر به يې شل مېليونه خلک نه وژل، همدا خبره د افغانستان کمونستانو خلق او پرچم هم کوله چې زموږ مشر ستالين دومره خلک ددې نظريې په سر وژلي موږ هم بايد افغانستان کې همداسې قتل عام وکړو چې دا نظريه په خلکو ومنو او همداسې يې وکړل خو کامياب نه شول، په زرګونو خلک يې په لمانځه او عباداتو ونيول او ترې تم يې کړل، نور په بمبارونو او جنګونو کې خو يې رحم نه پېژانده، ښاروي او نور

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنده سر يې هم وژل لېکن په زور خپل هدف ته ونه رسېدل او کومه نتيجه يې لاسته ورنغله.

همداسې ايران کې که وګورو له شيعه و نه مخکې سني مذهب حاکم وو، خو د دولت عثمانيه(!) په وخت کې د مسلمانانو د غفلت له امله په ايران کې شيعه مذهب وده وکړه، ددې لپاره چې ورسره دليل نه و چې په شيعه توب قناعت ورکړي، د خلکو پوښتنو ته يې ځواب نشو ويلای نو يو ميليون خلک يې قتل کړل او شيعه عقيدې ته يې رسميت ورکړ.

نو ورونو تاسې ته دا مسائل ځکه بيانوو چې تاسې خپله مطالعه او علم زيات کړئ، ددغه ټولو باطلو اديانو او فکري مکتبونو په تاريخونو ځانونه خبر کړئ چې دوی سره په هره برخه کې مبارزه وکړئ او جوابونه ورته ووايئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجازي جګړه

د مجازي جګړې اصطلاح ټول همدغه تبلیغاتي جګړې پورې منحصر کیږي. لکه په انټرنټ او نورې مجازي نړۍ کې تبلیغات روان دي، دښمن ټول تمرکز په همدې کوي چې د مسلمانانو د انګیزې او تفکر ځای او ځاله ورختمه کړي، په مختلفو قسمونو او پروګرامونو، دعوتونو، پروپاګنډو، خبرونو او نورو ډول ډول بحثونو، فلمونو سریالونو، ګېمونو او نورو مختلفو چلونو د اسلامي امت د ځوانانو فکرونه یې انحصار کړي او د دوی د اعصابو کنټرول یې په خپل لاس کې اخیستی.

نو مسلمانان هم باید ددې جګړې لپاره آمادګي ولري همدغسې خپل فکر او عقیده له مختلفو مشروعو لارو د دښمن د متفکره دماغو تر داخله ورسوي او ددې ترڅنګ خپل ځوان نسل د دښمن د دې مجازي جګړې له طلسم څخه را خلاص کړي.

دا داسې ساده جګړه نه ده، ډېر خلک دي چې نه یې قدرت او نه یې سیاست استعمال کړی، نه یې نور امکانات او انرژي مصرف کړې خو د همدې مجازي جګړې له لارې یې خپل ځان لپاره ځواک او عسکر پیدا او په نظامي برخه کې یې استعمال

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی دی، دا زموږ او ستاسې لپاره ښه مثال دی، مسلمانان که ويښ او بيداره وي نو دوی سره حق دی او د حق دا ځانګړتيا ده چې د چا تر سترګو او غوږونو ورسيږي ډېر ژر يې قبلوي، نو د اسلامي خلافت مجاهدينو هم د همدې مجازي جګړې په مټ وکولای شو په امريکا او نورو غربي او کفري هېوادونو کې مجاهدين تيار او آماده يې کړي تر څو راپاڅېږي يا د اسلحې سره او يا په موټرو او چړو سره کفار ووژني، نو ځکه کفار د مسلمانانو له لوري ددې جګړې د اغېزو څخه سخت په ډار کې دي او دا ډار به تاسې له دې محسوسوئ چې دوی څومره په مجازي نړۍ کې زموږ هڅې ټکنۍ کوي او لګيا دي په همدې هڅه کې دي چې په مجازي جګړه کې خپل محاذونه زيات او غښتلې کړي او زموږ هغه بند او له منځه يوسي.

موږ او تاسې بايد پوره آمادګي ولرو دا تبليغاتي جګړه ده چې د مجازي نړۍ په مټ مخ ته ځي.

د دښمن يوه ستراتيژي په دې بنياد ده چې څنګه د اسلامي خلافت مجاهدينو ته ماتې ورکړو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دوی دا خبره واضح کړې وه چې اسلامي خلافت ډېر پرمختګ او سترې لاسته راوړنې چې لري د دوی تبلیغاتي برخه قوي ده، دښمن خپله په همدې اعتراف هم کړی دی.

یعنې دښمن په دې قانع دی چې دوی ته د مجاهدینو تبلیغاتو زیان

اړولی، نو موږ ته هم په کار دی چې همداسې په غفلت کې ونه اوسو خپلو تبلیغاتو او دعوت ته زور ورکړو په دې برخه کې لله الحمد دښمن مرعوب دی، نو چې نور یې هم دا پلانونه ورخراب کړو.

هرچا چې له ځانه وروسته یوه صدقه جاریه پرېښې وي، نو د هغې عمده برخه به تبلیغاتي او دعوتي وي، یعنې ډېرو خلکو په دې برخه کې ډېر اساسي کارونه کړي چې که هغوی نشته هم د هغوی د خدمت اجر ورته رسیږي، سید قطب چې ډېر خدمت وکړ هغه په تبلیغاتو کې ماسټري درلوده، په دې برخه کې ډېر ماهر و، هغه ډېر کار د وخت د معارف په اصلاح کې وکړ، نتیجه یې داده چې تر اوسه یې فکر او انګېزه باقي ده او ډېر اصلاحات یې رامنځ ته کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې مونږ خبره کړې وه چې په جګړه کې ته د دښمن ټول عسکر نه شې وژلی، خو د دښمن د اکثره عساکرو مورال او روحيه وژلی شې، ښه سم دم، روغ جوړ، غټ پټ به وي خو د جګړې څخه به يې لاس نيولی وي چې دا کار تاسو د همدې تبليغاتو له لارې کولای شئ.

دښمن په فزيکي شکل ټول ته نشې محوه کولای خو په ډېرو کمو امکاناتو يې ته روحيه او د مقاومت ځواک وروژلی او د خپلې اغيزې لاندې يې نيولی شې.

د تبليغاتو، اعلام او دعوت څخه ډېرې سترې لاسته راوړنې مونږ لرلای

شو او مونږ نيمه جګړه له همدې لارې ګټلای شو، ځکه په جګړه کې زمونږ او ستاسې لپاره اصلي جوهر روحيه ده، نو د تبليغاتو په مټ مونږ کولای شو چې هم خپلو مجاهدينو ته روحيه او مورال ورکړو او هم له دې لارې د دښمن روحيه وځپو.

مونږ په دې اړه ډېر بحثونه کړي هغې ته مراجعه وکړئ، دلته مو دې موضوع ته ځکه ربط ورکړ چې د جګړې په ډؤلونو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه مجازي جګړه ده او د مجازي جګړې تر شا تبلیغات او اعلامي مواد وي.

نو په نظامي ستراتېژۍ کې موږ وایو چې د دښمن ټول ځواک په فزیکي لحاظ ځپل ستونزمن او ګران بیه دی، نو لازمه ده چې په مجازي جګړه کې د تبلیغاتو په مټ کار وکړو چې هم د خپلو مجاهدینو روحیه لوړه وساتو او هم د دښمن روحیه وځپو.

د دښمن مقاومت او شجاعت هم په دې لاره کې وځپو که دښمن لس کسه روحیه ولري نو درسره جنګیږي او که سل کسه وي خو چې د جګړې روحیه ونه لري هغه تښتي، نو په همدې اساس د نظامي ستراتېژۍ عمق او اساس همدا روحیه او ذهنیت دی.

موږ باید دخپلو مجاهدینو روحیه ښه قوي کړو که هر څومره کم یو او امکانات مو کمزوري وي خو چې د مجاهدینو روحیه مو لوړه وي نو موږ به د الله جل جلاله په مرسته د دښمن ستر ستر پلانونه خاورې کړو، همدغسې د دښمن روحیه او ذهن به یې وځپو چې دا کار موږ د تبلیغاتو له لارې کولای شو.

تاسې که هرکله نظامي ستراتیژي جوړوله نو نیم قوت او نیم امکانات او بودیجه مو همدې ته ځانګړې کړئ چې په خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړوند ساحو او سیمه کې ښځه یې د خپلو مجاهدینو روحیه پیاوړې او ښکته د دښمن روحیه وځپې،د دښمن روحیه دې چې وځپله نو نیمه جګړه همدا ګټي او بیا په یو حرکت یې لوی لښکر ماتولی شئ، ان شاءالله.

تاسې په نیت کې سرچ کړئ وبه ګورئ چې امریکا په سلګونو میلیارده ډالر د مجاهدینو د روحیې د ځپلو لپاره په تبلیغاتو لګولي دي، په مده د څو کلونو کې یې دا مصرف کړی، د مالیې وزارت یې د تروریزم د ځپلو لپاره او بیا په خاص ډول یې د دوی په اصطلاح داعش ذکر کړی چې دومره په میلیاردونو ډالر یې د مجاهدینو د روحیې د ځپلو په پار او د اسلامي خلافت په خلاف په ډول ډول تبلیغاتو مصرف کړي، هر هېواد او هر تنظیم چې وګورې نو د اطلاعاتو په نوم یو وزارت او اداره لري دا وزارت د اطلاعاتو نه بلکې د تبلیغاتو وزارت وي.

خو نوم ځکه تبلیغات نه ورکوي چې دې اصطلاح ته د مسلمانانو توجو راونه ګرځي چې بیا به ورسره یو مخالف فکر او انګېزه پیدا شي، دوی نو د څه شي اطلاعات راټولوي، دوی اطلاعات نه بلکې تبلیغات پاشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

المان په لومړي نړیوال جنګ کې چې کله شکست وخوړ نو د خپل شکست په علتونو کې دا ذکر کوي چې موږ سره د نظامي ستراتېژۍ ترڅنګ تبلیغاتي ستراتیژي موجود نه وه، نو له تبلیغاتو څخه مو کار وانخیست که نه زموږ فوځ او تکنالوژي ښه قوي وه خو له ځانه ډېر کمزوري دښمن مات کړو، وجه دا وه چې د دښمن تبلیغاتي ستراتیژي پیاوړې وه او موږ نه درلوده، انګلستان خپله نیمه بودیجه په همدې لګوله چې د المان د فوځ روحیه ماته کړي او له تبلیغاتو یې کار واخیست.

د قتال ستراتیژي درې اړخونه لري

- **نظامي برخه:**
- **تبلیغاتي برخه:**
- **استخباراتي برخه:**

په نظامي برخه کې به نظامي وسایل اسباب، افراد او نور د نظامي جګړې اړوند لوازم ټول لیکئ او د خپلې طرحې اړوند به ستراتیژي جوړوئ.

همداسي نظامي ستراتېژۍ کې تبلیغات اساسي رکن دی، تبلیغات بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دوه برخو وېشـئ، یو د دښمن ضد تبلیغات چې د هغوی د تبلیغاتو رد او جواب وي او د هغوی د روحیې د ځپلو په هدف وي او بله برخه یې د خپلو مجاهدینو د روحیې د پیاوړتیا، د دوی د روزنې او تازه ساتلو په هدف وي.

د دښمن په ضد تبلیغاتو کې به ستاسې هدف د دښمن روحیه او انګېزه، شجاعت او مقاومت ته فکر وي (دغه یادې برخې به یې نښه کوئ) تر څو د هغوی جګړه باطله ثابته کړئ، په دې یې قانع کړئ چې تاسې په ناحقه یاست او چې وژل کېږئ آخرت مو بربادیږي.

د خپلو مجاهدینو د پیاوړتیا په برخه کې د تبلیغاتو له لارې تاسې کولای شئ د خپلو مجاهدینو روزنه وکړئ، د جهاد او قتال په فضایلو یې خبر کړئ، د اسلام د سیاسي نظام په ارزښت او اهمیت یې پوهه کړئ، د اطاعت او عبادت په اړه یې تشویق کړئ، له خبرونو او معلوماتو یې آګاه وساتئ،وخت په وخت یې احساسات او جذبات ژوندي وساتئ،د خپل حقانیت او د خپل منهج د رښتینولۍ په اړه یې وپوهوئ، د اخروي اجرونو او انعاماتو په اړه یې ترغیب کړئ او نورې ګڼې برخې شته چې د مجاهدینو مورال او روحیه لوړه او ژوندۍ ساتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو تاسو يوازې په نظامي برخه کې خپل پلان او ستراتيژي مه جوړوئ، بلکې دوه نورې برخې هم په پام کې وساتئ، ځکه د نظامي ستراتېژۍ همدا درې ستنې دي **(تبليغات، استخبارات او نظامي اقدام)** او ستا د نظامي جګړې چت په همدې ستنو ولاړ دی که يوه ستنه کمزورې وي نو ستا چت رالوېږي.

که په يوه سيمه کې کار کوې ددې هرې برخې لپاره بايد ځانګړې بوديجه او ملګري ولرې، که په سيمه کې د خپلو تبليغاتو نظام قوي کړې دا تاته جګړه آسانوي، د خلکو ذهن په خپل حقانيت خلاص کړې د اسلام د سياسي نظام په ګټو يې وپوهوې که يو کلی يا يو قوم ستا په مخالفت کې ودرېږي او د تبليغاتو په مټ يې ستا په حقانيت سر خلاص شو نو هغه بيا ستا په څنګ کې ودرېږي، همدا راز د استخباراتي معلوماتو ترلاسه کولو يعنې د دښمن تعداد، د دښمن قوت، د دښمن لارې او اطلاعات او نور اړوند معلومات د خپل هدف لاندې ونيسې او ددې برخې د پياوړې ساتلو لپاره بايد خپل افراد، بوديجه او اداره ولرې او دريمه خبره بيا نظامي اسباب، تکتيک او نور اقدامات دي.

دښمن د تبليغاتو له لارې زموږ ټولنه هدف ګرځولې، څنګه زه او ته د دښمن تبليغات بې اثره کولای شو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن چې د خپلو تبليغاتو په مټ زموږ ټولنه په خپل طلسم او کنټرول کې ساتلې، د اسلام د سياسي نظام په ځای يې ورته سيکولر او ديموکراتيک نظامونه د اسلام په نوم وروپېژندلي او په نورو ډول ډول خرافاتو يې زموږ د ټولنې ذهنونه مصروف ساتلي چې بايد د اسلامي نظام په اړه نور هېڅ فکر ونه کړي! نو دلته مونږ باندې فرض جوړيږي چې د خپلو تبليغاتو ماشين قوي کړو د خپلې ټولنې فرد فرد ته د سيکولريزم اهداف او سياسي جوړښت ورو‌پېژنو، د اسلام د سياسي حقيقي نظام په اساساتو او اهدافو يې وپوهوو، د دوی ذهنونه د دښمن له يرغل او اشغال څخه آزاد کړو.

دښمن چې کله په نظامي برخه کې شکست وخوري نو خپل شکست بيا د تبليغاتو له لارې جبرانوي، تاسې به عملي شکل دا درواغجن ګورئ چې په کومه برخه کې شکست سره مخ شي نو بيا د تبليغاتو له لارې خپل شکست توجيه کوي، په درواغ خپل ځان له شرم څخه خلاصوي او د خلکو غلطه ذهنيت سازي کوي.

مجاهدين بايد د سيمې څخه رانيولې د نړۍ په سطحه يو سوچ او فکر وکړي چې اسلامي امت به له دې حالاتو او د سيکولريزم له فکري اشغاله څنګه را آزادوو؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو په همدې اساس وایو چې د اعلام او دعوت د ادارې ورونه فکر ونه کړي چې موږ خو د نظامي جګړې څخه لرې پاتې یو او دا زموږ کار به هغومره اغیز ولري که نه؟ او یا نظامي ملګري دا فکر ونه کړي چې دوی خو نظامي سخت او له خطرونو ډک دروند کار کوي د دعوت او اعلام ملګري خو هسې چاپېره دي، نه! بلکې نظامي جګړه له دریو برخو جوړه ده چې مخکې مو ذکر کړه.

اعلامي او دعوتي برخه یو رکن او اصل د جګړې دی، دا برخه باید سسته نشي او نه هم همداسې په جمودي حال کې پاتې شي بلکې روزانه به ته سوچ، نوښتونه او پرمختګونه به کوې، د ټولنې نبض او د خپلو مجاهدینو حالات به ګورې لکه د یو ماهره ډاکتر ته به د ټولنې امراض معلوموې او بیا به ورته همغسې معنوي او روحي دوایي ورکوې. مخکې مو خبره کړې وه چې دین او سیاست جدا نه دي، په دې تاسې قانع شوي یاستئ او د سیکولریزم دا مفکوره مو رد کړه چې دین او سیاست سره جدا بولي.

نو څنګه چې دین له سیاست څخه جدا نه دی دغسې سیاست له جګړې څخه جلا نه دی، څنګه چې جګړه له سیاست څخه جلا نه ده، داسې جګړه له تبلیغاتو څخه بېله نه ده بلکه دا ټول سره وصل او یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بل لپاره لازم او ملزوم دي،تبلیغات د جګړې، جګړه د سیاست او سیاست د دین جز دی.

زموږ خبره په نظامي ستراتېژۍ روانه وه نو اوس راځو دې ته چې د نظامي ستراتېژۍ مانا څه ده؟

د نظامي ستراتېژۍ تعریف

د نظامي ستراتېژۍ مفهوم او مانا دا ده چې دا کوم امکانات ستاسې په لاس کې دي، دغه امکانات په مختلفو تکتیکونو په داسې شکل استعمال کړئ چې د تعیین شویو اهدافو ترلاسه کولو لپاره زمینه مساعده شي.

کله چې موږ نظامي ستراتیژي لیکو نو په درې سطحو یې لیکو:

- **په عمومي توګه د جګړې هدف او علت څه دی؟**
- **ورځني عملیاتو او یا خاص نظامي حرکاتو په سطح**
- **تکتیک او فنونو په سطح**

په دې اصطلاحاتو کې تاسې د جګړې په اصولو پوهېږئ، داسې نه ده چې جګړه بس دښمن سره مخامخ کېدل او ډزې کول دي، بلکې ددې جګړې په علت او هدف ځان پوهول اصل کار دی، دویمه خبره د عملیاتو اجرا کول دريم د فنونو او تکتیک استعمالول دي. ځینې خلک به وایي چې ولې پرته له ستراتیژۍ جګړه مخ ته نه ځي که

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه؟ بې له ستراتیژۍ هم چګړه کله کامیابیږي خو د ستراتېژۍ په صورت کې ستا افراد،وسائل او نوره انرژي بېځایه نه مصرفیږي،د ستراتېژۍ په درلودو به هم ته جګړه ګټې او هم به خپل افراد او امکانات د ضایع کېدو څخه وساتې.

د اسلام په سیاسي نظام کې د خدعې قاعده

دې موضوع ته مو قاعده ځکه وویله چې د قاعدې ترشا ثابت هدفونه او فواید پراته وي نو ددې ترشا هم داسې ثابتې لاس ته راوړنې او فواید شته.

نن سبا ځینې ملګرې وایي (الحرب خدعة) مانا دا چې د دښمن تر منځ اختلاف واچوه او ددې حدیث څخه همدا استدلال کوي چې د دښمن منځ ته ننوځه، دښمن منځ کې اختلاف واچوه او خپل هدف ته ځان ورسوه.

وروونو!

ددې قاعدې مفهوم کوچنی کول او فقط یو کار ته شاملول او محدودول هم د سیکولریزم له لورې مروج شوې نظریه ده، د اسلام په سیاسي نظام کې دا ډېر پراخه بحث، قاعده او حیاتي عنصر دی، که غلو ونګړو نیمه جګړه په همدې سپره ده، خو اوس د اکثره

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو ذهن کې ددې قاعدې سره فقط د دښمن ترمنځ د اختلاف خبره راځي چې دښمن ترمنځ اختلاف واچوه او د اسلام په نفع يې ګټه پورته کړه او دا حديث يې هم دليل کې مخکې کوي.

ورونو: زمونږ جګړه يواځې ددې لپاره نه ده چې د دښمن منځ کې اختلاف واچوو بلکه دا يو جز د جهاد دی، هېر وخت به مونږ له دې غير چې د دښمن منځ کې اختلاف اچولی وي ، خدعه به مو کړې وي، دښمن به مو هېر متضرره کړ ې وي، نو داسې نه ده چې يوازې اختلاف ټکي پسې نښتي يو.

هېر کله داسې شوي چې د دښمن منځ کې د اختلاف اچولو په خاطر له خپلو اصولو، تګلارو او شرعي مکلفيتونو هم تېر شي او فقط دا يې اورېدلي وي چې د دښمن منځ کې اختلاف واچوه، نه! په داسې حال کې هېڅ ضرورت نه لرو چې د دښمن منځ کې اختلاف واچوو چې مونږ دې خپل اصول، منهج، ظوابط او نور ارزښتونه د پښو لاندې کړي وي او بيا د دښمن منځ کې مو اختلاف اچولای وي، دا اوس زمونږ اصل هدف نه دی دا يو جز د جګړې دی په دې بايد ښه ځان پوه کړئ.

که ته امير يې نو خپله يا هم د ملګرو په خوله داسې يو تصميم ونه نيسې چې څه که امراؤ اجازه نه ده کړې خو دلته که مونږ د خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصولو او ظوابطو او منهج دغه.. دغه.. برخه د پښو لاندې کوو نو مقابل کې يې د دښمن منځ کې اختلاف اچولی شو نو هېڅکله داسې کار ته زړه ښه نه کړې.

موږ په شريعت کې په اعلاء کلمة الله مکلف يو، ډېرو خلکو او تنظيمونو اعلاء کلمة الله د پښو لاندې کړې او همدا يې اصل ګرځولی چې د دښمن منځ کې اختلاف اچوم.

که چېرته د اعلاء کلمة الله لپاره فرصت پيدا شو چې د دښمن منځ کې اختلاف واچوې خو ښه ده مګر د يوې جزوي مسئلې لپاره به اصل نه قربانوې دا مهمه قاعده ده او ان شاءالله پراخه بحث پرې کوو، اصلي مفهوم او ماهيت يې تاسې ته ذکر کوو.

خدعه کې اجتهاد او اقدام دا د امير رايې ته پرېښودل په کار دي، که امير زمينه مساعده وګڼله بس هغه پوهيږي، هر يو په دې مکلف نه دی چې ووايي بس دا جواز لري چې د دښمن منځ کې اختلاف واچوو راځه دښمن دوکه کړه ورته تسليم شه، د دښمن داخل ته ننوځه او داخل کې يې اختلافات واچوه، نه داسې نه ده! دلته ته له اصل څخه تېر شوی يې او دا شرعي سياست نه دی، د خدعې ځای او محل معلومول دا د امير کار دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسلام په سیاسي نظام کې د نظامي ستراتېژۍ په کربښه کې لومړی خدعه تعریفوو.

د خدعې لومړی تعریف: هغه چل، نیرنګ او حیله ده چې دښمن ته پرې ضربه ورکول کیږي او په پایله کې یې دښمن شکست سره مخ شي یا تېښته وکړي.

یعنې دا خدعه دښمن ته ځکه ورکوۍ چې یا شکست وخوري یا تسلیم شي یا وتښتي، ډېر خلک دښمن ته تسلیم شي وایي ما دښمن ته دوکه ورکړه او خدعه مو ورسره وکړه، داسې نه ده! په دې اړه ډېر خلک غولېدلي دي، خدعه خو د همدې لپاره ده چې ته دښمن خپل ځانته تسلیمۍ لپاره مجبور کړې.

ډېر ساده مسلمانان ځینې خبیثانو خطا ایستل چې دښمن ته تسلیم شه او دښمن له داخل څخه وواهه، نو داسې کول نه دي په کار .

د خدعې دویم تعریف: خدعه په دې هدف کوې چې دښمن ګمراه او غافله کړې یعنې داسې چل او تېر ورکوې چې دښمن څخه لار ورکه او بدل تصور ورکوې چې هغه غافله شي او بیا یې راګیر کړې چې یا یې شکست سره مخ کړې یا درته تسلیم شي یا وتښتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه دويم تعريف جامع تعريف دی، چل يا نيرنګ د همدې لپاره کوو چې دښمن ګمراه يا غافله شي او بيا يې پايله د دښمن تسليمي، شکست يا تېښته شي.

د دښمن ګمراه کېدو کې کوم مفهوم پروت دی؟

يعنې دا چې دښمن داسې مجبور کړې چې ستا په مقابله کې له نظامي اقدام څخه وغورځېږي، فکر يې بدل کړې.

په بل تعبير: دښمن د خپل قوت، امکاناتو ، وسايلو او نورو اړونده واردو په برخه کې په شک کې واچوې او يا يې په اړه بدل تصور ورکړې، حالاتو ته په کتلو چې څنګه لازمه وي، نتيجه د شک بيا داده چې دښمن اقدام نشي کولای او تصميم نشي نيولای.

نو خدعه د اخوانيانو په څېر داسې محدوده نشي چې فقط دښمن ته تسليمي ورکول په دې نيت چې دښمن منځ کې اختلاف اچوم چې نه بيا اختلاف شي او نه درته اسلام درپاتې شي نو ددې فکر له محدودې راوتل په کار دي.

دا قاعده که يوه ځای کې استفاده ترې ونشوه بل ځای کې استعمال کړه.

موږ پورته خبره کړې وه که نظامي ستراتيژي ليکو په درې سطحو کې به يې ليکو، يوه عمومي سطحه ده چې مثلاً دې ولايت کې عمليات

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم، هدف مې څه دی، لاس ته راوړنې او ضرورتونه څه دي، دويمه سطحه د عملياتو سطحه ده چې يو عمليات څنګه رهبري کړم، څنګه يې سر ته ورسوم، څنګه وسايل او اسباب محيا کړم، څنګه دښمن غافل او ګمراه کړم، درېمه سطحه بيا د تکتيک او فن ده، د کوم تکتيک او فنونو څخه کار واخلم تېرو تجربو څخه که له نوې تکتيک څخه کار واخلم، ملګري په نويو تکتيکونو بلد دي که نه؟ نوی کوم تکتيک موثر دی، نو اوس د اسلام په سياسي نظام کې د خدعه په تړاو په همدې درې سطحو به سوچ کوو.

الف: په عمومي سطحه .

ب : په ځانګړې سطحه (دخاصو عملياتو په سطحه)

ج : د تکتيک په سطحه .

يوه يې عمومي سطحه ده، څنګه برنامه ريزي وکړم؟ څنګه اهداف په ډاګه کړم؟ څنګه دښمن ته شکوک پيدا کړم؟ عمومي دغه ولايت کې څنګه دښمن زما د افرادو وسايلو امکاناتو او نورو مسائلو اړوند په شک کې واقع او ګمراه يې کړم او بيا ضربه ورکړم؟

د اسلام په سياسي نظام کې چې په درېو سطحو کې ستراتيژي ليکې نو په همدې درېو برخو کې به خدعه هم پام کې ساتې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په عمومي سطحه داسې دریځ اختیار کړې چې دښمن غافله کړې او په شک کې واچوې.

له داسې یوې ناحیې ګذار ورکوې چې هلته دې دښمن ته دا تصور ورکړی چې دلته مجاهدین نشته، هېڅ فعالیت نه لري، دښمن دې ګمراه کړی، د دښمن تصور دې بدل کړی، هغه ناحیه او سیمه کې دې دښمن غافله کړی، نو هملته سم پوخ درز ترې پورته کړه.

د جزوي عملیاتو په سطحه هم باید ته یوه خدعه وکړې، واړه عملیات، ترور، وړوکی کمین، فدايي، انغماسي، ماین کاري یا دعوتي، اعلامي او نورو برخو کې کوم کار کوې، نو په هره برخه کې فکر وکړه د موقع سره مناسب باید ته څه ډول خدعه وکړې دښمن څنګه غافل ګیره کړې، څنګه یې په شک کې واچوې او ګمراه یې کړې؟ کله چې دښمن په غفلت کې واچوې او ګمراه یې کړې نو بیا دښمن ښه ګذار هم خوري.

د تکتیک او فنونو په برخه کې به هم ته خدعه کوې، په کوم تکتیک اسلحه او افراد استعمال کړم؟ په کوم تکتیک د خپل قوت نمایش وړاندې کړم که نه اوس مناسب نه دی؟ له کوم حربي فن او مهارت څخه کار واخلم؟ کومه خدعه دلته کامیابېږي چې همغه وکاروم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن باندې د رعب اچولو لپاره څه په کار دي؟ ددې هرې خدعې تر شا یو مقصد پروت وي او یو هدف وي.

الف: د عمومي عملیاتو په سطحه چې خدعه کوې نو هدف دې دا وي چې دښمن په **گمراهۍ** کې واقع کړې.

ب: د جزوي یا وړو عملیاتو په سطحه ته خدعه کوې نو هدف دې باید د دښمن **غافله کېدل** وي.

ج: په تکتیک او فنونو کې د خدعې ورکولو هدف دې باید په دښمن د **رعب اچول** وي.

په دویمې نړیوالې جګړه کې د المان او انګلستان تر منځ په جګړه کې انګلستان د لرګیو طیارې او ټانګونه او نور وسایل او وسایط جوړ کړل او خپل سرحد ته نیږدې یې ځای په ځای کړل، کله چې د المان څارګرې طیارې اوچتې شوې ګورې چې بس ټوله ساحه په ټانګونو او طیارو پوښلې ده، بیرته یې احوال ورکړ چې انګلستان دومره وسایل لري چې جنګ ورسره نه کیږي.

په دویمه نړیواله جګړه کې دا بیخي عامه شوې وه چې د یو بل په مقابل کې به یې په تکتیک کې خدعه کوله، تاسې یې عکسونه نیټ کې سرچ کړئ چې په څومره مهارت یې دا شیان جوړول او څومره چلونه یې کول، دافع هوا یې څنګه له لرګیو جوړه کړې وه او دښمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې پرې ډاروه او نور وسايل او تکيتکي شيان يې په څه طريقه استعمال او کارول؟

ايټاليا، المان او انګليس په مختلفو طريقو دا چلونه چلولي دي.

نو موږ بايد ددې قاعدې په پراخۍ پوه شو او په استعمال کې د پوره بصيرت څخه کار واخلو.

تاته شريعت دا اجازه درکړې چې خدعه وکړه نو خدعه خو يوازې دا نه ده چې ددې لفظ سره ستا فکر ته يوازې همدا خبره راځي چې دښمن منځ ته ننوځه، تسليم شه خلاص! او يا که د دښمن منځ کې اختلاف چانس نه وي نو نور د خدعې ځايونه نشته، نه داسې نه ده!

د تکتيک په برخه کې به په دوه شکلونو خدعه کوې:

له داسې تکتيک او فنونو څخه کار واخلې مطلب په دې برخو کې داسې خدعه وکړې چې دښمن د رعب لاندې راشي، بل د داسې رَوِش او چل نه کار واخلې چې د دښمن د عملياتو په شيوه او تکتيک ځان پوهه کړې، يعنې معلومات ترې ترلاسه کړې، ځکه ته هغه وخت د دښمن د ضعف نقطې پيدا کولای شې چې د دښمن په تکتيک باندې پوهه شې.

زموږ هدف خو همدا دی چې دښمن ته ضربه ورکړو، نو په همدې اساس که غواړې د دښمن د ضعف په نقطه ګذار وکړې بايد اول يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راپیدا او په ډاګه کړي، څنګه یې راپیدا کوي؟ نو باید د دښمن په تکتیک باندې ځان پوهه کړي، همداسې ته باید د خدعې په باب کې د تکتیک عنوان لاندې داسې فنون او تکتیکونه وکاروې چې ستا د ضعف نقطه دښمن ته معلومه نشي یعنې ستا څخه راز خپور نشي، خپل هر څه کنټرول او خوندي وساتې، یعنې خپل تکتیکونه، فنون او خدعه مخفي کوې او پټې یې ساتې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدعه څه وخت او چا سره جایز ده؟

هر هغه چاسره چې ته د دښمن په نوم يې مخاطب کوې هغه سره خدعه کولای شې، یعنې دوست سره خدعه نه کيږي بلکې خدعه یوازې دښمن سره ضرور ده، ستا مخاطب دښمن دی، همدې مقابل کې درته اجازه ده.

د خدعې اسباب څه دي؟

وروره د خدعې کولو په باب اسباب نشته، یعنې داسې اسباب نشته چې مشران يې د خدعه کولو لپاره تاته وسپاري، بلکه ددې اسباب ستا **هوښیاري**، **بیداري**، **دقت** او **چالاکي** ده، **وخت** او **صحنه** پېژندل دي، حالاتو ته په کتلو د خدعه په اړه ستا د **فکر یوه زېږنده** ده چې ته کوم وخت کې څه ډول چل او خدعه په دښمن په څه طريقه استعمالولی شې.

ته باید تل په دې اړه سوچ وکړې چې د دښمن په ګمراه، غفلت او رعب کې اچولو لپاره باید څه ډول خدعه وکړې، که دا سوچ ته ولرې نو تاته به الله ﷻ ښې ښې خدعې ذهن ته دراچوي، نو دې ته مه په تمه کيږه چې امیر به تاته د خدعې وسایل درکوي نه! د خدعې وسایل همدا ستا چالاکي، هوښیاري او موقع شناسي ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورونو موږ او تاسې باید دا ذهنیت ولرو او همدا مو عقیده وي چې الله ﷻ په موږ جهاد فرض کړی نو همداسې د جهاد د اداء کولو او جهاد چې د کومو اهدافو لپاره کیږي دا یې هم راته ښودلي، دا یې هم راته څرګنده کړې چې جهاد یو سخت عمل دی خو که تاسې سوچ او فکر وکړئ په دې اړه د نویو لارو او پرمختګونو په لټه کې شئ، نو هرو مرو زه درته لارې خلاصوم، په دښمن درته غلبه درکوم، او چې هر څومره مجاهدین له علم، پوهې ، ذهن او جسامت څخه هم کمزوري اوسي، الله ﷻ ورته د یوه پوهه عالم، قوي او هوښیار کس خطاب کړی د هغه کس په مقابل کې چې هغوی د مجاهدینو مقابلې ته ولاړ دي، الله ﷻ رسول الله ﷺ ته وایي ته مسلمانان قتال ته تحریض کړه، دا یو نیک عمل دی ګوره دا د الله ﷻ خبره ده، په هغه وخت کې رسول الله ﷺ د جنګ امیر دی، د جنګ په صحنه کې ورته دا وایي چې مسلمانان په قتال تشویق کړه او دا ورته ووایه چې په راتلونکو جګړو کې به د مسلمانانو تعداد نظر کفارو ته ډېر کم وي خو لېکن یو په دوه، یو په لس قوي دښمن ته ورمخ ته شي زه به دوی ته یوه په لس مرسته کوم او په آخره کې فرمایي چې دا کفار هغه قوم دی چې (بانهم قوم لایفقهون) دا هغه قوم دې چې په خبره نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهیږي، یعنې الله ﷻ نه پېژني، د جهاد په طریقو نه پوهیږي، د قتال په اهدافو نه پوهیږي، د جګړې په سیستم نه پوهیږي، دا جاهله قوم دی، د جاهل صفت همدا دی چې هر کار په سر زورۍ سره کوي په سوچ او فکر مخ ته نه ځي، نو ورونو موږ او تاسې چې کوم کار شروع کوو نو په ډېر سوچ او فکر باید مخ ته لاړ شو.

که دښمن دې هر څومره قوي شي او هر څومره تخنیک او تکتیک استعمال کړي په تا لارې نشي بندولای، الله ﷻ ورته د جاهل قوم خطاب کړی، نو ته چې سوچ او فکر وکړې تاته به الله ﷻ لارې خلاصوي د دښمن جهل په عموم کې دی،یو کس خپل رب او خپل ځان ونه پېژني د خپل ژوند په هدف پوه نشي، نو هغه جاهل دی، نو په همدې اساس وایو چې زموږ یو جاهل قوم سره جګړه ده که موږ علم حاصل کړو،مختلف تکتیکونه او فنون ترلاسه کړو سستي او غفلت لرې کړو،نو بیا به په دې جاهله دښمن موږ ته الله ﷻ یو په لسه برۍ راپه برخه کوي، ان شاءالله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدعه په څه طریقه او څه وخت ښه کامیابېدای شي؟

خدعه کې ستا د کامیابۍ رازڅه دی؟

د کامیابۍ راز دې په دې کې دی چې ته باید تل هڅه وکړې چې د جهاد په صف کې د نظامي ستراتېژۍ په چوکاټ کې د یو عملیات په ترسره کولو کې له نویو **ابتکاراتو** څخه کار واخلې، فکر وکړې او تل د نوښت په لټه کې شې.

د هر ابتکار په نتیجه کې ته دښمن ته یو خدعه جوړولی شې، هر تنوع، نوې طریقه د خپل ذهن څخه نوې لاره ایجادوي، یو نوی تکتیک او طریقه راوباسې او له همدې لارې کولای شې چې دښمن ته نوې خدعه ورکړې.

ستاسې سوچ او فکر بې ځایه نه ځي، حامخا تاته الله ﷻ نوې نوې لارې ښایي، په یو نوي فکر او سوچ ته نوي ابتکارات کولای شې او هر نوی ابتکار ستا په دښمن د غفلت، رعب اچولو او د دښمن د ګمراه کولو سبب ګرځي همدا د خدعې هدفونه هم دي.

الله ﷻ چې وایي تاته نوې لارې درښایم نو دا نوې لارې په همدې سوچ او فکر درښایي، ته که سوچ او فکر وکړې الله ﷻ به نوي نوي ابتکارات ستا ذهن کې درواچوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې کله لار درته معلومه وه نو مجبور یې چې اقدام وکړې که ته غواړې ابتکارات وکړې درې خطه ځانته کش کړه.

لومړی: ته څنګه داسې کار وکړې چې په دښمن رعب راشي، نو ته چې د همدې هدف لپاره سوچ او فکر وکړې تاته الله ﷻ لار خلاصوي په همدې اړه به نوې لارې درته خلاصې کړي نوې ابتکارات به وکړې او د همدې ابتکاراتو په اساس به یوه خدعه برابره کړې.

دویم: دا چې د دښمن په غفلت کې واقع کولو لپاره سوچ وکړه .

درېم: د دښمن د ګمراه ساتلو سوچ وکړه نو په دې هره برخه کې به ته نوې ابتکارات وکړې او په هر ابتکار به نوې خدعه جوړه کړې.

ته همدا تجربه کړه، د خدعې اسباب همدا ستا د فکر زېږنده ده، همدا ستا هوښیاري او تفکر دی، اسباب یې ته خپله له خپل ذهن څخه برابر کړه، د خدعې منابع د ټولو خلکو همدا فکر او ذهن دی، دښمن هم دې ته کوم اسباب نه لري، د خپل ذهن څخه څه خدعه او چل جوړوي نو زه او ته هم باید له همدې منابعو څخه استفاده وکړو، کله چې ته د خپل ذهن څخه ابتکارات وکړې نو د همدې ابتکار په اساس نوې خدعه هم برابرولی شې.

د دښمن سره نیرنګ او چل خاص برخه ده، دښمن ورته خاص اداري لري، تحقیقاتي ټیمونه یې جوړ کړي، موږ تاسې هم ورته باید په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدومره ارزښت قايل شو، کله چې ته ابتکارات وکړې نو بيا خدعه هم کولای شې داسې سوچ او فکر ته بايد خاص ملګري ځانګړي شي چې د هغوی همدا کار وي.

د خدعې شروط

خدعه جايز ده، څوک چې تاته د دښمن په نوم مخاطب دی هغې سره يې کولای شئ، شرط دادی چې ته کوم عهد دښمن ته ورنه کړې او بيا دا عهد په کې مات نشي، مطلب دا چې دښمن سره يو تړون او وعده وکړې او بيا ورسره دوکه، بې لوظي وکړې او عهد مات کړې داسی به نه کوې نور خدعه جايز ده.

د خدعې اصول

خدعه درې لازمي اصول لري چې بايد درې واړه همزمان پام کې ونيول شي.

الف: مهارت

ب : راز داري

ج : بديل لاره درلودل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمړنی اصل: یعني دښمن ته خدعه ورکول یو خاص مهارت غواړي، دا مهارت باید ته خپله پیدا کړې که ته دا مهارت ونه لرې نو ته بیا د خپلې خدعې ښکار ګرځې، خدعه به تا کړې وي خو بیا به هم د دښمن په دام کې غورځېدلی یې، نو ته باید مهارت او ځیرکتیا ولرې.

دویم اصل: ددې خدعې څخه دی باید کم نېږدې او باوري کسان خبر اوسي، هسې نه چې ټول تشکیل خبر کړې، بیخي د خدعې ټول پلان ځان سره وساته هېڅوک خبر نه کړې او که ضرورت شي چې خدعې باندې څو تنه خبر شي نو باید بیا دوه یا درې مهم او معتمد کسان خبر شي او نور د خدعې راز پټ وساتل شي.

دریم اصل: که خدعه دې وکړه نو په خدعه باید سل په سله مطمین ونه اوسې چې یاره بس خدعه مې کړې نور نو کلارې کینه، یعنې یو تشکیل، یو عملیات، یو برید دې چمتو کړی او ټول زړه دې په خدعه تړلی وي که خدعه ناکامه شي نو ته به سخت ګوزار وخورې، نو په کار ده چې ته بدیل لارې وسنجوې، ته باید دا فکر وکړې چې دا خدعه کوم که دا خدعه په دې برخه کې ناکامه شي نو باید تاته بدیل لار هم مطرح او معلومه وي، مطلب نورې لارې هم ولرې چې که خدعه ناکام شي نو چې نورې لارې خو وي چې تا هدف ته ورسوي او یا هم له تلفاتو او زیانونو خو بچ شې او خپله ضربه ونه خورې، نو بدیل لارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

برابرول او هوښیاري کول ضرور ده او ته چې دومره ځیرکه شې نو الله ﷻ تاته خپله مرسته درلېږي، دا درې اصول باید په یاد ولرې.

ورونو! خدعې ته به په وړه سترګه نه ګورئ مطلب دا د یو ستر اصل او یوې تلپاتې استعمالېدونکې قاعدې په حیث نظامي ستراتېژۍ کې ومنه او هر قدم چې ږدې او هر تشکیل چې کوې نو فکر وکړه چې خدعه دې کړې که نه؟

او یا د دښمن د خدعې ښکار شوی خو نه یې؟

علي رضي الله عنه چې په خندق غزا کې د عمرو بن عبدود سره تن په تن جګړې ته وروړاندې شو نو سره سترګې په سترګې شول،علي رضي الله عنه ورسره خدعه کوي ورته یې وویل: زه د دوه کسانو مقابلې ته نه یم راوتلی! دې مشرک شاته وکتل او علي رضي الله عنه ورباندې ګوزار وکړ.

نو له دې معلومېږي چې ته په لویو او وړو، انفرادي ، ډله ییز او هر ډول عملیاتو او بریدونو کې خدعه کولای شې، د یوې منطقې د ماحول او جغرافیې په پار هم خدعه کولای شې، په تکتیکونو کې هم خدعه کولای شې. په خپل طاقت به نه غره کېږې علي رضي الله عنه ښه قوي و خو بیا یې هم خدعه وکړه، نو ته هم دا درسره ولیکه چې هېڅ حرکت بې خدعې ونه کړې، په ځانګړې ډول په چریکي جنګونو کې خو خدعه بیخي له یاده مه باسه، په اوسنیو حالاتو کې بې خدعې یو قدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم مه ږده که هغه کمين دی که ماين دی که انتقالات دي او که نور موارد دي، که ته هر څه په خپل اصلي شکل ترسره کړې او خدعه ونه کړې نو ته خپل هدف ته نشې رسېدای، موقع، وخت او ساعت هر څه په پام کې ونيسه او هره لحظه د نظر لاندې وساته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنظامی ستراتیژۍ اجزاوې

1. د حملې یا برید ستراتیژي
2. د شاتګ یا عقب نشینی ستراتیژي
3. دفاعي ستراتیژي

ددغه دریو واړو ستراتیژیو ته په عمومي شکل ویلي شو عمومي نظامي ستراتیژي.

1. د حملې یا برید ستراتیژي:

که چیرې ته د حملې په ستراتیژۍ خبره کوې، مانا یې دا ده چې په نظامي ستراتیژۍ باندې خبرې کوې، یعنې د نظامي ستراتیژۍ د حملې په جهت خبرې کوې که چیرې ته د عقب نشینی په ستراتیژۍ باندې خبره کوې دا خپله د نظامي ستراتیژۍ یو جز دی او که چیرې په دفاعي ستراتیژۍ خبره کیږي نو دا خپله هم د نظامي ستراتیژۍ اړوند یو بحث او یوه موضوع ده.

ورونو! اوس پوه شوئ چې صرف جګړه حملې ته نه وایي، ته د یوې منطقې د امیر په حیث فقط دا سوچ مه کوه چې صرف زه باید حمله وکړم ګوره! نظامي ستراتیژي موږ په دریو ستراتیژیو باندې تقسیم کړه چې یوه د حملې ستراتیژي ده او بله د عقب نشینی ستراتیژي ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا لکه د حملې ستراتیژي په شان باید ته مدنظر ونیسې او درېمه دفاعي ستراتیژي ده.

جګړه صرف حملې ته مه خاص کوئ، جګړه کې عقب نشیني خپله جګړه ده، دا د نظامي امیر فن دی چې په عقب نشینۍ هم پوه شي او د دفاعي ستراتېژۍ تطبیق دا هم خپله په یوه سیمه کې د نظامي او حربي امیر مربوط کیږي.

دا خبره چې: (نظامي ستراتیژي فقط حملې ته منحصر نه ده) ولې مو وکړه؟

ځکه دلته یوه نقطه پرته ده، نقطه دا ده چې په عمومي شکل د ځیرکه او سیاستمداره مجاهدینو هدف فقط د جګړې ګټل نه دي، نو بیا د جګړې له پیل څخه زموږ عمومي هدف څه دی؟

عمومي هدف زمونږ د هغه هدف لاسته راوړل دي د کوم لپاره چې جګړه شروع شوې وه. یا په بل تعبیر دا آخري جګړه چې کوو د کوم هدف لاس ته کولو لپاره یې کوو؟

هغه هدف لاس ته راوړل، کامیابي ده، د همغه کامیابۍ لپاره کار وکړه، د یوې جګړې د کامیابۍ لپاره یې مه کوه! هدف ته د رسېدلو لپاره کار وکړه، مطلب ته به یوه جګړه وګټې خو له دې جګړې چې دې کوم هدف لاس ته راوړل مقصد و هغه به ترلاسه نه کړې نو تا دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړه نه ده ګټلې، نو د عملیاتو د کامیابۍ لپاره سوچ او فکر ډېر مه کوه، دغه جګړه چې تا شروع کړې، ولې دې شروع کړې څه غواړې؟
ددغې اهدافو لاس ته راوړلو لپاره او ددغې خبرو د کامیابۍ لپاره ته سوچ او فکر وکړه.

نو تاسې ته به ډېره عجیبه ښکاره شي خو که فکر وکړئ موضوع به درته روښانه شي، تاسې چې له جګړې کوم هدف لاس ته راوړل غواړئ دا د منطقې د امیر د مهارت او فن پورې اړه لري، کېدای شي هغه دا هدف له نورو مشروع لارو هم لاس ته راوړي نو ویلای شو چې ځینې وخت په عقب نشینۍ باندې هم هغه هدف لاس ته راوړلای شئ، ځینې وخت په دفاع باندې هم دغه هدف ته رسېدلای شئ او ځینې وخت په حمله باندې دغه هدف ترلاسه کولای شئ، ځکه درته وایو چې جګړه صرف حملې ته مه خاص کوئ، چې زموږ او ستاسې صرف دغه انګېزه، درخواست او غوښتنه نه ده، چې فقط جګړه وګټو، یعنې یو حمله چې کوو او عملیات مو کامیابه شول، دا کامیابي ولې غواړو؟

ځکه چې د کوم عمومي هدف لپاره چې مجاهدینو جګړه شروع کړې، دغه هدف ته د رسېدلو لپاره مجاهدین واړه واړه عملیات کوي او غواړي دغه عملیاتو کې کامیابي لاس ته راوړي، د مجاهدینو اصلي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهايي هدف هغه دی، چې د هغې لپاره یې جګړه شروع کړې ده، ترڅو چې دا اهداف یې لاس ته نکړل نو باید په وړو وړو فتحو او کامیابیو خپل اصلي مسیر او هدف خوشې نه کړي.

تاسې وینئ چې د ارګ په ګدی نسب کړی شوي فاتحین (!) هم دا دعوه لري چې دوی ګڼې نظامي فتحه لاس ته راوړې ده، وایي چې موږ جګړه او میدان ګټلی دی، خو دوی چې د کوم هدف دعوه کوله هغې کې درواغجن وختل، د اسلامي نظام د راوستو په نوم یې له خلکو قربانۍ واخیستې اوس یې نو خپل ایمان په واک او چوکۍ وپلوره، امریکا ورته داسې نمایش وړاندې کړ چې د دوی کشرخیل یې په دې خطا کړل چې ګوندې امریکا دوی ته په نظامي ډګر کې ماته شوه، خو اوس همغه د دوی په اصطلاح ماته امریکا ورته هره هفته په میلیونونو ډالر رالیږي ترڅو د امریکا د اهدافو لپاره دوی کار وکړي، ځکه اوس هم بیا هماغه سیکولر نظام او قوانین حاکم دي، کوم چې جمهوري نظام کې حاکم وو.

د اسلام په سیاسي نظام کې د نظامي ستراتیژۍ په برخه کې کامیابي دا شمیرل کیږي چې تا د کوم هدف لپاره جګړه پیل کړې چې هغه هدف ترلاسه کړې، نه دا چې جګړه وګټې خو هدف وبایلې.

نهايي هدف مو څه دی، هغه مو لاس ته راوړی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښارونه نیول، ځمکه نیول، واک ترلاسه کول، پیسې، موټرې، عیش وعشرت؟ که نه اسلامي نظام او د الله د کلمې لوړوالی؟

نو لنډ ویلای شو چې هغه کامیابي نه بلکې ناکامي ده چې اصلي هدف هېر کړې او د جګړې هدف او لوری بدل کړې، د اسلام په سیاسي نظام کې د جګړې هدف د اسلامي نظام قیام دی که له دې هدف پرته هرځومره جګړې کامیابه شي هغه کامیابي نه ده، تر څو چې دغه هدف ترلاسه شوی نه وي، نو جګړه به دوام لري.

2. د عقب نشینۍ ستراتیژي:

په عمومي ډول نظامي ستراتېژۍ کې د عقب نشینۍ ستراتیژي هغه مهال د عملي کولو وړ ده چې له دې عقب نشینۍ څخه ستا هدف د خپلو افرادو او امکاناتو قوي کول او د خپل اصلي هدف ترلاسه کولو لپاره بیا ځل تیاری وي.

اکثره خلک دا فکر کوي چې د نظامي ستراتېژۍ په برخه کې د عقب نشینۍ ستراتیژي به د شکست پرمهال تطبیقوې، یعنې کله چې ورته د عقب نشینۍ خبره وکړې نو د دوی فکر سمدستي شکست طرف لاړ شي او دا سوچ یې وي چې عقب نشیني خو فقط د شکست پرمهال ترسره کیږي، زړه یې وغورځیږي چې بس شکست راغی او زه عقب

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشيني کوم او يا د عملياتو د کاميابۍ څخه وروسته زه عقب نشيني کوم، دا خبره سمه نه ده، ځينې وخت ته د حملې شروع په عقب نشينۍ باندې کوې، نو په همدې اساس مو دا خبره په نظامي ستراتېژۍ کې وکړه، چې دا مسئله بې اهميته مسئله مه ګڼئ.

عقب نشيني (شاتګ) ستراتيژي درې برخې لري:

الف: اختياري عقب نشيني

ب : اجباري عقب نشيني

ج : تکتيکي عقب نشيني

الف: اختياري عقب نشيني:

هغه دا چې ته په خپل اختيار په قصدي شکل دښمن په دام کې د ګيرولو په هدف شاتګ کوې.

ځينې وخت دښمن ځان راټول کړی او خه متوجه وي چې دغه مسير څخه په ما باندې حمله کيږي او يا موازي خطونه سره پراته دي، دښمن غواړي تا باندې حمله وکړي او يا ته غواړې دښمن باندې حمله وکړې نو په داسې وخت کې ته ورته دام ږدې، د مخې څخه يو وړوکی ګروپ (دوه يا درې کسه انغماسيان) ورلېږې او شاته يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تدبیر جوړوي او داسې فهم ورکوي چې موږ ډېر لوی شکل په تاسې باندې هجوم کړی، دښمن سره مخامخ جګړه کوي، خو څه جګړه یې چې وکړه بالاخره ځان ظاهراً دښمن ته داسې ښکاره کوئ چې تاسې شکست وخوړ یعنې اختیاري عقب نشیني کوئ، د څنګ څخه یا د بلې زاویې څخه په هغه دښمن چې تا تصور ورکړی دی چې موږ عقب نشیني وکړه مجاهدین په دوی باندې هجوم کوي یعنې د بلې زاویې څخه مجاهدین ورباندې حمله کوي او خدعه ورسره کوي.

همدغه اختیاري عقب نشیني چې مجاهدینو وکړه هدف یې څه دی؟

هدف یې د دښمن نظم او اداره ګډوډول او بې نظمه کول دي.

هغه په دې مانا چې ته پوهېږې دښمن ستاسې تر خطونو خه منظم پروت دی، اداره او نظم یې ښه قوي او محکم دی، هر فرد یې بېل بېل منظم دی او رهبري کیږي، هر څه ته لاس رسی لري که په داسې حال کې تاسې په دښمن حمله وکړئ هغوی تیار منظم دي، نو تاسې پرته له دې چې هغوی خطر سره مخ کړئ تاسې ته زیان رسیږي، اوس چې تاسې ټول امیران، سرګروپان پوهه او داسې یوه خدعه مو برابره کړې وي چې په هغې کې مو د اختیاري عقب نشینۍ ستراتیژي مطرح کړې ده، ملګرو ته مو ویلي چې یوه ډله به ښه تېزه حمله کوو دښمن چې ښه په جګړه کې راګرم کړو نو بیا به په خپل اختیار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختیاري عقب نشینۍ پالیسي عملي کوو،کله چې موږ عقب نشیني وکړه نو دښمن له خپلو خوندي ځایونو څخه راوځي،هغه نظم او اداره يې له منځه ځي هغوی د کاذبې بریا په خوشحالۍ کې ټول غیر منظم کیږي نو دغه وخت تا تیار یوه بله منظمه کتیبه همدې ته تازه دمه ساتلې او یا دې ورته شاته کمین نیولی، دښمن ستاسې ساحې ته راداخلیږي او ته ورته دغه وخت ښه قوي ګوزارونه ورکوې، د دښمن هغه نظم، اتفاق، اتحاد تا ټول په خپلې عقب نشینۍ باندې خرابه کړ او دا هر څه به تا له مخکې څخه یوځل تجربه کړي وي، په دې نقشه به مو کار کړی وي، هر ملګری او هر ګروپ ته به مو خپل مسؤلیت سپارلی او هر ملګری به مو عملي مخکې له مخکې استعمال کړی وي چې عبدالله ته به دا کار کوې! خالده ته به له دې خوا راځې! زرقاوي ته به دا طرف ځې! سیف الله ته به د خپل ګروپ ملګرو سره فلاني طرف متوجه اوسې! تاسي به له هغه طرف نه شروع کوئ، تاسې به دلته پټیږئ ... مطلب ټولو ملګرو د فرد، فرد لپاره به داسې یو فکر او د جګړې د نقشې عملي تصویر په ذهن کې کېنوې چې بیا هغه وخت یو د بل کار کې مداخله یا خپل ورسپارل شوي کارونه او مسؤلیتونه خطا نه کړي، ددې ټولو مسؤلیتونه به قدم په قدم تشریح کوئ، ځکه که فتحه راشي بیا دغه نظم نه پاتې کیږي، بیا خلک یو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل کار کې مداخله کوي، کله منډه کوي، کله شاته شي او هغه وخت کې کنټرول سختیږي او د سوق رجال نظم تر څو بیا منظم کوې خرابیږي، خلک فتحې ته خوشحاله وي نو همدغه چل ته په دښمن وکړه، دښمن سره یو ساعت یا دوه ساعته جګړه وکړه، بیا اختیاري عقب نشیني وکړه، خپل ملګري تیار له مخکې آماده وساته، دښمن ته د کاذبې فتحې ګمان ورکړه،چې دښمن ښه د خپل غرور په ګردونو کې لار خطا کړه نو بیا یې راګیر کړه، یا شاته ته ورته کمربر (کمرچین او یا قیچې) ګوزارونه ورکړه چې هغه کاذبه فتحه یې هېره شي.

دا نو د اسلام په سیاسي نظام کې د عقب نشینۍ ستراتیژي او خدعه ده چې باید تاسې یې خپلو حالاتو ته په کتلو مراعت کړئ.

مجاهدینو وروڼو!

د عقب نشینۍ دا ستراتیژي ډېره کاربرده ستراتیژي ده، ځینې وخت دښمن ډېر منظم وي که تا یې د ضعف نقطه سمه نه وي را پیدا کړې، ته عقب نشیني کوې، دښمن په خطا او تېروتنه کې واقع کوې، خطا او تېروتنه یې چې وکړه مانا دا چې ضعف نقطه دي ورته را پیدا کړه، همدېته ګوزار ورکړه.

ځینې وخت د دښمن د خطا او تېروتنې احتمال په عقب نشینۍ سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیاتولی شي،نو په دغه وخت کې د حملې څخه عقب نشیني ستا لپاره ډېره ښه ده. ځینې وخت دښمن تیاری نیولی او دا تصور کوي چې ته باید ورسره جګړه وکړې ځکه ته ورته ضعیفه یې او هغه آمادګي نیولې چې جګړه درسره وکړي، دلته ته عقب نشیني کوې، دښمن نا امېده کیږي، په بل تعبیر دښمن سره د هغه په حاکمه نقطه باندې جګړه نه کوې، د هغه څخه عقب نشینې کوې، دښمن نا امېده کیږي، دا اوس مه وایه چې ما عقب نشیني ولې وکړه؟

نه! ډېر کله ستا لپاره عقب نشیني خپله یوه کامیابي ده.

چې دښمن منظمه جګړه کوي، منظم لښکر او حرکت لري، سوق اداره یې منظمه ده، ستا افراد او امکانات هرڅه لږ دي که منظم لښکر سره ته ځان برابر کړې نو خرابیږې، حمله کوې، بېرته په خپل اختیار عقب نشیني کوې، دې حملې سره د دښمن هغه لښکر، منابع، سوق اداره، کنټرول او رهبري یې پاشل کیږي، دښمن ته د یوې کاذبې فتحې تصور ورکوې، دښمن څخه د کنټرول جلو خطا کیږي او تا باندې رامخکې کیږي ، خو تا دلته اختیاري عقب نشیني کړې ده، په دې نیت دې کړې ده چې دښمن متفرقه شي او بالاخره یو قوي ضربه ورکړې، تر څو دښمن مجبوره کړې عقب نشینۍ ته او دښمن داسې عقب نشینۍ ته مجبوره کړې چې اجباري عقب نشیني وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله په قوي جګړې باندې نشو کولای چې دښمن متفرقه کړو، د دښمن سوق او إداره خرابه کړو، خو لېکن په یوه اختیاري عقب نشینۍ کولای شو چې د دښمن دا لښکر، امکانات، منابع هر څه متفرقه کړو، په شرط ددې چې تاسې قصداً په خپل اختیار دا کار کړی وي او د خدعې څخه مو کار اخیستی وي او دا باید په جګړه کې افشا هم نه شي چې تاسې دغسې پلان لرئ.

ب : اجباري عقب نشیني:

ځینې وخت تاسې د جګړې په جریان کې مجبوره کیږئ چې عقب نشیني وکړئ، دا عقب نشیني د امکاناتو او افرادو د ساتلو لپاره کوئ او یا یې د دې لپاره کوې چې د جګړې په میدان کې مجبوره شوی یې چې عقب نشیني وکړې خو هدف به لدې څخه د افرادو او ملګرو قوي کول او ساتنه وي، ډېر کله ته پوهېږې چې که عقب نشیني ونه کړې نو په ځای ددې چې کوم هدف لاس ته راوړې بلکې خپل افراد وسایل او امکانات هم له منځه وړې، نو د خپلو افرادو او امکاناتو د ساتنې او قوت لپاره په عقب نشینۍ مجبورېږې ترڅو بېرته ځان منظم او دښمن سره د مبارزې لپاره تیار شې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ج: تکتیکي عقب نشیني:

تکتیکي عقب نشیني څه ته وايي او اختیاري عقب نشینۍ سره یې څه توپیر دی؟

تکتیکي عقب نشیني دې ته وايي چې سلاح، مهمات، تجهیزات، افراد مطابق د یوې مشخصې برنامې چې له مخکې څخه تعین شوې وي امن ځای ته رانقل کړې، مهمه خبره په تکتیکي عقب نشینۍ کې د هغې برنامې طرحه کول دي چې له مخې به یې په موقع سره د اسلحې، مهمات، تجهیزات او افرادو انتقال کوې چې مخکې له مخکې څخه یو خوندي او امن ځای ته منتقل شي، دی ته تکتیکي عقب نشیني وايي. کله چې ته تکتیکي عقب نشیني کوې، باید خپلو افرادو او سرګروپانو ته دې خبر ورکړی وي چې کېدای شې جګړه کې عقب نشیني وکړو خو دغه عقب نشیني تکتیکي عقب نشیني ده، باید تاسې خبر اوسئ چې مورال له لاسه ورنه کړئ.

اختیاري عقب نشینۍ سره یې توپیر دا دی چې تکتیکي عقب نشینۍ کې تا سره باید زیات وخت وي، په تخنیک او په تکتیک باندې، په ډېر هنر او چل باندې تاسره شاته ساحه پرته ده، د یو خط څخه تکتیکي عقب نشیني کوې بل خط ته، لېکن اختیاري عقب نشیني ډېر وخت د جګړې په صحنه کې کارېږي چې ته مکان تغییروې، دښمن ته حد

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقل دام ړدي، بېرته په دښمن حمله او ضربه ورکوي، اختياري عقب نشيني اکثراً مخفي وي او تکتيکي عقب نشينۍ باندې به تا خپل مشران خبر کړي وي او د يوې برنامې مطابق عقب نشيني کوې.

د منطقې څخه سلاح، مهمات، تجهيزات، ملګري ټول له مخکې څخه د جوړې شوې برنامې مطابق راوباسې، دريم شرط پکې دا دی چې کوم اسباب، امکانات او نظامي تجهزات چې د انتقال وړ نه دي، دا بايد تکتيکي عقب نشينۍ کې تخريب کړې، چې دښمن پوه شي چې تا تکتيکي عقب نشيني کړې ده او اختياري عقب نشينۍ کې دا ذهنيت ته دښمن ته نه ورکوې چې ما عقب نشيني کړې ده، بس دښمن ته وايي چې ما شکست کړی او ته کامیابه شوی یې، لېکن تکتيکي عقب نشيني چې کوې خپل افراد او امکانات په مسلسل شکل وباسې او کوم چې د انتقال وړ نه دي دا ته له منځه وړې.

ديموکراتانو د امريکايي پرتوکول مطابق هر څه په منظم شکل سره دوی ته وسپارل او بيا يې هڅه کوله چې په سر اوښتې لمن په تشو خبرو او باټو په ځان په داسې حال کې راخوره کړي چې بادارانو به يې بېرته په سر وراړوله.

ديموکراتو مرتدينو به طالبانو ته په ولسواليو کې هر څه خوشې کول، توپ، ټانک، عسکر هر څه به يې ورته خوشې کړل، بيا به يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل چې موږ له ولسوالۍ څخه تکتیکي شاتګ کړی، دا تکتیکي شاتګ نه دی، دا رسمي او دستوري تسلیمي وه چې بادار یې امریکا د یو غلام څخه د غلامۍ کړۍ را واخیستله او په ډېر مکر او هنر یې خپل بل زرخرید ته په غاړه کې واچوله.

په بل تعبیر په هرې عقب نشینۍ کې چې نظامي اصول مراعات شول دې ته تکتیکي عقب نشیني وایي، نظامي اصول دې چې د پښو لاندې کړل دا بیا عقب نشیني نه، بلکې شکست او یا تسلیمي ده او هغسې د خپلو ډلګیو او عسکرو د مورال ورکولو لپاره دا اصطلاح کارول فایده نه کوي، په تکتیکي عقب نشینۍ کې اصلي شرط دادی چې ستا څخه دښمن نظامي سلاح او وسایط ترلاسه نه کړي او ستا په تکتیکي عقب نشینۍ باندې دښمن قوي نشي، مورال او انګېزه وانخلي، بیا ته ویلی شې چې مونږ تکتیکي عقب نشیني کړې ده.

نو په همدې اساس لازمه ده چې د نظامیانو، د حرب د امیرانو او نورو امراؤ په حیث تاسې دعقب نشینۍ په نوعو ځانونه پوهه کړئ، موږ د عقب نشینۍ د ستراتېژۍ په څو نوعو او ډؤلونو خبره وکړه، یو اختیاري عقب نشیني وه چې د خو اهدافو لپاره ترسره کیږي تر څو دښمن په تېروتنه کې واقع، نظم یې خراب، د سوق اداره یې فلج، اتحاد یې له منځه یوسې او دښمن کې یو بې نظمي ایجاد کړې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالاخره ددغه اهدافو ترلاسه کولو لپاره اختیاري عقب نشیني کوي.
بله اجباري عقب نشیني وه او دریم یې تکتیکي عقب نشیني یا شاتګ وه چې دې باندې مخکې خبرې وشوې.

ورونو! موږ او تاسې په نظامي ستراتېژۍ باندې خبره کوله او په دې باب کې موږ دریو فرعي ستراتېژیو ته اشاره کړې وه چې د عقب نشینۍ، حملې او دفاع ستراتیژیاني وې چې د عقب نشینۍ باندې مو لږه خبره وکړه، اوس راځو د حملې په ستراتېژۍ لږه رڼا اچوو.

د حملې یا برید کولو ستراتیژي

دا ستراتیژي د دوه عمده هدفونو لپاره کارېږي.

اول صورت: د حملې یا تهاجم ستراتېژۍ څخه هغه وخت کې کار اخیستل کیږي چې ته د یو تهدید وړاندوینه کوې او د تهدید منبع هم پیدا او په ډاګه کوې او بیا د همدې تهدید د لمنځه وړلو لپاره ته حمله (تهاجم) کوې.

دویم صورت: هغه وخت ته د حملې ستراتیژي عملي کوې چې یو خاص هدف لاسته راوړلو لپاره غواړې هجوم وکړې ځکه چې بې هجومه دا هدف نشې ترلاسه کولای، نو په همدې اساس ته دښمن باندې تهاجم کوې. د حملې یا هجوم په ستراتېژۍ کې د کامیابۍ شرط دادی چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دواړو صورتونو کې باید دښمن غافلګیر شي، پیل د تهاجم باید ښکاره، واضحه او علني نه وي، نهایت زیات هڅه به کوې چې تهاجم مخفي او غافلګیرانه وکړې، دغه نقطه لازمي ده چې د داسې خدعې نه کار واخلې تر څو خپل تهاجم مخفي کړې.

تا تهدید تعیین کړی، د تهدید منبع دې هم معلومه کړې، ددې د محوه کولو لپاره ته غواړې هجوم وکړې خو د دغسې یوې خدعې څخه کار اخلې، چې دښمن غافلګیره کړې او څوک دربانديې پوه نشي چې ته د تهاجم اراده لرې یعنی مخکي د تهاجم څخه باید دښمن ستا له ارادې خبر نشي، دا ددې ستراتیژی د خدعې سره ربط دی.

که چیرې برعکس تاسې د دښمن له لورې غافلګیره شئ، انسان دی ځینې وخت امکان لري چې تاسو غافلګیره شئ، خو که هر وخت د دښمن له طرفه تاسې غافلګیره شوئ نو هڅه وکړئ چې بیرته دښمن تاسې غافلګیره کړئ، دې فکر کې اوسیږه چې څنګه دښمن بیرته غافلګیره، مورال یې خراب او خپل انتقام ترې واخلې، ځکه عام سیاست کې یو اصطلاح ده، وایي چې کله دې مال د لاسه ورکړ، ځان ته د غني فکر کړه، چې زه قدرتمند او مالداره کس یم، همدغه فکر په داسې موقع وکاروه که ته غافلګیره شوی هم یې نو داسې فکر وکړه چې زه غافلګیره شوی نه یم غواړم چې دښمن غافلګیره کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دفاع ستراتیژي

اکثره مجاهدین دا تصور کوي چې باید هغه وخت دفاع اختیار کړو چې کله ضعیف یو او یا ځینې ملګري دفاعي حالت په شکست باندې تعبیر کوي، نه ورونو!

دا هم د ذهن څخه لرې کړئ،په دفاعي حالت کې جګړه دا د مجاهدینو په شکست او ناکامۍ باندې دلالت نه کوي،کله چې د مجاهدینو تعداد لږ، امکانات او اسباب یې کم اوسېږي، هڅه وکړئ چې دفاعي حالات اختیار کړئ، دا د نظامي ستراتېژۍ عمق او دا بیا د نظامي ستراتېژۍ په تطبیق کې د مجاهدینو کمال دی اما شرط دا دی چې دا دفاعي حالت به اختیاري وي، اجباري به نه وي، یعنې تا دښمن مجبور نه کړي چې ته په دفاع کې واقع شې، خپله که اختیاري شکل سره مجاهدین دفاع کې واقع کوې دا بیا ستا ضعف او شکست نه دی بلکه دا خاص ستراتیژي ده، هدف ددی ستراتېژۍ دا دی چې ته دښمن ته اجازه ورکوې چې اول دښمن حرکت وکړي، د دښمن د حرکت څخه وروسته ته غیر پیش بیني شده حمله او ضربه دښمن ته ورکوې چې ددې ضربې په نتیجه کې دښمن اجباري عقب نشینۍ ته مجبوریږي.

په اختیاري حالت کې دفاع یوه نظامي ستراتیژي او یوه کامیابي ده، دښمن ته یو سیاسي او نظامي ګوزار دی، اول شرط دا چې اختیاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، انګېزه د کار دا ده چې اول ته اجازه ورکوې چې دښمن حرکت وکړي، داسې حالت کې چې یوه قوي ضربه مو شاته ورته سنجولې ده، داسې یو ضربه دښمن ته ورکوې چې دښمن اصلاً سوچ او فکر کې هم دا نه راګرځي چې ته به داسې ګوزار ورکوې چې نتیجه ددې حملې باعث د دې شي چې دښمن په اجباري عقب نشینۍ مجبوره کړې.

یو اصل: دا چې ته دښمن ته اجازه ورکوې چې هغه راشي او بیا داسې یو حمله دې ورته سنجولې ده چې په نتیجه کې د جنګ څخه لاس واخلي، عقب نشینۍ ته مجبوره او اجباري عقب نشیني وکړي، سامان او اسلحه یې په میدان باندې پاتې شي او د حملې څخه وروسته ته د افرادو، امکاناتو او نظامي وسایطو له لحاظه قوي شې.

دا د دې ستراتېژۍ اصل دی، ددې خبرې مانا دا ده چې ته به هغه وخت کې دا ستراتیژي عملي کوې چې دغسی یو کاري ضربه دښمن ته ورکولی شې که داسې زمینه درته مساعده نه وي بیا ته کولای شې په بله ستراتېژۍ باندې کار او عمل وکړې.

دویم اصل: ته دښمن ته ځان ضعیفه ښکاره کوې، نسبت هغه څه ته چې تاسې حقیقت کې یاست.

یعنې ته دښمن ته هغه رقم ځان ضعیفه ور ښکاره کوې چې دښمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تا په جرأت حمله وکړي، خپل قوت مو ټول پټ کړی او بیا داسې یو ضربه ورکوې چې بالاخره لاره ترېنه ورکېږي او عقب نشینۍ ته مجبوره کیږي، دا دوه اصله باید د دفاع په ستراتېژۍ کې په نظر کې وساتل شي او مراعات يې کړئ.

ددې ستراتېژۍ ګټه داده چې د خپلو افرادو، امکاناتو او د خپلو محدودیتونو څخه ته د قوي کېدلو، پیروزۍ او کامیابۍ لپاره استفاده کوې.

ته ضعیفه يې، محدودیتونه دربانديې وضع دي، امکانات دی لږ دي، ته ځان په اختیاري دفاع کې واقع کوې، ددغه ضعف او ددغه محدودیتونو د لرې کولو لپاره کار کوې او ځان قوي کوې د دې ستراتېژۍ فایده همدا ده.

مجاهدینو ته د دې ستراتېژۍ انتخاب څه وخت او په کوم حال کې په کار دی؟

هغه وخت چې مجاهدینو باندې اقتصادي محدودیتونه وضع وي، مال، افراد، امکانات، اسباب، تجهیزات، نظامي وسایط يې لږ او څو دښمنانو سره يو وخت کې مخامخ اوسيږي، بس دلته مجاهدینو ته په کار ده چې هجوم څخه ځان دفاع کې واقع کړي او دغه دفاعي حالت کې ځان مجهز او قوي کړي مطلب د خپلو اسبابو ، امکاناتو ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

افرادو او هر څه په حساب ځان ښه برابر کړي او دا هر څه ښه زیات کړې بیا ته کولی شي یو مهم هدف لپاره د تهاجم ستراتیژي هم عملي کړې.

د احزاب تر غزا پورې رسول الله ﷺ ځان په اختیاري دفاع کې واقع کړی وو، ددغه دفاع څخه یې استفاده کوله، اجباري دفاع نه وه، ځکه اجباري دفاع کې بیا ته اکثراً حملې نشې کولای، رسول اللهﷺ اختیاري دفاع غوره کړې وه، ځکه بدر، احد او باقي طرفونو ته یې دښمن ته ځینې ګوزارونه ورکړل، رسول الله ﷺ ددغه اختیاري دفاع څخه د خپلو تجهیزاتو، افرادو، امکاناتو، اسبابو څخه د ځینو محدودیتونو د لرې کولو لپاره استفاده وکړه د احزاب غزوې څخه وروسته یې د جنګ ستراتیږۍ ته تغییر ورکړ او دفاعي ستراتیژي یې په تعرضي ستراتیږۍ باندې بدله کړه.

د دفاعي ستراتیږۍ بله فایده دا ده چې کومه جګړه تا د دښمن مقابله کې شروع کړې، دا دښمن ته ډېر پرقیمته او پرمصرفه نسبت تاسې ته غورځېږي، ځکه ته په اختیاري دفاع کې اوسېږې او دښمن هجوم کړی دی، دا جګړه دښمن ته ډېره قوي تمامېږي، په مرور د زمان یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم اقتصاد له منځه ځي او هم يې د عسكرو مورال خرابيږي او د افرادو، امكاناتو او اسبابو له لحاظه هم د ضعف حالت ته رسيږي.

يعنې په دفاعي حالت كې د دښمن قوت په ضعف باندې بدليږي او ستاسې قوت په كلاره، كلاره رشد كوي او بالاخره ضعف مو قوت طرف ته روانيږي.

ورونو! د اختياري دفاع په ستراتېژۍ كې مو ويلي و اصل دا دى چې دښمن ته بيا كاري ضربه وركړې، اجازه وركړى چې دښمن هجوم وكړي او بيا كاري ضربه وركړې، كله دښمن ته تاسې كاري ضربه وركولاى شئ چې هغه بيا اجباري عقب نشينۍ ته مجبوره كړئ؟

هغه وخت چې د دښمن د ضعف نقطه درک او دې ته ګوزار وركړې، طبيعي شكل سره هرڅوک د خپل قوت نقطې مخفي كوي، اما د ضعف نقطې يې تاسې كولاى شئ چې درک يې كړئ، كله مو چې د دښمن داسې د ضعف نقطې په ډاګه كړې نو بيا په دفاعي حالت كې د خپل قوت نقاطو باندې د دښمن د ضعف نقطو ته ضربه وركړئ.

په بل تعبير، دښمن تا سره په جګړه كې واقع دى، ته په اختياري دفاع كې واقع يې، دغسې حالت كې كه ته سل، زر او لک لښكر د دښمن هم ووژنې، دښمن نور جلبوي، سوق كوي، نور رانيسي، مورال او جذبه له لاسه نه وركوي، په دغه وخت كې يو قوي اقتصادي ضربه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن ته ورکړه،نو په دې سره به یې باذن الله د جنګ ماشین ودرولی شي.

نو په همدې اساس مجاهدینو ورونو کله چې تاسې په اختیاري دفاعي حالاتو کې واقع کیږئ، بس نور متوجه اوسیږئ چې د دښمن ضعف نقطو ته قوي ضربه ورکړئ.

دا ستراتیژي موږ هغه وخت کې انتخابوو چې زموږ افراد، امکانات او هرڅه لږ اوسیږي، زه او ته نسبت دښمن ته ضعیفه یو، د ضعف په وخت کې په داسې حال کې چې دښمن قوي وي او د دښمن د ځپلو نورې لارې هم موجودې وي نو په بېځایه ضد کول او دښمن سره زور آزمایي د یو ښه سیاستمداره مجاهد صفت نه دی، داسې کارونه تاسې خرابوي او آینده نه لري، په سوچ، تدبیر او فکر باندې د دښمن داسې نقطې ته ضربه ورکړه چې بالاخره د جګړې ماشین یې ولاړ او بند شي او یا یې د جنګ ماشین داسې کړې چې له ډېر چټک او تېز کار څخه یې حد اقل ته وغورځوي.

مجاهدینو ورونو:

په دې ستراتېژۍ د بحث خلاصه دا ده چې د خپل قوت نقاط حفظ کړه، منفي نقاط دې مخفي(پټ) کړه، د دښمن منفي نقاط درک کړه، بار بار دېته ضربه ورکړه، نتیجه دا چې د دښمن مورال به خپله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضعیفه کیږي، روزانه به له ځانه نورې د ضعف نقطې ایجادوي د وخت په تېرېدو سره دښمن نابودۍ په طرف ځي او یو قوي درز یې ترمنځ پیدا کیږي.

تاریخ دا ثابته کړې ده چې چا په خپل خوښه او اختیار ځان په دفاعي حالت کې واقع کړی نو بیا یې جنګ ګټلی، د اختیاري دفاع ستراتیژي دا ډېره خطرناکه ستراتیژي ده، چې چېرې دښمن یې په تا استعمال نه کړي، بس چا چې قصداً ځان په دفاع کې واقع کړی، دوی په مرور د زمان جنګ ګټلی، د عسکرو، د افرادو د هرڅه مورال یې قوي، ځان یې تقویت کړی، منفي نقاط یې خپل مخفي کړي، قوي نقاط یې خپل حفظ کړي، د دښمن ضعف نقاطو ته یې په کراتو ضربه ورکړې، ددښمن هر ضعف نقطې ته چې دې ضربه ورکړه، باعث ددې کیږي چې دوه، درې، لس نورې د ضعف نقطې تاته په لاس درکړي او په کلاره کلاره دښمن د زوال خواته روان شي.

د تبوک په غزا کې چې کله د اسلام لښکر د تبوک ساحې ته ورسید، رومیانو سره جګړه وه، رومیانو چې د رسول الله ﷺ لښکر ته وکتل، الله رب العالمین د دوی په زړونو کې رعب واچاوه، دوی مشوره وکړه چې دلته موږ ته له دوی سره د جګړې څخه دا بهتره ده چې اختیاري عقب نشیني وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ! ځو خپلو ښارونو ته پناه ورو او کمین نیسو، په دې میدان کې مونږ جګړه نشو کولی،که یې وکړو زمونږ په شکست تمامېږي، رومیانو خپله ستراتیژي بدله کړه، ټولو عقب نشیني وکړه، خپلو ښارونو ته ننوتل، جګړه یې د میدان څخه ښار ته کړه، کوڅه په کوڅه او کور په کور جګړه یې طرحه کړه، کمینونه یې ونیول، رسول الله ﷺ د صحابه وو سره مشوره وکړ چې څه وکړو؟

عمر رضي الله عنه په مشوره کې چې دې خبرو نچوړ یې داسې راوخې وویل چې یا رسول الله! ﷺ دا کومه عقب نشیني چې شوې اجباري نده شوې، داسې نه ده چې دښمن شکست وخوړ او وتښتېد، بلکې د جګړې محاذ یې بدل کړ، داسې به نه ګڼو چې ګڼې رعب وربانډې حاکمه، په منځ کې تفرقه راغلې، نظم او اتحاد یې خراب شوی اوسیږي، نه! دوی اختیاري عقب نشیني کړې ده، د جګړې میدان یې بدل کړې،او ځان یې د اختیاري دفاع په ستراتېژۍ کې واقع کړی دی، دوی غواړي چې مونږ او تاسې د دوی کمینونو ته برابر شو او د شام په سرحداتو کې مونږ بلد کسان هم نه لرو، د منطقې خلک راسره نشته چې مسلمانانو سره همکاري وکړي،مسلمانانو ته د دښمن حال او احوال راوړي او د دښمن تعداد هم زیات دی، په کمین کې هم دښمن ناست دی، عوض د تعقیب د دښمن نه راځئ چې مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

او تاسې هم بېرته مدينې ته لاړ شو، دښمن دفاعي ستراتيژي اختيار کړې او عقب نشيني يې د دفاع په نيت کړې ده، نو په همدې اساس بايد د اسلام لښکر د دښمن د ستراتېژۍ سره ځان برابر نه کړي، دښمن د دوه ستراتېژيو تطبيق غواړي، اختياري عقب نشيني يې د څه لپاره کړې ده؟

دې لپاره چې دفاع وکړي او يا يې ځان آماده کړی چې د دفاع ستراتيژي په مونږ باندې عملي کړي، موږ او تاسې د هغوی د خوښې د جګړې ميدان ته ورولي او ګوزار راکړي، نو په همدې اساس بايد خپلې لښکرې د دښمن ددې ستراتېژۍ تطبيق سره مخامخ نه کړو، دښمن ستراتيژي بدله کړه، صحرا يې خوښې کړه او ښاري جګړه يې انتخاب کړ، نو موږ به هم مدينې طرف عقب نشيني وکړو.

بالاخره مشوره په دې باندې وشوه او رسول اللهﷺ سره له لښکر بېرته شاته شو او مدينې ته لاړل.

تاسې وګورئ چې عمر رضي الله عنه دلته څومره د بصيرت څخه کار واخيست، ځان يې د دښمن ستراتېژۍ او پلان سره مخاخ نه کړ، د هغې زاويې څخه چې دښمن سوچ او فکر کوي په ما حمله کيږي د هغې جهت او زاويې څخه يې دښمن باندې حمله ونکړه، سياست څخه يې کار واخيست دښمن هسې هم د جګړې ميدان خوښې کړی دی او هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رعب او دبدبه يې له منځه لاړه، اسلام او مجاهدينو خپل هدف بېرته ترلاسه کړ، الله رب العالمين د رسول الله ﷺ او صحابه وو ذهن ته دا واچوله چې جګړې څخه تېر شي.

دا خبره تکراراً کوو چې تل تاسې عقب نشيني د شکست په باب کې مه شمېرئ، دا ځان سره يو پاليسي، يو ستراتيژي او په حرب کې د يوې خدعې په حيث نظر کې راولئ چې دا عقب نشيني هم جزء د جګړې ده.

موسی ؑ د فرعون څخه عقب نشيني کوي، هغه د شکست په مانا خو نه وه، بېرته د ځان آماده کولو لپاره وه، رسول الله ﷺ د مکې څخه راځي مدينې ته عقب نشيني کوي، مطلب بېرته د بلې حملې لپاره تياری نيسي د خپل هدف او مقصد څخه نه تېرېږي فقط وخت بدلوي، نو تاسې هم بايد دې ته متوجه اوسېږئ چې ستاسې عقب نشيني هم د نوي کار د شروع باعث شي، که چرته ستاسې عقب نشيني د کار د ختم باعث شوه نو بيا دا عقب نشيني نه ده بلکې بيا تاسې شکست خوړلی دی.

که عقب نشيني دې وکړه، بس نور هر څه دې په ميدان خوشې کړل، يو له بل څخه مو ځان بې رابطې کړ، ځان دې ورک کړ، خپل کار او وظيفه دې خوشې کړه، دا بيا اجباري عقب نشيني ده، په اجباري کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم هغه اجباري ده چې تاسې سره يې د جبران اراده هم نشته.

نو په حربي سياست کې عقب نشيني د بيا تياري او د خپل قوت د زياتوالي په خاطر وي، د نوي کار د پيل لپاره او د بنيادونو د قوي کولو لپاره ته عقب نشيني کوې، بيا دا عقب نشيني توپير کوي نسبت دې ته چې ته مجبوره کيږې او بالاخره د عقب نشينۍ څخه وروسته پښې سپکوې او کار خوشې کوې.

الله مکره کله په مجاهدينو باندې سقوط راځي او دېته مجبوره کيږي چې عقب نشيني وکړي، بايد د مجاهدينو دا انګېزه نه وي چې بس عقب نشينۍ کې هرڅوک خپلې پښې وباسي،عقب نشينۍ کې د مجاهدينو دا مسؤليت دی چې بايد راټول شي،منظم شي، بېرته د خپلې عقب نشينۍ څخه وروسته د اقدام لپاره آمادګي ونيسي، يعنې عقب نشيني ددې لپاره اوسېږي چې يو نوی کار، يو نوی پلان، يو نوې نقشه راپيل کړئ، عقب نشيني په مانا د ترک د وظيفې نه وي، ځکه بيا دا موضوع بيخي بل طرف ته ځي.

قال تعالی:﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُواْ زَحْفًا فَلاَ تُوَلُّوهُمُ الأَدْبَارَ ۝ وَمَن يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلاَّ مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِئَةٍ فَقَدْ بَاء بِغَضَبٍ مِّنَ اللّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ [سورة الأنفال ١٥،١٦]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: اې ایمان راوړونکو! کله چې تاسې کفارو سره د جنګ په حالات کې مخامخ شئ نو هغوی ته شا مه اړوئ، څوک چې د جنګي تکتیک یا د مجاهدینو د کومې بلې ډلې سره له یو ځای کېدو پرته کفارو ته د جنګ په حالت کې شا واړوي نو هغه به د الله په غضب اخته شي د هغه استوګن ځای به جهنم وي او هغه د ورګرځېدو ډېر ناکاره ځای دی.

ورونو! هغه خلک چې تعداد، اسباب او امکانات یې کم دي او څو ډوله دښمنانو سره مواجه وي، داسې دښمن سره چې هم منظم دی او د هر اړخ څخه ځواکمن دی، که دغه وړه ډله ځان په دفاع کې واقع کړي، ان شاءالله! کامیابه شوې ده، نسبت دې ته چې ځان تهاجم کې واقع کړي او په دښمن هجوم وکړي. ولې؟

دلایل زیات لري، هغه دا چې کوم کسان په تهاجم کې واقع کیږي او تاسې په اختیاري دفاع کې واقع شئ، دښمن مجبوره کیږي، چې تاسې باندې حمله وکړي، خو تاسې د داسې یوې ضربې آمادګي نیولې ده چې دښمن له پښو پرې باسئ، که چېرې تاسو اختیاري دفاع کې واقع شوئ، دښمن تهاجم کې واقع کېږي، د دښمن ټوله ستراتیژي تاسې ته واضح کیږي، دا درته معلومیږي چې د دښمن:

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلان څه شی دی؟

امکانات يې په کومه کچه دي؟

اسباب يې څه دي؟

څنګه حرکت کوي؟

د کمين له لارې، د رفت و آمد له لارې د اکمالاتو له لارې، د دښمن ټول حرکات او کردار تاسې تعقيبولای شئ، ياني ټوله ستراتيژي يې تاسو ته معلوميږي، لېکن ستاسې برعکس دښمن ته نه معلومېږي، دښمن ستاسې په امکاناتو،اکمالاتو،افرادو خلاصه په هېڅ څه باندې خبر نه دی او تاسې هم خپل ځان ورته ضعيف ښکاره کړی دی،د دې لپاره چې دښمن ستا د کمين ساحې ته برابر شي او بالاخره قيچي عمليات ورباندې وکړئ، دښمن چې کوم مورال او انګېزه لري له منځه ځي.

دوهمه فايده: دا ده، چې دښمن کله جګړه شروع کړي،د تهاجم په حالت کې دښمن مجبوره دی چې زيات مصارف وکړي،دا ډېر پر مصرفه تماميږي،نسبت دې ته چې ځوک په دفاع کې واقع شي، په جګړه کې د دښمن د مصارفو زياتېدل خپله د دښمن د شکست سبب ګرځي، بل هغه وخت چې ستا منابع، تجهيزات، نسبت دښمن ته کم وي، نو نظر محيط او شرائطو ته، تاسې بايد اختياري دفاع غوره کړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورونو! که چېرته تاسې داسې حالاتو سره مخ شوئ، چې دښمن ته مو ځان ضعیفه معرفي کړ او دښمن هم په یوه سیمه کې له همدې حالاتو څخه په ګټې اخستنې ستاسې د نابودۍ او ختمېدو تبلیغاتو ته زور ورکړ، نو همدا یې وخت دی، چې یو مهم او قوي ګذار ورکړئ، دې سره دښمن له څو تاوانونو سره مخ کیږي.

لومړی دا چې درواغجن ثابتیږي، اعتماد یې ختمیږي، د خپلو افرادو باور له لاسه ورکوي، بیا خپلو ملګرو ته مورال نشي ورکولای او د پرمختګ جرأت یې له منځه ځي او د آینده لپاره دا کومه جګړه چې پېش بینی کوي، د دې څخه نا امېده، په اضطراب کې واقع او سکون یې له منځه ځي، آینده کې بیا همدې ته متوجه وي چې د مجاهدینو له طرفه ورته تهدید متوجه دی، له نور کاره پرېوځي، چې دا خپله باعث د دې کیږي چې د دښمن روحیه خرابه شي، نو د یوې منطقې د امیر په حیث ځینې وخت تاته لازمه ده چې په داسې حملاتو باندې هم کار وکړې، چې هغه د دښمن ادعا کاملاً باطله ثابته کړي، ترڅو په عقل، په دلیل، په منطق او په علني شکل په دې ونه توانیږي چې په خپل دې شکست پرده واچوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام په سياسي نظام کې دښمن پېژندنه

قال تعالی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ ۚ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ [سُورَةُ آل عِمرَان:118]

ژباړه : اې مؤمنانو! د خپلې ټولنې له وګړو پرته له نورو سره خپل رازونه مه واياست، هغوی ستاسې د نابودۍ د هېڅ يو فرصت څخه ګټه اخستل له لاسه نه ورکوي او تاسې ته چې په هر څه زيان اوړي، د هغوی خوښيږي د هغوی د زړه دښمني له خولې څخه راوځي او څه چې هغوی په سينو کې پټ ساتلي دي، هغه له دې څخه زيات دي، موږ تاسې ته په ډاګه څرګنده لارښونې کړي دي، که تاسې پوهه لرئ (نو له هغوی سره به په ارتباط ساتنه کې له پاملرنې څخه کار واخلئ).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن پېژندنه:

ستا دښمن څوک دی؟

چېرته دی؟ څومره دی؟

څنګه دی؟ ولې دی؟

مطلب د ټولو دښمنانو ټول اړخونه پېژندل لازمي دي، چې موږ دلته په همدې موضوع بحث کوو. ان شاء الله!

که یو څوک درڅخه وپوښتي چې په نظامي ستراتېژۍ کې ولې د دښمن پېژندنه اړینه بولو او مطالعه کوو یې؟

جواب يې دا دی: چې د عسکرۍ په نظام کې او عموماً په نظامي برخه کې مهمترینه وظیفه د یو نظامي یا یو مجاهد هغه دا ده چې خپل دښمن په تمامه مانا وپېژني، دا يې مسؤلیت او لومړیتوب دی چې خپل دښمن سم وپېژني مطلب امیران او د حرب اداره او مسؤلین خو يې لا پرېږده، فرد فرد په دې مکلف دی چې په دې پوه شي چې زما دښمن څوک دی؟

عمر رضي الله عنه وايي: **"د اسلام بېخ کندي هغه چا وکړه چې اسلام کې رالوی شوي او د جاهلیت له زمانې څخه شناخت نه لري"** یعني که د جاهلیت زمانې نه يې معلومات او شناخت درلودلی، نو نن به یې ډېر په بصیرت سره اسلام پېژندلی، د دښمن هر چال او حال ته به يې فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هره حربه د دښمن لخوا نه چې ورته مخې ته شوې وي، نو د دې کس به په حقیقي موضوع باندې سر خلاص وي.

نو خپل دښمن باید وپېژنئ او په تمامه معنا یې وپېژنئ، ځکه موږ او تاسې په نظامي ستراتېژۍ کې دا عنوان کېښود (دښمن پېژندنه) په دې باندې موږ او تاسې دلته مختصر بحث کوو. ان شاء الله! او دا باب هم لکه د خدعې د باب په څېر ډېر پراخه باب دی.

ورونو! په نظامي ستراتېژۍ کې به ډېر تمرکز ستاسې د دښمن په قدرت باندې نه وي چې دښمن دومره لښکر لري، دومره قوت او قدرت لري، اصلي تمرکز به ستاسې د دښمن په **فکر او عقیده** اوسیږي، په هغه فکر او هغه عقیده د دښمن باندې تاسې ډېر تمرکز کوئ چې دښمن خپل لښکر ورباندې رهبري او کنټرولوي یې، دې ته به تاسې په حرب کې او په نظامي ستراتېژۍ کې ډېره توجو کوئ، له نن څخه وروسته د دښمن په لښکر، په عسکرو، په تعداد، قدرت او په ښارونو کې ګشت او ګذار دې ټولو باندې زیات سوچ مه کوئ، هدف ستا باید هغه فکر او عقیده وي چې دغه لښکر رهبري او کنټرولوي یې، هغه باید هدف ونیسئ.

دا کار په څه باندې کولای شئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې تاسو د دښمن څخه دقيق شناخت او معلومات ولرئ، ځکه دښمن چې دی دا زموږ او ستاسې د رشد، پرمختګ او تقويت مانع کيږي او د مجاهدينو د اهدافو په وړاندې خنډ او زنډ ايجادوي نو بايد د اسلام په سياسي نظام کې دښمن وپېژنئ.

د دښمن تعريف: هر هغه څوک چې هر په نامه او جامه د مجاهدينو د رشد، پرمختګ، قوت او پراخۍ مانع او خنډ ګرځي دغه کس دښمن دی، يعنې هر څوک چې د اسلام د سياسي نظام د رشد، پرمختګ او تقويې په وړاندې مانع او خنډ ګرځي، نو همدغه کس د اسلام سياسي نظام موږ ته د دښمن په حيث راپېژني.

د دښمن پېژندلو علت څه دی؟

دښمن پېژندنې ته ځکه لومړيتوب ورکوو چې موږ د دښمن په مقابل کې څنګه غبرګون وښايو، د دښمن په وړاندې کوم عکس العمل ته په موجوده وخت کې ضرورت دی نو په دې خاطر د دښمن پېژندل لازمي دي!

که څوک له تاسې پوښتنه وکړي چې د اسلام په سياسي نظام کې د دښمن په پېژندنه ولې دومره تاکيد راغلی او ولې يې د دښمن پېژندنې ته دومره اهميت ورکړی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو جواب به مو دا وي: د دې لپاره چې پوه شو چې د دغه دښمن سره څنګه عکس العمل وکړو، نو لازمي ده چې اول دښمن وپېژنو چې دښمن څوک دی؟

هر څوک، په هره جامعه او جامه کې، په هر کنج او ګوښه کې، په هره طريقه او هره وسيله باندې چې د اسلام د سياسي نظام د رشد، تقويې او پرمختګ مانع او خنډ ګرځي، دا زموږ دښمن دی.

يو څوک به خارج کې ناست وي، د کمپيوټر او د موباېل او د خبرو له لارې زموږ د نظام د رشد، پرمختګ او تقويې په وړاندې خنډ ګرځي، دې ته به د دوست په سترګه نه ګورې، دا هم ستا د دښمن په لېست کې راځي، داسې نه ده چې دښمن تاته فقط هغه څوک وي چې تاسره مخامخ مسلح جنګ کوي، نو د همدې لپاره وايو چې د دښمن پېژندنه اړينه ده چې تاسې د دښمن ټول ډولونه او اقسام وپېژنئ.

يو څوک به له نېږدې څخه او يو څوک به له لرې څخه تاسره دښمني کوي، يو څوک به د دوست په جامه کې ستا دښمن وي يعنې يو څوک به دې ظاهري دوست وي خو لېکن ستا د نظام د ترقی، پرمختګ او رشد مانع به وي، نو دا بيا دوست نه بلکې دښمن دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو له نن څخه وروسته همدې قالب ته هر څوک ور اچوئ، بیا به تاسې ته خپل دښمن خپله ځان ښايي، ځینې خلک داسې وي چې د دښمن صف ته هم نه وي تللي، ستا په مقابل کې یې سلاح هم نه وي راپورته کړې، خو د ده له شتون او فعالیت څخه دا ښکاره جوتیږي چې ستاسې د نظام د پرمختګ او ترقۍ په وړاندې خنډ دي، نو داسې خلک هم د دښمن په لیست کې ورزیات کړئ.

ورونو! دښمن په څو قسمه وي، دښمن یا داخلي دښمن وي او یا خارجي دښمن، یا انفرادي وي او یاڅو ډلې یوځای شوې دي، یا علني او ښکاره دښمن وي یا پټ، یا د خپلې دښمنۍ اظهار کوي او یا خپله دښمني پټوي، یا مو دښمن وړوکی دی، خو دښمني یې بې اهمیته ګڼل نه وي په کار، یا مو دښمن ډېر لوی دښمن دی، خو فلحال ما او تا سره بې اهمیته دی، یا دښمن ځان ته د دوست شکل غوره کړی او یا علني صراحتًا خپله دښمني اعلانوي، نو د دښمن دغه ټول انواع او اقسام د دښمن پیژندنې د عنوان لاندې مطالعه کوو ان شاء الله!

تاسو باید پوه شئ چې دغه دښمن اوس وړوکی دی، لیکن با اهمیته دښمن دی، د دغه دښمن تعداد زیات دی، خو فلحال بې اهمیته دی، دغه کس دښمن دی باید زه یې وپیژنم، خبر دی که په ظاهر باندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې د دوست شکل اختيار کړی خو ماته يې پلټنه لازمي ده چې معلومه کړم چې دا په کومه طريقه د دوست په جامه کې ماسره دښمني کوي.
ځينې وخت انسان د ځان لپاره دښمن شي، مجاهد يا عام مسلمان او مؤمن وي، خو بس يو دم د اسلام د سياسي نظام دښمن شي، نو څنګه موږ پوه شو چې زه ولې د اسلام د سياسي نظام دښمن ګرځېدلی يم؟
هر هغه لاره، کار، خبره او اقدام چې ستا د نظام د رشد، تقويې او پرمختګ مانع وي، نو له هغې څخه ځان وساته که نه ته خپله بيا د خپل نظام دښمن يې، خو هغه دښمن يې چې په اهميت د موضوع باندې نه پوهېږې او داسی کار، اقدام، خبرې او داسې عکس العمل دې اختيار کړی چې ځان دې همدې چوکاټ او قالب ته وراچولی، ته بيا هغه دښمن يې چې فلحال ستا ضرر دومره نه محسوس کيږي بلکې نسلونه او کلونه وروسته ته د مسلمانانو ريښې او تهداب له منځه وړي.

ورونو! په همدې اساس د يو سياست مدار او مجاهد په حيث دا سوچ او فکر وکړه چې زه کوم اقدام کوم، مجاهدين استعمالوم،د جهاد په نوم مې حرکتونه شروع کړي دي، تنظيم دی او پيسې دي راروانې دي او د جهاد په نوم باندې لوبه شروع ده،خو دغه وخت د خپل ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه ته پوښتنه وکړه چې دغه کوم کار ما شروع کړی دی،د اسلام د سياسي نظام د رشد، ترقۍ او قوت باعث کيږي که نه برعکس خبره دی؟ که يواځې دې يو کار شروع کړی او فقط خپل تجارت کوې، جهاد بدناموې نوره کومه لاسته راوړنه نه لرې او زيان دې آينده نسلونو ته له حده زيات دی، تنظيمونو همدا لوبې وکړې، همدوی خپله د خپل نظام دښمني وکړه، ځکه نو هم يې خپله اوس دا حال دی او هم يې امت له داسې سرنوشت سره مخ کړی دی.

دښمن ځينې وخت په مختلفو ميدانونو کې تاسې سره جګړه کوي، کله په سياسي ،کله اقتصادي، کله نظامي او کله فرهنګي ميدان کې، نو په همدې اساس له نن څخه وروسته وروره! هر څوک چې تا په دې قالب کې واچاوه چې هغه ستا د نظام د رشد، پېشرفت او تقويې مانع وو، نو لازمه ده چې د جګړې ميدان يې هم معلوم کړې، چې دا اوس په کوم ميدان کې ما سره دښمني کوي؟

فرهنګي، عقيدوي، سياسي، نظامي، اقتصادي، په کومه برخه او په کوم جهت کې ماسره دښمني کوي؟ دا يې هم په ډاګه کړه.

د دې بحث فايده څه ده؟

يو څوک وايي، چې زه د دښمن په پېژندنه کې سوچ او فکر نه کوم، لېکن خپل کار مې شروع کړی او روان يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروره! که ته دا اصل مراعت کړې، دې کې سوچ، فکر، ښه دِقت او ځيرکتيا څخه کار واخلې دا ټول د دې باعث کيږي چې دښمن تا غافله نه کړي دا د سياست کمال دی.

تا دښمن پېژندلی، هر څوک چې په هره جامه کې د نظام د ترقۍ پرمختګ، قوت او پراخوالي مانع او خنډ وګرځي تا ورته دا د دښمن نوم انتخاب کړی او ورته دې فکر دی چې که ته زما د نظام په وړاندې خنډ ګرځې، نو ته مې دښمن يې، ميدان دې هم ورته تعيين کړی، چې ته په عقيدوي، فرهنګي او فکري... او يا هغې ميدان کې زما دښمن يې، نو په همدې اساس دغه کس تا غافله کولای نشي، نو دا يې ستره فايده ده. چې هر وخت تا خپل دښمن کټګوري کړ، دښمن دې وپيژانده، هغه ميدان، برخه، طرف او حوزه دې هم وپېژندله له کوم څخه چې دښمن تاسره په جګړه بوخت دی، د دښمن دا تشخيص دې هم وکړ چې دا د دوست په جامه کې دښمني کوي که د دښمن په شکل مخ ته راځي؟ دا دې هم معلومه کړه چې دا دښمن دې غټ دی که وړوکی دې؟ ضرر يې په کومو برخو کې ډېر او په کومو کې کم دی؟ نو د داسې نورو ډېرو اړخونو په معلومولو به ته د نورو ګټو ترڅنګ يوه ستره فايده دا ترلاسه کړې چې دا دښمن به هېڅکله تا غافله نه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سياست په باب کې چې د مجاهدينو لپاره ډېره مهمه مسئله ده، هغه دا ده چې خپل **مخفي دښمنان** بايد ضرور وپېژني، د دې څخه هېڅکله غافله نشي، زموږ د بحث ټوله خلاصه دا ده: د يو سياست مداره، ځيرکه او هوښيار مجاهد او امير په حيث بايد له نن څخه وروسته د خپل نظام مخفي دښمنان راپيدا او مخه يې ونيسې.

ولې دا کار له ټولو مهم دی؟

ځکه چې علني او ښکاره دښمن خو دې معلوم دی، ضرر يې هم تاته معلوم او ورته په هر صورت متوجه يې، خو مخفي دښمن بيا هغه دښمن دی چې تاته به ښکاري نه، خو ګوزارونه به يې زغمې او يا به تاته ښکاري، خو ته به ورته د دوست په نظر ګورې، تاته به يې ځان دوست معرفي کړی وي، خو زيان او ضرر به يې له ښکاره دښمن څخه لس چنده زيات وي، نو داسې پټ دښمنان او يا هم د دوست په جامه کې ښکاره دښمنان مو تر هغه وخته پورې خپله دښمني مخفي او په دې فکر کې وي چې تا غافله کړي.

چې غافله يې کړې، بيا نو نه يواځې د خپلې دښمنۍ اظهار کوي، بلکې بيا خه پوخ ګوزار هم درکوي، دا بيا داسې وخت وي چې له يوه لورې به په تاسې ډېر ستونزې راغلې وي او د بل طرف نه هغه د لستونې ماران به هم خپله ژبه راباسي او له نېږدې څخه به در باندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمله او ګذار کوي. نو تل په دې فکر کې اوسئ چې تاسې د دښمن له لورې غافله نشئ، بلکې تاسې دښمن غافله کړئ.

څه وخت کولای شو دښمن سم وپېژنو، په ځانګړي ډول مخفي او پټ دښمن؟

هغه وخت چې د دښمن ښخه سم شناخت ولرو. ځکه مخفي دښمن په ظاهره کې ما او تا ته ځان دوست معرفي کوي، نرمې او ګرمې خبرې راته کوي، خو لېکن د يوې مناسبې موقع په لټه او انتظار کې وي چې کله يې موقع ترلاسه کړه، نو بيا ټک درکوي.

مخفي دښمن ولې ډېر خطرناکه وي؟

ځکه چې پټ دښمن خپل چل ول، مکر او حيلې ټولې پټوي، نه يې ظاهروي، يوې موقعې ته يې ساتي، چې په ټاکلې موقع د خپلې دښمنۍ اظهار کوي.

وروڼو!

موږ او تاسو بايد دې مسئلې ته دقيق اوسېږو، هر څوک چې هر جامه کې، هر ډول چې زموږ د نظام د رشد او پرمختګ مانع اوسيږي نو دا زموږ او ستاسې دښمن دی، د داسې خلکو په نرمو، ګرمو او پستو خبرو هېڅکله دوکه نشئ، داسې دښمن بايد دقيق وپېژنئ او د دښمنۍ لاره او چاره او ميدان يې هم وپېژنئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیاست په باب کې یو معقوله ده وايي: "که غواړئ د دښمن له خطراتو څخه په امن کې پاتې شئ؛

اوله خبره: دښمن وپېژنه یعنې د رب العالمین په توفیق سره د دښمن څخه پوره معلومات حاصل کړه، د دښمن د معلوماتو ترلاسه کول او پېژندنه یې په ځان باندې فرض کړه، ددې لپاره چې د دښمن له خطراتو، ضررونو او د ګواښونو څخه په امن کې پاتې شې.

دوهمه خبره: دا چې تل په الله ﷻ توکل ولره،له خپلې هوښیارۍ، ځیرکتیا او دِقت څخه کار واخله.

درېیمه خبره: دا چې د دښمن په مقابل کې به تل آماده اوسئ، بې خبره به نه اوسیږئ.

دا درې اصله چې تا مراعات کړل، د رب العالمین په توفیق سره ته بیا د دښمن له خطراتو څخه محفوظ یې، حد اقل زموږ او ستاسې کار دا دی چې داخلي نظام محفوظ وساتو، بیروني خو هسې هم موږ او تاسې دښمن سره جګړه اعلان کړې، بیروني کې که شکست او که عقب نشیني راځي که ضربه او حمله وي، هغه دومره ضرر د نظام حیثیت ته نه رسوي، لکه څنګه چې د داخلي او پټ دښمن څخه کوم خطر او ضرر نظام ته رسیږي، نو د دښمن ښه دقیقه پېژندنه، هوښیاري، دقت، ځیرکتیا او آمادګي باید په هېڅ صورت کې پرېښنږدئ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو څوک چې آمادګي ولري، هغه خامخا اسباب استعمالوي، هغه خامخا ځان تياروي، بناً ته به ځان تيار کړې، نو بيا به د دښمن د هرې دښمنۍ لپاره آماده يې.

د دښمن پېژندنې بل اهميت دا دی چې ته به په ډېره آسانه طريقه مخفي دښمن وپېژنې، يعنې که ته له لومړي سره د دښمن پېژندنې ته دقيق يې، نو د مختلفو دښمنانو د پېژندنې په لړ کې به ته مخفي دښمن هم ښه درک کړې او په دې به پوهه شې چې داسې مخفي دښمن سره د دوستۍ کولو زيانونه څومره درانه او نه جبرانېدونکي دي، ته به د داسې دښمن ټول مشخصات وپېژنې، چې داسې دښمن ډېر تمرکز په نرمو او غوړو خبرو کوي، تل د خپلې دوستۍ او اخلاص اظهار کوي، د کار څخه يې د خپلو کارونو يادونه زياته وي، د وړوکي کار به ډېر ستر احسان په تا باروي.

نو تاسې چې د دغه راز کسانو ټول کارونه په دغه پورته ذکر شوې قالب کې واچول او قالب ته برابر شول، نو ته بيا پوهه شه چې دا کس دوست نه بلکې دښمن دی، نور يې نو په نرمو خبرو او ډېلاکونو مه خطا کيږه.

ورونو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که تاسې د مخفي دښمن په اړه هر څومره معلومات ترلاسه کړئ، د دې په مشخصاتو او نښو خپله مطالعه وکړئ او له داسې دښمنانو هر ډول پوهه ترلاسه کړئ، نو په دې به وپوهېږئ چې د مخفي دښمن اساسي او اصلي کار او وظيفه د مجاهدينو ترمنځه په مختلفو شکلونو بې اتفاقي خپرول او بې باوري پاشل دي.

زموږ او ستاسې دا مخفي دښمنان له کومې زاويې څخه ډېر کار کوي؟

جواب لنډ دی: د اختلافاتو اچولو له لارې څخه، نو په همدې اساس دغه خلک موقع ګوري، د همدې موقعې پورې ما او تا سره خه نرمه انډيوالي او دوستي کوي، کله چې موقع ورته مساعده شوه، نو بيا په يو دم مخ بدلوي، زهر پاشي او د مجاهدينو ترمنځ د بې اتفاقی تخم شيندي، د مشرانو او نورو ملګرو ترمنځ د بې باوری فضا رامنځ ته کوي.

تاسو به په خپله سيمه کې دغه ټولو اړونده مسائلو ته ډېر متوجه اوسيږئ، د خپلې منطقې يو عمومي اندازه به اخلئ، داسې خلک به په ډاګه کوئ او په دغه قالب کې به يې اچوئ، په وخت به د داسې خلکو مخه نيسئ، داسې افرادو ته به په هېڅ صورت کې د پټېدو او فعاليت چانس نه ورکوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نظامي ستراتېژۍ کې موږ په دې خبره وکړه چې تاسې به ډېر تمرکز د دښمن په قوت او لښکر نه کوئ، بلکې ډېره توجو او تمرکز به ستاسې د دښمن په فکر او عقیده وي، له دې مو هدف څه دی، په کوم فکر او عقیده؟

په هغه فکر او عقیده چې له هغې څخه زموږ دښمن تقویه او روزل کیږي، د همدې فکر او عقیدې په اساس زموږ مقابلې ته نوې دښمن رازېږیږي، همدا فکر او عقیده ده چې دښمن ما او تا سره د جګړې لیکو ته راداخلوي، په هر ډګر کې یې راسره جنګوي، نو په همدې اساس د دې فکر او عقیدې مخه باید ونیول شي.

تاریخ دا خبره ثابته کړې ده چې هغه وخت ته دښمن د پښو څخه غورځولی شې چې د دښمن فکر او عقیدې سره تل جګړه وکړې، فکر او عقیده یې له منځه یوسې، له دې جملو څخه څه راوځي؟ یعنې تاسې باید خپل حقیقي دښمن وپېژنئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا حقیقي دښمن څوک دی؟

حقیقي دښمن ستا د دښمن جسم نه، بلکې د دښمن فکر دی، د دښمن فکر او عقیده ستا اصلي دښمنه ده، څکه هماغه باعث د دې کیږي چې دښمن میدان ته راوباسي او ستا په مقابله کې یې وجنګوي مطلب حقیقي دښمن ستا هغه د دښمن ذهنیت دی.

نو په دې مسئله باندې ځان پوه کړئ، تر هغې چې تا د دښمن همدا ستا په مقابله کې د جګړې ذهنیت نه وي وژلی، د دوی همدغه د جګړې فکر او عقیده دې له منځه نه وي وړې که دوی په زرګونو ووژنې کوم بدلون نه راځي، بلکې نور درته تولیدوي، نو دا فکر او عقیده تاسې داسې یو ماشین وګڼئ چې ستاسې په خلاف د اسلحو په څېر افراد تولیدوي، نو د افرادو د ختمولو سره راځئ دا ماشین یې له کاره وغورځوئ، فلج، خراب او بېکاره یې کړئ.

دښمن ته تر هغې شکست نشئ ورکولای ترڅو چې په فکر او ذهن باندې یې حمله وکړئ، څنګه یې په ذهن او فکر باندې حمله کوو؟

کومه غلطي، تیروتنه او کوم سوء تفاهم چې د دښمن په فکر کې دی، دا عقیدوي، فکري، په اصولو کې، په عقایدو کې، دا ټولې غلطۍ دا ټولو ته واضحه کړئ، بیا هغه وخت ته کولی شې د دښمن په فکر باندې حمله وکړې، نو وروره ته منحیث د یو سیاستمداره د دښمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر لکه کتاب مطالعه کړه او لکه د ورقو په څېر يې د عقيدې د هرې ورقې، هر فصل او باب غلطۍ درک کړه او بيا پرې ګوزار او رد وکړه.
يو کتاب چې ګورې او بيا وربانديې رد ليکې، دوه درې ورقې چې دې مطالعه کړې، نو ته بيا پوهېږې، چې د دې کتاب په اړه ته په کومه کچه رد ليکلی شې؟ بيا يې نو هر يو عنوان بېل، بېل ګورې او د هر مضمون او عنوان بېل، بېل جاج اخلې، ته پوهېږې چې د دې عنوان لاندې دغه باطل او منسوخ روايات او دغه بې اساسه خبرې يې راوړې دي، نور ته ځان سره نوټ اخلې او په دې پوهېږې، چې ته په کومو، کومو برخو رد وليکې، ټولې ضعيفه نقطې او مسئلې يې ځان سره نوټ کوې او بيا پرې راتاوېږې او ښه کلک رد پرې ليکې او ترڅنګ يې حقايق هم ورپه ګوته کوې، نو دغسې د دښمن ذهن او فکر هم حساب کړه، دغسې د دښمن د ذهن او فکر ورقه ورقه مطالعه کړه، هغه ضعيفه عقيده يې، هغه باطله نظريه يې، هغه غلط فکر، تصور او استدلال يې، هغه غلطه ذهنيت سازي يې، نو دا ټول معلوم، بيا يې راښکاره او ښه قوي د رد او د ګوزارونو لاندې ونيسه.
مطلب دا دښمن ته وښايه چې ته له څه شي څخه ماسره د جګړې لپاره استدلال کوې دا ټول باطل دي، ستا دغه عقيده او فکر ټول په دغه قرآني او نبوي دلايلو او په دې منطقي او عقلي دلايلو مردود دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زه چې تاسره جګړه کوم زما عقيده او منهج دا دی چې دا په دې او دې ... دلايلو حق او روښانه دی ... بيا يې نو څوک جګړې ته نه تياريږي، کله چې هغه پوه شي چې زما جګړه په باطله ده، بيا دوی ستا په مقابل کې جګړې ته د خپلو افرادو د تيارولو هغه انګېزه او دليل له لاسه ورکوي او بالاخره د شکست سره مخ کيږي.

دا به داسې ساده موضوع نه نيسې وروره: د نړۍ قوي، قوي قدرتونو شکست خوړلی، په شرط د دې چې په ذهن باندې يې حمله شوې وي، مخکې موږ او تاسې په دې بحث کړی و، چې ظاهراً موږ او تاسې ټول دښمن نشو ختمولای، نو په کار ده چې د دښمن د دښمنۍ او جګړې فکر له منځه يوسو خو دا فکر به يې څنګه له منځه وړو؟

دا به په دښمن پېژندنه باندې له منځه وړو چې دښمن وپېژنې او ذهن يې ورته مطالعه کړې، د دښمن د ذهن، فکر، عقيدې، انګيزې، مورال او د جګړې روحيه يې ... د دې ټولو په اړه بايد ته لومړی معلومات ترلاسه کړې، ځکه چې ستا حقيقي دښمنان همدا دي.

ورونو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن پېژندنه کې چې هروخت(د دښمن پېژندنې)لفظ استعمالیږي یا همدا بحث راځي او دا مسئله یادیږي، نو ته پوهه شه چې دا دښمن پېژندنه دوه بُعده یا طرفونه لري.

یو طرف او بعد یې: د دښمن د فزیکي حالت یا ظاهري حالت پېژندنه ده چې دا په حربي برخې پورې تړاو لري یعنې په حربي (نظامي، عسکري) باب کې پېژندل کیږي او هر ملګری په خپله سیمه کې په دې باندې پوهیږي چې دښمن څنګه په ظاهري شکل وپېژني، د امکاناتو،د اسبابو،د تخنیک، د تکتیک،د قدرت او د ضعف نقطو څخه یې دا ټوله اندازه ځان ته لګولی شي او دا د حرب اړوند مسئله ده.

د دښمن پېژندنې دویم بُعد: د دښمن د فکر، انګېزې، عقیدې، ذهنیت، مورال او روحیې پېژندل دي چې دښمن ته قوت، انرژي، بقا او دوام ورکوي، دا بیا د سیاست په باب کې راځي، که زه او ته غواړو چې دښمن ختم کړو لېکن تر شا یې یو محرکه قوه شته، نو لومړی د دښمن همدغه تحریک کوونکې ځواک او قوت سره مبارزه په کار ده، په ځانګړي ډول هغه دښمن چې تاسره د باطلې عقیدې په اساس جګړه مخ ته وړي، لکه دا قراردادیان او روافض.

نو دوی سره به فکري، عقیدوي، دعوتي او اعلامي جګړه نه درویږ، بلکې ورځ تر بلې به یې ورسره تېزوئ او پراخوئ ان شاء الله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه مخکې مو چې وویل، د دوی دا باطله نظریه او عقیده چې دوی پرې موږ سره خپلې جګړې ته مشروعیت ورکوي، دا به ورته راسپړې او د دې بطلان به ورته ښکاره کوې، سترګې به یې غړوې چې تاسې ته څه ویل کیږي دا اسلام نه، بلکې دا دیموکراسي ده، له کوم څه چې دفاع کوئ دا اسلامي نظام نه، بلکې دا د بین الملل په کفري اصولو استوار په قطر کې ډیزاین شوې د اسلام په نامه نوې دیموکراسي ده، په دې اړه به ورته له هرې لارې پراخه ثبوتونه او دلائل وړاندې کوئ او د حقیقي اسلامي نظام په اړه به هم ورته پوره معلومات ورکوئ او د خپل سپیڅلي منهج او د خپل اسلامي سیاسي نظام په اړه به یې پوهوئ، نو هله به د دوی د جګړې دا فکر او عقیده مړې او دوی به خپله ماتې او شکست مني ان شاء الله .

نو تاسې په دښمن پیژندنه کې د دښمن د قدرت منبع خپله پیژنئ چې ستاسې د دښمن د ځواک، قوت او کثرت منبع د دوی باطله او پوچه عقیده، غلط فکر او نظریه ده، له همدې څخه دوی انرژي او له همدې څخه خړوبیږي، نو موږ او تاسې ته لازمه ده چې د دښمن د فکر او عقیدې دا سرچینې ور وچې کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن پېژندنه کې مو دا خبره وکړه چې دا دوه بُعده لري، یو ظاهري او بل یې اصلي بُعد(اړخ، طرف) دی چې هغه عقیدوي، فکري او معنوي دی.

په همدې ظاهري بُعد کې دښمن خپل ټول د ضعف نقاط مخفي کوي او د ضعف کومه نقطه نه پرېږدي چې ته وربانديې ګوزار وکړې، همداسې خپلې د قوت نقطې او خپل ځان محفوظ ساتي، کله کله داسې د ضعف نقطې تاسې ته په اختیار کې درکوي چې کله هغه خپله یو دام وي، غواړي چې تاسې ته چل او دوکه درکړي.

لېکن په خپلو عقائدو، افکارو، نظریو او د جګړې په سوژو کې خپل باطلوالی او نیمګړتیا نشي پټولای او په دې نه توانېږي چې د خپلې باطلې عقیدې باطلوالی او کفر پټ کړي، نو کله چې د دښمنۍ په قالب کې یو ځوک واچوه او هغه ستا په همدې قالب کې جوړ راغی، چې د اسلام د سیاسي نظام د رشد، پرمختګ، پراخوالي، قوت او ترقۍ په وړاندې خنډ و، نو ته پوهېږې چې د دې جګړه باطله ده، دوی د غلطې عقیدې او فکر ښکار شوي دي، د اسلام په نامه د اسلام جرړې وباسي، نو په همدې اساس که دښمن په ظاهر هر څومره قوي وي او د خپل د ضعف ټول نقاط پټ کړي، خو په خپله عقیده کې د ضعف او باطلوالي نقاط نشي پټولای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی مجبوره دي چې خپل باطل فکر، عقیده او انګېزه خپلو عسکرو ته راښکاره کړي او هغوی پرې جګړې ته آماده کړي، نو ځکه یې بیا باطلوالی ټولو خلکو ته هم علني شي، نو دښمن ته د بنیادي او تلپاتې شکست ورکولو لپاره لازمه ده چې د دوی په باطل فکر او عقیده حمله وکړو.

دښمن په دې دویم بُعد کې تاته خپله د خپل ضعف او باطلوالي نقطې درکوي، په دې اړه خپل د کفر او ردت ثبوتونه درته وړاندې کوي، تاسې اوس دې طالب ته وګورئ چې نارې د اسلام وهي، خو داسې کړنې کوي چې صریح کفر دی، داسې خبرې، داسې اقوال او افعال یې شروع کړي چې له هر یو څخه یې د دوی د ګمراهۍ، شرک او ارتداد څرګند ثبوتونه او بېلګې په لاس راځي، نو په همدې اساس باید د اعلام، دعوت، او نورو اړوند ادارو ملګري تل د دوی د ضعف دغه نقطو ته متوجه اوسېږي او د خپلو ګوزارونو لاندې یې وساتي، د دوی هره خبره، هر عمل، قول او فعل یې راواخلئ د اسلام په تله یې وتلئ او خلکو ته یې د کتابونو، بیانونو، رسالو، مجلو، لیکنو، ویډیوګانو او نورو دعوتي لارو څخه ورسوئ، لله الحمد د دې اغیز اوس هم خورا زیات دی او که دا جګړه همداسې ورسره توده مخ ته لاړه شي، نو په آینده کې هم د دوی غاښونه برېښوي او د دوی په کفر

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ردت ټول خلک پوهيږي، نو تاسې به ډېر دقت په همدې برخه کې کارکوئ چې معلومه کړئ د دښمن د قوت منبع کومه ده؟

د قدرت سرچینې یې کومې دي؟

په عقيده او فکر کې یې کومه نیمګړتیا او د اسلام ضد خبرې دي؟

په دې ټولو به بیا سوچ کوې، دښمن به کټګوري کوې، مختلف دښمنان دي، توپیر به یې کوې، کفار د قوت جلا منابع لري، دا مرتدین یې بېلې لري، تاسې باید ټول کټګوري کړئ.

فرضاً د امریکا قوت او حمایت په څه باندې دی؟

منبع د قدرت یې کومه ده؟

منبع د قدرت یې دا ده چې ملت او رعیت یې د نظام څخه حمایت کوي، دا نقطه تا راپیدا کړه، اوس داسې فعالیت، حرکات او عملیات کوې چې دا باعث د دې شي چې دغه ملت او رعیت د نظام څخه لرې کړي، په منځ کې بې باوري او فاصله پیدا شي، نو خپله بیا د دوی په یو بل اعتماد ختميږي، د قوت منبع یې له منځه ځي او دښمن د شکست په طرف روانيږي، نو ته دا سوچ مه کوه چې د ټولو دښمنانو او د هر دښمن د قدرت منابع سره ورته یا یو شان او یو دي.

د هر دښمن لپاره به جدا فکر کوې، ځینې وخت ستاسې لپاره د قدرت منبع یو شی وي، د دښمن لپاره بیا بله وي، ستاسو لپاره به یو شی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهمیت ورږ وي او ستاسې د نظام ستنې او پرې ولاړ وي، خو د دښمن دغه منابع بیا توپیر کوي، هغوی ته به بیا بل څه د اهمیت وړ وي نو تاسې دا مهارت ځان کې پیدا کړئ چې د دښمن پېژندنې په باب کې د هر دښمن قوت او قدرت یې جلا پیدا او بالاخره یې د ضربې او ګوزار لاندې ونیسئ.

ورونو! تاسې په دې پوهه شئ چې د اسلام په سیاسي نظام کې (دښمن پېژندنه) درې اصله لري او همدا درې اصول باید موږ د دښمنانو د پېژندنې په مورد کې مراعت کړو:

د دښمن پېژندنې اصول

اول اصل : د دښمن پېژندنه (شناخت):

دویم اصل: دښمن ته د دښمن په سترګه کتل:

دریم اصل: دښمن سره ببرته دښمني کول:

اول اصل : د دښمن پېژندنه (شناخت):

یعنې د دښمن د دښمنۍ د لارو، چارو، تکیتک او ډول پېژندل په ما او تا لازم دي، یعنې په دې ځان وپوهوو چې دښمن په کومه طریقه تا سره دښمني کوي، د دښمن د دښمنۍ طریقې او لارې پېژندل له ټولو مهم دي، نو په دې پوهېدل ضرور دي چې له کومې لارې څخه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومو اسبابو، امکاناتو او طريقو دښمن مونږ سره دښمني کوي؟ دغه طريقې، اسباب، لارې، تکتيکونه، شيوه، طرز، او ډول... دغه ټول را پيدا کړه، دا ډېره مهمه ده، که ته غواړې له نن څخه وروسته په دښمن پېژندنه کې سوچ وکړې او دا ټولې لارې چارې معلومې کړې او ورسره د دښمنۍ په فکر کې شې نو بايد د دښمن د دښمنۍ لاره وپېژنې چې په کومه لاره باندې دښمن تاسره دښمني کوي.

دويم اصل : دښمن ته به د دښمن په سترګه ګورې:

دښمن ته به په ساده او عادي نظر نه ګورې، يو چا سره دې دښمني ده، خو بيا هم درته دا موضوع ډېره عادي وي، څنګه چې لازمه ده هاغسې فعاليت، جديت او قاطعيت نه لرې، لکه څنګه يې چې دښمن ستا په مقابل کې لري، يعنې ځان به ړوند او کوڼ نه اچوې، چې دا خيال پلؤ وهې چې ياره بس دښمن مې اوس ماته د ګوزار راکولو توان نه لري، اوس يې په ما رحم راځي يا نرمي راسره کوي، نو ستا دا خوش فهمي او په دښمن نېک ګوماني به تا له ګړنګونو ګوزار کړي، ته به همداسې بېکاره ناست يې او دښمن به دې د نابودۍ لپاره تيارۍ نيسي.

د دښمن پېژندنې په دې دويم اصل کې دا هم مهمه ده چې دښمن ته به د دښمن خطاب کوې، کله يې چې نوم دښمن شو، نو بيا ورسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هره برخه کې په زغرده دښمني په کار ده، نوم يې چې دښمن شو، بس د هغه مقابل کې بايد ته بې احساسه ونه اوسې.

درېيم اصل: دا چې دښمن سره بېرته دښمني کول:

دا يو فريضه ده په تا باندې چې دښمني يې په ځان لازمه کړې، دښمن دې وپېژانده، د دښمنۍ لارې چارې دې وپېژندلې او نوم دې هم ورکړ چې دغه زما دښمن دی، نو اوس دې پښه په بله اړولې او نور نو بې غمه دې يا دوکانداري شروع کړې يا دې په مدرسه کې تدريس ته پرلت وهلی، داسې نه ده! په دې ستا د دښمنۍ دا مکلفيت نه تر سره کيږي! دښمن سره به دښمني کوې، ميدان ته به راوځې، ځکه په تا باندې خو سل په سله بيا حجت قايم دی چې هم دې دښمن وپېژانده، هم دې د دښمن د دښمنۍ لارې، چارې وپيژندلې، هم دې دښمن ته د دښمن نوم ورکړ، هم دې دا دښمن شاګردانو ته تشريح او ور معرفي کړ، چې دغه زموږ او ستاسې دښمن دی او بيا خپله د دښمنۍ ميدان ته نه راوځې، ته بيا ډېر ناځوانه کس يې، د اسلام په سياسي نظام کې بيا تا د دښمنۍ اصل او اساس نه دی ساتلی او نه دې پوره کړی، دغه دښمن پېژندنه په دغه دريو اصولو باندې استواره ده که يو څوک راولاړېږي او وايي:

چې ما دښمن پېژندلی دی او ما خپل دښمن سره دښمني شروع کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده، نو پوه شه که دغه درې اصله يې مراعت کړي وو نو صحيح ده، دغه کس صادق دی او دغه کس يقيني خپل دښمن سره دښمني شروع کړې ده، خو يو کس چې د دښمنۍ په لړ کې په دغه درېو اصولو باور نه لري، نه يې عملي کوي، د دښمنۍ ميدان ته نه راوځي، دښمن سره د خپل توان او وس مطابق ربښتينی او ښکاره دښمني نه کوي، بس دغه کس په خپل داعيه کې خطا او دروغجن دی. ځکه:

اول: ته د دښمن د دښمنۍ په طريقه باندې نه پوهېږې چې دښمن په کومو طريقو باندې ما سره جګړه کوي.

دوهمه: دا چې دښمن ته تا د دښمن نوم نه دی ورکړی، دښمن ته دې د دوست په سترګه کتلي او يا د دښمن سره دې دښمني ساده او عادي ګڼلې.

درېمه: دا چې د دښمنۍ ميدان ته عملي راوتلی نه يې، دښمني دې نه ده شروع کړې، نو په همدې اساس ستا دعوه غلطه ده او ستا خبره د قبول وړ نه ده.

د دښمن دوهم تعريف:

دښمن هغه کس دی چې ستا د اهدافو خلاف اهداف ولري يعنې ستا د اهدافو ضد اهداف مخ ته وړي، آرمان، آرزو او تمنا يې ستاسې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

آرزوګانو، تمناو، آرمانونو، اهدافو او غوښتنو په مقابله کې واقع وي، د عمل نتیجه يې هم ستاسې د دغه ټولو ارزښتونو نابودي او له منځه وړل وي نو ته پوه شه چې داسې کسان ستاسې دښمنان دي.

د اسلام په سیاسي نظام کې موږ د دښمن دوه ډوله تعریفونه وړاندې کړل او دغه دوه قسمه تعریفونه مو ځکه وکړل چې موږ سره د دښمن په پېژندلو کې مرسته وکړي، نو په همدې اساس دهر هغه چا چې ستاسې د اهدافو سره يې اهداف مخالف وو، یعنې د اسلام په سیاسي نظام کې زما او ستا اهداف او آرمانونه معلوم دي، زموږ د اهدافو، غوښتنو، آرزوګانو او لاس ته راوړنو په خلاف يې عمل کاوه او په مقابل کې زموږ د اهدافو ضد هدفونه درلودل او د کارونو په پایله کې يې زموږ د نظام سقوط کول هدف وي، نو دا کس دښمن دی، که په تمکین کې او یا د مجاهدینو د لاس لاندې اوسیږي دا کس در څخه خطا نشي، رانیول او قضا ته يې معرفی کول لازمي دي ځکه دې کې حتمي سه فساد شته دی.

د دښمن د دښمنۍ څخه سترګې پټول او یا په غفلت کې ځان واقع کول د جګړې د ختمېدو باعث نه کیږي، بلکې په خپله سیمه کې د دښمن دقیق پېژندل یعنې د دښمنۍ ټول اړخونه او لارې چارې يې پېژندل، د دښمنۍ ټول اصول مراعتول دا د دښمن د نابودۍ سبب کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دښمن د دښمنۍ مراحل او مراتب

یعنې دښمن په لاندې مراحلو کې مونږ سره خپل دښمنۍ ته دوام ورکوي:

1. **فشار راوړل**
2. **ګواښ کول**
3. **د بدیل وړاندیز کول**
4. **اقدام او شکنجه کول**
5. **فکري جګړې ته مخ کول**
6. **د مذاکراتو وړاندیز کول**
7. **پروپاګندې او د افواهاتو تبلیغات کول**
8. **شدت او سختۍ څخه کار اخیستل**

د دښمن د دښمنۍ اوله لاره فشار راوړل دي، رسول الله ﷺ چې کله اسلام طرف ته دعوت پیل کړ، د قریشو مشرکین راټول شول او ابو طالب ته یې وویل: "چې لاړ شه او وراره ته دې ووایه چې دا کوم کارونه تا شروع کړي، له دې څخه لاس واخله" نو له دې پوهه شۍ چې دښمن غواړي ستا د حمایت کوونکو او ملاتړو له لورې په تا فشار وارد کړي، یا یې درسره په دښمنۍ کې ښکېل یا یې درباندې بې باوره او یا نورې طمعې ورکړي او یا ورته ګواښ او تهدید وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې مو یادونه وکړه چې زموږ او ستاسې تر ټولو سخت او خطرناک دښمن هغه دښمن دی چې پټ او مخفي وي، نو باید چې داسې دښمنان تاسې وپېژنئ، د دښمن د دښمنۍ لارې باید وپېژنئ، کله چې دښمن خپل شوم هدف ته ځان رسوي، نو په یو قوم کې یا یوه سیمه کې د خپلو نفوذي (پټو) کسانو څخه په استفاده ځان خپل هدف ته رسوي، دا د دښمن د دښمنۍ یوه لاره ده.

کله چې په مکه کې د قریشو دا اوله او دویمه حربه ناکامه شوه، مشرکین راغلل ابو طالب یې تهدید کړ ورته وایي: "دا کومې خبرې چې ستا وراره شروع کړي او له دې څخه لاس په سر نه شي، نو بیا ته او وراره دې د جګړې میدان ته راووځئ، چې سره یې معلومه کړو یا تاسې هلاک شئ یا موږ"

ابو طالب ته یې د اخطار او د تهدید خبره وکړه، نو دا د دښمن د دښمنۍ مراحل دي، دې ته به خپل ذهن عیاروئ چې دښمن مرحله په مرحله تا سره دښمني کوي او ته به دې ته ډېر متوجه اوسېږې او دفاع به ترینه کوې، نو بیا به ته د کامیابۍ طرف ته ځې.

رسول الله ﷺ باندې د دې لپاره چې د اسلام سیاسي نظام حاکم کړي نو د دښمن له لورې دا مراحل ورباندې ډېر راغلي او په دې تراو یې ډېرې سختۍ تېرې کړې دي، نو په موږ خو به خامخا دا مرحلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځي، زما او ستا په ملاترړو به هم دښمن مختلف فشارونه واردوي، حمله به پرې کوي او زموږ له ملاتړ به يې لاس په سر کوي، هغه قوم چې زما او ستا د مرستې او قوت سبب کيږي نومورې قوم د دښمن لخوا تهديديږي، دا د دښمن د دښمنۍ لارې دي، چې کله دويمه مرحله هم د دښمن ناکامه شوه، بيا په دريمه مرحله کې دښمن ستا ملاتړو او حمايت کوونکو ته د بديلې لارې په وړاندې کولو سوچ کوي، کله چې د مکې مشرکينو وليدل چې تهديد هم کار ورنه کړ، نو بيا راغلل ابو طالب ته او ورته يې وويل: "چې که ته له خپل وراره څخه په دې خاطر ملاتړ او ساتنه کوې چې ستا خدمت کوي، نو موږ تاته د دې بديل کې يو بل ښکلی ځوان درکوو، عماره بن وليد يو ښکلی او قوي ځوان دی، همدارنګه ښه نسب والا انسان هم دی، بس دغه درکوو، ته موږ ته محمد راکړه، دا کس به ستا خدمت کوي، دا بديل واخله".

ابو طالب ورته په جواب کې وويل: "عجيبه کار کوئ، تاسې خپل بچی ماته راکوئ چې زه يې درته وساتم او درته يې تربيه کړم او زه خپل بچی تاسو ته درکړم چې تاسې يې ووژنئ".

نو کله چې بيا بديل هم نتيجه ورنه کړه، بيا دښمن عملي اقدام کوي، نيول، شکنجه او وژل کوي او د زور له لارې کار اخلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشرکین چې کله پوه شول چې دې بدیل لارې هم نتیجه ورنه کړه بس کېناستل او مشوره یې وکړه چې د هر چا د قوم او خپلوانو څخه کوم کسان مسلمانان شوي وي او ایمانونه یې راوړي وو، نو د هغوی اسیرول، شکنجه کول او وژل دې پیل کړي او همدا کار یې شروع کړ مسلمانانو ته به یې ویل: "یا د محمد ! ﷺ د دین او دوستۍ څخه تېر شئ او یا به مو دا حال وي"

ورونو!

څوک چې د حقیقي اسلام او توحید دعوه کوي باید دې ته تیار وي، چې دا مراحل په موږ راتلوونکي دي، ذهناً دې ته آماده اوسه چې تاسره به هم همدغه شان دښمني کیږي، له هرې مرحلې چې ته کامیابه وځې، نو باید د الله شکر ادا کړې، چې له یوې مرحلې ووتم او بلې نوې مرحلې او نوي باب د دښمنۍ ته داخل شوم او دا فکر به درسره وي چې ته مرحله په مرحله خپل هدف ته نیږدې کیږې.

کله دښمن د شکنجو، اسارتونو او شهادتونو په ترسراوي هم خپل هدف ترلاسه نشي کړای یعنې مؤمنان له خپل هدف څخه منحرف نشي او په خپل عزم ټینګ ولاړ، صبر، ثبات او استقامت وکړي، نو له دې وروسته بیا هم دښمن په آرام نه کېني، بلکې خپله فکري جګړه تېزوي او هغې ته زور او شور ورکوي، تاسې به سیرت کې لوستي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي چې کله د مشرکينو دې کار هم نتيجه ورنه کړه چې مسلمانان يې په هرځاى کې نيول، زورول، ربړول، شکنجه کول، اسيرول، وژل ... او د دې هر څه باوجود بيا هم د اسلام سپېڅلي دين لمن پراخېده، نو بيا يې خپله فکري جګړه تېزه کړه، دا يې درک کړه چې د حج شپې ورځې رانبږدې شوې دي، د نړۍ له مختلفو سيمو څخه خلک حج ته راځي، نو فکر يې وکړ چې دا بهرني خلک راځي نو راځئ د دوی فکر خو بدل کړو، دوی چېرته د رسول الله ﷺ د دعوت څخه متأثره نشي او اسلام له ځانه سره خپلو سيمو ته انتقال او نور هم پراخي پيدا نه کړي، د مسلمانانو ملګري زيات نشي او دوی سره نور خلک يو ځاى او هجرتونه ونه کړي. ﴿وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ ٱللَّهُ ۖ وَٱللَّهُ خَيْرُ ٱلْمَٰكِرِينَ...﴾

د دوی د دې منفي تبليغاتو نتيجه د دوی د طمعې خلاف راووتله، دوی به چې هر چا ته ورغلل، نو ډېری خلک به په خپلو مراسمو مصروف وو، بيخي به يې رسول الله ﷺ ته فکر هم نه و، خو دوی به ورته ويل: "اي خلکو! داسې يو کس دلته پيدا شوی د پيغمبرۍ دعوه يې کړې، نوم يې محمد دی او د پلار نوم يې عبد الله دی او وايي چې زه رسول الله يم، د نوي دين طرف ته دعوت کوي، پام چې د دې خواته ورنشئ او نه يې خبرو ته غوږ کېږدئ، ګوره که ورغلئ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو خبرې یې دربندې تاثیر کوي، د هغې خبرو کې ډېر سکون او تاثیر دی، بیا به د خپلو پلرونو دین پرېښودو ته اړ شئ"

د خلکو به یې نور هم تشویش زیات کړ او دا اراده به یې مظبوطه شوه چې اوس به حامخا د نوي دین راوړونکی کس به ګوري که مخکې به خبر نه وو او نه یې رسول اللهﷺ سره د ملاوېدو اراده وه، خو د مشرکینو خبرو به د منعه کېدو په ځای لا تشویق کړل او د رسول الله ﷺ د لیدو په نیت به د هغه څنګ ته لاړ او هلته به یې چې د رسول الله ﷺ مجلس نصیب شو او د هغه مبارک خبرې به یې واورېدې، نو حق خو د انسان په زړه ډېر زر تاثیر کوي، ډېرى له بهر څخه راغلو د نورو قبیلو خلکو به د اللهﷻ دین ومانه، د دوی هڅه خو دا وه چې خلک چېرته اسلام ته داخل نشي، د دې په خاطر یې دا کار کاوه، لېکن د اللهﷻ ترتیب جدا و، خلک ټول خبر شول، د چا به هم چې رسول الله ﷺ سره ملاقات وشو نو بیا به بېرته خالي ذهن نه تلو، یوه مفکوره به یې د دې ملاقات څخه ځان سره اخیستله.

نن سبا دا کفار او مشرکین هم د خپلو نیکونو په نقش قدم روان دي، په خراسان کې هم همدا حال دی چې ستا ملاتړي او حمایت کوونکي تهدیدوي، مجاهدین اسیرانوي، شهیدانوي یې، همدارنګه فکري جنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره له نورې هرې حربي څخه کار اخلي، چاته اجازه نه ورکوي چې زموږ او ستاسې دعوت ته لاس رسی ولري، د مهاجرينو مخه نيسي او غواړي، چې دمسلمانانو نظام ضعيفه کړي او بالاخره له منځه يې يوسي.

نو په همدې اساس مجاهدينو ورونو! د اسلام په سياسي نظام کې په هره برخه کې بايد تاسې ډېر وسېع او پراخه سوچ او فکر ولرئ، محدود سوچ او فکر مه کوئ، کېدای شي په نېږدې ماحول کې ته په کال کې هم څوک ملاتړی پيدا نه کړې، د دعوت سلسله دې بهر ته وباسه، د مهاجرينو په سلسله باندې کار وکړه، دښمن چې بهر ستا په خلاف منفي تبليغات شروع کړي، ته د هغې په مقابل کې مثبت دعوت او تبليغات شروع کړه.

دښمن چې دا ټول مراحل په کار واچول او کومه نتيجه يې ورنه کړه، نو ته بايد پوه يې چې له دې وروسته دوی بيا په يو بله مرحله کار کوي چې هغه خبره درته د مذاکراتو او د صلحې په شکل مخ ته کوي، دا د دښمن د دښمنۍ بله لاره ده.

ورونو! دښمن هلته دې مرحلې ته مخه کوي، چې په تېر شوو مرحلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې ناکامه او نا هيلی شي، بيا دې مرحلې ته مخه کوي، چې بيا له تاسې د مستقيمو مذاکراتو غوښتنه کوي، چې راځه تاسو څه غواړئ مونږ همااغسې کوو.

هڅه وکړئ، چېرته په دې مرحله کې تاسې رالاندې نه کړي چېرته مو په دې غوړو نومونو دوکه نه کړي، په نورو سختو مراحلو کې چې دې صبر او ثبات وکړ الله ﷻ استقامت درکړ، تکليفونه، ولږې، تندې، زندانونه، زخمونه، شهادتونه او نور بې شمېره کړاوونه دې وګالل او دښمن ته دې ماتې ونه منله، نو اوس پام کوه چې دا آخري حربه په ځان کاميابه نه کړې، بس دا حربه او داسې وړانديزونه يې په دې مخ وروو‌له.

رسول اللهﷺ چې کله له نورو ټولو سختو مراحلو کامياب ووتلو، نو بالاخره عتبه ورته د مذاکراتو وړانديز کوي همغه وو چې عتبه راغی، د رسول الله ﷺ په وړاندې کېناست ورته يې وويل:

وراره! ته خو زموږ په منځ کې د اوچتې او قدرمنې کورنۍ د محترم او لوړ نسب خاوند يې تا خپل قوم ته يوه لويه مسئله راوړې ده او په دې سره دې د ټول قوم په منځ کې جنجال جوړ کړی، بې اتفاقي دې راوړې ده، د دوی دين او معبودان توهينوې، عيب پرې پورې کوې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلو پلرونو دین او عادات دې پرېښي، نو واوره زه درته یو څو وړاندیزونه لرم، فکر پرې وکړه کېدای شي کوم یو دې خوښ شي او ته یې ومنې او دا شخړه ختمه شي، رسول الله ﷺ ورته وفرمایل: ﴿قل یا ابا الولید اسمع﴾ وایه ابولولیده اورم، عتبه وویل: وراره کوم دعوت چې تا اسلام ته شروع کړی او کومې هلې ځلې چې کوې او زموږ په منځ کې دې ستونزې راولاړې کړي که له دې څخه دې مقصد د مال ترلاسه کول وي، نو موږ به درته دومره مال او دارایي راټوله کړو چې له موږ ټولو به ته زیات مالداره او شتمن شې او که له دې لارې غواړې چې مشر شې، نو موږ به دې سمدستي خپل مشر وټاکو او هېڅ فیصله به ستا له مشورې پرته نه کوو، د مکې مشر به ته شې، د ټولې مکې واک به تاسره وي، که پاچاهي غواړې نو پاچا به دې کړو او که چېرې دا څه چې درته راځي جن یا پېرى وي، ناروغه یې نو علاج به دې وکړو که غواړې د خپل قوم ښایسته او غوره ښځه به درکړو، خو دا کومه دعوه چې لرې، دا کوم دعوت چې دې روان کړی له دې تېر شه. کله چې عتبه خبرې ختمې کړې رسول الله ﷺ ورته وویل: ستا خبرې خلاصې شوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ورته وویل: هو، نو رسول الله ﷺ ورته وفرمایل: ﴿فاسمع مني﴾ اوس ماته غوږ شه، عتبه وویل غوږ مې دی. رسول الله ﷺ خبرې داسې پیل کړې:

بسم الله الرحمن الرحيم : حمٓ (1) تَنزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (2) كِتَٰبٌ فُصِّلَتْ ءَايَٰتُهُۥ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (3) بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ...﴾ [سُورَةُ حمٓ السجدة/فُصّلَت: 1- 3]

ژباړه: حا، میم. (1) دا (قرآن) د خورا مهربان او پوره رحم لرونکي الله له خوا نازل کړای شوی دی (2) یو داسې کتاب چې آیتونه یې په تفصیل سره بیان کړای شوي دي او د عربي ژبې قُرآن دی، د هغو خلکو لپاره چې علم لري؛ (3) زېرې ورکوونکی او وېرونکی دی، خو له دغو خلکو څخه زیاترو ترېنه مخ واړوه او غوږ ورته نه ږدي.

رسول الله ﷺ د سجدې آیات تلاوت کړ، سجده یې وکړه او بیا یې وویل: ابو الولیده! وادې وریدل؟

اوس خپله فکر وکړه ته پوهه شه او کار دې، عتبه پاڅېد خپلو ملګرو ته ورغی ملګرو یې وویل: عتبه چې له موږ په کوم مخ تللی وو، په هغې نه دی راغلی، ترې وبې پوښتل څه کیسه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ورته وويل: قسم په الله! ما داسې خبرې واوريدې، چې په ټول عمر کې مې نه وې اورېدلې، هغه نه سحر و، نه شعر و، نه جادو او مداريتوب وو، اي قريشو! محمد په خپل حال پرېږدئ.

مشرکين په عتبه پوهېږي، چې خبرو يې کومه نتيجه ورنه کړه، نو وايي: عتبه د خبرو په طريقه او استدلال نه پوهېږي، راځئ چې د مذاکراتو يو ټيم يا ګروپ جوړ کړو، يو ټيم يې د مذاکراتو لپاره جوړ کړ، د دې مذاکراتي ټيم غړي وليد بن مغيره، ابوجهل، عبدالله بن ابي اميه، اميه بن خلف او داسې نور د قريشو مشران د مذاکراتو په دې ډله کې داخل وو، کله چې دوی هم رسول اللهﷺ ته راغلل نو کوم جواب يې چې عتبه ته ورکړی و، کومه نرمي يې ونه کړه او نه هم له خپلو مادو او شرطونو څخه په شا شو، چې والله دا خو دا دی دا ځل د قريشو مشران راغلي ډېر کسان دي، سرکرده خلک دي، راځه لږ تنازل وکړه، نه بلکې دوی ته يې هم هماغه قاطع جواب ورکړ، د الله ﷻ په مدد رسول الله ﷺ د دښمن له دې مرحلې څخه هم کامياب ووت، کله چې تاسې هم د دښمن د مذاکراتو دغه مرحله د الله ﷻ په مرسته د شکست سره مخ کړئ، نو بيا ګورئ چې دښمن خپل تبليغات تېزوي، بيا تبليغاتو ته کش ورکوي، بيا مرجفينو ته موقع په لاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځي، بیا په صف کې یو ګنګوسي شروع کوي چې زنانه اسیرانې دي، لوږه ده، اسلحه نشته، مهمات نشته، ډول ډول تکلیفونه دي، خو مشرانو دومره سختي شروع کړې ده، ولې دا مذاکرات خو رسول الله ﷺ هم کړي، بیا نو د مجاهدینو په ذهنونو کې داسې عمومي او ډول ډول شبهات اچوي،په جزیاتو نه ورځي لکه طالب چې خپلې تسلیمۍ لپاره د حدیبیې د سولې خبرې دلیل نیسي، خو جزیاتو ته نه ورداخلیږي او یا لکه ابو جهل چې د لېونو په شان خبرې شروع کړي چې ته ځان ته په حقه وایې، نو له خپل رب څخه وغواړه چې د تیږو باران وکړي، ملائکې وغواړه چې راشي او تاسره مرسته وکړي او منافقینو بیا دې خبرو ته زور ورکړ چې وګوره له لوږې ځانته یو ګوله مړۍ نشي موندلی، هېڅ ډول امکانات ورسره نشته، د ټولې دنیا خلک یې په خلاف راټول شوي دي، دښمن یې په سر ولاړ دی او دا په دې وخت کې د قیصر او کِسرا د فتحو خبرې کوي، باید قریشو سره مذاکرات وشي منافقینو دا خبرې شروع کړې چې موږ سهوه شو، چې دې صف ته راغلو دلته خو بغیر د غربت، لوږو، تندو، سختیو او کړاونو څخه نور څه نشته، له دې ټولو خبرو څخه یې هدف همدغه و، چې د مجاهدینو په ذهنونو کار او د دوی فکرونه مغشوش کړي، دمسلمانانو په ذهنونو منفي تاثیر پرېباسي او په دې سره د مسلمانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

صف ضعیفه شي، نو کله چې له دې لارې هم دښمن خپل مقصد ته ونه رسیږي او نوره ورسره بله هیڅ لاره پاتې نشي، نو بیا د ډېر شدت څخه کار اخلي.

مشرکینو ته وګوره کله یې چې یوه حربه هم کامیابه نشول، نو بیا یې خپل وحشتونه، ظلم او ستم زیات کړ، بلال یې اسیر کړ او په سرو شګو کې یې واچاوه او له پاسه یې پرې غټې تیږې کېښودې، څوک یې په ورځو ورځو نهاره وساتل، د یاسر اهل او کورنۍ یې د سختو شکنجو لاندې ونیوله او بالاخره یې د ډېرو سختو دردونو له ورکولو وروسته په شهادت ورسول، خو د دښمن د دښمنۍ دې ټولو مراحلو باندې رسول ﷺ صبر وکړ، آخر هم رب العزت ورته د فتحو دروازې پرانیستې.

نو مجاهدینو ورونو! دا خبرې مو په دې خاطر وکړې چې نن سبا په مجاهدینو هم دا حالات تېرېږي او له ډېرو مراحلو څخه لله الحمد الله ﷻ کامیاب راویستلي یو، بس دا آخري مرحلې دي، نو د دښمن مکر ته مو فکر وي، پام چې پښې مو سستې نشي، نور نو بإذن الله د کامیابۍ طرف ته نېږدې شوي یو.

ډېر داسې خلک او ډلې وې چې د اسلام په نوم یې توره راپورته کړې وه، په کلونو کلونو یې د کفارو سره مبارزه وکړه او ځانونه یې له هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا نه زيات په دښمنۍ کې ډېر سخت ښودل، لېکن کله چې داسې مراحلو سره مخ شول، په دوهمه يا درېمه مرحله کې پښې وښويېدې يا د دښمن لخوا د مذاکراتو په مرحله کې ناکام شول او د کلونو کلونو هغه قربانۍ او زندانونه هر څه يې هېر کړل چې د کوم هدف لپاره يې په ځان تېر کړي وو، هم يې خپل هدف پرېښود او هم يې د دې هدف په لاره کې پرې تېر شوي زحمتونه شاته کړل، بس نو هر څه ته يې شا کړه ستړي شول او آخر هم د مذاکراتو په نوم دښمن ته تسليم شول او بالاخره الله ﷻ له ايمانونو څخه هم ورخلاص کړل، ژوندي مثالونه يې ډېر دي، تاسې په تېر نېږدې وختونو کې مشاهده کړل چې د شوروي د يرغل په وړاندې ډېرى تنظيمونو د جهاد په نوم د هغوى په خلاف مبارزه پيل کړه او په لکونو مسلمانان په دې نوم شهيدان شول، چې موږ د کفارو په مقابل کې جهاد کوو او د اسلامي نظام غوښتونکي يو، لېکن کله چې د کفارو د مکرونو او فرېبونو لاندې راغلل او دښمن پرې له مختلفو لارو خپلې حربې استعمال کړې، بالاخره يې په جال کې ګېر او ټول په ټوله د کفارو غوښتنوته تسليم شول يعنې دښمن پرې دمذاکراتو له لارې برلاسى شو، همدا شان د هغې نه وروسته د طالب ډله چې کلونه کلونه يې خلک د اسلام په نوم استعمال کړل په آخره مرحله کې ناکام او د همدې مذاکراتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مرحله کې يې شکست وخوړ او د هلاکت کندو ته وغورځېدل، همداسې تاسې وګورئ په شام کې د مرتد جولاني ډله هم د همدوی په پل لاړه او د کفارو د دسیسو ښکار شوه، د القاعده په شان سخت دریزه ډله وګورئ چې آخرې انجام يې څه شو، چا چې کفارو سره اړيکې پاللي نتايج يې بيا همدا دي چې ټول په ټوله له خپل مسير څخه منحرف شول، کار به يې د اسلام د پرمختګ په نوم شروع کړی وي خو د کار نتيجه به يې بيا د اسلام بېخ کندي راوځي .

نو په همدې اساس مجاهدینو ورونو! دا خلک او دا ډلې او تنظیمونه په يو مرحله نه يو مرحله کې ناکام شول او غالباً چا چې د کفارو سره نرمي خپله کړه، راشه درشه يې ورسره شروع کړه، بس آخرې انجام يې ارتداد وي، الله ﷻ ترېنه ایمانونه بيا واخلي او دوی همداسې کفارو ته ورخوشې کړي.

ورونو!

زموږ او ستاسې دښمن ډېر مکار دی، موږ مخکې وويل چې که دښمن په يوه لاره او مرحله کې له ناکامۍ سره مخ شي،نو په بله مرحله کې درته رامخ ته کيږي،که په دوهمه کې هم ناکام شي په دریمه مرحله کې ستاسې په وړاندې محاذ نيسي، مطلب تر هغې زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شا نه پرېږدي تر څو مو تسلیمۍ ته اړ کړي، دا د کفارو او مشرکینو پخوانۍ تګلاره ده او اوس یې هم دا بچي ترېنه استفاده کوي.

په دې ټولنه کې ټول خلک د مسلمانۍ دعوه کوي او جهاد څخه هېڅوک منکرېدلای نشي،بیا علت څه دی چې د مجاهدینو سره همکاري نه کوي؟

علت دا دی، چې په دې خلکو د دښمن د تبلیغاتو اثر پروت دی.

مثلاً: هر وخت چې تا په یوه سیمه کې کوم یو انصار له لاسه ورکړ، مانا یې دا ده چې دا انصار د دښمن لخوا څخه تهدید شوی، یا یې ستا د همکارۍ په مقابل کې ورته څه بدیل وړاندیز کړی دی، یا یې شکنجه کړی او یا یې غیر مستقیم اخطار ورکړی چې ستا د حمایت څخه لاس واخلي، د دې ځلورو او پنځو لارو د دښمن هڅه تل جاري وي او د دې أثر دا دی، چې په یوه سیمه کې له ما او تا څخه انصار په ځای د دې چې ملاتړ وکړي، کیني او زموږ له مرستې لاس په سر کیږي، هر وخت چې ما او تا سره سلسله د مهاجرینو کمه شوه انصار شته استقامت یې کړی، لېکن مهاجرین کم شوي ته اوس سوچ وکړه چې د دښمن د دښمنۍ کومه طرحه د دې باعث شوې چې د مهاجرینو د هجرت سلسله کمزورې او راکمه شوې، هغه کوم ډول فکري جګړه، طرحه یا تبلیغات دي چې په پایله کې ته د داسې مشکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره مخ کړی یې، نو ته باید ډېر ځیرک او متوجه اوسېږې، بعضې وخت یو تنظیم د مسلمانانو لوی تعداد خلک کلونه کلونه د اسلام په نوم استعمالوي او استفاده ترېنه کوي، د نوموړي تنظیم افراد تر لکونو رسېږي، لېکن افراد په دې نه دي خبر چې زموږ دا مشران په کوم مسیر روان دي، قاعده دا ده چې کله هم ستا د تنظیم د مشرانو عمل او کردار د قرآن او سنت سره برابر نه وو، نو ته په دې پوه شه چې زموږ مشرانو لار خطا کړې ده او د دښمن د دښمنۍ کومه طرحه دوی باندې کامیابه شوې ده، بالخصوص داسې حالاتو کې د دښمن د دښمنۍ هغه مذاکراتي دام کې داسې خلک رانیول کیږي.

نو ته د یو سیاست مداره مجاهد او ځیرک مسلمان په حیث تل باید داسې مسائلو ته متوجه اوسېږې، ړوند تقلید مه کوه، له انسان څخه خامخا خطا او ګناه کیږي، خو هغه باید جبران او بیا تکرار نشي.

تاسې که تاریخ ته ستانه شئ، وبه لولئ چې د عثماني دولت لاندې خامخا مسلمانانو ژوند کاوه، ددوی مشران چې په عیاشیو او کفارو سره موالاتو او راشه درشه بوخت وو، د قرآن او سنت خلاف معاملې او کیسې یې کولې، کفارو سره یې نرمي کوله، د مسلمانانو د نابودۍ لپاره یې د کفارو طرحې عملي کولې، دا ټول مسلمانان ترې خبر وو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو بیا یې هم ورته صبر کاوه، نتیجه یې دا شوه چې د مشرانو همدا اعمال یې د دولت د سقوط باعث شول.

دښمن تل تاته په کمین کې ناست دی او ستا لارې څارې چې په کومه طریقه مسلمانان کمزورې کړي، نو منحیث د یو ځیرک او پوه مجاهد باید د دښمن هر حرکت وڅارې او هغه نقطې پیدا کړې چې له همغې څخه دښمن خپلو شومو موخو ته رسیږي، باید همدا لارې یې وربندې کړې.

اوس راځو دې ته چې د دښمن سره په کومو مراحلو کې دښمني په کار ده، د دښمن پیژندنې د عنوان په لړ کې په همدې باندې خبره کوو. ان شاء الله!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دښمن سره د دښمنۍ مراتب او سلسله

يعني دښمن سره بايد مرحله په مرحله دښمني مخته وېسو او هېڅکله د هغه له دښمنۍ نه غافله او بې پرواه نشو، نو بايد هر مسلمان ورور په دې پوه شي چې زه د کوم ځای څخه دښمن سره دښمني پيل کړم، نو دا مراحل لاندې ډول سره دي.

1. **ددښمن په اړه معلومات راټولول**
2. **په دښمن اعتماد نه کول**
3. **د دښمن سکوت، شکست نه ګڼل**
4. **د دښمن عقب نشينۍ ته د شکست په سترګه نه کتل**
5. **ساحه او له ساحې هر اطراف نظر لاندې ساتل**

❖ د دښمن پېژندلو اوله مرحله :

د دښمن په ارتباط چې کوم معلومات لرې دا به سطحي نه ګڼئ، د دې معلوماتو په مقابل کې به بې تفاوته نه پاتې کېږئ، د دښمن په وړوکي تحرک به هم ځان حساس ښايئ، داسې ناخبره به ځان نه اچوئ، نن که ته د دښمن دا وړوکی حرکت عادي او همداسې وړوکی وګڼې سبا به دا بيا ډېر ستر حرکت وي او څنګه يې چې نن مخه نيولی شې، سبا به يې درته مخنيوی ډېر ګران شي،اکثره وخت ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا سوچ کوي چې دښمن کله ستر هجوم راوړ او حمله يې وکړه بيا به يې زه مخه ونيسم، نه! تاسې بيا د دې هجوم مخه نه شئ نيولی، د دې لوی هجوم مخه هغه وخت تا نيولې شوه چې کال مخکې دې دښمن د همدې لوی هجوم لپاره واړه تحرکات پيل کړي وو، د هغه محوه کولو لپاره دې کال مخکې غفلت نه وی کړی، نو د نن څخه وروسته د دښمن عادي تحرک او اقدام بې تفاوته مه نيسه او په دې برخه کې غفلت مه کوه، دا وسنجوه، عواقب يې وګوره او دې ته پوره متوجه اوسه، که نن دې د دغه کمزوري حرکت مخه ونيوله نو په دې پوهه شه چې دادې د سباني يو ستر هجوم مخه ور ډب کړه.

❖ د دښمن پېژندلو دوهمه مرحله:

په دښمن باندې به هېڅکله اعتماد نه کوې، ته ښه په دې پوهېږې چې دا دې سرسخته دښمن دی او بيا درڅخه هم د هغه په وړاندې غفلت کيږي او ورسره نرمي کوې، هېڅکله په دښمن اعتماد ونه کړې که هر څومره تاته ځان خواخوږی او دوست معرفي کوي، چې الله رب العالمين او د هغه رسول الله ﷺ ورته دښمن ويلي وه او ستا د دښمنۍ په هغه ذکر شوې چوکاټ برابر ختلی وه، بيا يې نو د دښمن په نظر وګوره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❖ د دښمن پېژندلو درېمه مرحله:

دښمن هېر کله ځان غلی او خاموشه نیسي، نو د دښمن دغه سکوت دوه حالته لري او په دواړه حالاتو کې به ته نه غافله کېږې:

الف: دا چې تاسې دښمن ته ضربه ورکړې، دښمن مو ضعیفه کړی، بالاخره دښمن سکوت کوي، په دغه وخت کې به تاسې غافله کېږۍ نه، ځکه چې دښمن د بیا ځل قوت لپاره آمادګي نیسي.

ب: بل علت دا هم کېدای شي چې دښمن ضعیف نه، بلکې سکوت يې د دې په خاطر کړی چې دښمن د یوې لویې حملې لپاره غواړي ځان تیار کړي، نو په همدې اساس په دواړه حالاتو کې مه غافله کېږه، خپل کار جاري وساته په دواړه حالاتو کې باید ته متوجه اوسېږې.

❖ د دښمن پېژندلو څلورمه مرحله:

ځینې وخت د دښمن عقب نشیني د شکست په مانا مه ګڼه، دا د دښمن عقب نشیني د دې په خاطر کېدای شي وي ترڅو ځان قوي او بیا حمله وکړي، دښمن د عقب نشینۍ په وخت کې هم ته غفلت مه کوه تر څو ته پوره یقیني شوی نه یې او اطلاعات دې تر لاسه کړي نه وي چې دا عقب نشیني کوم ډول ده؟ تکتیکي ده، اجباري ده او که اختیاري عقب نشیني ده؟ تر څو پوره اطلاعات ونه لرې تر هغې وخته پورې په دښمن د تعرض او عملیاتو اقدام مه کوه، صبر وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه صبر باعث د دې کيږي چې د دښمن شوم اهداف راښکاره شي.

❖ د دښمن پېژندلو پنځمه مرحله:

د دښمن پېژندنې مراحلو په لړ کې بايد ته خپل اطراف هم د نظر لاندې ونيسې، چې ډېر کله له دې اطرافو څخه هم دښمن ډېره استفاده کوي، د اطرافو خلک به ځان ته نيږدې کوې، که چېرته تا ځان ته نيږدي نه کړل، دښمن يې ځان ته نيږدې کوي ،په لاس کې يې اخلي او بيا تاسې ته له همدې لارې غټه ضربه درکوي.
تاريخ کې راځي مخکې له دې چې د مغلو قوم د اسلام سره په دښمنۍ کې واقع شي، د دوی په زړونو کې د اسلام سره لږ لږ محبت پيدا شوی و، د دوی په دې يقين راغلی و چې اسلام يو د عدل او د امن دين دی، دوی راغلل د اسلامي خاورې په اطرافو کې يې واړول، همدې وخت کې نصرانيانو سوچ وکړ، چې مغل خو ډېر جنګي قوم دی، دوی لاړل د اسلامي خاورې په اطرافو کې واړول که دوی چېرته اسلام ته دعوت شول او اسلام يې قبول کړ، خو موږ ټول له منځه وړي او اسلام به ډېر پرمختګ وکړي، په دغه وخت کې د عثمانيانو دوره وه، د مسلمانانو حاکمان په خپل عيش او عشرت کې ډوب ول، تش د اسلام نوم پرې پروت و، په ځای د دې چې د دښمن پېژندنه کې فکر او سوچ وکړي، وګوري چې زموږ په اطرافو کې څوک پراته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، دا خلک او دا قوم مطالعه کړي، چې دا دښمن دی، دوست دی که بې طرفه خلک دي، دوی ته د اسلام دعوت ورکړي او نور یې هم ځان ته رانږدې کړي، خو دا هېڅ یې ونه کړل، له دې هر څه بې خبره په خپلو عیاشیو کې پراته حاکمان د موقعې څخه نا سالمه استفاده او د غفلت له امله ورته د راتلوونکو خطرونو، چانسونو، فرصتونو او ګواښونو سنجول مهم نه ول، بالاخره نصرانیانو په مغلو باندې کار شروع کړ، خپلې ښځې یې د مغلو طرف ته ورولېږلې، له دې لارې یې مغل قوم دې ته آماده کړ ترڅو پر مسلمانانو حمله وکړي او مغولانو په کال شپږ سوه شپږ پنځوس (656) کې عثماني دولت له منځه یوړ او د همدغه ښځو په ذریعه عیسویانو دومره کار وکړ چې مغولانو د عیسویت دین قبول کړ.

نو وروره دښمن تل هڅه کوي چې د مسلمانانو لښکر راکم شي، په آینده کې هېڅ قوت ترلاسه نه کړي، باید د مسلمانانو هڅه دا وي چې چې د دوی لښکر او قوت زیات شي، په دې برخه کې هېڅ ډول غفلت ونه کړي، د لښکرو د زیاتېدو منابع وپېژني، هغه دا چې خپلو اطرافو ته هر اړخیزه توجو وکړي، دعوتونه چټک کړي، هر قوم ته دعوت ورکړي، که یو طرف یې دعوت قبول نه کړي الله مهربانه دی بل طرف به یې دعوت ومني، په دې برخه کې نا امېدي په کار نه ده، الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعالی به له یو قوم څخه خامخا د دین کار اخلي، خو ته هڅه وکړه او دغه قوم پیدا کړه.

ورونو!

هڅه به کوئ چې دښمن پېژندنه کې ډېر سوچ او فکر وکړئ او په غفلت کې واقع نشئ، ځکه د اسلامي امت د کامیابۍ راز او ریښه د مسلمانانو او مجاهدینو ترمنځ اتحاد او اتفاق دی، نو ځکه مخفي دښمن په همدې ریښو باندې تل د حملې نیت لري، د مجاهدینو اتحاد او اتفاق ته ضرر رسوي او د دوی اتفاق په اختلاف باندې تبدیلوي، ځکه د دې ضرر اسلام او مجاهدینو ته له هر څه ډېر زیات دی.

د بني امیه په زمانه کې په هند کې اسلامي حکومت وو، اسلام د هند خاورې ته داخل شو محمد بن قاسم په **دوه نویم (92) کال** کې هند فتحه کړ، بیا د سلطان محمود غزنوي په وخت کې په دې جزیره کې اسلام تر ډېره خپور شو، وروسته دسلطان محمود غزنوي څخه سلطان شهاب الدین غوري فتوحات شروع کړل، په هند کې ډهلي او همدا رنګه د هند شرق او غرب هم فتحه شول، صرف جنوب شرق طرف بعضې ځنګلونه او په لرې ساحو کې ځینې هندي جنګیالي پاتې شول نور ټول هند د اسلامي حکومت تر چتر لاندې راغی، مؤرخین لیکي د اسلامي حکومت تر ټولو ستر قلمرو دا د سلطان محمود

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزنوي دوره کې وو، حتی د دې د حکومت قلمرو د عمر رضي الله عنه د دورې په اندازه پراخه وو، اسلامي حکومت ډېر پرمختګ وکړ، بار بار یې د هندوانو سره جګړې کړي او هند یې فتحه کړی، یو دولت او یو نظام یې قایم کړ، اوس راځو دې ته چې څنګه دې اسلامي حکومت سقوط وکړ، عوامل یې څه وو؟

مورږ او تاسې په مخفي دښمن خبره کوله چې د دوست په جامه کې تر مورږ ځان رسوي، د سلطان محمود په غزواتو کې یوه د سومنات غزا هم ډېره مشهوره ده، چې د سومنات بت له منځه وړلو لپاره یې لښکر کشي وکړه، **پنځوس زره (50000)** فوځ یې آماده کړ تر څو پر هند حمله وکړي او دغه بت چې هندوان ورته په ډېر احترام قائل وو، مات رامات کړي، نو سلطان محمود دا اراده وکړه تر څو دغه بت له منځه یوسي او ټوټه ټوټه یې کړي، حمله یې وکړه بالاخره هندوانو شکست وخوړ، په دې وخت کې د دې معبد مشرانو سلطان محمود ته وړاندیز وکړ چې څومره جواهرات او پیسې ستاسې په کار وي، تاسې ته یې درکوو خو دا بت مه تخریبوه، لېکن سلطان محمود د دوی دا وړاندیز ردوي او وایي: "چې ما د دې بت لپاره لښکر کشي کړې ده او زه غواړم چې په تاریخ کې بت پلورنکی نه، بلکې بت ماتوونکی یاد شم"

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالاخره اقدام کوي د سومنات بت ټوټه ټوټه کوي، تاریخ لیکي چې د دې بت په داخل کې دومره زیات جواهرات وو، چې د هغې څخه هم څو چنده زیات وو، له کومو چې د هندوانو له خوا ورته د بت د نه ماتېدو په صورت کې وړاندیز شوي وو، همدا رنګه قیمتي تیږې هم په کې وې، هغه یې خراسان ته راوړې او غزني کې یې ورباندې یو مسجد جوړ کړ، فتوحات پرمخ روان وو چې د سلطان محمود غزنوي څخه وروسته د خراسان یو بل زمری شهاب الدین غوري میدان ته راووت، دا په مذهب شافعي هم و، او خلکو ته یې د توحېد دعوت هم ورکولو او د توحید څخه یې دفاع هم کړې، تر اوسه یې د غور په لرې پرتو سیمو کې خلک له هماغه وخت څخه مؤحدین پاتې دي، ځکه چې په نوموړې سیمه کې د مؤحدینو سلف تېر شوي، څومره موده مخکې شهاب الدین غوري تېر شوی، لېکن اثرات د دعوت یې اوس هم په دغه سیمو کې پاتې دي.

دا **ځلوېښت کاله** د عربو او عجمو لخوا چې کومه جګړه په افغانستان کې روانه وه، دې خلکو که چېرته توحید ته هم سم خدمت کړی وی، نن به په خراسان کې دا حال نه وی، ځکه خو موږ وایو چې نن موږ کومو ستونزو سره د توحید په باب کې مخ یو، وجه یې دا ده:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې څلویښت کاله بنیادي کار نه دی شوی او که نن هم د توحید نشر کې سستي وکړو کلونه کلونه وروسته به هم همداسې د جهل او شرک تیارو کي شپې سبا کوو.

سلطان شهاب الدین غوري د اسلام لومړنی امیر و چې هند یې خپل پایتخت اعلان کړ، یوه لویه کارنامه یې دا هم وه چې د بودایانو مرکز بنګال یې هم فتحه کړ، نن چې په میلیونونو مسلمانان په بنګال کې پراته دي دا د الله په فضل سلطان شهاب الدین غوري د فتوحاتو پایله ده، خو په کال (602 هـ) کې شهاب الدین غوري په مخفي ډول ترور شو، سلطان ته د یو نفر رسېدل او بیا په مخفي توګه ترور کېدل دا د چا له طرفه کیږي، دا د هغه دښمن له طرف کیږي چې تا ته د دوست په جامه کې ځان رسوي، اعتماد دې ترلاسه او موقع ته ګوري ترڅو خپل هدف ترلاسه کړي، وروسته دشهاب الدین غوري له رهبرۍ څخه د هند په خاوره کې درېیم سپه سالار د اسلام محمد بابر شاه و، د دې په دوره کې هم ډېر فتوحات وشول، محمد بابر شاه څخه وروسته د مسلمانانو امارت د محمد بابر شاه لمسي ته په لاس ورغی، دا هغه دوره ده چې د مسلمانانو دولت ډېرې پراخه سیمې تر لاس لاندې کړې، جلاالدین اکبر شاه د مسلمانانو بیرغ په لاس کې واخیست، لِیکن نظام تربنه ګډوډ شو، یو وزیر یې ځان ته انتخاب کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هغه شیعه رافضي و، مونږ او تاسې دښمن پېژندنه کې دا خبره کړې وه چې دښمن ته د دوست په سترګه هېڅکله هم ونه ګورئ، جلال الدین اکبر شاه په دښمن پېژندنه کې تجربه نه درلوده، پلرونو، نیکونو او نورو مشرانو یې د توحید څخه دفاع کړې، لېکن دا یې د توحید دښمن د ځان وزیر ټاکي او بیا له نوموړي وزیر څخه ډېر متاثر هم و، بالاخره رافضي وزیر خپل زهر پاشل شروع کړل، جلال الدین اکبر شاه ته یې مشوره ورکړه چې دا سوچه اسلام مونږ او تاسې سره څوک نه مني تر څو به دا جنګونه او وینې تویېږي، راځه په یو نوې طرحه کار وکړو چې هر دین ته په کې برخه ورکړو که هغه هندوییزم دی او که بوداییزم دی او که نور دینونه دي، مقصد باید نورو ادیانو پیروانو ته آزادي او برابري ورکړو چې څه یې خوښه وي کوي دې، سابقه دین چې ستا له پلرونو څخه راپاتې دی دا په دې خلکو تطبیقول ډېر سخت دی **(لکه نني طالبان چې کومه خبره کوي)** نوموړي وزیر چې کوم دین رامنځ ته کړ، هغه د سیکانو مذهب و، د سیکانو مذهب له دغه ځای څخه نشأت وکړ او په دې طریقه منځ ته راغی، د هندوانو او سیکانو عقیده کې همدغه توپیر دی چې هندوان سوچه هندوییزم غواړي او سیکان وایي چې باید معتدل هندوییزم اوسي، یوه فیصله یې دا وکړه چې مسلمانان کولای

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي چې سیکانو ته خپلې لورګانې ورکړي، مسلمانانو ته یې هم دا سوچ ورکړ چې تاسې کولای شئ چې هندوانو سره نکاح وکړئ، خلاصه دا چې هندوان یې په دوه ډلو تقسیم کړل، چې یو سخت دریځه او بل یې نرم دریځه وه، نرم دریځو ته یې د سیکانو نوم ورکړ، چې مرکز یې نن سبا د هند پنجاب سیمه ده.

نو په همدې اساس د مسلمانانو یو قوي دولت د توحید لپاره څومره مبارزه کړې وه، خو چې کله یې نظام د داسې یو کس لاس ته لوېږي، چې دا دښمن نه پېژني، په خپل لستوني کې یې مار ساتلی و، یو رافضي یې خپل وزیر او مشاور مقرر کړی و او بیا یې تربېنه د خیر طمعه هم درلوده، آخر نتیجه یې دا شوه چې د توحید ځای نورو شرکیاتو او بې دینۍ ونیوه او کلونه کلونه کوم زحمتونه او تکالیف چې د توحید د سپېڅلې عقیدې لپاره ګالل شوي وو، ټول یې په سیند لاهو کړل.

نو په همدې اساس مجاهدینو ورونو، تاسې تل لپاره دښمن ته متوجه اوسئ تر څو داسې ځای ته ونه رسېږي، چې بیا کلونه کلونه ستا خواري او محنت ضایع شي او اسلام ته د پرمختګ پر ځای تاوان ورسیږي.

ورونو! مشران تل باید د رهبرۍ ترڅنګ د رهبرانو په تربیه هم سوچ

(c) ketabton.com: The Digital Library

او فکر وکړي، رهبر هم انسان وي يو ناڅاپه ورته مرګ راځي، پلانونه او نقشې يې له منځه ځي، نو په رهبرۍ کې يوه قاعده ده که غواړې ستا رهبري نسلونو نسلونو ته دوام پيدا کړي، نو نن چې ته رهبر يې، د رهبرۍ ترڅنګ نور رهبران هم تربيه کړه، نن ته ځان د رهبرانو په تربيه کې مصروف کړه او ته چې نن کوم رهبران تربيه کوې، دوی ته دا انګېزه ورکړه چې ستاسو وظيفه هم دا ده چې په څنګ کې رهبران تربيه کړئ.

مجاهدينو ورونو: مثلاً دوه د فوټبال ټيمونه دي، د دوی ترمنځ مسابقه ده، د يو ټيم مربي او استاد ډېر لايقه، هوښيار، تجربه لرونکی او ماهره انسان دی، نو د دې ټيم نور اعضاء تنبل او سست دي، همدې خپل استاد ته ګوري چې څه امر ورته کوي، همغه انجاموي نور خپله نه کوم فعاليت او نه تجربه لري، بل طرف ټيم ټولو د استاد څخه نيولې تر آخري غړي د دې ټيم ځانونه په دې مسلک کې رسولي او ټول د خپل استاد په څېر تجربه او مهارت لري. مسابقه به څوک ګټي؟

طبيعي خبره ده چې همدا ټيم يې ګټي چې ټولو خواري کړې، ځانونه يې رسولي او د استاد په څېر يې دا هر يو د ځانګړي مهارت او تجربې خاوندان شوي وي، نو په همدې اساس رهبري د يو کاروان او صف

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خبر ده که يو کس څومره مهارت او تجربه او پوهه ولري، لېکن لاندې خپل ټيم تربيه نه کړي، نو کله چې رهبر وفات کيږي او يا په شهادت رسيږي، ددغه امير او رهبر له وفات سره د کلونو کلونو خواري او محنت بيا ضايع شي.

موږ د دې ډېر مثالونه لرو، مجاهدينو ورونو تاسې ته معلومات دی، چې اسامه رحمه الله امير او رهبر و، د هغه په ژوند کفارو ته ډېرې ضربې ورسېدې او تنظيم يې په خپل وخت کې منظم ساتلی و، د هغه په شهادت سره يې تنظيم ګډوډ او بالاخره د داسې خلکو لاس ته ولوېده چې خپل منهج او لاره يې پرېښوده او بيخي ختم شو.

بل طرف ته تاسې ګورئ چې اسلامي دولت ډېر رهبران يو د بل پسې په شهادت ورسېدل خو الحمد الله چې د ځان سره يې نور رهبران تربيه کړي و، يو د بل پسې په ښه توګه رهبري پرمخ وړي او په هماغه منهج چې د شروع څخه روان دی تر ننه پورې په هماغه منهج روان دي، ورونو ډېره هڅه وکړئ چې د خپلې رهبرۍ ترڅنګ زيات وخت د رهبرانو تربيه کولو ته ورکړئ که ته چېرته رهبر تربيه نه کړې؛ **نو دا قاعده ده چې بې تجربې کس ته وظيفه ورکول نتيجه يې شکست ده،** چې ستا څخه وروسته رهبري د يو بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربې کس لاس ته ورغله، نو بیا د صف شکست له همدې نقطې څخه شروع کیږي.

د دښمن پېژندني لپاره اطلاعات راټولول هم یو اړین کار دی،د اطلاعاتو په برخه کې تاسې باید ډېر فعال اوسېږئ که وړه اطلاع ستاسې لاس ته درځي، دا به نادیده نه نیسئ، په دې اړه به تحقیق کوئ.

ورونو!

د اسلامي امت ژوند او د تېر برم راستنېدنه په همدې کې ده چې ته دقیق اطلاعات ترلاسه کړې.

ددې لپاره چې ته په رهبرۍ کې غافله نه شې نو ته دقیقو اطلاعاتو ته ضرورت لرې. د دې لپاره چې دښمن دې غافله کړې نو ته بیا هم اطلاعاتو ته ضرورت لرې.

مهمه وسیله د جګړې اطلاعات دي.

اطلاعات د قدرت او رهبرۍ اسبابو او رکن کې راځي.

ورونو په نظامي برخه کې همدارنګه په اعلامي ډګر کې اطلاعات ډېر ضروري دي، اطلاعات باید راجمع، بیا پرې سوچ وکړې، تحلیل یې کړې او بیا تصمیم ونیسې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اطلاعاتو راجمع کولو لپاره جدا سوچ او فکر وکړئ چې د سیاست په باب کې دا ډېر مهم رول لري، تل باید ته له خپل صف څخه هر اړخيز اطلاعات ولرې، تل به هڅه کوې چې نوي نوي معلومات تر لاسه کړې او د مختلفو لارو څخه يې تر لاسه کړې، کله چې کوم معلومات درته ورسېدل، نو بيا غفلت ونه کړې، سوچ په کې وکړې.

منافقينو، مرجفينو او داخلي دښمن باره کې به ته همېش اطلاعات راجمع کوې، ځکه چې همدغه خلک نظام ته ضرر رسوي او لوی ضرر د منافقينو او مرجفينو څخه چې موږ ته رسيږي دا دی چې دوی نه غواړي چې ستا نظام پرمختګ وکړي، نه غواړي چې ستا لښکر زيات شي او خلکو ته شکوک او شبهې ور اچوي، تاسې ګورئ د احد په غزا کې منافقينو چې مسلمانانو ته کوم لومړی ضرر ورساوه، هغه له غزا څخه د ډېرو خلکو راګرځول او د دوی په منځ کې وېره او بزدلي خپرول وو، منافق او مرجف د ابليس په څېر تر آخري حده هڅه کوي چې څنګه مجاهدينو صف ته ضرر ورسوي او دا کار په مخفي توګه کوي، ډېر با استعداده او مخلص خلک يې د نظام سره له تواصل او رابطې نه پټ کړي او نه يې معرفي کوي تر څو د خدمت مصدر وګرځي، بلکې د خپلو شومو موخو لپاره يې وخت په وخت استعمالوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دا خلک تاسې په څه پېژندلای شئ؟

دا د اطلاعاتو په ذرېعه باندې پېژنئ، په اطلاعاتو کې به د افراط او تفريط څخه کار نه اخلئ، د چا خاطر به په کې نه کوئ، سستي به په کې نه کوئ، زموږ او ستاسې د اطلاعاتو په راټولولو کې معلم رسول الله ﷺ دی، په سيرت کې زموږ او ستاسې راز پوه رسول اللهﷺ دی، نو رسول الله ﷺ په اکثره غزواتو کې د کفارو څخه اطلاعات حاصل کړي او خپل اطلاعات او رازونه يې پټ ساتلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دښمن ریښې پرې کول او ګذار ورکول

د اسلام په سیاسي نظام کې د خدعې بله خبره دا ده چې د دښمن ریښو ته تاسې ضربه ورسوئ او هغه قطعه کړئ، نو په همدې اساس د مجاهدینو لپاره لازمي ده چې اول دا ریښې وپېژني مطلب د دښمن ریښې باید لومړي راپیدا کړي...

د دښمن ریښه (جرړه) کومه ده؟

د دښمن ریښه هماغه ده،د کوم څخه چې دښمن پیدا کیږي، تولیدیږي، زیاتیږي، قوي کیږي، روزل کیږي او حمایه کیږي، همدغه د دښمن ریښه ده، ځکه چې د ریښې وظیفه همدغه ده چې یا ونې ته انرژي یا قوت ورکوي، د ونې ټول ډډ او ښاخونه له همدې ریښو خړوبیږي او تقویه کیږي او ټول ډډ په همدې ریښو مظبوط ولاړ وي، همدې باندې ونه غټیږي او ورباندې حاکمه ده، نو له کوم ځه چې دښمن خړوبیږي، دښمن ته انرژي او قوت ورکوي، له هماغه ځایه دښمن راپیدا کیږي، تعداد زیاتیږي، تربیه کیږي، په څه چې د دښمن نظام ولاړ دی، همدا د دښمن ریښې دي، همدا تشخیص کړئ او له منځه یې یوسئ.

په بل تعبیر د دښمن ریښه هغه ده، له کومه ځایه چې د دوی فکر او عقیده رشد او قوي کیږي، ځکه جګړه کې ظاهراً ټول عسکر تاسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشئ ختمولی، لېکن د ټولو عسکرو روحیه تاسې ختمولای شئ، د مجاهدینو کار همدغه دی چې د دښمن روحیه، مورال او عقیده ختمه او یا ضعیفه کړي، د ریښې وظیفه داده چې دښمن ته مورال، عقیده او فکر ورکړي، یا یې قوي کړي.

د کوم ځای څخه چې د دښمن فکر او عقیده رشد او نمو اخلي او د دښمن د روزنې او د نوي دښمنانو د راټولېدنې او زېږېدنې سبب کېږي، همدغې ته د سیاست په اصطلاح کې "ریشهٔ دشمن" وايي.

د اسلامي نظام په سیاسي چوکاټ کې د حرب په برخه کې دا مهمه ده چې تاسې باید د دښمن ریښه پرې کړئ، که تاسې د دښمن ریښه معلومه نه کړه او بیا مو غوڅه نه کړه، نو تاسې جګړه نشئ ګټلی او خپلو اهدافو ته نشئ رسېدلای، په بله مانا که چېرته تا د دښمن ریښه پیدا نه کړه او بیا دې قطعه نه کړه، نو تا نه مشکل درک کړی او نه دې ستونزو ته د حل لاره پیدا کړې، نو په تاسې لازمي ده چې د دښمن د هرې برخې ریښې ومومئ که هغه د دښمن د اقتصاد ریښې دي که یې د دعوت، اعلام، جلب او جذب، په ټولنه کې د نفوذ کولو او که اړوند نورې ریښې له مختلفو لارو دښمن څغلوي، نو تاسې باید ورته متوجه واوسئ، د دښمن د دې ټولو برخو ریښې پیدا او پرې کړئ او که مو دا کار وکړ، نو د دښمن د نظام ډډ په خپله وچېږي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا نوي ځانګې او نودې نه کوي، همداسې په ځاى به ولاړ وي او حرکت به نشي کولاى.

ورونو!

د سياست په باب کې د دښمن د ريښو پرې کولو ته موږ دغير مستقيمې حملې نوم ورکولاى شو، يعنې ته په دښمن باندې مستقيماً حمله نه کوې، خو لېکن غېر مستقيم تاسې داسې کار کوئ چې د دښمن ريښې پرې کوئ او ملا يې ورماتوئ، داسې يو عمليات کوئ چې هغه يو، دوه يا درى عملياتونه وي، خو غېر مستقيم مو د دښمن د کلونو، کلونو خواري او زحمتونه په سيند ورته لاهو کړل.

لومړي قدم کې به د دښمن ريښه راپيدا کوئ، ځکه ريښه خو طبيعي ده چې پټه وي د خاورو لاندې وي، نو ستاسې ځيرکتيا به همدا وي چې د دښمن دا پټې ريښې راپيدا کړئ، د ټولو برخو ملګري بايد د دښمن د هرې برخې ريښو پسې وګرځي، په ځانګړي ډول د دعوت ورونه بايد د دښمن دا ريښه راپيدا کړي چې دښمن ته زموږ په خلاف د جګړې روحيه او عقيده څوک ورکوي، دښمن له کومو ريښو په دې برخه کې انرژي اخلي، دا ريښې چرته پټې دي، دا ريښې موږ په څه طريقه له کاره ويستلاى شو چې هم پرې د خپل دعوت داسې تيزاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورووپاشو چې ریښه یې خپله وچه شي او هم یې نظامي ورونو ته ورپه ګوته کړو، چې په توره یې دا ریښې ورغوځې کړي.

لږه به دا خبره نوره هم ساده کړو، تاسې پوهیږئ چې دښمن ته زموږ په خلاف د دوی درباري ملایان ډول ډول تبلیغات کوي، دوی ته یې د دوی له کفر څخه اسلام جوړ کړی او زموږ په پاک او سپیڅلي اسلام او نبوي منهج ډول ډول تهمتونه لګوي، نو د دعوت ملګري به په دلایلو سره د دوی دا ریښې وچوي، د دوی هغه ادعاوې راپیدا کوي او هغه په نطفه کې خنثا کوي او نظامي ورونه بیا د داسې ملایانو او یا د دښمن د داسې فکري او جسمي روزنې مراکز په نښه کوي او دا ریښې یې پرې کوي.

په مقابل کې دښمن هم د مجاهدینو د ریښو د ختمولو لپاره کار شروع کړی دی، غواړي اول دا ریښې معلومې، بیا یې رالوځې کړي تر څو په بنیادي او تدریجي شکل سره مجاهدین شکست طرف ته سوق کړي.

نو په همدې اساس شرط همدا دی چې که په ریښه باندې هرڅومره خاوره پرته وي، هماغومره ښه قوت کوي، هغومره ښه فعالیت کوي، څومره چې ریښه د خطر څخه بچ وي، د چینجي، ملخ او نورو مضرو حشرو له ضربې او فشار څخه بچ وي، خپله هم هماغومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه وده کوي او ونې ته هم ښه پوره انرژي ورکوي، مجاهدين هم بايد همداسې هڅه وکړي، چې خپلې ريښې همدغسې محفوظې او مخفي وساتي، د هرنوع فشار، ضرر، حشراتو، مرض او آفت څخه يې پټې وساتي، بيا دا ريښې په ډېر تندرست شکل سره ستاسې نظام ته قوت او تنه ورکوي.

د مجاهدينو ريښه د دوی منهج او عقيده ده، هڅه به کوئ، چې دا ريښې همدغسې محفوظ او همدغسې د هر آفت، مصيبتونو، فتنو څخه او دښمن سره د جوړ جاړي او قصدي خطايئ څخه محفوظې وساتئ، دا خرابې نه کړئ.

ورونو! نن سبا د عقيدې او منهج څخه دفاع او پرې قايم پاتې کېدل له ټولو مهم دي، په دې کې دښمن سره جوړ جاړی او تنازل هېڅکله مه کوئ، بيا به آينده نسل تاسې ګوري ستاسې د نظام ونې لاندې به د آرام ساه اخلي او تاسې ته به دعاوې کوي چې تاسې د خپل منهج ريښې د دښمن سره د جوړ جاړي او نورو معاملو له مضرو حشرو ساتلې، ځکه مو په آينده کې د نظام ونې هاغومره قوي ډډ کړی او څانګې يې تر لرې، لرې خپرې شوي دي.

هو! دې ته مه خفه کيږئ چې ستاسې په همدې ريښو ولاړ د نظام نيالګی نن کوچنی، سيوری يې کم او ډډ يې نری دی خو ريښې يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لله الحمد پټې، مظبوطې او محفوظې دي، نو ددې ونې آینده ان شاءالله تعالی ډېره ښه ده.

نن سبا چې د اسلام د سیاسي نظام د ونې تنه او ډډ کمزوری دی، وجه یې دا ده چې په دې وروستیو کې د دې نظام ریښو پسې ټولو دښمنانو لرونه، تبرونه او نور زهرېله وسایل راواخیستل هغه یې وربېلې او چا چې دا ریښې بیا نهال کړې، نو یا یې هسې د ځمکې په سر کینولې او یا یې هم چېرته بیخي بې اوبو دښته کې همداسې ګذارې کړې، چې ښه ثمره او نتیجه یې ورنه کړه، مانا دا چې د جهاد په نوم راولاړو شویو تنظیمونو ځینو یې خو په ځای د دې چې دا ریښې پټې کړې، همدې د اسلامي نظام ریښو پسې یې دښمن سره یو ځای تبرونه راواخیستل، چا بیا دا ریښې د خپلو مفادو لپاره پټې کړې خو چې د نظام ونې لږ سر وکړ، نو له وخته مخکې یې پسې تبر راواخیست او د أمت له سر څخه یې د اسلامي نظام د ونې سیوری واخیست.

د جهاد ثمره چې نظام ده، هغه اصلاً هېڅ درک نه لري، د نن نسل چې تباه دی، علت یې همدا د اسلام او جهاد په نومونو د مخکنیو تنظیمونو د غفلت نتیجه او ثمره ده چې د جهاد په نوم یې د میلیونونو خلکو وینې تویې کړې،خلک یې په همدې مقدس نوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

استعمال کړل،خو منهجونه يې له پيله کاږه او ريښې يې له استخباراتي ډنډونو خړوبېدې، ځکه نو بې لارې شول، نه يواځې دوی زيان وکړ، بلکې أمت يې هم له سترو خيرونو بې برخې کړ، خو لله الحمد اسلامي خلافت يو ځل بيا د اسلامي أمت تېر برم راستون کړ، د اسلامي نظام د ونې ريښې يې دا ځل داسې نهال کړې، چې له خپلو سپېڅلو وينو يې خړوبوي او زر ده چې د دې ونې سيورې ته ټول أمت راټول شي.

ورونو! د دښمن پېژندنې چټر لاندې يو بل مهم عنوان باندې چې بايد مجاهدين خبر شي، هغه د اقليت موضوع ده، راځئ دې باندې هم بحث وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اقلیت دسیسه

﴿قال تعالی: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ إِن شَاءَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾ ﴿سورة التوبة ۲۸﴾

ژباړه: اې مؤمنانو! مشرکان ناولي دي، نو له سږ کال څخه وروسته باید دوی مسجد حرام ته ورنېږدې نشي او که تاسې له تنګلاسی څخه په وېره کې یاست، نو لرې نه ده چې که الله وغواړي نو تاسې به په خپل فضل سره شتمن کړي، الله په هر څه پوهه او حکمت خاوند دی.

و قال تعالی: ﴿قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ ٱلْحَقِّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ حَتَّىٰ يُعْطُواْ ٱلْجِزْيَةَ عَن يَدٍۢ وَهُمْ صَٰغِرُونَ﴾﴿سورة التوبة۲۹﴾

ژباړه: له اهل کتابو څخه د هغه خلکو په خلاف وجنګېږئ چې په الله او د آخرت په ورځ ایمان نه راوړي او څه چې الله عزوجل او د هغه پیغمبر حرام کړي هغه نه حراموي او حق دین خپل دین نه ګرځوي،(له هغو سره وجنګېږئ) تر دې پورې چې په خپل لاس جزیه ورکړي او ذلیله شي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورونو! د دښمن برخورد او شېوه د دښمنۍ په مختلفو وختونو کې فرق کوي.

مثلاً: د فتحې په محال کې يو ډول دښمني، د سقوط پر محال درسره بل ډول، کله چې اسلامي دولت تأسيس شي بيا نو د دښمنۍ ډول بدلوي او په يو بل ډول دښمني درسره پيلوي، په مختلفو طريقو درسره دښمني کوي، مطلب تل درته په کمين کې ناست وي چې هر کله ورته برابر شوې ګوزار درکوي.

کفار تل غواړي د مسلمانانو له حالاتو څخه ځان با خبره وساتي، په ځانګړي ډول تل غواړي د دوی د داخلي نظام څخه خبر او معلومات ولري، کله چې کفار د مسلمانانو د داخلي نظام معلوماتو ته لاس رسی ونه لري نو نا امېده او لاسونه يې قطعه وي، خو کله چې ورته معلومات حاصل نشي بيا په ډېر وارخطايی کې واقع کيږي.

کله چې يو طرف د اسلام په نوم نظام قايم شي او کفار وغواړي د نظام د داخل څخه راز او معلومات ترلاسه کړي، نو دا کار د اقليت د پروژې د نوم لاندې د خپلو جواسيسو او مخبرينو له لارې يې کوي، تاسې که چېرته متوجه شوي ياستئ، کفار تل په اقليت قشر باندې ډېر خفه کيږي او اوس چې کوم خلک په افغانستان کې واک ته رسېدلي، دوی هم همدا چغې وهي چې موږ د اقليت وګړو ته توجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لرو او د نړۍ کفار هم ورباندې بار بار دا تأکید کوي چې اقلیت ته توجو ډېره وکړئ او د هغوی څخه دفاع او ساتنه وکړئ، که تاسو وګورئ غرب تل د یو ملک په اشغال کې د اقلیت څخه استفاده کړې، د ځان ملګري کړي یې دي او بیا حاکم نظامونه یې پرې له منځه وړي دي.

کله چې د صدام په وخت کې امریکې په عراق باندې حمله وکړه، نو امریکا د ځان سره همدا اقلیت یو ځای کړل که هغه کردان وو، یا نورې رافضي ډلې وې، د صدام حکومت او نظام یې پرې چپه کړ، همدا شان په افغانستان کې چې کله د طالبانو لومړی دور وه، امریکا پر افغانستان حمله کوله، نو د شمالي ټلوالې او د دوستم د ملېشو څخه په مرسته چې په افغانستان کې اقلیت یادیږي استفاده یې وکړه او د طالبانو نظام یې پرې چپه کړ، همداسې هر ملک کې غرب د اقلیت څخه په همدې خاطر ملاتړ کوي، چې یو وخت د دوی په درد خوري، مثلاً په پاکستان کې بیا بلوچانو سره خواخوږي کوي، دا په دې خاطر چې کله هم پاکستان د امریکا د کومې خبرې څخه سرغړونه وکړي، هلته ورته بلوچان راپاڅوي، خلاصه دا چې د دوی د اقلیت څخه ملاتړ د خپلو مقاصدو او اهدافو په خاطر دی، په رښتیا سره دوی د خلکو یا د اقلیت غم نه دي وړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاهدينو ورونو!

په اسلام کې بيا د **اقليت** او **اکثريت** اصطلاحات او کيسې نشته، لېکن دا دواړه اصطلاح ګاني په دې سيکولريزم کې يو اصل، اساس او ستنې دي، دا ډېر بنيادي اصطلاحات دي چې په همدې باندې سيکولريزم ولاړ دی، دا دوه اصطلاح ګانې د سيکولريزم لپاره يو معيار دی او تل يې په دې خلکو ته دوکه ورکړې.

په نظامونو کې اقليت طبقې ته په همدې طريقه ځان خواخوږی ښودلې چې موږ ستاسې دوستان يو، له تاسې څخه او ستاسې د حقوقو څخه دفاع کوو اما په اسلام کې بيا معيار دا اقليت او اکثريت موضوع په داسې شکل مطرح نه ده، اسلام کې مهم ايمان، تقوا او اخلاص دی.

کفار اقليت چاته وايي؟

د دوی په قانون کې داسې تشرېح شوې چې دا د يوې ډلې او هغه خلکو مجموعه ده چې د يو حکومت د حاکميت لاندې ژوند کوي چې څو عمده شروط لري:

اول : په حکومت کې شامل نه دي.

دوهم: د دوی تعداد نسبت نورو قومونو ته لږ دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دريم : چېرته چې اوسيږي، ځان د همدغې منطقې بولي.

تاسې وګورئ، ځينې غلام حکومتونه بيا اقليتونو ته هم په نظام کې وظيفه ورکوي که هغوی اهل وي او که نه؛ دا ولې؟

ځکه چې په دوی باندې د غرب لخوا فشار وي چې دې خلکو ته په نظام کې برخه ورکړي او داسې حقوقو ته يې قايل کړي چې حتی د بين الملل د اصولو څخه هم اوچت حقوق ورته غواړي، که نه په ديموکراسۍ کې هر هغه څوک ګټونکی دی چې تر شا يې خلک ډېر وي، خو دوی په دې ځای کې پر خپل قانون هم پښې ږدي، نن سبا طالب هم همدا خبره زمزمه کوي چې د اقليتونو ساتنه پرموږ فرض ده او د دوی څخه په دفاع کې چې د دوی کوم عسکر ووژل شي، بيا ورته د شهيد نوم ورکوي.

الحمدلله! د اسلامي دولت د مجاهدينو په هڅو يو طرف د مسلمانانو انتقام واخيستل شو، بل طرف د دې اقليت هندو کفارو څخه دا خاوره آزاده شوه او الله ﷻ ته امېد دی چې يوه ورځ به د روافضو د پليتو قدمونو څخه هم د مسلمانانو خاوره پاکه شي.

د بين الملل قانون وايي چې د نورو قومونو سره بايد اقليت ته هم په هره برخه کې سهم ورکړل شي او دوی هم ترېنه مستفيد شي، ولې دوی د اقليت له غمه دومره مړه دي، ولې دوی ته دومره توجو کوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه ددې ترشا د دوی اهداف پراته دي، دا د کفارو او غرب لخوا څخه د مسلمانانو د نظام د ختمولو په خاطر د مسلمانانو دننه یوه دسیسه ده او د مسلمانانو له منځه د پټو معلوماتو راټولولو لپاره یې په دوی پام زیات وي.

یو څوک چې دا خبره وکړي چې موږ د اقلیت حقوقو ته قائل یو دا مانا لري چې دا اقلیت که کافر هم وي، د بل مسلمان مؤمن موحد سره به یې حقوق مساوي وي، دا د اسلام خلاف خبره ده، حال دا چې که چېرته نظام اسلامي وي، د دوی څخه هغه خلک چې اسلام ورڅخه جزیه اخستل جائز کړي دي ،جزیه به ورکوي او که جزیه اخستل ترې جائز نه وي نو یا به اسلام قبلوي او یا به شړل کېږی او پاتې به یې وژل کیږي.

د همدی اقلیت کافرو لپاره د اسلامي نظام د چتر لاندې همدا الهي اصول دي چې سرتیټې به اسلامي نظام ته جزیه ورکوي.

قال تعالی: قَاتِلُواْ الَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَلاَ بِالْيَوْمِ الآخِرِ وَلاَ يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللّهُ وَرَسُولُهُ وَلاَ يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُواْ الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ { التوبة 29}

ژباړه : د اهل کتابو څخه د هغه خلکو په خلاف وجنګیږئ چې په الله عزوجل او د آخرت په ورځ ایمان نه راوړي او څه چې الله او د هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيغمبر حرام کړي دي هغه نه حراموي او حق دين خپل دين نه گرځوي (له هغوسره وجنگيږئ) تر دې پورې چې په خپل لاس جزيه ورکړي او ذليل شي .

د مسلمانانو بدترين دښمنان هغه يهود دي، ورپسې بيا مشرکين دي، کله چې رسول الله ﷺ مدينې ته راغی، يهود په اقليت کې واقع شول، همدې بدبختو بار بار د رسول الله ﷺ په مقابل کې دسيسې جوړې کړې.

اقليت تل ځان مظلوم ګڼي او وايي: "چې موږ اقليت يو زموږ تعداد کم دی، همدې مظلوم نمايي باندې خپل شوم اهدافو ته ځان رسوي. دوی چې د اسلامي نظامونو لاندې ژوند ته تيار شوي او دوی اصلاً د مسلمانانو خاورې ته چې راځي او دا د ذلت ژوند اختياروي دوی اکثره د تخريب په خاطر راځي، دوی غواړي چې په دې خاوره کې خپل نفوذ پراخه کړي او بالاخره نظام چپه کړي او ځانونه هدف ته ورسوي، ښه مثال يې د روافضو دی، تاسې په افغانستان کې د دوی تاريخ وګورئ، کله چې دوی افغانستان ته داخل شول، په ډېره کمه اندازه وو او ډېر ذليله ژوند يې درلود په ټولنه کې خشره، شاقه او سخت کارونه به دوی کول، ليکن په مرور د وخت سره د يوې منظمې برنامې له مخې د نجيب کافر په دور کې دوی ته په نظام کې د پراخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چوکیو ورکولو فیصله وشوه او دوی تعلیم ته مخه کړه او په لږ وخت کې یې ډېر پرمختګ وکړ، بیا وروسته د کرزي مرتد په وخت کې دوی په نظام کې په لوړو پوستونو او مهمو دریځونو مؤظف شول.

دا خلک د یوې ستراتېژۍ مطابق مخې ته ځي، تاسو وګورئ دا خلک په یمن، شام، عراق او داسې نورو هېوادونو کې اقلیت کې ول، ولې کفارو د دوی ملاتړ وکړ، نن د دې ملکونو واک د همدې رافضي مشرکینو په لاس کې دی او په دې ستراتېژۍ کې افغانستان هم داخل دی، دوی غواړي چې افغانستان د خپل واک لاندې راولي، د اقلیت په نوم داخل شول او مختلفې برنامې یې په کار واچولې، خو الحمد الله!

چې د هرې زمانې فرعون لپاره الله جل جلاله د وخت موسی هم پیدا کوي، د دوی لپاره الله جل جلاله داسې یوه ډله انتخاب کړې چې دوی د الله سره محبت کوي او الله جل جلاله د دوی سره محبت کوي، د دوی په مقابل کې خپلې غوښې شیندي، خو دا د الله جل جلاله د هغه رسول صلی الله علیه وسلم او د صحابه وو دښمنان نه پرېږدي او بار بار یې خپلو بریدونو لاندې راوستي او تر ډېره حده یې د دوی د پرمختګ مخه نیولې، په زرګونو یې مردار کړي او د دوی برنامې یې خنثا کړي، الحمد الله! او یوه ورځ به د الله په مدد د هندوانو په شان د دوی تغر هم ورټول شي که څه هم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی ورونه طالبان دوی ته بار بار د امنیت اطمینان ورکوي او د دې نجسانو په دفاع کې خپلې ناپاکې وینې تویوي خو بیا هم د مجاهدینو د تندریزو عملیاتو مخه نشي نیولای او په دوی په هر برید به د نړۍ کفار لړزیږي او پرې خفه کیږي او طالبانو ته پیغورونه ورکوي چې تاسې د اقلیت دفاع کې پاتې راغلي یاستئ او همدا چغې ورته وهي چې د اقلیت حفاظت او دفاع باید لا قوي کړئ.

بر عکس که چېرته مسلمانان بیا کفري ملکونو کې اقلیت کې وي، بیا د کفارو لخوا ورسره سخت ظلمونه کیږي هېڅوک یې آواز نه اوري، لکه مثالونه یې ډېر دي، په چین کې د ایغور په مسلمانو باندې د همدې کفارو لخوا سخت ظلمونه روان دي، زندانونه یې د مسلمانانو څخه ډک دي، په برما کې وګورئ د مسلمانانو اقلیت سره څه روان دي؟ په هند کې د مسلمانانو د اقلیت سره څه روان دي؟ هېڅوک غږ نه کوي، تش په نوم اسلامي هېوادونه یو آواز د هغوی لپاره نشي اوچتولی، دا اوس چې افغانستان کې کوم په نوم اسلامي نظام ځان ته وایي، د دوی له ویاند څخه یوې رسنۍ والا پوښتنه وکړه:

چې اوس خو تاسې قدرت ته ورسېدئ، په چین کې پر ایغور مسلمانانو سخت ظلم روان دی، آیا تاسې د هغې پوښتنه کوئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویاند یې په ځواب کې وایي: چې دا د هغوی داخلي مسئله ده، موږ پورې اړه نه لري... عجیبه نه ده، دوی پورې اړه نه لري بیا ولې کفارو ته په افغانستان کې د اقلیت د دفاع لپاره د مداخلې اجازه ورکوئ او هغوی ته هره ورځ ډاډ ورکوئ، الله ﷻ به تاسې نور هم ذلیل او شرمنده کړي، په داسې نظام چې د اسلام نوم مو ورکړی دی، خو په اصل کې د اسلام بدنامونکی نظام دی.

کفار په خپلو ملکونو کې اقلیت ته هېڅ کاري صلاحیت نه ورکوي، کله چې هسپانیه کې یهودان اقلیت کې شول، نو نصرانیانو دا اقلیت یهودان له هسپانیه څخه وشړل، هغوی پوهېږي چې دا په آینده کې موږ لپاره سر خوږی جوړېږي، مسلمانان هم په هسپانیه کې اقلیت شول د دوی په باره کې یې مشورې شروع کړې چې دوی سره څه وکړو؟ اقلیت کې اوس واقع شوي، دا وروسته بیا مشکل جوړوي باید د دوی لپاره یو تصمیم ونیسو، بعضو دا مشوره ورکړه چې خندقونه ووهو او دا ټول پکې واچوو، چې غم نه یې خلاص شو، ځینو بیا دا مشوره ورکړه، چې بحر نېژدې دی، په کېښتیو کې به یې سپاره کړو چې منځ ته ورسېدل، ټول به په اوبو کې ورډوب کړو، بعضو بیا دا مشوره ورکړه چې د افریقا مغرب ته به یې وشړو تر څو د هر ډول سهولتونو څخه لرې پاتې شي او په ذلت کې ژوند وکړي، بالاخره په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدې فیصله وشوه، مسلمانان یې غرب افریقا ته وشړل د څه لپاره یې دا کار وکړ تر څو د اقلیت د آینده خطر څخه په امن شي، نن د جهاد برکت وګوره چې هماغه خلک نن کفارو ته په غرب افریقا کې په یو لوی ګواښ بدل شول، همدا راز د عثماني دولت د ړنګېدو پېل هم اقلیتونو وکړ.

ورونو! دا د کفارو لخوا یوه لویه دسیسه ده چې دوی د اقلیت ملاتړ کوي او مخکې مخکې کوي یې او د هغوی د حقوقو چغې وهي، اشغالګرو چې تل کومه سیمه اشغال کړې، د همدې اقلیتونو څخه یې استفاده کړې.

کله چې لومړۍ نړیواله جګړه کې انګلیس په عراق حمله وکړه او عراق یې اشغال کړ دا وخت په عراق کې یهود او نصارا دواړه ډلې اقلیت واقع شوي ول، همدغه یهود او نصارا وو چې په عراق کې یې آرام ژوند کړی و، د انګلیسیانو ښه راغلاست ته راووتل او د انګلیس لښکرو ته یې اطمینان ورکړ چې موږ په مال او ځان ستاسې ملاتړ یو، خو کله چې د انګلیس په مقابل کې مبارزه او پاڅون پیل شو، بالاخره انګلیس شکست وخوړ، عراقیانو بېرته د استقلال هڅه کوله، لېکن د دغه اقلیتونو د مخالفت سره مخ شول او ویل یې چې همدغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انګرېزانو نظام ښه دی، د دوی په ضد پاڅون مناسب کار نه دی همدا باید باقي پاتې شي او نوی نظام باید حاکم نشي.

تاسې وګورئ، چې کله امریکا خپل فوځ د افغانستان څخه وویستلو هم دا اقلیتونه ډېر ورخطا وو او په دې خوښ نه وو چې امریکایان ووځي، حال دا چې د مرتدینو له لورې کوم خطر ورته متوجه نه و، اطمینان ورته ورکړل شوی و، د همدې کفارو لخوا څخه ورته پوره ډاډ ورکول شوی و، چې طالبان به ستاسې حفاظت او دفاع کوي، تاسې مه وارخطا کېږئ، خو بیا هم د امریکا د فوځ په وتلو ډېر خفه وو.اقلیت د مسلمانانو په خاوره کې تل د کفارو د سترګو حیثیت لري، مکمل استخباراتي معلومات کفارو او مرتدینو ته همدوی ورکوي.

اقلیت دا دعوه لري چې موږ د همدې خاورې یو، همدا مو وطن دی، خو کله چې په خاوره یې یرغل وشي، نو په تاریخ کې اقلیتونو بیا د خاورې د دفاع لپاره چېرته هم ټوپک نه دی راخېستی، تاسې ژوندی مثال لیدلی شئ، د افغانستان روافض کله هم چې د افغانستان او ایران ترمنځ په شخصي ګټو یا سیاسي ټکر یې ترمنځ راشي، همدغه روافض چې ځان د افغانستان بولي، د افغانستان څخه په دفاع کې نه ودرېږي، بلکې د ایران په ګټه خوشحاله دي، تاسو به ډېر وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولنيزې شبکې څارلې وې، دا مشرکان بيا د ايران پر ګټو خوشحاله او د هغوی سره ولاړ وي او بيا دعوه لري، چې موږ افغانان يو.

همېشه چې اشغال ګرو حمله کړې، دوی د هغوی سره جنګ نه، بلکې په څنګ کې ورسره ودرېدلي او حتی له خپلو عزتونو څخه هم ورتېر شوي، امريکا چې په افغانستان يرغل وکړ، له ټولو مرتدينو څخه دا بېغيرته روافض يې ډېر په خدمت کې ول، مطلب د هرې بېغيرتۍ، دلالۍ بې ناموسۍ پيل همدوی کړی.

د اسلام په سياسي نظام کې اقليتونو ته د ژوند کولو اجازه به د شريعت په چوکاټ او اصولو کې وي، مرتد به نه پرېښودل کيږي، اصلي کافر به جزيه ورکوي او د غدر په مقابل کې به سخت ترينه جزا ورته ورکول کيږي، لکه څنګه چې رسول الله ﷺ په مدينه کې د يهودو سره کومه معامله کړې وه، د قتل وړ کسان يې قتل کړل او نورو ته يې وخت ورکړ چې په دومره وخت کې د دې خاورې څخه ووځئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

استعمار

دا هغه اصطلاح ده، چې په دې باندې ډېرو علماؤ درسونه هم کړي او کتابونه هم پرې لیکل شوي دي، تاسې هڅه وکړئ چې موږ کوم اصطلاحات درته وایو نور بیا تاسې پوره تحقیق او مزید معلومات د دې په اړه خپله حاصل کړئ، مطالعه وکړئ ترڅو بصیرت او معلومات مو نور هم ډېر شي.

ورونو!

هېڅکله د دښمن په ظاهر باندې تاسې دوکه نشئ، د اسلام په سیاسي نظام کې ته یو سیاستمداره مجاهد ګڼل کېږې، ته باید د دښمن ظاهر ته ونه ګورې، بلکې له هغې زوایې او له هغه طرفه ورته وګورې له کومې چې دښمن **تکمیلیږي**.

مثلاً: د دښمن ظاهرد یو موټر په مثال دی، ظاهر یې خه قوي دی، د موټر ظاهري قوت او ښکلا ته مه ګوره، بلکې په دې سوچ وکړه، چې د دغه موټر کومې کومې پُرزې را یو ځای شوي او بالاخره دا موټر ترېنه جوړ شوی، په دې سوچ او فکر وکړه، چې څنګه د دې موټر نه داسې یوه پرزه جدا کړم چې دا قوي او ښکلی موټر له کاره وغورځوم، نو دغه شان د دښمن ظاهر ته مه ګوره، هغه لارې به لټوې چې کوم اسباب او کوم شیان دي چې دښمن ته یې قوت ورکړی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن يې تشکيل کړی او ترېنه تکميل شوی؟
دغه لارې يې قطعه او خنثا کړه ترڅو دښمن له کاره ولوېږي او بل طرف نا تکميله پاتې شي.
همدا شان که د يوې کوټې مثال ورکړو څلور پايې لري او څلور واړه ظاهراً قوي دي، قوي سيخ او سيمنټ په کې استعمال شوی، بالاخره يې يوه قوي ډانچه تشکيل کړې او بيا پرې يو قوي لنټر يا چت جوړ شوی چې د دې په سر باندې هلی کوپټر هم کېناستلی شي، د دې چت مقاومت ډېر زيات دی، اوس ته دې چت ته مه ګوره، چې دا چت به زه څنګه ونړوم، په څو کيلو بارودو به زه دا چت راچپه کړم، بلکې د دې چت څلور پايوو ته وګوره، چې دا چت يې تشکيل او قوت يې ورکړی، آسانه طريقه يې دا ده چې يوه پايه ترېنه وغورځوه يوه برخه يې ړنګ کړه او بيا بله پايه... بالاخره چت خپله غورځېږي، له کاره لوېږي او له منځه ځي.

وروړنو!

دغه شان د دښمن ظاهري قدرت ته مه ګورئ، بلکې په دې سوچ وکړئ، چې دښمن دا قدرت له کومو لارو څخه راجمع کړی، څنګه يې راجمع کړی او بالاخره يو قوت يې ترېنه جوړ کړی، څنګه زه دا قدرت د دوی تقسيم او جدا کړم، په کومه طريقه زه دښمن کمزوری کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چې دښمن ته يې قوت ورکړی، د هغې له جملې څخه يو اقتصاد دی يعنې يو طرف او هغه زاويه چې دښمن ته يې قوت او ظاهري ښکلا ورکړې او ډېره مهمه زاويه ده، هغه اقتصاد دی، هر وخت چې دښمن غوارې چې اسلامي خاوره تسخير کړي، په هغه پلان او برنامه يې کار شروع کړی تر څو اقتصاد له منځه يوسي، نو په همدې اساس داسلام سياسي نظام کې هم چې دښمن ورته ډېره توجو کوي او هڅه کوي چې د حملې لاندې يې ونيسي، هغه اقتصادي برخه ده، نو موږ بايد د دې د حفاظت لپاره پوره توجو وکړو تر څو دا طرف زموږ محفوظ شي او برعکس څنګه دښمن ته موږ په همدې اقتصادي برخه کې ضربه ورکړو.

اشغالګرو چې تل د اسلامي خاورې د اشغال سوچ کړی، شروع يې د اقتصادي برخې څخه کړې تر څو د مسلمانانو اقتصاد ضعيف کړي او بې جنګه او بې تلفاتو اسلامي خاوره په آسانه طريقه اشغال کړي، په تاريخ کې ډېرې داسې جنګونو ته وګورئ که هغه غټ جنګونه شوي او که واړه، چې يو هېواد پر بل هېواد حمله کړې، د عسکري نفوذ د کموالي په سبب يې شکست نه دی خوړلی، بلکې شکست يې چې خوړلی د اقتصاد د کمزورې کېدو په وجه يې خوړلی.

په کال (۱۲۱۳) کې چې کله فرانسې مصر اشغال کړ، د اشغال د

(c) ketabton.com: The Digital Library

برنامې شروع یې اقتصادي او تجارتي وه، همدا شان افغانستان چې بار بار اشغال شوی، شروع یې د اقتصاد او تجارت څخه شوې، نن سبا چې غرب خپل اهداف لاس ته راوړي، په هر ملک کې شروع د اقتصادي او تجارتي اړیکو څخه کوي، په دې نوم یو هېواد ته خپل جاسوسان داخلوي، چې زه کلینیک درته جوړوم، شفاخانه درته جوړوم، بندونه درته جوړم، مکتبونه درته جوړوم، بشري مرستې درسره کوم او همداسې مختلفې پروژې په کار اچوي بیا نور خپل اهداف مخ ته وړي.

کفار درسره حتی اتوم بم هم منلی شي، خو اقتصادي آزادي درسره نه مني، تش په نوم څومره چې اسلامي هېوادونه دي، کفارو په اقتصادي برخه کې د استعمار لاندې نیولي دي، که چېرته لږ هم د غرب د فکر خلاف کار وکړي، نظامي حملې پرې نه کوي، یو آسانه کیلي ورسره ده بس فلانکي هېواد د امریکې خلاف یو حرکت کړی، اقتصادي بندیزونه ورباندې ولګوي، بیا همدا هېوادونه ورته بېرته سوال او زارۍ کوي چې ما بد کړي، خو له ما څخه دا اقتصادي بندیزونه لرې کړه، لکه څنګه چې نن طالب هم په دې مرض اخته دی.که چېرته د امریکا او د نورو کفارو په خوښه مخکې ځي، نو د لنګې غوا په څېر پرې شپې راپرېږدي، هره اونۍ ورته علني (۴۰)

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلیونه ډالر رالېږي، خو که چېرته يې په يوه خبره کې هم د کفارو سره اختلاف وکړ او د هغوی اوامر يې ونه منل، نو بيا پرې د ډالرو دا کڅوړې ودرېږي، بيا ورته نه نوي افغان بانک نوټونه رالېږي، نه يې بانکي سيستم کې همکاري کوي او نه ورسره نور اقتصادي راشه درشه او تعاملات کوي، چې بس بيا ورته سوال او زارۍ شروع کړي او يوه منډه ورته دوحې ته وکړي او ورته وايي ستاسې هر امر او غوښتنه په سر سترګو، خو دا مرستې مو مه ودروئ چې کفار يوځل بيا ورسره د مرستو اعلانونه وکړي، نو ورونو دېته وايي اقتصادي استعمار.

حتی په دې هېوادونو کې د خلکو شخصي سرمايه هم د کفارو په واک کې ده، کله چې د بانکونو څخه خپله شخصي سرمايه وباسي هم د کفارو په خوښه به يې ترېنه وباسي او هغوی ته به راپور ورکوي چې زه دا سرمايه د بانک څخه باسم او په دغه شيانو کې او يا يې په دغه تجارت کې مصروفوم، اسناد به ورته وړاندې کوي او که چېرې د کفارو خوښه رانشي، کفار کولای شي چې د خلکو شخصي سرمايه هم کنټل کړي او وريې نه کړي.

په شلمه پېړۍ کې افريقا د بلژيک د نظامي استعمار لاندې وه، لِيکن په يو ويشتمه پېړۍ کې د نظامي استعمار څخه خلاصه شوه، خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر اوسه هم د تجارتي او اقتصادي استعمار لاندې ده، یعنې که یو هېواد بل هېواد باندې نظامي یرغل وکړي او بیا وروسته خپل د نظامي اشغال لمنه راټوله هم کړي نو دې وخت کې خپل اقتصادي استعمار ته دوام ورکوي .

موږ په استعمار باندې خبره کوله، ورونو!

د استعمار لغوي مانا د إعمار الأرض څخه اخیستل شوې، یعنې جوړول، لېکن اصلي مانا یې د کفارو له لورې د یو هېواد دایمي او هر اړخیز تسخیرول دي.

د استعمار اصطلاح به تاسې د ډېرو خلکو څخه اورېدلي وي، لکه طالبان هم دا کلمه زیاته استعمالوي چې د امریکا له لورې افغانستان استعمار شوی وو.

همدارنګه استعمار په سیاست کې څه مانا لري، مونږ او تاسې به په یو لنډه قاعده او فرمول کې دا ټول تشریح کړو، باذن الله، چې آینده د تل لپاره که بیا دا اصطلاحات ستاسې غوږونو ته رسېږي چې تاسې بیا په دې پوه یاستئ چې کله استعمار راشي، نو استقلال ترېنه په کومو طریقو اخیستل کیږي.

ورونو! هر استعمار تر شا یو فکر او انګېزه لري، که چېرته کفار په خپل منځ کې یو بل استعمار لاندې نیسي، دلته یې تر شا ډېری

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقتصادي انګېزه پرته وي او که چېرته کفار بیا اسلامي خاوره استعمار کوي او د خپل تسلط لاندې يې راولي، بیا د دې شاته **عقیدوي** **او** **فکري** انګېزه پرته ده چې دې ته د سیاست په نظام کې د استعمار **ریښې** وايي، هر استعمار بیا ځانګړې ریښې لري چې له هغې څخه استعمار راپورته، تقویه او همدا شان حمایه کیږي، د استعمار لپاره کار کوي او هدف ته ځان رسوي.

نو دا استعمار چې د مسلمانانو خاوره اشغالوي، د دې استعمار ریښه هغه عقیده او فکر دی، نو تر څو مو چې د استعمار ریښه قطعه کړې نه وي، د استعمار دا اغزي لرونکې ونه که په نورو ځایونو او څانګو کې هر څومره قطعه کړې، هغه بیا رازرغونېږي او سر راپورته کوي.

ته چې استعمار سره مبارزه کوې، نو له بېخه به يې ختموې، اوس راځو په استعمار باندې خبره کوو، چې طالبان هم په دې اعتراف کوي چې افغانستان استعمار شوی وو، د دوی څخه دا پوښتنه وشي چې افغانستان استعمار شوی وو، نتیجه يې څه وه؟

د استعمار په دوران کې کوم فعالیتونه د استعمار لخوا شوي وو او نتیجه د دې فعالیتونو څخه څه وه او څه لاس ته راوړنې يې د استعمار لپاره درلودې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بل تعبير كه د طالبانو نه سوال وشي استعمار ځان سره كوم كفر راوړى وه او كوم بخش كې كفر ته عقيدوي كار كړې دى؟

طالب په دې جواب سكوت كوي، ځكه چې دوى خپله د استعمار لپاره كار كوي، د اشغال كوونكو سره همكاري كوي، د استعمار لپاره همدوى فعاليت كوي، يوه ډله يې د آي ايس آي (**ISI**) لپاره فعاليت كوي، بله ډله د روافضو لپاره او بله ډله يې بيا د غرب لپاره په خدمت بوخته ده.

وروڼو!

راځئ، دلته به د استعمار په پنځو انواعو يا اقسامو لنډ بحث وكړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د استعمار انواع

1. سياسي استعمار
2. نظامي استعمار
3. اقتصادي استعمار
4. ثقافتي استعمار
5. ټولنيز(اجتماعي) استعمار

مخکې مو ووېل چې هر استعمار تر شا يوه انګېزه لري، لکه څنګه چې د تجارتي استعمار شا ته د سيکولر اقتصاد ترويجول هدف دی، دغسې د نظامي استعمار شا ته انګېزه او هدف د خاورې اشغال او نور ډول ډول استعمار ته زمينه سازي ده، د سياسي استعمار شا ته د ديموکراسۍ د حاکميت او ترويج انګېزه پرته ده، د ثقافتي او فرهنګي استعمار شا ته بيا د سيکولر تعليم او د غربي فرهنګ، کفري ادبياتو او د ژورناليزم په مټ د فکري جګړې يوه انګېزه پرته ده، همدا راز د اجتماعي استعمار شاته بيا د سيکولر تعاملاتو، معاملاتو راکړې ورکړې، ناستې ولاړې، آداب، احترام، رسم او رواج، حقوق او مدني آزاديو په نوم د نورو ډېرو بې لاريو انګېزه پرته ده.

نو طالب ته وايو! چې لږ مو غوږونه خلاص کړئ، د استعمار انواع او اقسام وپېژنئ، يواځې په نظامي برخه کې اشغال نه وي، بلکې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشغال نورې بڼې چې نن سبا يې تاسې اشغال کړي یاستئ، دا له نظامي اشغال څخه ډېرې خطرناکې او زيان رسونکي دي.

طالب اوس د اقتصادي استعمار له لورې مستعمره دی، د اقتصادي استعمار په پايله کې سيکولر اقتصاد حاکم وي، لکه د طالب په بانکي سيستم او نړۍ سره د نورو اقتصادي راکړو ورکړو په برخه کې چې حاکم دی، د دغه سيکولر اقتصادي حاکميت ترڅنګ دا په اقتصادي استعمار کې چې سودي نظام، اختلاس او اختلاق او نورې بڼې مروجې دي، هغه بيا بېل بحث دی.

که غواړې چې د سيکولر اقتصاد له استعمار څخه استقلال تر لاسه کړئ، نو ته به د سيکولر اقتصاد سره مبارزه کوې، بيا ته دعوه کولای شې چې ما اقتصادي استقلال ترلاسه کړی،زموږ د ډېر بې فکره دښمن سره مخه ده، چغې د استقلال وهي خو نور په يوه برخه کې هم مستقل نه دي، نه استقلال شته او نه نوره آزادي لري،په دې باټو او نارو،تشو شعارونو او خبرو دا نا خبره عوام دوکه کوي او غولوي يې. د نظامي استعمار په نتيجه کې اشغال رامنځته کيږي، نو که ته غواړې چې د دې استعمار څخه استقلال حاصل کړې، نو ته بايد د دښمن سره نظامي مبارزه وکړې تر څو استقلال واخلې، هر وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دي اشغال په مکمله توګه له منځه یوړ بیا ته دعوه کولای شې چې ما نظامي استقلال ګټلی.

طالب خو په نورو برخو کې مستعمره و او دی، بلکې په نظامي برخه کې هم استقلال نه لري، تاسې نه ګورئ څلورویشت ساعته د افغانستان فضا د کفارو په واک کې ده او چې چېرته یې زړه وغواړي، هلته عملیات کوي او بیا چې کوم ځای هدف وګرځوي په ثانیو کې یې تخریبوي، خو دوی دومره سپین سترګې دي چې بیا قانع کیږي هم نه، د بهرون بریدونه بیا د ځمکې څخه ځمکې ته د ویشتل شویو میزایلو سره توجیه کوي او دا شپه او ورځ یې چې په سر ګرځي دا بهرونونه ورته نه ښکاري که ورته ښکاریږي، نو چېرته خو به یې پرې د توفانچې بز کړی وی، مطلب دا که مستقل وي نو دوی ته خو ښه پرمختللي وسایل کفارو پریخي دي ولې دا بورن نه ولي، خو نه داسې نه ده دوی مستقل نه دي.

همدارنګه د سیاسي استعمار په نتیجه کې دیموکراتیک نظام رامنځته کیږي، که ته غواړې چې له دیموکراسۍ څخه استقلال واخلې، نو ته یې باید په مقابل کې سیاسي مبارزه وکړې، همدا شان که ته غواړې چې فرهنګي استعمار ختم کړې او دا دعوه وکړې چې ما استقلال تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسه کړی، باید سیکولر تعلیم او سیکولر نصاب سره مبارزه وکړې، ځکه چې همدا د استعمار ریښې او جرړې دي.

سیکولر تعلیم د استعمار لپاره فکري مامورین روزي، تعلیمې نصاب چې د سیکولاریزم په اساساتو ولاړ وه نو بیا دا دعوه مه کوه چې ما استقلال تر لاسه کړی، نه! اسلامي نړۍ اشغال وه او اشغال ده، یوازې په ګوډه ویلو باندې خوله نه خوږه کیږي، چې جشنونه د استقلال په نوم راجوړ کړې او د خلکو په سترګو کې خاورې وشیندې نو ته به رښتیا **آزاد** حساب شې؟ نه داسې نه ده.

دوی ته وایو!

نن تاسو دعوه لرئ چې استقلال مو اخیستی، ستا په ښونځیو او پوهنتونونو کې کوم نصاب تدریسیږي؟

دا خو هماغه نصاب دی چې تر پرونه په دیموکراتیک نظام کې تدریس کېده، پرون هم تعلیمي ادارو ته غربي مؤسساتو بودیجه ورکوله او نن هم هماغه سیکولر نصاب دی، هماغه غربي مؤسسات دي چې تاته بودیجه درکوي، هماغه زاړه معلمین او زاړه مامورین دي او له هماغه ادارو ورته معاشونه، کتابونه او قرطاسیه راځي، توپیر په څه کې دی؟

او استقلال مو په څه کې تر لاسه کړی دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ته په کوم دلیل د استقلال دعوه کوې؟

طالبه!

ته فکر کوې چې ستا په دې نارو او شعارونو به نور خلک هم دوکه کړې؟ نه هېڅکله داسې نه ده، ټول خلک ستا په څېر نه دي!

نو تر څو چې همدا سیکولر نصاب وي او همدا شرقي او غربي ادارې مو ملاتړ کوي تاسې به همداسې مستعمره یاست.

همدا شان د اجتماعي استعمار په نتیجه کې یو سیکولر فرهنګ، سیکولر اخلاق، فحشا، د غرب عادات، رسومات او د هماغو په نقش قدم تلل رامنځ ته کول دي، نو که له طالبه وپوښتو چې تا په څه کې تغییر راوړی او په څه کې مستقل یې؟

په تلویزونونو کې هماغه زاړه پروګرامونه او هماغسې د نارینه او ښځینه و شریک بنډارونه، هماغسې په ادارو کې د نارینه او ښځینه و شریک مجلسونه او کارونه، هماغسې د فحشا او عیاشۍ مجلسونه، هماغسې نمانځنې، مراسم غونډې او د غرب په تقلید برابر کارونه ...

په ځای د دې چې له شریعت څخه خلاف جوړه شوې د مرتد امان الله مقبره ونړوئ، تاسې ورځئ د هماغې د فکر او پالیسۍ د لمانځنې په هدف ورته په قبر د ګلونو ګېډۍ ږدئ، د خپلو بادارانو په څېر مو خپلو اخوندانو ته په لارو کې قالینې هوارې کړې وې او هسې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نمایشي کارونو په ترسره کولو کې هم د هغوی په نقش قدم روان یاست، د پتۍ پرې کولو او هماغسې په قالینو په نازو نخرو تللو کې له هغوی کم نه یاست، کله نو بیا د غرب په فکر او فرهنګ برابر د خپلو مشرانو تلین هم لمانځۍ او د خپلو مشرانو عکسونو ته د ګلونو ګېډۍ ږدۍ ، په یو مېز یې د غربیانو په څېر په کتابچو کې خاطرې لیکۍ، ستاسې کوم عادت، کوم اخلاق او کومه ناسته ولاړه مستقله ده؟

نو که ته غواړې چې فرهنګي استقلال تر لاسه کړې سیکولر فرهنګ، اداب، رواج او عادتونو سره باید مبارزه وکړې او د ټولنې څخه د دې رېښې ختمې کړې، بیا ته دعوه کولای شې چې ووایې، ما اجتماعي استقلال ترلاسه کړی دی.

کله چې دې په دې پنځه برخو کې استقلالیت ترلاسه کړ، نو بیا ته دعوه کولای شې چې ته مستقل یې.

مجاهدینو ورونو!

د استعمار په ډولونو څکه خبره کوو چې موږ او تاسې په دې پوهه شو او استعمار په تمامه معنا وپېژنو او په دې هم وپوهیږو چې موږ څه وخت او په کوم حالات له استعمار څخه خلاصی موندلی شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقتصادي استعمار

موږ هغه وخت له اقتصادي استعمار څخه خلاصی مومو کله چې زموږ اقتصاد مستقل، د کفارو له سلطې آزاد او په دې برخه کې موږ د هغوی له احتیاجه خلاص شو.

تاسې ژوندی مثال د طالب د واک لاندې افغانستان کتلای شئ چې په ټولو برخو کې مستعمره دی، هغه که نظامي، اقتصادي او فرهنګي برخې دي او که نورې سیاسي، اجتماعي او هر اړخیزې برخې دي، په ټولو برخو کې مستعمره دی، هسې طالب د استقلال په تشو نارو له مستعمرې نشي آزادېدلای ترڅو په عمل کې استقلال پلي نه کړي.

کفار چې تل د کوم هېواد د استعمار اراده وکړي، نو لومړی یې د اقتصادي استعمار لاندې راولي، په دوهم قدم کې بیا د نظامي استعمار هڅه کوي او په درېیم قدم کې خپل سیاسي استعمار تطبیقوي، بیا غواړي همداسې مخ ته لاړ شي، نصاب ته تغییر ورکړي او بیا نو د سیاسي استعمار په زور فرهنګي استعمار ته لاره هواروي او بالاخره مکمل ټول بنیادونه او بنسټونه استعماروي، که هغه تعلیمي ادارې دي، که حقوقي، سیاسي او اجتماعي ادارې دي او که حتی روغتیایي ادارې دي دا ټول مستعمره کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که ته غواړې چې استعمار ته شکست ورکړې، نو په اقتصاد باندې یې شروع وکړه، وروسته بیا نظامي برخې ته توجو زیاته کړئ او په نظامي ډګر کې به شکست ورکړې او بیا به معارف او تعلیم تربیه د استعمار نه خلاصه کړې، نصاب کې به تغییرات راولې، بالاخره چې دا ټولې برخې دې مستقلې کړې، نو خپله ټولنه به دې له استعماره ژغورلې وي.

که اقتصادي استعمار کې د اوله استقلالیت تر لاسه نه کړو نو ته بیا هیڅ کله هم نشي کولای د استعمار نورو ډولونو سره مبارزه وکړې، ځکه که ته د یو کافر او مرتد سره رابطه وکړې او مال ترینه واخلې او بیا بل کافر وربانديې ووهې، ته هیڅ وخت نشې کولای آینده کې مستقل نظام ولرې، د تنظیمونو او طالبانو تش په نوم د جهاد مبارزه زموږ دې خبرې ته روښانه دلیل دی.

الحمدلله صرف د خلافت مجاهدین دي چې هر بخش کې مستقل دي، ولو که نن کمزوري دي، خو الحمدلله د ستن نه تر تار پورې هر څه یې مستقل دي او په همدې اساس د الله رب العالمین نه هیله لرو چې نژدې وخت کې د استعمار ټول ډولونه د ماتې سره مخ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هند د انګلیس لخوا د اقتصادي او تجارتي اړیکو په مټ استعمار شو خو بېرته هند د اقتصاد له لارې انګلیس ته شکست ورکړ او ځان یې د انګلیس د استعمار څخه خلاص کړ او استقلال یې واخیست.

تاریخ کې راځي چې ګاندي یوه اوزه ساتلې وه او د هغې اوزې شېدې یې کلونه کلونه استعمال کړې وې، بالاخره کله چې انګلیس شکست وخوړ، د اروپا پارلمان ګاندي ته بلنه ورکړه چې پارلمان ته راشه بیان وکړه او په دې وغږېږه چې هغه کوم علتونه وو چې تاسې د انګلیس د استعمارڅخه استقلال واخیست؟

وایې ګاندي ورته جواب کې وویل: چې زه درځم، خو په یو شرط او هغه دا چې زه به ځان سره اوزه هم پارلمان ته درولم" هغوی ورته وویل: "موږ ته وخت راکړه، زموږ په قانون کې دا نشته، چې حیوانات دې پارلمان ته داخل شي" بیا یې یو قانون تازه تصویب کړ چې په هغې کې لیکلي وو چې هېڅوک حق نه لري چې د حیوان سره پارلمان ته داخل شي پرته د ګاندي د اوزې څخه، دلته د ګاندي همدا عملي دښمن ته ښودل چې د کومې لارې او څنګه یې استقلال تر لاسه کړو؟

نو په همدې اساس دښمن دا درک کوي چې په کومه طریقه موږ څخه خلک استقلال اخلي، نو کفار او غرب خصوصاً امریکا غواړي چې ټوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنيا د خپل استعمار لاندې راولي، د دې هدف لپاره يې په ميليونونو انسانان له منځه يوړل، د دنيا په هر ګوټ کې چې چا سر پورته کړی او د دوی ګټو ته يې خطر پيښ کړی، له منځه يې وړی او هېڅ رحم يې ورباندې نه دی کړی او خصوصاً مسلمانان خو بيخي سر جيګېدو ته نه پرېږدي، تاسې وليدل چې په شام او عراق کې اسلامي دولت خلافت اعلان کړ او په کم وخت کې يې خپل مستقل اقتصاد جوړ کړ، دوی له نهايت زياتې وارخطايي سره مخ شول او په دې وپوهېدل چې اوس نو مسلمانانو د استقلال هغه اصلي سرچينه او مفهوم وپېژانده او که دا اسلامي امت راپسې يو ځل راويښ شو، نو بيا يې کنټرولول سخت دي، په ډېر شدت او په ډېر زيات وحشت او په ډېر سرعت سره يې په هغوی هر قسمه ټکنالوژي استعمال کړه، لومړی کار يې دا وو چې هغه منابع چې اسلامي دولت د هغې له لارې خپل اقتصاد قوي کاوه، هماغه منابع او سرچينې د بمبار لاندې ونيوې او هغه د تېلو او نفتو ځاه ګانې يې له منځه يوړې چې د نورو منابعو په شمول د اسلامي دولت اقتصاد يې پياوړی او مستقل کړی وو او بيا يې نو په همدې وحشتونو کې حتی زنانه او ماشومان هم د اور د سرو لمبو خوراک کړل، دا هرڅه د کوم هدف لپاره؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې لپاره چې چېرته دا فکر او عقيده دنيا ته خپره نشي، دوی د اسلامي دولت فکر، عقيده منهج او تګلاره ډېره ښه پېژني او په نړۍ کې له هېچا هم دومره ډار نه لري لکه له اسلامي دولت څخه يې چې لري، وجه دا ده چې دوی په دې پوهيږي چې همدا يوازينی دولت دی چې دوی سره په هر ډګر کې د سيالۍ جوګه دی او په هره برخه کې ورسره د مقابلې او د دوی د ماتې لپاره خپلې مستقلې برنامې او نقشې لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاسي استعمار

دا استعمار دوه صورته لري، اول صورت يې د اشغال په زور حاکمیت او دویمه نوع يې **استعمار الحمایه** دی.

اکثره خلک دا فکر کوي چې افغانستان کې امریکا ماته وخوړه او نظامي استقلال ترلاسه شو، حال دا چې امریکا په خپله خوښه نظام د اشرف غني څخه واخیست او طالب ته يې وسپاره، امریکا خپل عساکر وویستل، لېکن استعمار په خپل ځای پاتې شو که هغه سیاسي، اقتصادي، اجتماعي او آن نظامي استعمار دی، ټول په خپل ځای پاتې دی او فقط خلکو ته په سترګو کې د خاورو شیندلو یوه هڅه وشوه، خو ناکامه شوه او بېرته استعمار په خپل اصلي شکل کې اوس خپل ټول کارونه مخ ته وړي.

د یو اشغال شوي هېواد څخه چې کله کفار وځي نو یا به د اسلامي قوانینو موافق دا وتل کوي او یا هم دا وتل به يې د بین الملل د قانون په چوکاټ کې وي.

د اسلامي قانون موافق کله چې کفار د یوې خاورې نه د قتال په زور شړل کیږي نو د وتلو نه وروسته بیا هلته د دوی قانون او خبره نه چلیږي او شاته خپل قوانین او اصول نه پرېږدي په بل تعبیر باندې د کفارو وتلو نه وروسته بیا د دښمنۍ اصل کفارو سره په دوستۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه بدلیږي .

اما که چېرته یو هېواد د بین الملل د قانون په اساس د نظامي اشغال څخه خلاصیږي، نو اول هلته به اشغالګران د استعمار الحمایه تړون امضا کوي، دویم خپل قانون او اصول هم شاته پرېږدي، مطلب د وتلو نه وروسته هم د دوی خبرې هلته پوره چلیږي او کفارو سره راشه درشه او دوستي هم خه د زړه له خلاصه شروع کیږي، لکه نن د کفارو خبره چې افغانستان کې چلیږي او طالب هم د دوستۍ غېږه ورته خه په اخلاص خلاصه کړې ده.

مجاهدینو ورونو!

د استعمار الحمایه مانا دا ده چې اشغالګر په زور له تا څخه دا تعهد او ضمانت واخلي چې له ما او زما له متحدینو څخه به دفاع کوې، لکه د دوحې تړون چې دی دا استعمار الحمایه تړون دی، امریکا د خپل حفاظت تړون پر طالب په زوره امضا کړی دی.

په بل تعبیر، استعمار الحمایه مانا دا ده چې یو هېواد خپل حفاظت او د امنیت ساتل په هغه هېواد باندې جبري کوي چې هغه یې مخکې اشغال کړی و، نن سبا امریکا په زوره په طالب باندې خپل حفاظت لازمي کړی، امریکا خپله هم په خپلواکه توګه د افغانستان فضا په خپل اختیار کې نیولې ده او لاندې داخل کې یې هم هر طرف هر دوَل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ریاستونه فعال دي او هم یې طالب باندې په زوره امضاء کړې چې زما او زما د متحدینو ټولو امنیت به ساتې چې همدې ته سیاست کې استعمار الحمایه وایي.

مجاهدینو ورونو! هېڅ وخت د کفارو له لورې په یوه سیمه او هېواد کې نظامي اشغال دایمي نه وي، مخکې مو وویل چې لومړی استعمار چې دی، هغه اقتصادي استعمار دی چې نظامي استعمار ته هم زمینه سازي کوي او نورو ته هم، چې کله نظامي استعمار رامنځ ته او سیمه اشغال شي، بیا نظامي اشغال سیاسي استعمار ته زمینه سازي کوي او بالاخره یو اشغالګر (دیموکراتیک) نظام حاکم کړي ترڅو د استعمار نورو ډولونو ته زمینه سازي وکړي.

کله چې نظام دیموکراتیک شو نو بیا جامعه خپله سیکولر تربیه کیږي، کله چې یوه ټولنه د سیکولریزم په فکر او عقیده تربیه او وروزل شوه او مکمل د سیکولریزم سره آشنا شوه او د سیکولریزم د دنیوي خوندونو او رنګونو په رنګ او خوند کې ډوبه شوه، بیا هلته کفار خپل هدف ته ورسېدل، بیا نو هلته نظامي حضور ته نوره اړتیا نه وي، هلته بیا کفار خپل نظامي حضور کموي او یا یې بیخي ختموي او هغه هېواد تخلیه کوي او بیا همهلته د دوی مامورین د دوی پاتې ماموریت ترسره کوي، بیا نو د لمدې ختې لرې اوبه بهانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، تیاره ټولنه د سیکولر په رنګ رنګ شوې وي، بیا دومره کار نه غواړي فقط یوه څارنه او ځینې تطبیقات مهم وي، چې دا کار بیا د استعمارګرو قوتونو له لورې په هغه سیمه کې واک ته د رسول شویو حشراتو په واسطه آسانۍ سره کولای شي. نو ځکه امریکا خپل نظامي حضور ختم نه کړ، بلکې د هغې بڼه یې وربدله کړه، نور د فکري جنګ عسکر یې خپل کار مخې ته وړي او جاسوسي شبکې یې هم په هېواد کې ښه قوي فعالې دي.

تاسې په دې فکر وکړئ، چې دوی ولې پوره (۲۰) **کاله** په افغانستان کې پاتې شول؟

په دې خاطر چې که یو ماشوم پیدا هم شي، نو په شلو کلونو کې بلوغ ته رسیږي او په سیکولریزم کې رالویږي، هغه بیا یو سیکولر ځوان دی، د اوه کلنۍ نه چې کله ماشوم په ښه او بد پوه شي، د دې په ذهن کار شروع شي تر ماسټرۍ او دوکتورا پورې، بیا نو له دې غټ سیکولر انسان جوړ شي او بیا د همدې کفارو په ګټه او د اسلام په ضد مبارزه پرمخ بیا یې الا ماشاءالله، نو امریکا هم دلته پوره یو نسل د سیکولریزم په فکر او عقیده وروزه، دوی د همدې یوه نسل د روزنې لپاره پوره شل کاله دلته خپل شتون لازمي باله، اوس نو د دوی کار آسانه شوی او له دوی پرته یې د دوی د لاس لاندې مامورین

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم کولای شي چې دا ماموریت مخکې د جمهوریت مرتدینو مخ ته وړ او اوس یې طالب ترسره کوي.

نو په همدې اساس مجاهدینو ورونو! تاسې هڅه وکړئ چې په دې اړه خپله مطالعه قوي کړئ، نوره څېړنه وکړئ، خپله علمي سویه لوړه کړئ، په نړۍ کې هېڅ تنظیم او ډله نوره پاتې نه شوه چې د اسلامي نظام لپاره هر اړخیزه مبارزه وکړي او یا اسلامي نظام قایم کړي، دغه کار اوس صرف او صرف اسلامي دولت ته پاتې دی، همدغه د اسلامي دولت مجاهدین دي چې د نړۍ په لر بر کې خپل هڅه کوي او قرباني ورکوي، خپلې غوښې شیندي، د هېڅ کافر او مرتد سره معامله نه کوي، صرف او صرف د رب العالمین مدد ورسره دی، په خپل رب باندې یقین او باور لري، د هېچا د ملامتۍ څخه نه وېرېږي او د خپل صفا منهج په دفاع کې چې هغه نبوي منهج دی، د ټولې دنیا کفارو او مرتدینو سره په جګړه کې خپله سینه سپر کړې او تر هغې پورې به جهاد او هر اړخیزې مبارزې ته دوام ورکوي تر څو په ځمکه فتنه ختمه او دین خالص د رب العالمین لپاره شي.

څنګه پوه شو، چې یو هېواد د سیاسي استعمار لاندې دی، په داسې حال کې چې د استعمارګرو نظامي قوت هم نشته؟

نو په ډېره آسانه تاسې پوهېدای شئ، تاسې وګورئ هر هغه هېواد

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په اقتصاد کې بل هېواد ته محتاج وو، پوه شه چې دا هېواد د هغه هېواد د سیاسي استعمار لاندې دی، چا ته چې په اقتصاد کې مجبوره دی او هغوی ته یې خولې وازې کړي او لاسونه او کچکولونه یې ورته نیولي.

لکه طالب چې امریکا ته نیولې، اوس تاسې څه فکر کوئ، دا هره اونۍ چې امریکا د میلونونو ډالرو کڅوړې رالیږي، دا پرې د طالبانو قلنګ دی او که له امریکا څخه باج اخلي او یا دا چې د افغاني نویو بانکنوټونو څخه یې ورته بارداري طیارې راډکې کړې وي او یا هم نورې پېټې او ښکاره په ټنونو مرستې ورته راروانې دي، دا د کوم هدف لپاره دي؟

دا ځکه چې نن سبا افغانستان د امریکا له لوري د سیاسي، اقتصادي، اجتماعي، ثقافتي او حتا نظامي استعمار لاندې دی، امریکا د ځینو مصلحتونو په بنا فقط د استعمار شکل ته تغییر ورکړ، نظامي استعمار یې په استعمار الحمایه بدل کړ او د همدې تغییر لپاره دا لازمه وه چې د اشرف غربي له اداري واک واخلي او قطري طالبانو ته یې وسپاري، څومره ګټه چې امریکا د استعمارالحمایه په چوکاټ کې وکړه هغه یې په نظامي استعمار کې نشوه کولای، مخکې د امریکا په نظامي حضور چې څومره لګښت راتللو او یا یې د تېر جمهوریت

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مرتدینو غټې خیټې په څومره ډالرو ډکولې، اوس نو هغه هر څه ورته بچت پاتې شول، اوس یې نو چې کله په دوحه کې طالبان د استعمار الحمایه په پړي وتړل، نو نه یواځې دا چې خپل ډېر ډالر یې سپما کړل، بلکې مخکې یې چې د جمهوریت په مرتدینو کوم شرطونه منلي وو او هغوی یې تر ډېره په پلي کولو کې پاتې راغلي وو، نو اوس یې نسبت مخکنیو ډالرو ته په ډېرو کمو ډالرو په طالب ومنل، دوی سره یې د نورو ګڼو شرطونو په منلو دا هم لاسلیک کړه چې د اسلامي شریعت فقط تشې نارې به وهئ، نور به کومه دیموکراسي چې موږ په دوحه کې د شریعت په نوم ډیزاین کړې، دا به تطبیقوئ، مشران به درته ذهنیت سازي کوي ترڅو مو کشرخېل مکمل د دیموکراسۍ کړۍ ته سرونه راداخل کړي، نور به د جهاد نارې هم نه وهئ، بهر د مؤمنانو په ځپلو کې به هم د نورو استعمارګرو قوتونو حمایه کوئ او د افغانستان په داخل او بهر کې به د امریکا دښمن ستاسې دښمن او دوست به یې ستاسې دوست وي، د افغانستان په داخل او بهر کې به زموږ امنیت او ګټې ساتئ، مسلمان مجاهد ته به په افغانستان کې ځای نه ورکوئ، هغه د بِلیک واټر (**Black Water**) وظیفه چې مخکې موږ مستقیم په غاړه درلوده، اوس به هغه وظیفه خه په اخلاص سره تاسې سرته رسوئ، نو تاسو ته به هفته کې دومره ډالر

(c) ketabton.com: The Digital Library

رالېږل کيږي او دا ستاسي معاش دی، چې زموږ حفاظت او د دې نورو شرطونو د پلي کولو په مقابل کې درکول کيږي، دا د طالبانو حال دی خو نه پوهيږو چې دوی څنګه پوهه کړو او څه ترتيب باندې د دوی خير خواهي وکړو او د کفرکولو څخه يې لاس بند کړو؟

علماؤ چې د استعمار په اړه ځومره کتابونه ليکلي، نو استعمار يې په دوه شکله تقسيم کړی:

1. **استعمارالقديمة**
2. **ماډرن استــعمــار**

يو ته وايي استعمار القديمه چې په مخکنۍ زمانه کې وو او بل ته يې د مډرن استعمار نوم ورکړی چې دا اوسنی استعمار دی، چې اکثره هېوادونه د دې نوي استعمار لاندې دي، خو بيا هم همدې استعمار ته د استقلال نوم ورکوي، د اسلام په سياسي نظام کې خو دا يو منل شوی حقيقت دی چې تر څو جهاد فرض عين وي، نو تر هغې استقلال نشته، طالب اصلاً د امريکا سره استعمار الحمايه تړون لاسليک کړی چې زموږ خاورې څخه به هېڅ کافر او مرتد ته هېڅ خطر نه وي، خو نوم يې د استقلال ورکړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قديم (پخواني) او **مډرن (اوسني)** استعمار ترمنځ توپير دادی چې پخواني استعمار کې شرط د ځمکې اشغال وو، مګر اوسني استعمار کې شرط نظامي اشغال نه بلکه استعمار الحمايه دی، اوسني استعمار کې حتمي نه ده چې خاوره دې اشغال شي، اوسني يعنې مډرن استعمار کې د يو هېواد اقتصاد او اجتماع د استعمار لاندې ساتل کيږي، لکه نن سبا افغانستان د امريکا لخوا په نوی بڼه د

استعمار لاندې دی، صرف د استعمار نوع بدله شوې، نور هېڅ تغيير په کې نه دی راغلی.

مجاهدينو ورونو! د اسلام په سياسي نظام کې د (استعمار الحمايه) حق دا د اسلامي دولت دی چې کفري نړۍ د استعمار الحمايه لاندې وساتي، يعنې اسلامي دولت به يا له کفارو څخه په زور ځمکه نيسي او قتال به ورسره کوي تر څو کفار جزيې ورکولو ته اړ کړي، دغه وخت کې ورسره د مسلمانانو دولت د استعمار الحمايه تړون کوي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

یعنې په زور په کفارو دا امضاء کوي چې د مسلمانانو د دولت ساتنه به کوئ، مخالف کس ته به خپله ځمکه کې ځای نه ورکوئ او د دوی له طرفه به هېڅ یو مسلمان ته کوم خطر نه وي متوجه، دا کار به په زور په کفارو عملي کیږي.

خو اوس خبره برعکس ده، اوس کفار یا د مسلمانانو ځمکې اشغالوي او یا په مسلمانانو د طالبانو په څېر په زور واکمن کړای شویو څخه استعمار الحمایه تړون لاسلیکوي، یعنې ورته وایي مونږ ته به ستاسې له خاورې نه هېڅ خطر متوجه نه وي او نه به زموږ دښمن ته ځای ورکوئ او داخل کې به مو هم انتحاري قطعات نور زموږ امنیت ساتي.

دوی خو د اسلام دین خلکو ته د یو سوالګر، مغلوب، یو فقیر او بېچاره دین په حیث معرفي کړی، دنیا ته یې د یو بې غیرته او بې نظامه او بې ارزښته دین په توګه معرفي کړ، دا حالت امریکې له قصده راوست چې دوی ته یې دا هېواد تسلیم کړ، د نورو اهدافو سره یې یو هدف د دې تړون څخه دا وو چې خلکو ته د دوی د نظام په شکل کې اسلامي نظام یو داسې نظام معرفي کړي چې دا خو یو فقیر او سوالګر نظام دی چې په مستقله توګه د خپلې خولې مړی نشي پیدا کولای، د یو څه لپاره ورسره هم حل لاره نشته، امریکا دلته څو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼي وکړي، یو خو یې تېر جمهوریت خلکو ته داسې یو سخي او غني نظام معرفي کړ چې هغه نو د هر درد دوا وه بیا یې د حقیقي اسلامي نظام د مخې نیولو په هدف خلکو ته په دوحه کې ډیزاین شوی پاکستانی جعلي اسلام د حقیقي اسلام په نوم د طالبانو په لاس راوړ چې خلک په آینده کې په فکري لحاظ هم نور د اسلامي نظام نوم اخیستو ته تیار نشي، یعنې خلکو ته یې دا وښوده چې دا مسلمانان د کوم اسلامي نظام دعوه کوي، هغه نو دغه اسلامي نظام دی، دا دی تاسې یې وګورئ طالبانو حاکم کړی دی، په اوسني وخت کې دا نظام د کوم درد دوا دی، ټول خلک ترې په تېښته دي، یو وحشت، بدبیني، کینه، تعصب، لوږه، فقر څخه ډک کفارو ته اړ، محتاج او د سوالګرو نظام دی.

یعنې د دوی په شکل یې ټول مسلمانان دنیا ته په نظام د نه پوهېدونکو او احمقانو په حیث معرفي کړل، چې بیا څوک په آینده کې د اسلامي نظام غوښتنه ونه کړي، حال دا چې دا اسلامي نظام نه دی، دا د اسلامي نظام نماینده ګي نشي کولای، دا یو وطن پرسته او بې دینه ډله ده او دا جنګ هم دوی د قدرت او چوکۍ لپاره کولو، دوی سره د منصب لاسته کولو درجې پټاؤنه او انفجارات دي، معلومه خبره ده چې دوی همدې چوکۍ او منصب لپاره کار شروع کړی وه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې اسلامي نظام مقصد وو او نه په اسلامي نظام او شرعي سياست خبر دي، دا لونګۍ او دا ږيرې لکه د هندوانو په څېر د دوی رسم او رواج دی.

دا نور هېوادونه چې هسې ظاهري استقلال لمانځي، په حقيقت کې دا يو هم حقيقي استقلال نه لري، دوی تش په نوم اسلامي هېوادونه دي، هغه که پاکستان دی، ازبکستان، ترکمنستان، تاجکستان، ترکيه، قطر، عربستان ... او نور دا ټول د استعمار لاندې دي، څوک د امريکا د استعمار لاندې وخت تېروي، څوک بيا د روس د استعمار لاندې د ذلت څخه ډکې شپې سبا کوي او څوک بيا د چين او برتانيه د بيرغ لاندې دي، دا هېوادونه آزادي نه لري هم يې اقتصاد د استعمار لاندې دی او هم يې اجتماع او هم يې سياست او هم يې ثقافت، صرف نظامي استعمار کې اشغال نشته دی او د استعمار الحمايه تړون لاندې دي، نور ټول په ټوله دوی د شرقي بلاک او د غربي بلاک د استعمار لاندې خپل نفس اوباسي او تش په باټو کال کې يو ځل د استقلال په نوم جشنونو کې غېر مستقيم د نړۍ کفارو ته صراحتاً اعلانوي چې زموږ له خاورې څخه يو کافر او مرتد ته هم خطر نشته دی او موږ خپل وظيفه په درست شکل انجاموو، مانا همدا ستاسو استعمار الحمايه تړون لاندې وخت تېروو او ورته وفاداره يو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه طالب ته دوی خو نه ظاهري استقلال لري او نه حقيقي استقلال لري، لکه ماشومان چې نانځکې لوبوي دغسې پرې د نړۍ کفار لوبې کوي او طالب مشران لکه د نانځکو لوبوي، دا بيچاره ګان نن په دې سوله چې اصل کې تسليمي ده، امريکا له سره تر پښو بند په بند تړلي، په دې دريځ چې دوی نيولی دی، اسلام ته قطعاً خير نشي رسېدلای او بلکې اسلام ته ضرر رسوي او اسلام بدناموي، دا بېچاره ګان ملامته ندي ځکه دوی پرته د چوکۍ او واک څخه بل هدف نه لري او د همدې قدرت لاسته راوړلو لپاره هر څه ته تيار دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیا د اسلام په سیاسي نظام کې د استقلال لمانځنه شته؟

د طالبانو له لوري د استقلال په نوم د ورځو لمانځنه او تجلیل د ټولو هغه بین المللي پولو د قبولیت په مانا دی چې د دوی تر منځ کش شوي دي، د نړیوالې جګړې وروسته چې کفارو د دوی تر منځ پولې وویشلې، د همدې پولو ساتنې او د وطنیت د عقیدې منلو ته دوی استقلال وایي.

دا کرښې او ویش د لومړی نړیوالې جګړې په نتیجه کې رامنځ ته شوې، د زورواکو لخوا خطونه کش شول، چې دا افغانستان او دا یې پاکستان او دا تاجکستان او همداسې نور...

د مسلمانانو خاوره یې ټوټه، ټوټه کړه او هر ملک د کفارو لخوا جدا جدا استعمار شو او بیا په هغې کې یې د قومیت او د قوم پرستۍ درسونه شروع کړل، نن دې حالت ته دا قومیت رسېدلی دی چې د یو هېواد خلک او په نوم مسلمانان کافر ته دومره په بده سترګه نه ګوري چې خپل د ګاوندي هېواد عام مسلمانانو ته ګوري.

لکه نن چې یو افغان یو پاکستاني ته او یا یو پاکستانی یو افغان ته په بد نظر ګوري، د دوی ترمنځ یې د نورو ګڼو تعصبونو او نفرتونو او اهدافو د تطبیق تر څنګ د قومي تعصب او مرض زهر هم شیندلي، چې د کور پیاله یی هم ماته شې وایی دا د پاکستان کار دی بل طرف

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګاوند کې یې ملحد چینایان، کمونیست روسان او د صحابه و دښمنان روافض پراته دي خو د حوادثو اتفاقات بیا یو هم دوی ته نه نسبت کوي، مستقیم یې ګوته پاکستان ته نیولې وي، پاکستان یو کفري نظام او حکومت دې خو عام مسلمانان هم په کثرت سره هلته موجود دي چه هغه ټول زموږ ورونه دي او هغوی ته د دال خورو او نورو نسبتونه دا د جاهلیت د افکارو څخه سرچینه اخیستونکي او مردود نظریات دي.

د اسلام د سیاسي نظام یو صفت دا دی چې دا به نړیوال وي، په کومه محدوده او د خاورې په احاطه کې به راګېر نه وي، د دې نظام له تأسیس څخه پیل تر قیامته به دا نظام اسلامي او عالمي وي، ځکه الله تعالی خپل رسول ته فرمايي:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ لا إِلَهَ إِلاَّ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُواْ بِاللّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾[الأعراف:158]

ژباړه : اې پیغمبره ووایه : اې انسانانو! زه ستاسې ټولو لوري ته د هغه الله استازی یم چې د آسمانونو او ځمکې د باچاهۍ مالک دی، له هغه پرته بل اِله نشته، هماغه ژوند بښي او همغه مرګ ورکوي، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر الله او د هغه پر هغه نبي اُمي استازي ایمان راوړئ، چې الله او د هغه ښونې مني او د هغه پیروي غوره کړئ، هیله ده چې تاسې سمه لاره وموموئ.

الله ﷻ رسول الله ﷺ د یو قوم لپاره نه دی رالېږلی، بلکې د نړۍ انسانانو او پېریانو ته یې رالېږلی، بل نبي دنیا ته نه راځي، نو اسلامي نظام به د یوې منطقې پورې محدود نه وي، بلکې د اسلام سیاسي نظام به نړیوال نظام وي، کومې کربښې چې کفارو کش کړي، دا به له منځه ځي، ټول مسلمانان به په یو نظام او یو رهبر یعنې خلیفه باندې راټولېږي، نو هر مسلمان ته په کار ده چې یو نړیوال فکر ولري، تر یو سیمې یې نظریه محدوده نه وي، د نړۍ په هر ګوټ کې د مسلمان په درد وردېږي او په خوشحالۍ یې خوشحاله شي او د قوم پرستۍ او ډل بازۍ څخه ځان لرې وساتي یعنې د طالبي فکر او عقیدې څخه ځانونه لرې وساتئ، چې دوی د قومیت په مرض اخته دي، دا یو داسې مرض دی چې د کنسر نه هم سخت مرض دی، د دنیا په ګوټ ګوټ کې مسلمانان دې د کفارو او مرتدینو په زندانونو کې شکنجه کیږي، د مسلمانانو د خویندو بې عزتي دې کیږي، د نړۍ کوم هېواد نه دی چې د هغوی په زندانو کې نن مسلمانې خویندې د اسارت شپې او ورځې نه تېروي او ته بیا په داسې حال کې د استقلال

(c) ketabton.com: The Digital Library

چغې او چکې وهې، دا کوم استقلال دی او ته بدبخته بیا د هماغه کفارو او مرتدینو سره دوستي او راشه درشه پالې او د دوستۍ چغې ورته وهې، معلومه دا شوه چې ته هم د همدوی ملګری یې او حشر به دې هم همدې کفارو او مرتدینو سره کیږي. ان شاءالله!

رسول الله ﷺ فرمايي: "چې ماته الله ﷻ پنځه شیان راکړي چې له ما څخه مخکې پیغمبرانو ته یې نه دي ورکړي، یو د هغې څخه دادی چې زه د ټولو انسانانو لپاره رالیږل شوی یم، یوه خبره یاد ساتئ مجاهدینو ورونو چې مسلمانان به په امتحاناتو او په ستونزو کې وي که هرڅومره سخت حالات پر موږ راشي، باید خپله عقیده او منهج له لاسه ورنه کړو، لږ ملګري دې وي خو مخلص او صفا عقیدې والا دې وي، ډېر خلک دي چې لږ فشار پرې راشي بیا مرتدینو ته د مرستې او د همکارۍ چغې وهي، د الله د مدد څخه یې طمعه قطعه شي، تاسې به ځان سره دا قاعده لیکئ چې د رسول الله ﷺ امت مرتدینو ته ضرورت نه لري، دا باید ستاسې شعار وي او همدارنګه اسلامي دولت د هیڅ مرتد مرستې ته ضرورت نه لري او نه یې اخلي، ګوره د حدیبیې په سوله کې رسول الله ﷺ مشرکینو سره دا خبره لیکلې وه چې که څېرته د مسلمانانو نه څوک تاسې ته درغی یعنی مرتد شو بېرته یې موږ ته مه رالیږئ، زموږ ورته ضرورت نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاهدينو ورونو! مونږ ووېل چې د استقلال تجليلول دا خپله د ديموکراسۍ يو اصل دی، دا د خلکو دوکه کول او په دې اعتراف کول دي چې دا کومه خاوره د بين الملل لخوا څخه تقسيم شوې، د بين الملل دا فيصله موږ ته د منلو وړ ده او موږ منلې ده، کفارو ته په کال کې يو ځل اطمنان ورکول دي چې موږ دا استقلال تجليل کړ، د دې همدا مانا شوه چې تاسې کومې کرښې کش کړي دا موږ ومنلې او جشنونه مو پرې وکړل.

داسلام په سياسي نظام کې خبره بيا دا ده چې ربعي بن عامري وايي:

" الله ﷻ مونږ د دې لپاره رالېږلي يو چې بنده ګان د بنده د بنده ګۍ څخه د الله ﷻ بنده ګۍ ته را دعوت کړو، دا د يو مسلمان او يو مجاهد تلپاتې وظيفه او مسؤليت دی چې د اسلام په سياسي نظام کې په هر ډګر کې بايد ته د همدې وظيفې لپاره کار وکړې ترڅو هر طرف او په هر کنج کې خلک د الله بندګۍ ته رادعوت شي که هغه په نرمه ژبه باندې دعوت وي او که په قتال وي.

په اصل کې د ديموکراسۍ مبارزه د اسلام سره په همدې ټکي کې ده چې ديموکراسي وايي د خلکو رايې ته احترام په کار دی او اسلام وايي چې نه د الله رايه او قانون ته غاړه اېښودل په کار دي، جمهوريت او ديموکراسي بنده ګان اخلي د بنده په بنده ګۍ يې تړي او اسلامي نظام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوارې خلک د داسې غلامۍ او د بنده د بندګۍ څخه د الله رب العالمین بندګۍ طرف ته سوق کړي که هغه پاکستان کې دی او که افغانستان کې دی او یا د نړۍ په هر ګوټ کې دی، طالب خو اسلام ته شاه کړې ده، ځکه یې دا مسؤلیت او وظیفه خوښې کړه او د بین الملل څوکیداري یې شروع کړه، د هغوی په فیصلو باندې راضي شول، هغوی ته په احترام قایل دي او هغوی هم اونۍ په اونۍ دوی ته د خپلې چوکیدارۍ لپاره معاش ورکوي.

مجاهدینو ورونو! استعمار او نتیجه د استعمار چې هغه د سیکولر نظام قایمېدل دي او بیا استقلال اخیستل په دې باندې موږ او تاسې خبرې وکړې، په دې پوهه شو چې پنځه استعماره چې پنځه نتیجې ورباندې مرتب کیږي او پنځه سیکولر نظامونه فعالیږي، او له دې استعمار څخه باید ته پنځه استقلاله تر لاسه کړې، چې بیا ته په هغې سیکولر نظام کې (سرحدات چې ورته کفارو تعیین کړې دي) دا دعوه کولای شې چې ما استقلال ترلاسه کړی.

د اقتصادي استعمار نتیجه دا ده چې سیکولر اقتصاد حاکمه شي او بیا اقتصادي استقلال هغه وخت تاسو تر لاسه کولای شئ چې سیکولر اقتصاد سره مبارزه وکړئ تر څو دا ړنګ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظامي استعمار په صورت کې اشغال او دیکتاتوري رامنځ ته کیږي او بیا نظامي استقلال دا دی چې د اشغال سره مقابله وکړې او اشغال په کامله توګه ختم کړې او له منځه یې یوسې، دجهاد او قتال له لارې دښمن ذلیله کیږي او له منځه ورل کیږي، د سیاسي استعمار نتیجه دا ده چې په دې سره دیموکراسي اوسیکولر نظام قائمیږي، سیاسي استقلال هغه وخت ترلاسه کولای شو چې د دیموکراسۍ او سیکولریزم ارکان او اساساتو سره مبارزه وکړو.

د ثقافتي استعمار په پایله کې سیکولر نصاب او تعلیم حاکمیږي د ثقافتي استعمار څخه استقلال ته هغه وخت تر لاسه کولای شې چې د سیکولر نصاب او سیکولر تعلیم سره مبارزه وکړې، د اجتماعي استعمار په نتیجه کې سیکولر فرهنګ، هنر او بد اخلاقي حاکمیږي او هغه وخت ته کولای شې چې اجتماعي استقلال واخلې چې ته د سیکولر فرهنګ، هنر او فحشا سره مبارزه وکړې.

خوشې په بغارو باندې استقلال نه تر لاسه کیږي تر څو مو چې د پوره پنځه ډوله استعمار سره مبارزه نه وي کړې او د پنځه ډوله استعمار په نتیجه کې چې کوم پنځه سیکولر نظامونه قایمیږي، هغه رنګ شوي نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله اصطلاح د استقلال ده چې دا کلمه به هم تاسې ډېره اورېدلي وي چې دا هم نن سبا طالبان تجلیلوي، جشنونه کوي چې موږ له امریکا څخه استقلال اخیستی، یا تېر نظام هم داسې درواغجن استقلال نمانځلو، تش په نامه علماؤ (علماء سوء) هم او ځینې د استقلال د مانا څخه نا خبره خلکو ورته چکچکې او نڅاوې کولې، چې موږ استقلال اخیستی.

اوس راځو د اللهﷻ په توفیق سره په دې هم یو تحقیقي بحث کوو چې استقلال څه ته وایي؟ او څه وخت استقلال اخیستل کیږي؟ په سیاست کې استقلال څه مانا لري؟ ځکه دا د استقلال کلمه دا یوه سیاسي اصطلاح ده او دا باید د سیاست په علومو کې تشریح شي او د استقلال اصول او ضوابط باید سیاست واضح کړي، چې استقلال یعنې څه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

استقلال / خپلواکي

استقلال: د نورو نظامونو له مداخلې پرته د تصمیم نیونې خپلواکي ته استقلال وايي.

طالب څخه تاسې پوښتنه وکړئ چې د کفارو او مرتدینو له مداخلې پرته په کومه موضوع کې تاسې تصمیم نیولی، تاسې په کوم دلیل خپل استقلال نمانځئ، په نظامي، سیاسي، تعلیمي، اقتصادي ... کومه برخه کې تاسې په مستقله توګه د تصمیم نیونې آزادي لرئ؟

دوراني شکل سره د بین الملل کارمندان هرې ادارې سره مو روزمره ملاقاتونه نلري ؟ دا د څه لپاره دي، ښکاره خبره ده چې ستاسو د نظارت لپاره په منظم شکل باندې په نوبت سره هره اداره مو چک کیږي.

په یوه برخه کې هم آزادي نه لرئ، خو بیا نارې د استقلال وهئ، وايې چې زه نظامي آزادي لرم، دا شپه او ورځ ستا په سر چې قسما قسم طیارې ګرځي، آیا دا استقلال دی؟ چې هر ځای کې وغواړي عملیات کوي، آیا اونی کې یو وار د استعمار الحمایه لاسلیک شوی تړون، کفارو ته نه زمزمه کوئ؟

که ته وايې چې زه فرهنګې استقلال لرم، نن په مکتبونو او پوهنتونونو کې کوم نصاب تدرسیږي؟ آیا همغه نصاب نه دی چې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېر سيکولر نظام کې تدريس کېده؟

هماغه د سيکولريزم په آخور رالوي شوې استادان اوس هم پوهنتون کې تدريس نه کوي؟

هغه سابقه نيګتايي داره په غرب کې تربيه شوي استادان خو په خپل ځای اوس پاتې دي، ملا نديم مو د نړۍ کفارو ته هم دا پيغام ورکړ چې زموږ کدرونه تربيه کړې او د اشرف غني په څېر ملحدين امارت ته هم تربيه کړئ او راشئ مونږ ته پوهنتونو کې تدريس وکړئ، عجيبه استقلال دی .

د نړۍ غليظه کفارو نه طمع لري چې راشي او د دوی اسلامي نظام ته د اسلام په روحيه کدرونه تربيه کړي! دا شو د طالب عقل او منطق.

او که دوی دا دعوه لري چې زه په اقتصاد کې استقلال لرم، ته وګوره هماغه سودي بانکونه نن هم خپل کار پرمخ نه وړي کومو چې جمهوريت کې فعاليت کاوه؟ هېڅ بدلون پکې نه کتل کيږي.

طالبه! په هېڅ صورت او په يوه برخه کې هم استقلال نه لرې، په سياست کې استقلال دا دی چې دومره اختيار ولرې چې خپل امور اداره کړې، پرته د نورو طرفونو له مداخلې په آزاد شکل خپل پرېکړه ونيسې، آيا يقيني طالبان دومره اختيارات لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بیا خپل استقلالیت نمانځي!

تاسې وګورئ، چې د دوی ادارې څوک کنټرولوي، آیا آي ایس آي (ISI)، روافض او نور مرتدین یې نه کنټرولوي؟

آیا هغوی سره استخباراتي تړونونه او همکاری نلرې؟

طالبه د نوروخلکو په سترګو کې خو خاورې شیندې خو موږ ته مو حال معلوم دی چې څنګه مرتدو روافضو او د پاکستان مرتد استخباراتو سره اړیکې لرئ او څنګه یو بل ته استخباراتي معلومات پاس کوئ.

او اوس خو یې رسمي کفارو ته خپل شیطانت او منافقت باندې اعتراف وکړ چې څومره یې هغوی ته چاپلوسي کړې او د مجاهدینو معلومات یې ورسره شریک کړي دي الحمدلله دې کار سره نور هیڅ هم په لاس نه ورځي مګر چې خپل اصلیت چې هغه ملیشتوب او د کفارو په نیابت مسلمانانو سره جګړه دی ښکاره کوي.

او ټولې ادارې یې له نورو طاغوتي او کفري، بشري، مالي او نورو سرچینو څخه چلیږي او کنټرولیږي.

ورونو!

زموږ او ستاسې استقلال د ورځی نمانځل به هغه وخت وي چې د اسلام دین خالص د الله لپاره شي، د هر قسمه دښمن د استعمار څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې اوباسو، ټوله اسلامي خاوره آزاده کړو، اسلامي سرحدات بېرته ترلاسه او دفاع يې وکولای شو، کله مو چې په ټولو امورو کې شريعت تطبيق کړ، قرآن حاکم او قوانين يې نافذ شي، بيا موږ د استقلالیت دعوه کولای شو، ځکه د اسلام دين يو مستقل دين دی. رسول الله ﷺ به په بار بار دا دعا کوله:"چې يا الله د بيت المقدس څخه قبله د کعبې په طرف واړوه"حتا په قبله کې د محمد ﷺ امت مستقل دی.

استقلال هلته رامنځته کيږي چې هغه ځای استعمار شوی وي او ته ترېنه استقلال حاصل کړې، بيا په هغه وخت کې ته دعوه د استقلال کولای شې چې کله دا پنځه دولة استعماره ته له منځه يوسې.

آيا طالبانو په حقيقي دؤل په دې پنځو برخو کې چې دا خاوره يې استعمار کړې وه او اوس پنځو واړو بخشونو کې دوی استقلال اخيستی؟

نه هېڅکله نه، حتا په يوه برخه کې هم استقلال نه لري.

طالبانو د تش په نوم استقلال نمانځلو سره دا هم وښوده چې دوی د نړۍ د مسلمانانو څخه برائت اعلان کړ، ځکه استقلال هغه وخت اعلانيږي چې ستا ټول اهداف تر لاسه شي، څه چې تاسې غوښتل هغه تر لاسه کړئ، نو بيا د استقلال دعوه کولای شې، ځکه نو ملا حسن يې وايي: "نور چيشي غواړئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو هر څه مو تر لاسه کړي کنه، نور چیشي غواړئ؟"

طالبانو دې کار سره د نړۍ ټولو مظلومو مسلمانانو څخه برائت او د نړۍ کفارو سره په ځانګړې ډول بين الملل سره يې د خپل يووالي تړون او پيوستون اعلان کړ، دا خوښي يې وښوده چې ستاسې له لوري د ځمکو وېش هم راته د منلو وړ دی او ستاسې په کفري ملت کې د شاملېدو ټول شرايط مو نه يواځې دا چې منلي، بلکې عملي کړي مو هم دي، نو چې هر څنګه وي اوس ستاسې د ملت يو جزء يو، په رسميت مې وپېژنئ او ستاسې د ټولو د امنيت ساتنه، ستاسې له لوري راسپارل شوي اصول او نور ټول ماموريتونه په درست شکل ترسره کوم.

موږ مخکې په دې تفصيلي بحث وکړ چې طالب په دوحه کې داسې ذلت او د تاريخ پستي او تنازل ومانه چې نور تربنه د خير طمعه محال ده، دوی اوس د کفر د ملت يوه عضوه وګرځېدل او په خپل عمل يې ثابته کړه چې دوی له ايمانه خلاص او د کفر په ملت کې شامل شول، اوس دوی د اسلامي ارزښتونو د ساتلو او پاللو په ځای د بين الملل د کفري اصولو د پلي کولو او عملي کولو سرلارې دي، نور دوی د اسلامي امت په خبر نه، بلکې په زيان يې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال : د اسلام په سیاسي نظام کې کله د استقلالیت دعوه کولای شو؟

جواب: هغه وخت دا دعوه کولای شو او زموږ دا دعوه به رښتینې وي چې ټوله اسلامي خاوره آزاده کړو، ټولې اسیرې خویندې او ورونه را آزاد کړو، جهاد له فرض عین څخه فرض کفایي ته واوړي او کفار جزیې ورکولو ته اړ کړو،اسلام بېرته تېر برم، عظمت او عزت ته ستون کړو، د اقصی، اندلس او شرقي ترکستان په شمول ټول یرغمل شوې اسلامي خاوره آزاده شي او پرې یو اسلامي مستقل نظام (خلافت) قایم شي،د اسلام مځکني سرحدات بیا معلوم او مشخص شي، د اسلام رعیت په ډاګه او د دفاع خبره یې مطرح شي، کفار مرعوب او قانون یې ذلیل او باطل اعلان شي، فیصلې د اسلام په قوانینو وشي، اقتصاد، سیاست، تعلیم، دا ټول نظامونه مستقل او د مسلمانانو په واک کې شي، اسلامي امت یو لښکر، یو قوت ولري، لومړی قبله مو له یهودو آزاده او کفار مو ذلیله کړې وي، د جزیرة العرب څخه د یهودو ویستلو کې د رسول الله ﷺ وصیت پوره کړو نو دغه وخت بیا د استقلال دعوه کولای شو، دغه وخت به بیا اسلامي امت د استقلال نمانځنه کوي که نه اوس داسې نمایشي او کاغذي استقلال چې د کفارو د استعمار الحمایه ترون په نتیجه کې رامنځ ته شوی وي، نو دا آزادي او استقلال صریح کفر، غلامي او مزدوري ده،چې له دې ذلت څخه الله رب العالمین ته پناه وړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سيکولريزم

د سيکولرزيم منشاء اصل کې يهودو ته رسيږي چې کله هم دوی عيسويت سره مقابلې لپاره سوچ وکړو نو د خلکو تيار ذهن او فکر د کليسا نه په تنګ شوی وه، يهودو د همدې موقع نه په استفاده داسې يوه نظريه يې وړاندې کړه چې بايد دين د سياست، ژوند، تعليم، اجتماع او مال نه جلا وي .

سيکولريزم د دين او سياست د جدايی په مانا دی، وايي دين بايد د سياست څخه جدا وي، بيا د اقتصادي استعمار په نتيجه کې سيکولر اقتصاد حاکميږي، مانا دا چې اقتصاد د دين څخه جدا دی، د سيکولر تعليم مانا دا ده چې اسلام د تعليم او نصاب څخه جدا دی او تعليم دين سره کار نه لري،سيکولر سياست کې د سيکولريزم(ديموکراسی) مانا دا ده چې دين د سياست څخه جدا دی، د سيکولر ټولنې مانا دا ده چې له فرهنګ، اخلاقو، ادب او نورو اړخونو سره د اسلام کوم کار نشته، دا ټول بايد له اسلام څخه لرې او جلا وي، يعني دين به د چا په ژوند کې کار نه لري چې هرڅه کوي شخص ته به آزادي وي، نو په همدې اساس تاسې فقط د سيکولريزم څخه به دا تعبير نه کوئ چې دين د سياست څخه جدا ګڼي، سيکولريزيم يواځې د سياست څخه د اسلام جلا والی نه غواړي، بلکې د ژوند له نورو چارو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

امورو که هغه تعلیم، شخصي ژوند، اجتماعي ژوند او که نور اړخونه دي، دغه ټول باید له دین څخه جلا وي، په دې هېڅ کې باید اسلام داخل نه وي، په چا به زور نه وي که څوک هر قِسم او په هر ډول ژوند کول وغواړي ورته اختیار دی، همدا د سیکولریزم کامله مانا ده.
کله چې وایي دین د تعلیم او نصاب سره اړیکه نه لري، مانا دا چې په تعلیم او نصاب کې دین کوم رول نه لري، ځکه نو دین په ځینې تعلیمونو باندې پابندي لګولې ده، چې هغه علم نجوم، د جادو وغیره علوم دي، یا هر هغه تعلیم چې د اسلام سره په ټکر کې وي دین ورته اجازه نه ورکوي، خو سیکولریزم درسره دا خبره نه مني.

راځئ په دې اړه یو څه معلومات ترلاسه کړو چې سیکولریزم څنګه رامنځ ته شو؟

کله چې مسیحیت تحریف شو کلیسا او پاپانو دا په یو دیکتاتوري نظام بدل کړی و، د ژوند په ټولو چارو کې یې مداخله کوله او خلک ترېنه تنګ شول، نو په دې وخت کې دا عقیده او دا قانون رامنځ ته شو چې دین باید د سیاست، تعلیم، اجتماعي ژوند او مالي سیستم سره کار ونه لري، نو خلک چې د دوی څخه تنګ شوي وو د کلیسا، مسیحیت او پاپانو څخه یې مخ واړاوه او د سیکولریزم آزادۍ ته یې مخه کړه چې هلته د پاپانو د اقتصادي درنو بوجونو څخه یې ملاوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماتې وي، دلته په سيکولريزم کې د خپل اقتصادي او خپل اجتماعي ځانګړې آزادۍ خاوندان شول.

هغه پابندي چې د تعليم په برخه کې کليسا لګولې وه خلک ترېنه تنګ شول، نو خلکو سيکولر تعليم ته مخه کړه چې دين به د تعليم سره کار نه لري، دا چې سيکولريزم منځ ته راغی، دا ټول د کليسا او د تحريف شوي مسيحيت د افراطيت نتيجه وه، په هره برخه کې دوی تشدد شروع کړی وو، هر څه يې کليسا ته خاص کړي وو، په هره برخه کې خلک د کليسا د ديکتاتورۍ لاندې وو، چې آخر هم خلک د کليسا د روزمره فرمايشونو څخه چې د دين په نوم يې په خلکو تحميلول، ترې په تنګ شول او سيکولريزم ته يې مخه کړه او د کليسا مقابله يې شروع کړه چې دين بايد زموږ د ژوند څخه جدا او د ژوند په امورو کې نوره مداخله ونه کړي، دين بايد له سياست، اقتصاد، تعليم، فرهنګ هر څه جلا وي، د دين سره د مبارزې تهداب سيکولريزم ايښی دی، سيکولريزم په همدې فکر اعلان شوی چې د دوی مبارزه به د دين سره وي، لکه څنګه چې موږ په اسلام کې ديني درس ورکوو، دغه شان په سيکولريزم کې د بې دينۍ درس ورکول کيږي، لکه څرنګه چې موږ خلک د فحشا او بد اخلاقۍ څخه منعه کوو، په سيکولريزم کې خلک فحشا او بد اخلاقۍ طرف دعوتيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیکولریزم حامیانو خلکو ته اعلان وکړ چې د دین په نوم د کلیسا دیکتاتوري قبلوئ او که عام او تام آزادي غواړئ؟ خلک چې د کلیسا د انحصار او فرمایشونو څخه پوزې ته راغلي وو، نو په ډېر شوق او منډه یې سیکولریزم غوره کړ.

زموږ د اسلام مبارک دین سیکولریزم ته ضرورت نه لري، بلکې سخت ورسره په ټکر کې دی، سیکولریزم د کلیسا د دیکتاتور مالي نظام په مقابل کې خپل اقتصاد رامنځ ته کړ. همدا شان یې د کلیسا د دعوت او تعلیم په مقابل کې خپل سیکولر تعلیم رامنځته کړ، خلاصه دا چې سیکولریزم د ژوند د ټولو امورو څخه د دین جدایي غواړي.

د اسلام سیېځلی نظام نه دیکتاتورانه او نه دیموکراتیک نظام دی، دیکتاتوري خو ټول ظلم او زور دی، مطلق امر کوي او دیموکراسي بیا ټول صلاحیت خلکو ته ورکوي، چې د خلکو څه خوښه وي هغه دې کوي، بل طرف دیکتاتورۍ کې د انسان څخه ټوله آزادي اخیستل کیږي که هغه انفرادي آزادي وي او یا اجتماعي او په دیموکراسۍ کې بیا انسان ته ټول صلاحیت او آزادي ورکول کیږي، انسان پوره آزاد دی چې څه یې خوښه وي هغه دې کوي کومه پابندي پرې نشته.

په اسلام کې انسان ته په اجتماع کې تر خپله حده اجازه او آزادي ورکول شوې، معلوم حدود لري چې له هغې څخه به سرغړونه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي.

د سیکولریزم اول کار هغه دا و چې په تعلیمي برخه کې يې د عقيدې تحريف وکړ، د سيکولريزم تعليم او نصاب لومړی دښمني د اسلام د مقدس دين د تعليم او نصاب سره اعلان او خپله مبارزه يې شروع کړه، لومړنی کار يې د عقيدوي آزادۍ په نوم د عقيدې په تحريف شروع وکړه، کله چې دوی د توحيد په عقيده کې تحريف شروع کړ، ددې په نتيجه کې نورې باطلې ډلې راپيدا شوې چې لومړۍ باطله ډله هغه ډله او فرقه د تصوف ده چې د ترکيه په هېواد کې يې ډېر رشد وکړ او له هماغه ځايه يې سر راپورته کړ.

يو ورور پوښتنه کړې وه، ويلې يې و چې: د تبليغيانو ډله د سيکولريزم سره څه ارتباط لري او که نه؟

دا ټولې ډلې او ټپلې چې په دين کې نوې راپيدا شوي، دا د همدې سيکولرانو د هڅو په نتيجه کې رامنځته شوي، څوک چې د عقيدې آزادۍ ته قائل دي په حقيقت کې بې دينۍ ته قايل دي، د سيکولريزم يو، يو صنف او ټولګی په همدې بنياد دی چې خلک په رسمي توګه بې دينۍ ته دعوت کړي او دوی ته بې ديني زده کړي .

د الولاء والبراء عقيده چې مسلمانانو په زړه کې کفارو سره د دښمنۍ اساس تشکيلوي، نو سيکولريزم دا اساس را ړنګ کړ، دا عقيده يې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بشري حقوقو او بشري مرستو او مدني حقوقو او انساني همدردۍ او له هر څه مخکې انسانیت په شعارونو تحریف او د مسلمانانو له زړونو وویستله، سوله ییز ژوند، کفارو سره راشه درشه، هغوی سره معاملات او تعاملات دا یې رایج او عادي کړل او په همدې پلمو نومونو او شعارونو یې د مسلمان او کافر ترمنځ توپیر ختم کړ او ټول یې د یو انسانیت په نوم د سیکولریزم په آخور وتړل او د همدغه آزادیو او شعارونو څخه زېږېدلي مواد او موضوعات په هغه دولتونو کې چې سیکولر نصاب په کې چلېږي، تطبیقیږي او تدریسیږي، نو هلته غرب په دې نوم مرستې هم کوي (بشري او انساني مرستو په نوم) په همدي نوم د مؤسساتو او نورو استخباراتي ادارو په مرسته خپل منظم پروګرامونه مخې ته وړي او دا مرستې ټول د همدې سیکولر تعلیم او نصاب د تقویې په هدف ترسره کیږي، خو چې د خلکو فکرونه تاو کړي، نو نور نومونه ورکوي، لېکن متأسفانه چې مسلمانان د دې حقایقو څخه خبر نه دي او دې مرستو ته خوشحاله دي، دا چې طالبانو ته هره جمعه په میلونونو ډالر راروان دي، د همدې په خاطر چې نصاب چېرته تغییر نه کړي که همدا نن طالب په رسمي ډول اعلان وکړي چې سیکولر تعلیم او نصاب بند شو، نو دا غربیان به بیا یوه روپۍ هم نه ورکوي، اوس د مکتبونو د معلمینو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنخوا ولې همدا موسسات ورکوي؟ ولې يې نورو مامورينو ته نه ورکوي؟ وجه همدا ده کنه چې غربيانو ته دا برخه چې د سيکولر نصاب برخه ده ډېره مهمه ده، ځکه چې د دې لارې په فکرونو باندې کار کيږي، پوره نسلونه روزي.

ځکه الله ﷻ فرمايي:﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُم مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَن تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنتُمْ وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ [الممتحنه 1]

ژباړه: اې ايمان راوړنکو! که تاسې زما په لاره کې د جهاد کولو لپاره او زما د رضا گټلو لپاره (وطن پرېښې او له کورونو څخه) وتلي ياست نو زما او ستاسې دښمنان خپل دوستان مه نيسئ، تاسې له هغوی سره دوستانه اچوئ، په داسې حال کې کوم حق چې تاسې ته راغلی دی، د هغه له منلو څخه هغوی انکار کړی دی، او د هغوی چلند دادی چې پيغمبر او پخپله تاسې په دې گناه له وطن څخه وباسي چې تاسې په خپل رب باندې ايمان راوړی دی، تاسې په پټه هغوی ته دوستانه پيغامونه مه ليږئ، په داسې حال کې څه چې تاسې په پټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوئ او څه چې تاسې په ښکاره کوئ، په هر څه زه پوهېږم، هر څوک چې ستاسې څخه داسې وکړي هغه په یقیني توګه له سمې لارې څخه بې لارې شو.

ورونو! تاسو خپله فکر وکړئ چې سیکولر تعلیم لپاره څومره زمینه مساعده شوې ده، آیا همدومره زمینه اسلامي تعلیم ته مساعده ده؟

په بل تعبیر، دومره خنډونه چې د اسلامي تعلیم د زده کړې مقابل کې جوړ شوي دي آیا د سیکولر تعلیم مختې کوم خنډ شته دی؟

یا هم که داسې ووایو دومره د مصارفو برداشت او پرداخت چې د سیکولر نظریې د نشر لپاره کیږي، آیا د اسلامي فکر د نشر لپاره هم همدومره مال په مصرف رسیږي؟

رادیو، تلویزون، انترنت، سینما، ورځپاڼې، مجلې او مختلف د جنسي مسایلو څخه ډک د کیسو او ناولونو مصارف وسنجوه بیا درته پته لګیږي چې یو ځوان به کومه فکره آسانه تر لاسه کړي.

تل هڅه شوې ده چې اسلامي فکر همداسې سینو کې پټ وساتل شي، ځکه نو کله بیا په جوش راشي او انسان مجبوره کړي چې اسلحې ته لاس یوسي.

ورونو! سیکولریزم هر څه د هغې چشمو څخه ګوري چې دوه قالبه لري، یا دوه قِسمه شیشې لري، یو قالب یې یو شی د خپل اصل څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر لوی ښکاره کوي او بل قالب یې یو شی د خپل اصل څخه ډېر کوچنی ښکاره کوي، نو په همدې اساس سیکولریزم د راتلونکي لپاره یو حقیقي دید نه لري، یو شی ته به ډېر پورته په افراط کې واقع کیږي او یو شي ته به ډېر ټیټ په تفریط کې واقع کیږي.

دلته سوال مطرح کیږي چې سیکولریزم خو لومړی د مسیحیت د تحریف شوې بڼې او د کلیسا د پاپانو د وحشتونو په غبرګون کې مبارزه شروع کړه اوپه همدې بنیاد رامنځ ته شو، نو اسلام سره یې د دښمنۍ وجه څه ده او اسلام سره یې ولې دښمني پیل کړه؟

جواب: دا دی چې سیکولریزم وایي، اسلام تر ډېره په غیبو د ایمان خبرې کوي او د سیکولریزم هره ادعا په عقل او علم باندې ولاړه ده، د سیکولریزم اصلي مرجع هغه عقل او علم(تجارب) دی، لېکن د اسلام اصلي مرجع هغه (وحې، علم او عقل) دی، د سیکولریزم مبارزه د اسلام سره هغه په ما انزل الله باندې ده، هغې ځای کې درسره دا ما انزل الله مني چې علم او عقل سره په ټکر کې نه وي، یعنې باید د علم او عقل تابع وي، له دې اخوا یې درسره نه مني، لېکن عقل په اسلام کې یو خاص ځای لري، شراب ولې اسلام حرام کړي؟ ځکه چې په عقل ناوړه تاثیر کوي، د عقل د حفاظت لپاره اسلام هر هغه شی حرام کړی چې هغه نشه راولي، سیکولران سره د دې چې د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سيکولريزم مرجع عقل ګڼي خو بيا هم د عقل د تخريب په خاطر د شرابو چاڼې تشوي، خپل عقل د ورځې څو ځله د لاسه ورکوي، بيا وايي زموږ معيار چې دی هغه عقل دی، د عقل د تباهۍ لپاره الکوليات او مشروبات څښي او نور نشه يي توکي کاروي او بيا په اسلام اعتراض کوي، چې اسلام عقل ته ارزښت نه ورکوي، اسلام ته ګوره چې د دغه موادو د استعمال، خرڅول، اخيستل هر څه يې حرام ګرځولي او استعمال کوونکي ته يې جزا ټاکلې، په دې خاطر چې له اضرارو يې عقلونه خوندي شي او سيکولريزم يې د استعمال لپاره تبليغات کوي او د دې جوړولو کمپنيو ته يې د توليد لپاره اجازې ورکړې.

نو د سيکولريزم مبارزه اسلام سره په همدې **ما انزل الله** باندې ده، که دا ما انزل الله په اقتصاد، سياست، تعليم، اجتماع او که قانون او اصولو کې وي، اول يې درسره نه مني، خپل عقل او منطق جنګوي او که بيا يې درسره ومني هم، هغه وخت يې درسره مني چې د عقل او خواهش خلاف نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیکولریزم تعریف:

سیکولریزم یو منظم حرکت دی چې د یوې ځانګړې طرحې او برنامې په شکل او اساس د خلکو پام، سوچ او فکر د آخرت د ژوند څخه راګرځوي او دنیاوي ژوند پورې یې تړي.

په ځینو کتابونو کې بیا سیکولریزم هغه یواځینی نظریه ګڼل کیږي چې دین له تعلیم څخه جلا ګڼي، سیکولریزم په ټولو اهدافو کې ډېره توجو او تمرکز په تعلیم لري.

ورونو!

هر هغه سیاسي نظام چې وایي دین د سیاست سره کار نه لري، هر هغه تعلیمي نظام چې وایي د دین د تعلیم سره کار نشته، هر هغه ټولنیز نظام چې وایي دین د ټولنې سره کار نه لري، هر هغه ثقافتي او فرهنګي نظام چې وایي د دین د ثقافت او فرهنګ سره کار نشته او هر هغه نظام چې وایي د دین د اقتصاد او مال سره کار نشته، همدا ټولې د سیکولریزم نظریې او په حقیقت کې د اسلام په ضد دي، اسلام او سیکولریزم سره اور او اوبه دي، هېڅکله د یو ځای کېدو امکان نه لري، دا چې اسلامي جمهوریت نومونه ځینو طاغوتي هېوادونو خپل ځان اسلامي ګڼلو په خاطر ایښي، دا خپل عوام دوکه کوي، دا داسې مانا لري لکه اسلامي کفر، یعنې سیکولریزم او اسلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هېڅکله يو ځای کېدای نشي.

مخکې مو چې په کومو موضوعاتو بحث وکړ، الله دې وکړي چې تاسې ته روښانه شوې وي او يوه انګېزه مو ترې اخيستې وي ترڅو آينده کې تاسې همداسې درسونه وکړئ، دا ويده او غافله ځوانان راويښ شي او د حقيقي اسلامي نظام د قيام خدمت ته ملا وتړي، په اکثره خلکو کې چې سستي او ضعف پيدا شوی، د اسلام سياسي نظام ته خدمت، فعاليت او هېڅ ډول فکر نه کوي، يا ځان بې خبره نيسي، يا ځان د اسلامي نظام نه داسې نيسي چې بيخي ورسره چپ وي، داسې فکر به کوي چې د اسلام دا سياسي نظام د ده د تربورانو نظام دی، بيخي ورباندې د دې نظام نوم بد لګيږي، داسې فکر کوي که د اسلام سياسي نظام حاکم شي نو له ده به ټول حقونه وتړي، د دې ټولو يو علت دا دی چې دغه راز خلک د اسلام د سياسي نظام په اصولو او اهدافو سم نه پوهيږي، نه پرې ځان پوهوي او نه ورسره په دې اړه د ځان پوهولو کومه انګېزه شته، نو که يو څوک په يو شي نه پوهيږي، نو څنګه به يې خوښ کړي، نو دلته زموږ او ستاسې همدا مسؤليت جوړيږي چې د اسلام د سياسي نظام په اړه خلکو ته داسې يوه انګېزه او مفکوره ورکړو چې هغوی بيا خپله په دې اړه تحقيق وکړي، ځان مکمل په دې نظام پوهه کړي په نتيجه کې دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک به خپله پوهه شي چې د اسلام سياسي نظام يو داسې نظام دی چې د تطبيق وړ، د ټولو خلکو حقوق خوندي، امن، تعليم، مينه، سکون، خوشحالي او هم په کې د دواړو جهانونو کاميابي ده.

نو موږ او تاسې ته لازمه ده چې د اسلام د سياسي نظام دا ټول اړخونه ښه تشريح او توضيح کړو تر هغه وخته بايد موږ په مختلفو ډګرونو کې مبارزه وکړو.

ورونو!

زموږ د دورې هدف همدغه دی، چې تاسې ته فقط يوه مفکوره درکړو، تاسې داسې يوه انګېزه پيدا کړئ چې د خپلې مبارزې هدف وپېژنئ او د خپلې مبارزې د جزء جزء په اهميت پوهه شئ او په دې هم پوهه شئ چې دښمن ستا د اهدافو له منځه وړلو لپاره څومره په دقت او سرعت کار کوي، د دې اهدافو له منځه وړلو لپاره يې څومره دقيقه نقشه طرحه کړې، خو په مقابل کې که موږ او تاسې په مبارزه بوخت يو، خو د خپلې مبارزې په اهدافو چې پوهه نشو، نو بيا موږ ته مقابله سختېږي.

د خپل هدف څخه پوره ځان نه خبروو، په دې اړه دقيقه برنامه ريزي نه کوو، خو په مقابل کې زموږ دښمن په دې هر څه له موږ څخه ډېر پوهه وي، هغې ته ستا د هدف هر اړخيز معلومات وي، نو په خلاف

(c) ketabton.com: The Digital Library

به یې هماغسې پلان هم جوړوي، د دې هدف له منځه وړلو لپاره یې پیړۍ پیړۍ کار کړی او پلان یې نیولی، نو دا خبرې څېړل او خلک پوهول غواړي تر څو په هره برخه کې دښمن ته کلک ګوزار ورکړو، د اسلام د سیاسي نظام په اړه باید موږ او تاسې په هره برخه کې پوره تحلیل، تحقیق، په دې اړه دورې، تدریس او بیانات وکړو همداسې کتابونه او مقالې ولیکو او دا موضوع دومره وشاربو چې بیخي یې عامه او ساده کړو، چې هر چاته ورسیږي، هر څوک د اسلام د سیاسي نظام په اړه پوه شي او یا که پوهه نشي، حد اقل دا فکر خو ورسره پیدا شي چې په دې اړه خپله لاس په کار شي مطالعې او معلوماتو ته لاس رسی پیدا کړي او بیا نو په همدې تراو موږ او تاسې ښه پوره مواد ذخیره کړې وي تر څو تربنه خلک مستفید شي.

دغه د ټولو کفارو منافقینو، مرتدینو،د الله ﷻ او د هغه د رسول ﷺ د دښمنانو دا ټولې سعې او هڅې، مصارف او پلانونه او په هره برخه کې دومره سترې‌یاوې د همدې لپاره دي، چې د اسلام سیاسي نظام باندې څوک پوهه نه شي او د اسلام سیاسي نظام حاکم نشي، بیخي د حاکمېدو زمینه سازي ورته ونشي، له هرې لارې چې کېدای شې بدناموي یې، او مخه یې نیسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال تعالی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾

ژباړه : اې مؤمنانو! له خپلې ټولنې له وګړو څخه پرته له نورو سره خپل رازونه مه وایاست، هغوی ستاسې د ورکولو د هېڅ یو فرصت څخه ګټه اخستل له لاسه نه ورکوي او تاسې ته چې په هر څه زیان اوړي د هغوی خوښېږي، د هغوی د زړه دښمني له خولې څخه راوځي او څه چې هغوی په خپلو سینو کې پټ ساتلي دي، هغه له دې څخه زیات دي، موږ تاسې ته په ډاګه څرګنده لارښوونې کړې دي، که تاسې پوهه لرئ نو له هغوی سره به په ارتباط ساتنه کې له پاملرنې کار واخلئ .

قال القرطبي: نهى الله عزوجل المؤمنين بهذه الآية أن يتخذوا من الكفار واليهود وأهل الأهواء دخلاء وولُجاء، يفاوضونهم في الآراء، ويسندون إليهم أمورهم)

ژباړه: قرطبي: ویلي دي: الله ﷻ مؤمنان په دې آیت سره له دې څخه منع کړي دي چې کافران، یهودیان او خواهش پرسته خلک په خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارونو کې داخل کړي چې په مسائلو کې ورسره مشوره کوي او هغوی ته خپل کارونه حواله کوي.

ورونو! د فکري جګړې په میدان کې دښمن ډېر کار کړی او کوي یې چې کلونه کلونه وروسته هم مسلمانان د اسلام د سیاسي نظام په حاکمیت ونه توانیږي.

د نظامي جګړې په لړ کې خو دربانديې ځکه یرغل کوي چې زخمي او بندي دې کړي، ودې ځپي او ښه دې در په دره کړي تر څو ته د دې توانایي پیدا نه کړې چې د اسلام سیاسي نظام حاکم کړې، د فکري جګړې په لړ کې هم دوی په دې بوخت دي، په مختلفو ډګرونو کې په دې کار کوي چې د اسلام د سیاسي نظام تصور د خلکو له ذهنونو څخه لرې کړي، د تعلیم، ژورنالیزم، دعوت، ادب او فرهنګ، تفریح لوبو او نورو ټولو برخو کې کفارو په همدې سرمایه ګذاري کړې ده چې د اسلامي امت ځوان نسل بیخي د اسلام د سیاسي نظام په اړه فکر کولو ته اوزګار نشي او ټوله هڅه یې دا هم ده چې څنګه د اسلام د سیاسي نظام رنګ بد او بدل کړي، خلکو ته د اسلام سیاسي نظام په مختلفو شکلونو وروپېژني، د تېرو زړو پېړیو یو نه تطبیقېدونکی، د عصر د پرمختګونو سره نه جوړېدونکی او لنډه دا چې بیخي د یو نظام په شکل نه منونکی یې معرفي کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې هدف لپاره دوی په پېرېيو پېرېيو مبارزه کړې او کوي يې، د اسلام په نامه به نظامونه هم راځي او په راتللو کې به يې د همدې امريکا او غرب لاسپوځي وي، همدوی به يې تقويه کوي او ملاتړ به يې کوي، په دې هدف چې هغه به د اسلام حقيقي نظام نه وي، داسې نظام به وي لکه د طالبانو اوسنی نظام چې نوم به يې د شريعت وي، نوره به شنه ديموکراسي او وحشت قايم وي، اوس تاسې وينئ چې امريکا طالبان په څه ډول په افغانستان واکمن کړل او په څومره هنر يې حمايه کوي، طالب مشران دا سمبوليکې نارې هم وهي چې د دوی نظام د اسلام سياسي نظام دی، کشران يې هم ورسره مني، خو دې ته بيا نه ګوري چې آيا کفار چې د اسلام د سياسي نظام د بېخ کندی او مخنيوي لپاره شپه او ورځ خپل مالونه او ځانونه مصرفوي، څنګه ستا د اسلامي نظام د حمايې لپاره هره اونۍ د ډالرو کڅوړې رالېږي؟

اوس نو که مونږ خلک د اسلام د سياسي نظام په اصولو، قواعدو، ستراتېژۍ او اهدافو پوهه کړي وي لکه په تېرو برخو کې مو چې پرې بحث وکړ، نو بيا به خلک د اسلام حقيقي سياسي نظام او د طالب يا نورو په لاس د اسلام په نامه حاکمه ديموکراسي واضحه پېژني او په مقابل کې به يې مبارزه کوي، کفار خو دا د اسلام په

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامه په اسلامي هېوادونو حاکم طاغوتي نظامونه د همدې لپاره حمایه کوي چې خلکو د اسلامي نظام په نوم منلي، حال دا چې دا نظامونه که له یوه لوري اسلامي نه دي، بل لوري ته د اسلام بدناموونکي دي، نو د کفارو هدف هم همدغه دی چې مسلمانانو ته وښايي چې کوم دی، تاسې چې د اسلام کوم سیاسي نظام غواړئ، دا دی طالبانو حاکم کړی دی، دې کې نو ستاسې د کوم درد او غم علاج وشو، دې کې نو عدالت او د حقوقو تامین چېرته دی، نو لهذا د اسلام، اسلام له نارو تېر شئ او همدا بربنډه دیموکراسي ومنئ، اسلام اوس د تطبیق وړ نه دی، نو ځکه ما او تا ته کلکه ملا تړل په کار دي چې په دې برخه کې کار وکړو.

وروننو د دورې ختم د څو سوالونو په جواب سره کوو ان شاءالله.

اوله پوښتنه: سیکولران او غرب پلوه خلک دا اصطلاح کاروي، چې د مجاهدینو جګړه یوه ایډیالوژیکي جګړه ده، ددې اصطلاح مانا څه ده؟ او د دې اصطلاح شاته کوم مفاهیم پراته دي او ایډیالوژیکي اصطلاح په سیاست کې څه وخت راغلې؟

دوهمه پوښتنه: د اسلام په سیاسي نظام کې دسولې او تسلیمۍ توپیر څه دی؟

اولې پوښتنې ځواب:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورونو کفار تل هڅه کوي چې ځینې اصطلاحات مروج کړي، خو په داسې شکل چې خلکو ته یې فقط د یوې بشرپاله او عادلانه فکر په نوم او یوې اصطلاح په شکل وړاندې کوي، خو په هغې کې پټ بې شمېره کفریات پراته وي.

لکه مثال کې به دیموکراسي راواخلو، دیموکراسي کفارو خلکو ته دومره خوږه کړې چې د ټولو ستونزو حل په دیموکراسۍ کې ویني او دیموکراسي هم اسلام ګڼي، ډېرى خلک مسلمانان هم ځان ته وایي او دیموکراسي هم ورته اسلام ښکاري.

تاسې ګورئ چې د دیموکراسۍ تر شا پټ کفري مفاهیم له خلکو پټ ساتل شوي او اسلامي امت ته د یو غوره نظام په حیث او ورته یې اسلامي معرفي کړی، نو ځکه ځانونه مسلمانان هم بولي، خو لګیا دي د دیموکراسۍ په دفاع کې وینه ورکوي.

ایډیالوژي هم همدغسې یوه اصطلاح ده،د ایډیالوژۍ مانا دا ده چې ته پرته له کوم دلیل څخه په یو څه شي باندې عقیده او باور پیدا کړې.

په بل تعبیر: د یوې مفکورې او عقیدې منل پرته له کوم دلیل څخه همدا ایډیالوژي ده، یعنې چې ته په پټو سترګو یوه عقیده ومنې، نور په حق او باطل یې فکر ونه کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يا يو كار كول او د يوې عقيدوي چارې ترسره كول پرته له دې څخه چې تاته يې كوم شرعي او منطقي دليل وړاندې شي همدا ايډيالوژي ده. همدا خپله لفظ سره يې اسلام په ټكر كې دی چې ترشا يې كوم كفريات پټ دي، هغه خو لا څه كوې، يعنې كېدای شي ډېری خلک د همدې عقيدې په بناء دا خبره وكړي چې هو موږ خو عقيدوي جګړه كوو، خو نه وروره د دې مانا دا نه ده، موږ خو عقيدوي جګړه كوو، خو د كوم هدف لپاره چې جګړه كوو، په څه چې عقيده لرو نو په دلايلو راته دا واضحه شوې ده، موږ په پوره بصيرت دا هر څه منلي، داسې په پټو سترګو خو موږ جګړه نه كوو، نو د كفارو هدف د دې اصطلاح څخه همدا مقصد دی چې ګڼې موږ خطا شوي يو، عقيدوي جنګ كوو خو عقيده مو بې دليله او بې اساسه ده، د همدې اصطلاح مانا او لفظ اسلام سره په ټكر كې دی، د اسلام دين، احكام او مفاهيم ټول په دلايلو استواره دي.

ايډيالوژي بيا وايي: چې هر څه به په پټو سترګو منې نور دليل مه غواړه، هر باطل نظام چې غرب درته د اسلام په نوم معرفي كړي، نو ته مجبور يې چې بې دليله يې ومنې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه اوس درته طالب وايي چې د دوی ړنده ديموکراسي د اسلامي شريعت په نوم ومنه، نور به ترې دليل نه غواړې چې خه دا ستاسو نظام په کوم دليل شرعي نظام دی؟

بس په پټو سترګو به دا ايډيالوژي منې.

دا اصطلاح نن سبا ډېره کارول کيږي او ډېر ساده لوحه مسلمانان هم په دې غوليږي چې دا خو ډېره مډرن او پېشرفته اصطلاح ده، نو د دوی څخه هم استعماليږي، ځکه چې په مفهوم يې نه پوهيږي.

دوهمه خبره دا ده چې نن سبا اکثره د ديموکراسۍ اصطلاحات درته له غربيانو له لورې مخ ته کيږي، چې کله ونه چليږي او يا يې هغه پټه څېره د مسلمانانو له لوري رسوا شي، نو هغه اصطلاح په کراره شاته شي او په ځای يې نوې اصطلاحات رامخ ته شي، لکه نن سبا د ديموکراسۍ بازار خراب دی، اوس يې ايډيالوژيکي اصطلاح په څېر په اړونده برخو د نويو اصطلاحاتو د راويستو په لټه کې دي.

دا فقط د يو لفظ استعمالول نه دي، بلکې د دې لفظ ترشا يو ستر فکر پروت دی او د دې فکر ترشا يوه عقيده پرته ده او دا هغه اصطلاح ده چې کفر توليد کړې او دا يو خاص دين پوري چې سوسياليزم يادېږي مربوط دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ايډيالوژي او ديموکراسي دواړه هغه اصطلاحات دي چې ترشا خپل فکر، عقيده او اصول لري، نو په همدې اساس دا بايد تاسې پوره وپېژنئ چې ايډيالوژي د ديموکراسۍ دويم مخ دی.

ځينې خلک هڅه کوي چې اسلام هم د يوې ايډيالوژۍ په حيث معرفي کړي او وايي چې اسلام هم يوه ايډيالوژي ده، خو داسې نه ده، ايډيالوژي لکه ديموکراسي د خپلو شخصي منافعو لپاره مبارزه کوي.

فرضاً: کمونيزم يوه ايډيالوژي ده، د کمونيزم نظام ته ايډيالوژيکي نظام ويلی شو، د سرمايه دارۍ، کپيټليزم او نور نظامونه دا ټول ايډيلوژيکي نظامونه دي، د اسلام مبارک دين ته دا اصطلاح کارول مناسب نه دي، دا اصطلاح بېرته د همدوی په مخ ورويشتل په کار دي چې ستاسې په لاس جوړ شوي نظامونه ايډيالوژيکي نظامونه دي، چې نه درسره پرې کوم دليل شته او نه منطق که دليل درڅخه وغوښتل شي نو زور استعمالوئ.

دا اصطلاح اسلام کې ځای نه لري، د څو سوه کالو څخه راپدېخوا چې دا سوسياليزم په نړۍ کې راغلی،نو عقيدوي برخې ته يې د ايډيالوژۍ نوم ورکړ.

ايډيالوژي دا يوه فرانسوی اصطلاح ده، چې مؤسس يې هم عيسويت عقيدې ته منسوب هغه کس وه چې فکر او اند کې آزاد او سيکولر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظریه یې درلودله او اول ځل همدې کس دا اصطلاح سیاست کی مطرح کړه.

نو د ایډیالوژیکي نظام یا ایډیالوژیکي فکر له دې اصطلاح ځان لرې وساتئ، مطلب لکه څوک چې ووایي دیموکراسي په اسلام کې شته، همدا مانا لري چې ایډیالوژیکي عقیده یا نظام په اسلام کې شته.

دربم توپیر او خاص توپیر هغه دادی چې اوس څوک سیکولریزم نه استعمالوي اوس ډېری خلک دا وایي چې موږ ایډیالوژیکي جګړه روانه کړې، نو د دې مانا همدا ده چې اسلام سره په نویو اصطلاحاتو سره مقابله وکړي.

سیکولریزم تل همداسې غولوونکي اصطلاحات په ښکلو قالبونو کې وړاندې کړي دي .

بل توپیر یې د اسلام سره دا دی چې د ایډیالوژۍ ټولې برنامې خیالي دي، د نظام داری، د ژوند د نورو امورو اړوند د ټولو مسائلو لپاره یې ټولې برنامې او پلانونه د تطبیق وړ نه دي، که یې لري نو ډېر محدودې دي، د عمل لپاره عمومي پلان نه لري، لېکن اسلام د ژوند ټولو امورو ته شامل او کامل داسې نظام دی چې د تطبیق وړ هم دی نو تش هوایي پلانونه اسلام کې نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو د دې اصطلاح تر شا ګڼ مفاهیم پراته دي، مطلب که یو څوک تاته ووایي ستاسې جګړه ایډیالوژیکي جګړه ده او ته یې هم ورسره ومنې، نو مانا یې همدا ده چې دا ته د کوم نظام دعوې کوې دا هسې خیالي نظام دی، په عمل کې د تطبیق وړ نه دی، حال دا چې د اسلام سپیڅلی نظام هره برخه یې د عملي تطبیق وړ ده او د ژوند ټولو مسائلو ته یو ځواب ویونکې نظام ده.

دا خبرې سیکولریزم رواج کړي چې اسلام په خپل ځای سم دین دی، خو د تطبیق وړ نه دی او د ژوند د امورو لپاره د سیکولر نظام تطبیق مهم دی.

نن سبا دا اصطلاح په همدې مفهوم کارول کیږي چې مانا یې همدا ده چې ته د کوم قانون څخه دفاع کوې دا د تطبیق وړ نه دی، کومه عقیده چې لرې، کوم فکر درسره دی، دا هسې خیالي دی، کوم اساس نه لري او نه یې پر حقانیت کوم دلیل راغلی خو داسې نه ده، ته باید په دې پوهه یې چې ته د کوم نظام څخه دفاع کوې او د کوم نظام د خوریدو او قایمېدو هڅه کوې، نو د دې نظام اقتصادي، اجتماعي او مختلفې برخې هم د تطبیق وړ دي او هم یې عقیدوي او فکري برخه په دلایلو ولاړه او په هره زمانه کې د تطبیق وړ ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په ځانګړې ډول سیکولریزم په اسلامي ټولنه کې د اسلام د اقتصادي نظام د نه تطبیق په اړه ډېرى خلک قانع کړي او ټولو خلکو ته يې دا ورفهم کړې چې اوس مډرن زمانه ده، د اسلام اقتصادي نظام د تطبیق وړ نه دى او سیکولر اقتصادي نظام باید تطبیق شي، نو ځکه هم ورسره خلکو منلې او هم يې عملي کړې، نو په همدې اساس يې د سیکولر نظام په چوکاټ کې د اقتصادي نظام، سودي او د کپیټلېزم برخې ته يې مخه کړې، چې له سترو نیمګړتیاو ډکه ده، هم آخروي او هم دنیاوي زیانونه او تباهي لري.

همداسې د طالب اقتصادي نظام چې همدا سیکولر اقتصادي نظام دى، دوى ته يې هم دا قناعت ورکړى چې د اسلام اقتصادي نظام په اوس وخت کې د تطبیق وړ نه دى، موږ باید نړۍ سره تعامل ولرو، باید چې همداسې تعامل کې واوسو، اوس نو نړۍ سره تړلي یو بانکي نظامونه دي که سودي نظام وي او که نور هر ډول نظام وي، خو باید عملي يې کړو.

د دوى پاکستاني بادارانو او استادانو ډېر له مخکې څخه دوى ته په کتابونو او درسونو کې د سیکولر اقتصادي نظام په ګټو لکچرې ورکړي دي او ددې سودي نظام په ګټو يې قانع کړي دي، ځکه نو همدا خبرې دوى کوي چې موږ مجبوره یو چې غرب سره په دې برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې تعامل وکړو بله چاره مو نشته، باید دا سیکولر اقتصادي نظام عملي کړو، چې هم ګټه ترلاسه کړو او هم مخ ته لاړ شو.

دوی ته غربیانو دا فکر ډېر مخکې د خپلو پخوانیو زر خریدو غلامانو پاکستاني نجسو مرتدینو له لورې ورپېچکاري کړی او د ایډیالوژۍ په اصطلاح یې قانع کړي چې ستاسې نظام خو یو ایډیالوژیکي نظام دی، مطلب یې همدا دی چې اسلام کې اقتصادي نظام اوس د تطبیق وړ نه دی، نو باید چې دوی نور نظامونه ومني. دا اصطلاح اخواني شیاطین هم ډېره کاروي، د دوی په کتابونو کې هم دا اصطلاح ډېره ذکر شوې، د دوی هم همدا فکر دی چې اسلامي نظام اوس د تطبیق وړ نه دی، دوی نو دا فکر لري چې څه له اسلام څخه راواخله، څه له سیکولریزم او څه له نورو نظامونو څخه راواخله او یو ګډوله نظام ترې جوړ او عملي یې کړه، د دوی همدا فکر دی چې اسلام په اوسنۍ وخت کې خالص د تطبیق وړ نه دی، نو دا خبیثان هم لګیا دي په خوله یو څه وایي او په عمل کې د نړۍ یهودو سره هم تعامل غواړي،هر چېرته چې په کتابونو کې ایډیالوژي اصطلاح کارول شوې وه او کتاب د اسلام په نوم و او د دې فکر څخه دفاع شوې وه،نو تاسې پوهه شئ چې دا کتاب اخوانیانو لیکلی او یا یې ترجمه کړی دی، چېرته د دې کتاب څخه استدلال ونه کړئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځینې کتابونه دوی د سید قطب هم ترجمه کړي، هغې کې د دوی مترجمینو هم همدا اصطلاح ورزیاته کړې، په داسې حال کې چې د هغې په کتابونو کې دا اصطلاح نشته، دا د اخواني شیاطینو یو خدمت دی چې دې اصطلاح ته یې کړی، که څوک تاسې ته ووایي چې سید قطب خو هم همدا اصطلاح کارولې، نو تاسې ورته ووایئ، دا د اخواني شیطاني مترجمینو زیاتونه ده او که چېرته یې کارولې وي، نو هم دا موږ ته دلیل نشي کېدای، دا کفري اصطلاح کفارو راداخل کړې ده او د دې ترشا پټ کفري مفاهیم پراته دي.

دا یوه پوښتنه وه چې جواب شوه نو په دې هیله چې په دې پوهه شوی یاستئ چې که تاسې ته څوک له دې وروسته ووایي چې ستاسې جنګ ایډیالوژیکي جنګ دی، نو تاسې باید په دې پوهه شئ چې د دوی هدف له دې څخه څه دی؟ نو اوس پوهه شوئ چې د دوی مقصد همدا دی چې تاسې له کوم قانون څخه دفاع کوئ، دا د تطبیق وړ نه دی، کومه عقیده او فکر چې لرئ دا دلیل او حقیقت نه لري، نو تاسې داسې خلکو ته جواب وموند، چې لله الحمد زموږ جګړه ایډیالوژیکي جګړه نه ده، دا یوه په دلایلو ولاړه عقیدوي جګړه ده او زموږ جنګ د اسلام د سپېڅلي نظام د حاکمیت لپاره دی، چې هم د تطبیق وړ دی او هم مو عقیده او فکر په دلایلو استواره دی، دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې چېرته طالبانو ته وکړئ چې د هغوی جګړه هم ایډیالوژیکي وه او نظام یې هم ایډیالوژیکي نظام دی.

د دویم سوال جواب:

بله پوښتنه دا وه چې د تسلیمۍ او سولې ترمنځ کوم توپیرونه موجود دي، په دې اړه موږ مخکې هم لیکل او بحثونه کړي، علماؤ پرې هم بیانات کړي او کتابونه یې پرې لیکلي او په کارده چې علماء کرام په همدې موضوعاتو لازیات کار وکړي ځکه چې امارت خلکو ته خپله تسلیمي په سوله تعبیر کړې ده.

نو د پوښتونکي هدف هم همدغه دی چې امارت امریکا سره کړې

ترون ته سوله وایي، تاسې ورته تسلیمي وایئ، نو تاسې د سولې او تسلیمۍ په ربط او توپیرونو رڼا واچوئ.

مخکې موږ وویل چې دا موضوع ډېره تحلیل شوې په کتابونو کې هم پرې بحثونه شوي، چې دا سوله نه بلکې تسلیمي ده او د ملګري هدف هم همدغه دی چې طالبان څنګه په منطقي دلایلو په دې قانع کړو چې د دوی دا ترون د سولې نه، بلکې د تسلیمۍ ترون دی، په دې اړه به منطقي او مدلل لنډ بحث وکړو. ان شاء الله!

په شریعت کې خو دا موضوع ډېره واضحه ده او په دې اړه مو د همدې کتاب د حدیبیې د سولې په عناوینو کې په سوله حدیبیه باندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر اړخیز بحث کړی او د طالبانو دا تسلیمي چې دوی د حدیبې د سولې سره مقایسه کوي، موږ د دواړو مقارنه کړي، نو دلته به یو څه نوره زیاتونه هم وکړو.

ورونو! تسلیمي په هر فرهنګ او هر ځای کې چې ته مانا کړې نو د تسلیمۍ مانا همدا ده، چې ترک د وظیفې، مسلک او د خپل فکر او عقیدې څخه تېرېدني ته تسلیمي وایي .

د اسلام د سیاسي نظام په نظامي ستراتېژۍ کې یا نورو نظامونو کې د تسلیمۍ مانا همدا ده چې کله ته له خپلې وظیفې او مسلک څخه لاس په سر شوې نو ته تسلیم شوی یې.

کله چې دوه قدرتونه د یو بل په مقابل کې واقع وي، یو راجګیرېږي او بل ته تسلیمیږي، نو هغه په دې مانا چې کله یې خپلې پخوانۍ داعیه، مسلک، وظیفه، فکر عقیده هر څه یې پرېښودل او دا یې مقابل لورې سره ومنل چې دوی نور د خپل فکر او مسلک دعوه دار نه دي او نه په دې اړه نوره مبارزه کوي، نو همدا تسلیمي شوه.

رئیس او امیر یې هماغه قدرت جوړیږي چې دا ورته تسلیم شوی وي، بیا د هغوې نوم نه اخیستل کیږي او د خپلو پخوانیو کارونو او فکرونو څخه لاس په سر کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بل تعبیر دوه قدرتونه یو بل سره په مقابله کي واقع دي، یو قدرت د بل قدرت په ګټه د خپل هر فکر او مسلک، اصولو، ظوابطو او داعیي څخه تیرېږي او د مقابل جانب دا هر څه مني،نو همدې ته تسلیمي وايي.

اوس نو په همدې چوکاټ کي طالبان واچوئ او یا یې د همدې قاعدې په تله وتلئ درته به معلومه شي چي طالبانو سوله کړې او که تسلیمي یې ورکړې ده.

طالبانو چي د جهاد په نوم کومه لوبه روانه کړې وه، جهاد خو نه و، یوه سیاسي لوبه وه، خو څه دا به ورسره ومنو چي جهاد یې کاوه، آیا له دې ترون وروسته له خپلې دې داعیې یې په علني شکل د تېرېدو اعلان ونه کړ؟

دا اعلان یې تکراراً وکړ چي نوره جګړه ختمه ده او جګړه نشته، طالب دلته د تسلیمۍ په نوم اعتراف نه کوي خو په نورو معاملاتو او اصطلاحاتو کي یې نړۍ ته دا منلې او دا یې اعتراف کړی چي دوی تسلیم شوي، ځکه دوی نور اعلان وکړ چي مونږ نوره جګړه نه کوو.

د اسلام په سیاسي نظام کي لکه څنګه مو چي وویل بل مقابل قدرت ته له خپلې داعیې او اصولو تېر شې، نو تا مقابل قدرت ته تسلیمي ورکړه، د هغې قدرت او اصول دې ومنل نو همدا تسلیمي ده، اوس طالب وګوره چي له خپلو اصولو، داعیې، ظوابطو هر څه څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

امريکې ته ورتېر شو او دا هر څه يې د امريکا ومنل او د بين الملل د اصولو په نوم يې اوس د امريکا ټول قوانين او اصول څه عملي کړي دي او باقي هغه به هم زر عملي کړي او په دې هر څه يې اعتراف کړی چې همدا کړني هر قاموس او فرهنګ کې تعبير او تفسير کړې نچوړ يې تسليمې راوځي.

سوله دا ده چې که د دوه قدرتونو ترمنځ سوله کيږي، نو د هر قدرت داعيه، اصول، ظوابط او وظيفې سره کار نه لري، هغه په خپل حال ثابت پاتې کيږي، دواړه قدرتونه په خپلو کارونو کې مستقل وي، په تسليمۍ کې خبره برعکس ده، تسليمۍ کې به يو قدرت بل کې مدغم کيږي، بيا به د پياوړي قدرت خبره چليږي.

په بل تعبير ته چې دښمن سره سوله کوې، نو دښمن سره اصل د دښمنۍ باقي پاتې کيږي فقط مؤقت وخت ۀزبندي وي، دښمن ته د دوست په سترګه نه کتل کيږي او نه ورسره ملګرتيا او صميمت او محبت کيږي، ګوره په اجتماعي نظام کې چې هم څوک اړيکې پالي، نو يا د دوستۍ اړيکې وي يا د دښمنۍ، دوست سره راشه درشه وي دوستي وي مينه وي محبت وي، همکاري او صله رحمي وي او دښمن سره بيا دا هرڅه معکوس وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا خبره د اسلام په سياسي نظام کې هم ده چې سوله کې د دښمنۍ اصل بايد په خپل ځای باندې پاتې شي، خو په تسليمۍ کې د دښمنۍ اصل په دوستۍ بدليږي.

طالب اوس وګوره په کومه لار روان دی؟

مشرانو يې څه وکړل او کشران يې اوس هم بريت تاووي چې دوی امريکا ماته کړه، حال دا چې دوی هماغې امريکا ته تسليمي ورکړه او هر څه يې د امريکا ومنل.

قال تعالى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ [آل عمران149]

ژباړه: ای مؤمنانو که چېرې تاسو د هغه کسانو خبره ومنئ چې کفر يې کړی دی نو تاسو به په شاه واړوي، نو تاسو به تاوانيان شئ.

دوی اوس په دې نه پوهيږي چې د دوی د دښمنۍ اصل له منځه لاړ او په دوستۍ بدل شو، تر پرونه دې دښمن وو خو اوس دې دوست شو، نو اوس په دې پوهه شه چې ورته تسليم شوې، ځکه دې نو د دښمنۍ اصل تغيير وکړ، مفته د ډالرو کڅوړې دښمنانو ته څوک نه را استوي، خو ښکاره خبره ده، چې امريکې سره دې وروړې شروع کړې او دا ډاډ هم ورکوې، چې د دښمن په سترګه درته نه ګورم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو وخت كليسا هر څه ځانته انحصار كړي وو، پاپانو او كشيشانو به د دين څخه د مال راټولولو لپاره استفاده كوله،نن طالبانو د همغه پاپانو په نقش قدم باندې كار روان كړی دی او د دين نه د قدرت ساتلو او لاسته راوړلو لپاره استفاده كوي او وې كړه، نور يې بيا نه اسلام ته فكر شته او نه د خپل ايمان غم ورسره شته، څه كې چې د قدرت بقا وي هغه ته د ټولو نه مخكې طالب لاس ور اوږد كړی وي. بل لوی توپير يې دا دی چې سوله مؤقت وي او تسليمي دايمي او ابدي وي چې تسليم شوې نو بس له منځه لاړې. اوس نو تاسې وګورئ، د طالب څرګندونو ته غوږ شئ چې همدا ناري وهي... (دايمي او تل پاتې سوله... نور موږ چاسره دښمني نه لرو نور جنګ ختم شو).

نور هېر داسې شعارونه چې وركوي دا د سولې شعارونه نه دي، دا د تسليمۍ شعارونه دي، ښكاره خو داسې له شرمه هم نشي ويلی چې په صفا ټكو يې ووايي چې موږ نور امريكا ته تسليم شو، نور مو د جهاد څخه توبه وويستله كوم څه مو چې د جهاد په نوم ترسره كړي دي، هم بد مو كړي، نو دا خبرې په بدل مفهوم كوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال تعالى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾ [محمد:26، 25]

ژباړه: بېشکه هغه کسان چې په خپلو شاګانو (له ايمانه) بېرته ګرځېدلي دي، وروسته له دې چې دوی ته هدايت ښکاره شو، دوی ته شيطان (خپل عملونه) ښايسته کړي دي او دوی ته يې مهلت ښکاره کړی دي، دغه په دې سبب چې يقيناً دوی هغو کسانو ته، چې دغه (قرآن) بد ګڼي چې الله نازل کړی دی، وويل: په ځينو کارونو کې به مونږ زر ستاسو حکم ومنو او الله د دوی په پټو خبرو پوهيږي.

طالب ټول اصطلاحات هماغه د دښمن اصطلاحات کاروي اوس دوی هم مهاجرين بهرنيان، مجاهدين تروريستان او بهرني کفار خپل دوستان ګڼي، مانا د تسليمي همدا ده چې نور دايمي د مقابل لورې ټول اصول او ظوابط ومنې، اوس بېچاره طالب د بين الملل په چوکاټ کې د کفر ټول اصول او شرايطو ته تسليم شوو چې دا صراحتاً کفر او ارتداد دی. قال تعالی: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ﴾**

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه : اې مؤمنانو! که تاسې ددې اهل کتابو د یوې ډلې خبره ومنئ، نو دوی به تاسې له ایمان څخه بېرته د کفر لورې ته واړوي.

دایمي اصطلاح چې په طالب استعمالوي، نو غربیانو ته د دایمي مفهوم مالوم دی، ځکه نو دوی د هرې خبرې په اول او آخر کې همدا وایي دایمي سوله، دایمي همکاري، دایمي تعاملات او نور ...

تسلیمي د اسلام په سیاسي نظام کې بده پدیده او ارتداد دی او همدا راز د نړۍ په نورو نظامي قوانینو کې همدا خبره ده چې که څوک تسلیم شي هغه نظامي محکمې ته معرفي کیږي، چې هلته ته ځان ته وکیل نشي نیولی هر څه ته به خپله جواب وایي.

او طالب به ان شاء الله د اسلامي خلافت د مجاهدینو له لوري د اسلامي شریعت محکمې ته راکش کول کیږي او د دې تسلیمۍ حساب به ورسره کیږي، اوس خو مست مست ګرځي خو دا ورځې پرې راورانې دي ان شاء الله!

د اسلام په سیاسي نظام کې به هرې ماتې ته چمتو یې، خو تسلیمي به نه قبلوې، ځان به ټوټه ټوټه کوې هرڅه به دې له لاسه وځي خو تسلیمي به نه ورکوې.

ورونو! غواړو په یو څو نورو اصطلاحاتو هم لنډه رڼا واچوو، چې هغه عبارت دی له کودتا څخه. کودتا څه ته وایي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کودتا

کودتاچیان په سیاست کې په داخل د نظام کې یوه ډله او هغه چارواکي وي چې په نظام کې په لوړو چوکیو وظایف لري که هغه نظامي او یا ملکي وي، خو غواړي چې په موجوده حکماو تخت چپه کړي او خپله پرې کیني، که هغه له نظامي لارو وي او یا له نورو ځخه وي ... خو ځان خپل ټاکلي هدف ته رسوي، نو همدې چارې ته کودتا وایي، که چېرته دا خلک کامیاب شي نو قدرت ترلاسه کوي او که ناکام شي نو ځای یې بیا زندان او یا قبر وي، مطلب د قدرت اخیستو لپاره دوی دومره زړه کوي او د اکثره کودتا ګانو ترشا د بهرنیو استخباراتو لاس وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انقلاب

انقلاب بیا له بهر یا داخل څخه راپورته شوی منظم هجوم وي.

د کودتا او انقلاب تر منځ توپیر:

لومړی توپیر دادی: چې د انقلاب ترشا ډېری وخت ولسونه ولاړ وي، لېکن کودتا بیا دا د مشخصو کسانو له لورې چې نظام کې دخیل وي، ترسره کیږي او که ولسې ملاتړ وي هم پټ وي او په کمه اندازه وي.

دوهم توپیر یې دا دی: چې په انقلاب کې بیا نظام له سره جوړیږي.

دریم توپیر یې دا دی: چې په کودتا کې حالت بېرته زر عادي کیږي، یعنې ډېر زر په حالاتو کنټرول راځي، تخریب او ویجاړي هم دومره نه رامنځته کیږي او نه هم تلفات زیات وي، ځکه چې نظام تیار موجود دی، حاکم لرې شوی،نورې اداري او سیستم منظم دي، برعکس بیا په انقلاب کې بېرته د دې هر څه رغول وخت نیسي، ځکه چې اداري ړنګیږي، امکان لري چې د نظام طرز هم په کې بدلون ومومي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قیام څه ته وایي؟

قیام د ولسونو او مختلفو اقشارو هغه مسلح پاڅون ته وایي چې له حاکم نظام څخه تنګ شوي وي او غواړي چې نظام ته بدلون ورکړي، یا نظام چپه کړي او یا هم په نظام خپلې غوښتنې ومني.

قیام یا پاڅونونه تر ډېره د خلکو د شخصي اهدافو په بنیاد راپورته کیږي، کله چې د حاکم نظام له لورې د خلکو حقوق پایمال شي، په دوی ظلمونه او وحشتونه له حده زیات شي او یا هم نور اړوند مسائل وي، نو خلک بیا مسلح پاڅون کوي، خلک مجبور شي د حاکم نظام په خلاف ټوپک ته لاس کړي خو دا حرکت منظم نه وي، مطلب اکثره رهبري یې هم یوه نه وي او یو خودسرانه پرجوشه حرکت وي، په غیر منظم شکل مخ ته ځي که چېرته پاڅون کامیاب هم شي نو بېرته دوی سره د نظام د جوړېدو کومه برنامه او طرحه نه وي او که نظام یې چپه نه کړ، د حاکم نظام لخوا څخه چې د دوی څه غوښتنې وي هغه ورسره مني او یوې نتیجې ته سره رسیږي او بالاخره قیام سړیږي او نظام په خپل ځای پاتې کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شورش

دا هم یو مسلحانه حرکت دی، یوه ډله خلک د خپلو محدودو اهدافو د ترلاسه کولو په خاطر یو شورش جوړوي، کله یې چې اهداف ترلاسه کړل، نو بېرته له شورش څخه لاس په سر کیږي، ډېری شورشونه په غریبو او په فقیرو ټولنو کې ترسره کیږي، کوم هېوادونو کې چې فقر زیات دی هلته د شورشونو امکانات ډېر وي، د دوی شورشونه هم د فقر څخه خلاصون یا د نورو ستونزو د ختمېدو په خاطر وي، دا هم اسلامي بڼه نه لري.

سیاسي اصلاحات

تاسې به یوه بله اصطلاح د سیاسي اصلاحاتو په نوم هم اورېدلې وي، دا هم یوه ډله خلک وي، د نظام د اصلاح لپاره غیر مسلح هڅه کوي تر څو په نظام کې کومې نیمګړتیاوې وي، هغه اصلاح شي، دوی غواړي چې د نظام په سیاست کې بدلون راشي، مظاهرو ته ورته شکل لري، خو مظاهره موقتي وي او دا اوږد مهاله وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنبش

جنبش هم یوه اصطلاح ده چې معمولاً خلک راپاڅېږي او وایي چې زموږ ملک اشغال شوی او د استقلال لپاره کار کوو، نور اهداف په کې مطرح نه وي، کومه اسلامي انګېزه نه لري، نه د اسلامي نظام خبره کوي او نه هم د اسلام کوم غم ورسره وي، فقط د نظام سره د قدرت په سر په ټکر کې وي، د دې لپاره مبارزه کوي چې قدرت او چوکۍ تر لاسه کړي، لکه د طالبانو په څېر یو جنبش وي، چې د اسلام په کیسه کې نه دي.

نتیجه

د شریعت هر حکم د حکمتونو څخه ډک وي، نو د همدغه حکمونو په رڼا کې چې کله په یو نظام باندې رد کوئ، یا په کوم تنظیم باندې رد کوئ، دلته په لاندې افرادو رد مهم نه دی، ځکه رد به د نظام په رأس کې چې څوک واقع وي د هغوی په عقیده، سیاست او د هغوی له لورې د همدغه تنظیم لپاره په جوړه شوې تګلاره او منهج به رد کوئ، نو د تنظیم په سر کې شته مشران او چلوونکي یې چې د ارتداد په حکم کې داخل شول، نو لاندې افراد که هر څومره د اخلاص او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه نیت بغاري ووهي، خو چې د همدغه مشرانو او تنظیم تګلاره تعقیبوي، نو دې سره خپله مرتد ګرځي.

موږ او تاسو چې په یو نظام د بطلان خط کش کوو، نو د دې نظام په بنسټ ایښودونکو، د دوی په اهدافو، د دوی په عقیده او د دوی د تأسیس په دلایلو باندې خط کش کوو، زما او ستا فتوا د نظام په تأسیس باندې ده، نو لاندې د افرادو نظریات مهم نه دي.

که اوس یو څوک وایي زه د طالبانو په امارت کې یم، خو د طالبانو د دغه.. دغه.. کارونو مخالف یم، دا خبره نه شریعت مني، نه یې سیاست مني او نه د عقل او منطق له لحاظه قبول ده، ځکه ته چې د امارت په صف کې داخل یې، نو د همدغه صف حکم اخلې، دلته ټول رد په دغه نظام باندې دی، ته چې یو ځل دې نظام ته داخل شوې او تا د دې نظام ټول اصول او شرایط ومنل نو ته د اسلام څخه خارج شوې، ځکه دا د شریعت حکم دی چې په رأس د یو تنظیم باندې کوم حکم لګول کیږي، دا په لاندې افرادو باندې هم لګول کیږي، ولو که د دې تنظیم یو فرد ووایي چې زه د دې کار مخالف یم، خو چې بیا هم ځان د همدې نظام غړی او عسکر حسابوي، دا کس هم د همدې نظام په حکم کې داخل دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاتمه

آخر کې یو ځل بیا د نړۍ کفارو او د هغوی ملیشو ته شیخ ابومصعب زرقاوي رحمه الله هغه وینا وریاده وو کومه چې نن سبا زموږ رګونو کې هم لکه وینه په جریان کې ده او هغه دا چې مونږ دلته د یو موټې خاورې او یا د هغه بې معنا سرحدونو لپاره چې سایکس ـ پیکو رسم کړي نه جنګیږو او همدارنګه د دې لپاره هم نه جنګیږو چې عرب ګمراهان د غربي ګمراهانو ځای ونیسي، بلکې زموږ جهاد تر دې لوړ او ښایسته دی، موږ د کلمة الله د لوړ والي لپاره جنګیږو، تر څو دین او بندګي خاص د الله لپاره شي.

او هر هغه څوک چې د دې مرام مخالفت وکړي او یا زموږ د رسېدو دې هدف ته خنډ وګرځي، نو هغه په هر نوم او نسب چې وي زموږ دښمن او زموږ د تورو هدف دی.

مونږ داسي یو دین لرو چې الله جل جلاله زموږ لپاره میزان او فیصله کونکی رالیږلی دی، خبره یې قاطعه او داړه ښوونکې ده او فرمان یې ټوکې او ملنډې ندي، دا دین زموږ او د خلکو په منځ کې نسبت دی، شریعت زموږ آسماني دی، فرمانونه زمونږ قرآني دي او فیصلی زمونږ محمدي دي، امریکایي مسلمان زموږ ګران ورور دی او کافر عرب زموږ دښمن دی که څه هم موږ او دوی له یوې مور څخه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورونو! د كتاب دويم جلد كې د الله رب العالمين په توفيق سره بيا د اسلام اقتصادي نظام او تجارتي اړيكو (ساختار او تطبيق) د اسلام امنيتي نظام (ساختار او تطبيق)، د اسلام عسكري نظام (ساختار او تطبيق) او د اسلام اجتماعي نظام (ساختار او تطبيق) باندې بحثونه لرو، ان شاءالله!

چې اقتصادي نظام كې ټول تجارتي اړيكې او معاملات سره د يو مستقل نظم پرمخ وړلو باندې بحث كوو، څكه خلك نن سبا حربي كفارو سره راشه درشه وكړي او بيا نوم د تجارتي اړيكو وركړي، دې ته ورته او ورسره اړوندو نورو موضوعاتو باندې تفصيلي بحث لرو تر څو مجاهدين دې باندې هم پوه شي چې د اسلام اقتصادي نظام هم هر وخت كې د تطبيق او مطرح كېدلو قابل دى.

عسكري نظام كې د مجاهد تربيې څخه شروع چې كوم منوال باندې يو نظامي مجاهد بايد تربيه شي، كوم بخشونو كي تربيه شي تر عسكري اړيكو او ستراتېژيانو باندې عمومي بحث لرو.

امنيتي نظام كې د رب په توفيق سره د استخباراتو او امنيت موضوع مطرح كيږي، چې څه نظم باندې خپل داخل او خارج د نظام كنټرول لاندې وساتو تر څو يو مظبوط نظام ولرو.

اجتماعي نظام باندې هم د تعليم موضوع تر څنګ نور اسلامي رسوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

او عنعناتو او يوې اسلامي ټولنه باندې چې کوم فکر او مورال باندې تربيه شي او د کفارو دامونه چې دوی ته يې ايښي دا د بحث لاندې ساتو ان شاء الله .

چې ددې هر نظام په ساختار او تطبيق او ترڅنګ يې د کفارو او نورو مخالفينو د دسيسو رابرسېره کول او ددوی په شبهاتو رد به په راتلونکي ټوک کې بحث کړو باذن الله ترڅو مجاهدين ورونه په دې اړينو مسائلو تر ډېره پوهه ترلاسه کړي .

جزاكم الله خيرا و بارك الله فيكم

(سُبْحَانَكَ لاَ عِلْمَ لَنَا إِلاَّ مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّك أَنتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ)

أرض خراسان

20/**محرم**/1445

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام سیاسي نظام

ساختار ـ تطبیق د نظام ـ رد پر مخالفینو

دا نظام د اسلام سیاسي نظام دی، چې زموږ دښمن یې هم په تمامه مانا پېژني او په دې پوهېږي هم که چېرې په حقیقت کې د اسلام سیاسي نظام حاکم شي، نو هغه ورځ به د دوی د ذلت او د اسلامي امت د برم او عزت ورځ وي، ځکه یې نو د اسلام د سیاسي نظام د حاکمیت رښتیني لارویان د اسلامي دولت سربښندویان یې د سختو فشارونو لاندې نیولي دي.

تر اوسه د اسلام د ټولو دښمنانو دا شریکه هڅه وه چې اسلامي امت د اسلام
د حقیقي سیاسي نظام له رښتینې تصور او حقانیت څخه لرې وساتي،
دوی ټوله انرژي په همدې مصرفوله چې اسلامي امت رابیداره
او د یو داسې نبوي منهج په درېځ رابښکاره نشي
چې بیا به ترې ټولې کفري نړۍ...

العزائم

خپرندویه إداره یې وړاندې کوي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library